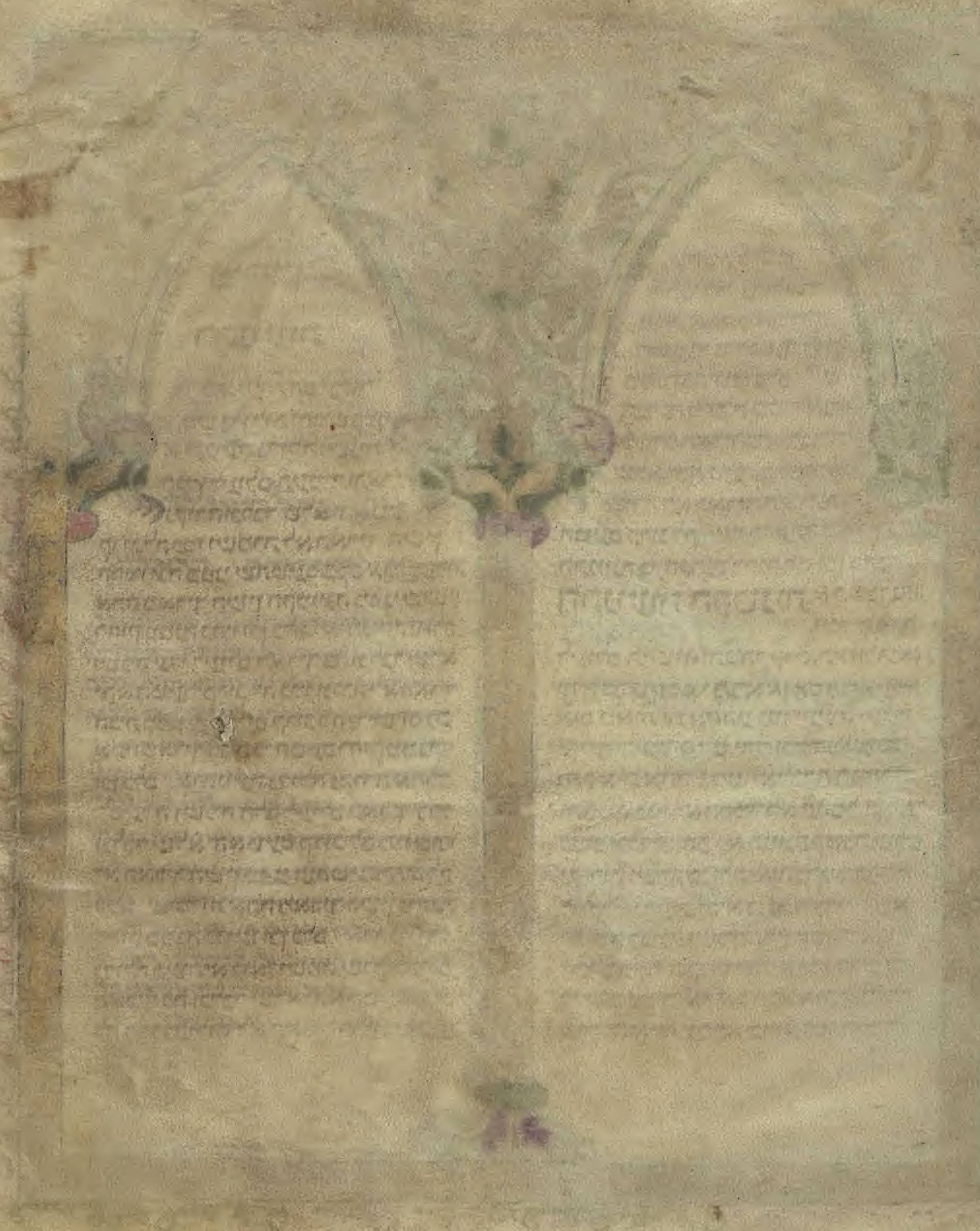

B

301

98
72

**פירוש
התנועות**

כל התנועות הם עשר
חמש גדולות וחמש קטנות
א תנועה גדולה וישמה
קמץ לעולם תעמיד ותארי
נקודה וכלכד שלא יהא טעם
קריב לה כמו וישמרת לא תאריך השיץ
הקטנועה מפני שהטעם במם אבל ישומות
אתה מאריך השיץ הקטנועה מפני שהטעם
רחוק ממנה כהיו וכן כלם "א תנועה גדולה
וישמה ינרי לעולם תאריך כה וכלכד שלא
יהא הטעם קריב לה כמו ונכרת לא תאריך
הבית מופניש ינס קרוב לה נריש ונזנת
אתה מאריך הבית כי הטעם רחוק ממנה
וכן כלם "או תנועה גדולה נקודה אחרת
למיעלה וישמה חלם לעולם תאריך כה
וכלכד שלא יהא טעם קרוב לה כמו ישומות
לא תאריך השיץ מפני שהטעם קרוב לה
במם ישומות אתה מאריך השיץ כי הטעם
רחוק ממנה נריש וכן כלם "א תנועה
גדולה כי שיהא ברא וישמה שרק לעולם
תאריך כה וכלכד שלא יהא הטעם קרוב
לה כמו בתולות לא תאריך התיו מפני

שהטעם קרוב
לה בלמד בתולותיה
נוגות אתה מאריך
התנועה כי הטעם רחוק
ממנה בתיו וכן כלם "א
תנועה גדולה כי שיהא ברא
לעולם תאריך כה וכלכד
שלא יהא טעם קרוב לה כמו
שירה לא תאריך התנועה כי

הטעם קרוב לה שירה אתה מאריך
התנועה כי הטעם רחוק לה וכן כלם
התנועות הקטנות א תנועה קטנה
וישויה פתח
לעולם תחטוף ותמחר קריאתה זולתה
יהיה כה טעם או געיא או אם תבוא עליה
אות מאותיות אחהע כמו יעשה יגבור
יהלך ודומיהם יען יחד וכל דומיהם
ואם אות אחהע משווא לבדה תמחר
ותחטף כמו לא תחמד לא תחמל הן יעני
במים וכל דומיהם "א תנועה קטנה שריש
נקודות וישמה כגול תנאיה כתנאיה פתח
למחר או לענכ והיא כננר הערי "א
תנועה קטנה וישמה קמץ חטף היא כננר
החלם ונקודה קמץ ושוא כמו חדישים
חדישים גרניות אך אם תבא אות שוואית
אחריה אנה צריכא שווא כמו חכמה

ינצוה או אות
מורגשת בסוף התנה
ונקף כמו שמר לך זמ
נא וכן אם תהיה על און
דגושה כמותו שמים
שהיה דינורגני שמים
השנו שווא הנסתרנמו
הנראות א שרק בלא ואו
כמו שלחן חקים חקה

א חרק בלא יור כמו שברו שברים סתרו
סתום ממנו במני נשלמו עשר התנועות

חמישה מיני קמץ הנקראים חטופים אלו הם פעם הראשו

שהוא שווא וקמץ ולפניו אות רפוייה
פתוחה בלשון כמו חדשים קדשים גנות
השני פעם שהוא קמץ לבדו ולפניו אות
דגושה כמו מאדם ישרם נרת שרך רנו
השלישי פעם שהוא קמץ לבדו ולפניו און
שוואית חטופה כמו חכמה ענימה שמחה
הרביעי פעם שהוא קמץ לבדו בסוף הנקוד
של התנה ולפניו אות נזכרת בלשון והטע
של התיבה מלעיל על האות של הקמץ
הנזכר כמו וירץ אחימעץ ויהם יהוה את

ספרא ותחסין
עניני עליהם משה
החמישי פעם שהוא
קמץ לבדו כמקף ולפניו
אות נזכרת בלשון נמו חק
עולם שמרתם זכר נא
נשלמו כלם תהל לבויעולם

ענה אהל לכאר לך

קצת דקדוקיהם הראשון

קמץ הנקרא חטף שהוא עם שווא וקמ
ולפניו אות רפוייה פתוחה בלשון כמו חדש
ולמה החית של חדשים שווא וקמץ דעני
בעבור שלא תדגש האות היא הדלת היא
שווא וקמץ כי אם היה קמץ לבדו תדגש
האות והיה חדשים כמו מגן גבורי חומה
וסוף בעדים ישרם העמיאלי נתקן להיות
כן אחר שווא וקמץ אות דגושה כי הוא
שוה כמו שווא ופתח או שווא וסגול או
שווא לבדו להביא אות רפוייה כמו אנותנו
ואתכם אזרה אילות לעזותי חושה
וכל מעשר הארץ וכן חדשים קדשים
גנות וכל דומיהם והמבין יבין הענין
קמץ לבדו ולפניו אות דגושה

כמו מאדם

ולמה האליף של מאד
קמץ לבדו דע כי בעבור שתדע
האות היא הדלת היא קמויעה כי
אם היה שווא וקמץ היה רפוייה
האות והיה מאדם ולא יתכן להיות
כן אחר קמץ חטף לבדו אות רפוייה
ועוד יותר ישתפתח האות היא המסבוע
אות הגרונות כי כן דרך אותיות הגרונות
לפתוח אותם האותיות שעליהם באשו
הם האותיות הגרונות עם שווא וקמץ
כמו מאדו מחזק מעמיד וכן הם ראויים
להיות כלם ישרם כלו תפלות כרת ישר
כלם בקמץ לבדו ולא שווא וקמץ וכן
דומיהם והמכין יבין **השלישי**
הוא קמץ לבדו ולפניו

אות שוואית חטופה כמו חנמה ולמה
החית של חנמה קמץ לבדו דע כי בעבור
האות שלפניו שהיא שוואית וחטופה
היא קמויעה לבדה ואין בה שווא כי אם
היה שווא וקמץ היה חנמה כפתי חרת
הלשון ואם היה קמץ לבדו וטעם בו היה
חנמה כמו עבר לנקה ועל כן אין צריך
לנקוד אותו לא בשווא קמץ ולא בקמץ

שישבוטעם

ביעבור שהוא שם דבר
כמו ענמה ויגווי שמרה במקץ
לבדו וכן קרבה אל נפשי נאלה וכל
דומיהם והמכין יבין **הרביעי**
הוא קמץ לבדו בסוף

הנקודה של התיבה ולפניו אות נזכרת
בלשון והטעם של התיבה מלעיל על
האות של הקמץ הנזכר כמו וירין ולמה
הריש של וירין קמץ לבדו דע כי נראה
לכל מבין כי בעבור חטיפת העדיש של וירין
היא קמץ לבדו ומפני שתתחברנה שתי
שבאות כי קמץ חטף לעולם הוא כמו
שבא פתח והשבא פתח כמו שבא לבדו
והיבדי היא האות הנזכרת בלשון אם היתו
באמצע המלה היתה שבאית והם יעתה
לך כמו שתי שבאות אבל בסוף המלה
אין צריך לנקודה משבא וזה הכלל בל אות
שבאית באמצע המלה ויהיה עליה קמץ
לבדו ואין בו טעם לעולם תקרא קמץ
חטף וכל אות נזכרת בסוף המלה ויהיה
עליה קמץ ואין בה טעם לעולם תקרא
קמץ חטף כמו שמר תם וכל שתי אותיות
קמויעות והטעם באות הראשונה ואחר

סימן אותיות

יהוה ובגד כפת אלה תלדת
מעדות אשר מפזחמורות ליי
הלל והודות סימני אויה אשר
מראש קנויה מפי חנמים עשויה
אותיות ארבעה יהוה בדת קבועה
כדרם אודיעה וסודם אשמיעה למה
משנים ועשרים ארבעה נעשו ישרים
וכאשר נמסרים לבגד כפת נאסרים ונרפין
מסופרים זוהי עלתם ויופי קריאתם
ואין כל המקרא נמותם לא יומר באמירה
חזן בארבע כפירה אויה האמורה אש
על שני דרכים לחם לבדם נסוכים ובהם
ערוכים יוראו המסולה פעם יפלא ופעם
יעלה הא אלה הנפלא בדרך אחד יעלה
זה מנהגם לעולם לא יישנו את גבולם
בימפיק ומפסיק ואתי מרחיק מפיק
נהג בהא ואויוד אמל אינו נהג מאלה
וכל בגד כפת הסמיוך אליהם דעו לעולם
כמו שימה בפיהם ויאמר לה כלב עשו כנוי
ישרי גברתי צוי גדול בר משלטה חולקים
על זה הסימן וסימניהן נעמה עליהן קותחו
שלו בה אדע גם מפסיק לעולם מפיק

האות השנית או

נזרת לעולם קמין חטף

כמו ותחס עיני ויהם יהוה את
כסרא וכלם עם קמין לכדו ולא יע
שכא וקמין אבל באתנח או בסוף
פסוק כלם ישובו בחלם כמו וירין
ויהם ותחס ואין צריך לומר יותר על זה
החמישי הוא קמין לכדו במקף ולפע
אות נזרת בלישון כמו חק
עולם ולמה החית של חק עולם קמין ולא
חלם כי חק לעולם בחלם נמוכרת כמו
ויעמידה ליעקב לחק דעני מבושהו
סמיוך תשוב החלם לקמין חטף ועם
מקף ועוד דע אחי כי כל חלם שיהיה
המלה ויהיה בו אות אחר החלם הנזרת
בלישון לעולם תשוב האות לקמין חטף
שיהיה במקף כמו שמרתם זכר נא היה
בראשונה שמר מצותי וחיה זכר לאמה
ליעקב ולישראל וכל דומיהם והמכין
יבין נשלמו כלם תהלה לאל יתברך

כמו כי כליל הוא והיה ביום ההוא
ודאתי מרחיק כמו וזכחת פסח וינשי
פסח ואעירה נד וכל מה דסמך
לכנר נפת במקו נדון כאתי מרחיק
ליעולם כמו מה בעני בדמי מה ברי
ונה בר בטני מה דחור מרוד מה
פריעת וכל ישתו אותיות שוות וקודם
שנא ליעולם דגש כמו ויהי כנאדה
ויהי כנאם הלא בכרמית ויהי כנלות
שלמה וכל בית נא נדון כנית כיר
לפי שהן ממוינא אחד מן השפה כמו
ואכמה כפרעה תהלתו בפי ישראל
האותיות כדור אחר ינחמות לא ישתו
ככות ברמן יפסוקים סנין זה פוקן
ויליו חולקים ואותו נותקים וסימנה
כי נא נא וחרו כי נא נא
ידמו כאן יעס ונא רית פי כמרה
נאדר בקדיש כחדש השמני כהמש
עשר יום לחדש כהנאשר כיהודה
ויהי כהוינאם ויהי כמלכו הכה את
כל בית רבעם וישמתי כדודי שמשת
נלאיתי כלכל ולא אוכל הלא כנעת
נה רוח הקדים תבט יבש קתום
סכנא פסנתרין קדמא וכתו כרע
הננא ליתוהי מן מננא מפני שהוא

מפסיק והוא כתיב בטית ומטיעין
כיה סנאי מן ספריא ודין הוא
קתום סכנא פסנתרין וכל זני
זמרא ולית כותי דנתנ בטית כמל
ננינא דננא אל תליא הוא מן
ננינא מפני שאינו מפסיק והוא
כדנש ודין הוא קתום סכנא
פסנתרין רבינא ליתוהי מן
ננינא מפני שהוא מפסיק ודין
הוא קתום סכנא פסנתרין וסומנו
תרין מנהון במנינא ותלת מנהון
בתבין כתו וסימן לכתנתן דדמי
לרין בענינא חדא כפרישת אם
כחקתי קדמא על חטא תיכס
תנינא משנא כחטא תיכס כנך
תליא על חטא תיכס רבינא
כמו כן על חטא תיכס אדרגויא
נדבריא דבריא תפתיא וחרו
כמו כן אדרגויא נדבריא דהנניא
תפתיא וכיומי אכוד נהיו ושמו
וחכמה בחכמת אלהין השתכחת
כיה הריהן יח ולית אנחנא ידעי
לכה אינו דגשין וליתנו מדרין
כאתיא אוחרנא עד דייתי משיח
ויבוא אליהו זכור לטוב ויורה יצחק
לני

סימן של של אומא ארכא

כאשר יהיה בין הטעם הסמוך
לתביר ג' מלכים יהיה הטעם הסמוך
לתביר של של אומא ארכא ואם פחות משל
מלכים יהיה מארכא על זה המנהג
לעולם נהג כמו ויבא משה ונתת
אותה לכם חוץ מן יג' פסוקי חולקי
על מנהג זה וסימניה ואברהם היה
יהיה המקריב אתדם העולמים לו
תהיה ובי יג' שור איש וישלחם
יהושע בין בית אל וכל אשר אין
לו דמשנה תורה וקס שאון בשד
שלמן ואיש משר בקשת דבר
הימים הפך ידך כי לא יכל לעשותו
בעת ההוא כל אשר תמצא ידך
וכל פסקא אתא דכו כגון המול ימול
ויחלק עליהם לילה הוא ועבריו

סימן מארכא ותבא

אשר יהיה תבא אחת כל תבא
אשר יהיה כה מארכא ותבא כמו
ידך תהיה כה בראשונה את יושבי
העיר ההיא ויגעו ידו שכב הע
הערלים וישבו כבאר שבע

ישתדנו איך דין מארכא לתבא
אלא שבא כלבד חוץ מן פסוקים
שהם מארכא ותבא כתיבה אחת
ובניהם שבא ופתח לכן הנבא
ואמרת ותעלו אל תלחמו וידרש
יחזקיהו על הסהנים

סימן שתי אותות אשר

כתיבה אחת צביות

אם נעני לאות ראשון תקדים
בנעימת לחשון יפתח פיו באות
ראשון כמו יסכהו צאלים עליו
מללי גללי המלקקים כדם קול
ילדת הרועים ואם אין הנעימה
אצלם לא יפתחו לעולם אבל
גוללם ולא יפעחו מכלם כמו הננו
אתאנו לך חקקי לב חקקי און
עללי ערב הנני אני בר מן חמש
פסוקים על מנהג זה חולקי בנעי
והם חטופים לא נפתחים ונבא
לא נפתחים בער להם ישחרונני
זכה תורה יכדנני אז יקראוני
ולא אענה ישחרונני ול
ימצאונני

סימן מארנאזרק

אם יש לפני הזרקא גניא צעיר
שופר למטה שרונה כמו וביום
שמחתם ובמיעדיכם והשביע
הכהן את האשה יצא כל ישר

הנמצאים חוץ מפסוקים שבעה אש
דרכם מזה נצרה ואשר יבא את רעהו
ביער ותאר הגבול ונסב לפאתים אשר על
פני בית הזרקא ויש לה מלך נר מלאכים
ויבאו את ראש איש בשת אל דוד באדין
קריבו ואמרין קדם מלכא ויעבירו קול במחנה
וכן מלא אילא ופסק תשופר על זה הדור תספור
ולעולם לא יופר חוץ משני פסוקים אשר
הם בטעמים נפסקים ומזה הדרך נלקים
ויאמר אליהם ראובן הנה חרדת אלצו את
ויטאר הפסוקים אשר לזרקא דבקי במאול
הם אדוקים ולעולם אינם חולקים כמו והשיב
יהוה מצרים כל המקרא על זה המנהג
ועוד נמצאו פסוקים נכונים מאחיה משתל
חילוף אלו הנמצים איך להם בכל המקרא
משנים באזלא ובארבא כמלה חדא חונים
ידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
בניו אם יצאו כנות שילה ויפקדו כיו ההוא
אנשים על הנשבות לאוצרות לתרומות לראש
ומקצת סופרים הראשונים קורין לאוצרות
לתרומות ועוד שני פסוקים מיוחדים בראשית

יורדים ובשניה למעלה

מועדים ואין להם שלישי בגל
המקרא ויהי הוא מספר למלך
וגם אל הנגדי אשר לא מבני ישראל
וכל טעם אחד לפני זרק מיוחד

חוץ מט פסוקים על זה חולקים
ומזה הדרך נלקים לכן אמר לבני ישראל
ישראל כי תשאו את ראש בני ישראל בכל
אשר התהלכתי ויזבח שור ומריא וצאן לרב
ובני ראובן וד וחצי שבט מנשה ויעלו במעל
פרצים ואם שלשה חדשים נספה מפני יש
עריך קנה נגר הייטבים

סימן לשון ברכה

אם לשון ברכה עם
בית משוכה וכו' ה
הטעם תמוכה לעולם היא ברכה כמו והתנבון
בו נים ויתכרבו כל נים ויאמר דוד לכל הקהל
ברכו נא ואם על קף טעמו יפתח בנאמו ומלש
נעמי כמו ואברהם מכריד ברכני גם אני
והתכרבו כדרכך ברכו יהוה חוץ מאחד כי על
כף טעמו ולא יפתח בנאמו מלשון תרגום
ולקצת יומיא ולעלאה ברכת

סימן לשון חרבות

לשון חרב בקמץ
חטף כגון תמו
חרבות וערים נחרבות במא ועריו בתוך ערים
נחרבות ההינה וכל לשון חרבות בלי קרב אשר

במקרא מעורב כלם חטף
פתח במא החרב נחרבו המלכי

סימן לשון עשייה

כל לשון עשייה במקרא חנויה
וטעמה על שכן מעויה וכה קנויה
לעולם מתקריב בעניא כמו ויעשו בני
ישראל ויעשה כמשפט ויעשה לאישה
לו ראות את כל המעשים ואם מן שכן נדונה
בדא נעיא ידועה וכשופר קבועה ומראה ומעש

סימן לשון הליכה ולשון ידירה

כל לשון הליכה אשר רגשה סמוכה ובלש
לא כדוכה לעולם כפתחא ערוכה כמו אלכה
לי אל הגדולים עלכה נא דרך ישרת ימים
ועתה עלכה שם וכל לשון ידירה דמות כמו
אודעה נא ואראה וכל מה ומה דמות

כל לשון מרכבה לשון יחוד

בסגול במא וידכ אותי במרכבת המישנה
ולשון רבים כפתח מרכבות

סימן דאודיהא

קדמאה לכל באי שיער עירי תנ
בכל באי שיער עירי וסימל לכל כלי
המשקן ככל עבדתו קדמא יושב
בקרבו תננא יושב נא רינו וסי

כי אנן יהוה בקרבה ארץ קדמ
וירש זרעך את שיער אויביו תננא
את שיער שנאיו וסימן על אויבך ועל שנא
קדמאה הגד לפרעה תננא הוראה את פרעה
וסי ושמאל ידא מהגד את המראה קדמא
לקדשי יצא המושבן האחד תננא לקדשי על
המשכן האחת וסימל וישליכו באתר ההרים
קדמאה ארך הידועה תננא ארך הידועה וסי
הן הנה קדמא והשיבך עלכך תננא השיבך
יהוה מערים וסימל ויהי עמודים קדמא נבחה
לא להינ תננא נבחה ליהוה וסי אלהים יהוה
חילי קדמא אנני שהם ואנני מלאים תננא
ואנני שהם ואנני מלאים וסימל אנני עשר
אמות ואנני בשמונה אמות בראשית הדר
דברי הימים הדר וסימל הנה ארון יהוה ארון
כל הארץ קדמא יהי לתנן תננא ויהי לתנן
וסי ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור קדמא לך
דד כי שחת עמך תננא לך עלה מזה וסי ויאמ
יהוה אל משה לך דד ועלית אתה ואהרן עמך
קדמא כי ימוך תננא וכי ימוך תליתא וכי ימוך
וסימל ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה

תנצא יהושע בן נון הוא יצא שמ
תליתא וטפנס אשר אמרתם יצא שמך וכו'
והיה כל נפש היה אשר ישרון קדמא אשר
העלית תנצא העלית וסימן ויטב אלהים
למלכות ויוב קדמא קרי תנצא קרי תליתא
בקר רביעא בקרי חמישא קרי שתתא
בקר ישיעא בקרי וסימן קק נקב בב וסימן
אחר ביום ההוא קדש המלך את הודך החצר
קדמא דמשנה תורה להשמידנו תנצא יהושע
להאכירנו וסימן להשמדא ולהוכדא וסימן
עליהם שרי אלפס שרימאות שרי חמישים
וישרי עשרות אל תסתר פניך ממני אל תטבא
ענך אל תטישני ואל תעזבני קדמא וימרת
אלעזר ולא היו לו בנים תנצא למחלי אליעזר
ולא היה לו בנים תליתא קנתי לי עבד וישפחות
ועני בית היה לי מכל שיהיו לפני רביעא הנדלוג
והוספת מכל שיהיה לפני וסימן היה היה דבר
יהיה אל יחזקאל קד ובל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת שקץ הוא תנצא אשר לו וגו' מומא
הוא וסימן או בל שקץ טמא קדמא דמשנה
תורה כל המקום תנצא דיהושע כל מקום
וסימן והנה המקום מקום מקנה
נשלמו סימני התורה תהל לאל העז והעזא

לכס את הארץ וכו' נפלה אב
קדמ ויביאו אותם לפני המשכן תנצא
ויביאו אותם לפני המזבח וסימן אשר על
המשכן ועל המזבח קדמ ויביאו אותם לפני
המשכן תנצא ויקריבו אותם לפני וכו' ויביאו
את קרבנם קדמ חמשת כסף עורב והיה לו
תנצ וקם לו וסימן והיה כי קם הפלשתי קדמ
לכני יוסף לאפרים תנצ לכני יוסף לכני אפרים
וסימן לרחמיהו לכני רחמיהו קדמ את כל עות
למינו תנצא ואת כל עורב למינו וסימן כראשי
ברא אלהים את השמים ואת הארץ קדמא
מי שפט אחד תנצא ומישפט אחד וסימן ואתם
תלקטו לאחד אחד קדמא שבת שבתון היא
תנצא שבת שבתון היא וסימן ותאכל האוהו
קדמא כי נפש הכשר בדם היא תנצא דמו
בנפשו הוא וסימן נקבה תסובב נכר קדמא כי
גרומה הוא תנצא כי תרומה הוא וסימן הלא
הוא אמר לי אחתי היא קדמא נאהל מועד
מחוץ לפרכת תנצא מחוץ לפרכת העדרה
קדמא ד מילין תנצא נג מילין קדמא אשר
דבר בלעם תנצא כאשר אמר בלעם וסימן
וידבר יהוה אל משה לאמר קדמא גס כי
התאנק יהוה וגו' גם אתה לא תבא שם

**סדר קריולאנת' ופירוש
ועלתו כי דברים נקרים ולאננת'**

והם לא אנו כנמין כתי' ולא אנו בני כנמין
קרי' להשיב ידו כנהר כתי' להשיב ידו כנהר
פרת קרי' כאשר ישאל בדבר האלהים מה
כאשר ישאל איש בדבר האלהים קרי'
ואדרמלך ושראצר הכוהו כתי' ואדרמלך
וישראצר בני הכוהו קרי' קנאת יהוה
תעשה זאת כתי' קנאת יהוה עבדות תעש
זאת קרי' כי על בן המלך מתכתי' כי על בן
בן המלך קרי' הנה ימים נאם יהוה כתי' הנה
ימים נאם יהוה קרי' אליהו פלטה
כתי' אליהו פלטה קרי' כל אשר תאמרי
אעשה כתי' כל אשר תאמרי אלי אעשה
קרי' כי אמר אל תבואי רקם כתי' כי אמר
אלי אל תבואי רקם קרי'
ולא אנו בני כנמין חסר הכתוב כי עשו תכל
וזמה ונבלה בישראל וראוי היה לנרוע יחוסם
מבני כנמין הצדיק ולהרחיקם מתלדותיו ונכללו
ולא כנס בני כנמין כי לא אנו לשמוע בקול
אחיהם ובשאר המקומות שקראם בני כנמין

נתן להם תקנה ודרך תשובה אם
יחזרו במעשיהם הרעים ויעשו תשובה אול
יקראו בנים על שם אביהם

בלכתו להשיב ידו כנהר כתי' כספר שמואל עלתו
שחזירו הכתו בשני מקומות בשמואל ובדברי
הימים ואמרו הכתו בשני זמנים ובשני עתים פעם
ראשון אמר להשיב ידו כנהר ופעם שני אמר
להשיב ידו כנהר פרת ועל עסק להודיע שהוא נהר
פרת ולא נחל מערים בתב פרת קרי'
כאשר ישאל איש בדבר האלהים חסר הכתוב איש
בפעם כי בן איש מחוסר מאלהים וכן הוא אומ' וזה
ותחסרהו מעט מאלהים ולא יקום דברו בדברי אלהים
ולא יקום עצהו כעצת אלהים לכן חסר הכתוב מפני
איש ותלה לו מבחון שאם יטיב מעשיו ויעזר לשון
שמים תהי עצתו בדבר אלהים
כי על בן המלך מתקרי וחסר בן מנפעים לפי רוע
מעשיו כי בקש להמית את אביו ונפך בעקר ונא
מזון אל פלגשי אביו ואמ' יואב כי על בן המלך
מת כי על אמת מת בן המלך תלה לו בן מבחון כי
באמת הומת בן המלך וכן הוא אומ' בן בנור
על פחד דברות ואדרמלך ושראצר הכוהו
נכתב מנפעים וננתן בני מבחון ואליהו קרי' ואדרמלך
וישראצר הכוהו לא נידע כי בני הכוהו בחרב לכן תלה

בניו מבחור
להודיעני בניו
הרגוהו כחרב ולהודיע
נקמתו לכל העול ולקיים
עליו מקרא שכתב הנביא
מקום עליך דעה מביתך
קנאת יהוה יצאות תעשה
את קריו וחסר יצאות מבניו

בנקם להם
שינקום ממנו
בעולם הזה ולעתיד
לבוא וכתב אליהם
מלטה בעולם הזה והוסף
לה מבחוש ואליה לה מלט
לעתיד לבוא כל אשר
תאמרי אינשה בתו מבנים

72

9v

ראשית ברא אלהים את

השמים ואת הארץ והארץ

היתה תהו ובהו והישיך על

פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני

המים ויאמר אלהים יהי אור והי אור

וירא אלהים את האור כי טוב ויברך

אלהים בין האור ובין החשך ויקרא

אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים

ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים

את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת

לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע

ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים

ויהי ערב ויהי בקר יום שני

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים

אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן

ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקורה

המים קראימים וירא אלהים כי טוב

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא

עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי

למינו אשר זרעונו על הארץ ויהי כן

ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע

למינה וועץ עשה פרי אשר זרעו בו

למינה וירא אלהים כי טוב ויהי ערב

ויהי בקר יום שלישי

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים

להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת

ולמועדים ולימים וישנים והיו למאות

ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי

כן ויעש אלהים את שני המארות

הגדלים את האור העל לממשלה

היום ואת האור הקטן לממשלה

הלילה ואת הכוכבים ויהי אתם אלהים

ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמש

ביום ובלילה להבדיל בין האור ובין

החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב

ויהי בקר יום רביעי

ויאמר אלהים ישרעו המים שרץ נפש

חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע

השמים ויברא אלהים את התנינ

הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת

אשר ישרעו המים למינהם ואת כל עוף

כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך

אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את

המים בימים ויעוף ירב בארץ ויהי ערב

ויהי בקר יום חמישי

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה

למינה בהמה רמשת וחיתו ארץ למינה

ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ

למינה ואת הבהמה למינה ואת כר

רמשת האדמה למינהו וירא אלהים כי

טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בעלמנו

כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים

ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמשת

הארץ על הארץ ויברא אלהים

את האדם בעלמו בעלם אלהים

ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך

אתם אלהים ויאמר להם אלהים

פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה

ורדו בדגת הים ובעוף השמים

ובהמה הרמשת על הארץ

ויהי ערב ויהי בקר יום שש
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקורה
המים קראימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעונו על הארץ ויהי כן
ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינה וועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינה וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת
ולמועדים ולימים וישנים והיו למאות
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
כן ויעש אלהים את שני המארות
הגדלים את האור העל לממשלה
היום ואת האור הקטן לממשלה
הלילה ואת הכוכבים ויהי אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמש
ביום ובלילה להבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי
ויאמר אלהים ישרעו המים שרץ נפש
חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע
השמים ויברא אלהים את התנינ
הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת
אשר ישרעו המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את
המים בימים ויעוף ירב בארץ ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה רמשת וחיתו ארץ למינה
ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כר
רמשת האדמה למינהו וירא אלהים כי
טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בעלמנו
כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמשת
הארץ על הארץ ויברא אלהים
את האדם בעלמו בעלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובהמה הרמשת על הארץ

ויהי ערב ויהי בקר יום שש
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקורה
המים קראימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעונו על הארץ ויהי כן
ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינה וועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינה וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת
ולמועדים ולימים וישנים והיו למאות
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
כן ויעש אלהים את שני המארות

ויהי ערב ויהי בקר יום שש
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן
ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקורה
המים קראימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי
למינו אשר זרעונו על הארץ ויהי כן
ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינה וועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינה וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום שלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת
ולמועדים ולימים וישנים והיו למאות
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
כן ויעש אלהים את שני המארות

יב
ה'יב

לכשר אחר: ויהיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבששו: והנחיש היה
ערום מכל חית השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי
אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן:
ותאמר האשה אל הנחש מפר עץ הגן
נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
תמתו: ויאמר הנחש אל האשה לא
מות תמותו: כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים ידע טוב ורע: ותרא האשה
כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
ויאכל: ותפקחה עיני שניהם וירעו
כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו
להם חגרת: ויישמיע את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח הים ויתחנא
האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך
עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה: ויאמר את קלך שמעת
בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: ויאמר
מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ
אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת:
ויאמר האדם האשה אשר נתתה
עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל:
ויאמר יהוה אלהים לאישה מה זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני
ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה

ומכל חית השדה על צננד תלך ועפר
תאכל כל ימי חיך: ואיכה אשית בניך
ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראשו ואתה תשופנו עקב:
אל האשה אמר הרבה ארבה
יעצונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל
אישך תשוקתך והוא ימלט בך:
ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך:
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את
עשב השדה: בזעת אפך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת
כי עפר אתה ואל יצר תשוב: ויקרא
האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה
אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם:
ויאמר יהוה אלהים הן האדם הן
כאחר ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן
ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל
וחי לעולם: וישלחהו יהוה אלהים מגן
עדן לעבר את האדמה אשר לקח משם:
ויצא את האדם וישכן מקדם לגן עדן
את הכרבים ואת להט החרב המתהפפת
לישמר את דרך עץ החיים:
והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד
את קין ותאמר קנתי איש אתי יהוה: ותסוף
ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה
צאן וקין היה עבד אדמה: ויהי מקץ ימים
ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:

הרבה
איכה
אב
זרעך
ידן

ה
חב
ב
מאכל
ידן
ש
לעפר
ישכן

ואמר יי ושלח ידו וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבר את האדמה וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפפת לישמר את דרך עץ החיים: והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קנתי איש אתי יהוה: ותסוף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על צננד תלך ועפר תאכל כל ימי חיך: ואיכה אשית בניך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראשו ואתה תשופנו עקב: אל האשה אמר הרבה ארבה יעצונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימלט בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך: וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל יצר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם הן כאחר ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבר את האדמה אשר לקח משם: ויצא את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפפת לישמר את דרך עץ החיים: והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קנתי איש אתי יהוה: ותסוף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:

שם
והכל

ד קט
ג

וסים
וכי

מישה
והכל

לבו שם קצור לך מי שם בטוחות חכמה
שקר החן והכל היופי

והכל הכי אנס הוא מכירות צאנו
ומחלפה וישעיהו אל הכל ואל
מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה
ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה
אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך
הלא אם תטיב שאת ואכל תטיב
לפתח חטאת וכין ואליך תשוקרנו
ואתה תמשי לבו ויאמר קין אל הכל
אחיו ויהי כהיותם בשדה ויקם קין אל
הכל אחיו ויהרגהו ויאמר יהוה אל קין
אי הכל אחיך ויאמר לא ידעתי השמו
אחי אנכי ויאמר מה עשית קול דמי
אחיך ינעקים אלי מן האדמה ועתה
אחור אתה מן האדמה אשר פנתה
את פיה לקחת את דמי אחיך מידך
כי תעבד את האדמה לא תספ תת
כחה לך נעונד תהיה בארץ ויאמר
קין אל יהוה גדול עוני מנשוא הן
נרשתי את היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתיר והייתי נעונד בארץ
והיה כל מיצאי הרגני ויאמר לו יהוה
לכן כל הרנקין שבעתים יקם וישם
יהוה לקין אות לבלתי הכות אותו כל
מיצאו ויצא קין מלפני יהוה וישב
בארץ נוד קדמת עדן וידע קין את
אשתו ויהר ותלד את חנוך ויהי בנה
עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך
ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל
ומתושאל ילד את למך ויקח לו למך
שתי נשים שם האחת עדה ושם

ג
וכי
כח

ג

ג
מל
בט

ג
וכי
כח

ג
מל
בט

ג

ג
מל
בט

ג
מל
בט

השנית יצלה ותלד עדה את יבל הוא
היה אבי ייטב אהל ומקנה וישם אחיו
יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ויננו
ויצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטיש
כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין
נעמה ויאמר למך לנשיו עדה ויצלה
ישמען קולי נשי למך האזנה אמרה
כי איש הרגתי לפעעיו ילד לחברתי כי
שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה
וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן
ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים
זרע אחר תחת הכל כי הרנקין וולשת
גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם יהוה

ג
וכי
כח

ג
מל
בט

ג
מל
בט

ג
מל
בט

ג
מל
בט

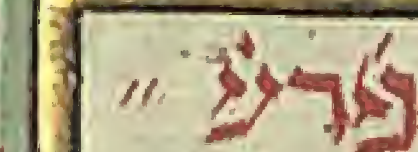

סדר זה ספר תולדת אדם ביום ברא
אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו
זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
את שמם אדם ביום הבראם ויחי אדם
שלשים ומאת שנה ויולד בדמורנו
כצלמו ויקרא את שמו שת ויהיו ימי
אדם אחרי הולידו את שת שמנה
מאת שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
וישלשים שנה וימת
ויהי שת חמש שנים ומאת שנה
ויולד את אנוש ויחי שת אחרי הולידו
את אנוש שבע שנים ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי
שת שתים עשרה שנה ותשע מאות
שנה וימת ויחי אנוש
תשעים שנה ויולד את קין ויחי אנוש

ג
מל
בט

ג
מל
בט

אמרו יס עמנו ספר דות כספ עדה
לשם אנוש ויחיה אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קין ויחי אנוש

אחריה

מקום
מורה
מורה
מורה
מורה

三

...

2
 3
 4
 5
 6
 7
 8

יְהוֹשֻעַ וְיִשְׁרָאֵל שְׂעִירָה -

שוכה ושעיריה גהיתה .

ב
כח
ביתור

ל
כח
ג
ז
ה
טו
ו
באמצע

כה

י
סו
מדי
לח
לח
סי
טי

ז
 ובסוף
 חזן
 י"ח
 בודין
 ודין

בול
 חז
 בול
 מול

לו
 י

ז
 וסו
 בידו

פו

י
 וסו
 בידו

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲

2
 4
 5
 מ.א.ל.
 ל.נ.נ.

כ
מ
ו
כ

1. ^הה
 2. ^הה
 3. ^הה
 4. ^הה
 5. ^הה
 6. ^הה
 7. ^הה
 8. ^הה
 9. ^הה
 10. ^הה
 11. ^הה
 12. ^הה
 13. ^הה
 14. ^הה
 15. ^הה
 16. ^הה
 17. ^הה
 18. ^הה
 19. ^הה
 20. ^הה
 21. ^הה
 22. ^הה
 23. ^הה
 24. ^הה
 25. ^הה
 26. ^הה
 27. ^הה
 28. ^הה
 29. ^הה
 30. ^הה
 31. ^הה
 32. ^הה
 33. ^הה
 34. ^הה
 35. ^הה
 36. ^הה
 37. ^הה
 38. ^הה
 39. ^הה
 40. ^הה
 41. ^הה
 42. ^הה
 43. ^הה
 44. ^הה
 45. ^הה
 46. ^הה
 47. ^הה
 48. ^הה
 49. ^הה
 50. ^הה
 51. ^הה
 52. ^הה
 53. ^הה
 54. ^הה
 55. ^הה
 56. ^הה
 57. ^הה
 58. ^הה
 59. ^הה
 60. ^הה
 61. ^הה
 62. ^הה
 63. ^הה
 64. ^הה
 65. ^הה
 66. ^הה
 67. ^הה
 68. ^הה
 69. ^הה
 70. ^הה
 71. ^הה
 72. ^הה
 73. ^הה
 74. ^הה
 75. ^הה
 76. ^הה
 77. ^הה
 78. ^הה
 79. ^הה
 80. ^הה
 81. ^הה
 82. ^הה
 83. ^הה
 84. ^הה
 85. ^הה
 86. ^הה
 87. ^הה
 88. ^הה
 89. ^הה
 90. ^הה
 91. ^הה
 92. ^הה
 93. ^הה
 94. ^הה
 95. ^הה
 96. ^הה
 97. ^הה
 98. ^הה
 99. ^הה
 100. ^הה
 101. ^הה
 102. ^הה
 103. ^הה
 104. ^הה
 105. ^הה
 106. ^הה
 107. ^הה
 108. ^הה
 109. ^הה
 110. ^הה
 111. ^הה
 112. ^הה
 113. ^הה
 114. ^הה
 115. ^הה
 116. ^הה
 117. ^הה
 118. ^הה
 119. ^הה
 120. ^הה
 121. ^הה
 122. ^הה
 123. ^הה
 124. ^הה
 125. ^הה
 126. ^הה
 127. ^הה
 128. ^הה
 129. ^הה
 130. ^הה
 131. ^הה
 132. ^הה
 133. ^הה
 134. ^הה
 135. ^הה
 136. ^הה
 137. ^הה
 138. ^הה
 139. ^הה
 140. ^הה
 141. ^הה
 142. ^הה
 143. ^הה
 144. ^הה
 145. ^הה
 146. ^הה
 147. ^הה
 148. ^הה
 149. ^הה
 150. ^הה
 151. ^הה
 152. ^הה
 153. ^הה
 154. ^הה
 155. ^הה
 156. ^הה
 157. ^הה
 158. ^הה
 159. ^הה
 160. ^הה
 161. ^הה
 162. ^הה
 163. ^הה
 164. ^הה
 165. ^הה
 166. ^הה
 167. ^הה
 168. ^הה
 169. ^הה
 170. ^הה
 171. ^הה
 172. ^הה
 173. ^הה
 174. ^הה
 175. ^הה
 176. ^הה
 177. ^הה
 178. ^הה
 179. ^הה
 180. ^הה
 181. ^הה
 182. ^הה
 183. ^הה
 184. ^הה
 185. ^הה
 186. ^הה
 187. ^הה
 188. ^הה
 189. ^הה
 190. ^הה
 191. ^הה
 192. ^הה
 193. ^הה
 194. ^הה
 195. ^הה
 196. ^הה
 197. ^הה
 198. ^הה
 199. ^הה
 200. ^הה
 201. ^הה
 202. ^הה
 203. ^הה
 204. ^הה
 205. ^הה
 206. ^הה
 207. ^הה
 208. ^הה
 209. ^הה
 210. ^הה
 211. ^הה
 212. ^הה
 213. ^הה
 214. ^הה
 215. ^הה
 216. ^הה
 217. ^הה
 218. ^הה
 219. ^הה
 220. ^הה
 221. ^הה
 222. ^הה
 223. ^הה
 224. ^הה
 225. ^הה
 226. ^הה
 227. ^הה
 228. ^הה
 229. ^הה
 230. ^הה
 231. ^הה
 232. ^הה
 233. ^הה
 234. ^הה
 235. ^הה
 236. ^הה
 237. ^הה
 238. ^הה
 239. ^הה
 240. ^הה
 241. ^הה
 242. ^הה
 243. ^הה
 244. ^הה
 245. ^הה
 246. ^הה
 247. ^הה

ז
 ט
 כת
 י
 יא
 סת
 יב
 חדר
 דד
 הימים

ביתור ..

ויפץ יהוה אתם מִשֶּׁם עַל פְּנֵי כָל
הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לַבְּנֵת הָעִיר׃ עַל כֵּן
קִרְאִי שְׁמָה בְּכֹל כִּי יִשָּׁם כָּל־יְהוָה
יִשְׁפֹּת כָּל הָאָרֶץ וּמִשֶּׁם הַפִּיצָם יְהוָה
עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה
ויולד את ארפכשד שנתים אחר
המבול: ויחי שם אחר יהולידו את
ארפכשד חמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות: וארפכשד

הי חמש ושלשים שנה ויוולד את
שלח: ויהי ארפכשד אחרי הולידו
את שלח שלש שנים וארבע מאות
שנה ויוולד בנים ובנות:

וישלח חי שלשים שנה ויולד את
עבר: ויהי שלח אחרי הולידו את עבר
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות: ויהי עבר

ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג:
ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים
שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים
ורבות:

שְׁלִשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־רֵעִו וַיְחִי
כָּל־אֲחֵרֵי הַיּוֹלֶדֶת אֶת־רֵעִו תִּשְׁעֵשְׁנָה
וּבָאִתִּים שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
וַיְחִי־רֵעִו וַיְחַיֶּה וַיִּשְׁלֵחַ

שנה ויולד את ישרון: ויחירעו אחרי
הולידו את ישרון שבע שנים ומאת
שנה ויולד בנים וכנות:

ויהי ישרון שלישים שנה
ויוולד את נחור: ויהי ישרון אחר

הולידו את עמור מאתם שנה ויולד
בנים ובנות: ויחי עמור

תשע ועשרים שנה ויולד את תרח:
ויחי נחור אחרי הולידו את תרח
תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד
בנים ובעות:

שכינים שנה ויולד את אברהם את
נחור ואת הרן: ואלה תולדות תרח
תרח הוליד את אברהם את נחור ואת
הרן והרן הוליד את לוט: וימת הרן על

פני תרה אכיו בארץ מולדתו באור
כשרים: ויקח אכרם ונחור להם נשים
שם אשת אכרם שרי ושם אשת נחור
מלכה בתהרן אני מלכה ואני יסכה:

וְתֵי שְׂרֵי עֶקְרָה אֵין לֵה וְלֵד: וְיִקְרָה
תֵּרָה אֶת אֲבֵרִים בְּנֵי וְאֶת לֹוֹט בֶּן הָרֵן
בֶּן בְּנֵי וְאֶת שְׂרֵי כֻלָּתוֹ אֶשֶׁת אֲבֵרִים בְּנֵי
וְיֵנְאוּ אֹתָם נִמְאֹר כְּשָׂרִים לִלְכֵת אֶרֶצָה

כָּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד חֶרֶן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַהֲיוּ
יְמֵי תְּרַח חֲמִשׁ שָׁנִים וּמֵאֹתַיִם שָׁנָה
וַיָּמָת תְּרַח בַּחֶרֶן׃
וַיֹּאמֶר יִבְרָה אֶל אֶבְרָה לֵב לִבְמִצְרָיִם

וממולדתך ומבית אביך אל הארץ
אשר אראך: ואעשך לגוי גדול ואכונך
ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה

מִי־שָׁפַחַת הָאָדָמָה׃ וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאִשּׁוֹ
דָּבָר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם
בְּנֵי־חָמִישׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים יְשָׁנָה בָּנִיתָם

מחרון ויקח אנרים את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם

ומשם	ה	מכאן	בדור "	וד בבני אדם	וסמניה "	ומשם	ימרד ויהיה
הרבעה וארשים "			ומשם הפירסם יס "		ומשם הארדה "	ה להיך ומשם יקחך "	
משם עבר קדמה "			ומשם לא ואכל "		ואברו "	ומשם שב שצדק "	

אשר רכשו ואת הנפש אשר יעשו
בחרו ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו
ארצה כנען: ויעבר אברהם בארץ עד
מקום שכם עד אלון מורה והכנעני
אז בארץ: וירא יהוה אל אברהם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו: וייעתק
משם ההרה מקדם לבית אל ויבן
אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה:
ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה:

ויהי רעב בארץ וירד אנרס מצרימה
לגור שם כי כבד הרעב בארץ ויהי
כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמרו
אל שרי אשתו הנהנא ידעת כי אשה
יפת מראה את ויהיה כי יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו
אתי ואתך יחיו אמרינא אחתי את
למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי
בגללך ויהי כבוא אנרס מצרימה
ויראו המצרים את האשה כי יפה
הוא מאד ויראו אתה שרי פרעה
ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה
בית פרעה וולאנרס היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ונקר וחמרים ועבדים
ושפחת ואתנת וגמלים ויננע יהודה
את פרעה ננעים גדלים ואת ביתו על
דבר שרי אשת אנרס ויקרא פרעה
לאנרס ויאמר מה זאת עשית לי למה
לאהדת לי כי אשתך הוא למד

אמרת אחתי הוא ואקח אתה לילאשו
ועתה הנה אשתך קח ולך: ויצינו עליו
פרעה אנשים ויישלחו אתו ואת אשתו
ואת כל אשר לו: וייעל אברם ממצרים
הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו
הנגבה: ואברם כבד מאד נמקנה בכסף
ובזהב: וילך למסעיו מעגב ועד בית אל
עד המקום אשר היה שם אהלה נתחלה
בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח
אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם
אברם בשם יהוה: וגם ללוט ההלך
את אברם היה צאן ובקר ואהלים: ולא
נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה
רכוש שרבו ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי
ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה
לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ:
ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה
בני וביןך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים
אחים אנחנו: הלא בלה ארץ לפניך הפרד
נא מעלי אסדה שמאל ואימנה ואסדה ימין
ואשמאלה: ווישא לוט את עיניו וירא
את כל כנרת הירדן כי כלה משיקה לפני
שחת יהוה את סדום ואת עמרה כנן יהוה
בארץ מצרים כנאכה צער: ויבחר לו לוט
את כל כנרת הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו
איש מעל אחיו: אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערית כנרת ויאהל עד סדום:
ואנשי סדום רעים וחטאים ליהוה מאד:
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט
מעמו שאנא עיניך וראה מן המקום אשו
אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימרה:

5
למנו
ל
תקנה
אשר
יד

20
21
22

ב
דוד
מנחם

ה'תש"י
בב
ה'תש"י

ב
 דא
 עב
 אב
 אב
 אב

५३

३५

כח
וה
מת

כ"ה
ה'

ח
ב
ו
כ
כ

מת

...

[illegible]

כי את כל הארץ אשר אתה ראה
לך אתננה ולזרעך עד עולם וישמת
את זרעך כעפר הארץ אשר אסיוכל
איש למנות את עפר הארץ נסזרעך
ימנה: קום התהלך בארץ לארכה
ולרחבה כילך אתננה: ויאהל אברים
ויבאו וישב באלעממרא אשר בחרון
ויבן שם מזבח ליהוה:
ויהי כי אמרפל מלך שניער אריון
מלך אלסר נדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את
ברעמלך סדם ואת ברשע מלך
עמרה שנא מלך אדמה וישמאמר
מלך עבדים ומלך בלע היא צער: כל
אלה חברו אל עמק השדים הוא ים
המלח: שתיים עשרה שנה עבדו את
נדרלעמר וישלש עשרה שנה מרדו:
ובארבע עשרה שנה בא נדרלעמר
והמלכים אשר אתו ויכּו את רפאים
בעשתרת קרנם ואת הזוזים בהם
ואת האימים בישוה קריתים: ואת
החריבה ררם שעיר עד איל פארן
אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל
עין מטפס הוא קדש ויכו את כל שוה
העמלק ונס את האמרי הישב בחרון
המר: וייצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך עבדים ומלך בלע
הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים: את נדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שניער
ואריון מלך אלסר ארבעה מלכים

עבדים

עבדים

י

את החמישה: ועמק השדים בארת
באר החמר וינסו מלך סדם ועמרה
ויפלו שמה והנשאים הרהנסו ויקחו
את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם
וילכו ויקחו את לוט ואת רכשונן אחי
אברם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי והוא ישב
באלעממרא האמרי אחי אשכל ואחי
ענרוהם בעלי ברית אברם: וישמע
אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו
ילדי ביתו שמנה עשר ושלש מאות
וירדף עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא
ועבריו ויכּו וירדפם עד חובה אשר
משמאל לדמשק: וישב את כל
הרכש ונס את לוט אחיו ורכשו השיב
ונס את הנשים ואת העם: וייצא מלך
סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את
נדרלעמר ואת המלכים אשר אתו
אל עמק שוה הוא עמק המלך:
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחסויו
והוא כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר
ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ
וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך
ויתן לו מעשר מכל: ויאמר מלך סדם
אל אברם תן לי הנפש ~ יהוה והרכש
קהלך: ויאמר אברם אל מלך סדם
הרמתי ידי אליהוה אל עליון קנה
שמים וארץ: אם מחוט ועד שרוך
נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמו
אני העשרתי את אברם: בלעדי רק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים

י
י
י

י

י

י

י

י

במה אדע כ אירשנה ב אדע במה אושיע את ישראל במה יהיה
החטאת הזה חוס ויאמר אליו כ במה יחברו יאע אלמנו במה אקדם י ואמרם במה אהבתנו הוועתם י

אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא
הם יקחו חלקם:
הדברים האלה היה דבר יהוה אל אננס
במחזה לאמר אל תרא אברם אנכי
מנן לך שכרך הרבה מאד: ויאמר אננס
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
עירי ובן משק ביתי הוא דמשק
אלי ענר: ויאמר אננס הן ליל אנתה
זרע והנה בן ביתי יורש אתי: והנה דבר
יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעך הוא יירשך: ויוצא
אתו החוצה ויאמר הנטנא השמימה
וספר הכוכבים אסתכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה
והיטבה לו צדקה: ויאמר אליו אני
יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה:
ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה:
ויאמר אליו קחה לי עגלה משלישה
ועז משלשת ואיל משלשות ונזול:
ויקח לו את כל אלה ויכתר אתם בתוך
ויתן איש בתו לקראת רעהו ואת
הצפר לא כתרו: וירד העיט על הפגרים
וישב אתם אברם: ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת עליו: ויאמר
לאברם ידעת דע כי ענר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה: וגם את הנני אשר
יעבדו אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול: ואתה תבוא אל אנתך בשלום:

תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי יישנו
הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה:
ויהי השמש באה ועלטה היה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר ענר בין
הנזרים האלה: ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת ממנהר מצרים עד
הנהר הגדל נהר פרת: את הקניע ואת
הקניז ואת הקדמני: ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הענשי ואת הכנזי:
וישרי אשת אברם לא
ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה
הנר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא
עצמני יהוה מלדת באנא אל שפחתי
אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול
שרי: ותקח שרי אשת אברם אתהנר
המצרית שפחתה מקין עשר שנים
לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה
לאברם אישה לו לאשה: ויבא אל
הנר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי
עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותוא
כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה
ביני ובינך: ויאמר אברם אל שרי הנה
שפחתך בידך עשילה הטוב בעיניך
ותענה שרי ותכרח מפניה: וימצאה
מלאך יהוה על עין המים במדבר
על העין בדרך שור: ויאמר הנר שפחת
שרי אימה באת ואנה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי ברחתי:

ב
הכ
וס
כתו

ב
הכ
וס
כתו

ב
הכ
וס
כתו

הקדמני ב הכרומי ובימניהן ויהי הקדמני ויהי הכרומי ויהי בימניהן
ויהי הקדמני ויהי הכרומי ויהי בימניהן ויהי הקדמני ויהי הכרומי ויהי בימניהן
ויהי הקדמני ויהי הכרומי ויהי בימניהן ויהי הקדמני ויהי הכרומי ויהי בימניהן

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע
שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו
אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים
ואתנה כרית ביני ובינך וארכה אותך
במאד מאד ויפל אברם על פניו וידבר
אתו אלהים לאמר אני הנה בריתי
אתך והיית לאב המון גוים וולא יקרא
עוד את שמך אברם והיה שמך
אברהם כי אב המון גוים עתה
והפרתי אתך במאד מאד ועתה
לגוים ומלכים ממך יצאו והקמתי
את בריתי ביני ובינך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית עולם להיות
לך לאלהים ולזרעך אחריך ונתתי
לך ולזרעך אחריך את ארץ מגיד
את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והיית

להם לאלהים: ויאמר אלהים אל
אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריו לדורתם: זאת
בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריו המול לכם כל
זכר: וגמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם: וכן
שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדורתכם
יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר
אשר לא מזרעך הוא: המול ימול
יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם: ויערל זכר
אשר לא ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את
בריתי הפר: ויאמר
אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה שמה:
וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתייה והיתה לגוים מלכי עמים
ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו
ויצחק ויאמר כלנו הלבן מאה שנה
יולד ואם שרה הבת תשעים שנה
תלד: ויאמר אברהם אל האלהים
לוי שמיצאל יחיה לפניך: ויאמר
אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך
בן וקראת את שמו יצחק והקמתי
את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
אחריו: ולי שמיצאל שמיעתך הנה
ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי
אתו כמאד מאד שנים עשר נשיאם
יולד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי

[illegible]

אקים אתי עחק אשר תלד לך ישרה
למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדנו
אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ויקח
אברהם את ישימעאל בנו ואת כל ילדיו
ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם ויכל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר דבר אלהים
אלהים: וואברהם בן תשיעים ותשיע
שנה בהמלו בשר ערלתו: וישימעאל
בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את
בשר ערלתו: בעצם היום הזה נמול
אברהם וישימעאל בנו: וכל אנשי ביתו
ילד בית ומקנת כסף מאת בן נכר
נמולו אתו:
וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא
ישב פתח האהל כחם היום: וישא
עיניו וירא והנה שלשה אנשים נעמס
עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה: ויאמר אדני אם נא
מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל
עבדך: יקח נא מעט מים ורחצו ונלעס
והשיענו תחת היעין: ואקחה פת לחם
וסעדו לבכם אחר תעברו מעל כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת: וימהר אברהם האהלה
אל ישרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת לוישי ויעשי ענות: ואל
הבקר רץ אברהם ויקח כן בקר רך
וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות
אתו: ויקח חמאה וחלב כן הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד

עליהם תחת היעין ויאכלו: ויאמרו
אליו איה ישרה אשתך ויאמר הנה
באהל: ויאמר ישוב אשוב אליך כעת
חיה והנה בן לישרה אשתך וישרה
ישמיעת פתח האהל והוא אחריו:
ואברהם וישרה זקנים באים בימים
הדל להיות לישרה אורח כנשים:
ותיחק ישרה בקרבה לאמר אחרי
בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: ויאמר
יהוה אל אברהם למה זה עחקה ישרה
לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:
היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן: ותכחיש ישרה
לאמר לא עחקתי כי יראה ויאמר לא
כי עחקתי ויקמו מי שם האנשים וישקפו
על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם:
ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר
אני עשה: וואברהם היו יהיה לגוי גדול
ועצום ונכבדו כל גוי הארץ: כי ידעתו
למען אשר יצוה את בניו ואת ביריו
אחריו וישמר דרך יהוה לעשות עקבה
ומישפט למען הבא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו: ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי נבזה
מאד: ארדה נא ואראה הכנעקתה הנאה
אלי עשוכלה ואם לא אדעה: ויפגע משם
האנשים וילכו סדמה ואברהם עוונע עמו
לפני יהוה: ויגיש אברהם ויאמר האף
תספה צדיק עסר שיעו אולי יישח משם
צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום למען חמישים צדיק אשר בקרבה:

ויעש לבית חלונות... ויסעם... ויבן שמונת ימים... וכל אנשי ביתו... ויסעם... ויבן שמונת ימים... וכל אנשי ביתו...

וכל... תאמנם... דכו...

לכונן... לכונן...

כח... כח...

ויעש לבית חלונות... ויסעם... ויבן שמונת ימים... וכל אנשי ביתו... ויסעם... ויבן שמונת ימים... וכל אנשי ביתו...

חללה לך מעשת כדבר הזה להמית
 צדיק עסד שיעוהיה כצדיק כרשע
 חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה
 משפט: ויאמר יהוה אם אמצא נסדם
 חמישים צדיקים בתוך העיר ונשאתי
 לכל המקום בעבורם: ויען אברהם
 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
 ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמישים
 הצדיקים חמישה התשחית בחמישה
 את כל העיר ויאמר לא אשחית אם
 אמצא שם ארבעים וחמישה: ויסף עוד
 לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם
 ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 הארבעים: ויאמר אל נא יחד לאדני
 ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
 ויאמר לא אעשה אם אמצא שם
 שלשים: ויאמר הנה נא הואלתי לומר
 אל אדני אולי ימצאון שם עשרים
 ויאמר לא אשחית בעבור העשרים:
 ויאמר אל נא יחד לאדני ואדברה אך
 הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמו
 לא אשחית בעבור העשרה: וילך
 יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם
 ואברהם שב למקומו: ויבאו שני
 המלאכים סדמה בערב ולוט ישב
 בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם
 וישתחו אפים ארצה: ויאמר הנה נא
 אדני סור ונא אל בית עבדכם ולינו
 ורחינו רגליכם והישכמתם והלכתם
 לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין:
 ויפצרו במאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו

ג
הפ
ג
אור
כח
ג

ג
אור
הפ

דגש

וייעש להם משה ומצות אפה ויאמרו:
 טרם ישכנו ואנשי העיר אנשי סדם
 נסכו על הבית מנער ועד זקן כל העם
 מקצה ויקראו אל לוט ויאמרו לו
 איה האנשים אשר באו אליך הלילה
 הוציאם אלינו ועד עתה אתם: ויען
 אלהם לוט הפתחה והדלת סגור
 אחריו: ויאמר אל נא אחי תרענו: הנה
 נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש
 או צאנה נא אתה אל יבם ויעשו להן
 כטוב בעיניכם דק לאנשים האלה
 תעשודבר כי על כן באו בעל קדתי:
 ויאמרו גשה לאה ואמרו האחד בא
 לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
 ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לישט
 הדלת: וישלחו האנשים את ידם
 ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת
 הדלת סגרו: ואת האנשים אשר פתח
 הבית הכו בסגורים מקטן ועד גדול
 וילאו למצא הפתח: ויאמרו האנשים
 אל לוט ער מילך פה התן ובנך
 ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן
 המקום: כי משחתים אנחנו את
 המקום הזה כי גדלה צעקתם את
 פני יהוה וישלחנו יהוה לישחתה:
 ויצא לוט וידבר אל התני לקחי בנותיו
 ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי
 משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק
 בעיני התני: ובמו השחר עלה ויצאו
 המלאכים בלוט לאמר קום קח את
 אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות

ה
בלש
חול
ופי
כח

ג
ופי
כח
ג
ביתו
בכח

ופי
כח

הוצא מן המקום " הוצא את בכ " הנה מיטובים " הוצא לבוש " כחשור גדלה כפשך " ואשמותנו גדלה עד לשמים " ואת שתי בנותיך " ואת שתי קצות " ואת שתי נשיו היכל דוד " ואת שתי

הוצאת ליהודה

בטע
מרעמיה
יפסק
מחול
ברייאס

مذخا

בקור
ה'תנ"ב

ז
כ
יממיה
יהי
מאב

[illegible]

一
 二
 三

உயர்

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

6

15.

3

二

二二

31523

מי בטרם ידע הנער מאיז בידע

יבלין ומיחזכר בטוב יעקב

והשב יב ו ברו וו בקר וס יב והשב לה מנגד והשב מנגד יב בנקו והשב עליהם והשב בית אסיה
והשב בפרח עניס והשב בפרח קטני והשב בקרב ישראל והשב הושע והשב תמר והשב לימנו מעד הקוטרס
והשב

את
המקד

מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה
אל אראה במות הילד ותשב מנגד
ותשא את קלה ותבדו וישמעאלהם
את קול הנער ויקרא מלאך אלהים
אל הנער מן השמים ויאמר להמהלך
הנער אל תיראי כי ישמעאלהם אל
קול הנער באשר הוא ישם קוני שא
אתה הנער והחזיקי את ירך בו כילנוי
גדול אשימנו ויפקח אלהים את עיניה
ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת
מים ותשק את הנער ויהי אלהים
את הנער ויערל וישב במדבר ויהי רנה
קשת וישב במדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים
ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל
שר עבאו אל אנרהם לאמר אלהים
עמך נכל אשר אתה עשה ועתה
השב עה לי באלהים הנה אם תשקר
לי ולנני ולננדי כחסד אשר עשיתי
עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר
נרתה בה ויאמר אנרהם אנכי אשבע
והוכח אנרהם את אבימלך על אדות
באר המים אשר גולו עבדי אבימלך
ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה
את הדבר הזה וגם אתה לא הערת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום ויקח
אנרהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית ויניח אנרהם
את שבע כבשת הצאן לבדה ויאמו
אבימלך אל אנרהם מה הנה שבע
כבשת האלה אשר העבת לבדנה

ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את
הבאר הזאת על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו
ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל
שר עבאו וישבו אל ארץ פלשתים
ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם
בשם יהוה אל עולם ויגר אנרהם
בארץ פלשתים ימים רבים
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אנרהם ויאמר אליו אנרהם
ויאמר הנני ויאמר קחנא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המדינה עלה וישם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך וישכם אנרהם בבקר ויחביש
את חמרו ויקח את שני נערו ארנו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי העלה ויקם
וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים
ביום השלישי וישא אנרהם את עינו
וירא את המקום מרחק ויאמר אנרהם
אל נערו שבו לכם פה עם החמור ואני
והנער נלכה עד פה ונשתחוה ונשונה
אליכם ויקח אנרהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו ויאמר יצחק אל אנרהם אביו
ויאמר אביו ויאמר הנני בני ויאמר
הנה האש והעצים ואיה השם לעלה
ויאמר אנרהם אלהים יראה לו
השם לעלה בנו וילכו שניהם יחדו

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

קוני שמי את הנער על שמים במדבר את שבת
שמי כלמחך אשר כללית ב בו שמי אל
ושמי על שמים קיפה כי מאס יט שמי

שמי
אחי נחם יס
כפיד על נפש
וסים
גם
וא

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאמורם
לאמר הנה ילדה מלכה נס הוא נסים
לנחור אחיד: את עיני בכרו ואת מזו
אחיו ואת קמואל אחי אדם: ואת נשד

אך אם אתה לוי שמי עני נתתי כסף
השדה קח ממני ואקברה את מרני
שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר
לוי: אדני שמי עני ארץ ארבע מאות
שקל כסף בינו וביניך מה הוא ואת
מתן קברו: וישמע אברהם אל עפרון
וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר
דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל
כסף יעבר לסחר: ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר לפני ממורא השדה
והמיערה אשר בו וכל העין אשר
בשדה אשר בכל גבול סביב: לאברהם
למקנה ליני בני חת בכל באי שער
עירו: ואחרי כן קבר אברהם את יצחק
אשתו אל מערת שדה המכפלה על
פני ממורא הוא חבורן בארץ כנען:
ויקם השדה והמיערה אשר בו לאננות
לאחוזת קבר מאת בני חת:

ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברך את אברהם בכל: ויאמר
אברהם אל עבדו זקן ביתו המישלכל
אשר לו שים נא אידך תחת ירכי: ו
ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן: כי
אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליעחק: ויאמר אליה עבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי
אל הארץ הזאת ההשב אשיב את
בני אל הארץ אשר יצאת משם:
ויאמר אליו אברהם השמר לך פן

תשיב את בני שמה: יהוה אלהי
השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת
הוא ישלח מלאטו לפניך ולקחת אשה
לבני משם: ואם לא תאבה האשה ללכת
אחריך ונקית משבעתי ואתרק את
בני לא תשב שמה: וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו
על הדבר הזה: ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו
בדיוקם וילך אל ארם נהרים אל עיר
נחור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל
באר המים לעת יערב לעת צאת השאנת
ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה
נא לפני היום ועשה חסד עם אדני:
אברהם: הנה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים:
והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא
כרך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך
אשקה אתה הנחת לעבדך ליעחק
וכה אדע כי עשית חסד עם אדני:
ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לכתואל בן מלכר
אשת נחור אחי אברהם וכדה ער
שכמה: והנער טבת מראה מאד
בתולה ואיש לא ידעה ותרד העניה
ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד
לקראתה ויאמר הגמלי איני נא מעט
מיס מכרך: ותאמר שתה אדני ותמהר
ותרד כדה על ידה ותשקו: ו

א
חם
וס
כח

ב
לבגלגל

ג
שכח
אשר

ד
מל
וס
כח

ה
יושם
ק

חז
פסד

חכ
סת

ל

חכ

ש

עבו
ובקל
איד
אם
הילך

וישב יצחק עם באר לחי
הבשר כלם דאיתו
על כן קרא לבאר - ויצחק בא מבוא
לא תעזוב עקראי - ואברהם לא יצא

מלכה ואישם הנם על אפה והעמידם
על ידיה ואקד ואשתחוו ליהור
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם
אשר העני כדרך אמת לקחת את
בת אחי אדני לבנו ועתה אם
ישכם עינים חסד ואמת את אדני
העידו לי ואם לא העידו לי ואפנה על
ימין או על שמאל ויען לך ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נכל
דבר אליך רע או טוב הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך
כאשר דבר יהוה ויהי כאשר שמע
עבד אברהם את דבריהם וישתחו
אדניו ליהוה ויוצא העבד כלי כסף
וכלי זהב וכסף ויתן לרבקה ומגדנת
נתן לאחיה ולאמה וויאכלו וישתו
הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר
אחיה ואמה תשנה ער אתנו ימים
או עשור אחר תלך ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי ויהוה העליה דרכי
שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא
לנער ונשא אלה את פיה ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה
ותאמר אלך וישלחו את רבקה אחת
ואת מנקה ואת עבד אברהם ואת
אנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו לה
אחרנו אתהי לא לפי רבבה ויירש
זרעך את שער שנאיו ותקס רבקה
ונערתי ותרכבה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד

את רבקה וילך ויצחק בא מבוא באר
לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
עיניו וירא והנה גמלים נאים ותישא
רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל ותאמר אל העבד מה אש
הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני ותקח היציעף ותתכנס
ויספר העבד ליצחק את כל הדברים
אשר עשה ויבאה יצחק האהלה
ישרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו
לאשה ויאבה וינחם יצחק אחרי
אמו
ויספ אברהם ויקח אשה וישמה קטורה
ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מרדן
ואת מדין ואת ישבק ואת שוח ויקשן
ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו
אשורם ולטו שם ולאמים ובני מדין
עפה ועפר וחנך ואכידע ואלדע
כל אלה בני קטורה ויתן אברהם את
כל אשר לו ליצחק ולבני הפילגשם
אשר לאברהם נתן אברהם מתנת
וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי שני חי
אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים
שנה וחמש שנים וינענו ימית אברהם
בשיבה טובה וקו שבע עיניו אסף אל
עמיו ויקברו אותו יצחק וישמעאל
בנו אל מערת המכפלה שם
אל שדה עפרן בן עזר
החתי אשר על פני ממרית

ויבאה אל העבד ויבאה אל עיר ויבאה
ואתה הבוא וימית אברהם וימית צדען דדן
ובני מדין עכזה ועפר וחנך משפחת החנכך חנך לבנו על פי
ויבאה אל העבד ויבאה אל עיר ויבאה
ואתה הבוא וימית אברהם וימית צדען דדן
ובני מדין עכזה ועפר וחנך משפחת החנכך חנך לבנו על פי

השדה אשר קנה אברהם מאת בני
 חת שמה קבר אברהם ושדה אשתו:
 ויהי אחרי מות אברהם וכרך אלהים
 את יצחק בנו וישב יצחק עם נאור לחי
 רא:

ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם
 אשר ילדה הנרמנית שפחת שרה
 לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל
 בשמותם לתולדתם בכר ישמעאל
 נבית וקדר ואדבאל ומבישם ומישמע
 ודומה ומישא: חדד ותימא יטור נפיש
 וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה
 שמתם בחציהם ובטירתם שנים
 עשר נשיאם לאמתם: ואלה שנים
 ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה
 ושב עשרים וינוע וימת ואסף אל
 עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר
 על פני מצרים באכה אשורה על פני
 כל אחיו נפלו:

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם
 הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים
 שנה נקחתו את רבקה בת תואר
 הארמי מפרן ארם אחות לבן הארמי
 לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנח
 אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה
 ותהר רבקה אשתו וייתרעצו הבנים
 בקרבה ותאמר אספן למה זה אנכי
 ותלך לדור את יהוה: ויאמר יהוה
 לה שני נעים בנטנך ושני לאמים
 ממיעך יפרדו ולאסל לאם יאמץ ונת
 ייגבר יעקב: וימלאו ימיה ללדת והנה

תונם בנטנה: ויצא הראשון אדנונ
 כלו באדרת שער ויקראו שמו יעשו:
 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחות בעקב
 יעשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן שנים
 שנה בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי
 עשו איש יעציד איש שדה ויעקב
 איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק
 את יעשו כי יציד בפיו ורבקה אהבת את
 יעקב: ויזר יעקב נזיד ויבא יעשו מן
 השדה והוא ינף: ויאמר יעשו אל
 יעקב הלעצטנא מן האדס האדס
 הזה כי ינף אנכי על כן קרא שמו
 אדום: ויאמר יעקב מברה כיום את
 בכרתך לי: ויאמר יעשו הנה אנכי הולך
 למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב
 השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את
 בכרתו ליעקב: ויעקב נתן ליעשו לחם
 ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך
 ויבן יעשו את הבכרה:

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון
 אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל
 אנימלך מלך פלשתים נדרה: וירא
 אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה
 שכן בארץ אשר אמר אליך: גור
 בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי
 לך ולזרעך אתן את כל הארץ האל
 והקמתי אתה שבעה אשר נשבעתי
 לאברהם אניך: והרבתי את זרעך
 ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל
 הארץ האל והתברכו בזרעך כל
 בני הארץ: יעקב אשר שמע אברהם

והנה יצחק בן ארבעים שנה נקחתו את רבקה בת תואר הארמי מפרן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו וייתרעצו הבנים בקרבה ותאמר אספן למה זה אנכי ותלך לדור את יהוה: ויאמר יהוה לה שני נעים בנטנך ושני לאמים ממיעך יפרדו ולאסל לאם יאמץ ונת ייגבר יעקב: וימלאו ימיה ללדת והנה

בקלי וישמר משמרתו מצורתי
הקותי ותורתי וישב יצחק בגר:
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמרו
אחתי הוא כי ירא לאמר אשתו פן
יהרגו אנשי המקום על רבקה כי טובת
כראה הוא ויהי כי ארסו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד
החלון ויראה והנה יצחק מצחק את
רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך הוא ואין
אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק
כי אמרתי פן אמות עליה ויאמר
אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
שכב אחד העם את אשתך והנאת
עלנו אישם ויניחו אבימלך את כל העם
לאמר הנני באיש הזה ובאשתו מות
יומת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
יהוה ויגדל האיש וילך הלך וגדל
עד כי גדל מאד ויהיו לו מקנה צאן
ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו
פלשתים וכל הנארת אשר חפרו
עבדי אביו כימי אברהם אביסותמוס
פלשתים וימלאו עפר ויאמר
אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמנו
ממנו מאד וילך משם יצחק וירחן
בנהל נר וישב שם וישב יצחק והפך
את נארת המים אשר חפרו בימי
אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי
מות אברהם ויקרא להן שמות בשמה
אשר קרא להן אביו ויחפרו עבדי

יצחק בנהל וימצאו שם נאר מים
חיים וידיפו רועי נר עבדי יצחק
לאמר לנו המים ויקרא שם הנאר
עשק כי התעשקו עמו ויחפרו נאר
אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
ישטנה ויעתק משם ויחפר נאר אחרת
ולא רכו עליה ויקרא שמה רחובת
ויאמר כי עתה רחוב יהיה לנו ופרינו
בארץ ויעל משם נאר שביע וירא
אליו יהוה כלילה ההוא ויאמר אנכי
אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך
אנכי וכרבתך והרבתי את זרעך בענו
אברהם עבדי ויבן שם מזבח ויקרא
בשם יהוה ויט שכא הלו ויברו שם
עבדי יצחק נאר ואבימלך הלך אליו
מנר ואחות מרעהו ופיכל שר צבאו
ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי
ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם
ויאמרו ואוראנו כי היה יהוה עמך
ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו
וכינך ונכרתה ברית עמך אם תעשה
עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר
עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יהוה ויעש להם
מיטה ויאכלו וישתו וישכבו בבקר
וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
וילכו מאתו בשלום ויהי ביזוס ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויעדו לו על אדורת
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו
מים ויקרא אתה שביעה על פן שם
העיר נאר שביע עד היום הזה:

כול
מל

וכת
כ

וכת
למד
תעמ

ומקנה
להן
כן בנות עלפחד דברת "המה עליהם במעלה הנקרא" ויהוה הפיל להן בורל "המשפט את אלהיהן" ויהי ימות עליהן "כי משלשונה
הגדל והיחל" ויגדל
אבי ישב אהל ומקנה ויהיו לו מקנה צאן ומקנה בקר "כי יאם תם הכבן" ומקנה רב היה
אחיה נא אתה "ויקרא להן בור" וראה אכס את פניו "ויאמר להן מדוע עשיתם"

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

[illegible]

וְקָח יָדָא לִי מִיָּסֶם .. וְקָח לִדְ מִשֶּׁם .. מִדֵּי נִמְנֵי וְקָח לִדְ .. וְקָח אֶתְ מִזְקָא ..
וְקָח מֵאֵתְ מִמֶּה .. וְקָח לִדְ כְּאִשּׁוֹר וְאִתְּ .. שִׁלְחָ וְקָח אֶתְ לִי .. וְקָח לִדְ אֶתְ חִלְיָתוֹ .. וְקָח מִשְׁעָנִי בִּדְ וְלִדְ ..
וְקָח עִדְ מִדְ הִשְׁמָן .. וְקָח מִשֶּׁם אֶתְ וְאִתְּ .. כֹּל נִשְׁאָ עֵץ וְקָח מִדְ .. שְׁמַעְתְּ בְּעִי וְקָח אֶתְ לִי ..

ולקח בפיטות חמש ..

וירא עשו כי רצות בעות כניע בעיני
יעקב אביו: וילך עשו אל יישימעאל
ויקח את מחלת בת יישימעאל בן
אברהם אחות נביזת על נשי לולאשה:
ויצא יעקב מבאר
שבע וילך הרנה: ויפניע במקום וילן
שם כי באה שמיט ויקח מאבני המקום
וישם מראשתו וישכב במקום ההוא:
ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים
עלים וידרים בו: והנה יהוה נענ עליו
ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אנכי
ואלהי יעקב הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך
כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה
ונגבה ונברכו בכך כל משפחת האדמה
ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתך
בכל אשר תלך והשבתך אל האדמה
הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי לך: וייקץ
יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא
ויאמר מה נזרא המקום הזה אין זה
כי אם בית אלהים וזה שיער השמים:
וישכב יעקב בכפר ויקח את האבן
אשר שם מראשתו וישם אתה
מצבה ויזק שמן על ראשה: ויקרא
את שם המקום ההוא בית אל ואולם
לזו שם העיר לראשנה: וידר יעקב
עד לאמר אם יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך

ונתן לי לחם לאכל ובגר ללביש: ושנת
בשלוש אל בית אבי והיה יהוה לי
אלהים: והאבן הזאת אשר שמתי
מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן
לי עשו אעשרנו לך: ויישא יעקב
רגלו וילך ארצה בניקדם: וירא והנה
באר בשדה והנה שם שלשה עדרי
צאן רבצים עליה כימן הבאר ההוא
יישקו העדרים והאבן נדלה על פי
הבאר: ונאספו שמה כל העדרים ונללו
את האבן מעל פי הבאר והשקו את
הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין
אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר
להם הידיעתם את לבן בן עהור ויאמרו
ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו
שלום והנה רחל בתו פאה עם הצאן:
ויאמר הן עוד היום גדול לאעתה אסף
המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו
לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
ונללו את האבן מעל פי הבאר והשקו
הצאן: ועדנו מדבר עמם ורחל באה
עם הצאן אשר לאביה כירעה הוא:
ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
ויצא יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק
יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: ויעד
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן
רבקה הוא ותריץ ותעד לאביה: ויהי
כששמע לבן את שמע יעקב בן אחרתו

ב
את
הבדלים

ל
וחל

י
במע
מלכ

מתחלפין
ששמע

24v

וירץ לקראתו ויחבק לו וינישק לו ויבא
אל ביתו ויספר ללכן את כל הדברים
האלה ויאמר לו לכן אך יעצמי ובישרי
אתה ויטב עמו חדשימים ויאמר
לכן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני
הנני הגידה למה עשיתך וללכן
שתי בנות שם הגדלה לאה וישם
הקטנה רחל ויעני לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר ויפת מראה ויאבהב
יעקב את רחל ויאמר אינך שבע
שנים ברחל בתך הקטנה ויאמר לכן
טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש
אחר שבה עמדי ויעבד יעקב ברחל
שבע שנים והיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לכן
הכה את אישתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה ויאסף לכן את כל אנשי המקום
ויעש משתה ויהי בערב ויקח את
לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה
ויתן לכן לה את זלפה שפחתו ללאה
בתו שפחה ויהי בכפר והנה הוא לאה
ויאמר אל לכן מה זאת עשית לי הלא
ברחל עבדתי עמך ולמה רפיתני ויאמר
לכן לא יעשה כן במקומנו לתת צנינו
לפני הכבירה מלא שבע זאת ונתנה
לך נסאת זאת בעבדה אשר תעבד
עמדי עוד שבע שנים אחרות ויעש
יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את
רחל בתו לו לאשה ויתן לכן לרחל בתו
את בלהה שפחתו לה לשפחה ויבא
גם אל רחל ויאבהב גם את רחל מלאה

ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות
וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את
רחמה ורחל יקרה ותהר לאה ותלד
בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
ראה יהוה בעיני כי עתה יאבהבני איש
ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה
ותקרא שמו שמעון ותהר עוד ותלד
בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי
כי ילדתי לו שלישה בנים על כן קרא
שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם אודה את יהוה על כן קראה
שמו יהודה ותעמד מלדת ותרי
רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחיה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
ואם אין מתה אנכי ויחר אף יעקב
ברחל ויאמר הנה הלא הם אנכי אשר
מנע ממך פרי בטן ותאמר הנה אמותי
בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואננה
גם אנכי ממנה וותתן לו את בלהה
שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב
ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ותאמר
רחל דני אלהים וגם שמעון בקלי ויתן
לי בן על כן קראה שמו דן ותהר עוד
ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי
ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את
זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן
ותאמר לאה בעד ותקרא את שמו גד

ה
ומל

יהודה
דן
יעקב
דימה
גד

מתחלה
והנה

ג
וכי
כדי

ג
וכי
כדי

ג
וכי
כדי

二
九二

A large, ornate initial 'A' in red ink, decorated with intricate floral and foliate patterns. The initial is set against a background of faint, repeating floral motifs.

50

עבדתך: ויאמר אליו לבן אם נא
מיצאתי חן בעיניך נחישתי ויברכני
יהוה בכל לך: ויאמר נקבה שכרך עלי
ואתנה: ויאמר אליו אתה ידעת את
אשר עבדתך ואת אשר היה מקנך
אתי: כי מי עט אשר היה לך לפני
ויפריץ לרבו ויכרך יהוה אתך לרגלי
דעתה מתי אינשה גם אנכי לבירתי:
ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא
תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר
הזה אישובה אריעה צאנך אישער:
איעבר בכל צאנך היום הסר משם כל
שהנקד וטלוא וכל ישה חום בכישים
וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: ווענתה
בי ערקותי ביום מחר כיתבוא עלי שטי
לפנך כל אשר איננו נקד וטלוא נעדים
וחום בכישים גנוב הוא אתי: ויאמר
לבן הן לו יהי בדברך: ויסר ביום ההוא
את התישים העקדים והטלאים ואת
כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר
לבן בו וכל חום בכישים ויתן ביד בניו:
וישם דרך שלשת ימים בניו ובין
יעקב ויעקב בריעה את צאן לבן העותות:
ויקח לו יעקב מקל לבנה לחלוז ויערמון
ויפצל בהן פצלות לבנות מחישף הלבן
אשר על המקלות: ויצא את המקלות
אשר פצל כרהטים בשקתות המים
אשר תבאן היצאן לשתות לנכח היצאן
ויהמעה כבאן לשתות: ויחמו היצאן
אל המקלות ותלדן היצאן עקדים
נקדים וטלאים: והכישים הפרידו

כ"ל
ה'תש"ז

11

५३

子。

72
 73

וידבר י' אהרן ללוי' כה לרגל' דבדך " ס
ועתה ב' ידקת' ועתה יאמרה סכא יעשה " ס
הוא' ועתה שמה כמי נעודיה " ס

וסימ
וכי
העודה

לרבה
ועתה
ועתה

יעקב ויתן פני הצאן אל עקב וכל חום
 בצאן לבן וישת לו יעדים לבדו ולא
 שתם על צאן לבן: והיה בכל יחס הצאן
 המקשרות ושם יעקב את המקלות
 ליעני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות:
 ובה עטף הצאן לא ישים והיה
 העטפים ללבן והקשרים ליעקב:
 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן
 רבות וישפחות ויעבדים וגמלים וחמרים:
 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח
 יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
 לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: וירא
 יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמו
 של יוסם: ויאמר יהוה אל יעקב ישוב
 אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
 עמך: ויישלח יעקב ויקרא לרחל
 וללאה היסדה אל צאנו: ויאמר להן
 ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי
 כתמל של יוסם ואלהי אבי היה עמדי:
 ואתנה יד עתן כי בכל כחי עזרתי את
 אביכן: ואביכן התלבי והחלף את
 משכרתי עשרת מנים ולא נתנו:
 אלהים להרע עמדי: אם כה יאמר
 נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן
 נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה
 שכרך וילדו כל הצאן עקדים: ויעל
 אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: ויהי
 בעת יחס הצאן ואישא יעני וארא
 בחלום והנה העתדים העלים על
 הצאן עקדים נקדים וברדים: ויאמר
 אלי מלאך האלהים בחלום יעקב

ואמר הנני ויֹאמַר ישׂאנֹא עֵינֶיךָ ורֹאֵה
 כָּל הַעֲתִידִים הַעֲלִים עַל הַצֶּאֱנָן עֲקָדִים
 נִקְרִים וּבְרָרִים כִּי רֹאִיתִי אֶת כָּל אִשׁוֹר
 לִבֵּן עֹשֶׂה לֶךְ׃ אֲנִכִּי הָאֵל בֵּית אֱלֹהִים
 אִשׁוֹר מִשְׁחַת שֵׁם מִצְבֵּה אִשׁוֹר נִדְרֹת
 לִישָׁם נִדֹר עֲתָה קוֹם צֵא מִן הָאָרֶץ
 הַזֹּאת וּשׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלַדְתְּךָ׃ וְתֵעָן
 רַחֵל וּלְאָה וְתֹאמַרְנָה לוֹ הֵינּוּ לָנוּ
 חֶלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אֲבִינוּ׃ הֲלוֹא נִכְרִיתָ
 נַחֲשִׁבְנוּ לוֹ כִּי מִכְרָנוּ וְיֹאכֵל גַּם אֲנִי
 אֶת כֶּסֶפִּנוּ׃ כִּי כָל הַיְצִיָּה אִשׁוֹר הַצִּיל
 אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעֲתָה
 כָּל אִשׁוֹר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֹשֶׂה׃
 וַיִּקֶּם יַעֲקֹב וַיֵּשֶׂא אֶת בָּנָיו וְאֶת נָשָׁיו
 עַל הַגְּמָלִים׃ וַיַּהַג אֶת כָּל מִקְנֵהוּ וְאֶת
 כָּל רֹכְשׁוֹ אִשׁוֹר רָכַשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוּ
 אִשׁוֹר רָכַשׁ בְּפָרֶץ אֲדָם לְבֹא אֶל יַעֲקֹב
 אֲבִיו אֶרֶץ כְּנָעַן׃ וּלְבֵן הָלֶךְ לָנוּ אֶת
 יִצְחָק וְתֵנָּה רַחֵל אֶת הַתְּרָפִים אִשׁוֹר
 לְאֲבִיהָ׃ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת לֵב לִבֵּן הָאֲרָמִי
 עַל בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא׃ וַיִּכְרֹחַ
 הוּא וְכָל אִשׁוֹר לוֹ וַיִּקֶּם וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר
 וַיֵּשֶׁם אֶת פָּנָיו הָרַחֵל עַד וַיֵּגֵד לִלְבָּן
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃ וַיִּקְחָתָהּ
 אַחִיו יַעֲמֹו וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת
 יָמִים וַיִּדְבֹּק אֶתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃ וַיָּבֹא
 אֱלֹהִים אֶל לְבֵן הָאֲרָמִי בַחֲלֹם הַלַּיְלָה
 וַיֹּאמֶר לוֹ הִשְׁמַד לֶךְ פֶּן תִּדְבֹּר עִם
 יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע׃ וַיֵּשֶׁן לְבֵן אֶת
 יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תִּקְעַתְּ אֶת אָהָלוֹ בַּהָר
 וּלְבֵן תִּקְעַתְּ אֶת אַחִיו בַּהָר הַגִּלְעָד׃

מלאך האלהים וי ויאמר אל-מלאך האלהים בחלום " ויבא מלאך האלהים עוד אל הנשיא
ומדבריו כמדבר מלאך האלהים " ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים " ואדני המלך חכם " וישמע האחים בקול מצח " ויקח את הכשר "

2.
منا
منا

וְכִי
וְכִי
כִי

ודין
 עליו
 ושם
 יצא
 לה
 אם
 יצא
 מזה
 דב
 על
 לה

120
מח
11

י
מ
ו
כ

11.
 12.
 13.

2
621

4
122

122

ג
ד
ה

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳

ובענין

5
17
18

בגותך	ג	מל	וסימ	מנמי	ואכל קינך ולחמד	עד זה מדבר זה בא
מאהל	ד	וסימ	וסימ	ויבא מאהל לאה	ויבא מאהל דחל	
ויקרא אל משה ויהי				מאהל לאה	ויסתר מאהל	סג

ויקרא אל משה וידבר (י) אליו מן המזבח ד' ספ' .. מזהל ש' אהל .. ויסחק מזהל .. ס

וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכותקע
כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר
שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו
מה ישמך ויאמר יעקב: ויאמר לא
יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
כי ישראל יעם אלהים ויעם אנשים
ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגדה
נא ישמך ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם
המקום פנאל כי ראיתי אלהים פנעם
אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש
כאשר עבר את פנאל והוא עלי
על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף הירך עד
היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בני
הנשה: וישא יעקב עינו ויראוהנה
עשו בא ועמו ארבע מאות איש
ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות: וישם את
השפחות ואת לדיהן ראשנה ואת
לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד
גשתו עד אחיו: וירץ עשו לקראתו
ויחבקו ויפל על צוארו וישקרו
ויככו: וישא את עינו וירא את
הנשים ואת הילדים ויאמר מי
אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך: ותגשן השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם

לאה וילדיה וישתחו וואחר נגש
יוסף ורחל וישתחו: ויאמר מי לך
כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו
יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: ויאמר
יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי
פנך בראת פני אלהים ותרגני: קח
נא את ברכתי אשר הכאת לך כי חנני
אלהים וכי יש לי כל ויפער בו ויקח:
ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
ויאמר אליו אדני ידי נבי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום
יוס אחד ומתו כל הצאן: ויעבר נא
אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאט
לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
הילדים עד אשר אבא אל אדני שיעזו:
ויאמר עשו אציה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן
בעיני אדני: וישב ביום ההוא עשו
לדרכו שיערה: ויעקב נסע סנתה
ויכן לו בית ולמקנהו ינשה סנתה על
כן קרא שם המקום סכות:
ויבא יעקב שלם עיר שכם
אשר בארץ כנען בבאו מפרץ ארם
ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם במאה קשישה: ויניח
שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:
ותצא דינה בת לאה
אשר ילדה ליעקב לראות בבנות

וירא אליו ויפל ויבא משה ואהרן
ויקרא אליו ויבא משה ואהרן

וירא אליו ויפל ויבא משה ואהרן
ויקרא אליו ויבא משה ואהרן

פ

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית
אל וישב שם ויניחה שם מזבח לאל
הנראה אלך בכרחך מפני עישו אחיך
ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר
עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתנכם
והטהרו והחליפו שמלתכם ונקומה
ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל היענה אתי ביום ערתי ויהי עמדי
בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את
כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם ישכם ויסעו ויהי חתת
אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב
לזוה אשר בארץ כנען הוא בית אל
הוא וכל העם אשר עמו ויבן שם מזבח
ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו
אליו האלהים בכרחו מפני אחיו וותמת
דברה מיעקב ונקה ותקבר מתחת לכת
אל תחת האלון ויקרא שמו אלון נכות

וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפרץ
ארם ויכרך אותו ויאמר לו אלהים שמך
יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם
ישראל היה שמך ויקרא את שמו
ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי
פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחליצך יצאו ואת הארץ
אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
אתנה ולזרעך אחר כך אתן את

הארץ וייעל מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו וייעב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה
נסך ויעק עליה שמן ויקרא יעקב
את שם המקום אשר דבר אתו שם
אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי
עוד כנרת הארץ לבוא אפרתה ותלד
רחל ותקיש בלדתה ויהי בהקשתה
בלדתה ותאמר לה המילדת אל תירא
כינס זה לך בן ויהי ביצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא
לו ננמיץ ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרתה הוא בית לחם וייעב יעקב
מצבה על קברתה הוא מצבת קברת
רחל עד היום ויסע ישראל ויב
אהלה מהלאה למגדל עדר ויהי
בשכן ישראל בארץ ההוא וילך
ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו
וישמע ישראל

ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה
בכור יעקב ראובן וישמעון ולוי ויהודה
ויששכר וזבלון בני רחל יוסף וננמיץ
ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ונבני
זלפה שפחת לאה נד ואשר אלה בני
יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ויבא
יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית
הארבע הוא חברון אשר גר שם
אברהם ויצחק ויהיו ימי יצחק מאת
שנה ושמנים שנה ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמו וקן וישבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו פ

אל האשה וירכב על כרוב וירא לו אלהים ויאמר לו אלהים שמך
יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל היה שמך ויקרא את שמו
ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחליצך יצאו ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתנה ולזרעך אחר כך אתן את

וימלך באדום בלעבן בעור וישם עורו
דנהבה: וימת כל ענימלך תחתיו ונב
בן זרח מבצרה: וימת יצבוימלך תחתיו
הישם מארץ התימני: וימת חישבוימלך
תחתיו הדד בן כדד המכה את מדין
בשדה מואב וישם עורו עיית: וימת
הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה:
וימת שמלה וימלך תחתיו ישאול
מדהבות הנער: וימת ישאול וימלך
תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל
חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד וישם
עורו פער וישם אשתו מהיטבאל בת
מטרד בת מיזהב: ואלה שמות אלופי
עישו למשפחתם למקמתם בשמתם
אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת:
אלוף אהל במה אלוף אלה אלוף פנין:
אלוף קנא אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף
מנדיאל אלוף עירס אלה אלוף אדום
למשנתם בארץ אחוזתם הוא עשו
אבי אדום:
וישב יעקב בארץ מצרי אביו בארץ
כנען: ואלה תלדות יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה רעה את אחיו בנימין
והוא נער את בני כלהו ואת בני זלפה
נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה
אל אביהם: וישראל אהב את יוסף
מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים: ויראו אחיו כי אתו אהב
אביהם מכל אחיו ויישנאו אתו ולא
יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויע
לאחיו ויוסף עוד שנא אתו: ויאמר

אליהם שמעונא החלום הזה אשר
חלמתי: וזהנה אנחנו מאלמים אלמים
בתוך הישרה והנה קמה אלמתי וגם
נצבה והנה תסבנה אלמתי כנס ותשתחוין
לאלמתי ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
עלנו אם משול תמשל בנו ויוסף עוד
ישנא אתו על חלמתי ויעל דבריו:
ויחלם עוד חלום אחר ויספר ארנו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
והנה השמש והירח ואחד עשר
בוכים משתחוים לי: ויספר אל אביו
ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה
החלום הזה אשר חלמתי הבוא נבוא
אני ואמך ואחידך להשתחות לך ארעה:
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר:
וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם
בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא
אחידך רעים בשכם לכה ואשלחך
אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך
נא ראה את שלום אחידך ואת שלום
הצאן והשב בני דבר וישלחך:
מעמק חכרון ויבא שכמדו:
וימצאוהו איש והנה תעה בשדה
וישאלהו האיש לאמר מדי
תבקש: ויאמר את אחי אנכי:
מבקש הצידה נא לי איפה הם
רעים: ויאמר האיש נסעו מזרה
כי שמעתי אמרים נלכה דתננה
וילך יוסף אחר אחיו וימצאם:
בדתן: ויראו אתו מרחק ובטרום
יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו:

שלם יפוי יפוי
ידב שלום כפך לדיעב את שלום אסתר
יש החפץ שלום עבדו שלום רשעים ארמה
לך נא ראה את שלום אחידך ואת שלום הצאן
כי שלום אמת איתן ודרשו את שלום העיר יגדל
שאלו שלום ירושלם שלום אהבה
את שלום פרעה

ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הלזה בא ועתה לכו ונענהו ונשלכהו
באחד הכרות ואמרנו היה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמותיו ויישמיצו אונן
ויצלו מידם ויאמרו לא נכנו נפש ויאמרו
אלהם ראובן אל תשפוט דם השליכו
אתו אל הכור הזה אשר במדבר ויד
אל תשלחונו למיץ היציל אתו מידם
להשיכו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף
אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו ויקחהו
וישלכו אתו הכרה והכור רק אין בו
מים ויישבו לאכל לחם וישאו עניהם
ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה
מגליעד וגמליהם נשאים נבאת ויצרי
ולט הולכים להוריד מצרימה ויאמרו
יהודה אל אחיו מה בעיני פיהו את
אחינו וכפינו את דמנו לכו ונמכרנו
ליישימיצאליס וידנו אל תהי בו כי אחינו
בשרנו הוא ויישמיצו אחיו וייצברו
אנשים מדינים סחרים ומי שבו ויעלו
את יוסף מן הכור ומכרו את יוסף
ליישימיצאליס בעשרים כסף ויביאו
את יוסף מצרימה וישב ראובן אל
הכור והנה אין יוסף בכור ויקרע את
כנעיו ויישב אל אחיו ויאמר הילד איננו
ואני אנה אנכי ויקחו את כתנת יוסף
וישחטו שיער עינים ויטבילו את
הכתנת בדם וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אסלא

ויכירה ויאמר כתנת בני היה ריע
אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרעו ענק
שמלתו ויישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים ויקמו כל בניו וכל
בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר
כי ארד אל בני אבלי שאלהו ויבך אתו
אני וזה מדנים מכרו אתו אל מערים
לפוט פרסרס פריצה שר הטפחים
ויהי בעת ההוא וירד יהודה מארץ
אחיו ויש ער איש יעד למי וישמו חירה
ורא שם יהודה כתא איש כנעני וישמו
ישוע ויקחהו ויבא אליה וותהר ותלד
בן ויקרא את שמו ער וותהר עוד ותלד
בן ותקרא את שמו אונן וותסף עוד
ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה
ככזיב בלדתה אתו ויקח יהודה אישה
לער בכורו וישמה תמר ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה
ויאמר יהודה לאונן בא אל אישך
אחיד ויבס אתה והקס זרע לאחיד
וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה
אם בא אל אישת אחיו וישחת ארצה
לכלת נתן זרע לאחיו וירע בעיני
יהודה אשר עשה וימת גם אתו ויאמו
יהודה לתמר בלתי שכי אלמנה בית
אבך עד עתה שלח בני אמר פן
ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
בית אביה וירבו הימים ותמת בת שוע
אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על צוד
צאנו הוא וחירה רעהו הער למי תמנה

אף כי אש אכלתהו ונתש בחמה לאורן... חלומותיו... נראה...

ו
וְאֵת
יִשְׁמַע
יִשְׁכָּר
יִזְבֻּל
הַיְכָנִי

ב
וכענין
ומה

כ"ה
כ"ו
כ"ז

三

וְהָיָה
וְהָיָה
וְהָיָה

בשורה
מאזני

A decorative initial 'C' in a medieval manuscript. The letter is large and ornate, rendered in blue and red ink. It features a small figure of a person inside the loop. The letter is surrounded by a dense, swirling pattern of smaller, stylized letters and flourishes in blue and red ink.

את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון
ויבאו בני ישראל לישבר פתוך הנאים
כיהיה הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא
השליש על הארץ הוא המישביר לכל
עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוּו
לו אפים ארצה: וירא יוסף את אחיו
ויכרם ויתנבר אליהם וידבר אתם קשות
ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו
מארץ כנען לישבר אכל: ויכר יוסף את
אחיו והם לא הבו דעה: ויזכר יוסף את
החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם
מרגלים אתם לראות את ערות הארץ
באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
באו לישבר אכל: כלנו בני איש אחד
נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים:
ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם
לראות: ויאמרו שנים עשר עבדיך
אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום והאחד
איננו: ויאמר אלהם יוסף הוא אשר
דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם:
בזאת תבחנו חי פריעה אם תצאו מזה
כי אם נבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו
מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם
האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם
ואם לא חי פריעה כי מרגלים אתם:
ויאסף אתם אל משמר ישיבת ימין:
ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת
עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם
כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית
משמרם ואתם לכו הביאו ישבר

לחם	ה' דגש	וסימניה	ויצק העם 4 פרעה	והיתה לחם לאכורה	לא רעב לחם	בדרך הוא לחם
חזק	ה פול	וסימניה	כי חזק הרעב בכל הארץ	כי חזק יעלהם הרעב	יהי כחזק	
סדל	כי חזק ממנו המלחמה		ודבר המלך חזק על יואב			

ולתת להם יורה לדרך ולתת עליכם חיוך ברבה ולתת איביך לפניך
ולתת לאיש כדרכו בן מעשה למקום הזה ולתת לנו נדר במקום קדשו ולתת שקוץ שנים

רעבון בתיכם ואת אחיכם הקטן תניאו
אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
כן ויאמרו איש אל אחיו אבל אישמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו ערר
נפשו בהתחננו אלינו ולא שמיענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת ויען
ראובן אתם לאמר הלא אמרת אליכם
לאמר אל תחטאו בלד ולא שמעתם
ונס דמו הנה נרדש וזהם לא ידעו מי שמע
יוסף כי המליץ בעתם ויסב מעליהם
ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח
מאתם את שמיעון ויאסר אתו לעניהם
ויעו יוסף וימלאו את כליהם טר ולהשיב
כספיהם איש אל שקו ולתת להם עזה
לדרך ויעשו להם כן וישאו את שכרם
על חמריהם וילכו משם ויפתח האחד
את שקו לתת כספוא לחמרו במלון
וירא את כספו והנה הוא כפי אמתתו
ויאמר אל אחיו הוי שב כספי ונס העה
באמתתתי ויצא לבם ויחרדו איש אל
אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים
לנו ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען
ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר
דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות
ויתן אתנו כמרגלים את הארץ ונאמר
אלי כנים אנחנו לא היינו מרגלים
שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו
האחד איננו והקטן היום את אבינו
בארץ כנען ויאמר אלינו האיש אדני
הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם
האחד העחו אתי ואת רעבון בתיכם

ב
ו
ב

ל
מ
ב

ב
מ
ב
ו
מ
א
ל

ה
ו
כ

ה
כ
ב

ו
כ
ב

קחו ולכו וזהביאו את אחיכם הקטן
אלי ואדע כי לא מרגלים אתם כי ננס
אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ
תסחרו ויהי הם מריקים שקיהם והנה
איש צרור כספו בשקו ויראו את
עדרות כספיהם המה ואניהם ויראו
ויאמר אלהם יעקב אביהם ארני
שכלתם יוסף איננו ושמיעון איננו ואת
בנימין תקחו עליהו כלנה ויאמר ראובן
אל אביו לאמר את שני בני תמית אם
לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני
אשיבנו אליך ויאמר לא ירד בני עמנו
כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו
אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם
את שיבתי בנין שאולה והרעב נס
בארץ ויהי כאשר כלו לאכל אתהשנו
אשר הביאו מצרים ויאמר אליהם
אביהם שבו שברו לנו מעט אכל ויאמר
אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש
לאמר לא תראופני בלתי אחיכם אתכם
אם יישך משלח את אחינו אתנו נרדה
ונשברה לך אכל ואם אינך משלח לא
נרד כי האיש אמר אלינו לא תראופני בלתי
אחיכם אתכם ויאמר ישראל למר
הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח
ויאמרו שאול שאל האיש שלנו ולמדנו לדתנו
לאמר העוד אביכם היה ללכם אחוננו
לו על פי הדברים האלה הידוענרע כי
יאמר הורידו את אחיכם ויאמר יהודה אל
ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה
ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו

ל
ב
ה

ב
ו
ק

ל
ב
כ
ו
כ

ואם לא תאבדה האשה ואם לא תשומע אליה ואם אינך משלח
שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו
ואם לא תאבדה האשה ואם לא תשומע אליה ואם אינך משלח
שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו

ועבדיו כלב .. עד יגמל העני .. והגליל דרכו ..
אנכי אעבדכו .. קחו מזמרת הארץ .. לכלם נקח .. דם יחשב יחשיב את

אנכי אעבדכו מידי תבקשנו אם לא
הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאת
לך כל הימים כי לולא התמהמהנו ..
כיעתה שבענו זה פעמים ויאמר אלהם
ישראל אביהם אם כן אפוא זאת
עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט
דבש נבאת ולט בטנים וישקדים וזכס
משנה קחו כידכם ואת הכסף המושג
בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי
משגה הוא ואת אחיכם קחו וקומו
ישבו אל האיש ואל ישי יתן לכם
רחמים לפני האיש וישלח לכם את
אחיכם אחר ואת בנימין ואנש אשר
שכלתי שכלתי ויקחו האנשים את
המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם
ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו
לפני יוסף וירא יוסף אתם את בנימין
ויאמר לאשר על ביתו הבא את
האנשים הביתה וטבח טבח והכין כי
אתי יאכלו האנשים בצהרים וייעש
האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש
את האנשים ביתו יוסף וייראו
האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף הישב באמתחתינו
בתחלה אנחנו מוכאים להתגלל
עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו
לעבדים ואת חמרינו ויגשו אל
האיש אשר על בית יוסף וידברו
אליו פתח הבית ויאמרו ב אדני
ירד ירדנו בתחלה לישבר אכל

ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את
אמתחתינו והנה כסף איש בפי
אמתחתו כספנו כמי שקלו ונישב
אתו בידנו וזכס אחר הורדנו בידנו
לישבר אכל לא ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו ויאמר שלום לכם
אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספנו
בא אלי ויצא אלהם את שמעון
ויבא האיש את האנשים ביתו יוסף
ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
לחמריהם ויבינו את המנחה יער
בוא יוסף בצהרים כי שיעו כי שם
יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה ויבאו
לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחו לו ארצה וישאל להם
לשלום ויאמר שלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חי ויאמרו
שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקחו
וישתחו וישא עיניו וירא את בנימין
אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר
אלהים יחנך בני וימהר יוסף כיצנמו
רחמי אל אחיו ויבקש לבכות ויבא
החדרה ויבך שמה וירחץ פניו ויצא
ויתאפק ויאמר שימו לחם וישימו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים
אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
את העפרים לחם כיתועסה הוא
למצרים וישיבו לפניו הנכר כנברתו
והצער כעצרתו ויתמהו האנשים

ב

ב

וישתחו

לקול
דעקד

ב
המן

ב

ב

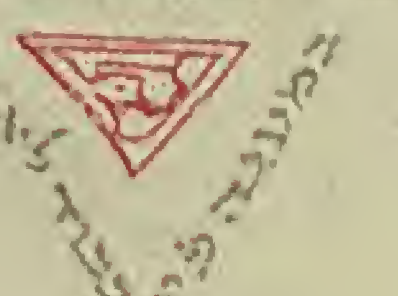
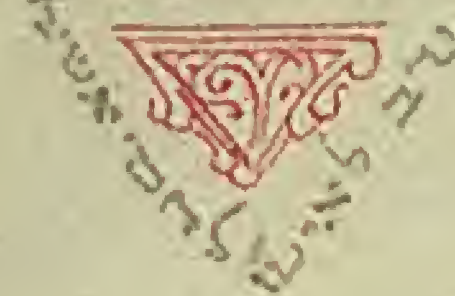
ב

ב
ב
ב

ב
ב

ב

העדר .. ואם אין לאיש נגל .. את סודי נסודי לאיש הזה ונחשה יבמנו אליו .. והיטתהו על ברכיה .. גם בטרם יקטון ..
ומה נביא לאיש .. ויאמר לו העם סדר .. ויאמר דוד אל האנשים .. ויט ישיב לאיש .. ויבא הלך לאיש העשיר ונעל דרכו
ואתה תשמע היטמים .. אמר לאיש .. ויאמרו הקדש והנביאים .. ויאמרו השודים וכל העם .. ויכרת יט לאיש .. שמחה לאיש ..
שם לאיש להם אש ..

עודנו שם ויפלו לפני ארצה ויאמר
להם יוסף מה המעשה הזה אשר
עשיתם הלא ידעתם כי נחש נחש
איש אשר נמני ויאמר יהודה מה
נאמר לאדני מה נדבר ומה נעטור
האלהים מצא את עון עבדיך הנני
עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא
הנביע בידו ויאמר חלילה לי מעשות
זאת האיש אשר נמצא הנביע בידו
הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
אל אביכם ויגיש אליו
יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך
דבר באוני אדני ואל יחר אפק בעבדך
כי כמוך כפריעה אדני שאל את
עבדיו לאמר היש לכם אב או אח
ונאמר אל אדני יש לנו אבוקן וילד
וקנעם קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו
לאמו ואביו אהבו ותאמר אל עבדיך
הורדו אלי ואשימה יעני עליו ונאמו
אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו
ועזב את אביו ומת ותאמר אל עבדיך אם
לא ירד אחיכם הקטן אתכם לארספון
לראות פניו ויהי כי עליו אל עבדך אבי
ונגד לו את דברי אדני ויאמר אבינו שבו
שברו לנו מעט אכל ונאמר לא נוכל
לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו
וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש
ואחינו הקטן איננו אתנו ויאמר
עבדך אבי אליו אתם ידעתם כי ישנם
ילדה לי אשתיו ויצא אחד מאתו ואמר
אך טרף טרף ולא ראיתו עד הנה

איש ארצה וישגם וידבר... וישגם וידבר... וישגם וידבר...
פניו אלהם ותרב משאת כנען משאת
כלם חמיש ידות וישתו וישכרו עמו
ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את
אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון
שאת וישים כסף איש כפי אמתחתו
ואת גביע גביע הכסף תשים כפי
אמתחת הקטן ואת כסף שכרו ויש
נדבר יוסף אשר דבר הבקר אור
והאנשים שלחו המה וחמריהם הם
יצאו את העיר לא הודיחו ויוסף אמר
לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים
והשנתם ואמרת אלהם למה שלמתם
רעה תחת טובה הלא זה אשר ישתה
אדנינו והוא נחש נחש כו הרעתם
אשר עשיתם וישגם וידבר אלהם את
הדברים האלה ויאמרו אליו למה ידבר
אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך
מעשות נדבר הזה הן כסף אשר מצאנו
כפי אמתחתנו השיבנו אליך מארץ
כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או
זהב אשר ימצא אתו מעבדיך ומת
וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים ויאמו
גם עתה כדברכם כן הוא אשר ימצא
אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים
וימהרו ויורדו איש את אמתחתו
ארצה ויפתחו איש אמתחתו ויחפש
בערול החל ובקטן כלה וימצא הנביע
באמתחת כנען ויקריעו שמלתם
ויצמם איש על חמרו וישבו העירה
ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא

וישגם וידבר... וישגם וידבר... וישגם וידבר...
וישגם וידבר... וישגם וידבר... וישגם וידבר...
וישגם וידבר... וישגם וידבר... וישגם וידבר...

וּלְקַחְתֶּם נֶסֶם אֶתֶּזָּה מִעֵם פְּנֵי וּקְרָהוּ
אֶסּוֹן וְהוֹרֵדְתֶּם אֶת־שִׁיבְתִּי בְּרֵעָה
שְׂאֵלָה וְעֵתָה כִּנְאִי אֶל־עֶבֶדְךָ אֲבִי
וְהַנֶּעַר אֵינְנוּ אֲתָנוּ וּנְפִשׁוֹ קִשּׁוּרָה
בְּנִפְשׁוֹ וְהִיא בְּרֹאוֹתוֹ כִּי אֵין הַנֶּעַר
וּמִתְּוֹהוּרֵי דוֹ עֶבֶדְךָ אֶת־שִׁיבְתִּי עֶבֶדְךָ
אֲבִינוּ בִּינוֹן שְׂאֵלָה כִּי עֶבֶדְךָ עֶרְבָאֵת
הַנֶּעַר מִעֵם אֲבִי לֹאמַר אִם לֹא אֲבִיאֲנוּ
אֵלֶיךָ וְחִטָּאתִי לֹאכִיל הַיָּמִים וְיִעָתָה
יִשְׁבֹּנָא עֶבֶדְךָ תַּחַת הַנֶּעַר עֶבֶד לֹאדָנִי
וְהַנֶּעַר יַעַל יַעֲסֵא חִיּוֹ כִּי אֵיךְ אֵעֲלֶה אֶל
אֲבִי וְהַנֶּעַר אֵינְנוּ אֲתִי פֶן אֲרֹאֶה בְּרֵעִי
אִשְׁרִי מִיָּצֵא אֶת־אֲבִי וְלֹאֲכִיל יוֹסֵף
לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּעֻבִים עָלָיו וְיִקְרָא
הוֹצִיא אוֹכֵל אִישׁ מִעָלִי וְלֹא עֲמַד אִישׁ
אֲתוֹ בְּהַתּוֹדֵעַ יוֹסֵף אֶל־אֲחִיו וְיִתֵּן אֶת
קִלּוֹ בְּכִי וְיִשְׁמִיעוּ מִצְרַיִם וְיִשְׁמִיעֵנִי
פְּרִיעָה וְיֹאמְרוּ יוֹסֵף אֶל־אֲחִיו אֲנִי יוֹסֵף
הַעֲוֹד אֲבִי חִי וְלֹאֲכִיל אֲחִיו לִיעֲנֹת אֲתוֹ
כִּי נִכְהָלוּ מִפְּנֵיו וְיֹאמְרוּ יוֹסֵף אֶל־אֲחִיו
נִשְׁוֹנָא אֵלֵינוּ וְנִשְׁוֹ וְיֹאמְרוּ אֲנִי יוֹסֵף
אֲחִיכֶם אִשְׁרֵי מִנְּרֹתֶם אֲתִי מִצְרַיִם
וְעֵתָה אֶל־תִּעֲצֹבוּ וְאֶל־יָהּרֵךְ בְּעֵינֵיכֶם
כִּי מִנְּרֹתֶם אֲתִי הֵנָּה כִּי לִמְחִיָּה שִׁלַּחְנִי
אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם כִּי־זֶה שְׁנֵתִים הָרַעֲב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים אִשְׁרֵי
אֵין חֲרִישׁ וּקְצִיר וְיִשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם לִשְׂוֹם לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ
וְלִהְיוֹת לָכֶם לִפְלִיטָה גְּדֹלָה וְעֵתָה
לֹא אֲתֶם שִׁלַּחְתֶּם אֲתִי הֵנָּה כִּי־הָאֱלֹהִים
וְיִשְׁמֵנִי לֹאכֵל לִפְרִיעָה וְלֹאדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ

כל
אור
חב
במא

כל
בתי
טעמי

כל
כל
במא
חס

וּמִשְׁלֵב בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מִהָרֹד וְעַלֹּ
אֶל־אֲבִי וְאִמְרֹתֶם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֶךְ
יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֱלֹהִים לֹאדוֹן לְכָל־מִצְרַיִם
רָדָה אֵלֵינוּ אֶת־עַמְּדָה וְיִשְׁבֹּת בְּאֶרֶץ
נִשְׁוֹהֵיית קְרוֹב אֵלֵינוּ אֲתָה וּבְנֶךְ וּבְנֵי
בְנֶךְ וְיִצְאֲנֶךָ וּבְקֶרֶךְ וְכָל־אִשְׁרֵי לָךְ
וְכָל־כְּלֵי אֲתָךְ יִשָּׁם כִּי עוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים
רַעֲבָן תֹּורֵשׁ אֲתָה וּבֵיתְךָ וְכָל־אִשְׁרֵי
לָךְ וְהֵנָּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי אֲחִי
בְּנֵימִין כִּי־פִי הִמְדִּבְרִי אֵלֵיכֶם וְהַנְּרֹתֶם
לֹאכֵי אֶת־כָּל־כְּבוֹדֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־
אִשְׁרֵי רֹאיתֶם וּמִהָרֹתֶם וְהוֹרֵדְתֶּם אֶת־
אֲבִי הֵנָּה וְיִפֹּל עַל־צוּאֵרִי בְּנֵימִין אֲחִיו
וְיִכַּךְ וּבְנֵימִין בָּכָה עַל־צוּאֵרִיו וְיִנְשֹׁק
לְכָל־אֲחִיו וְיִכַּךְ עָלֵהֶם וְאֲחֵרִיכֶם דִּבְרוּ
אֲחִיו אֲתָנוּ וְהִקְלִנְשָׁמֵעֵנִי פְּרִיעָה
לֹאמַר כֹּה אָמַר יוֹסֵף וְיִטַּב בְּעֵינֵי פְּרִיעָה
וּבְעֵינֵי עֶבְדִּיו וְיֹאמְרוּ פְּרִיעָה אֶל־יוֹסֵף
אָמַר אֶל־אֲחִיךָ וְאֶת־עֵשׂוֹ טִעְנֵנוּ אֶת־
בְּעִירְכֶם וּלְכּוּ כֹהֵנוּ אֲרֵעָה בְּנֵינוּ וּקְרָהוּ
אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתִיכֶם וּבֹאוּ אֵלַי וְאֲתָנָה
לָכֶם אֶת־טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֲכִלוּ אֶת־
חֶלֶב־הָאָרֶץ וְאֲתָה צִוִּיתָה זֹאת עֲשׂוּ
קְחוּ לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגֻלוֹת לִטְפָנְכֶם
וּלְנִשְׁיָכֶם וְנִשְׂאֲתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבְאֲתֶם
וְעֵינֵיכֶם אֶל־תַּחֲסֵם עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוֹב
כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא וְיַעֲשׂוּ כֵן
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל־
פִּי פְּרִיעָה וְיִתֵּן לָהֶם עֲדָה לְדֹרֹךְ לְכָל־
נֶתֶן לְאִישׁ חֶלְפֹת שְׁמֵלֹת וּלְבְנֵימִין עֶרְבָן
שֵׁלֶשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמִשׁ חֶלְפֹת שְׁמֵלֹת

וְהַנֶּעַר

ב
עמי

ז
מל
במא

ט
יחיד
וכי
כתי

ז

ז
מל
ואו

ל
אמך

ז
וכי
כתי

מבשריכם ודמכם תצטקו לפני ה' ויהי לכם לחם ודבש ויהיו ימי שלום ושלום יהיה לכם ויהיו ימי שלום ושלום יהיה לכם ויהיו ימי שלום ושלום יהיה לכם

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו שנה ויבאו ארצה גשן ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו שנה וירא אליו ופל על צואריו ויבך על צואריו עוד ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עוד חי ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי וזה אנשים רעיצאן כי אנשי מקנה היו ויצאנום ובקרם וכל אשר להם הביאו וזה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבוד תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה יצאן ויבא יוסף ויגיד לפרעה ויאמר אבי ואחי ויצאנום ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן ומקנה אחיו לקח חמישה אנשים ויצאנום לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה יצאנו עבדיך גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה ליצאנו אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישובנו עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיו באו אליך ארץ מצרים לפניך הוא כמיטב הארץ הוישב את אביך

ואת אחיו יישובו בארץ גשן ואם ידעת וישבם אנשי חיל וישבתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויכרך יעקב את פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מצורי ימים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השינו את ימי שני חיי אבתי בימי מצוריהם ויכרך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים כמיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ויאמר יוסף הכו מקניכם ואתנה לכם כמקניכם אם אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף וירצו להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה היצאן ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם כל חם בכל מקניהם בשנה ההוא ונתתם השנה ההוא ויבאו

מבשריכם ודמכם תצטקו לפני ה' ויהי לכם לחם ודבש ויהיו ימי שלום ושלום יהיה לכם ויהיו ימי שלום ושלום יהיה לכם ויהיו ימי שלום ושלום יהיה לכם

ויברך את יוסף ויאמר האלהים אלהינו
אנכי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה
את מי עדי עד היום הזה המלאך הנאל את
מכל רעי נרך את הנערים ויקרא בהם שמי
וישם את אברהם ויצחק וידנו לרב בקרב
הארץ וירא יוסף כי ישיב את אביו ימינו
על ראש אפרים וירעב עינו ויתמך ידאביו
להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש
מנשה ויאמר יוסף אל אביו לא כן אני כי
זה הנכר שים ימינך על ראשי ווימאן אביו
ויאמר ידי עת בני יד עת צם הוא יהיה לעם
ונס הוא יעל ואולם אחיו הקטן גדל ממנו
וזרעו יהיה מלאה גנים ויברכם ביום ההוא
לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני
מנשה ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם ואתכם אל
אדון אתכם וואננתתי לך שנים אחד על
אחיך אשר לקחת ממיד האמרי בחרבי
ובקשתיו

ויקרא יעקב אל בנו ויאמר האספואנידה
לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל
אביכם וראובן נכרי אתה נח וראשית אונני
יתר שאתו יתרי עזי פחז כמים אל תותר כי עלית
מיטב אביך אז חללת יצו עי עליה
שמעו ולוי אחים נלי חמס מכרתיהם
בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד נכרי
כי באפס הרנו איש וברענם יקרו שור
ארור אפס כיעזו ועברתם כי קשתה אחלקם
ביעקב ואפיעם בישראל

יהודה אתה יודוך אחיך ירך בערף איביך
ישתחו לך בענאביך נורא ריה יהודה
מטרף בני עלית נר ערבין כאריה וכלב
מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחקק
מבין רגליו עד כי בא שילה ולו יקהת עמנו
אסרילנפן יצרה ול שרקה בני אתנו כנס
ביין לבי שובדס ענבים סותה חכלילי עננו
מיין ולבן שנס מחלב

זכור לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנרת
וירכתו על ידיו
יששכר חמר נרס רבין בין המישפתיים
וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
ויטי שנסמו לסכל ויהי למס עבד

רן ידיו עמו כאחד שנס יישראל
יהודה נחש על ירך שפיץ עלי ארר
הנשך יקביסוס ויפל רכבו אחור לישועת
קוית יהודה
והוא יר יקב
ישמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך

נפתלי אלה שלחה הנתן אמרי
ישפר
בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צערה עלי שור וימרדו
ורבו וישטמהו בעלי חצים וותשב נאות
קשתו ויפזזר עי ידיו מיד אביר יעקב
משסר יצה אכן ישראל מאל אבך ויעזר
ואת שרי ויברך ברכת שמים מעל ברכת
תהום רכעת תחת ברכת שדים ורחם
ברכת אבך נכו על ברכת הור עד תאות
נבעת עלסתה יין לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו

בעמין זאב יטרף כבקר יאכל עד ול ערב

ויברכם ביום ההוא - אם תפרו ביום היום - חכיונה תהא
כמי וראשית אנני וראשית צו - כל בשר כל בשר - וראשית שמעם - וראשית שמעם
בכס ביין לבשו - בשרו עקן לבשו - כל בשר כל בשר - כל בשר כל בשר

יחלק שלל: כל אלה ישבתי ישראל
 שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
 ויברך אותם איש אשר בברכתו ברך
 אתם: וייעצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף
 אל עמי קברו אתי אל אבתי אלהי מערה
 אשר בשדה יצפרון החתי: במערה אשר
 בשדה המכפלה אשר על פני ממרית
 בארץ כנעני אשר קנה אברהם את השדה
 מאת עפרן החתי לאהוה קבר: ישמה
 קברו את אברהם ואת שרה אשתו ישמה
 קברתי את לאה: מקנה השדה והמערה
 אשר בוממאת בני חת: ויכל יעקב לצות
 את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע
 ויאסף אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו
 ויברך עליו וישיק לו: וייעצו יוסף את עבדיו
 את הרפאים לחגט את אביו וחנטו ה
 הרפאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים
 יוסף כן ימלאו ימי החנטים ויבנו אהו
 מצרים שבעים יום: ויעבדו ימי בכיתו
 וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם
 נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני
 פרעה לאמר: אבי השביעיני לאמר
 הנה אנכי מת בקברי אשר בריתי לי
 בארץ כנען ישמה תקברני ויעתה אעלה
 נא ואקברה את אביו אשובה: ויאמר
 פרעה עלה וקבר את אביך באשר
 השבייעך: וייעל יוסף לקבר את אביו
 ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני בירתו
 וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף
 ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנס ונקוט

עֲשׂוּ בְּאֶרֶץ גִּישׁוֹן וַיֵּצֵא עֲמוֹנִים רַבִּים
פְּרִי־יָסוּד וַיְהִי הַמַּחְנֶה כְּכֹד מֵאֵד׃ וַיֵּבְאוּ
עַד גִּרְזָה הָאֵטוּד אֲשֶׁר בֵּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ
יָשָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וּכְכֹד מֵאֵד וַיֵּצְלֹאנוּ
אֲבָל יִשְׁכַּעְתִּים מִים׃ וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי אֶתְהָאֲבָל בֶּנְרֵן הָאֵטוּד וַיֹּאמְרוּ
אֲבָל כְּכֹד זֶה לַמִּצְרִים עַל בֶּן קְרָא יִשְׁמָה
אֲבָל מִצְרִים אֲשֶׁר בֵּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃ וַיֵּצֵאוּ
בָנָיו לֹטֵן כְּאֲשֶׁר צֹם׃ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָּנָיו
אֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמִעֵרַת יִשׁוּדָה
הַמִּכְפֹּלָה אֲשֶׁר קִנְיָה אֲבִרָה־שׁוֹה
לְאַחֻזַּת קִבְרָמָאֵת עֶפְרַן הַחֹתִי עַל פְּנֵי
מִמְרָא׃ וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף מִצְרִימָה הוּא וְאָחִיו
וְכָל הָעַלְמִים אֹתוֹ לִקְבֹּר אֶת אֲבִיו אַחֲרֵי
קִבְרוֹ אֶת אֲבִיו׃ וַיֵּרָאוּ אֲחֵי יוֹסֵף כִּי מֵת
אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב
יִשְׁכַּב לָנוּ אֶת כָּל הָרֵעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ׃
וַיֵּצֵאוּ אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צֹוָה לִפְנֵי נְיוֹתוֹ
לֵאמֹר׃ כִּי תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנִי יָשָׁא נָא
פִּשְׁעֵנוּ אַחִיד וְחַטָּאתֵנוּ כִּי רָעָה גָּמְלִיךָ
וַיַּעַתְהָ יִשָּׂא נָא לִפְשֵׁנוּ עֲבֹדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ
וַיִּבְךְּ יוֹסֵף בְּדִבְרֵם אֵלָיו׃ וַיִּלְכּוּם אַחֲרָיו
וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנְנוּ לְךָ לִיעֲבָדִים׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף אֵל תִּירָאוּ כִּי הִתַּחַת
אֱלֹהִים אֲנִי׃ וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רֵעָה
אֱלֹהִים חֲשַׁבָה לְטֹבָה לִמְעַן עֲשֶׂה
כִּי־סָה הָיָה לְהַחֲיֵת עַם־רַב׃ וַיַּעַתְהָ אֵל
תִּירָאוּ אֲנִי אֲכַלְכַּל אֶתְכֶם וְאֶת טַפְכֶּם
וַיִּנָּחֶם אוֹתָם וַיִּדְבֹּר עַל לִבָּם׃ וַיֵּשֶׁב
יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אֲבִיו עַל
וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשְׂרִי שָׁנִים׃

[illegible]

ואלה הם שמות בני ישראל הנאים
מזרמה את יעקב איש ביתו באו
ראובן שמעון לוי ויהודה ישישכר
זבולון ובנימין דן ונפתלי גר ואשר
ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים
נפש ויוסף היה במצרים וימת יוסף
וכל אחיו וכל הדור ההוא וכני ישראל
פרו וישרצו וירכו ויעצמו במאד מאד
ותמלא הארץ אתם
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא
ידע את יוסף ויאמר אל עמו הנה עם
בני ישראל רבו ועצום ממנו הברה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כיתקראנה
מלחמה ויוסף גם הוא על שניאיו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ ויישעו עליו
שרי מסים למען יענתו בסבלתם ויבן
ערי מסכנות לפריעה את פתם ואר
רעמסס וכאשר יענו אתו בן ירבה וכן
פרץ ויקצו מפני בני ישראל ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך וימורו
את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנט
ובכל עבדה כשדה את כל עבדתם
אשר עבדו בהם בפרך ויאמר מלך
מצרים למילדת העברית אשר שם
האחת שפרה ושם השנית פויעה
ויאמר בילדכן את העברית וראיתן
על האכנים אם בן הוא והמתן אותו
ואם בת הוא וחיה ותיראן המילדת
את האלהים ולא יעשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיינ את הילדים
ויקרא מלך מצרים למילדתו אמר לה
מדוע עשיתן הברה והותחין את
הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כרא

וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן
הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע
לאברהם ליעקב וליעקב ויישבי
יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעלה את יעצמתי
מזה וימת יוסף בן מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים :

איש וביתו באו ויאמר אשר לא ידע את יוסף
ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רבו ועצום ממנו
נתחכמה לו פן ירבה והיה כיתקראנה מלחמה
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד
אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליעקב וליעקב ויישבי יוסף את בני
ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלה את
יעצמתי מזה וימת יוסף בן מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים

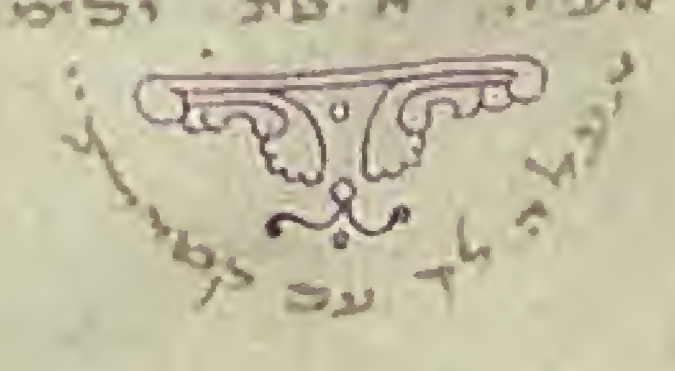
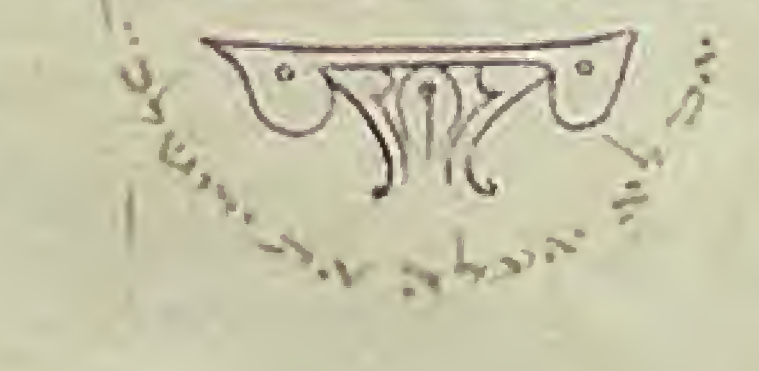

עמוד ע"ד שער בקר... וזוהי חכמה... וזוהי חכמה...

וירא מלאך יהוה אליו בלכת אשמתון
הסנה וירא והנה הסנה בוע באש והסנה
איננו אכל ויאמר משה אסרה נא
ואראה את המראה הגדל הזה מדוע
לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר
משה משה ויאמר הנני ויאמר אל
תקרב הלס של נעליך מעל רגליך כי
המקום אשר אתה עומד עליו אדמת
קדש הוא ויאמר אנכי אלהי אנכי
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל
האלהים ויאמר יהוה ראה ראיתי את
עני עמי אשר בניצרים ואת צעקתם
שמעת נפני נגשיו כי ידעת את מנאניו
ואדר להצילומי מצרים ולהעלותו מן
הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבסי
ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
ותסדאיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם ועתה לכה ואשלחך אל
פריצה והוצא את עמי בני ישראל ה
מצרים ויאמר משה אל האלהים מי
אנכי כי אלך אל פריצה וכי אוציא את בני
ישראל ממצרים ויאמר כי אהיה עמך
וזוהי לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך
את העם מצרים תעבדון את האלהים
על ההר הזה ויאמר משה אל האלהים
הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמר לי

מה שמו מה אמר אלהים ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
ויאמר כהתאמר לבני ישראל אהיה
שלחני אליכם ויאמר יעזר אלהים אל
משה כהתאמר אל בני ישראל יהוה
אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה
שמי לעלם וזה זכרי לדרדר לך ואספת
את זקני ישראל ואמרת אלהים יהוה
אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם
ואתה עשוי לכם מצרים ואמר אעלה
אתכם ממצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבסי
אל ארץ זבת חלב ודבש וישמעיו לקח
ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים
נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלישת
ימים במדבר ונבחה ליהוה אלהינו ואנ
ידעת כי לא יתן אתכם מלך מצרים
להלך ולא ביד חזקה וישלחתי את ידי
והכיתי את מצרים בכל נפלאותי אשר
אעשה בקרבם ואחרי כן ישלח אתכם
ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים
והיה כי תלכו לא תלכו ריקם וישאלה
אשה מי שבעתה ונערת ביתה כלי כסף
וכל זהב וישמלת וישמתם על נעכם
ועל בנותיכם ונעלתם את מצרים ויען
משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא
ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך
יהוה ויאמר אליו יהוה מזה בידך

ולתעלותו מן הארץ ההוא... וזהו חכמה... וזהו חכמה...

ויאמר משה ויאמר השליכו ארצה
וישליכו ארצה ויהי לנו שוים משה
מפניו ויאמר יהוה אל משה שלח ידך
ואחז בנבון וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה
בנפול למען יאמינו בני ישראל אליך יהוה אלהי
אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויאמר יהוה לו עור הבא נא ידך
בחקך ויבא ידו בחיקו ויצא הוהנה ידו
מצרעת כשלג ויאמר השב ידך אל חיקך
וישב ידו אל חיקו ויצא מה חיקו והנה
שנה נביטו ויהיה אם לא יאמינו לך
ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו
לקל האת האחרון ויהיה אם לא יאמינו
גם לישנך האתות האלה ולא ישמעו
לקלך ולקחת נמטי היאר וישפכרת
היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר
והיו לדם ביבשת ויאמר משה אל יהוה
כי אדני לא אשדברים אנכי גם מתנול
גם נשלישם גם מאד בדרך אל עברך כי
כבר פה זכר לשון אנכי ויאמר יהוה
אליו מי שספה לאדם או מי שסום אלם
או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה
ועתה לך ואנכי אהיה עמך והוריתך
אשר תדבר ויחר אף יהוה במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך וישמח בלבו ודברת אליו וישמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עמך
ועם פיהו והורית אתכם את אשר
תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה
הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה
בו את האותות:
וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואישונה אל אחי אשר נמצאים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום ויאמר יהוה אל משה במדן
לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב
ארצה מצרים ויקח משה את מטת
האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשב מצרים ראה כל הנפתים
אשר ישמתי בידך ועשיתם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם:
ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני נבון
ישראל ויאמר אליך שלח את בני ויענו
ותמאן לשלחו הנה אנכי הרגאת בנך
בדרך ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה
ויבקש המיתו ותקח צפרה צר ותכרת
את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי
התנדמים אתה לי וירף ממנו אז אמרה
חתן דמים למולת:
ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
המדבר וילך ויפגשו בדרך האלהים
וישקלו ויניח משה לאהרן את כל דברי יהוה
אשר שלחו ואת כל האות אשר צוהו:
וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני
ישראל וידבר אהרן את כל הדברים אשר
דבר יהוה אל משה ויעש האות לעיני העם:
ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני
ישראל וכי ראה את עננים ויקרו וישתחוו:

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואישונה אל אחי אשר נמצאים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום ויאמר יהוה אל משה במדן
לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב
ארצה מצרים ויקח משה את מטת
האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשב מצרים ראה כל הנפתים
אשר ישמתי בידך ועשיתם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם:
ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני נבון
ישראל ויאמר אליך שלח את בני ויענו
ותמאן לשלחו הנה אנכי הרגאת בנך
בדרך ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה
ויבקש המיתו ותקח צפרה צר ותכרת
את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי
התנדמים אתה לי וירף ממנו אז אמרה
חתן דמים למולת:

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואישונה אל אחי אשר נמצאים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום ויאמר יהוה אל משה במדן
לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב
ארצה מצרים ויקח משה את מטת
האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשב מצרים ראה כל הנפתים
אשר ישמתי בידך ועשיתם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם:
ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני נבון
ישראל ויאמר אליך שלח את בני ויענו
ותמאן לשלחו הנה אנכי הרגאת בנך
בדרך ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה
ויבקש המיתו ותקח צפרה צר ותכרת
את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי
התנדמים אתה לי וירף ממנו אז אמרה
חתן דמים למולת:

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואישונה אל אחי אשר נמצאים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום ויאמר יהוה אל משה במדן
לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב
ארצה מצרים ויקח משה את מטת
האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשב מצרים ראה כל הנפתים
אשר ישמתי בידך ועשיתם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם:
ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני נבון
ישראל ויאמר אליך שלח את בני ויענו
ותמאן לשלחו הנה אנכי הרגאת בנך
בדרך ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה
ויבקש המיתו ותקח צפרה צר ותכרת
את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי
התנדמים אתה לי וירף ממנו אז אמרה
חתן דמים למולת:

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
אלכה נא ואישונה אל אחי אשר נמצאים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום ויאמר יהוה אל משה במדן
לך שב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב
ארצה מצרים ויקח משה את מטת
האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשב מצרים ראה כל הנפתים
אשר ישמתי בידך ועשיתם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם:
ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני נבון
ישראל ויאמר אליך שלח את בני ויענו
ותמאן לשלחו הנה אנכי הרגאת בנך
בדרך ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה
ויבקש המיתו ותקח צפרה צר ותכרת
את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי
התנדמים אתה לי וירף ממנו אז אמרה
חתן דמים למולת:

ויאמר משה אל אהרן
אל תדבר כדבר הזה
כי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך וישמח בלבו ודברת אליו וישמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עמך
ועם פיהו והורית אתכם את אשר
תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה
הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

ויאמר משה אל אהרן
אל תדבר כדבר הזה
כי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך וישמח בלבו ודברת אליו וישמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עמך
ועם פיהו והורית אתכם את אשר
תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה
הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

ויאמר משה אל אהרן
אל תדבר כדבר הזה
כי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך וישמח בלבו ודברת אליו וישמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עמך
ועם פיהו והורית אתכם את אשר
תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה
הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

ויאמר משה אל אהרן
אל תדבר כדבר הזה
כי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך וישמח בלבו ודברת אליו וישמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עמך
ועם פיהו והורית אתכם את אשר
תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה
הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

ויאמר משה אל אהרן אל תדבר כדבר הזה כי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך וישמח בלבו ודברת אליו וישמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עמך ועם פיהו והורית אתכם את אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

۱۰۰

5

49

כח
וכי
כח

10

三

ג'תק"ן ..

וַיִּשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וַיִּשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

גבולך 3 טל באריתא וסיל המה אבני בנף אתכל גבולך ער קצת גבולך יהיו לך בכל גבולך
ויהא 10 בטל וסיל מי שם מה לאדם קח מטק וטק ידך ויהא ערב דברך דאדבר
דדוקך דעיד ער וסיל המה אבני בא אלקך עלה אלי הדרה כי לא מעלה בקדשך וסיל

ומינמי ואשלח את היצם ויזכחו ליהוה:
ויאמר משה לפריעה התפאר עלי לנתי
איתר לך ולעבדך ולעמך להכרית
הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר
תשארה: ויאמר למחר ויאמר כדטרך
למען תדעני אין כיהוה אלהינו: וסרו
הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדך
וניעמך רק ביאר תשארה: ויצא משה
ואהרן מעם פרעה ויעק משה אלהו
על דבר הצפרדעים אשר ישם לפריעה:
וייעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
מן היתים מן החצרות ומן השדות: ויגזרו
אתם חמדם חמדם ותכאש הארץ: ויא
פריעה כיהוה הרוחה והכבד את לבו
ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את מטך והך את עפר
הארץ והיה לכם נבל ארץ מצרים:
ויעשו כן ויט אהרן אתידו במטהו וך
את עפר הארץ ותהי הכנס כאדם
ובנהמה כל עפר הארץ היה כנעם נבל
ארץ מצרים: ויעשו כן החרטמים
בלטיהם להוציא את הננס ולא יכלו
ותהי הכנס כאדם ובנהמה: ויאמרו
החרטמים אל פרעה אעבד אלהים
הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה: ויאמר
יהוה אל משה השכם בבקר והתעב
לפני פרעה הנה ויצא המינה ואמרת
אליו מה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני:
כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח

כך ויעבדך וכעמך ונבתיך אתה ערב
ונלאו בתי מצרים אתה ערב וגם האדמה
אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא
את ארץ גושן אשר עמי עמך עליה
לבלתי היות שם ערב למען תדעני אני
יהוה בקרב הארץ: וישמתי פרתי בין עמי
ובין עמך למחר יהיה האתה הוה: ויעש
יהוה כן ויצא ערב ככר ביהוה פריע
ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת
הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה אל
משה ולאהרן ויאמר לכו זכחו לאלהינו
כארץ: ויאמר משה לא נכון לעשות
כן כי תועבת מצרים נבחה ליהוה אלהינו
הננבחה את תועבת מצרים לעיניהם
ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך
במדבר וזכחנו ליהוה אלהינו כאשר
יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי אשלח
אתכם וזכחתם ליהוה אלהיכם במדבר
רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתידו
בערי: ויאמר משה הנה אנכי יוצא
מעמך והעתרת אל יהוה וסור הערב
מפריעה מעבדיו ומעמו מחר רק אליסף
פריעה התל לבלתי שלח את היצם לזבח
ליהוה: ויצא משה מעם פרעה ויעתר
אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה ויסר
הערב מפריעה מעבדיו ומעמו לאנשאו
אחד: ויכבד פרעה את לבו נס בפעם הזאת
ולא שלח את היצם:
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי
המצרים שלח את עמי ויעבדני:

יהוה אל משה השכם בבקר והתעב
לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְטֵה אֶת יָדְךָ
עַל הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה כֶּבֶד בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה וְעַל
כָּל עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה כֹּאֲרֵץ מִצְרַיִם וְיִט
מִשָּׁה אֶת מִטְהוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה
נֶתֶן קֶלֶת וּכְרָד וְתֵהֶלֶךְ אִישׁ אֶרְצוֹ
וַיִּמָּטֵר יְהוָה כֶּבֶד עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
וְיִהְיֶה כֶּבֶד וְאִשׁ מִתְּלַקְחָת נֶתֶן הַכֶּבֶד
כְּכֹד מֶלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הָיָה כִּמְהוֹ כֶּבֶד
אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזְּהִיתָהּ לְגֹוִי וְיָךְ
הַכֶּבֶד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וְאֶת כָּל
עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה הַכֶּה הַכֶּבֶד וְאֶת כָּל עֵץ

וזה ענין הנהגה
ועל כן נקראו חכמינו רבנים
ועל כן נקראו חכמינו רבנים
ועל כן נקראו חכמינו רבנים

וַיַּעַל הָאֲרֶבָּה עַל כָּל אֲרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּנַח
בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כְּכֹד מֵאֵד לִפְנֵי
הָיָה כֵן אֲרֶבָּה כִּמְהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יָהִי
כֵן וַיִּכַּסּ אֶת עֵץ כָּל הָאֲרֶץ וְתַחֲשֹׁךְ
הָאֲרֶץ וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאֲרֶץ וְאֵת
כָּל פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרָר וְלֹא
נִתַּר כָּל יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל
אֲרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמָּהוּ פְּרִיעָה לִקְרֹא
לְמִשָּׁה וְלֹא אֲהָרֹן וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם וַיַּעַן שָׂא נָא חֲטָאתִי
אֲךָ הַפַּעַם וְהָעֵתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וַיִּסַּר מִעֲלֵירֶק אֶתֶּה מוֹת הַזֶּה וַיַּעַן
מִעַם פְּרִיעָה וַיַּעַן רָא לַיהוָה וַיִּהְיֶה
יְהוָה רוּחַ יָם חֲזָק מֵאֵד וַיִּשָּׂא אֶת
הָאֲרֶבָּה וַיִּתְקַעְהוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׁאָר
אֲרֶבָּה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם וַיִּחָזֶק
יְהוָה אֶת לִב פְּרִיעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מִשָּׁה נָטָה יָדָךְ עַל
הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשֹׁךְ עַל אֲרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּמַּשׁ חֲשֹׁךְ וַיִּטַּשׁ מִשָּׁה אֶת־יָדוֹ עַל
הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשֹׁךְ אֶפְלָה בְּכָל אֲרֶץ
מִצְרַיִם שְׁלֹשַׁת יָמִים לֹא רָאוּ אִישׁ
אֶת אָחִיו וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחַרְוֹ
שְׁלֹשַׁת יָמִים וְלִכְלֹכַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה
אֹר כִּמּוֹ שְׁבַע יָמִים וַיִּקְרָא פְּרִיעָה אֵל
מִשָּׁה וַיֹּאמֶר לָכֵן נִכְדוּ אֶת יְהוָה רַק
יִצְחָק וּבְקִרְכֶם יִצְנָס טַפְכֶם יִלְךְ
עִמָּכֶם וַיֹּאמֶר מִשָּׁה גַם אֶתָּה תִּתֵּן
כִּידְנוֹ וּבַחֲסִים וְעֵלְתָּ וַיַּעֲשִׂנוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְגַם מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ לֹא

תשאר פרסה כינמנו נקח לינבר
 את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה
 נעבר את יהוה עד באנו יסמה ויחזק
 יהוה את לב פריעה ולא אבה לישלחם
 ויאמר לו פריעה לך מעלי השמר לך
 אל תספר אות פני כי יוסר אתך פני
 תמות ויאמר משה כן דברת לא אספר
 עוד אות פניך
 ויאמר יהוה אל משה עוד נגז אחד
 אביא על פריעה ועל מצרים אחרי
 כן ישלח אתכם מזה כשלחו בלה
 גריש צרש אתכם מזה דבר נגז
 באזני העם וישאלו איש מאת רעהו
 ואישה מאת רעותה בלי נספ וכלי זרב
 ויתן יהוה את חזק העם בעיני מצרים
 גם האיש משה גדול מאד בארץ
 מצרים בעיני עבדי פריעה ובעיני
 העם ויאמר
 משה כה אמר יהוה כחצת הלילה
 אני יוצא בתוך מצרים ומת כל בנו
 בארץ מצרים מבכור פריעה הישב
 על כסאו עד בכור השפחה אשר
 אחר הרהים וכל בכור בהמה וזהיתה
 צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר
 כמהו לאנהיתה וכמהו לא תספ וכל
 בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש
 ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
 יהוה בין מצרים ובין ישראל וידרו
 כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי
 לאמר צא אתה וכל העם אשר
 כרגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם

לפי	א	ימים	ומהזמן לא ידעתי שיש לי ימים ואחרי כל זה ידעתי שיש לי ימים
גם	א	ימים	גם ימים ואחרי כל זה ידעתי שיש לי ימים ואחרי כל זה ידעתי שיש לי ימים
לפי	א	ימים	לפי א ימים ואחרי כל זה ידעתי שיש לי ימים ואחרי כל זה ידעתי שיש לי ימים

ולקחתם אצות אזור וטבלתם כדם
וישכבם ביום הראשון
ולקחתם מן החם
ולקחתם מן המעט
ולקחתם מן המעט
ולקחתם מן המעט

ולקחתם אצות אזור וטבלתם כדם
אשר כסף והנחתם אל המישקוף ואל
שתי המזוזות מן הדם אשר כסף ואתם
לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר
ויעבריהוה לנגף את מצרים וראה את
הדם על המישקוף ועל שתי המזוזות
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המישחת
לכא אל בתיכם לנגף: וישמרתם את
הדבר הזה לחק לדולבעך עד עולם:
והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר וישמרתם את הענדה
הזאת: והיה כי יאמרו אליכם ננכס מה
הענדה הזאת לכם: ואמרתם זכר פסח
הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים כנגפו את מצרים
ואת בת ענה ציל ויקד העם וישתחוו:
וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה ואהרן כן עשו:
ויהי כהצי
הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ
מצרים מבכר פרעה הישן על כסאו
עד בכור השני אשר בבית הכור וכל
בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא
וכל עבדיו וכל מצרים ויהי צעקה גדלה
במצרים כי אין בית אשר אין ישם מת:
ויקרא למישה ולאהרן לילה ויאמר
קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם:
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם
ולכו וטרכתם גם אתי: ותחזק מצרים
על העם למהר לשלחם מן הארץ כי

אמרו כלנו מתים וישא העם את בעקו
טרם יחמץ משארתם צורת נשמתם
על שבעם: ובני ישראל עשו כדבר
מישה וישאלו מצרים כל כסף וכל
זהב וישמלת: ויהוה נתן את חן העם
בעני מצרים וישאלום וינצלו את
מצרים:
ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה
כשש מאות אלף רגלי הנכדים לבד
מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר
מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצק
אשר הוציאו מצרים ענת מצות כי
לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו
להתמהמה וגם צידה לא עשו להם:
ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים
שלישים שנה וארבע מאות שנה: והי
מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות
יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא
ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא
הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני
ישראל לדרתם:
ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת
הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש
מקנות כסף ומלתח אתו או יאכל בו: ושב ושב
לא יאכל בו בבית אחד יאכל לאתו צא מן הבית
מן הבשר חוצה ועצם לא תשב רובו:
כל עדת ישראל יעשו אותו וכי יגור
אתך גר ועשה פסח ליהוה
המול לו כל זכר ואז יקרב לעשרתו
והיה כאורח הארץ וכל ערל לא יאכל

ביום ההוא כל בכור - וישכב שמשון עד היום - ויהיה האיש
למהר לשלחם מן הארץ - למהר שלח - ויבא אל על הדריש למהר
גם צאנכם גם בקרכם קחו - גם צאנכם גם בקרכם קחו - גם צאנכם גם בקרכם קחו

אֵל
 בְּשֵׁם

 ה'
 ה' ה'

 ה'
 ה'
 ה'

1875

A large, ornate initial 'A' from a medieval manuscript. The letter is decorated with green and red filigree, gold leaf, and various animal figures. The top of the 'A' features a golden dragon or serpent. The base of the 'A' is decorated with purple and green elements, including a small animal figure.

57

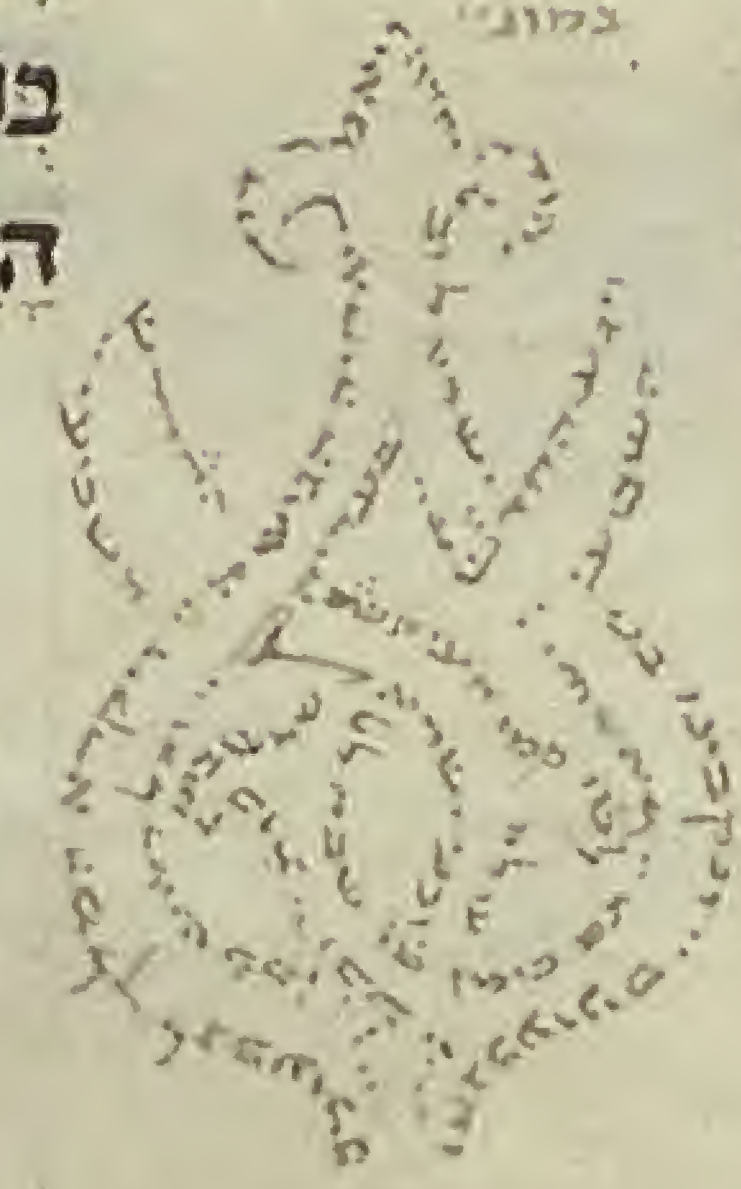
1.
 2.
 3.

20

ואמר פרעה לבני ישראל נככים הם
בארץ סגר עליהם המדבר וחזקתני
את לב פרעה וירדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני
יהוה ויעשו כן ויצד למלך מצרים כיוון
הים ויהפך לבב פרעה ויעבדו אל הים
ויאמרו מה זאת עשיתנו כי שלחנו את
ישראל מצבדנו ויאסר את רכבו ואת
עמו לקח עמו ויקח שש מאות רכב
בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו
ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים בידרמה וירדפו מצרים אחריהם
וישנו אותם חנם על הים כל סוס ורכב
פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני
בעל צפון ופרעה הקריבו וישאו בני
ישראל את עניהם והנה מצרים נסיע
אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל
אל יהוה ויאמרו אל משה המכלי אין
קברים במצרים לקחתנו למוות במדבר
מה זאת עשית לנו להוציאנו מצרים
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר ודל מענו ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את מצרים ממדתנו
ויאמר משה אל הים אל תיראו
התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר
יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
מצרים היום לא תספו לראתם עוד
עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם
תחרישון
ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי

דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרים
את מטך ונטה את ירך על הים ובקעו
ויבאו בני ישראל בתוך הים בני ישראל
ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
ברכבו ובפרשיו וידעו מצרים כי אני
יהוה בהכבד בפרעה ברכבו ובפרשיו
ויסע מלאך האלהים ההלך לפני
מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם
ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
ויהי הענן והחושך ואר את הלילה
ולא קרבה אליה כל הלילה ויטמשה
את ידו על הים וילך יהוה את הים
ברוח קדים יצוה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני
ישראל בתוך הים בני ישראל והמים להם
חומה מינינם ומישמאלם וירדפו מצרים
ויבאו אחריהם כל סוס פרעה ורכבו ופרשיו
אל תוך הים ויהי באש מרת הבקר וישקף
יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן
ויהם את מחנה מצרים ויסר את אפן מופתו
ויעהו בכבדתו ויאמר מצרים אנוסה מפני
ישראל כי יהוה עלם להם במצרים
ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על
הים וישכו המים על מצרים על רכבו
ועל פרשיו ויטמשה את ידו על הים
וישכו המים לפניו בקר לאיתנו ומצרים
נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים
בתוך הים וישכו המים ויכסו את
הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

בני ישראל וכו' ויבאו בני ישראל בתוך הים וכו' ויטמשה את ידו על הים וכו' וישכו המים וכו' ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

הנאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובעי ישראל הלכו
בנישה בתוך הים והמים להם חמה מימים ומשמאלם: ויושי
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים: וירא ישראל את היר הנדלה אשר עשה יהוה
במצרים וידאו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמישה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה
ורכבו רנה בים: עזיז מרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואניווא
אני וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
שמו: מרכבת פריצה וחילו ירה בים ומנחר
שליו טבעו בים סוף: תהמת ינסו וירו כמצולת כמו
אבן: ימינך יהוה נאדרי נכר
יהוה תריצן אויב: וברכ גאונך תהרס
קמיד תשלח חרנך יאכלמו בקיש: וברוה
אפיך נערמו מים נצבו כמו נר
נזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר
אויב אדרף אישני אהלך שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת
ברוח כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים: מיכמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית
בחסדך עם זונאלת נהלת בעון אל נור
קדשך: שמיעו עמים ירננון חיל
אחזי שבי פלשת: אזנבחו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נגנו
כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה
ופחד בגל ורועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו

עזיז מרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואניווא אני וארממנהו יהוה איש מלחמה יהוה שמו מרכבת פריצה וחילו ירה בים ומנחר שליו טבעו בים סוף תהמת ינסו וירו כמצולת כמו אבן ימינך יהוה נאדרי נכר יהוה תריצן אויב וברכ גאונך תהרס קמיד תשלח חרנך יאכלמו בקיש וברוה אפיך נערמו מים נצבו כמו נר נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר אויב אדרף אישני אהלך שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי נשפת ברוח כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים מיכמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זונאלת נהלת בעון אל נור קדשך שמיעו עמים ירננון אזנבחו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נגנו כל ישבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגל ורועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו

קנית: תבאמו ותטעמו בחר נחלתך מכון
לישכתך פילת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך: יהוה ימלך לעולם ועד: כי
נא כוס פרינה נרכבו ובפרישיו בים וישב יהוה על האת
מי: הים ובני ישראל הלכו בנישה בתוך הים:

י
מ
ג
מ
ב

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן אתהתק בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפוס ובמחלת: ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
קוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים:

ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא
המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
ברצו: ויאמר יהוה אל

משה הנני מניח לפניך את ידך
הימים ויצא העם ולקטו דבר יום
ביום למען אנסנו הילך בתורת אם
לא: והיה ביום השישי והכינו את אשר
יבאו והיה מים על אשר ילקטו
יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל
בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה

הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר
וראתם את כבוד יהוה כי שמעו את
תלנתכם על יהוה ונחנו מה כי תלוננו
עלינו: ויאמר משה נתת יהוה לכם
בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנתכם אשר
אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו
תלנתכם כי על יהוה: ויאמר משה
אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתכם:
ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל

ישמה מרה: וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה: ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה
עץ וישלך אל המים וימתקו המים
שם שם לו חק ומשפט וישם נסיהו:
ויאמר אם שמיעת שמיע לקול יהוה
אלהיך והישר בעיניו תצוה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המהלך
אשר שמת במצרים לא אשים עליך
כי אני יהוה רפאך:

ויבאו אילמה וישם שתיים עשרה
ענית מים וישבעים תמרים ויחנו שם
על המים: ויסעו מאילם ויבאו כל עדת
בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם
ובין סיני בחמישה עשר יום לחדש
השני לצאתם מארץ מצרים: וילינו
כל עדת בני ישראל על משה ועל
אהרן במדבר: ויאמרו אל המים בני
ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ
מצרים בשבתנו על סיר הבשר נאכלנו
לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל

וילכו
ק

בספר ושים באוני יהושיע כי מהרה
אמחה את זכר עמלק מתחת השמים
ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי
ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
ביעמלק מדרדד:

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את
כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל
עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים
ויקה יתרו חתן משה את צפרה אשת
משה אחר שלוחיה ואת שני בניה
אשר יטסה אחר צריסם כי אמר צר
הייתי בארץ נכריה ויטסה אחר אל יצו
כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מהרב פריעה
ויבא יתרו חתן משה ובעז ואשתו אל
משה אל המדבר אשר הוא חנה שם
הרה אלהים ויאמר אל משה אנני חתן
יתרו נא אליך ואשתך ושני בניה יענה
ויצא משה לקראת חתנו וייטתו
וישק לו ויישאלו איש לרעהו לישלום
ויבאו האלהים ויספר משה לחתנו
את כל אשר עשה יהוה לפרעה
ולמצרים על אודת ישראל את כל
התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם
יהוה ויחד יתרו על כל הטובה אשר
עשה יהוה לישראל אשר הצילו
מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך יהוה
אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד
פריעה אשר הציל את העם מתחת
יד מצרים עתה ידיעת כי גדול יהוה
מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם
ויקה יתרו חתן משה עלה וזכרים

וירב העם עם משה ואמרו תנו לנו מים
ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון
עמדי מה תנסון את יהוה ויצמא שם
העם למים וילן העם על משה ויאמר
למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי
ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה
אליהוה לאמר מה איצטה לעם הזה יצו
מיצט וסקלני ויאמר יהוה אל משה צור
לפני העם וקה אתך מוקני ישראל ומצן
אשר הבית בו אתה יארוקה בדרך והלנת
הנני עמדי לפניך שם על הצור בהרב
והבית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויצט בן משה ליצני וקני ישראל ויקרא
שם המקום מסה ומרינה על ריב בני
ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר הייט
יהוה בקרבנו אם אין
ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם
ויאמר משה אליהושיע בחר לנו
אנשים ויצא הלחם בעמלק מחר אנכי
נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים
בידי וייצו יהושיע נאשר אמר לו
משה להלחם בעמלק ומשה אהרן
והור עלו ראש הגבעה ויהיה נאשר
ידי משה ידו וזכר ישראל וכאשר
יניח ידו וזכר עמלק וירי משה בכדים
ויקהו אבן ויישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן והור תמכו בידיו מזה אחד ומזה
אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש
ויחלש יהושיע את עמלק ואת עמו לפי
חרב
ויאמר יהוה אל משה נתתי זאת זכרון

לא להם ויבא אהרן וכל זקני ישראל
לאכל להם ינס חתן משה לפני דאלהים
ויהי ממחרת ויבא משה ליטפט את
העם ויבא העם על משה מן הבקר
עד הערב ויראה חתן משה את כל
אשר הוא עשה ליעם ויאמר מה הדבר
הזה אשר אתה עשה ליעם מדוע אתה
יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן הבקר
עד ערב ויאמר משה לחתנו כי יבא
אלי העם לדריש אליהם כי יהיה להם
דבר בא אלי ויטפוט בין איש ובין רעהו
והודיעתי את חקי האלהים ואת תורתיו
ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר
אשר אתה עשה נבל תבל נס אתה גם
העם הזה אשר עמך כי נבד ממך הדבר
לא תוכל עשה לבדך יעתה ישמע בקלי
איינך ויהי אלהים עמך היה אתה ליעם
מול האלהים והבאת אתה את הדברים
אלה האלהים והזהרתה אתהם את
החקים ואת התורות והודיעת להם את
הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר
יעשו ואתה תחזה מכל העם אנשי
חיל ידא אלהים אנשי אמת ישנאי
בנינו וישמת עליהם שרי אלפים שרי
באות שרי חמישים ושרי עשרות
ויטפטו את העם בכל ית והיה כל הדבר
הזה ליבאו אליך וכל הדבר הקטן ויטפטו
הם והקל מעליך ונשא אתך אם את
הדבר הזה תעשה ויטך אלהים ויכלת
עמך וגם כל העם הזה על מקמו יבא
בישלו וישיבו משה לקול חתנו ויעש

כל אשר אמר ויבחר משה אנשי חיל
מכל ישראל ויתן אתם ראשים על
העם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמישים ושרי עשרות ויטפטו את
העם בכל ית את הדבר הקשה יבאו
אל משה וכל הדבר הקטן ויטפטו
הם ויטלח משה אתם וילך לו אל
ארינו
בחדש השלישי לצאת בני ישראל
מאריץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני
ויסעו מדבר סיני ויבאו מדבר סיני ויחזקו
במדבר ויחזקו שם ישראל נגד החרוז משה
עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה בן
ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואישא אתכם על כנפי נשרים
ואבא אתכם אלי ועתה אם ישמעו
תשמעו בקלי וישמרתם את בריתי
והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל
האריץ ואתם תהיו לי ממלכת נהנים
וגו יקדו שאלה הדברים אשר תדבר אל
בני ישראל ויבא משה ויקרא לזקני
העם וישם לפנים את כל הדברים
האלה אשר צוהו יהוה ויענו כל העם יחד
ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב
משה את דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה
אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן
בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך
יאמנו לעולם ויער משה את דברי העם
אל יהוה ויאמר יהוה אל משה לך אל
העם וקדשם היום ומחר וכנסו שמלתם

ויסמנהו "בדור אחר ויבא לבדד" ויחזק ויבא לבדד "אמר דוד ויבא לבדד" ויחזק ויבא לבדד "אמר דוד ויבא לבדד" ויחזק ויבא לבדד

והיונכנס ליום השלישי כי ביום
השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על
הר סיני והגבלת את העם סביב לאמר
השמרו לכם עלות בהר ונגע מקצהו כל
הנגע בהר מות יומית לאתגעבו יד כי
סקול יסקל אוירה אורה אס בהמה אס
איש לא יחיה במישך הנהל המה יעלו
בהר וירד משה מן ההר אל העם ויקוש
את העם ויכבסו שמלתם ויאמר אל
העם היונכנס לשלישת ימים אל
תנשו אל אשה ויהי ביום השלישי הנהת
הנקר ויהי קלת וברקים וענן כנר על
ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם
אשר במחנה ויוצא משה את העם
לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו
בתחתית ההר והר סיני עשן כלו מפני
אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו
כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד
ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יענו בקול וירד יהוה
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה
למשה אל ראש ההר ויעל משה
ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם
פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו
רב וגם הכהנים הנגשים אל יהוה
יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה ויאמר
משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות
אלהר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר
הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו
יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל

יהוה פן יפרץ בהם וירד משה אל העם
ויאמר אלהים וידבר
אלהים את כל הדברים האלה לאמר
אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא
תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
במים ואשר בארץ מתחת ואשר במים
מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
פקד עון אבות על בנים על ישיבים
ועל רביצים לשנאי ויעשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי
לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו
לשוא
זכור את יום השבת לקדשו ישיבת
ימים תעבד ויעשית כל מלאכתך ויום
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך ובהמתך ונרדך אשר
בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ אתהים ואת
כל אשר בהם וינח ביום השביעי על כן
ברך יהוה את יום השבת ויקדשוהו
כבד את אביך ואת אמך
למען יאריך ימך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך
לא תרצח
לא תנאף
לא תגנב

באור

באור

באור

באור

באור

באור

לא תענה כרעך עד שקרי
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו וישורו וחמרו וכל אשר לרעך:

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפיד
ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא
העם וינעו ויעמדו מרחק ויאמרו אל
משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל
ידבר עמנו אלהים פנמות ויאמר
משה אל העם אל תראו כי לבצעו
נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה
יראתו על פניכם לבלתי תחטאו ויעמדו
העם מרחק ומשה נגש אל הערפר
אשר ישם האלהים:

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי עמכם: לא תעשו
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו
לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת
עליו את עלתך ואת שלמך את
עאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך:
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה
אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחלה:
ולא תעלה כמעלת על מזבחי אשר
לא תגלה ערותך עליו:

ואלה הפשפשים אשר תשים לפניהם:
כי תקטע עבד עברי שיש שנים יעבד
ובשכית יצא לחפשי חנם: אם בגפו
יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא

ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו:
ואם אמר יאמר העבד אהבתי את
אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי:
והנישו אדניו אל האלהים והנישו אל
הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את
אזנו כמרצעו ויעבדו לעלם:

וכי ימכר איש את בנו לאמרה
לא תצא כצאת העבדים: אם רעה
בעיני אדניה אשר לא יעדה והפרדה
לעם נכרי לא ימישל למכרה בכנורונה:
ואם לבנו ייעדנה כמישפט הכנור
יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה
כסותה ויעתה לא יערע: ואם שליש
אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין
כסף:

מכאיש ומרת
מות יומת: ואשר לא עדה והאלהים
אנה לידו וישמתי לך מקום אשר יעוס
שמה:

וכי יוד איש על
רעהו להורגו בערמה מעם מזבחי
תקחו למות: ומכה אביו
ואמו מות יומת: ונגב איש
ומכרו ונמצא בידו מות יומת:

ומקלל אביו ואמו מות יומת:
וכי ירכן אנשים והכה איש
את רעהו כאבן או כאגרף ולא ימות
ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ
על משענתו ונקמה המכה רק שבתו יתן
ורפא ירפא: וכי יטה איש את עברו או את
אמתו בשכב ומת תחת ידו נקם ינקם:

אדם... וקין היה עבד... משה... וישא... ויגדלך נגדי המיד... ויגדלך נגדי המיד... ויגדלך נגדי המיד

אך אסיום או יומים יעמד לא יקם פי
כספו הוא: וכי ינצו אנשים

וּנָפְטוּ אִשָּׁה הָרָה וַיָּצֵאוּ יֶלְדָּהּ וּלֹא יָהִיָּה
אֶסּוֹן יַעֲזוּשׁ יַעֲזֹשׁ כְּאִשֶּׁר יִשִּׁית יַעֲזֹשׁ
בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּכָל לֵים: וְאִם אֶסּוֹן
יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: עֵינַי תַּחַת
עֵינַי שֵׁן תַּחַת יָשֵׁן יָד תַּחַת יָד רֹגַל תַּחַת רֹגַל:
כֹּוֹיָה תַּחַת כֹּוֹיָה פִּנְיָה תַּחַת פִּנְיָה חֲבוּרָה
תַּחַת חֲבוּרָה: וְכִי יִכָּה אִישׁ אֶת

עֵין עֲבְדוֹ אוֹתָם עֵין אֲמַתּוֹ וַיִּשְׁחַתְרוּ
לַחֲפֵשִׁי יִשְׁלַחֵנוּ תַּחַת עֵינָיו וְאֵם יִשָּׁן
עֲבְדוֹ אוֹ יִשָּׁן אֲמַתּוֹ יִפֹּל לַחֲפֵשִׁי יִשְׁלַחֵנוּ
תַּחַת יָשְׁנוּ:

ובינה ישור את איש או את אישה ומת
 סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו
 ובעל השור נקי ואם ישור נגח הוזהר
 מתמל שלשם והועד בבעליו ולא
 ייטמדנו והמית איש או אישה השור
 יסקל וגם בעליו יומת אם כפר וישת
 עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יישת
 עליו או בן ינה או בת ינה כמי שפט הזה
 יינשה לו אם עבד נגח השור או אמה
 כסף שלשים שקלים יתן לאדניו
 והשור יסקל וכיפתח

אִישׁ מִדָּבָר אֲנִי יִכְרֶה אִישׁ בָּר וְלֹא יִכְסֹנוּ
וְנָפַל יִשְׁמָה יָשׁוּר אֶחָד מֵוֹד: בֵּינָה הַמֹּד
יִשְׁלַם כֶּסֶף יִשְׁכַּח לְבִיעָלָיו וְהַמֶּת יִהְיֶה
לָהּ: וְכִי יִנָּף יָשׁוּר אִישׁ אֶת
יָשׁוּר רֵעֵהוּ וּמֵת וּמָכְרוּ אֶת הַיָּשׁוּר הַחַי
וְחִיָּו אֶת כֶּסֶף וְנָם אֶת הַמֶּת יַחֲצֹן:
אֲנִי נֹדֵעַ כִּי יָשׁוּר נָעַח הוּא מֵת מִלִּשְׁלֹשָׁה

ה'תשנ"ח
 י"ב שבט ה'תשנ"ח

לא תשא שמע שוא אל תשת

יִרְדּוּ עִם רִישֵׁי לֵהִיט עַד חֲמֵס׃ וְלֹא תִהְיֶה
אֲחֵרִיכִים לְרִיעַת וְלֹא תִעֲנֶה עַל רֵב
לְנִשְׁתֵּי אֲחֵרִיכִים לְהִטֹּת׃ וְדַל לֹא תִהְיֶה
כְּרִיכּוֹ׃ כִּי תִפְגַּע יִשּׁוּר אֵיכָר
אוֹ חֲמֵר׃ תִּעַן הַיֵּשֶׁב תִּשְׁכַּח לּוֹ׃

כִּי תִרְאֶה חֲמוּר יִשְׁנָאךְ רִבִּין
תַּחַת מִישָׁאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֹבֵל לֹא יִעֲזֹב תִּעֲזֹב
יַעֲמוּ: לֹא תִטֶּה מִשְׁפָּחָ

אבינך בריבו: מדבר ישקר תרחק ונצח
ועדיק אל תהרג כילא אעדיק רישע:
וישחר לא תקח בני השחר יעור פקחים
ויסלף דברי עדיקים: ונר לא תלחץ ואתם

ידעתם את נפשה צר מצרים הייתם
בארץ מצרים ויש שנים תורע את
ארץך ואספת את תבואתה וזה שביעת
תשמטנה ונטישתה ואכלו אבני עמך
ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה

לכרמך לזיתך: ישישתימים תעשה
מעשיך וביום השניע תשבת למען
ינוח יסודך וחמרך ונפש בן אמתך
והצר: וכל אשר אמרתי אליכם תשמעו

אם טרף יטרף יבא הויעד הטרפה לא
ייעלם:

וכי יאמר איש מעריהו ונשבר או
מת בעליו אין עמו שלם יי שלם: אם
בעליו עמו לא יי שלם אם שכיר הוא בא
בשכרו: וכי יפתה איש

בתולה אישר לא ארשה וישכב עמה נהר
ינהרנה לו לאישה: אם מאן ימאן אמה
לתתה לו כסף ישקל כמהרה התולת:
מכשפה לא תהיה: וכל שנב

יָנֹם נְהִמָּה מוֹת יוֹמָת׃
 אֱלֹהִים יָחֹרֵם כְּלָתִי לִיהוָה לִבְרוּי׃ וְגֵר
 לֹא תִנְעָה וְלֹא תִלְחָצְנוּ כִּנְעִים הֵייתֶם
 בְּאֶרֶץ כִּנְעִים׃ כָּל אֲלֻמָּנָה וַיְתוֹם לֹא
 תִנְעוּן׃ אִם יִנְעָה תִנְעָה אֹתוֹ כִּי אִם צֶעֶק
 יִצְעֹק אֵלַי יִשְׁמַע אִשְׁמִיעַ צֶעֶקְתּוֹ׃ וְחֹהָה
 אֶפְרַי וְהִרְגָתִי אֶתְכֶם כְּחֶרֶב וְהָיוּ נְשִׁיכֶם
 אֲלֻמָּנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתָמִים׃

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך
לא תהיה לו פנישה לא תשימון עליו
נשך: אם חבלת חבל ישלמת ריעך ער
בא השמיט שיתנו לו: כי הוא נסותה
לכרה הוא שמלתו ליער במה יישב וזה
כי יציעך אלי וישמיעתי כי חנון אני:

אלהים לא תקללו ונשאב עמך
לא תאמר מלאך ודמיעך לא תאחר
בטור בנך תתן לי כן תעשה לי שרך
לינאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי ואנשי קדיש
תהיון לי וכישר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו:

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח
יְהוָה בְּרִיתוֹ

4970-1

24

6.

११७३

40

1

7

110

72

5. 11

62

תקופת
השנה

ואנשי	4	הם פסו	ויסל	ואנשי סדם " ואנשי קדש " ואנשי בבל עשו " ואנשי תמיד בדילן "
בדילו	4	מל	ויסל	ודל לא תהיה בריבו " לא תטה משפט אביך " עזיק חרמשון בריבו " לעת אדם "
רב	ו	הם כליל	ויסל	על רב לטעות " בה הראש י" ומה עמד " אל תעז לב מהר " ורב לא ידעו יחזקיהו - בדם עמדי "

לא תנח על חמין דם זכחי ולא לין
חלכחי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבישל ערי
בחלב אמו:
הנה אנכי שלח מלאך לפניך לישמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי:
השמר מפניו וישמיע בקלואל תמר בו
כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבן:
כי אם שמויע תשמיע בקלוי ועשית כל
אשר אדבר ואיבתי את איכך ועררתי
את צריך: כי לך מלאכי לפניך והביאך
אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי
והיבוס: והכחדתיו: לא תשתחו:
לאלהים ולא תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרסתהרסם וישבר
ישבר מעבתיהם: ועברתם את יהוה
אלהיכם וכרך את לחמך ואת מימך
והסרת מחלה מקרבך:
לא תהיה מיטלה ועקרת
בארץ את מספרי ימך אמלא: את
אימתי אשלח לפניך והפתי את כל
העם אשר תבא בהם ונתתי את כל
איכך אליך ערף: וישלחתי את הערעה
לפניך וערשה את החוי את הכנעני ואת
החתי מלפניך: לא אערישנו מפניך משנה
אחת פן תהיה הארץ ישממה ורכה
עליך חית השדה: מיצט מיצט אערישנו
מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ
ושתית את גבלך מים סוף ועד ים פלישתם
וממדבר עד הער כי אתן בידכם את
ישיב הארץ וערשתמו מפניך: לא

וידבר את לחמך ואת מימך - וידבר פרי בטןך - וידבר ילי את אלקנה -
את מספרי ימך אמלא - ויבאמלא טובחות - ואיבדתי את אמלא -

תנחת להם ולא להם כרית: לא
ישובו בארץ פן יחטיאו אתך לי כי
תעבד את אלהים כי יהיה לך למוקש:
ואל משה אמר עלה אליהוה אתה
ואהרן נרב ואביהוא ושבועים מוקני
ישראל והשתחויתם מרחק: וגניש
משה לבדו אליהוה והם לא יגשו והעם
לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר לעם
את כל דברי יהוה ואת כל המישפטים
ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר יהוה נעשה: ויכתב
משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר
ויבן מזבח תחת ההר ושתים יצטרך
מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים:
ויקח משה חצי הדם וישם באגרת
וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר
הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח
משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם
על כל הדברים האלה: ויעל משה
ואהרן נרב ואביהוא ושבועים מוקני
ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת
רגליו כטיעשה לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאמלו
וישתו: ויאמר יהוה אל
משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה

ורבה עליך חית השדה - ורבה הערעה - ורבה משפטיהם - ורבה היא על האדם -
וגרשה את החוי את הכנעני - אל תאמר כלבך בחדך - הוא ישמחה -
את הגוים ואלה מלפניך - אשר הכידתו מלפניך - שורך טובות לעיניך - מלפניך אל תמחיו: והעשרה - משפטיה -

ל
וכל

כל
אמר
כל

כול
הט
במ
יו

והט

ל
וכל

וכל
וכל

וכל
וכל

בט
בט
בט

خا
م

כל
אור
חכ

לא כתיב יוד
במוצה
ג
מל
וכי
וכי
כתיב

בול
חכ

في
البحر
المتوسط

ה
ח
ב
ה
ה

תאכלו..

מקשה - מלאכה - יתן דם וזרע שמים - ושרות ימים דיוקרא - קרבך - מחבת

ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים

אילם מאדמים ומכסה ערת תהישים
מלמיעלה:
ועשית את הקרישים למישכן יעני
שטים עמדים: יעשר אמות ארך הקריש
ואמה וחצי האמה רחב הקריש האחד:
שתי ידות לקריש האחד משלבת אשה
אל אחתה כן תעשה לכל קרישי המישכן:
ועשית את הקרישים למישכן יעשרים
קריש לפאת נגבה תימנה: וארבעים
אדני כסף תעשה תחת יעשרים הקריש
שני אדנים תחת הקריש האחד לשת
ידתיו ושני אדנים תחת הקריש האחר
לשת ידתיו: וליצליע המישכן השנית
לפאת צפון יעשרים קריש: וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקריש
האחד ושני אדנים תחת הקריש האחר:
ולירכתי המישכן ימה תעשה שישה
קרישים: ושני קרישים תעשה למקצעת
המישכן בירכתיים: ויהיו ראסם מלמטה
ויהיו יהותמים ילדאשו אל הטבעת
האחת כן יהיה לישניהם לשני המקצעות
יהיו: ויהיו שמונה קרישים ואדניהם
כסף שישה עשר אדנים שני אדנים
תחת הקריש האחד ושני אדנים תחת
הקריש האחר: ועשית בריחם יעני
שטים חמישה לקרישי יצליע המישכן
האחר: וחמישה בריחם לקרישי יצליע
המישכן השנית וחמישה בריחם
לקרישי יצליע המישכן לירכתיים יטה:
והבריח התיכון בתוך הקרישים מטה
מן הקצה אל הקצה: ואת הקרישים

תעשה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב
בתים לבריחם ויעפית את הבריחם זהב:
והקמת את המישכן כמישפטו אשר
הראית בהר: ועשית
פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני וישש
מישור מעשה חשב יעשה אתה ברגים:
ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים
מיעפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני
כסף: ונתתה את הפרכת תחת הקריש
והבאת שמה מבית לפרכת את ארון
היערות והבדילה הפרכת לכם כין הקריש
ובין קריש הקרישים: ונתת את הנפרת
על ארון העדות בקריש הקרישים:
ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת
המעבה נכח השלחן על יצליע המישכן
תימנה והשלחן תתן על יצליע צפון:
ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן
ותולעת שני וישש מישור מעשה רקם:
ועשית למסך חמישה עמודי שטים
ועפית אתם זהב וויהם זהב ונקת להם
חמישה אדני נחשת:
ועשית את המזבח יעני שטים
חמיש אמות ארך וחמיש אמות רחב
רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמחו:
ועשית קרנתיו על ארבע פנותיו ממנו
ההין קרנתיו ויעפית אתו נחשת: ויהיו
ועשית סידתו לדשנו וייצו ה
ומזרקתיו ומזולתיו ומחתתיו לכל
כלות העשה נחשת: ועשית לו מכפר
מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת
ארבע עטבי נחשת על ארבע קצותיו:

ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים

ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים

ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים

ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים ויהיו נדבכים בנשים

בכל עבדתו וכל יתדותיו וכל יתדות
החצר נחשת:

ויעשו את האפר זהב תכלת וארגמן
תולעת שני ויש משור מעשר
חשב: שתי כתפת חברת יהיה לואל
שני קצותיו וחבר: וחשב אפרו
אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ויש
משור: ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל:
ששה משמתם על האבן האחת

הקרב	וְיִשְׁכְּבוּ	וְאֵת הַקָּרֵב	וְיִשְׁכְּבוּ
הקרב	הקרב	הקרב	הקרב
בְּיָד קָדֵשׁ	וְיִשְׁכְּבוּ	וְיִשְׁכְּבוּ	וְיִשְׁכְּבוּ

ועלה המעדים אשר יעשו - והאמנים יתנו על שמות ב' ב' -
נפך ספר ויהיה - והמדרגה - בעדן בן אלהים היתה -

שמות
ויחלם
חם
וכי
וכי

ואת שמות השישה הנותרים על
האבן השנית כתולדתם מעשרה
חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי
האבנים על שמות בני ישראל מסכת
מישכנות זהבתי עשה אתם וישמית
את שתי האבנים על כתפת האפר
אבן זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו
לזכרון ויעשית מישכנות
זהב וישתי שרשרת זהב טהור מנובלת
תעשה אתם מעשה עבדת ונתתה
את שרשרת העבדות על המישכנות
ועשית חישן משפט
מעשה חשב כמעשה אפר תעשנו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני וישש
מיסור תעשה אתו ויבוע יהיה כפול
זרת ארכו וזרת רחבו ומלאת בו מלאת
אבן ארבעה טורים אבן טור אדם
פטדה וכרקת הטור האחד והטור
השני נפך ספיר ויהלם והטור השלישי
לשם שבו ואחלמה והטור הרביעי
תרשיש ושהם וישפה מישכנים זהב
יהיו במלואתם והאבנים תהיו על
שמות בני ישראל שנים עשרה על
שמותם פתוחי חותם איש על שמו
תהיו לשני עשר שבת וועשית על
החישן שרשרת נבלת מעשה עבדת
זהב טהור ויעשית על החישן שתי
טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות
על שני קצות החישן ונתתה את שתי
עבדת הזהב על שתי הטבעות אל

קצות החישן ואת שתי קצות שתי
העבדות תתן על שתי המישכנות
ונתתה על כתפות האפר אל מול פניו
ועשית שתי טבעות זהב וישמית אתם
על שני קצות החישן על שפתי אשר
אל ענב האפוד ביה ויעשית שתי
טבעות זהב ונתת אתם על שתי כתפות
האפוד מלמטה ממול פניו לעמדת
מחברתו ממעל לחישב האפוד ויזכסו
את החישן מטבעתו אל טבעת האפוד
בפתיל תכלת להיות על חישב האפוד
ולא יזח החישן מעל האפוד ונשא
אהרן את שמות בני ישראל בחישן
המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרון לפני יהוה תמיד ונתת אל חישן
המשפט את האורים ואת התמים
והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
אהרן את משפט בני ישראל על לבו
לפני יהוה תמיד
ועשית את מעיל האפוד כליל
תכלת ויהיה פיראשו כתוכו שפרא
יהיה לפיו סביב מעשה ארגנפי תחוא
יהיה לו לא יקרע ויעשית על שוליו
רמז תכלת וארגמן ותולעת שני על
שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב
פעמן זהב ורמזן פעמן זהב ורמזן על
שולי המעיל סביב ויהיה על אהרן
לישרת ונשם עקולו בבאו אל הקדש
לפני יהוה וביצאתו ולא ימות
ועשית ציץ זהב טהור ופתחתה
עליו פתוחי חתם קדש ליהוד

והטור הרביעי - והמדרגה - בעדן בן אלהים היתה -
והאבנים תהיו - ויבאו אבן קדשם - ועבדת קחו
בא גבול - בקד שלמה לבנים - ויהי בעמדת עשר שבת -

וישמה
לפני עשר
לכס שם עשר איש
וכי
וכי
אמר

ב"ה
חכ
צ"ז

400

המזבח	ט	וכי
המזבח לשרת	והקריבו אהרן אל המזבח	
המזבח	ויבא אל המזבח	

וידבר יהוה אל משה לך דרבי שחת
עמך אשר העלית מארץ מצרים :
סדומה וזמורה מן הדרך אשר צייתם ציו
להם על מססה וישתחוו לו ויזכחו לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל
משה ראי את העם הזה והנה יצם
קשה ערף הוא: ועתה הניחה לוי ויחר
אפי כהם ואכלם ואיני צה אותך לנו
גדול: ויחל משה את פני יהוה אלהיו
ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך
אשר הוצאת מארץ מצרים ככח גדול
וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר
כריעה הוציאם להרג אתם נהרים
ולכלתם מעל פני האדמה ישוב מחרון
אפך והעזם על הרעה לעמך: וזכר
לאברהם ליעקב ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה
את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעולם: וינחם יהוה על הרעה
אשר דבר לעשות לעמו:

ויפן וירד משה מן ההר וישנן לחרת
היעדת בידו לחת כתבים משינן עבריהם
מזה ומזה הם כתבים והלחת מינשה
אלהים חמה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות על הלחת: וישמיע יהושע
את קול היעם ברעה ויאמר אל משה
קול מלחמה במחנה: ויאמר אין קול
יענות נבירה ואין קול יענות חלושה
קול יענות אנכי שמיע: ויהי כאשר קרב
אל המחנה וירא אתה יעל ומחללת
ויהראף משה ויישלך מידו את הלחת
וישבר אתם תחת ההר: ויקח ארז
היעל אשר עישו ויישרף באש ויטחן
יעל אשר דק ויזר על פני המים ויישק
את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן
מה עשה לך היעם הזה כהבאת עליו
חטא העדה: ויאמר אהרן אל יהראף
אדני אתה ידיעת את היעם כי ברעה הוא:
ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו
לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:
ואמר להם למי זה התפרקו ויהנו לי
ואשלכחו באש ויצא העל הזה וירא
משה את היעם כי פרץ הוא כי פרעה
אהרן לישמעה בקמיהם: ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר מליהוה אלי
ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו
איש חרבו על ירכו עברו וישבו משינן
לישער במחנה והרגו איש את אחיו
ואיש את רעהו ואיש את קרבו:

וישמע יתרו "זכר לאברהם" ביום השמייע שלח את העם "ועתה
 ואנכי אלאתי בה" וביום עשרים וארבעה "ס ס
 וכל הארץ באו" הארץ הזאת "ואנכי בער" וכל הארץ בלע "אנכי שים את עמי"

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח

את מזבח העלה ואת מכנר הנחשת
 אשר לו את נדיו ואת כל כליו את
 הכיר ואת כנו: את קלעי החצר את
 עמדיו ואת אדניה ואת מסך ישער
 החצר: את יתרת המישכן ואת יתרת
 החצר ואת מיתריהם: את כנדי השדר
 לשרת בקדש את כנדי הקדש לאהון
 הכהן ואת כנדי כנזי לכהן: ויבאו כל
 עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו
 כל איש איש נשאו לבו וכל איש
 עבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה
 למלאכת אהל מועד ולכל עבודתו ולכנדי
 הקדש: ויבאו האנשים על הנשים כל
 עיב לב הביאו חו ונס וטבעת וכומז
 כל כלי זהב וכל איש איש הנפה תנופת
 זהב ליהוה: וכל איש איש נמצא אתו
 תכלת וארגמן ותולעת שני ושועים
 וערת אילם מאדמים וערת תחשים
 הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת
 הביאו את תרומת יהוה וכל איש
 נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת
 העבודה הביאו: וכל איש חכמת לב
 בידה טוו ויביאו מטוה את התכלת
 ואת הארגמן את תולעת השני ואת
 הששים וכל הנשים אשר נשא לכן
 אתנה בחכמה טוו את העינים: והנשאים
 הביאו את אנני השם ואת אבני
 המלאים לאפוד ולחשן: ואת הנשים
 ואת השמן למאור ולשמן המשחה
 ולקטרת הסמים: כל איש ואיש
 אשר נדב לבם אתם להביא לכה

הנלאנה אשר צוה יהוה לעשות ביד
 משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה:
 ויאמר משה אל בני ישראל אל דאוקרא
 יהוה בשם בעל אל בן אורי בן חור
 למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים
 בחכמה נתכונה ונדעת ונכל מלאכה:
 ולחשב מחשבת לעשות בזה ובכסף
 ונחשת: ובחר שית אבן למלאכת חורשת
 עיני לעשות בכל מלאכת משה שבת:
 ולהורות נתן בלבו הוא ואהליאב בן
 אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת
 לב לעשות כל מלאכת חורש וחשב
 ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני
 ובששים וארגן עשי כל מלאכה וחישיבי
 מחשבת: ועשה בעל אל ואהליאב
 וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
 ותכונה בהמה לדעת לעשות את כל
 מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה
 יהוה: ויקרא משה אל בעל אל ואה
 אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר
 נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו
 לבו לקרבה אל המלאכה לעשות אתה:
 ויקחו מלפני משה את כל התרומה
 אשר הביאו בני ישראל למלאכה
 עבודת הקדש לעשות אתה והם הביאו
 אליו יעור נדבה בנקר בנקר: ויבאו כל
 החכמים העישים את כל מלאכה
 הקדש איש איש שממלאכתו אשר
 המה עשים: ויאמרו אל משה לאמר
 מרבם העם להביא מדי העבוד

י
 ח

י
 כ
 יד

ג
 כ
 כס

י
 ח

י
 ח
 ולעשת

י
 יכ
 כס
 י
 יכ
 כס

וכל אשה חכמת לב" וכל אשה ידעת איש" וזה הדבר אשר תעשה
 אשר נשא לבן" בעמדות קהל גדול" יתנו יקר לבעליהן"
 בידיה טוו" ואולת בידיה תהרסנו" פרשה עין בידיה"

וכל אשה
 וכל הנשים
 בידיה
 י
 ג
 וסימ
 וסימ
 וסימ

והמלאכה היתה דים והמלאכה גדולה לא ליום אחד ולא לעשות אותה והותר...
והמלאכה היתה דים והמלאכה גדולה לא ליום אחד ולא לעשות אותה והותר...

למלאכה אשר עשה יהוה לעשות אתה
ויעשה משה ויעבדו קול במהנה לאמר
איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
לתרומת הקדש וכל העם מהביא
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשות אתה והותר
ויעשו כל חכם לב בני ישראל
את המושכן עשר ידיעת שיש משור
ותכלת וארצו ותולעת שני נרבים
מעשה חשב עשה אתם ארד הוריעה
האחת שמנה ועשרים נאמה ורחב
ארבע נאמה הוריעה האחת מדה
אחת לכל הוריעה ויחבר את חמי
הוריעה אחת אל אחת וחמי יריעת
חבר אחת אל אחת ויעשו ללא תכלת
על שפת הוריעה האחת מקצה נמחנות
כן עשה בשפת הוריעה הקייצונה
במחנה השנית חמישים ללא עשה
בריעה האחת וחמישים ללא עשה
בקצה הוריעה אשר במחנה השנית
מקבילת הללא אחת אל אחת ויעשו
חמישים קרסי זהב ויחבר את הוריעה
אחת אל אחת בקרסים ויהי המושכן
אחד
ויעשו יריעת עים לאהל על המושכן
עשת עשרה יריעת עשה אתם און
הוריעה האחת שלשים נאמה ואונע
אמות רחב הוריעה האחת מדה אחת
לעשת עשרה יריעת ויחבר את
חמישה יריעת לבד ואת שיש הוריעה
לבד ויעשו ללא חמישים על שפת

הוריעה הקייצונה במחנה וחמישים
ללא עשה על שפת הוריעה החנות
השנית ויעשו קרסי נחשת חמישים
לחבר את האהל להיות אחד ויעשו
מכסה לאהל ערת אילם מאד מיסומנמו
ערת חמישים מלמיעלה
ויעשו את הקרשים למיטכן יעשו
שטים עמדים יעשו אמת ארד הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד
שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת
אל אחת בן עשה לכל קרשי המיטכן
ויעשו את הקרשים למיטכן יעשו
קרשים לפאת נגב תימנה וארבעים
אדני נספ עשה תחת יעשרים הקרשים
שני אדנים תחת הקרש האחד לשת
ידיו ושני אדנים תחת הקרש האחד
לשת ידיו ולצל עה מיטכן השנית לפאת
נפון עשה יעשרים קרשים וארבעים
אדנים נספ שני אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד
ולידת המיטכן ימה עשה ששה קרשים
ושני קרשים עשה למקצעת המיטכן
בירכתיים והיות ואמם מלמטה ויחדו
היות מים אל ראשו אלהט בעת האחת
כן עשה לשניהם ליטע המקצעת והיו
שמנה קרשים ואדנים נספ ששה
יעשו אדנים שני אדנים שני אדנים
תחת הקרש האחד ויעשו בריחי יעשו
שטים חמישה לקרשי על עה מיטכן האחת
וחמישה בריחם לקרשי על עה מיטכן השנית
וחמישה בריחם לקרשי המיטכן לידת נמנה

הלא יגבשו דים... בלילה השחיתו דים...
היתה דים... יארבע היות... שתי ידות לקרש... וידת מזה ומזה...
חמישים ללא... וחברו חמישים ללא... ויעשו את העמודים...

2
 43
 54
 65
 76

[illegible]

אחת זהב טהור ויעש את נרתיה שבע
ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: כפר
זהב טהור יעשה אתה ואת כל כליה:

ויעש את מזבח הקטרת יעצי שטים
אמה ארכו ואמה רחבו ועוצמתם
קמתו ממנו היו קרנתיו ויצק אתו זהב
טהור את גזו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זהב סביב וישתי
טבעת זהב יעשה לו מתחת לזרו על
ישתי יצליעתי על שני צדיו לתים לבנים
לישאת אתו בהם ויעש את הנדנים יעצי
שטים ויצק אתם זהב ויעש את שמן
המישחה קדיש ואת קטרת הסמים
טהור מעשה רקה:

ויעש את מזבח העלה יעצי שטים
חמיש אמות ארכו וחמיש אמות רחבו
ובני עושליש אמות קמתו ויעש
קרנתיו על ארבע פנותיו ממנו היו
קרנתיו ויצק אתו נחשת ויעש את
כל כלי המזבח את הסירה ואת היעם
ואת המזרקת את המזלגת ואת
המתת כל כליו יעשה נחשת ויעש
למזבח מכבד מעשה רשת נחשת תחת
כרכבו מלמטה עד חציו ויצק ארבע
טבעות בארבע הקצות למכבד הנחשת
בתים לבנים ויעש את הנדנים יעצי
שטים ויצק אתם נחשת ויבא את
הנדנים בטבעת על יצליעת המזבח
לישאת אתו בהם נכוב לחת יעשה אתו
ויעש את הבכור נחשת

ואת כנני נחשת במראת היצב את אשר
יצבאו פתח אהל מועד:

ויעש את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר שש משור מאה
באמה: ועמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשיקיהם
כסף: ולפאת צפון מאה באמה ועמדיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמודים וחשיקיהם כסף: ולפאתים
קליעים חמישים באמה ועמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשיקיהם
כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמישים
אמה: קליעים חמישים עשרה אמה אל
הכתף ועמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה
לשער החצר קליעים חמישים עשרה
אמה ועמדיהם שלשה ואדניהם
שלשה: כל קלעי החצר סביב שש
מישור: והאדנים לעמדים נחשת ווי
העמודים וחשיקיהם כסף ויצפו
ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל
עמדי החצר: ומסך שער החצר מעשה
רקם תכלת וארגמן ותולעת שני וישש
מישור ויעשרים אמה ארך וקומה ברוח
חמיש אמות לעמת קלעי החצר:
ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה
נחשת ווייהם כסף ויצפוי ראשיהם
וחשיקיהם כסף: וכל היתדות למישכן
ולחצר סביב נחשת: אלה פקודי
המישכן משכן העדת אשר פקד על עמשה
ענדת הלויים כיד איתמר בן אהרן הכהן:

וזה כל יתר התרומה אשר הנימו וס"ב
וזה כל יתר הזהב והכסף אשר הנימו וס"ב
וזה כל יתר הזהב והכסף אשר הנימו וס"ב

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה
יעשה את כל אשר צוה יהוה את משה
ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן
הריש והישב ורקס בתכלת ובארגמן
ובתולעת הישן ובשש
כל הזהב העשוי למלאכה
בכל מלאכת הקדש ויהי זה התנופה
תשע וישראלים נכרי ושבע מאור
ושלשים שקל בשקל הקדש וכסף
פקודי היצה מאת נכר ואלף ויטבע
מאות וחמשה ויטבעים שקל בשקל
הקדש בקיע לגלגל מחצית השקל
בשקל הקדש לכל היצר על הפקדים
מבן ישראלים שנה ומינלה לשיש מאות
אלף וישראלים אלפים וחמשה מאות
וחמשים ויהי מאת נכר הנסף לעקת
את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת
אדנים למאת הנכר נכר לאדן ואת
האלף ויטבע המאות וחמשה ויטבעים
יעשה וזים ליצמודים ויעפה ראשיהם
וחישק אתם וונחישת התנופה שבעים
נכר ואלפים וארבע מאות שקל וייעש
בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח
הנחישת ואת מכבד הנחישת אשר לו
ואת כל כלי המזבח ואת אדני החצר
סביב ואת אדני שער החצר ואת כל
יתדת המישכן ואת כל יתדת החצר
סביב ומן התכלת והארגמן ותולעת
הישן יעשו כנדי שרר לשרת בקדש
וייעשו את כנדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה

במצרים

במצרים

במצרים

וייעש את האפר זהב תכלת וארגמן
ותולעת ישן וישש משור וירקיע ואת
פחי הזהב וקצין פתילם ליעשות בתוך
התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת
הישן ובתוך הישן מינשה היטב
בתפת יעשו לו חכרת על שני קצוותיו
חבר ויחישב אפדתו אשר עליו מננו
הוא כמינשה זהב תכלת וארגמן
ותולעת ישן וישש משור כאשר צוה
יהוה את משה וייעשו
את אכני היטהם מסכת מיטבת זהב
מפתחת פתוחי חותם על שניות כני
ישראל וייעש אתם על כתפת האפר
אכני זכרון לכני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה
וייעש את החשן מינשה היטב כמינשה
אפר זהב תכלת וארגמן ותולעת ישן
וישש משור ורכיניה כפול יעשו את
החשן וזרת ארנו וזרת רחבו כפול
וימלאו בו ארבעה טורי אכני טור אדם
פטרה וברקת הטור האחד והטור
הישני נפך ספיר ויהלם והטור השלישי
ליטם שבו ואהלמה והטור הרביעי
תרישיש שהם וישפה מוסכת מיטבת
זהב במלאתם והאבנים על שמת בני
ישראל הנה שהם יעשרה על שמתם
פתוחי חתם איש על שמו לישנים
יעשו שבע וייעשו על החשן שרשות
גבלת מינשה ענת זהב טהור וייעשו
שתי מיטבת זהב וישתי טבנית זהב
ויתנו את שתי הטבנית על שני קצוות

לכתוב

לכתוב

לכתוב

לכתוב

לכתוב

לכתוב

האלף ויטבע המאות וחמשה מאות
וחמשים ויהי מאת נכר הנסף לעקת
את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת
אדנים למאת הנכר נכר לאדן ואת
האלף ויטבע המאות וחמשה ויטבעים
יעשה וזים ליצמודים ויעפה ראשיהם
וחישק אתם וונחישת התנופה שבעים
נכר ואלפים וארבע מאות שקל וייעש
בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח
הנחישת ואת מכבד הנחישת אשר לו
ואת כל כלי המזבח ואת אדני החצר
סביב ואת אדני שער החצר ואת כל
יתדת המישכן ואת כל יתדת החצר
סביב ומן התכלת והארגמן ותולעת
הישן יעשו כנדי שרר לשרת בקדש
וייעשו את כנדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה

ויבן הענן את אהל מועד וכבוד יהוה
 מלא את המשכן ולא יכל משה לנא
 אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד
 יהוה מלא את המשכן ובהעלות הענן
 מעל המשכן יסעו בני ישראל בכר
 מסעיהם ואם לא יעלה הענן ולא
 יסעו עד יום העלות כי ענן יהוה על
 המשכן יומם ואשתהיה לילה בו
 לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה
 מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו
 את קרבנכם אם יעלה קרבנו מן הבקר
 זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
 יקריב אותו לרצנו לפני יהוה וסמך
 ידו על ראשה ויעלה ונעלה לו לכפר
 עליו וישחט אתו הבקר לפני יהוה
 והקריבו בנ אהרן הכהנים את הדם
 וזרקו את הדם על המזבח סביב אשו
 פתח אהל מועד והפשט את העלה
 ונתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן
 הכהן אש על המזבח ויערבו עצים
 על האש ויערבו בני אהרן הנהנים
 את הנתחים את הראש ואת הפר
 על העצים אשר על האש אשר על
 המזבח וקרבנו וקרעו רחץ במים
 והקטיר הכהן את הכל המזבח עלה
 אשה ריח ניחוח ליהוה
 ואם מן הצאן קרבנו מן
 הכשבים או מן העזים לעלה זכר
 תמים יקריבנו וישחט אותו על ירך
 המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני
 אהרן הכהנים את דמו על המזבח
 סביב ונתח אותו לנתחו ואת ראשו ואת
 פדיו ויערך הנה אתם על העצים אשר
 על האש אשר על המזבח והקרב
 והברעים רחץ במים והקריב הכהן את
 הכל והקטיר המזבח עלה הוא אשה ריח
 ניחוח ליהוה

אהרן... נכלל דבר אחד... ויבן בית יישוב...
 ויבן בית יישוב... ויבן בית יישוב...
 ויבן בית יישוב... ויבן בית יישוב...

וסמכו זקניה ערה את ידיהם על ראש
הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני
יהוה והכניא הכהן המשיח מדם הפר
אל אהל מועד וטבל הכהן אצבעו
מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה
את פני הפרכת וזמן הדם יתן על קרנת
המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה ויעשה לפר כאשר עשה
לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם
הכהן ונסלח להם והוציא את הפר
אל מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר
שרף את הפר הראשון חטאת הקול
הוא
אשר נשיא חטא ויעשה אחת מכל
מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשנה
בשגגה ואישם או הודע אליו חטאתו
אשר חטא בה והכניא את קרבנו ושעור
עזים וזר תמים וסמך ידו על ראש
השעיר ושחט אותו במקום אשר
ישחט את העלה לפני יהוה חטאת
הוא ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה
ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה
ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב
זבח השלמים וכפר עליו הכהן
מחטאתו ונסלח לו
ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם
הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה

ל
אור
חם
במז
מל
ל
אור
חם
במז
מל
ל
אור
חם
במז
מל

אשר לא תעשנה ואישם או הודע
אליו חטאתו אשר חטא והכניא קרבנו
שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו
אשר חטא וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט את החטאת במקום
העלה ולקח הכהן מדמה באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל
דמה ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל
זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה
לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן
ונסלח לו
ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה
תמימה יביאנה וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את העלה ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
חלבה יסיר כאשר יוסר חלבה כשב
מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם
המזבחה על אש יהוה וכפר עליו
הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו
ונפש כיתחטא ושמעה קול אלה
והוא עד אוראה או ידע אם לוא יצד
ונשא עונו או נפש אשר תגע בכל
דבר טמא או בגבלת חיה טמאה או
בגבלת בהמה טמאה או בגבלת שרץ
טמא וגעלם ממנו והוא טמא ואישם
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו

ל
אור
חם
במז
מל
ל
אור
חם
במז
מל
ל
אור
חם
במז
מל

ל
אור
חם
במז
מל
ל
אור
חם
במז
מל
ל
אור
חם
במז
מל

ל

אשר יטמא נה ונעלם ממנו והוא ידע
ואישם או נפש כיתשבע לבטא בשפתו
להרעאו להיטיב לכל אשר יבטא
האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע
ואישם לאחת מאלה: והיה כי יאישם
לאחת מאלה והתורה אשר חטא
עליה: והביא את אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן
כשבה או ישערת עזים לחטאת ונכפר
עליו הכהן מחטאתו: ואם לא תניע
ידו ישה והביא את אשמו אשר
חטא שתי תרים או שני בני יונה
ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה:
והביא אתם אל הכהן והקריב את
אשר לחטאת ראשונה ומלק את
ראשו ממול ערפו ולא יכדיל: והזה
מדם החטאת על קיר המזבח והנשא
בדם ימנה אל יסוד המזבח חטאת
הוא: ואת הישני יעשה עלה כמישפט
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר
חטא ונסלח לו: ואם
לא תשיגידו לשתי תרים או לישני
בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא
עשירת האפה סלת לחטאת לא
ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה
כי חטאת הוא: והביאה אל הכהן
וקמין הכהן ממנה מלוא קמיו את
אזכרתה והקטיר המזבחה על אש
יהוה חטאת הוא: וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה
ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי
תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדיש
יהוה והביא את אשמו ליהוה אי
תמים מן הצאן בערנך כסף שקלים
כשקל הקדיש לאישם: ואת אשר חטא
מן הקדיש ישלם ואת חמשתו יוסף
עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו
באיל האשם ונסלח לו:
ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל
מצות יהוה אשר לא תעשנה ולא ידע
ואישם ונשא עונו: והביא איל תמים
מן הצאן בערנך לאישם אל הכהן ונכפר
עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא
לא ידע ונסלח לו: אישם הוא אישם
אישם ליהוה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי
תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחיש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או
בגול או עשק את עמיתו: או מינה
אבדה וכחיש כה ונשביע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם
לחטא בנהגה: והיה כי יחטא ואישם
והשיב את הגולה אשר גל או את
העשק אשר עשק או את הפקדון
אשר הפקד אתו או את האבדה אשר
מינה: או מכל אשר ישבע עליו לשקר
וישלם אתו בדאשו וחמשתו יסף עליו
לאשר הוא לו יתנו ביום אשמתו ואת אשמו
יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערנך לאישם
אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפע יהוה ונסלח
לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה:

ולא ידע כי רחל - ולא ידע יחבו מאומה... ולא ידע יחבו מאומה... ולא ידע יחבו מאומה...
ולא ידע יחבו מאומה... ולא ידע יחבו מאומה... ולא ידע יחבו מאומה...
ולא ידע יחבו מאומה... ולא ידע יחבו מאומה... ולא ידע יחבו מאומה...

620

וידבר יהוה אל משה לאמר: יצו את
אהרן ואת בניו לאמר: זאת תורת העלה
הוא העלה על מזבחה על המזבח כל
הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו:
ולבש הכהן מדו בד ומכנס בד ילבש
על בשרו והרים את הדיש אשר תאכל
האש את העלה על המזבח וישמו אצל
המזבח: ופיטט את בניו ולבש כנעדים
אחרים והוציא את הדיש אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור: והאיש על
המזבח תוקד בו לא תכבה וכיער עליה
הטחן יעצם בכקר בכקר ויערך עליה
העלה והקטיר עליה חלב השלמים:
איש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:
וזאת תורת המנחה הקרב
אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח:
והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה
ומישמנה ואת כל הלכנה אשר על
המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח
אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש
בחדר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה
חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש
קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל זכר
בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדורתכם
מאשי יהוה כל אשר יגיע בהם יקדש:

וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן
אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה בזם
המישה אתו יעשירת האפה סלת

בא
לכ
דמי

בכר
לש

וב
וכי
כתי

כול
מל
בכר
חס

מנחה תמיד מחציתה בכקר ומחציתה
ביערב: על מחבת כשמן תעשה מרבנת
תביאנה תפיני מנחת תפתים תקריב ריח
ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחרנו
מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר: וכל מנחת טחן כליל תהיה
לא תאכל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר: זאת תורת
החטאת במקום אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים
הוא: הכהן המהטא אתה יאכלנה
במקום קדש תאכל בחדר אהל מועד:
כל אשר יגע בבשרה קדש ואשר יזה מדמה
על הבגד אשר יחת עליו התכבס במקומו
וכלי הריש אשר תכשל בו יישר ואם
בכלי נחשת בשלה ומרק וישטף במים:
כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים
הוא: וכל חטאת אשר יבא מדמה
אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל
באש תשרף:

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא:
במקום אשר ישחט את העלה ישחטו
את האשם ואת דמו יזרק על המזבח
סביב: ואת כל חלבו יקריב ממנו את
האליה ואת החלב המכסה את הקרב:
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת
על הכנר על הכלית יסירה: והקטיר
אתם הכהן המזבחה אישה ליהוה
אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו

לעלה ויארבעה שלחכות לעלה מבני גזית וגם עולה לרב ויארבעה ארבעה למלך יקח ויעל מבני המלך כל הבקר לעלה ואת התורה לעלה למנחה ויגש אתם אליו כל הבקר לעלה ויארבעה שלחכות לעלה מבני גזית וגם עולה לרב ויארבעה ארבעה למלך יקח ויעל מבני המלך כל הבקר לעלה ואת התורה לעלה למנחה ויגש אתם אליו

אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאישים ולמלואים ולזבח השלמים אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צוה את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הנערים ואת שמן המיטה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת כל המצות ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה ארצו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים ויתן עליו את הכתנת ויחצר אתו נאננט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחצר אתו כחשב האפד ויאפד לו בן וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה את שמן המיטה וימיטה את המיטתו ואת כל אשר בו ויקדש אתם ויזמנו על המזבח שבע פעמים וימיטה את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם

ויעק מישמן המיטה על ראש אהרן וימיטה אתו לקדשו ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחצר אתם אננט ויחביש להם מצנפות כאשר צוה יהוה את משה ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו לזכר עליו ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי המליות ואת חלבון ויקטר משה המזבח ואת הפר ואת ערו ואת נשנו ואת פרישו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפר ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבח עלה הוא לריח ניחח אישה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנך און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנך

ויגש לו ויאכל ויגש את פר החטאת ויגש אכזר את האפד ונתתה אתם על כל אחד ואחד עורו ונתתה מנחם מזבח הבעל

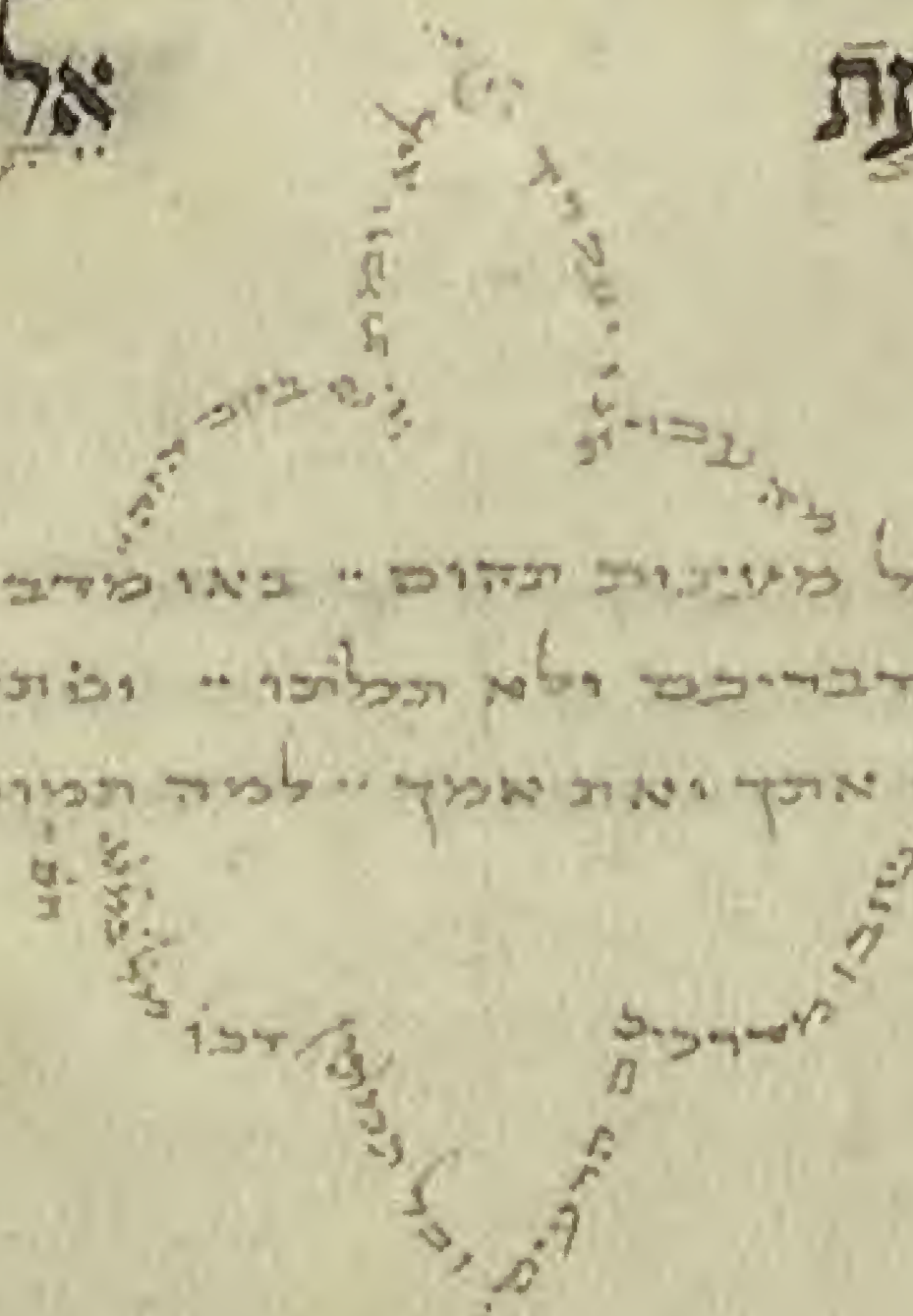

והוא יהושע יצחק בענת הדיא... וס' מנהג... בשלח את דבשור פתח אהל... קן לא הובא את דמיה... את ד' יצחקי למקדשי צב קראתי... את ד' יצחקי למקדשי צב קראתי...

אזנס הימנית ועל כהן ידם הימנית ועל
כהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם
על המזבח סביב ויקח את החלב ואת
האליה ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת
חלבהן ואת שוק הימין ומסל המצות
אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקיב אחד וישם
על החלבים ועל שוק הימין ויתן את
הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם
תנופה לפני יהוה ויקח משה אתם מעל
כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים
הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה ויקח
משה את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר
צוה יהוה את משה ויקח משה משמן
המשחה ומן הדם אשר על המזבח
ויז על אהרן על בניו ועל בניו ועל
בני בניו ויקדש את אהרן את
בניו ואת בניו ואת בני בניו ארצו
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו
את הבשר פתח אהל מועד וישם
תאכלו אותו ואת הלחם אשר בסר
המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן
ובניו יאכלו והנותר בבשר וכלחם
באש תשרפו ומפתח אהל מועד לא
תצאו שבעת ימים עד יום מלאות ימי
מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את
ידכם כאשר עשה ביום הזה צוה
יהוה לעשות לכפר עליכם ופתחו
אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת

ימים וישמרתם את משמרת יהוה ולא
תמותו כי כן צויתי ויעש אהרן ובניו
את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד
משה ויהי ביום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל
ויאמר אל אהרן קח לדך עזל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב
לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר
קחו שעיר עזים לחטאת ועזל וכבש
בני שנה תמימם לעלה וישור ואיל
לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
בשמן כי היום יהוה ער אהליכם ויקחו
את אשר צוה משה אל בניו אהל מועד
ויקרב כל העדה ויצמדו לפני יהוה
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
תעשו וידא אליכם כבוד יהוה ויאמר
משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד
העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם
כאשר צוה יהוה ויקרב אהרן אל המזבח
וישחט את עזל החטאת אשר לו ויקחו
בני אהרן את הדם אליו ויטבלו אצבעותם
ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל
יכוד המזבח ואת החלב ואת הכלית
ואת יתרת מן הכבד מן החטאת הקטור
המנחה כאשר צוה יהוה את משה
ואת הבשר ואת העור שרף באש
מחוץ למחנה וישחט את העזל
וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו
על המזבח סביב ואת העלה המצוי
אליו ונתתה ואת הראש ויקטר על המזבח

ביום הזה... וס'... נקדשו כל מעשרות תהום... באו מדבר כי... כאשר עשה ביום הזה... יכפר עליכם...
במנוח... וס'... ויאמרו דבריכם ולא תלכו... ופונה אהל מועד תשבו יומם ולילה... ואת
קדשי כבי שיהאל לא תחללו... והטלתי אהרן ואת אמוך... למד תמונתו אהרן ועמך... ועשה ידוע תדעו ישובו

וירחיץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר
על העלה המזבחה ויקרב את קרבן
העם ויקח את שיער החטאת אשר
ליעם וישחטה ויחטאהו כראשון
ויקרב את העלה ויעשה כמשפט
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה
ויקטר על המזבח מלכד עלת הנקד
וישחט את השור ואת האיל זכר
השלמים אשר ליעם ויניח את בשר
את הדרס אליו ויזרקו על המזבח סכני
ואת החלבים מן השור ומן האיל האלה
והמנקה והכלית ויתרת הנכד וישנימו
את החלבים על החזות ויקטר החלבים
המזבחה ואת החזות ואת שוק הימין
הנף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר
צוה משה ויישא אהרן אתידו אל
העם ויברכם וירד מיצית החטאת
והעלה והשלמים ויבא משה ואהרן
אל אהל מועד ויניחו ויברכו את העם
וידא כבוד יהוה אל כל העם ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
העלה ואת החלבים וידא כל העם וירנו
ויפלו על פניהם ויקחו בנך אהרן נדב
ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן איש
וישנימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
אש זרה אשר לא צוה אתם ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני
יהוה ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
דבר יהוה לאמר בקרבך אקדש ויעל
פני כל העם אנכד וידם אהרן ויקריב
משה אל מייטאל ואל אליצפן בני עזיאל

דבר אהרן ויאמר אלהם קדו שאות אחיכם
מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה ויקרבו וישא
בנתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה
ויאמר משה אל אהרן ולעזריאל ולאלעזר
בני ראשיכם אל תפריעו ובניכם לא
תפרעו ולא תמתו ויעל כל העדה יקצף
ואחיכם כל בית ישראל יכנו אור
השרפה אשר שרף יהוה ונפתחו
אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן
מיטחת יהוה עליכם ויעשו כדבר
משה
וידבר יהוה אל אהרן לאמר ויין ושכר
אל תשת אתה ובנך אתך בכלכם אל
אהל מועד ולא תמתו חקת עולם
לדורתיכם ולהבדיל בין הקדש ובין
החל ובין הטמא ובין הטהור ולהורות
את בני ישראל את כל החקים אשר
דבר יהוה אליהם בד משה
וידבר משה אל אהרן ואל אליעזר ואל
איתמר בני הנותרים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מיעות
אצל המזבח כי קדש קדשים הוא
ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך
וחק בנך הוא מאשי יהוה כי כן צוית
ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה
תאכלו במקום טהור אתה ובנך
ובנתיך אתך כי חקך וחק בנך נתנו
מזבח שלמי בני ישראל שוק
התרומה וחזה התנופה על אשי
החלבים יביאו להנף תנופה לפני יהוה
והיה לך ולבנך אתך לחק עולם

ולבנך אתך
החל
והבדיל בין הקדש ובין החל
שוק התרומה ואתה ובנך
שוק התרומה ואתה ובנך
שוק התרומה ואתה ובנך
שוק התרומה ואתה ובנך
שוק התרומה ואתה ובנך

כאשר יצוה יי' ואת ישיעיר החטאת
קרב אל המזבח ונעשה על אש החלבים ויעל דוד דשמואל
פסוק ה' וס' ה' לא תובא וארז אל הבית ויקרא השעירים פסוק אל חוקיהו כל כבודך בתמלך

חיי
השרה
בתכונ
דרש
מכאן
ודרש
מכאן

כאשר יצוה יי' ואת ישיעיר החטאת
דרש דרש משה ויהיה שרף ויקצף על
אליעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים
לאמר: מדוע לא אכלתם את החטאת
בעקום הקדש כי קדש קדשים הוא
ואתה נתן לכם לישאת את עון העדה
לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הובאת
את דמה אל הקדש פנמה אכול תאכלו
אתה בקדש כאשר צוית: וידבר אהרן
אל משה הן היום הקריבו את חטאתם
ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי
כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעני
יהוה: וישמע משה ויטב בעניו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
אלהם: דברו אל בני ישראל לאמר
ואתה יהיה אשר תאכלו מכל הנהמה
אשר על הארץ: כל מפרסת פרסה
וישעית שסע פרסת מעלת גרה
בנהמה אתה תאכלו: אך אתזה לא
תאכלו ממעלי הערה וממפרסי הפוסה
אתה תגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה
איננו מפרס טמא הוא לכם: ואת
השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא
יפרס טמא הוא לכם: ואת הארנבת
כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה
טמאה הוא לכם: ואת החזיר כי מפריס
פרסה הוא וישע שסע פרסה והוא
גרה לא יגר טמא הוא לכם: מנישום
לא תאכלו וכנבלתם לא תגעו טמאים
הם לכם: אתזה תאכלו מכל אשר

ס' ה' ה'
ס' ה' ה'

במים כל אשר לו סנפיר וקישקיש
במים במים ובנחלים אתם תאכלו:
וכל אשר אין לו סנפיר וקישקיש
במים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל
נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם:
ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
ואת נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו
סנפיר וקישקיש במים שקץ הוא לכם:
ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו
שקץ הם אתה נשר ואתה פרס ואת
העונה: ואת הדאה ואת האיה למינה:
את כל ערב למינו: ואת בתי העונה ואת
התחמס ואת השחף ואת הנץ למינה:
ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף:
ואת התנשמת ואת הקאת ואת החרס:
ואת החסידה האנפה למינה ואת
הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ העוף
ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: אך
אתזה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך
על ארבע אשר לא כרעים ממיני
לרגליו לתור בהן על הארץ ואת אלה
מהם תאכלו את הארבה למינו ואת
הסלעים למינה ואת החרגל למינה:
ואת החנבל למינה: וכל שרץ העוף
אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם:
ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב: וכל הנשא מנבלתם
יכנס בגריו וטמא עד הערב: לכו
הנהמה אשר הוא מפרסת פרסה
וישע איננה שסעית וגרה איננה מעלה
טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא:

דגשו
וס' ה'
כ' ה'

ס' ה' ה'

ל
ק

ל
כ' ה'

ל
כ' ה'

במים כל אשר אין לו סנפיר וקישקיש
במים ובנחלים אתם תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקישקיש
במים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם:
ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו: ואת נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקישקיש במים שקץ הוא לכם:
ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם אתה נשר ואתה פרס ואת העונה: ואת הדאה ואת האיה למינה:
את כל ערב למינו: ואת בתי העונה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינה: ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף:
ואת התנשמת ואת הקאת ואת החרס: ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: אך אתזה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממיני לרגליו לתור בהן על הארץ ואת אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעים למינה ואת החרגל למינה: ואת החנבל למינה: וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: וכל הנשא מנבלתם יכנס בגריו וטמא עד הערב: לכו הנהמה אשר הוא מפרסת פרסה וישע איננה שסעית וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא:

25
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546

חיי
העו
באורו

[illegible]

ומראה כבוד י"ט "ומראה הנגנ" ומראה הנק"ט
ומראה הילדים אשר נכבס "ומראה הערב והבקר"

ומראה "ומראה הנק"ט" ומראה הנק"ט
ומראה הנק"ט ומראה הנק"ט

הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא
ידה די ישה ולקחה ישה תריס או שני
בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור:
אדם כי יהיה בעור בשרו ישת או
ספחת או כהרת והיה בעור בשרו לנגע
צרעת והוכא אל אהרן הכהן או אל
אחד מכנוי הכהנים: וראה הסהן את
הנגע בעור הבשר וישער בנגע הפך
לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע
צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו:
ואם כהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק
אין מראה מן העור וישערה לא הפך
לבן והסער הסהן את הנגע שבעת
ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור
והסערו הכהן שבעת ימים שנית: וראה
הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה
כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו
הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהרו:
ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי
הראתו אל הכהן לטהרתו וראה שנית
אל הכהן: וראה הסהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמא הכהן צרעת
הוא:

נגע צרעת כי תהיה באדם והוכא אל
הכהן וראה הכהן והנה שאת לבנה
בעור והיא הפכה שער לבן ומחית
בשר חי בשאת: צרעת נוי שנת הוא
בעור בשרו וטמא הכהן לא יסגרו

כי טמא הוא: ואם פרוח תפרח הצרעת
בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הנק"ט
וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את
כל בשרו וטהרו את הנגע כלו הפך לבן
טהור הוא: וכיום הראות בו בשר חי
יטמא: וראה הכהן את הכשר החי
וטמא הבשר החי טמא הוא צרעת
הוא: או כי ישוב הבשר החי וערפק
ללבן וכא אל הכהן: וראהו הכהן והנה
נהפך הנגע ללבן וטהרו הכהן את הנגע
טהור הוא:

ובשר כי יהיה בו בעור שחין ונרפא:
והיה במקום השחין שאת לבנה או
כהרת לבנה אדמדמת וראה אל הסהן:
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור
וישערה הפך לבן וטמא הכהן נגע
צרעת הוא כשחין פרוח: ואם יראה
הכהן והנה אין כה שער לבן ושפלה
אינה מן העור והיא כהה והסער
הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם
תחתיה תעמד הכהרת לא פשתה
צרבת השחין הוא וטהרו הכהן:

או בשר
כי יהיה בעור מכות איש והיתה מחית
המכות כהרת לבנה אדמדמת או
לבנה: וראה אתה הכהן והנה נהפך
שער לבן כהרת ומראה עמק מן
העור צרעת הוא כמכות פרוח:
וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא:

כי טמא הוא "היסגרו בעלי קעילת" "כיד מדבר"
היסגרו בעלי קעילת "כיד מדבר"

בצו
ובדור

אֶת־כָּל־כְּלִי־הַעֹדֵד אֲשֶׁר־יְהִי־בּוֹ הַנֶּנֶעַ

[illegible]

כי צרעת ממארת הוא באיש תשרף :
ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע
בבגד או בנשי או בערב או בכל כלי עור:
וצוה הכהן וכנסו את אשר בו הנגע :
והסגירו שבעת ימים שנית וראה הכהן
אחרי הכנס את הנגע והנה לא הפך
הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא
הוא באיש תשרפו פחתת הוא בקרחתו
או בגפחתו : ואם ראה הכהן והנה כהה
הנגע אחרי הכנס אתו וקרע אתו מן
הבגד או מן העור או מן הישי או מן
הערכי ואם תראה עוד בבגד או בנשי
או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא
באיש תשרפו את אשר בו הנגע והנגע
או הישי או הערב או כל כלי העור
אשר תכנס וסר מהם הנגע וכבס שנית
וטוהר : זאת תורת נגע צרעת בגד העמר
או הפשתים או הישי או הערב או
כל כלי עור לטהרו או לטמאו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה
תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל
הכהן : ויצא הטון אל מחוץ למחנה
וראה הכהן והנה ערפא נגע הצרעת
מן הצרוע : וצוה הכהן ולקח למטה
שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז
ושני תולעת ואזוב : וצוה הכהן וישחט
את הצפור האחת אל כלי חרש עלמים
חיים : את הצפר החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב
וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפור

בסוף
דמיו
בזה
מן
מן
מן
מן
וידבר
את
הענק
ידיו
לש
חל
במל
מל
ממורד
היו

השחטה על המים החיים : והזהר על המטון
מן הצרעת שבע פעמים וטהרו וישלח
את הצפר החיה על פני השדה : וכבס
המטהר את בגדיו ונלח את כל שעריו
ורחץ במים וטהר ואחר כיוא אל המחנה
וישב מחוץ לאהל שבעת ימים : והיה
ביום השביעי ילח את כל שעריו את
ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל
שעריו ילח וכבס את בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר : וכיום השמיני יקח
שני כבשים תנימים וכבשה אחת בת
שנתה תמימה וישלישה עשר נס סלת
מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן :
והעמיד הכהן המטהר את האיש המטון
ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקח
הכהן את הכבש האחד והקר יכאתו לאשם
ואת לג השמן והנף אתם תנופה לפני יהוה :
וישחט את הכבש במקום אשר ישחט
את החטאת ואת העלה במקום הקדש
כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים
הוא : ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן
על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן
ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית : ולקח
הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית
וטבל הטון את אצבע הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית וזהו מן השמן
באצבעו שבע פעמים לפני יהוה :
ומיתר השמן אשר על כפו ידו
הכהן על תנוך און המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית על דם האשם :

ט
בכס

ט
בכס

ט
בכס

בטור

ט
בכס

ט
בכס

והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ויעשה הכהן את החטאת וכפר
על המטהר מטמאתו ואחר יטחט
את העלה והעלה הכהן את העלה
ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן
וטחר ואם דל הוא ואין
ידו מישנת ולקח כבש אחד אישם לתנופה
לכפר עליו ויעשרון סלת אחד בלול
בשמן למנחה ולגשמן וישתי תרים
או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה
אחד חטאת והאחר עלה והביא אתם
ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה ולקח הכהן
את כבש האישם ואת לג השמן והניף
אתם הכהן תנופה לפני יהוה וטחט
את כבש האישם ולקח הכהן מדם
האישם ונתן על תנוך און המטהר
הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן
רגלו הימנית ומן השמן יצק הכהן
על כף הכהן השמאלית והזה הכהן
באזניו הימנית מזה השמן אשר על
כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה
ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על
תנוך און המטהר הימנית ועל יהוה הכהן
ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית על
מקום דם האישם והנותר מן השמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר
לכפר עליו לפני יהוה ויעשה את האחר
מן התרים אומן בני היונה מאשר תשיג
ידו ואת אשר תשיג ידו את האחד

חטאת ואת האחד עלה על המנחה
וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה
זאת תורת אשר בונגע צרעת אשר
לא תשיג ידו בטהרתו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
כתבאו אל ארץ כנען אשר אני נותן
לכם לאחזה ונרתת נגע צרעת בבית
ארץ אחוזתכם ובא אשר לו הבית
והגיד לכהן לאמר כנענע נראה לי נבית
וענה הכהן ופגע את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל
אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות
את הבית וראה את הנגע והנה הנגע
בקירת הבית שקערורת ירקרקת או
אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר ויניח
הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר
את הבית שבעת ימים וישב הכהן ביום
השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת
הבית ויענה הכהן וחליצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית
יקצצו מבית סביב וישפכו את העפר
אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו
אל תחת האבנים ועפר אחר יקחו וטחו
את הבית ואם ישוב הנגע ופרח בבית
אחר חליץ את האבנים ואחרי הקצות
את הבית ואחרי הטוח ובא הכהן
וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא ועתה
את הבית את אבניו ואת עיצו ואת

כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא: והבא אל הבית כל מי
הסגור אתו וטמא עד הערב: והשכב
בבית יכנס את בניו והאכל בבית יכנס
את בניו: ואם בא יבא הכהן וראה והנה
לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את
הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע:
ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ויניח
ארו וישני תוליעת ואזב: וישחט את העפר
האחת אל כלי חרש על מים חיים: ולקח
את עין הארו ואת האזב ואת שני התוליעת
ואת העפר החיהו טבל אתם בדם העפר
השחוט ונמים החיים והזה אל הבית שבע
פעמים: וחטא את הבית בדם העפר ונמים
החיים ובצפר החיה וביני הארו ובאזב
ובשני התוליעת: וישלח את העפר החיה אל
מחוץ לעיר אל פני השרה וכפר על הבית
וטהר: ואת התורה לכל נגיעה עת ולנתק
ולצרעת הבגד ולבית ולשאת ולספחת
ולכרות: להזרת כיום הטמא וכיום הטהר
זאת תורת הערערת:

וידבר יהוה אל משה ואמר: ודבר
אל בני ישראל ואמרתם אלם איש איש
כי יהיה זכב כשרו זכב טמא הוא: וזאת
תהיה טמאתו כזכר כשרו ואת זכבו או
החתם כשרו כזכב טמא הוא: בלה משגב
אשר ישכב עליו הזב טמא וכל הנלי אשר
ישכב עליו טמא: ואיש אשר יגע נמי שכבו
יכנס כנעיו ורחין במים וטמא עד הערב:
והיטב על הנלי אשר ישכב עליו הזב יכנס
כנעיו ורחין במים וטמא עד הערב: והנגע

ככשר הזב יכנס כנעיו ורחין במים וטמא עד
הערב: וכי ירק הזב טהור וכנס כנעיו ורחין במים
וטמא עד הערב: וכל המרכב אשר ירכב עליו
הזב טמא: וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
יטמא עד הערב והנמי שא אותם יכנס כנעיו
ורחין במים וטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו
הזב וידיו לא יטמא במים וכנס כנעיו ורחין במים
וטמא עד הערב: וכל חרש אשר יגע בו הזב
ישכר וכל כלי יצן יטמא במים: וכי יטהר הזב
מזכו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכנס כנעיו
ורחין בשבעת ימים חיים וטהר: וכיום השמיני
יקח לו שתי תרים או שני בני יונה וכא לפני
יהוה אל פת האהל מועד ונתנם אל הנהו ויעשה
אתם הנהו אחד חטא וזה אחד עלה וכפר
עליו הנהו לפני יהוה מזכו: ואיש כי
תצא ממנו שבעת ימי ורחין במים את כל
בשרו וטמא עד הערב: וכל כנע וכל עור אשר
יהיה עליו שבעת ימי ויכנס במים וטמא עד
הערב: ואיש אשר ישכב איש אתה שבעת
ימי ורחין במים וטמא עד הערב:
ואשה כי תהיה זבה ויהיה זבה ככשרה
שבעת ימים וזהו חוק הנגע טמא
עד הערב: וכל אשר תשכב עליו בנדה
יטמא וכל אשר תשכב עליו טמא: וכל
הנגע במי שכבה יכנס כנעיו ורחין במים
וטמא עד הערב: וכל הנגע בכל כלי אשר
תשכב עליו יכנס כנעיו ורחין במים וטמא עד
הערב: ואם עלה מי שכבה הוא או על הנלי אשר
הוא ישבת עליו בנגע כו וטמא עד הערב ואם
ישכב ישכב איש אתה וזהו חוק הנגע טמא
שבעת ימים וכל הנמי שכב אשר ישכב עליו טמא

וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ

וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ

וְאִשָּׁה כִּי יִזְכּוּ זִכְרוֹנָהּ יָמִים רַבִּים
כֹּל אֵת נִדְתָּהּ אוֹ כִּתְמוֹב עַל נִדְתָּהּ כֹּל יָמֵינוּ
טַמְאָתָהּ כִּי נִדְתָּהּ הִיא טַמְאָתָהּ הִיא כֹּל
הַמִּשְׁכָּב אִשְׁרֵת שִׁכְבָּהּ עָלֶיךָ כֹּל יָמֵינוּ נִמְשָׁנָה
נִדְתָּהּ הִיא לְהַזְכִּיר אִשְׁרֵת שִׁכְבָּהּ עָלֶיךָ טַמְאָתָהּ
יְהִי נִטְמָאֵת נִדְתָּהּ וְכֹל הַנֶּעְנֵם בְּכֶסֶם טַמְאָתָהּ
בְּנִי וְרוּחַ בְּמִים וְטַמְאָתָהּ עַד הַיָּרֵךְ וְאִם טַמְאָתָהּ
מִזִּכְרוֹ וְכִפְרָהּ לֵה שְׂבִיעַת יָמִים וְאַחֵר תִּטְהַר
וְכִיּוֹם הַיָּמִים תִּקְחֶלָה שְׂבִיעַת יָמִים אוֹ יָשֵׁן בְּנִי
יִנְהַרְבָּא אוֹתָם אֶל הַכֶּהֱן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְיַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֶת הָאֵחָד חֹטְאָת וְאֶת הָאֵחָד עֵלָה
וְכִפְרָה עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזִּכְרוֹ טַמְאָתָהּ וְהִזְדַּחַתָּהּ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטַּמְאָתָם וְלֹא יִמְתּוּ נִטְמָאֵתָם
נִטְמָאֵם אֶת מִשְׁכַּב אִשְׁרֵת בְּתוֹכָם זֹאת תוֹרַת
הַזָּכָר וְאִשְׁרֵת צֹא מִמֶּנּוּ שִׁכְבָּת זֹרִיעַ לְטַמְאָתָהּ
כִּי יִהְיֶה נִדְתָּהּ וְהִזְדַּחַתָּהּ זִכְרוֹ לִזְכֹּר וְלִנְקָחָהּ
וְלֹא יִשָּׂא אִשְׁרֵת יִשְׁכַּב עִם טַמְאָתָהּ
וְיִדְבַר יְהוָה אֶל מִי שֶׁהָאֲחֵרִים מִיָּמֵינוּ שֶׁנִּבְנִי אַחֲרָיו
בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי יְהוָה וְיִמְתּוּ וְיִאמְרוּ יְהוָה אֵל
מִי שֶׁהָזָכָר אֶל אַחֲרָיו אֶחָד וְאֵל יָבִיא כָּל עֲוֹנָיו
הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרֶכֶת אֶל פְּנֵי הַנִּפְרֹת אִשְׁרֵת עַל
הָאָרֶץ וְלֹא יִמְתּוּ בְּנֵינוּ אֶרֶץ אֶל הַנִּפְרֹת
בְּזֹאת יָבִיא אַחֲרָיו אֶל הַקֹּדֶשׁ כִּפְרָה בְּקִרְבָּתָהּ לְטַמְאָתָהּ
וְאֵל לֵעֵלָה כִּתְמוֹב כִּדְשֵׁי לִפְשׁוֹ מִכֶּסֶם כִּדְשֵׁי
יְהוָה עַל כִּשְׁרוֹ וְכִפְרָה כִּדְשֵׁי יְהוָה וְכִפְרָה כִּדְשֵׁי
יְהוָה בְּנֵי קִדְשֵׁי הַסִּדְרָה בְּמִים אֶת כִּשְׁרוֹ
וְלִכְשֵׁם וְכִפְרָה עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קֶחֶם יִשְׁכַּב
שְׂעִירֵי עִזִּים לְחֹטְאֵת וְאֵל אֶחָד לֵעֵלָה וְהִזְדַּחַתָּהּ
אַחֲרָיו אֶת פֶּתַח חֹטְאֵת אִשְׁרֵת לִזְכֹּר וְכִפְרָה בְּעִדּוֹ וְכִפְרָה
בִּתּוֹ וְלִקְחָהּ אֶת שְׂנֵי הַשְּׂעִירִים וְהִעֲמִיד אֶת שְׂנֵי
לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַן אַחֲרָיו עַל

שְׂנֵי הַשְּׂעִירִים גְּדֹלוֹת עוֹד לְאֶחָד לִיהוָה
וְעוֹד לְאֶחָד לְעֹזָאֵל וְהַקְרִיב אַחֲרָיו אֶת
הַשְּׂעִיר אִשְׁרֵת עֵלָה עָלֶיךָ הַנֶּעֱדָל לִיהוָה
וְיַעֲשֶׂה חֹטְאָת וְהַשְּׂעִיר אִשְׁרֵת עֵלָה עָלֶיךָ
הַנֶּעֱדָל לְעֹזָאֵל יַעֲמֹד חֵי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר
עָלֶיךָ לִשְׁלַח אֶתוֹ לְעֹזָאֵל הַמִּדְבָּר
וְהַקְרִיב אַחֲרָיו אֶת פֶּתַח חֹטְאֵת אִשְׁרֵת לִזְכֹּר
וְכִפְרָה בְּעִדּוֹ וְכִפְרָה בִּתּוֹ וְיַעֲשֶׂה חֹטְאָת פֶּתַח
הַחֹטְאֵת אִשְׁרֵת לִזְכֹּר וְלִקְחָהּ מִלֹּא הַמִּחְתָּה
נָחֵל אִשְׁמֵעֵל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וְכִלָּא
חֲפֵצֵי קִטְרֹת סְמִיךְ דָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית
לְפָרֶכֶת וְנָתַן אֶת הַקִּטְרֹת עַל הָאֵשׁ לִפְנֵי
יְהוָה וְכִסָּה יַעֲנֵן הַקִּטְרֹת אֶת הַכִּפְרֹת אִשְׁרֵת
עַל הַיָּדוֹת וְלֹא יִמְתּוּ וְלִקְחָהּ מִדָּם הַפָּר וְהִזְדַּחַתָּהּ
בְּאֵזְבִּיעַ עַל פְּנֵי הַנִּפְרֹת קִדְמָה וּלְפָנֵי הַנִּפְרֹת
יְהִי שְׂבִיעַת יָמִים מִן הַדָּם בְּאֵזְבִּיעַ וְיַשְׁחֹט
אֶת הַשְּׂעִיר חֹטְאֵת אִשְׁרֵת לִעֵם וְהִבִּיא אֶת
דָּמוֹ אֶל מִבֵּית לְפָרֶכֶת וְיַעֲשֶׂה אֶת דָּמוֹ יְזַכֵּר
כֹּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְדָם הַפָּר וְהִזְדַּחַתָּהּ אֶתוֹ עַל
הַכִּפְרֹת וּלְפָנֵי הַכִּפְרֹת וְכִפְרָה עַל הַקִּדְשִׁים
מִטַּמְאָתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשִׁיעֵיהֶם לְכֹל
חֹטְאֵתָם וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַיִּשְׁכָּן
אֶתם בְּתוֹךְ טַמְאָתָם וְכֹל אָדָם לֹא יִהְיֶה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד כִּכְאוֹ לְכַפֵּר בְּקִדְשֵׁי עֵד צִאֲתוֹ
וְכִפְרָה בְּעִדּוֹ וְכִפְרָה בִּתּוֹ וְכִפְרָה בְּכָל קוֹל יִשְׂרָאֵל
וְיִצְאֵל הַמִּזְבֵּחַ אִשְׁרֵת לִפְנֵי יְהוָה וְכִפְרָה
עָלֶיךָ וְלִקְחָהּ מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וְנָתַן
עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִזְדַּחַתָּהּ עָלֶיךָ מִן
הַדָּם בְּאֵזְבִּיעַ שְׂבִיעַת יָמִים וְטַמְאָתָהּ וְקִדְשֵׁי
מִטַּמְאָתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִלָּא מִכֶּסֶם אֶת
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ

וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ

וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ

וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ
וְכָל הַיּוֹם בְּיָמֵינוּ

וכפר את מקדש הקדש ואת אהרן
מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים
ועל כל יצם הקהל יכפר: והיתה זאת
לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויניח אשור
עוה יהוה את משה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם: זה הדבר אשר עוה יהוה לאמר:
איש איש מבית ישראל איש איש
ישור או כישב או יעזב מחנה או איש
ישחט מחוץ למחנה: ואל פתח אהל
מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה
לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש הוא
דם ישפך ונכרת האיש ההוא מקרב
עמו: למען אשר יביאו בני ישראל את
זמיהם אשר הם זכחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל
הכהן וזכחו וזכו שלמים ליהוה אותם:
וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח
אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה:
ולא יזבחו עוד את זמיהם לשיעורם אשור
הם וזמיהם אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם
לדוריהם: ואלהם תאמר איש איש
מבית ישראל ומן הער אשר יעזב בתוכם
אשר יעלה עלה או זכח: ואל פתח אהל
מועד לא יביאו לעשות אתו ליהוה
ונכרת האיש ההוא מיצמו: ואיש איש
מבית ישראל ומן הער בתוכם אשר
יאכל בלדס ונתתי פני בנפש האכלת
את הדם והכרתי אתה מקרב עמך:

והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן
את שתי ידיו על ראש השעיר החי:
והתורה עליו את כל עונות בני ישראל
ואת כל פשעיניהם לכל חטאתם ונתן
אתם על ראש השעיר וישלח ביד איש
יעת המדברה: ונשא השעיר עליו את
כל עונותם אל ארץ גזירה ושלח אהרן
השעיר כמדבר: ובא אהרן אל אהל
מועד ופישט את בגדי הכהן אשר לבש
בכאן אל הקדש והניחם שם: ורחץ את
בשרו במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויניח את ידיו עלתו ואת עלת
העם וכפר בערו ובעד העם: ואת חלב
החטאת יקטיר המזכחה: והמיטלח
את השעיר לעזאזל יבסם בעדיו ורחץ
את בשרו במים ואחר כך יבא אל המחנה:
ואת פרה החטאת ואת שיעור החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש ויניח
אל מחוץ למחנה וישרפו באש את עותם
ואת ביטנם ואת פריטם: והישרף אתם
יבסם בעדיו ורחץ את בשרו במים ואחר
כך יבא אל המחנה: והיתה לכם לחקת
עולם בחדש השביעי בנישור לחדש
תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא
תעשו האזרח והער בתוכם: כי ביום
זה יכפר עליכם לטהר אתכם מכ
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ישפר
שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם
חקת עולם: וכפר הכהן אשר מיטלח
אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחרת
אכיו ולבש את בגד הכהן בעד הקדש:

אִישׁ אִישׁ אֵל כֹּל יִשְׁאַר בִּשְׂרֹוֹ
לֹא תִקְרְבוּ לַנָּלוֹת עֲרוּהָ אֲנִי יְהוָה׃
עֲרוּת אֲכִיךְ וְעֲרוּת אֲמֶךְ לֹא תִגְלֶה
אֲמֶךְ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָהּ׃
עֲרוּת אִשְׁתְּ אֲכִיךְ לֹא תִגְלֶה
עֲרוּת אֲכִיךְ הוּא׃

iii

6
27
272

4
10
11

၁၁၁

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

ליכרר לגלות מרחבה קטנה .. ויהיה רחב גדל צמח ..
 וט בבביות ..
 וט בבביות ..
 לא תקרבו לגלות .. וטשה אל אחתה - לא תקרבו - לא תקרבו ..

האל כל התועבות... רק לאנשים האלה... ויהי כן... ויהי כן... ויהי כן...

עליה ותקא הארץ את יי שכיר :
ושמרתם אתם את חקתי ואת משעתי
ולא תעשו מכל התועבת האלה
האזרח והגר הנר בהונכם כי את כל
התועבת האלה יעשו אנשי הארץ
אשר לפניכם ותטמא הארץ ולא
תקיא הארץ אתכם כטמאכם אתה
כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם:
כי כל אשר יעשה מכל התועבות
האלה ונכרתו הנפשות העשית מקונ
עמם וישמרתם את משמרת לבלתי
עשות מחקות התועבת אשר נעשו
לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר אל
כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם
קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה
אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם:
אל תפנו אל האילים ואלהי מסנה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונם
תזבחו: ביום זבחכם יאכל ונמחרת
והנותר עד יום השלישי באש ישרף:
ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול
הוא לא ירצה: ואכליו עוני יישא כי
את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה: ובקצרבם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר
ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא
תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני

ולגר תעוב אתם אני יהוה אלהיכם:
לא תנכרו ולא תנחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו: ולא תשבע בשמי
לשקר וחללת את שם אלהיך אני
יהוה: לא תעשק את רעך ולא תגול
לא תליץ פעל שכיר אתך עד בקר:
לא תקלל חרש לפני עור לא תרנן
מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: לא
תעשו עול כמישפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול בעדק תשפט
עמיתך: לא תלך וכיל בעמך לא
תעמד על דסרעך אני יהוה: לא
תשנא את אחיך בלבך הונח תונח
את עמיתך ולא תשא עליו חטא: לא
תקסול את טר את בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני יהוה: את חקתי
תשמרו בהמתך לא תרכיב עליו
שדך לא תורע בלאים ובעד בלאים
שעטנו לא יעלה עליך: ואיש כיישנ
את אישה שכנתו וזהו שפחד:
נחרפת לאיש והפדה לא נפדוה אז
חפשה לאנתן לה בקרת תהיה לא
יומתי כי לא חפשה: והביא את אשמו
ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם:
וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני
יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו מחטאתו אשר חטא:
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ
מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלוש
שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ובשנה
הרביעית יהיה כפריו קדש הלולים ליהוה:

טו

טז

טז

טז

טז

והנותר ממונו יאכל... ביום זבחכם יאכל... ויהי כן...

ימחרת... לרצונכם... חרש...

70 v

החמישים
והכרז

ויסמנהו
לגלות המלך יויכין

ויאכלו את פרו
עלה שיסך מלך מצרים

ובשנה החמישית תאכלו את פרו
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם
לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא
תעוננו לא תקפופא את ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנד וישרט לנפש
לא תתנו נבישכם וכתבת קעקע לא
תתנו נכס אני יהוה אל תחלל את נתן
להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאך
הארץ זמה את שבתתי תשמרו
ומקדישי תראו אני יהוה אל תפנו
אל האנתואל הידיענים אל תבקשו
לטמאה נהם אני יהוה אלהיכם מפני
שיבה תקום והדרת פני זקן וירארת
מאלהיך אני יהוה

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תזנו
אתו כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר
אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם
בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם לא
תעשו עול כמשפט במדה כמשקל
ובמשורה טאזני צדק אבני צדק אצת
צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים וישמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ויעשיתם אתם אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני
ישראל תאמר איש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ ירגעהו נאני
ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך

למיען טמא את מקדישי ולחלל את
שם קדישי ואם העלם יעלמו עם
הארץ את עניהם מן האיש ההוא
בתו מזרעו למלך לכלית המיר
אתו וישמתי אני את פני באיש ההוא
וכמשפחתו והכרתי אתו ואת כל
הזנים אחריו לזנות אחר המלך מקרב
עמם והנפש אשר תפנה אל האנת
ואל הידיענים לזנות אחריהם ונתרתי
את פני כנפשי ההוא והכרתי ארנו
מקרב עמו והתקדשיתם והייתם
קדישים כי אני יהוה אלהיכם וישמרתם
את חקתי ויעשיתם אתם אני יהוה
מקדישכם כי איש איש אשר יקלל
את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו
קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את
אשת איש אשר ינאף את אשת
רעהו מות יומת הנאף והנאפת ואיש
אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו
גלה מות יומתו שניהם דמיהם נם
ואיש איש אשר ישכב את מלתו מות יומתו
שניהם תכל עשו דמיהם נם ואיש
אשר ישכב את זכר משכב אישה
תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם
נם ואיש איש יקח את אישה וארת
אמה זמה הוא באיש ישרפו ארנו
ואתה ואתה יהיה זמה בתוכם ואיש
אשר יתן שכבתו בנהמה מות יומת
ואתה בנהמה תהרגו ואישה אשר
תקרב אל כל בהמה לרביעה אתה והזנת
את האישה ואתה בהמה מות יומתו

כאזרח מכם יהיה לכם - האזרח בבני ישראל - ומתעורר כאזרח רעני
ואל כיתח אהל מועד לא הכיאו - ואני אתן את פני - והנפש אשר
ואתה דבר - ושמרתם את חקתי - וקדשתו כי אתם לא - ולא תחללו

כאזרח
מקרב עמו
איש יסמנהו
קמ
ויסמנהו
ויסמנהו
ויסמנהו

יִשְׂרָאֵל מִבְּשֵׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֹאכֵל...
לֶחֶם אֱלֹהִים מִקְדָּשֵׁי הַקִּדְשִׁים זֶהוּ...
מִיֵּין וְשִׁכְרֵי זֵיזֵר חֲמִין יֵין...
מִחֲרִיצָנִים נֶעַד זֶה לֹא...

כִּי כָל אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ
עוֹר אוֹפֶסֶח אוֹ חֶרֶס אוֹ שְׂרוּיָע אוֹ
אִישׁ אִשׁוּר יִהְיֶה כִּי יִשְׁכַּב וְנָל אוֹ שֹׁכֵב
יָד: אוֹנֵק אוֹדֵק אוֹתָבֵל לִכְעִינוֹ אוֹ
עֵרָב אוֹ יִלְפֶת אוֹ מְרוּחַ אִשׁוּךְ: מִלֵּאִישׁ
אִשׁוּר בּוֹ מוֹם מִזִּרְעָה אֶהְרֵן הִכְהֵן לֹא
יָגֵשׁ לַהֲקָרִיב אֶת אִשִּׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ
אֶת לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא יָגֵשׁ לַהֲקָרִיב לֶחֶם
אֱלֹהִים מִקְדָּשֵׁי הַקִּדְשִׁים וּמִן הַקִּדְשִׁים
יֹאכֵל: אֲךָ אֵל הַפְּרִכָּת לֹא יָבֹא וְאֵל
הַמִּזְבֵּחַ לֹא יָגֵשׁ בִּי מוֹם בּוֹ לֹא יִחַלֵּל אֶת
מִקְדָּשֵׁי כִי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים: וַיִּדְבֵּר
מִשָּׁה אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנֵי וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל וַיִּזְכֹּר מִקְדָּשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יִחַלֵּל אֶת שֵׁם קִדְשֵׁי אִשְׁרֵי הֵם
מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה: אֲמַר אֱלֹהִים
לְדוֹתֵכֶם כִּי אִישׁ אִישׁ יִקְרַב מִכָּל
זֶרְעֵכֶם אֶל הַקִּדְשִׁים אִשְׁרֵי יִקְדִּישׁוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְטַמְּאוּ עֲלֵיוֹ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִלִּפְנֵי יְהוָה:
אִישׁ אִישׁ מִזִּרְעָה אֶהְרֹן וְהוּא עֲרוּיָע אוֹ
זֶבֶב קִדְשִׁים לֹא יֹאכֵל עַד אִשְׁרֵי יִטְהַר
וְהִנֵּנִי כָּל טַמְּא נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אִשְׁרֵי
תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת זֶרִיעַ: אוֹ אִישׁ אִשְׁרֵי
יָגֵעַ בְּכָל שְׂרִיץ אִשְׁרֵי טַמְּא לוֹ אוֹ בְּאֵדָם
אִשְׁרֵי טַמְּא לוֹ לְכָל טַמְּאָתוֹ: נֶפֶשׁ אִשְׁרֵי
תִּנְעַב וְטַמְּאָה עַד הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכֵל
מִן הַקִּדְשִׁים כִּי אֶסְרַחֵן בִּשְׂרוֹ בָּמִים:
וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטַהַר וְאַחֵר יֹאכֵל מִן

71 v

יג
ובי
כתוב

ד
הכל
יכיל
כתוב

הַקִּדְשִׁים כִּי לַחֲמוֹהוּא: נִכְלָה וְטַרְפָּה
לֹא יֹאכֵל לְטַמְּאָה בָּהּ אֲנִי יְהוָה: וְיִשְׁמְרוּ
אֶת מִשְׁמֹרֶתוֹ וְלֹא יִשְׁאוּ עַלֵּי חֲטָא
וְנִתְּנוּ כִּי יִחַלֵּל הוּא אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים:
וְכָל זֶרֶ לֹא יֹאכֵל קִדְשֵׁי תִישָׁבֵחַ וְיִשְׁכַּב
לֹא יֹאכֵל קִדְשֵׁי: וְכִהְיֶה כִּי יִקְעָה נֶפֶשׁ קִנְיָן
בְּסִפּוֹ הוּא יֹאכֵל בּוֹ וְיִלֵּיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכֵלוּ
בְּלַחֲמוֹ: וְכִתְּנָהּ כִּי תִהְיֶה לֵאִישׁ זֶר הוּא
בְּתִרְוֹמַת הַקִּדְשִׁים לֹא תֹאכֵל: וְכִתְּנָה
כִּהְיֶה כִּי תִהְיֶה אֶל מִנֶּה וְגִירוֹ שֶׁהוּא זֶר יֵאָזֵן
לֵהוֹשִׁיבָה אֶל בֵּית אֲבִיהָ כִּנְעוּרִיהָ מִלֶּחֶם
אֲבִיהָ תֹאכֵל וְכָל זֶר לֹא יֹאכֵל בּוֹ: וְאִישׁ
כִּי יֹאכֵל קִדְשֵׁי בִשְׁגָה וְיִסַּף חֲמִישִׁיתוֹ
עָלָיו וְנִתֵּן לָכֶהּ אֶת הַקִּדְשִׁים: וְלֹא יִחַלֵּל
אֶת קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אִשְׁרֵי יִרְמֹו
לִיהוָה: וְהִשְׁיֵאוּ אוֹתָם עֵין אִשְׁמֹרֶה
כָּאֵלֶם אֶת קִדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשִׁים:
וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל מִשָּׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל
אֶהְרֹן וְאֶל בְּנֵי וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמִן הָעַד בְּיִשְׂרָאֵל אִשְׁרֵי יִקְרַב קִרְבָּנוֹ
לְכָל עֲדָתָם וְלְכָל עֲדוֹתָם אִשְׁרֵי יִקְרִיבוּ
לִיהוָה לַעֲלֹה: לְרִצְנָם תָּמִיד זֶבֶב בְּבֹקֶר
בְּכִשְׁבִּים וּבְעֵזִים: כִּל אִשְׁרֵי בּוֹ מוֹם לֹא
תִקְרַב כִּי לֹא לְרִצּוֹן יִהְיֶה לָכֶם: וְאִישׁ
כִּי יִקְרַב זֶבֶח שְׁלָמִים לִיהוָה לִפְלִיא
גִּדְרָאוֹ לַעֲדָה בְּבֹקֶר אוֹ בֶּצֶק תָּמִיד
יִהְיֶה לְרִצּוֹן כִּל מוֹם לֹא יִהְיֶה בּוֹ: עֹוֹת
אוֹ יִשְׁכַּב אוֹ חֲרוּץ אוֹ יִבְלֵת אוֹ גֵּרָב אוֹ
יִלְפֶת לֹא תִקְרַב אֶלָּה לִיהוָה וְאִשָּׁה

חֲבוֹר בְּשֵׁר יֹאכֵל...
עֵמֶךְ חֲבוֹר כִּבְקֹר יֹאכֵל...
טַמְּא...
יִשְׂרָאֵל מִבְּשֵׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֹאכֵל...
לֶחֶם אֱלֹהִים מִקְדָּשֵׁי הַקִּדְשִׁים זֶהוּ...
מִיֵּין וְשִׁכְרֵי זֵיזֵר חֲמִין יֵין...
מִחֲרִיצָנִים נֶעַד זֶה לֹא...

תעשה דואלה שמות " ששית ימים תעשה מלאכה דוקרא " ואם מנחה מידעשת קרבנך " על מחבת בשמן " מקשה תעשה המנחה " ששית ימים תעשה מלאכה ותג דפסו " וסימ

לא תתנו מהם על המזבח ליהוה וישור
וישה שריו עוקלוט עדבה תעשה אתו
ולנדור לא ירעה וזמיעוך וכתות ונתוק
וכרות לא תקריכו ליהוה וכארצכם
לא תעשו וזמיד בן נטר לא תקריבואת
לחם אלהיכם מכל אלה כי מישחתם
בהם מום בם לא ירעו לכם:

בית
לש
לחיות
להם

וידבר יהוה אל משה לאמר וישור
או כשב או יעז כי יולד והיה שבע
ימים תחת אמו וזמיום השמיני והלאה
ירעה לקרבן אשה ליהוה וישור או ששה
אתו ואת בנו לא תשחטו בזם אחר:
וכי תזכחו זבח תודה ליהוה לרצונכם
תזכחו: בזם ההוא יאכל לא תותירו
ממנו עד בקר אני יהוה וישמרתם
מצותי ויעשיתם אתם אני יהוה: ולא
תחללו אתי שם קדשי ונקדשתי בתוך
בני ישראל אני יהוה מקדשכם והמוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה:

ה
בכונ
בספר

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה
הם מועדי: ששית ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא
ליהוה בכל מושבותיכם:

ה
בכונ
בספר

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר
תקראו אתם במועדם: בחדש הראשון
בארבעה עשר לחדש בין הערבים
פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש

הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
מצותתאכלו: ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל
מלאכת עבודה לא תעשו:

ה
בכונ
בספר

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם מתבאו אל
הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את
קצירה והבאתם את עמר ראשית
קצירכם אל הכהן: והנף את העמר
לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת
ינפנו הכהן ויעשיתם ביום הנפכם
את העמר בכשתמים בן שנתו לעלה
ליהוה: ומנחתו שני עשר עשר סלת
בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח
ונסכה יין רביעת ההין: ולחם וקרי
וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה
עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
עולם לדורתיכם בכל מושבותיכם:

ה
בכונ

ה
בכונ

ה
בכונ

ה
בכונ

ה
בכונ

ה
בכונ

וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את עמו
התנופה שבע שבות תמימת תהינה:
עד ממחרת השבת השביעית תספרו
חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה
ליהוה: ממו שבת תביאו לחם
תנופה שתים שני עשר עשר סלת תהינה
חמץ תאפינה בכורים ליהוה: והקרבתם
על הלחם שבעת בכשים תמימים בני שנה
ופרבין בקרא אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה:

תעשה " ובחמשה עשר יום " וסימ " כל המנחה אשר תקריבו לי " כי כלם מיראים אורח " וכלם " חג המצות " ודפסו " וזחג " ודויהו דלינח " וקלי " ולחם וקלי ופחמל " משכב וכמות וכלי יוצר " ב " בו " ס " וסימ

9

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום
לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת
ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת
ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני
מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
ליהוה עזרת הוא כל מלאכת עבודה
לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקרא קדש להקריב
אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה:
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחלו
את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת
תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים: וחתם אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדורתיכם:
בחדש השביעי תחגגו אתו: בספר
תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בספר: למען ידעו דורתיכם כי
בסוכות הושבת את בני ישראל בהוציא
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
וידבר משה את מועדי יהוה אל בני
ישראל:

ועשיתם שיער עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:
והנף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה
לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו
ליהוה לכהן: וקראתם בעצמכם היום הזה
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו חקת עולם ככל מושבתיכם
לדורתיכם: ובקצרכם את קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקח
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר בחדש השביעי ה
באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון
תדויעה מקרא קדש: כל מלאכת עבודה
לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר:
אך בנישור לחדש השביעי הזה יום
הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה
ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם
היום הזה כי יום כפרים הוא לפני עליכם
לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר
לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה
מיצמיה: וכל הנפש אשר תעשה כל
מלאכה בעצם היום הזה והאבדת את
הנפש ההוא מקרב עמה: כל מלאכה
לא תעשו חקת עולם לדורתיכם ככל
משבתיכם: שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את נפשותיכם בתשיעה לחדש
בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:

שבת שבתון היא לכם - והקרבכם - בתשיעה לחדש - ובעשור לחדש דפינתם
ויאמר משה במעריכו - תחגגו את חג - ויאמר הנה חג - וזה תעשו ליום
גם אתו: ביום הראשון - מלך הארץ - בין החרם - מרון האלים - אגדת

ועניתם
יב יט
ולקחתם
וכי
וכי
וכי

וידבר יהוה אל משה לאמר יט אתנני
ישראל ויקחו אליך שמן זיתך כתיב
למאור להעלות נר תמיד מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יעך אתו אהרן
מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדורותיכם על המנרה הטהורה
יעך אתהנרות לפני יהוה תמיד :

ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה
חלות שני עשרנים יהיה ההלה האחת
ושמת אותם שתיים מערכות שיש
המערכת על השלחן הטהור לפני יהוה
ונתת על המערכת לכנה זכה והיתה ללחם
לאזכרה אשה ליהוה ביום השבת ביום
השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני
ישראל ברית עולם והיתה לאהרן ולבניו
ואכלו במקום קדש כי קדש קדשים
הוא לו מאש יהוה חק עולם :

ויצא בן אשה ישראלית והוא
בן איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו
במהנה בן הישראלית ואיש הישראלי
ויקבצו האשה הישראלית את השם
ויקלל ויכא אתו אל משה וישם אמו
שלמית בת דברי למטה דן ויעהרו
במיטמר לפרש להם על פי יהוה :

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את
המקלל אל מחוץ למחנה וסמנו כל
השמיים את ידיהם על ראשו ורגמו
אתו כל העדה ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי קלל אלהיו ונשא

חטאו ונקב שם יהוה מות יומת רגום
ירגמו כל העדה כנר באורח בנקבו שם
יומת ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת
ומנה נפש בהמה ישלמה נפש תחת
נפש ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר
יעשה כן יעשה לו שבר תחת שבר
עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן
מום כאדם כן יתן כן וימכה כהמר
ישלמה ומנה אדם יומת מיטפט אחד
יהיה לכם כנר באורח יהיה כי אע יהוה
אלהיכם וידבר משה אל בני ישראל
ויצאו את המקלל אל מחוץ למחנה
וירגמו אותו אכן ובני ישראל יעשו כאשר
צוה יהוה את משה :

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי
תבאו אל הארץ אשר אנני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת ליהוה שש שנים
תור עשור ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה ובישנה השניעת
שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה
שדך לא תור עזרמך לא תזמר את
ספיח קצירך לא תקצור את ענבי
גידך לא תבצר שנת שבתון יהיה
לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה
לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך ולבהמתך ולחיה אשר
בארצך תהיה כל תבואתה לאכל
וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע
שבתות השנים תשיע וארבעים שנה :

ל
פ
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

דגש
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ל
ו
כ

ויקבל בן האשה " ויקבל הטלשתי " הלך בעלע ההר " ויקלל את ויכנו
עד מן לך פה חוק " הוצא את המקלל " הוצא את בןך " מיטבים את לבם המקלל
ונקב שם יט " ושמדתם את השבת " או חולס החלום " ותרבות לקח " כ

ויקבל	דגש	דגש	דגש
הוצא	דגש	דגש	דגש
יומת	דגש	דגש	דגש

This image shows a decorative page from a manuscript, likely a book of hours or a liturgical text. The central feature is a large, ornate initial 'L' rendered in red ink. The initial is highly decorated with intricate floral and foliate patterns, including stylized leaves and flowers. The page is framed by a simple black border. The background is a light, aged parchment color. There are some faint, illegible markings at the top of the page, possibly remnants of text or a title. The overall style is characteristic of late 15th-century manuscript illumination.

ברכותי	ג	ומימי	והנה עתה לקח ברכתי " ויבנות את ברכתי לכם " קחנא את ערכותי
והארץ	הרשטמו	ומימי	והארץ היתה תהו " לא תטבר " והארץ בעיני מות " והארץ אשר
אתם	והארץ הגבלי		והארץ חבטה אחת ויעבדה " והארץ העבה את הדגן " והארץ הנשמה

מארץ מצרים לתת לכם את ארץ
כנען להיות לכם לאלהים:

וכי ימוך אחיך עמך ונמסר לך
לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר נתוש
יהיה עמך עד שנת היכל יעבד עמך:
ויצא מעמך הוא ובניו עמו וישב אל
משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב: כי
עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא
תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ועבדך
ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר
סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה ונכם מבני
התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו
לכם לאחזה: והתנחלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחזה לעולם כהם
תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש
באחיו לא תרדה בו בפרך:

וכי תשיג יד ער ותושב יצמד ומך
אחיך עמו ונמסר לער תושב עמך או
לעקר משפחתו: אחרי גמלו נאלה
תהיה לו אחד מאחיו ינאלנו: אודלו או
בן דרו ינאלנו או מי שאר בשרו ממשפחתו
ינאלנו או השנייה ידו ונאלנו: וחשב עם
קנהו משנת המכר לו עד שנת היכל
והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי
שכיר יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים
לפיהן ישיב נאלתו מכסף מקנהו:
ואם מעט נשאר בשנים עד שנת
היכל וחשב לו כפי שניו ישיב את
נאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה עמו

לא ירדנו בפרך לעיניך: ואם לא ינאל
באלה ויצא בשנת היכל הוא ובניו עמו:
כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: לא תיעשו לכם אילים ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואכן משיבת
לא תתנו בארצכם להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם: את שבת ימי
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה:

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם כעתם
ונתנה הארץ יכולה ועין השדה יתן
פריו: והשיג לכם דיש את בני עיר וכציר
יישג את זרע ואתם לא תאכלם לחמכם לישבע
וישבתם לנטח בארצכם: ונתתי שלום
בארץ וישבתם ואין מחריד והשבת
חיה רעה מן הארץ וחורב לא תעבד
בארצכם: ורדפתם את איביכם ונפלו
לפניכם לחורב: ורדפו מכם חמישה מאה
ומאה מכם ורבה ירדפו ונפלו איביכם
לפניכם לחורב: ופניתי אליכם והפריתי
אתכם והרבותי אתכם והקימתי את
בריתי אתכם: ואכלתם יישגו יישגו וישגו
מפני חדש תוציאם: ונתתי מישב
בתוכם ולא תנעל נפשי אתכם:
והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהייתם עבדים ואשכנעטת עלכם
ואולך אתכם קוממיות:

יג
וסוכ
כתי

ל
ח
דחכ

והשובתי חיה רעה מן הארץ והשובתי מערי יהודה והשובתי
גאון זרים למחאב גאם י ושובתי רמי גוים ושובתי זמנך ממך ושובתי זמנה מן הארץ
והשובתי המון שוריק והשובתי המון מצרים והשובתי גלולים עם חיות כל משושש

ונסתם
ואכלתם

וכי
ביום

ונסתם וישן דרך אתכם ונסתם צא הריני יגע בן בלען
ואכלתם במקום קדוש וזרעכם לריו וזרעכם " אכלו את יעקב ואכלתם "

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל
המצות האלה: ואם נחקתי תמאסו
ואם את מי שפטי תניעל נפשכם לבלתי
עשות את כל מצותי להפרכם את מצותי
אף אני איני עשה זאת לכם והפקדוני
עליכם כהלה את השחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומדינת נפש וזרעתם
לריו וזרעכם ואכלתם איביכם: ונתת פני
בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם
שנאיכם ונסתם ואין דרך אתכם: ואם
עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסור
אתכם שבע על חטאתיכם: ושבדתי
את גאון עינים ונתתי את שמיכם כפרו
ואת ארצכם כנחשה: ותם לריו כחכם
ולא תתן ארצכם את יבולה ועין הארץ
לא יתן פרי: ואם תלכו עמי קרי ולא
תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה
שבע כחטאתיכם: והשלחתי בכם
את חית השדה ושבלה אתכם והנרית
את בהמתכם והמיניטה אתכם ונשמו
דרכיכם: ואם כאלה לא תוסרו לי והלכתי
עמי קרי: והלכתי אף אני עמכם בקרי
והביתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם
והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית
ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר
בתוכם ונתתם כיד אויב: בשבדתי לכם
מטה לחם ואפו יצר נשים לחמכם
בתנור אחד והשיכו לחמכם במשקל
ואכלתם ולא תשביעו:
ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתי
עמי בקרי: והלכתי עמכם כחמת קרי

ה
לסר
דמין
איו
כהן
ואם
ואם

וכי
כתי

וכי
כתי

וכי
כתי

וכי
וכי
כתי

ל
ח

וכי
כתי

וכי
כתי

ויסרתי אתכם אף אני שבע על
חטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם
ובשר בעתיכם תאכלו: והשמדתי את
במתיכם והנרתי את חמניכם ונתתי
את פניכם על פני גליליכם ונעלה
נפשי אתכם: ונתתי את עריכם חרבה
והשמדתי את מקדשיכם ולא אריח
בריח נחחכם: והשמדתי אני את
הארץ וישממו עליה איביכם הישבי
בה: ואתכם אזרה בנזים והריקו נזי
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה
ועיניכם יחיו חרבה: אז תרעה הארץ
את שבתיה כל ימי השמה ואתם
בארץ איביכם אז תשבת הארץ
והרצת את שבתיה: כל ימי השמה
תשבת את אשר לא שבתה בשבתות
בשבתכם עליה: והנשארים בכם
והבאתי מרד בלכם בארצת איביהם
ורדף אתם קול עליה נדף ונסומנסת
חרב ונפלו ואין דרך: וכשלו איש
באחיז כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה
לכם תקומה לפני איביכם: ואבדתם
בנזים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת
איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו:
והתודו את עונם ואת עון אבתם
במעלם אשר מעלו בי ואף אשר
הלכו עמי בקרי: אף אני אלך עמם
בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם
או אז יבנו לבנם הערל ואז ירצו את
עונם: וזכרתי את בריתי יעקב ואף

וכי
כתי

וכי
כתי

וכי
כתי

וכי
כתי

והשלחתי בכם את חית השדה והשלחתי רעב בארץ בן אדם ארץ ביתחטא
אתכם אזרה בנזים וכל כביבתי עזרה וכל אבטו והשלחתי לבל רוח אזהרה
כל ימי השמה תשבת ואתם בארץ איביכם עד יצבה הארץ את עצמתה

וכי
וכי
וכי

והשלחתי
אזהרה
השמה

את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
אזכר והארץ אזכר והארץ תעוב
מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה
מהם והם ירעו את עונם יען ובי
במישפט נאסו ואת חקתי נעלה נפשנו
ואף נסזאת בהיותם בארץ אביהם לא
מאסתים ולא נעלתם לבלתם להפר
בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם וזכרת
להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לעני העמים להיות להם
לא להם אני יהוה אלהי החקיקים
והמישפטים והתורות אשר נתן יהוה
בין ובין בני ישראל בהר סיני ברמישה
וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם איש לפי
עדר בערכך נפשית להיות והיה ערכך
הזכר מבין עשרים שנה ועד בן ששים
שנה והיה ערכך חמישים שקל כסף
בשקל הקדוש ואם נקבה הוא והיה
ערכך שלשים שקל ואם מבין חמישים
שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך
הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
שקלים ואם מבין חרש ועד בן חמישים
שנים והיה ערכך הזכר חמישה שקלים
כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים
כסף ואם מבין ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך חמישה עשר שקל
ולנקבה עשרה שקלים ואם מד הוא
מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך
אתו הכהן על פי אשר תשיגיד העדר

יעריכנו הכהן ואם כהמה
אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממנו ליהוה יהיה קדוש ולא יחליטנו
ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב
ואם המיר ימיר כהמה כהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדוש ואם כל כהמה
טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן
ליהוה והעמיד את הכהמה לפני הטהן
והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע
בערכך הכהן כן יהיה ואם נאל ינאלה
ויספ חמישיתו על ערכך ואיש כי
יקדש את ביתו קדוש ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך
אתו הכהן כן יקום ואם המקדש נאל
את ביתו ויספ חמישית כסף ערכך
עליו והיה לו ואם משדה אחותו יקדוש
איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע
חמר ישערים נחמישים שקל כסף ואם
מישנת היכל יקדוש שדהו בערכך יקום
ואם אחר היכל יקדוש שדהו וחשבו
הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות
עד שנת היכל ונערע מערכך ואם
נאל ינאל את השדה המקדש אתו
ויספ חמישית כסף ערכך עליו וקט לו
ואם לא ינאל את השדה ואם מר את
השדה לאיש אחר לא ינאל עוד והיה
השדה בעצתו ביכל קדוש ליהוה
כשדה החורם לכהן תהיה אחותו ואם את שדה
מקנתו אשר לא משדה אחותו יקדוש ליהוה
וחשבו הכהן את מכסת הערכך עד שנת
היכל ונתן את הערכך ביום ההוא קדוש ליהוה

וקדש כי יקדש את ביתו ויקדש את קדש בגליל והקדשם ליום הרבה
וכתבם חמושים ללפניה ואם המקדש ינאל וישלח אלי כנכלט
ואם נאל ינאלה ואם נאל את השדה ינאל מעשרו

הכ
וכי
כתי

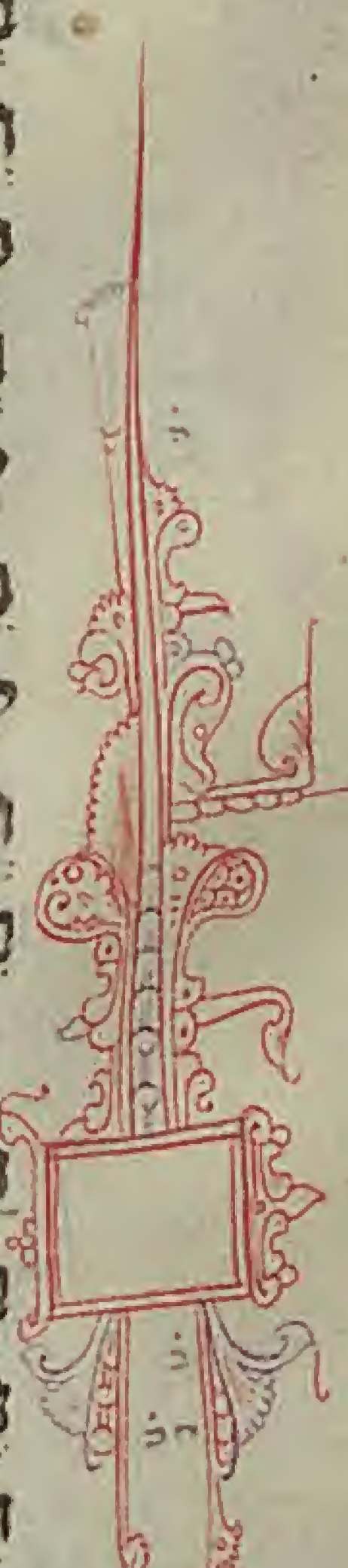
הכ
וכי
כתי

וידשו
הכב
ידין
ושינו
ב

הכ
וכי
כתי

הכ
וכי
כתי

הכ
וכי
כתי

דגשו
וכי
כתו

כח
כח
כח

4
 5
 6
 7

6
 7
 8

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
באהל מועד באחד לחדש השני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר
שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
כל זכר לצגלתם: מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו
אתם לצנאתם אתה ואהרן: ואתכם
יהיו איש איש לפניו איש ראש לבית
אבתו הוא: ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור
בן יסדי אור: לשמעון שלמיהל בן
צורי שדי: ליהודה נחשון בן עמינח:
ליששכר נתנאל בן צויער: לזבולון
אליאב בן חלף: לבני יוסף לאפרים
אלישמע בן עמייהוד למנשה גמליאל
בן פדה צור: לבנימין אבירן בן ערעני:
לדן אחייעזר בן עמישדי: לאשר
פנעיהל בן עטרן: לגד אליסף בן עואל:
לנפתלי אהירע בן עינן: אלה קריאי
העדה נשיאי מטות אבותם ראשי
אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה אשר נקבו בשמות
ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש
השני ויתילו על משפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה לצגלתם: כאשר צוה
יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני:
ויהיו בני ראובן בכר
ישראל תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות לצגלתם כל

זבח לטהרים יחרם " אשר יחרם מן האדם " יחרם כל נכסו " קד קל
לא יבקר בן טוב לרע " הוי האמרים " טרעלהם לרע " יגלהם לרע "
וכל מעשר בקד ועטן " ויזבח בלק " וכל ישראל ויהודה " גם מקרב בקד ועטן "

יחזק	י	וסימ
לדב	4 כות	וסימ
ויצאן	4 קול	וסימ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו
בני ישראל מנע סביב לאהל מועד
יחנו והחנים קדמה מזרחה דגל משה
יהודה ליצבאתם ונשיא לבני יהודה
נחשון בן עמינדב ויצבאו ופקדיהם
ארבעה ושבטים אלה וישיש מאות:
והחנים עליו מטה ישישבר ונשיא לבני
ישישבר נתנאל בן צויער ויצבאו ופקדיו
ארבעה וחמישים אלה וארבע מאות:

דלמחנה אפרים
לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים י
אלישמיצבן עמיהוד: ויצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמשים מאות: ויצבאו
מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדה צור: ויצבאו ופקדיהם ישינים
וישלישים אלף ומאתים: ומטה בנימין
ונשיא לבני בנימין אבירן בן גרעני:
ויצבאו ופקדיהם חמשים וישלישים
אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה

הישיבם ואשונה במלכות יוד השלים והטענים
והחכים הדנים כול כל בן צמץ וכל החכם וכל כח
והדוכים עליו מטה שמעון כל חוגם מל ואז ואז יוד

ומדת פילתם ראשונה ומלך ושלאמת
החוגם מל דמל וכימהון
בנדרות החוגם מל דמל כפל

אלה שמות ה' יי' נפס בקרו יס"מ אלף שמות בט עשור י' אלה שמות
אשר יגדלו לכם יצחק הארץ אלה שמות הנבחרים אשר י' אלף שמות

אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה
ליצנאתם וישלישים יסעו:
דגל מחנה דן יצנה ליצנאתם ונשא
לכנעון אחייעור בן עמישדי: ויבאו
ופקדיהם שנים ושישים אלף וישבע
מאות: והחנים עליו מטה אשר ונשא
לכנעון אשר פגע אל בן עכרון: ויבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמיש
מאות: ומטה נפתלי ונשא לכנעון נפתלי
אחיר עבן עינן: ויבאו ופקדיהם שלש
וחמישים אלף וארבע מאות: וכל הפקדים
למחנה דן מאת אלף וישבעה וחמישים
אלף ושיש מאות לאחרנה יס' עו
לדגליהם:
אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם
כל פקודי המחנות ליצנאתם שיש מאות
אלף וישלישת אלפים וחמיש מאות
וחמישים: והלויים לא התפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה:
ויישוב בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כוחנו לדגליהם וכן נס' עו
איש לנישפחתיו על בית אבתיו:
ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר
יהוה את משה בהר סיני: ואלה שמות
בני אהרן הבכור גדב ואביהוא אליעזר
ואיתמר: אלה שמות בני אהרן הכהנים
המישחים אשר מלא ידם לכהן: וימת
גדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם איש
זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו
להם ויכהן אליעזר ואיתמר על פני

אהרן אביהם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: הקרב
את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן
הכהן וישרתו אתו: ושמרו את נשימות
ואת משמרת כל העדה לפני אהרן
מויעד לעבד את עבדת המישכן: וישמו
את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני
ישראל לעבד את עבדת המישכן: ונתתה
את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המה לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת
בניו תפקדו ושמרו את כהנתם והזר
הקרב יומת:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה
לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל
תחת כל בכור פטור רחם מבני ישראל
והיו לי הלויים: כי לי כל בכור ביום הכהן
כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל
בכור בישראל מאדם עד בהמה ליהו
אני יהוה:
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר:
פקד את בני לוי לבית אבתם למישפחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד
אתם משה על פי יהוה כאשר צוה:
ויהיו אלה בני לוי בשמותם צרשון וקהת
ומררי: ואלה שמות בני צרשון למישפחתם
לבני וישמע: ובני קהת למישפחתם עמרם
ויצחק חזקון ויעזיאל: ובני מררי למישפחתם
מחלי ומושי: אלה הם מישפחת הלוי לבית
אבתם: לצרשון מישפחת חלבני ומישפחת שמעי
אלה הם מישפחת העזשי: ופקדוהם במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמיש מאות:

ידקרב

ב
כ
ק
יבטכו

י
כ

במית

י
ב

י
כ
ק
יבטכו

הקדשתי והקדשתי וימנחן י כל בל בכור ביום הכהן כל בכור יי' כל בכור
בבני ישראל הקדש הקדשתי את הבכר מידי לבני ואת הבית אשר הקדשתי לשמי ימל י' והבכר
ידברו האמים יי' ויהא יי' אל שלמה י'

卷之五

זח
כסו
דמין

י
חכ

10
 11
 12

י
קודש
ביתו
ז
מכא
נח
בכחו

21
 22
 23

۱۰۰۰

50
 40
 30
 20

4
 47
 1212

1
 2
 3

לאל... ישיב... ויעשה... שם מזבח לאל הרמה... ויעשה שם מזבח לאל העבה את...
לדשני אליסן בן לאל... הן את כפר לאל... את לאל תרבו... ויאמר לאל סוד ממנו... האמר לאל
סוד ממנו... והוא עין לאל... כי מדשני לאל ממנו... הללה לאל מדשני... לאל צמר על... לדשני שם

כִּאֲשֶׁר יִצְוֶה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר נִשְׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי קֹהֵת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעֵלָּה וְעַד בְּנֵי חֲמִישִׁים שָׁנָה כָּל בֶּאֱלֻזָּבָא לִי עֲשׂוֹת מִלֹּאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת עֲבֹדַת בְּנֵי קֹהֵת כִּאֲהֵל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים וְכִאֲהֵרֹן וּבְנָיו בְּנֵי עֶשְׂרֵים חָמֹנָה וְהוֹרְדוּ אֶת פֶּרֶת הַמִּסֶּכֶד וְכִסּוּ בָהּ אֶת אֹרֶן הָעֵדוּת וְעֲתָנוּ עָלָיו כֶּסֶף עֲזָרֵת־יֵשׁ וּפְרִישׁוֹ בְּעַד כָּל לֵיל תְּכַלֵּת מַלְמַעַל הוֹשִׁימוּ בְדִיוֹ וְעַל שִׁלְחַן הַפֶּנֶם יִפְרִישׁוּ בְּעַד תְּכַלֵּת וְעֲתָנוּ עָלָיו אֶת הַקֶּעֶרֶת וְאֶת הַכֹּפֶת וְאֶת הַמְנַקִּית וְאֶת קִשּׁוֹת הַנֶּסֶךְ וְלֶחֶם הַתַּמִּיד עָלָיו יִהְיֶה וּפְרִישׁוֹ עֲלֵיהֶם בְּעַד תּוֹלֵעַת יֵשׁ וְכִסּוּ אֹתוֹ כַּמִּכְסָּה עֲזָרֵת תַּחֲשׁוּ וְשִׂמוּ אֹתָם בְּדִיוֹ וְלִקְחוּ בְּעַד תְּכַלֵּת וְכִסּוּ אֶת מִנְרַת הַמֶּאֱוֹר וְאֶת עֲרֵתֶיהָ וְאֶת מִלְּקָחֶיהָ וְאֶת מַחְתֵּתָהּ וְאֶת כָּל יִשְׁמֶנָה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ לָהּ בָּהֶם וְעֲתָנוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל כְּלִיָּהּ אֶל מִכְסָּה עֲזָרֵת תַּחֲשׁוּ וְעֲתָנוּ עַל הַמּוֹט וְעַל מִזְבַּח הַזָּהֵב יִפְרִישׁוּ בְּעַד תְּכַלֵּת וְכִסּוּ אֹתוֹ כַּמִּכְסָּה עֲזָרֵת תַּחֲשׁוּ וְשִׂמוּ אֹתָם בְּדִיוֹ וְלִקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַיִּשְׁרֵת אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בִּסְבָּקֵי יֵשׁ וְעֲתָנוּ אֶל בְּעַד תְּכַלֵּת וְכִסּוּ אֹתָם כַּמִּכְסָּה עֲזָרֵת תַּחֲשׁוּ וְעֲתָנוּ עַל הַמּוֹט וְדִשְׁנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וּפְרִישׁוֹ עָלָיו בְּעַד אֲרָגְמוֹ וְעֲתָנוּ עָלָיו אֶת כָּל כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו טָהַר אֶת הַמַּחְתֵּת אֶת הַמְּזֻלָּת וְאֶת הַיַּעֲצִים וְאֶת הַמְּזֻרְקֹת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ

וּפְרִישׁוֹ עָלָיו כֶּסֶף עֲזָרֵת־יֵשׁ וְשִׂמוּ בָהֶם וְכִלֵּה אֶהֱרֹן וּבְנָיו לְכַסֹּת אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֵי עֶשְׂרֵים חָמֹנָה וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ בְּנֵי קֹהֵת לִשְׂאֹת וּלְאִיֵּעוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה מִיֵּשְׁאֵל בְּנֵי קֹהֵת כִּאֲהֵל מוֹעֵד וּפְקֻדַּת אֲלֵי עֲזָרֵת בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן יִשְׁמֵן הַמֶּאֱוֹר וְקִטְרֵת הַסִּמִּים וּמִנְחַת הַתַּמִּיד וְיִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה פְקֻדַּת כָּל הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכָלִיִּים וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר אֶל תִּכְרִיתוּ אֶת יִשְׁבֹּט מִשְׁפַּחַת קֹהֵת מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם וְאֵת יֵצֵאוּ לֶחֶם וְחִיּוֹלָא יִמְתּוּ בְּנֵי שֵׁשׁ אֶת קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶהֱרֹן וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשִׂמוּ אֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְאֵל מִיֵּשְׁאֵל וְלֹא יָבֹאוּ לְרֹאשׁוֹת כְּבָלֵי אֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר נִשְׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי עֶשְׂרֵים חָמֹנָה לְבֵית אֲבֹתָם מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעֵלָּה וְעַד בְּנֵי חֲמִישִׁים שָׁנָה כָּל בֶּאֱלֻזָּבָא לִי עֲשׂוֹת מִלֹּאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת עֲבֹדַת בְּנֵי קֹהֵת כִּאֲהֵל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים וְכִאֲהֵרֹן וּבְנָיו בְּנֵי עֶשְׂרֵים חָמֹנָה וְהוֹרְדוּ אֶת פֶּרֶת הַמִּסֶּכֶד וְכִסּוּ בָהּ אֶת אֹרֶן הָעֵדוּת וְעֲתָנוּ עָלָיו כֶּסֶף עֲזָרֵת־יֵשׁ וּפְרִישׁוֹ בְּעַד כָּל לֵיל תְּכַלֵּת מַלְמַעַל הוֹשִׁימוּ בְדִיוֹ וְעַל שִׁלְחַן הַפֶּנֶם יִפְרִישׁוּ בְּעַד תְּכַלֵּת וְעֲתָנוּ עָלָיו אֶת הַקֶּעֶרֶת וְאֶת הַכֹּפֶת וְאֶת הַמְנַקִּית וְאֶת קִשּׁוֹת הַנֶּסֶךְ וְלֶחֶם הַתַּמִּיד עָלָיו יִהְיֶה וּפְרִישׁוֹ עֲלֵיהֶם בְּעַד תּוֹלֵעַת יֵשׁ וְכִסּוּ אֹתוֹ כַּמִּכְסָּה עֲזָרֵת תַּחֲשׁוּ וְשִׂמוּ אֹתָם בְּדִיוֹ וְלִקְחוּ בְּעַד תְּכַלֵּת וְכִסּוּ אֶת מִנְרַת הַמֶּאֱוֹר וְאֶת עֲרֵתֶיהָ וְאֶת מִלְּקָחֶיהָ וְאֶת כָּל יִשְׁמֶנָה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ לָהּ בָּהֶם וְעֲתָנוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל כְּלִיָּהּ אֶל מִכְסָּה עֲזָרֵת תַּחֲשׁוּ וְעֲתָנוּ עַל הַמּוֹט וְעַל מִזְבַּח הַזָּהֵב יִפְרִישׁוּ בְּעַד תְּכַלֵּת וְכִסּוּ אֹתוֹ כַּמִּכְסָּה עֲזָרֵת תַּחֲשׁוּ וְשִׂמוּ אֹתָם בְּדִיוֹ וְלִקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַיִּשְׁרֵת אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בִּסְבָּקֵי יֵשׁ וְעֲתָנוּ אֶל בְּעַד תְּכַלֵּת וְכִסּוּ אֹתָם כַּמִּכְסָּה עֲזָרֵת תַּחֲשׁוּ וְעֲתָנוּ עַל הַמּוֹט וְדִשְׁנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וּפְרִישׁוֹ עָלָיו בְּעַד אֲרָגְמוֹ וְעֲתָנוּ עָלָיו אֶת כָּל כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו טָהַר אֶת הַמַּחְתֵּת אֶת הַמְּזֻלָּת וְאֶת הַיַּעֲצִים וְאֶת הַמְּזֻרְקֹת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ

משפחת יוֹסֵף בְּלוֹשֶׁט וְכִי יִכְלֶה אֶת הַקֹּדֶשׁ וְכִי יִכְלֶה אֶת הַקֹּדֶשׁ וְכִי יִכְלֶה אֶת הַקֹּדֶשׁ וְכִי יִכְלֶה אֶת הַקֹּדֶשׁ

יִבְרַכְךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ׃
יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ׃
יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם
לְךָ יְשׁוּלוֹם׃
וַיִּשְׁמוּ אֶת
שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֶם׃
וַיְהִי בַיּוֹם כָּלֹת מִשְׁדֵּה

[illegible]

55
 56
 57

י
ז
ח
ט
י
יא
יב

ॐ

ה'תק"ל
ה'תק"כ
ה'תק"א
ה'תק"ב
ה'תק"ג

112

בְּתוֹמָה
יִשְׁמְרֶהָ
לְהַיָּת
וּבְמוֹתָהּ

מחזורי חיים

تاریخ ۱۲۸۵

כל ימי כדור " כל ימי גדור
יברכך " ויבן
אמור " ויבן

להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש
אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל
כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי כיתאנתם הם
נשיאי הנטת הם העמדים על
הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה
שש עגלת צבוישני עשר בקר עגלה
על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו
אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה אל
משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד
את עבדת אהל מועד ונתתה אותם
אל הלוים איש כפי עבדתו: ויקח
משה את העגלות ואת הבקר וידן
אותם אל הלוים: את שתי העגלות
ואת ארבעת הבקר נתן לכנעני שון
כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות
ואת שמנת הבקר נתן לכנעני מורי
כפי עבדתם כיד איתמר בן אהרן
הכהן: ולכנעני קחת לא נתן כי עבדת
הקדש עליהם בכתף ייטאו: ויקריבו
הנשאים את חנכת המזבח כיום המשח
אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם
לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה
נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח:
ויהי המקריב כיום הראשון
את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
יהודה: וקרבנו קערת כסף אחת
שלישים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל כישקל הקדש
שניהם כנלאים סלת כלולה בשמן

למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד נבש
אחד בן ישנתו ליעלה: שיעיר עינים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמישה עתודים חמישה
כבשים בני שנה חמישה זה קרבן
נחשון בן עמינדב:
ביום הישני הקריב נתנאל בן עזיז
נשיא ישישכר: הקרב את קרבנו
קיערת כסף אחת שלשים ומאה
מישקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בישקל הקדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתי
ליעלה: שיעיר עינים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמישה עתודים חמישה כבשים בני
שנה חמישה זה קרבן נתנאל בן עזיז:

כיום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
בן חלן: קרבנו קערת כסף אחת שלש
ומאה מישקלה מזרק אחד כסף שבע
י שקל בשקלה קדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למעלה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתי
לעלה: שעיר עיזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים נקר שנים אילים
חמישה עתדים חמישה כבשים בני
שנה חמישה זה קרבן אליאב בן חלן:

נשיא דליץ וסימכון נשיא אליהם אחיה בתוכנו .. נשיא
 ישיאעל יהוי נשיא הארץ בית אבשלום עוט כי יערים הם .. ורם תוליד את עמינאדב ..
 וכל יחזקאל סוף סוף במד נשיא וסוף את דנשיא נשיא דוא .. ואט י יתיד לבט לאלהים .. ודוד עבדי .. ונשיא
 מארץ

ביום התשיעי נשיא לבני ננמן אנדון
בן עדני: קרבנו קצרת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שיעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמישה עתדים חמישה נבישים
בני שנה חמישה זה קרבן אנדון בן עדני

ביום העשירי נשיא לבני עדן אחיעזר
בן עמישדי: קרבנו קצרת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שיעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמישה עתדים
חמישה נבישים בני שנה חמישה זה
קרבן אחיעזר בן עמישדי

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני
אשר פנעאל בן עדן: קרבנו קצרת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדוש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב

מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שיעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמישה עתדים
חמישה נבישים בני שנה חמישה זה
קרבן פנעאל בן עדן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
אחירע בן עדן: קרבנו קצרת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שיעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמישה עתדים חמישה נבישים
בני שנה חמישה זה קרבן אחירע בן
עדן

זאת חנכת המזבח ביום הנשיא אתו
מאת נשיאי ישראל קצרת כסף
שתים עשרה מזרק כסף שנים עשר
כפות זהב שתיים עשרה: שלשים
ומאה הקצרה האחת כסף ושבעה
המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדוש: כפות זהב
שתים עשרה מלאות קטרת עשרה
עשרה הכף בשקל הקדוש כל זהב
הכפות עשרים ומאה: כל הבקר לעלה
שנים עשר פרים אילים שנים עשר
נבישים בני שנה שנים עשר ומנחתם
ושיעירי עזים שנים עשר לחטאת:

האחד הטאת ואת האחד עלה ליהוה
לכפר על הלויים: והינמדת את הלויים
לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה
ליהוה: והטרלת את הלויים מתוך בני
ישראל והיו לי הלויים: ואחרי כן באו
הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת
אתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים
נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת
פטרת כל דם בכור כל מבני ישראל
לקחתי אתם לי: כי כל בכור מבני
ישראל באדם וכבהמה ביום הטתית
בכור בארץ מינרים הקדשתי אתם לי:
ואקח את הלויים תחת כל בכור מבני
ישראל: ואתנה את הלויים נתנים
לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד
את עבדת בני ישראל באהל מועד
ולכפר על בני ישראל ולא יהיה מבני
ישראל נגף בגשת בני ישראל אל
הקדש: ויעש משה ואהרן וכל עדת
בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה
את משה ללויים כן עשו להם בני
ישראל: ויתחטאו הלויים ויכנסו בגיהנם
וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואחרי
כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל
מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר
צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו
להם: וידבר יהוה אל
משה לאמר: זאת אשר ללויים מבן
חמישי ועשרים שנה ומעלה יבא
לעבא יבא בעבדת אהל מועד: ומבן

[illegible]

והורד
הורד

ב
ב

וכי
וכי

והורד המשכן ובעו
ויוסף הורד מצרימה

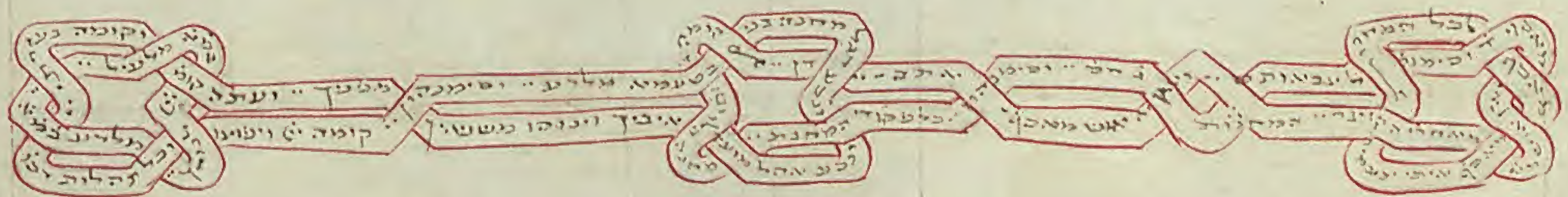
והורד נאון אשור
הורד שאול נאון

וידבר יהוה אל משה לאמר יעשה לך
שתי חצוצרות נכסף מקישה תעשה
אתם והיו לך למקרא העדה ולמסיע
את המחנות ותקעו בהן ונועדו אליך
כל העדה אל פתח אהל מועד ואם
באחת תקעו ונועדו אליך הנשיאים
ראשי אלפי ישראל ותקעתם תרועה
ונסיעו המחנות החנים קדמה ותקעתם
תרועה שנית ונסיעו המחנות החנים
תימנה תרועה ותקעו למסיעהם
ובחקה ל את הקהל תתקעו ולא תרועו
ובני אהרן הכהנים יתקעו נחצוצרות
והיו לכם לחקת עולם לדורתכם וכי
תבאו מלחמה בארצכם על הערצה
אתכם והרעתם נחצוצרות ונזפרתם
לפני יהוה אלהיכם ונשיעתם מאיביכם
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשכם ותקעתם נחצוצרות על
עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם

ויהי בשנה השנית בחדש השני
בנישרים בחדש שנעלה הענן מעל
משכן העדה ויסיעו בני ישראל
למסיעהם ממדבר סיני ויישכן הענן
במדבר פארן ויסיעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה ויסעו עד גל מחנה בני
יהודה בראשנה ליצאתם ועל צבאו
נחישון בן עמינדב ועל צבא מטה
בני ישישכר נתנאל בן עוזיאל ועל
צבא מטה בני זבולון אליאב בן חלון

והורד המשכן ונסיעו בני ישראל ונני
מדרי נשיאי המשכן ונסיעו עד גל מחנה
ראובן ליצאתם ועל צבאו אליעזר
בן שדיאור ועל צבא מטה בני שמעון
שלמיהל בן עזרי שדי ועל צבא מטה
בני גד אליסף בן דעואל ונסיעו
הקהלים נשיאי המקדש והקימו את
המשכן עד באם ונסיעו עד גל מחנה
בני אפרים ליצאתם ועל צבאו
אלישמיע בן עמיהוד ועל צבא מטה
בני מנשה גמליאל בן פודה צור ועל
צבא מטה בני נחמן אבירן בן גרעוני
ונסיעו עד גל מחנה בני דן מאסף לך
המחנות ליצאתם ועל צבאו אחיעזר
בן עמי שדי ועל צבא מטה בני אשר
פנעאל בן עכרן ועל צבא מטה בני
נפתלי אהירע בן עינן אלה מסיעי בני
ישראל ליצאתם ויסיעו

ויאמר משה לחנן בן דעואל
המדני חתן משה נסיעים אנחנו אל
המקום אשר אמר יהוה אתו ארצן
לכם לכה אתנו וזה טעמו לך כי יהוה
דבר טוב על ישראל ויאמר אליו לא
אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על
בן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינות
וזה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך
ויסיעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה

ועני יהוה עליהם יומם בנסעים
המחנה: ז ויהי
בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה
ויפניו איכך ונסו משנאיך מפניך:
ובנחה יאמר שוכה יהוה רכבות אלפי
ישראל:

ויהי העם נמתאננים רע באזני יהוה
וישמע יהוה ויחר אפיו ותבער בנאש
יהוה ותאכל בקצה המחנה: וייצק
העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה
ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא
תבערה כי בערה בם אש יהוה: והאספסף
אשר בקרבו התאוה ויישבו ויבנו
גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר:
זכרנו את הדנה אשר נאכל במצרים
חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת
החציר ואת הבצלים ואת השומים:
ויעתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל
המן יענינו: והמן כורענד הוא ויענו
בעין חבדלח: שטו העם ולקטו וטחנו
ברחים אודנו במדנה ובשלו בפרור
ויעשו אתו יצנות והיה טעמו כטעם
לשד השמן: וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן עליו: וישמע משה את
העם בכה למשפחתו איש לפתח אהלו
ויחר אף יהוה מאד ובעני משה רע:
ויאמר משה אל יהוה למה הרעית לעמך
ולמה לא מצית חן בעיניך לשום את
משה כל העם הזה עלי: האנכי הדיתי
את כל העם הזה אם אנכי ילדתינו כי
תאמר אלי שאהו כחיקך כאשר ישא

האמן אתה ינק על האדמה אשר נשבעת
לאבותינו מאין לי בשר לתת לכל העם
הזה כי יבנו עלי לאמר תנה לנו בשר
ונאכלה: לא אוכל אנכי לבדי לשאת
את כל העם הזה כי כבד ממני: ואם נכה
את עשה לי הרגע נאהרנאם מיצאתי
הן בעיניך ואל אראה ברעי:

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים
איש מזקני ישראל אשר ידעתניהם
זקני העם וישטרו וילקחת אתם אל
אהל מועד והתייצבו שם עמך: ויורדתי
ורברתי עמך שם ואצלת מן הרוח
אשר עליך וישמתי עליהם ונישאו
אתך במישא הינם ולא תשא אתה
לכך: ואל העם תאמר התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים
ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום
אחד תאכלון ולא יומים ולא חמישה
ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום:
עד חדשי ימים עד אשר יצא מאפכם
והיה לכם לזרע: ויען כי מאסתם את יהוה
אשר בקרבכם ותכנו לפעו לאמר למה
זה יצאנו ממצרים: ויאמר משה שיש
מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו
ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו
חדשי ימים: הוצאן ובקר ישה
להם ומצא להם אם את כל דג
הים יאסף להם ומצא להם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַבְנֵי יִרְקָן
בַּפֶּעִיזָה הֵלֵא תְכַלֵּם יֹשְׁבֵי עֵינֵי מִסַּעַר

ॐ
 ॐ
 ॐ
 ॐ

כבד

2
 3
 4

כ"א

4.
 5.
 6.
 7.
 8.

6
177

עין בעין	ג	וכי מבנה	בראה אתה יי	ולא תחוס עינך	כי עין בעין יראו בשוב יי יעון
ואולם	ה	רש פלו	וסוניה	ואולם בעבור זאת העמדו עך	ואולם הכבד אשר ישפט שם
ואולם	ח	אט אשר מעט	ואולם תכב מלאתי כח	וכל רש פלו דאוב דכו ואולם	כנף אולם עלח נא אדרש הדבר

וכי תשנו ולא תנישו את כל
המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה
את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד
משה עז היום אשר צוה יהוה והלאה
לדורתיכם וזה אם מעני העדה
נעשתה לשנוה ונישו כל העדה פר
בן בקר אחד ליעלה לריח ניחח ליהוה
ומנחתו ונסכו כמי שפט ושעיר עזים

אחד לחטת: וכפר הכהן על כל
עדת בני ישראל ונסלח להם כי
שגגה הוא והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה
על שגותם: ונסלח לכל עדת בני
ישראל ולגר הער בתוכם כי לכל היצם
בשגגה: ואם נפיש אחת

החטא בשוגג והקריבה עין בת שנתה
להטאת: וכפר הכהן על הנפש השוגגת
בחטאה בשוגג לפני יהוה לכפר עליו
ונסלח לו: האזרח בבני ישראל ולע
הצר בתוכם תורה אחת יהיה לכם
לינשה בשוגג: והנפש אשר תעשה
ביד רמה מן האזרח ומן הער את יהוה
הוא מעדף ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עצמה: כי דבר יהוה בזה וארת
מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא
עונה בה:

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש
מקיש יענים ביום השבת: ויקריבו
אתו המצאים אתו מקיש יענים
אל משה ואל אהרן ואל כל העדה:
ויניחו אתו במשמר כי לא פירש מה
יעשה לו: ויאמר

יהוה אל משה מות יומת האיש
רגום אתו באבנים כל היורה מחוץ
למחנה ויציאו אתו כל היורה אל
מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים
וימת כאשר צוה יהוה את משה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל

בזה יוכיחו .. אם לא אלהי אשר בזה .. אם לא במקום המלך .. ואת אמריו לא בזה .. בזה לך לעגה לך ..

בני ישראל ואמרת להם ועשו להם
עצות על כנפי בעיהם לדתם ונתנו
על עצות הכנף פתיל תכלת והיה
לכם לעצות וראיתם אתו וזכרתם את
כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחריהם למען תזנו
ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים
לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

ב-ל-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

ויקח קרח בן צהר בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בן אליאב ואון קפלת בני
ראובן ויקמו לפני משה ואנשים מני
ישראל חמישים ומאתים נשיאיו
קראו מועד אנשי שם: ויקהלו על
משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב
לכם כי כל העדה כלם קדושים וכתובם
יהוה ומדוע תתנשא על קהל יהוה:
וישמע משה ויפל על פניו וידבר אל
קרח ואל כל עדתו לאמר בקר
וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב
אליו: וזאת עשו קחו לכם מחותות קרן
וכל עדתו: ותנו בהן איש ושימו עליהן
קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
אשר יבחר יהוה הוא הקדוש וכלכם
בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו
נא בני לוי: המעט מכם כי הטייל אלו
ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב

ב-ב-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

אתכם אליו לעזב את עבדת מישכן
יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם:
ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך
ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל
עדת הנערים על יהוה ואהרן מה
הוא כי תלוננו עליו: וישלח משה
לקרא לדתן ולאבירם בני אלמנואמו
לאנעלה: המעט כי העליתנו מארץ
זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי
תשתרר עלינו וגם השתרר: אף לא
אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו
ותתן לנו נחלת שדה וזכרם העיני
האנשים ההם תנקר לאנעלה: ויחר
למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן
אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי
ולא הרעתי את אחד מהם: ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך היו
לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: וקחו
איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת
והקרכתם לפני יהוה איש מחתתו
חמישים ומאתים מחתת ואתה ואהרן
איש מחתתו: ויקחו איש מחתתו ויתנו
עליהם איש וישימו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן:
ויקהל על יהם קרח את כל העדה אל
פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל
כל העדה: וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר: הכדור מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על
פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל
בשרה איש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף:

ב-ב-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

ב-ב-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

ב-ב-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

ב-ב-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

ב-ב-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

ב-ב-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

ב-ב-ב
וב-ב-ב
ב-ב-ב

בקר וידע יי את אשר לו והיה האיש אשר יבחר יי: אנשי בית שמע
לפני העדה לשרתם: ולעמד בבקר: להקהל לעמדי על גפם
אל תפן אל מנחתם: אל תפן אל קושי העם הזה: השמר אל כפן אל און:

הקדוש
ולעמד
אל תפן

משכן
קרח

۱۰۰

6
 י
 יתחנך
 אהרן

۱۷۱

[illegible]

זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש
כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם
ולכל אשמים אשר ישיבולי קדש
קדשים לך הוא ולבניך בקדש
הקדשים תאכלנו כל זר יאכל אתו
קדש יהיה לך: וזה לך תרומת מתנם
לכל תנופת בני ישראל לך נתתם
ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל
טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יצבר
וכל חלב תרומת ודגן ראשיתם אשר
יתנו ליהוה לך נתתם: בכורי כל אשר
בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה
כל טהור בביתך יאכלנו: כל חרם
בישראל לך יהיה: כל פטר רחם לכל
בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה
יהיה לך אך פדה תפדה את בכור
האדם ואת בכור הבהמה הטמאה
תפדה: ופריו מכן חדש תפדה בעונך
כסף חמשה שקלים בשקל הקדש
יעשרים ערה הוא: אך בכור שור או
בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש
הם את דמם תזרק על המזבח ואת
חלבם תקטיר אשה לדיח נחח ליהוה:
ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק
הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים
אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתת
לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם
פרית מלח עולם הוא לפני יהוה לך
ולזרעך אתך: ויאמר יהוה אל אהרן
בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך
בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני

לך
קדש
לך
לך
לך

ב
וסימ
סל

ב
לך
לך

לך
לך
לך
לך
לך

ישראל: ולבני לוי העה
נתת כל מעשר בישראל לנחלה חלק
עבדתם אשר הם עבדים את עבדת
אהל מועד: ולא יקריבו עוד בני ישראל
אל אהל מועד לשאת חטא למות:
ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד
והם ישאו עונם חקת עולם לדדתיכם
ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:
ביאת מעשר בני ישראל אשר ירימו
ליהוה תרומה נתת ללוי לנחלה על
כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא
ינחלו נחלה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל
הלויים תדבר ואמרת אליהם כיתקחו
מאת בני ישראל את המעשר אשר
נתת לכם בעל תכם והרמתם ממנו
תרומת יהוה מעשר מן המעשר:
ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הערן
וכמלאה מן היקב: כן תרימו גם אתם
תרומת יהוה מכל מעשרתכם אשר
תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו
את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל
מתנת יכם תרימו את כל תרומת יהוה
מכל חלבו את מקדשו ממנו: ואמרת
אלהם בהרימכם את חלבו ממנו
ונחשב ללויים כתבואת ערן וכתבואת
יקב: ואכלתם אתו בכל עקים אתם
וביתכם כי שבר הוא לכם חרף
עבדתכם באהל מועד: ולא תשאו
עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו
ואת קדשי בני ישראל לא תחללו

מאתם

לך
לך
לך

לך
לך
לך

והכינו את אשר יביאו יושביו את העם
כל אשר החלבים וביאו למנוח אשר יביאו כט ישראל
כאשר יביאו בני ישראל לבוש מלכות כי אל הלשכות יביאו

וסימניה

ב

יביאו

בכל עת

והשערים והחפץ

ולא תמותו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
זאת חקת התורה אשר יצוה יהוה
לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך
פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
אשר לא עלה עליה יצל: ונתתם אתה
אל אל עזר הכהן והוציא אתה אל
מחויץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח
אל עזר הכהן מדמה באצבעו והזה
אל גבח פני אהל מועד מדמה שבע
פעמים: וישרף את הפרה ליצניו את
ערה ואת בשרה ואת דמה יצל פרישה
ישרף: ולקח הכהן עין ארז ואזוב ושני
תוליעת וישליך אל תוך שרפת הפרה:
וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים
ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן
עד הערב: והישרף אתה יכבס בגדיו
במים ורחץ בשרו במים וטמא עד
הערב: ואסף איש טהור את אפר
הפרה והניח מחויץ למחנה במקום
טהור והיתה לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכבס
האסף את אפר הפרה את בגדיו
וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הער בתוכם לחקת עולם: הנגע
במת לכל נפש אדם וטמא שבעת
ימים: והוא יתחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא
ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם
אשר ימות ולא יתחטא את משכן

יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
מישראל כי נדה לא זרק עליו
טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה
אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל
וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים:
וכל כל פתוח אשר אין עמיד פתיל
עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני
השדה בחלל חרב או במת או בנעם
אדם או בקבר יטמא שבעת ימים:
ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אזוב
וטבל במים איש טהור והזה על האהל
ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו
שם ועל הנגע בנעם או בחלל או
במת או בקבר: והזה הטהר על הטמא
ביום השלישי וביום השביעי ויחטא ביום
השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר כערב:
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה
הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא
הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה
מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה
יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו
הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא
עד הערב:
ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן
בחדש הראשון וישב העם בקדש
ותנת שם מרים ותקבר שם: ולא היה
מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן:
וירבה העם עם משה ויאמרו לאמר
ולו גענו בנענוע אחינו לפני יהוה:

ויקחו לכה איש שדה ויקחו אליו שמן ויזדקו ויחברו ויקחו כה חמשה מן הכספים ויקחו אליו פרה
ולקח הכהן עין ארז ואזוב ושני תוליעת וישליך אל תוך שרפת הפרה
וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב
והישרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב
ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחויץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הער בתוכם לחקת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: והוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן

שלישים יום כל בית ישראל:

וישמע הכנעני מלך ערד יושב
הנגב כי בא ישראל דרך האתרס וילחם
בישראל וישב ממנו שבי וידר ישראל
נדר ליהוה ויאמר אם נתן תהו את העם
הזה בידי והחרמתי את עריהם וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם
המקום חרמה:
ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסנבאת
אדן אדום ותקיע נפשה העם בדרך:
וידבר העם באלהים ובמשה למה
העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצת בלחם
הקלקל וישלח יהוה ביעם אתהנחש
השרפים וינשכו את העם וימתו רב
מישראל ויבא העם אל משה ואמרו
חטאנו כי דברנו כיהוה ובך התפלל
אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש
ויתפלל משה בעד העם ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שרף וישים אתו
על נס והיה כל הנשוק וראה אתו וחי:
ויעש משה נחש נחשת וישמהו על
הנס והיה אם נשך הנחש את איש
והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו
בני ישראל ויחנו באבת ויסעו מאבת
ויחנו ביצי העברים במדבר אשר על
פני מוא במזרח השמש: מישסנסעו
ויחנו כנחל זרד: מישסנסעו ויחנו
מיצבר ארזון אשר במדבר היצא מנבו
האמרי כי ארזון גבול מוא בין מוא

ובין האמרי: על כן יאמר בספר מלחמת
יהוה אתוהב בסופה ואת הנחלים ארזון:
ואשר הנחלים אשר נטה לשת ער
ונשיען לגבול מואב: ומישס בארחהו
הבאר אשר אמר יהוה למשה אם
את העם ואתנה להם מים:
אז ישיר ישראל את השירה
הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה
ישרים כרוה נדיב העם כמחקק
במישיענתם וממדבר מתנה: וממתנה
נחליאל ומנחליאל במות: ומכמות
הצא אשר בישדה מואב ראש הפסנה
ונשקפה על פני הישימון:
וישלח ישראל מלאכים אל סרחן
מלך האמרי לאמר: אעברה בארזון
לאנשה בישדה ובכרם לאנשה מי
באר בדרך המלך עלך עד אשר נעבר
גבולך: ולא נתן סיחון את ישראל עבר
בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא
לקראת ישראל המדברה ויבא יהוה
וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי
חרב ויירש את ארצו מארזון עד יבך
עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ויקח
ישראל את כל הערים האלה וישב
ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ונמל
בנתיה: כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי
הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון
ויקח את כל ארצו מידו עד ארזון: על כן
אמרו העמים כלם באו חשבון תבנה ותכונן
עיר סיחון: כי איש יצא מחשבון להכה
מקדית סיחון אלה ער מואב על כמות ארזון:

על כן יאמר כנמרד " בספר מלחמות " ולעיון יאמר אשור ואשור
מושם נסעו ויחנו מעבר ארזון " כ בו כי ארזון " ואת הנחלים ארזון " וישב
ויבא בארזן שבע " וישב בארזן " ויבא יוסף ויברך וילך " ביציה כנו "

אוי לך מואב אכדת עם כמוש נתן
בניו פליטם ובנותיו בשבית למלך
אמר סיחון ויבן יסעק ויבן יסעק
דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידכא
וישב ישראל בארץ האמרי וישלח
מישה לדגל את יעור וילכדו בנתייה
וידיש את האמרי אשר ישם ויפגו
ויעלו דרך הבשן ויצא עונג מלך הבשן
לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי ויאמר יהוה אל מישה אל
תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואתם
עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ויטאתו ואת בניו
ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו
שריד ויירשו את ארצו ויסעו בני
ישראל ויהנו בערכות מואב מעבר
לירדן וירחו וירא
בלק בן צפור את כל אשר עשה
ישראל לאמרי ויגר מואב מפני העם
מאד כירב הוא ויקץ מואב מפני בני
ישראל ויאמר מואב אל זקני מדין
עתה ילחנו הקהל את כל סביבתנו
כלחך השור את ידך השרה וכלחך
בן צפור מלך למואב בעת ההוא
וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור
פתורה אשר על הנחל ארץ בני עמו
לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממערים
הנה כסה את עין הארץ והוא ישב
ממלי ועתה לכה נא ארה לי את
העם הזה כי יעצום הוא ממני אולי

כט
וכי
כתי

וירש
י

מל
בתור
ושש
חכ

כחש

ולכה
כתי

אוכל נכה בן ואנשינו מן הארץ כי
ידעת את אשר תכרך מכרך ואשר
תאר יאר ויילכו זקני מואב וזקני
מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם
וידברו אליו דברי בלק ויאמר אליהם
לינו פה הלילה והישנתי אתכם דבר
נא אשר ידבר יהוה אלי וישיבו שרי
מואב עם בלעם ויבא אלהים אל
בלעם ויאמר מה אנשים האלה
עמך ויאמר בלעם אל האלהים מלך
בן צפור מלך מואב שלח אליה העה
העם היצא ממערים ויבס את עין
הארץ עתה לכה קנה לי אתו אולי
אוכל להלחם בו וער שתי ויאמר
אלהים אל בלעם לא תלך עמם
לא תאד את העם כי ברוך הוא ויקם
בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק
לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתרני
להלך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו
אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך
עמנו ויסף עוד בלק שלח שרים
רבים ונכבדים מאלה ויבאו אל בלעם
ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
נא תמנע מהלך אלי כי כנר אנכך
מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה
ולכה נא קנה לי את העם הזה ויען
בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם ירנן
לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
או גדולה ועתה שבו נא בזה גם אתם
הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי

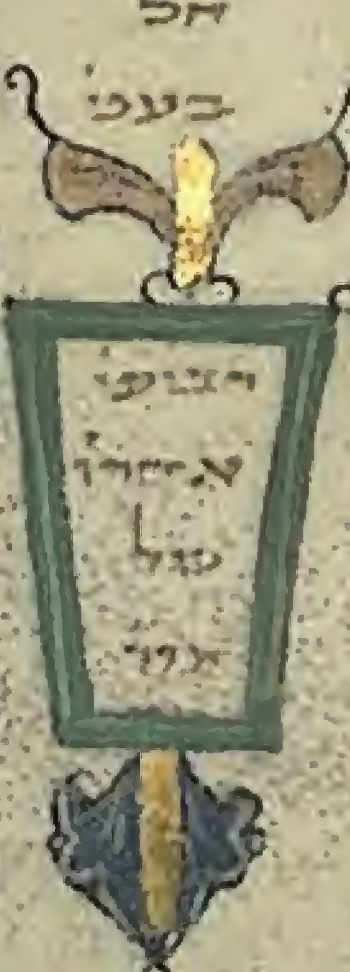
נקוד
בתור

כח
כעכ

בלשון
דחל
ויגר
מפניו

כ
ובעכ

מל
ביתור

קומי נא והטותכות אשר חפץ בך וחברו ב בו
להשתחוה למלך יסעק ויבן יסעק ויבן יסעק
ומעבוד ומעדר בתוב בה בונים ויבדק יסעק ויבן יסעק
ומעבוד ומעדר בתוב בה בונים ויבדק יסעק ויבן יסעק

ויקר אלהים אל בליעם ויאמר אליו
 את שבעת המזבח ערכתי ואני
 פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר נפי
 בליעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
 וישב אליו והנה נעב על עלתו הוא
 וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר
 מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהורי
 קדם לכה ארה לייצקב ולכה זעמה
 ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה
 אזיעם לא זיעם יהוה: כי מראש יצרים
 אראנו ומנביעת אישורנו הן עם לנו
 ישכן ובנוים לא יתחשב: מי מנר
 יצפר יעקב ומספר את דבני ישראל
 תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי
 כמהו: ויאמר בלק אל בליעם מה יעשית
 לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת ברכך:
 וייען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
 בפאתו אשמך לדברו: ויאמר אליו בלק
 לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו
 מישם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה
 וקבנו לי מישם: ויקחהו שדה צפים
 אל דאש הפסעה ויכן שבעה מזבח
 וייעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק
 התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה
 כה: ויקר יהוה אל בליעם וישם דבר
 בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
 ויבא אליו והנו נעב על עלתו וישרי
 מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר
 יהוה: וישא משלו ויאמר קום בלק
 ושמיעה אזינה ער בני צפר: לא
 איש אל ויכונ ובן אדם ויתנחם

ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא
 יקמנה: והנה ברכ לקחתי וברך ולא
 אישינה: לא הכיט און בייצקב ולא
 ראה יעמל ביישראל יהוה אלהיו יצמו
 ותרוינת מלך בו: אל מוציאם ממערות
 כתיוצפת ראם לו: פ לא נחיש בייצקב
 ולא קסם ביישראל כיעת יאמר לייצקב
 ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא
 יקום וכארי יתנשא לא יישכב יער
 יאכל טרף ודם חללים ישתה:
 ויאמר בלק אל בליעם גם קב לא
 תקבנו גם ברכ לא תברכנו: וייען בליעם
 ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך
 לאמר כל אשר ידבר יהוה ארנו
 אישינה: ויאמר בלק אל בליעם לכה
 נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר
 בעיני האלהים וקבתו לי מישם: ויקח
 בלק את בליעם ראש הפעור הנשקף
 יעל פני היישימן: ויאמר בליעם אל
 בלק כנה לי כזה שבעה מזבח ותהכן
 לי כזה שבעה פרים וישבינה אילים:
 וייעש בלק כאשר אמר בליעם וייעל
 פר ואיל במזבח: וירא בליעם כי טוב
 בעיני יהוה לברך את ישראל ולא
 הלך בפעם בפעם לקראת נחשים
 וישת אל המדבר פניו: וישא בליעם
 את יצניו וירא את ישראל שכן
 ליטבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא
 משלו ויאמר נאם בליעם כנו בער ונאם
 הנבר שתם העין: נאם שמעאמר אל
 אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי יענים:

17

וכי
כתו

2052

דברי
דברי

ضنا
ضنا

五

五

65

רבעי

וחמיש מאות :
ישישכר למשפחתם תוליע משפחת
התוליע לפיה משפחת הפוני לישון
משפחת הישבי לשמרון משפחת
השמרון : אלה משפחת ישישכר
לפקדיהם ארבעה ושישים אלה
וישליש מאות :
זבולן למשפחתם לסוד משפחת
הסודי לאלון משפחת האלני :
ליחלאל משפחת היחלאל : אלה
משפחת הזבולן לפקדיהם שישים
אלף וחמיש מאות :
יוסף למשפחתם מנשה ואפרים בני
מנשה למכיר משפחת הכיר ומכיר
הוליד את גלעד לנעם משפחת
הנעמי : אלה בני גלעד אישור
משפחת האישרי לחלק משפחת
החלקי : ואשריאל משפחת האשראי
ושכם משפחת השכמי : ושניידע
משפחת השמידעי וחפר משפחת
החפרי : וצלפחד בן חפר לאהיו לו
בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד
מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה :
אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים
וחמישים אלף ושבע מאות :
אלה בני אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת השותלחי לבנר
משפחת הבנרי לתחן משפחת התחני :
ואלה בני שותלח לערן משפחת
הערני : אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שנים וישישים אלף וחמש

מאות אלה בני יוסף למשפחתם :
בני בנימן למשפחתם לבליע
משפחת הכליע לאישבל משפחת
האישבלי לאחירם משפחת האחירמי :
לשפופם משפחת השופמי לחופם
משפחת החופמי : ויהיו בני בנימין
ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת
הנעמי : אלה בני בנימן למשפחתם
ופקדיהם חמישה וארבעים אלף ושישים
מאות : אלה בני דן
למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי
אלה משפחת דן למשפחתם : כר
משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה
וישישים אלף וארבע מאות :
בני אשר למשפחתם לימנה
משפחת הימנה לישוי משפחת
הישוי לכרייה משפחת הכרייה : ולבני
נרייה לחכר משפחת החכרי למלכיאל
משפחת המלכיאלי : ושם נת אשר
שרה : אלה משפחת בני אשר
לפקדיהם שלשה וחמישים אלף
וארבע מאות : בני נפתלי
למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי
לנני משפחת הנני : ליער משפחת
היערי לשלם משפחת השלמי : אלה
משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
חמישה וארבעים אלף וארבע מאות :
אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף
ואלף שבע מאות וישישים :
וידבר יהוה אל משה לאמר : לאלה
תחלק הארץ בנחלה במספר שמות :

קמ
וכימ
כתל
בכור
וכי
כתל

לאלה : קמ
הארץ בנחלה :
שמות ט מל בכור וכימ
ויקריהם היתרים : שמו אהרן : הקהילן : בני ראובן : שמעון : גד : מנשה : יוסף :
ולבנותי : מיה : יענשה : לאלה : היום : לאלה : תחלק
למ אהרן : לאלה : חסוב : יעק : לביתו : יחברו : לאל : ימיו : לאלה :
לאלה : חסוב : יעק : לביתו : יחברו : לאל : ימיו : לאלה :

יבחר לו
ללך

ג

קמ

ויסמ
ויסמ

לשמות מטרות
ללוי במעדים

איש כפי נחלתו
לא היה ללוי חלק

כבוד חכמים ונחלו
חשביה בן קמואל

לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט
נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו
אך בגורל יחלק את הארץ לשטות
מטות אבתם ינחלו: על פי הגורל תחלק
נחלתו בין רב למעט:
ואלה פקודי הלוי למשפחתם
לנשון משפחת הגרשני לקהת
משפחת הקהתי למורי משפחת
המורי: אלה משפחת לוי משפחת
הלבני משפחת התברני משפחת
המחלי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקהת הולד את עמרם: וישם
אשת עמרם יוכבד בת לוי איש ילדה
אתה ללוי במצרים ותלד ליצמוס את
אהרן ואת משה ואת מרים אחתם:
ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את
אליעזר ואת איתמר: וימת נדב ואביהוא
בהקריבם אשזרה לפני יהוה: ויהיו
פקדיהם שלשה ויעשרים אלף כל
זכר מבן חדש ומעלה כילא התפקדו
בתוך בני ישראל כילא נתן להם נחלה
בתוך בני ישראל: אלה פקודי משה
ואליעזר הכהן אשר פקדו את בני
ישראל בעובת מואב על ירדן ירחו:
ובאלה לא היה איש מפקודי משה
ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל
במדבר סיני: כי אמר יהוה להם מות
ימתי במדבר ולא נותר מהם איש כי
אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון:
ותקדנה כננת צלפחד
בן חפר בן גליעזר בן מכיר בן מנשה

ללוי
ללוי
ללוי

ללוי
ללוי
ללוי

ללוי
ללוי
ללוי

ללוי
ללוי
ללוי

ללוי
ללוי
ללוי

למשפחת מנשה בן יוסף ואלה
שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה
ומלכה ותרצה: ותעמדנה לפני משה
ולפני אליעזר הכהן ולפני הנשיאם
וכל היעצה פתח אהל מועד לאמר:
אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך
היעצה הנעצרים על יהוה בעדת קרוח
כי נחטא ומת ובנעם לא היו לו: למה
יערשם אבינו מתוך משפחתו כי
אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי
אבינו: ויקרב משה את משפט
לפני יהוה:
ויאמר יהוה אל משה לאמר:
כן בנות צלפחד דברת נתן תתן
להם אחזה נחלה בתוך אחי אביהם
והעברת את נחלת אביהן להן: ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש שכימות
ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו:
ואם אין לו בנות נתתם את נחלתו לאחיו:
ואם אין לו אחים ועתתם את נחלתו
לאחי אביו: ואם אין אחים לאביו
ועתתם את נחלתו לשארו הקרב
אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה
לכני ישראל לחקת משפט נאשר
צוה יהוה את משה:
ויאמר יהוה אל משה יעלה אל הר
העברים הזה וראה אתה ארץ אשר
נתתי לבני ישראל: וראיתך אתה
ונאספת אל עמך גם אתה נאשר
נאסף אהרן אחיך: נאשר מריתם
פי במדבר צן במריבת היעצה להקדישני

ללוי
ללוי
ללוי

ללוי
ללוי
ללוי

ללוי
ללוי
ללוי

ולא נותר כל ירק בעין ולא נותר
בן יפנה וכל האנשים
ולא נותר בה פריץ

ויסמקתון
כי אסכלב
ולא נותר בוני

ולא נותר
מחם
אשר עמו

וְצוֹתָהּ אֶתְּנוּ לַעֲשֵׂתָם אֶת כָּל אֲשֶׁר צוֹתָהּ לַעֲשׂוֹתָם
אֲשֶׁר צוֹתָהּ לַעֲשׂוֹתָם אֲשֶׁר צוֹתָהּ לַעֲשׂוֹתָם
אֶת צוֹתָהּ לַעֲשׂוֹתָם אֶת צוֹתָהּ לַעֲשׂוֹתָם

הָיָה לְכַנֵּשׁ הָאֶחָד בְּקֶדֶשׁ הַסֶּךְ נֶסֶךְ
שֶׁכֶּר לִיהוָה וְאֶת הַכֶּנֶשׁ הַשֵּׁנִי תִעֲשֶׂה
בֵּין הָעַרְבִים כַּמִּנְחָה הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ
תִעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִחָח לִיהוָה:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִכָּיִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תִּמְיָמָם וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵים סֶלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן וְנִסְכּוֹ: עֵלֶת שְׁנֵי שָׁנִים
עַל יֵלֶת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים כִּסְתָּ תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִיהוָה
פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים וְאֶל אֶחָד כִּכָּיִם
בְּנֵי שֶׁנָּה שְׁבִיעָה תִּמְיָמָם: וְיִשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן לֶפֶן
הָאֶחָד וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בִּשְׁמֵן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרִים עֶשְׂרִים
סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן לְכַנֵּשׁ הָאֶחָד
עֹלָה רִיחַ נִחָח אִשָּׁה לִיהוָה: וְנִסְכָּהּ
חֲצִי הָהָיָה לִפְרוֹשֵׁי שֶׁלִּישָׁתָּ הָהָיָה
לְאֵיל וּרְבִיעֶתָּ הָהָיָה לְכַנֵּשׁ יֵין וְאֶת יֵלֶת
חֲדָשׁ בְּחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנָה: וְיִשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים אֶחָד לְחֹדֶשׁ לִיהוָה עֹלָה תְּמִיד
יִעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבְחֹדֶשׁ
הָרֵאשִׁי בְּאֶרְבָּעָה עֶשְׂרִים וּסְלֵסְלָה
פֶּסַח לִיהוָה: וּבְחֹדֶשׁ הָעֶשְׂרִים וּסְלֵסְלָה
הַזֶּה חֲצִי שְׁבִיעָה יָמִים מִיָּמֵי אֶבֶר: בְּיוֹם
הָרֵאשִׁי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מַלְאָכָה עֲבוּדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהַקְרִבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לִיהוָה
פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים וְאֶל אֶחָד וְשִׁבְעָה
כִּכָּיִם בְּנֵי שֶׁנָּה תִמְיָמָם יִהְיוּ לָכֶם:
וּמִנְחָתָם סֶלֶת בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן יִשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים לֶפֶן וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל תִּעֲשׂוּ:

בְּמִים לַעֲשֵׂיהֶם הַסְּמִימִינָה קֹדֶשׁ
מִדְּבָרֵינוּ: וְיִדְבַּר מִשָּׁה אֶל
יְהוָה לֵאמֹר: יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַחוּחַת
לְכָל בִּישׁ אִישׁ עַל הָעֵדָה: אִשׁ יִצָּא
לִפְנֵיהֶם וְאִשׁ יָבֹא לִפְנֵיהֶם וְאִשׁ יִצָּא
וְאִשׁ יָבֹא וְלֹא תִהְיֶה עֵדָה יְהוָה כִּנְאֹן
אִשׁ אֵין לֵהֶם רִיעָה: וְיֹאמֶר יְהוָה אֶל
מִשָּׁה קַח לְךָ אֶת הַיֵּשׁ עֲבֹדָה אִישׁ
אֲשֶׁר רָחוּק וּסְמִינָה אֶת־יָדְךָ עָלָיו:
וְהָיָה עֲמִידָתָם לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַכֹּהֵן וּלִפְנֵי
כָּל הָעֵדָה וְיִצָּא אֶתְּנוּ לַעֲשֵׂיהֶם: וְנִתְּנָה
מִחוּרָךְ עָלָיו לְמִעַן יִשְׁמְעוּ כָּל עֲדַתְּנוּ
יִשְׂרָאֵל: וּלִפְנֵי אֱלֹהֵי הַכֹּהֵן יִצָּמְדוּ וְיִשְׁאֵל
לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאֲוִירִים לִפְנֵי יְהוָה עַל פִּי
יִצָּאוּ וְעַל פִּי יָבֹאוּ וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶתְּנוּ וְכָל הָעֵדָה: וְיִעֲשֶׂה מִשָּׁה כְּאִשְׁרֵי
יְצָא יְהוָה אֶתְּנוּ וְיִקַּח אֶתְּנוּ וְיִצָּמְדוּ
לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַכֹּהֵן וּלִפְנֵי כָּל הָעֵדָה:
וְיִסְמַךְ אֶת־יָדָיו עָלָיו וְיִצָּמְדוּ כְּאִשְׁרֵי
דְּבַר יְהוָה בִּדְ מִשָּׁה:

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל מִשָּׁה לֵאמֹר: יְצָא אֶתְּנוּ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם אֶתְּנוּ לְחַמֵּי
לְאִשֵּׁי רִיחַ נִחָח תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
בְּמוֹעֵד: וְאִמְרַתְּ לֵהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לִיהוָה כִּכָּיִם בְּנֵי שֶׁנָּה תִמְיָמָם
שְׁנֵים לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֶתְּנוּ אֶחָד
תִּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֶתְּנוּ הַשֵּׁנִי תִעֲשֶׂה
בֵּין הָעַרְבִים: וְעִשִּׂיתֶם אִפְּהָ סֶלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בִּשְׁמֵן כֶּתֶת רְבִיעֶת
הָהָיָה: עֵלֶת תְּמִיד הָעִשִּׂיָּה בְּחֹדֶשׁ
לְרִיחַ נִחָח אִשָּׁה לִיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֶת

עֲשֹׂרוֹן עֲשֹׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
לִשְׁבַּעַת הַכֹּבָשִׁים וְיִשְׁעֶיךָ חֲטָאֲתָה
אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם מִלֵּכְךָ עַל־תִּהְיֶה
אֲשֶׁר לִעֲלֵת הַתְּמִיד תַּעֲשֶׂה אֶת־אֱלֹהִים
כֹּאֲלֵה תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם שְׁבַעַת יָמִים לֶחֶם
אִשָּׁה רֵיחַ נִחַח לִיהוָה עַל־עֲוֹלֹת הַתְּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ וּבָיִים הַשְּׂכִינִי מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבָדָה לֹא
תַּעֲשֶׂה וּבָיִים הַכְּנוּרִים
בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדִישָׁה לַיהוָה
בִּשְׂבַּעַתֵּיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מִלְאֲכַת עֲבָדָה לֹא תַּעֲשֶׂה וְהַקְרַבְתָּ
עֹלָה לְרֵיחַ נִחַח לִיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁנַיִם אִילָאֶחָד שְׁבַעַת כֹּבָשִׁים בְּנֵי־
שִׁנָּה וּמִנְחָתָם סֶלֶת בָּלוּלָה בִּשְׁמֶן
שְׁלִישָׁה עֲשָׂרִים לֶפֶר הָאֶחָד שְׁנֵי
עֲשָׂרִים לֹאִיל הָאֶחָד עֲשֹׂרוֹן עֲשֹׂרוֹן
לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לִשְׁבַּעַת הַכֹּבָשִׁים
יִשְׁעֶיךָ עֲזִים אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם מִלֵּכְךָ
עַל־תִּהְיֶה הַתְּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשֶׂה תְּמִידָם
יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
 לָכֶם וַיַּעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ נִחַח לַיהוָה
 פָּרִז בְּקֹרֶא אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּנְשִׁים בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל שִׁבְעָה תַמִּימִם וּמִנַּחֲתָם סֹלֶת
 כִּלְוָה בִּשְׂמֶן יִשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵנִים לִפְנֵי
 יְהוָה עֶשְׂרֵנִים לֵאיל וַיַּעֲשֶׂה אֶחָד
 לְכִנְשֵׁי הָאֶחָד לִשְׁבַּעַת הַכִּנְשִׁים
 וַיַּעֲד עֲזִים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֹּר עֲלֵיכֶם

מלכד עלת החד שומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם כמישפטם
לדיתנחת אשה ליהוה:

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא
 קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם
 כל מלאכה לא תעשו וזה קרבנתם
 עלה ליהוה ריח ניחח פרים בקר
 אחד איל אחד כבשים בני שנה
 שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם
 סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר שני עשרונים לאיל האחד עשור
 עשרון לכבש האחד לשבעת הנכשים
 שיעיר עזים אחד חטאת מלכד חטאת
 הנפרים ועלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם:
 עשור יום לחדש השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו וחתם חנ ליהוה שבעת
 ימים וזה קרבנתם עלה אישה ריח
 ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה
 עשר אילים שנים כבשים בני שנה
 ארבעה עשר תמימים יהיו ומנחתם
 סלת כלולה בשמן שלשה עשרונים
 לפר האחד לשלשה עשר פרים שני
 עשרונים לאיל האחד לשני האילים
 ועשור עשרון לכבש האחד לארבעה
 עשר כבשים ושיעיר עזים אחד
 חטאת מלכד עלת התמיד מנחתה
 ונסכה:
 וביום השני
 פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים
 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים

ה
מדינה
יח
מדינה

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
8

11
 מל
 בתור

25. 11. 1911

כלי זהב ויבאו אל משה ואל אלעזר ויבאו אתו אל אהל מועד ויבקעו שלשת דבאר
ויבאו האנשים על הנשים ויקרב את קרבן יט אך לא יעשה בית יט
ויבאו אל משה ואל אלעזר ויבאו אתו אל אהל מועד ויבקעו שלשת דבאר

ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את
ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא
נפקד ממנו איש ונקרב את קרבן
יהוה איש אשר מצא כלי זהב או צעדה
ויצמיד טביעת עגל וכמוז לכפר על
נפשותינו לפני יהוה ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה
ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה
שישה עשר אלף שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי
המאות אנשי הצבא כוזו איש לו
ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב
מאת שרי האלפים והמאות ויבאו
אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל
לפני יהוה
וזכנה רבה יהי לבני ראובן ולבני גד
יעזובם מאד ויראו את ארץ יעזרואת
ארץ גלעד והנה המקום מקום מקעה
ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל
משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי
העדה לאמר יעשרות ודיבן ויעזר
ונמרה וחישבון ואלעלה וישבם נכחו
ובני הארץ אשר הכה יהוה לפני
יערת ישראל ארץ מקעה הוא ולעזר
מקעה ויאמרו אם
מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת
לעבדיך לאחזה אל תעברנו את
הירדן ויאמר משה לבני גד ולבני
ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם
תשבו פה ולמה תנואון את לב בני
ישראל מעבר אל הארץ אשר נרע

להם יהוה כה עשו אבותיכם בשלח
אתם מקדש ברנע לראות את הארץ
ויעלו עד נחל אישטל ויראו את
הארץ ויבאו את לבב בני ישראל
לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם
יהוה ויחר אף יהוה כיום ההוא וישמע
לאמר אם יראו האנשים העלים
ממצרים מבני עשרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשבעתי לאבותם
לייעקב וליעקב כי לאמלאו אחרי
בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושיע בן
נון כי מלאו אחרי יהוה ויחר אף יהוה
בני ישראל וינעם במדבר ארבעים שנה
עד תס כל הדור העשה הרע בעיני
יהוה וזהנה קמתם תחת אבותיכם
תרכות אנשים חטאים לספות עוד
על חרון אף יהוה אל ישראל כי
תשובו מאחרי ויסף עוד להגדלו
במדבר וישחתם לכל העם הזה
וינשו אליו ויאמרו עדות
צאן נבטה למקננו פה וערים לטפנו
ואנחנו נחליץ חישים לפני בני ישראל
עד אשר אס הכיאנס אל מקומם
וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיבי
הארץ לא נשוב אל בתינו עד התנחל
בני ישראל איש נחלתו כי לא ננחל
אתם מעבר לירדן והלאה כי באה
נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה
ויאמר אליהם משה אם תעשון את
הדבר הזה אס תחליצו לפני יהוה

ל
ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ולעבדיך וינעם ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נרע
למה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נרע
למה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נרע
למה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נרע

גלעד... וילכו בני מנשה בן מנשה... וילכו בני מנשה בן מנשה... וילכו בני מנשה בן מנשה...

למלחמה ויעברו לכם כל חלוצי את
הירדן לפני יהוה עד הורישו את בני מנשה
ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחרת שבו והיותם
נקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני יהוה ואם
לא תעשו כן הנה הטאתם ליהוה
ודיעו חטאתכם אשר תמצאו אתכם
בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לינאכם
והינא מפניכם תעשו ויאמר בני נר
ובני ראובן אל משה לאמר יעבדיך
יעשו כאשר אדני מצוה טפנו נשינו
עקנו וכל כהמתנו יהיו שם בערי
הגלעד ויעבדיך יעברו כל חלוצי יצאו
לפני יהוה למלחמה כאשר אדנינו
ויעו להם משה את אליעזר הכהן
ואת יהושיע בן נון ואת ראשי אבות
המטות לבני ישראל ויאמר משה
אלהם אסיעברו בני נר ובני ראובן אתכם
אתה וכל חלוצי למלחמה לפני יהוה
ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא
יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתנכם
בארץ כנען ויענו בני נר ובני ראובן
לאמר את אשר רבר יהוה אל יעבדיך
בן נעשה נחנו נעבר חלוצים לפני
יהוה ארץ כנען ואתנו אחות נחלתנו
מעבר לירדן ויתן להם משה לבני
נר ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה
בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמורי
ואת ממלכת עוג מלך הכנען הארץ
לעריה כנולת ערי הארץ סביב :

ויבנו בני נר את דיבן ואת יצטרות ואת
יער: ואת יצטרות שופן ואת יער
וינבה: ואת בית נמרה ואת בית הרן
ערי מבצר ונדרת צאן וזבן ואובן
בנו את חשכון ואת אלעל ואת
קריתים: ואת ננו ואת בעל מעון
מוסכת שס ואת שבמה ויקראו
בשמת את שמות הערים אשר בנו:
וילכו בני מנשה בן מנשה על עזה וילכו
ויורשו את האמר אשר בה ויתן משו
אתה גלעד למכיר בן מנשה ויישבנה
ויאיר בן מנשה הלך וילכו את חותות
ויקרא אתהן חותי איר: ונכח הלך
וילכו את קנת ואת כנתיה ויקרא לה
נכח בשמו:
אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו
מארץ מצרים לצבאתם ביד משה
ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש
הראשון בחמשה עשר יום לחדש
הראשון ממחרת הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים:
ומערים מקרים את אשר הנה יהוה
בהם כל בכור ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו יג
מסכת ויחנו באתם אשר בקצה
המדבר: ויסעו מאתם ויישב
על פי החירת אשר על פני
בצל צפון ויחנו לפני מגדל:

ויבנו ישראל יצאים ביד משה... וילכו בני מנשה בן מנשה... וילכו בני מנשה בן מנשה...

אל אשר יצא לו שמה הנזר לו יהיה
למטות אבותיכם תתנחלו ואם לא
תורישו את יישי הארץ מפניכם והיה
אשר תותרו מהם לשכים בעיניכם
וליצנעם בצריכם וצירו אתכם על
הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה
כאשר דמית לעשות להם אעשה
לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואלה
שמות האנשים אשר יעלו אתם אל
הארץ כנען ואת הארץ אשר
תפל לכם בנחלה ארץ כנען לנחלתה:
והיה לכם פאת נגב ממדבר יצן על ידי
אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים
המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב
למעלה עקרבם ויעבר צנה והיה
תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר
אדר ויעבר עינמה: ונסב הגבול מעצמון
עלה מצרים והיו תוצאתו הימה:
וגבול ים והיה לכם הים העדול וגבול
זה יהיה לכם גבול ים: וזה יהיה לכם
גבול צפון מן הים העדול תתאו לכם הדר:
סהר הדר תתאו לבא חמת והיו
תוצאת הגבול עד דה: ויצא הגבול
זפרנה והיו תוצאתו חצר יענן וזה
יהיה לכם גבול צפון: והתאויתם לכם
לגבול קדמה מחצר יענן שפמה ויורד
הגבול משפם הדבילה מקדס לעין ויורד
הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה:
ויורד הגבול הירדנה והיו תוצאתו ים
המלח ואת תהיה לכם הארץ לנחלתה

סביב: ויצו משה את בני ישראל לאמר
ואת הארץ אשר תתנחלו אתה כנען
אשר יצוה יהוה לתת לתשעת המטות
וחצי המטה: כי לקחו מטה בני
הראובני לבית אבתם ומטה בני הנדני
לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו
נחלתם: שני המטות וחצי המטה
לקחו נחלתם מעבר לירדן ורחו קדמה
מזרחה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואלה
שמות האנשים אשר יעלו את
הארץ אל יצור הכהן ויהו שיען טון:
ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו
לנחל את הארץ: ואלה שמות האנשים
למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמטה בני
שמעון שמואל בן עמיהוד: ולמטה
בנימין אלידד בן בסלון: ולמטה בני
נשיא בקי בן יצח לבני יוסף למטה בני
מנשה נשיא חנניאל בן אפר: ולמטה
בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן:
ולמטה בני זבולון נשיא אליעזר בן
פרנך: ולמטה בני ישישבר נשיא
פלטיאל בן עון: ולמטה בני אשר נשיא
אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי
נשיא פדהאל בן עמיהוד: ואלה אשר
יצוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ
כנען:

וידבר יהוה אל משה כערכת מואב על
ירדן ורחו לאמר: ואלה שמות האנשים
ללויים מנחלת אחותם ערים לישבת
ומעריש לערים סביבתם תתנו ללויים:

הנזר לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו ואם לא תורישו את יישי הארץ מפניכם והיה אשר תותרו מהם לשכים בעיניכם וליצנעם בצריכם וצירו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמית לעשות להם אעשה לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואלה שמות האנשים אשר יעלו אתם אל הארץ כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לנחלתה: והיה לכם פאת נגב ממדבר יצן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבם ויעבר צנה והיה תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ויעבר עינמה: ונסב הגבול מעצמון עלה מצרים והיו תוצאתו הימה: וגבול ים והיה לכם הים העדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים העדול תתאו לכם הדר: סהר הדר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבול עד דה: ויצא הגבול זפרנה והיו תוצאתו חצר יענן וזה יהיה לכם גבול צפון: והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר יענן שפמה ויורד הגבול משפם הדבילה מקדס לעין ויורד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה: ויורד הגבול הירדנה והיו תוצאתו ים המלח ואת תהיה לכם הארץ לנחלתה

11

124
125

ונוסף גם הוא על שני האחרים
לכונן בני ישראל ולעולם ולעולמי עולם

ונוסף גם הוא על שני האחרים
לכונן בני ישראל ולעולם ולעולמי עולם

אל ארץ אחזתו: והיו אלה לכם לחקת
משפט לדתכם בכל מושבותיכם:
כל מנהג נפש לפי עדים ירצח ארץ
הרצח ויעד אחד לא יענה בנפיש למות:
ולא תקחו כפר לנפיש רצח אשר הוא
ישע למות כי מות יומת: ולא תקחו
כפר לנוס אל עיר מקלטו לישב לשנת
בארץ עד מות הכהן: ולא תחנפוא את
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא
יחנף את הארץ ולא ארץ לא יכפר לזם
אשר ישפך בה כי אם בדם ישפכו: ולא
תטמא את הארץ אשר אתם יושבים
בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה
שכן בתוך בני ישראל:

ויקדכו ראשי האבות למשפחת בני
גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני
יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים
ראשי אבות בני ישראל: ויאמרו
את אדני עזה יהוה לתת את הארץ
בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני עזה
ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו
לבנותיו: והיו לאחד מבני שבטי בני
ישראל לנשים וגר עזה נחלתן מעלות
אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר
תהיינה להם וכעל נחלתנו יציע:
ואם יהיה היכל לבני ישראל ונוספה
נחלתן על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו
יער נחלתן: ויצו משה את בני ישראל
על פי יהוה לאמר בן מטה בני יוסף
דברים: זה הדבר אשר עזה יהוה

לבנות צלפחד לאמר לטוב כי עניהם
תהיינה לנשים אך למשפחת מטה
אביהם תהיינה לנשים: ולא תסנענה
לכני ישראל ממטה אל מטה כי איש
נחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל:
וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל
לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה
לאשה למיען יירשו בני ישראל איש
נחלת אבתו: ולא תסנע נחלה ממטה
למטה אחר כי איש נחלתו ידבקו
מטות בני ישראל: כאשר עזה יהוה
את משה בן יצחק בנות צלפחד:
ותהיינה מחלה תרעה וחגלה ומלכה
ונענה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:
ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו
לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת
אביהן: אלה המצוות והמשפטים
אשר עזה יהוה ביד משה אל בני
ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

ראשי האבות
נחלתן
לבני ישראל
ויקדכו ראשי האבות למשפחת בני
גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני
יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים
ראשי אבות בני ישראל: ויאמרו
את אדני עזה יהוה לתת את הארץ
בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני עזה
ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו
לבנותיו: והיו לאחד מבני שבטי בני
ישראל לנשים וגר עזה נחלתן מעלות
אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר
תהיינה להם וכעל נחלתנו יציע:
ואם יהיה היכל לבני ישראל ונוספה
נחלתן על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו
יער נחלתן: ויצו משה את בני ישראל
על פי יהוה לאמר בן מטה בני יוסף
דברים: זה הדבר אשר עזה יהוה

五
 六
 七
 八
 九
 十
 十一
 十二
 十三
 十四
 十五
 十六
 十七
 十八
 十九
 二十
 二十一
 二十二
 二十三
 二十四
 二十五
 二十六
 二十七
 二十八
 二十九
 三十
 三十一
 三十二
 三十三
 三十四
 三十五
 三十六
 三十七
 三十八
 三十九
 四十
 四十一
 四十二
 四十三
 四十四
 四十五
 四十六
 四十七
 四十八
 四十九
 五十
 五十一
 五十二
 五十三
 五十四
 五十五
 五十六
 五十七
 五十八
 五十九
 六十
 六十一
 六十二
 六十三
 六十四
 六十五
 六十六
 六十七
 六十八
 六十九
 七十
 七十一
 七十二
 七十三
 七十四
 七十五
 七十六
 七十七
 七十八
 七十九
 八十
 八十一
 八十二
 八十三
 八十四
 八十五
 八十六
 八十七
 八十八
 八十九
 九十
 九十一
 九十二
 九十三
 九十四
 九十五
 九十六
 九十七
 九十八
 九十九
 一百

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥

וכל עמו למלחמה יהצה: ויתנהו יהוה
אלהינו לפנינו ונד אתו ואתבנו ואת
כל עמו: ונלכ את כל עריו בער
ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים
והטף לא השארנו שריד: ורק הכהנה
בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו:
מערער אשר על שפת נחל ארנן
והעיר אשר בנחל ויער הגלעד לא
היתה קריה אשר ישונה ממנו את
הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק
אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד
נחל יבק וערי ההר וכל אשר צורה
יהוה אלהינו: ונפן ונעל דרך הבשן
ויצא עונג מלך הבשן לקראתנו הוא
וכל עמו למלחמה אדריעי: ויאמר
יהוה אלי אל תירא אתו כי ביד נתתי
אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לזכא אשר עשית לסיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עונג מלך הבשן ואת כל
עמו ונכחו עד בלתי השאיר לו שריד:
ונלכ את כל עריו ובעת ההוא לא
היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם
יששים עיר כל חבל ארנב ממלכת
עונג הבשן: כל אלה ערים בעררת
חומה גבהה דלתים ובריח לכד מערי
הפרוזה רובה מאד: ונחרם אותם
כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון
החרם כל עיר מתם הנשים והטף:
וכל הכהמה ושלל הערים בזונו לנו:
ונקה בעת ההוא את הארץ מיד שני

מלכי האמרי אשר בער הירדן מעל
ארנן עד הר חרמון: צידנים יקראו
לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שני:
כל ערי המישור וכל הגלעד וכל הבשן
עד סלכא ואדריעי ערי ממלכת עונג
בבשן: כי רק עונג מלך הבשן נשאר
מיתר הרפאים הנה ערשו ער שפרול
הלה הוא מכתב עמון תשע אמות
ארכה וארבע אמות רחבה באמרת
איש: ואת הארץ הזאת ירשנו בעת
ההוא מערער אשר על נחל ארנן
והצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובן
ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת
עונג נתתי לחצי שבט המנשה כל
חבל הארנב לכל הבשן ההוא יקרא
ארץ רפאים: יאיר בן מנשה לקח את
כל חבל ארנב עד גבול הנשור:
והמעכת ויקרא אתם על שמו את
הבשן חות יאיר עד היום הזה: ולמנו
נתתי את הגלעד: ולראובן ולגדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך העל
וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון:
והערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשדוד הפסגה
מזרחיה: ואני אתכם בעת ההוא לאמנו
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל
בני חיל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה רכ לכם יישבו
בעריכם אשר נתתי לכם:

הלה הוא... ונקה בעת ההוא... ואלה מלכי הארץ... ונקה בעת ההוא... ואלה מלכי הארץ...

2
10
11
12
13
14
15

A large, ornate initial 'A' in red ink. The letter is filled with a dense, swirling pattern of red lines. The top of the 'A' is decorated with a tall, slender, leaf-like structure. The base of the 'A' is a solid red rectangle. The entire initial is set against a background of faint, repeating floral or foliate patterns.

קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה
אתכם לעשות עשרת הדברים
ויכתבם על שני לוחות אבנים: ואת
צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
הקים ומשפטים לעשותכם אתם
בארץ אשר אתם עברים שמד
לדשתה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם
כי לאראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה
אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל
תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנית כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים: תבנית כל דומם
באדמה תבנית כל דג אשר במים
מתחת לארץ: ופן תשא עיניך
השמימה וראית את השמים ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת וישתחווית להם ועבדתם
אשר חלק יהוה אליהם אתם לכל
העמים תחת כל השמים: ואתכם
לקח יהוה ויוצא אתכם ממצרים
ממצרים להיות לו לעם נחלה ביום
הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם
וישב על לבלתי עבד את הירדן ולבלתי
בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מרת
בארץ הזאת אינני עבד את הירדן
ואתם עברים וירשתם את הארץ
הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשחתו
את ברית יהוה אליכם אשר כרת
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל

אשר עזר יהוה אליהם: כי יהוה אלהיך
איש אכלה הוא אלקנא:
כי תוליד בנים ובני בנים ונשי שנתם נאון
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל
ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך
להכעיסו: העידת לכם היום את
השמים ואת הארץ כי אנכי תאבדון
מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
את הירדן שמה לדשתה לא תאריכון
ימים עליה כי השמד תשמדון: והפני
יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתו
מספר בני ישראל אשר ינה יהוה אתכם
שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עין ואזן אשר לא יראו
ולא יישמעו ולא יאכלו ולא יריחו:
ונקשתם מי שם את יהוה אלהיך ומצאת
כי תדרשנו ככל לבבך וככל נפשך: בער
לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים וישתת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלוי: כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך
ולא ישחיתך ולא יטבח את ברית אביתך
אשר נשבע להם כי שאל נא לימים ואשבע
אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה
השמים הנהיה בדבר הנהיה הזה אזהר
במה: השמיע עם קול אלהים מדבר מתוך
האש כאשר שמעת אתה ויחי: אזהרם
אלהים לבוא לקחת לוי נקובו בני בנות
באתות ובמזופתים ובמלחמה ובדחוקה
ובזרוע נטויה ובמורא יסע לים ככל אשר
עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לענין:

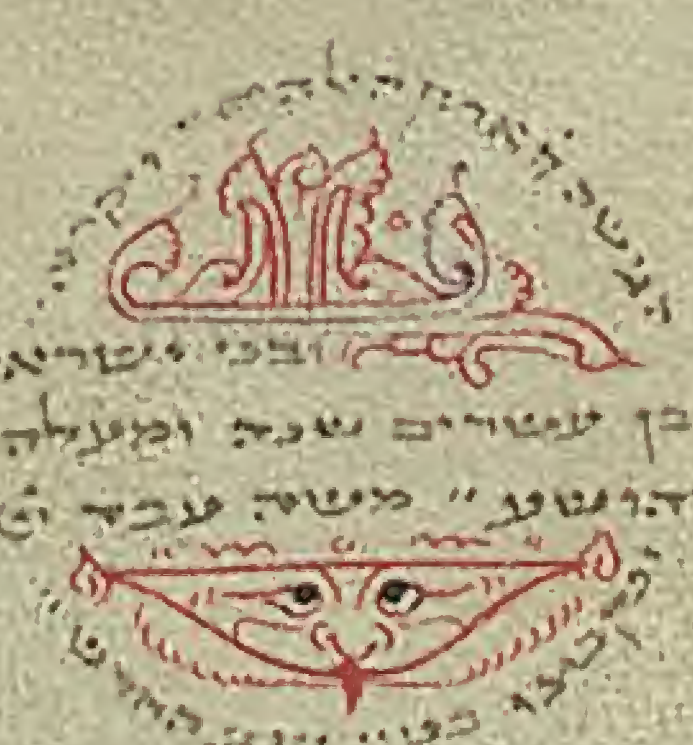
השמימה יפן תש"א ענין השמימה יפן תדרש להיכנס

אזה הראת לדעת כי יהוה הוא אלהים
אין עוד מלבדו ומן השמים השמיעך
את קולו ליסודך ועל הארץ הראך את
אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש ותחת כיאהב את אבתך ויבחר
בזרעו אחריו ויוציאך בפניו בכחו הגדל
ממצרים להוריש גוים גדלים ועצומים
ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצו
נחלה ביום הזה וידעת היום והשבת
אל לבבך כי יהוה הוא אלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד
ושמרת את הקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מצוך היום אשר יטב לך ולבנך
אחריך ולמען תאריך ימים על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים

אז יבריל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמיש לנס שמה ויצא
אשר ירצה את רעהו בכלי דעת והוא
לא שנאלו מתמל שלשם ונס אל
אחת מן הערים האלו וחי את בני
במדבר בארץ המישור לדאובנו ואת
ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בכוש
למנשי וזאת התורה אשר ישם
משה לפני בני ישראל אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר
משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים בעבר הירדן בצא מול
בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
אשר יושב בסוכתון אשר הכה
משה ובני ישראל בצאתם ממצרים

ויירשו את ארצו ואת ארץ ענגמלך
הכושן שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מזרחה שמיש מערער אשר
על שפת נחל ארנון ועד הירשון
הוא חרמון וכל הערבה עבר הירדן
מזרחה ועד ים הערב תחת אשור
הפסגה

ויקרא משה אל כל ישראל ואמר
אלהם שני עשר אל את החקים
ואת המשפטים אשר אנכי דבר
באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם כי יהוה אלהינו ברת עמנו
ברית בחורב לא את אבתנו ברית
יהוה את הכרית הזאת כי אתנו אנחנו
אלה פה היום כלנו חיים פנים בפנים
דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
אנכי עמד בין יהוה וכינעם בערת
ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי
ידעתם מפני האש ולא עליתם בהר
לאמר אנכי יהוה אלהיך
אשר הוצאתיך מארץ מצרים מנח
עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני לא תעשה לך פסל כ
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבות על בנים ועל
שלשים ועל רבעים לשנא ויעשה
חסד לאלפים לאהב ולשמר מצותו
לא תשא את שם יהוה

אלהיך לישוא כי לא ינקת יהוה את
אשר ישא את שמו לישוא:
שמור את יום השבת לקדשו
כאשר יצו יהוה אלהיך: ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך וישורך וחמורך וכל בהמתך
וצורך אשר בשעריך למען ינוח יצורך
ואמתך כמוך: וזכרת כי יצרך ה' ירד
בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך
מיצרים ביד חזקה ובזרע נטויה על כן
יצו יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת: כבד את אביך
ואת אמך כאשר יצו יהוה אלהיך
למען יאריך ימך ולמען יטוב לך
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
לא תרצח:
ולא תנאף:
ולא תגנב:
ולא תענה ברעך עד שוא:
ולא תחמד אשת רעך
ולא תתאווה בית רעך
שדהו ויעבדו ואמתו ישורו וחמרו וכל
אשר לרעך: את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר
מתוך האש הענן והערפל קול גדול
ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים
ויתנם אלי: ויהי כשמעבס את הקול
מתוך החושך וההר בער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וקנניכם:

ותאמרו הן הראש יהוה אלהינו את
כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך
האש היום הזה ראינו כי דבר אלהים
אתה אדם והי' ויעתה למה נמות כי
תאכלנו האש העלה הוא את אסירי
אנחנו לישמע את קול יהוה אלהינו
יעזוב ומתנו: כי מי כל בשר אשר ישמע
קול אלהים חיים מדבר מתוך האש
כמען ויחי: קרב אתה ושמע את כול
אשר יאמר יהוה אלהינו ואת הדבר
אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו
אליך ושמענו ויעשינו: וישמע יהוה
את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם
הזה אשר דברו אליך השיבו כל אשר
דברו: מי יתן והיה לכם זה להם ליראה
אתי ולשמור את כל מצותי כל הימים
למען יטב להם ולבניהם לעלם: לך
אמר להם שובו לכם לאהליכם:
ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך
את כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו כבארץ אשר
אנכי נתן להם לרשתה: ושמרתם
לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בכל
הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם
ימים בארץ אשר תירשון: וזאת
המצוה החקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה:

ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעבס את הקול מתוך החושך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וקנניכם:
קול גדול ולא יסף... מלאך י' להביאה אל מנזר...
ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעבס את הקול מתוך החושך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וקנניכם:
ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעבס את הקול מתוך החושך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וקנניכם:

למען תירא את יהוה אלהיך לישמר
את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה
אתה ובנך ובנך כל ימי חיך ולמען
יארכן ימיך וישמעת ישראל ושמרת
לעשות אשר יטב לך ואשר תרובון
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך
לך ארץ זבת חלב ודבש:

ע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד ואהבת את
יהוה אלהיך בכל
לבבך ובכל
נפשך ובכל
מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך: וישננתם לבנך
ודברתם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזני
על ירך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאמור
ליצחק ולייעקב לתת לך ערים גדולות
וטבת אשר לא כננית: ונתים מלאים
כל טוב אשר לאמלא את וברת חצונם
אשר לא חצנת נרמים וזיתים אשר
לא נטעת ואכלת ושבעת: השמר לך
פן תשכח את יהוה אשר הוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה
אלהיך תירא ואותו תעבד ובשמו
תשבע: לא תלכון אחרי אלהים אחרים
כאלה העמים אשר סביבותיכם: כי
אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה
אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל

פני האדמה:
לאתנסו את
יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסע:
שמרת שמרון את מצות יהוה
אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוה:
ועשית הישר והטוב בעיני יהוה
למען יטב לך ובאת וירשת את
הארץ הטובה אשר נשבע יהוה
לאבותיך: להודף את כל איביך מפניך
כאשר דבר יהוה:

כי יישאלך בנך מחר לאמר מה
העדת והחקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהינו אתכם: ואמרת לבנך
עבדים היינו לפרעה כמצרים ויצאנו
יהוה ממצרים ביד חזקה: ויתן יהוה
אותות ומופתים גדלים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו ליענינו: ואותנו
הוציא מים למען הביא אתנו לתת
לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו:
ויצונו יהוה לעשות את כל החקים
האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב
לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה: ויצונו
תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל
המצוות האלה לפני יהוה אלהינו:
כאשר צונו: כי יביאך

יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
באשמה לרשתה ונשל גוים רבים
מפניך החתי והגרנשי והאמורי והנעני
והכנעני והחוי והיבסי שבעה גוים רבים
ועצומים ממך: ונתנם יהוה אלהיך
לפניך והכיתם החרם תחרים אתם
לא תכרת להם ברית ולא תחנם:

לך אשרה כל עין " וכתבת עליהן את כל דברי התורה " מהנה נאעשה לך - וחברו " לכן כה מעשה לך יהודה " מה יתן לך ומה יסוף לך לשון רמיה "

למען הקים ארץ היום לו לעם " בחר לך אחת " אם נבנים ביום לך אם שודדי לילה יאך " כל הארץ ושתחיו לך ויזמרו לך "

ולא ידעו לו נשים " ולא ישחקו דם נקי " ולא תחוס עיניך נפש בנפש " ולא אבה כיהן מלך חשבון " ולא תחמד אשת רעך " ולא תסור מכל הדברים " ולא תמן יל לם לב לדעת " ולא תתנם לבדכם לבדכם אכס " ולא תעבר לים הים לאמר " ולא קם נביא עוד בשרא במשה "

ולא תתחתן כס נתן לאתתן לבט ותתן
לא תקח לבנך כי יסיר אתבנך מאחרי
ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
בכם והשמירך מהר כי אם כהתעשו
להם מזבח תיהם תתצו ומצבתם תשנו
ואשיריהם תנר עון ונס ליהם תשרפון
באש כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם
סגולה מכל העמים אשר על פני
האדמה לא מונכם מכל העמים
חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם
המעט מכל העמים כי מאהנת יהוה
אתכם ומישמרו אתה שבעה אשר
נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם
ברחוקה ויפרך מבית עבדים מיד
פריצה מלך מצרים וידעת כי יהוה
אלהיך הוא אלהים האל הנאמן
שמו הנרית והחסד לאהבו ולשמור
מצותו לאלף דור ומשלם לישנאיו
אל פניו להאכידו לאי אחר לישנאו
אל פניו ישלם לו וישמרת אתה מצוה
ואתה הקים ואתה משפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשותם
והיה עקב תשמיעון אתה משפטים
האלה וישמרתם ועשיתם אתם וישמו
יהוה אלהיך לך אתה הנרית ואתה חסד
אשר נשבע לאבותיך ואהבך וברכך
והרכך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
דגנך ותירשך ויצהורך שער אלפך
ועשתרת צאנך על האדמה אשר
נשבע לאבותיך לתת לך ברוך תהיה

מכל העמים לא יהיה בך עקרו ועקרה
ונבהמתך והסיר יהוה ממך כל חלי
וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישימם בך ונתנם בכל שנאך
ואכלת את כל העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם
ולא תעבד את אלהיהם כי מוקשה הוא
לך כי תאמר בלבבך ובט
הגוים האלה ממע איכה אוכל להורישם
לא תירא מהם וזכר תזכר את אשר
עשה יהוה אלהיך לפריעה ולכל
מצרים הנמסת הנדלת אשר ראו
עינך והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה
אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם וגם
אתה צרעה ישלח יהוה אלהיך נס עד
אנד הנשאים והנסתרים מפניך לא
תערין מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא ונשלי יהוה אלהיך את
הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרכה עליך חית השדה
ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה
גדלה עד השמדם ונתן מלכיהם בידך
והאבדת את שמם מתחת השמים לא
יתצב איש בפניך עד השמדך אתם
כסלי אלהיהם תשרפון באש לא תהמו
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקיש
בוכי תועבת יהוה אלהיך הוא ולא תנא
תועבת אל ביתך והיית חרס כמהו שקין
תשקצו ותעבת עבדו כי חרס הוא

ולא ידעו לו נשים " ולא ישחקו דם נקי " ולא תחוס עיניך נפש בנפש " ולא אבה כיהן מלך חשבון " ולא תחמד אשת רעך " ולא תסור מכל הדברים " ולא תמן יל לם לב לדעת " ולא תתנם לבדכם לבדכם אכס " ולא תעבר לים הים לאמר " ולא קם נביא עוד בשרא במשה "

יהיה לא יחיה במשך חיובל .. או מי יחיה משוכו אל .. ושמעאל יחיה לעד .. עם אשר תמית את שוכי לא יחיה .. ויאכלך מן במדבר בבו .. כי לא יחיה ויהוא עשה ..

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום
תשמרון לעשות למען תחיו ורבותם
ובאתם וירשתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותיכם וזכרת את כל
הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך
לנסתך לדעת את אשר כלכך התשמו
מצותו אם לא ויענך וירעבך ויאכלך
את המן אשר לא ידעת ולא ידע
אנתך למען הודיעך כי לא על הלחם
לכדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה
יחיה האדם שמתך לא מלתה מעליך
ורגלך לא נצקה זה ארבעים שנה
וידעת עס לכך כי כאשר יסר איש
את בנו יהוה אלהיך מיסוך וישנרת
את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
וליראה אתו כי יהוה אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלים מים ענת
ותהמת ינאים בנקעה ובהר ארץ
חטה וישערה ונפן ותאנה ורמון ארץ
זית שמן ודבש ארץ אשר לא תמסנת
תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ
אשר אבנה נדול ומהרריה תחיצב
נחשת וואכלתו שבעת וברכת את
יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר
נתן לך השמר לך פן תשכח את יהוה
אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום פן תאמל
ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת
ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה

לך וכל אשר לך ירבה וורם לכך
ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים המולידך
במדבר העל והנורא נחש שרך
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמיש המאכלך מן
במדבר אשר לא ידעון אבתך למען
ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך
ואמרת כלכך כחי ויענם ידי עשה
לי את החיל הזה וזכרת את יהוה
אלהיך כי הוא העתך לך כח לעשות
חיל למען הקים את בריתו אשר
נשבע לאבתך כיום הזה
והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועברתם
והשתחית להם הערתי בכם היום
כי אבר תאבדון ונגזים אשר יהוה
מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא
תשמעון בקול יהוה אלהיכם
שמע ישראל אתה עבר היום את
הירדן לבאר שיתניס עליס ועצמם
ממך ערים גדלות ובערת בשמים ענ
גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק
וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העו
לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא
יכניעם לפניך והורשתם והאנרתם
מהר כאשר דבר יהוה לך אל תאמר
כלכך נהדף יהוה אלהיך אתם
מלפניך לאמר בעדקתי הביאני יהוה

ובשוב רשע .. והיה כל נפש חיה .. עמר ביתו .. המלך לעולם יהיה .. הנה כללה .. אם יוליד
איש .. כי הם שנים הרבה .. וכל היה יחיה דכות ..
ירבה .. הנה נתחכמה .. מן ירבה וכן ירדן .. ובקיד ונאנך ורבין .. בלסוק .. ברבות ישועים ירבה משע ..

ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה
אל השחת עמך ונחלתך אישופדית
בנולך אשר הוצאת ממצרים ביד
חזקה: וזכר לעבריך לאברהם ליעקב
וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה
ואל דשעו ואל חטאתו: וט יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם מכלי
יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר
דבר להם ונמשנאתו אותם הוציאם
להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך
אשר הוצאת בנחך הגדל ונורעך
הנטויה:

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך
שני לוחות אבנים כראשנים ויעלה אלי
ההרה ועשית לך ארון עץ: ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת
ושמתם בארון: ואעש ארון עצי
שטים ואפסל שני לוחות אבנים
כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת
בידי: ויכתב על הלחת כמכתב הראשון
את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
אלכם בהר מתוך האש ביום הקהל
ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד מן ההר
ואישם את הלחת בארון אשר עשיתי:
ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ובני
ישראל נסעו מבארת בני יעקב
מוסרה שם מתאהרן ויקבר שם
ויכהן אלעזר בנו תחתיו: משם נסעו
העדה ומן העדה יטבתה ארץ
נחלימים: בעת ההוא הנדיל יהוה

את שבת הלוי לישאת את ארון
ברית יהוה ליצמד לפני יהוה לשרתו
ולכרך בשמו: עד היום הזה: על פן
לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו
יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
אלהיך לו: ואנכי עמדת בהר כימים
הראשנים ארבעים יום וארבעים
לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם
ההוא לא אנה יהוה השחיתך:
ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני
העם ויבאו ויירשו את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם לתת להם:

ויעתה יסד אל מה יהוה אלהיך ישאל
מיעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך
ללכת בכל דרכיו ולא הכה אתו וליענו
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך: לשמר את מצוות יהוה ואת
חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב
לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: רק
באבתך חשק יהוה לאהבה אותם
ויסור בנורעם אחריהם בכם מכל
העמים כיום הזה: ומלתם את עולת
לבבכם ופרפכם לא תקשו עוד:
כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים האלה הגדל הנכבד
והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
שחד: יעשה משפט יתום ואלמנה
ואהבנך לתת לו לחם ושמלך:
ואהבתם את הער כי גרים הייתם בארץ

ולכרך בשמו יציר יצגשו הכהנים בע לו יפתח ילך את
כימים אשר ישבתם כימים הראשונים ועתה לא כמים כימים אשר
לא אבה יל השחיתך יא אבה בבני וישר לא אבה לו

מצרים

ואשר יעשה ליהלל מיריבם ואשר יעשה לכם במדבר ואשר יעשה לדת
ואשר יעשה לי בית ואשר יעשה ואלה דברי חזקיהו

ארץ זבת חלב ודבש:

כיה ארץ אשר אתה בא שמרה
לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר
יצאתם משכ אשר תזרע את זרעך
והשקית בגלך כנן הירק והארץ
אשר אתם עבדים שמה לרשתה ארץ
הרים ובקעת למטר השנים תישתה
מיס: ארץ אשר יהיה אלהיך דרש
אתה תמיד עני יהיה אלהיך בך
מרישת השנה ועד אחרית שנה:
והיה אם שני שנים יע
אל מצות אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם וליעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר
אריכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרד: ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם: וחרה אף יהוה בכם ויעזר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם וישמרתם
את דברי אלהיכם ללבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם וזהו
לטוטפת בין עיניכם ולמדתם אתם את
בניכם לדבר נס בשנתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך ונתתם על מזוזות
ביתך ובשעריך: למען ידבי מיכם וימי
בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ:

מצרים: את יהוה אלהיך תירא אתו
תעבד ובו תרבק ובשמותי שבע: הוא
תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתו
אתה גדלת ואתה גור אתה אלה אשר
ראו יצנך: בשבעים נפשי ירדו אנניך
מצרימה ועתה שכך יהוה אלהיך
ככוכבי השמים לרב: ואהבת את יהוה
אלהיך ושמרת משמרתו וחקרתיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם
היום כי לא אתבנכם אשר לא ידעו
ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה:
ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה
בתוך מצרים לפריעה מלך מצרים
ולכל ארצו: ואשר עשה לחלל מצרים
לסוס ולרכבו אשר הציף את מי ים
סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאנו
יהוה עד היום הזה: ואשר עשה לכם
במדבר עד באכם עד המקום הזה:
ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן אשר פעתה הארץ
את פיה ותכלעם ואת בניהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר
ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם
הראת את כל מעשה יהוה הגדל
אשר עשה: וישמרתם את כל המצוה
אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו
ובאתם וירשתם את הארץ אשר
אתם עבדים שמה לרשתה: ולמען
תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם

היקום כל ישראל אשר עשה וישמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו וברשתם את הארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם

ש
ב
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

דף
שמו
מילה
חדה
ומל
תכין
שמו

١٥١
١٥٢

על יתיצב אייגן כעסעסס " אלעג בעבונג פארדעס " בעבונג פשוטה פארדעס " על
אלא דמא בעבונג הירדן " אלא דמא פאפטיס דרשבעס " ודא אט " ודא אזויהו " על
כל המוקדם " כל המוקדם דידוע " ודא אל המוקדמו תדרדך " ודא תדרדך איהו " על

[illegible]

ואמלאתם אותו בכל מקום " השמר לך בן תפלה יעלותך .
בכל מקום עיני יט גלות " יט בכל המקום אשר אזכיר את שמי "

בבלי מקום + ימים
בבלי מקום ימים

יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
 והניח לכם מכל איביכם מסביב
 וישבתם בטח: והיה המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיכם בו
 לשכן שמו שם שמה תבנינו
 את כל אשר אנכי מצוה אתכם
 עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
 ותרמת ידכם וכל מבחר ערדיכם
 אשר תדרו ליהוה: ושמתם
 לפני יהוה אלהיכם אתם וכבניכם
 ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם
 והלוי אשר בשעריכם כי אין לו
 חלק ועלה אתכם: השמר לך
 פן תעלה עלתיך בכל מקום
 אשר תראה: כי אם במקום
 אשר יבחר יהוה כאחד שבטיך
 שם תעלה עלתיך ושם תעשה
 כל אשר אנכי מצוה: רק בכל
 אות נפשך תזבח ואכלת בשר
 כבדפת יהוה אלהיך אשר
 נתן לך בכל שעריך הטמא
 והטהור יאכלנו כעבי וכאיל:
 רק הדם לא תאכלו על הארץ
 תשפכונו במים: לא תוכל לאכל
 בשעריך מעשר דגנך ותירשך
 ויצהרך וכברת בקרך וצאנך
 וכל עריך אשר תדרוג בתיך
 ותרומת ירך: כי אם לפני יהוה
 יהוה אלהיך תאכלנו במקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 אתה ובנך וכתך ועבדך ואמתך

והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך: השמר לך פן תעזוב
את הלוי כל ימך על אדמתך:
כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
כאשר דבר לך ואמרת
אכלה בשר כי תאווה נפשך
לאכל בשר בכל אות נפשך
תאכל בשר: כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך אשר נרנן
יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
בשעריך בכל אות נפשך:
אך כאשר יאכל את הצבי
ואת האיל בן תאכלנו:
הטמא והטהור יחדו יאכלנו:
רק חזק לבלתי אכל הדם
כי הדם הוא הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר: לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים:
לא תאכלנו למען ייטב לך
ולכנך אחריך כי תעשה
חיישר בעיני יהוה: רק קדשיך
אשר יהיו לך ועדריך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר
יהוה: ועשית עלתך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחך ישפך על מזבח
יהוה אלהיך והבשר תאכל:

האכל וז' ויב' ויג' ויד' וטו' וטז' ויז' ויח' ויט' וכו' וק"ל
 כי תהיה אלמנה " תעשית עולתך בשער הדם " וכן את דמיו לא תאכל " כי תצור אל עיר זרים רבים " יאמר מקור תאכל " וחקרו " ויגן השליש אשר " וחקרו " כי בערה כגאג דעשה " לחמד סיעה תאכל " יבעל " ויב' ויג' ויד' וטו' וטז' ויז' ויח' ויט' וכו' וק"ל

ישמר וישנע את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבנך
אדריך עד עולם כיתעשה הטובה יי
ביעני יהוה אלהיך:
כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
אשר אתה בא שמה לרשת אותם
מפניך וירשת אתם וישבת בארצם:
השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי
השמים מפניך ופן תדוש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את
אלהיהם ואינשה כן גם אני לאתעשה
כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את
בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש ו
לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות
לא תספ עליו ולא תגרע ממנו:

כִּי יָקוּם בְּקֶרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֹלֶם חֲלוֹם וְנָתַן
אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת: וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת
אֲשֶׁר דָּבַר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נִלְכָּה אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יֵדְעוּם וְנַעֲבֹד
לֹא תִשְׁמָע אֱלֹדָבְרֵי הַנְּבִיא הַהוּא אוֹ
אֱלֹהֵי חֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מִנְסָה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לִדְעוֹת הִישָׁבֶנְכֶם אֱלֹהִים
אֲתִי הוּא אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לַבְנֵיכֶם וּבְכָל
נַפְשֵׁיכֶם: אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ
וְאֵתוּ תִירְאוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּבְקוֹל
תִּשְׁמָעוּ וְאֵתוּ תַעֲבֹדוּ וּבּוֹ תִדְבְּקוּ:
וְהַנְּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא
זֹמֵת כִּי דִבְרָסָה עָלֵי הוּא אֱלֹהֵיכֶם

המוציא אתכם מארץ מצרים והפך
מבית עבדים להדיחך מן הדוך אשר
עוֹד יהוה אליך ללכת בה ובער
הרע מקרבך: כי יסיתך
אחִיךָ בן אִמֶךָ אוֹבֹנֶךָ אוֹכְלֶךָ אוֹ אִשֶּׁת
חִיֶּיךָ אוֹ רֵעַךָ אִשֶּׁר כְּנַעֲשֶׁךָ כַּסְתָּ
לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאֶתִּיךָ: מֵאֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֲשֶׁר כְּבִיתִנָּם הַקְרִבְנִים אֵלַיךְ
אוֹ הָרַחֲקִים מִמֶּךָ מִקֵּנָה הָאָרֶץ וְעַד
קֵנָה הָאָרֶץ: לֹא תֹאכְלָהּ לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע
אֵלֶיהָ וְלֹא תִחָוֶס עֵינֶךָ עָלֶיהָ וְלֹא תִחְמַל
וְלֹא תִכְסֶּה עָלֶיהָ: כִּי הִדַּגְתָּהּ וְנִוְדָהּ
תִּהְיֶה בָּהּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתָ וּיָד בְּלֹהֶעַם
בְּאַחֲרֹנָה: וְסָקְלָתָהּ בְּאַבְנִים וּמָתָה כִּי
בָקִישׁ לְהַדִּיחֶךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עַבְדִּים: וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ
וְלֹא יִסְכְּפוּ לַעֲשׂוֹת כְּדֹבֶר הָרֵעַ הַזֶּה
בְּקֹרֶבךָ: כִּי תִשְׁמַע
בְּאַחַת עֵרֶךְ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתֵּן
לְךָ לִישְׁבֹּת שֵׁם לֵאמֹר: יֵצְאוּ אֲנָשִׁים
בְּנֵי בְלִיעַל מִקֹּרֶבךָ וִידִיחוּ אֶת יִשְׁכֵּי
עִירָם לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם: וְדִרְשָׁתָּ
וַחֲקַרְתָּ וּשְׁאַלְתָּ הֵיטָב וְהֵנָּה אָמַרְתָּ
נִכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשֵׂתָהּ הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת
בְּקֹרֶבךָ: הִנֵּה תָבֵה אֶת יִשְׁכֵּי הָעִיר
הַהִוא לִפְיִי חֹרֵב הָחֹרֵם אֹתָהּ וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ לִפְיִי חֹרֵב: וְאֶת
כָּל יִשְׂרָאֵל תִּקְבֹּץ אֶל־הַיָּדָיִם וְחָבְדָהּ

שנה	ה	וכי' כל תועבת י' אשר שג' - ולא תקום לך מנוכה אשר שנה י' אלהיך "
שנה	ב	כי שנה שלח אומר י' "
שנה	ג	שש הכה שנה י' "
שנה	ד	וכי' כי הרג תהרגו ירך "
שנה	ה	ואם ככה את גשה לי' "
שנה	ו	הרג בקד ויחט' יחזק' י' והרג בשנאחזם "

שָׁמַיִם
שֶׁן
דְּבִירָא
הַגְּזֵרָה
כֹּחַ
הַדָּל
בִּסְט
וְעֵלָה
וְעֵלָה
עֲלִיה
אִיסָה
דְּאַתְרָה
עַל
דְּמוֹנִים
וְאִיסָה
דְּאַתְרָה
שֶׁ
הַגְּזֵרָה
וְעֵלָה
דָּא
עַד יִפְתָּה
וְיִזְרָה
יִצְחָק

י
קמ
ל
מל
בתו.

והיה ויבא אל הקדש ומתו... ויבא אל הקדש ומתו... ויבא אל הקדש ומתו...

לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה נומם כל דבר ועני תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעוין אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אישה אשר יעשה את הדני בעיני יהוה אלהיך לעבר ברייתו וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל עבא השמים אשר לא צוית: והנך לך ושמעת ודרישת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האישה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערך אתה איש או אתה אישה וסקלתם באבנים ומתו: על פישנים עדים או שלשה עדים יומת המה לא יומת על פי עד אחד: ידהיעדים תהיה כוונת שנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך:

כי יפלא עמך דבר למישפט בין דסלום בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשערך וקמתו עליה אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלויס ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרישתו והגידו לך את דבר המישפט: ויעשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשור כל אשר יורוך: על פי התורה אשר

יורוך ועל המישפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה כדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומתה איש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמחו ויראו ולא יזידון עוד:

כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אישמה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבת: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את היסממיה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבנו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויס: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם: לבלתי רוס לבנו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים עו ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: לא יהיה לכהנים הלויס

שמע... ויבא אל הקדש ומתו... ויבא אל הקדש ומתו... ויבא אל הקדש ומתו...

וראשית בן יצחק יתן לו... וראשית כל בכורי כל וכל תרומת...
ב בכור

וראשית שמעם וישחיו... ואלה ימלטו מידו...
וכי

כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל
אשר יהיה ונחלתו יאכלוק ונחלה לא
יהיה לו בקרב אחיו יהיה הוא נחלתו
כאשר דבר לו: וזה יהיה
משפט הכהנים מאת העם מאת זכאי
הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע
והלויים והקנה ראשית דגנך תירשן
וייחרך וראשית ענאך תתן לו: כינו
בחר יהיה אלהיך מכל שבט לוי לעמד
לשרת בשם יהוה הוא וכוניו כל הימים
וכי יבא הלוי מאחד שעריך
מכל ישראל אשר הוא נרשם וכל נכל
אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה:
ושדת בשם יהוה אלהיו בכל ארצו
הלויים העמדים שם לפני יהוה: חלק
בחלק יאכלו לכד ממכרו על האבות:
כי אתה נא אלהא-רין
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד
לעשות כתו יצבת הגנים ההם לא ימצא
בד מעביר בנוזבתו באיש קסם קסמים
מעונן ומנחש ומכשף: וחכר חכר
ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים:
כי תויעבת יהוה כל עשה אלה וכל
התויעבת האלה יהוה אלהיך מוריש
אותם מפניך: תמים תהיה עם יהוה
אלהיך: כיהנים האלה
אשר אתה יורש אותם אל מעוננים
ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן
לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך מאחין
כמניקים לך יהוה אלהיך אר-יו
תשמעו: וכל אשר ישאלת מעם יהוה

אלהיך בחורב כיום הקהל לאמר לא
אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת
האיש הערלה הזאת לא אראה עוד ולא
אמות: ויאמר יהוה אלי הטינו אשר
דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם
כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את
כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא
ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי
אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיר
לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו
לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא: וכי תאמר כלבך
איכה נדע את הדבר אשר לא דברו
יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה
ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר
אשר לא דברו יהוה כדון דברו הנביא
לא תגור ממנו: כי יכרית
יהוה אלהיך את העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם ובבתיהם: שלוש ערים
תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה: תבין לך הדרך וישלש
את גבול ארצך אשר יחילך יהוה
אלהיך והיה לנו שמה ברענ: וזה
דבר הרע אשר ינוס שמה וחי אשר
יפה את רעהו בכל ידעת והוא לא יטע
לזמת מל שלשם: ואשר יבא את רעהו
ביער לחטב עצים וערה ידו בגרזן
לכרת העץ ונשל הבדול מן העץ
ומצא את רעהו ומת הוא ינוס
אל אחת הערים האלה וחי:

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

וכי

אשר נרשם הכהנים ויצחק... וכל הנשאר...
וכי יבא הלוי מאחד שעריך...
וכי יבא הלוי מאחד שעריך...
וכי יבא הלוי מאחד שעריך...

וכי... וכל הנשאר...
וכי... וכל הנשאר...
וכי... וכל הנשאר...
וכי... וכל הנשאר...

לא תראה את ישור אחיך או את
ישועה ויהי עולמת מהם השב
תשיבם לאחריך וואם לא קרוב אחיך
אליך ולא ידיעתו ואספתו אל תוך ביתך
והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו
לו וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
לישמלתו וכן תעשה לכל אדם אחיך
אשר תאס ממנו ומצאתה לא תוכל

לא תחרש בשור ובחמור
יחדו: לא תלביש שעטנז צמר ופשתם
יחדו: גדלים תעשה
לך על ארבע כנפות כסותך אשר
תכסה בה: ביקח איש
אשה ונא אליה וישנאה: וישם לה
עלית דברים והוצא עליה שסריג
ואמר אתה אישה הזאת לקחתי ואקונ
אליה ולא מצאתי לה כתולים: ולקח
אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי
הנער אל זקני העיר השערה: ואמר
אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי
לאיש הזה לאישה וישנאה: והנה הוא

שם עלית דברים לאמר לא מצאת
לכתך בתולים ואלה בתולי ופרשו
השמלה לפני זקני העיר וולקחו זקני
העיר ההוא את האיש וסרו אותו
ועשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא שם רע על בתולת
ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל
לשלח כל ימיו

ואם אמת היה הדבר הזה לא
נמצאו בתולים לנער והוציאו את הנער
אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה
באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך
כי ימצא איש שכב
עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם
האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל

כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש
ומצאה איש בעיר ושכב עמה והוצאתם
את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם
אתם באבנים ומתו את הנער על דבר
אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על
דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת
הרע מקרבך

ואם כשדה ימצא האיש
את הנער המארישה והחזיק בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר
שכב עמה לבדו ולנער לא תעשה
דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום
איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר
הזה כי כשדה מצאה צעקה הנער

המארישה ואין מושיע לה

כי ימצא
איש נער בתולה אשר לא ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו זנר
האיש השכב עמה לאבי הנער
חמישים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר ענה לא יוכל לשלח כל ימיו
לא יקה איש את
אשת אביו ולא ילה כנף אביו

לא יבא
פעויע דבה וכרות שפכה בקהל יהוה
לא יבא
מנזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא
יבא לו בקהל יהוה

לא יבא עמוט
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי
לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם
על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
ואשר ישכר עליך את בלעם בן בעור
מפתור ארס נהרים לקללך ול
אבה יהוה אלהיך לישמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך לא
תדרש שלמם וטבתם כל ימך
לעולם לא תתעב אדמי
כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי ער הית
בארצו בנים אשר יולדו להם דור
שלישי יבא להם בקהל יהוה

כי תצא מחנה
על אייך ונשמרת מכל דבר רע

ובס כך יאמינו לעולם ... וטובתם כל ימך לעולם ...

לעולם ... בער ... שבר ...

כיהיה כן איש אשר לא יהיה טהור
מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה
לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות
ערב ירחין במים וכנא השמש יבא
אל תוך המחנה: וידתהיה לך מחוץ
למחנה ויצאת שמה חוץ ויתר תהיה לך על
אונך והיה בשבתך חוץ וחרתה כבושת
וכסית את צאתך: כיהיה אלהיך
מתהלך מקרב מחנך להצילך ולתת
אינך לפניך והיה מחנך קדוש ולא
יראה כן ערות דבר וישב מאחריך:
לא תסגור
ענד אל אדניו אשר יציל אליך מעם
אדניו: עמך יישב בקרבך במקום
אשר יבחר נאחר ישעריך בטוב לו
לא תוננו:
לא תהיה קדישה מבנות ישראל
ולא יהיה קדיש מבני ישראל: לא
תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה
אלהיך לכל נדר כיתוי עבת יהוה אלהיך
גם שניהם:
לא תשיך לאחריך משך כסף
משך אכל משך כל דבר אשר יישך:
לנכרי תשיך ולאחריך לא תשיך למען
יגובך יהוה אלהיך בכל משלח ידך
על הארץ אשר אתה בא ישמח
לדשתה:
כיתדר נדר ליהוה אלהיך לא
תאחר לשלמו כידרש ידרשנו
יהוה אלהיך מעמך והיה כן חטא:
וכיתחדל לנדר לא יהיה כן חטא:

דא
מב
דמלוג
עליה
דמדיק
למהו
בספר
גור
פרי
הדא

דגש
דגש
דגש

אחריכ
כמחש
ישך

טו

מוצא שפתך תשמר ויעשית נא אשר
נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר
דברת בפיו: כיתבא נכרם
רעך ואכלת ענבים כנפשך שביעך
ואל כליך לא תתן:
כיתבא בקמת רעך וקטפת מלילת
בידך וחרמיש לא תנף על קמת רעך:
כיקח איש אשר
ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו
כיתבא בה ערות דבר וכתב לה ספר
ברית ונתן בידה ושלחה מביתו:
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש
אחר: וישנאה האיש האחרון וכתב
לה ספר ברית ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי ימות האיש האחרון
אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה
הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה
להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה
כיתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא
את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה: כיקח איש אשר
חדשה לא יצא בעצמו ולא יעטר עליו
לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת
וישמח את אשתו אשר לקח: לא
יחל רחים ודכב כנפש הוא חבל:
כיתבא איש גג נפש
מאחיו מבני ישראל והתעמר בו
ועטרו ומת הגבה הוא וכיערתה רע
מקובך: השמר כננע
הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל
אשר יורו אתכם חתנים הלויים

דגש

ולא תבוא עליו השמש... ולא תבוא דמעתך... ויהיה אכזב בן הכותל... ויהיה אכזב בן יקיה... ויהיה אכזב בן יקיה...

כאשר עויתם תשמרו לעשות זמור
את אשר עשה יהוה אליהם למרים
בדרך ביצאתם ממצרים:

כי תשה נרעך משאת מאומה
לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: בחוץ
תעמד והאיש אשר אתה נשה בו
יוציא אליך את העבט החוץ: ואם
איש עני הוא לא תשכב בעבטו: השג
תשיב לו את העבט כבוא השמש
ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה
עזקה לפני יהוה אליהם:

לא תעשק שכיר עני ואביון
מאחיד או מערד אשר בארעך כשעריך
ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש
כי עני הוא ואליה הוא נשא את נפשו
ולא יקרא עליך אליהו והיה בך
חטא: לא יזמתו אבות
על בנים ובנים לא יזמתו על אבות
איש כחטאו יזמתו:

לא תטה משפט צדק ולי
תחבל בעד אלמנה: וזכרת כי עבד היית
במצרים ויפדך יהוה אליהם משם
על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
הזה: כי תקצר קצורך
בשרך ושנחת עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה
למען יברכך יהוה אליהם בכל מעשה
ידך: כי תחבט זיתך
לא תפאר אחריו לגר ליתום ולאלמנה
יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו
לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי

עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה:

כי יהיה ריב בין אנשים ונשים
המשפט והשפט והצדקו אתה צריך
והרשיעו את הרשיע: והיה אם כן הטה
הרשיע והפילו השפט והכהו לפניו כדי
רשיעתו כמספר: ארבעים יבטל לא יסף
פן יסף להכותו על אלה מכה ונה ונקלה
אחיד לענוד: לא תחסם שור פרישו:
כי ישבוא חים יחדו ומת

אחד מהם וכן אין לו לאתהיה אשת
המת החוץ לאיש זר ינמה יבא עליה
ולקחה לו לאשה וינמה: והיה הכבוד
אשר תלד יקום על שם אחיו המת
ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא
יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה
מאן יכמי להקים לאחיו שם בישראל
לא אנה יכמי: וקראו לו זקני עירו
ודברו אליו ויעמד ואמר לא הפערתי
לקחתה: וננשה יבמתו אליו לעני
הזקנים וחליצה נעלו מעל רגליו וירקה
בפניו ויענתה ואמרה נכה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא
שמו בישראל בית חלוץ הנעל:

כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו
וקרבה אשת האחד להציל את אישה
מיד מכה ושלחה ידה והחזיקה
במכשיו וקצתה את כפה לא תחוס
יענוד: לא יהיה
לך בכיכך אבן ואבן גדולה וקטנה:

וישבו נא עבדיך... וישבו בארץ נשן... וישבו בארץ נשן... וישבו בארץ נשן... וישבו בארץ נשן...

וישבו נא עבדיך... וישבו בארץ נשן... וישבו בארץ נשן... וישבו בארץ נשן...

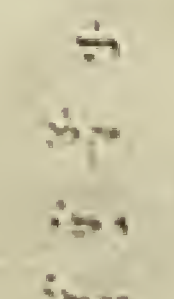
ז
ח
ב.ל.
ו.כ.
ד.ו.

יבנה
..

A decorative initial 'C' in red and black ink. The letter is formed by a central rectangular box with a black border, from which elaborate scrollwork and floral motifs in red and black ink emerge. The design is symmetrical and highly ornate, typical of medieval manuscript illumination.

ז
ח
ב.ל.
ו.כ.
ד.ו.

10

היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו
 ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
 בקלו: ויהוה האמירך היום להיות לו
 לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל
 מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים
 אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
 ולהיתך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר
 דבר:

ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר
 ישמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה
 אתכם היום: והיה ביום אשר תעברו
 את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך והקמת לך אנשים נלוחים וישדת
 אתם בשד: וכתבת עליהן את כל דברי
 התורה הזאת בעברך למען אשר תנא
 אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה
 אלהי אבותיך לך: והיה בעברכם את
 הירדן תקימו את האבנים האלה אשר
 אנכי מצוה אתכם היום כהר עיבל
 וישדת אותם בשד: ובעת שם מזבח
 ליהוה אלהיך מזבח אנשים לאתנף
 עליהם בדול: אנשים שלמות תבנה
 את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו
 עולת ליהוה אלהיך: וזכתה שלמים
 ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך:
 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה
 הזאת באר היטב:

וידבר משה והכהנים הלויים אל כל
 ישראל לאמר הסנתו שמע ישראל
 היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך:

וישמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
 את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוה
 היום: ויצו משה את
 העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו
 לברך את העם על הרעזים מעברכם
 את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
 ויוסף ובנימין: ואלה יעמדו על הקללה
 כהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולון דן
 ונפתלי: ויענו הלויים ואמרו אל כל איש
 ישראל קול רם:

ארור האיש אשר יעשה פסל
 ונפכה תועבת יהוה מיצוה ידי חרש
 וישם נפשו ויענו כל העם ואמרו אמן:
 ארור מקלה אביו ואמו:
 ואמר כל העם אמן:

ארור מסיג גבול רעהו
 ואמר כל העם אמן:

ארור מי שנה עור בדרך
 ואמר כל העם אמן:

ארור מטה משפטו יהום
 ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארור שונא
 עם אשת אביו כי גלה בנף אביו
 ואמר כל העם אמן:

ארור שכב עם כל מזמה
 ואמר כל העם אמן:

ארור שכב עם אחרתו
 בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן:
 ארור שכב עם חתנתו
 ואמר כל העם אמן:

ארור מכה רעהו בפסו
 ואמר כל העם אמן:

ויהי בעברכם את הירדן "אלה יעמדו לברך את העם" כי עברכם את בריית י"ט
 "אבנים שלמות תבנה" והעלית על מזבח האשרה "והעלית את המזבח"
 וידבר משה והכהנים הלויים "ויצו את העם לאמר" והכהנים הלויים בט ערוך

י"ט
 י"ט
 י"ט

לִקְחָהֶם יֵט לִקְחָהֶם אֶת אֲדָמָה וְיִחְבְּרוּ וְיִבְנוּ בְּחַיֵּי כִמְנוּ בְּנוֹת חַיִּים אֲרוּרָה לִקְחָהֶם יִשְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ
קִינָה בְּחַיֵּי כִמְנוּ בְּנוֹת חַיִּים אֲרוּרָה לִקְחָהֶם יִשְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ
אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמַגֵּפֶת אֶת יָמֶיךָ יִשְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ

אָרוּר לִקְחָהֶם יִשְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ
דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן
אָרוּר אִשְׁרָא לֹא יָקִים אֶת דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל
הָעָם אָמֵן
וְהָיָה אִם שָׁמָּה תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו
אִשְׁרָא אֲנִי מִצֹּד הַיּוֹם וְעַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עֲלִיזָן עַל כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ וְכֹאֵן
עֲלִיךָ כָּל הַכּוֹכָבִים הָאֵלֶּה וְהַשִּׁינָךְ כִּי
תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה
בְּעֵיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה בְּרוּךְ פְּרִי בִטָּן
וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי טְהֻמָּתְךָ שֶׁנֶּרְאָה לְפָנֶיךָ
וְעִשְׂתִּירֹת צֶאֱנָךְ בְּרוּךְ טֶנֶאךָ וּמִשְׁאֲתֹךָ
בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ
יְתֵן יְהוָה אֶת אֵיכָךְ הַקָּמִים עֲלֶיךָ נִנְפֵס
לִפְנֶיךָ טֶרֶךְ אֶחָד יִצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׂכֻעָה
דְּרָכִים יִנְסוּ לִפְנֶיךָ יִצְנוּ יְהוָה אֲתָךְ אֶת
הַכּוֹכָבִים בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ
וּבְכָךְ כֹּאֲרִין אִשְׁרָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִרְתָּן
לְךָ יִקְיָמְךָ יְהוָה לֹא לֵעָם קְדוֹשׁ כֹּאֲשֶׁן
נִשְׁבַּע לְךָ כִּי תִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדִרְכֵי וְזֹרְאוֹת עַמִּי
הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ וִירָאוּ
מִמֶּךָ וְהוֹתִירְךָ יְהוָה לְטוֹבָה כְּפִרִי בִטָּן
וּכְפִרִי בְּרַחֲמֶיךָ וּכְפִרִי בְּרַחֲמֶיךָ
אֲדָמָתְךָ עַל הָאֲדָמָה אִשְׁרָא נִשְׁבַּע
יְהוָה לֹא תִתֶּיךָ לְתֵת לְךָ יִפְתָּח יְהוָה לְךָ
אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת
מִטֶּר אֲרֵצְךָ בַּעֲתוֹ וּלְטֶרֶךְ אֶת כָּל מִעֲשֵׂה
יָדְךָ וְהִלּוּיִת עַמִּים וְכִסּוֹ אֶת הָאֲדָמָה

וְעַתָּה יְהוָה לֹא לִזְנוֹב וְהָיִיתָ
רַק לַמַּעֲלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי תִשְׁמָע
אֶל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִשְׁרָא אֲנִי
מִצֹּד הַיּוֹם לִשְׁמֹר וּלַעֲשׂוֹת וְלֹא
תִסּוּר מִכָּל הַדְּבָרִים אִשְׁרָא אֲנִי מִצְוָה
אֲתָכֶם הַיּוֹם יִמִּין וּשְׂמָאוֹל לְלִכְרֵת
אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם
וְהָיָה אִם לֹא תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו וְחִקְתָּו
אִשְׁרָא אֲנִי מִצֹּד הַיּוֹם וְכֹאֵן עֲלֶיךָ כָּל
הַקָּלִלוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁינָךְ אָרוּר אַתָּה
בְּעֵיר וְאָרוּר אַתָּה בְּשָׂדֶה אָרוּר טֶנֶאךָ
וּמִשְׁאֲתֹךָ אָרוּר פְּרִי בִטָּן וּפְרִי
אֲדָמָתְךָ שֶׁנֶּרְאָה לְפָנֶיךָ וְעִשְׂתִּירֹת צֶאֱנָךְ
אָרוּר אַתָּה בְּבֹאךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתְךָ
יִשְׁלַח יְהוָה כֶּךָ אֶת הַמָּאֲרָה אֶת
הַמְּהוּמָה וְאֶת חֲמַנְעֵרֶת כָּל מִשְׁלַח
יָדְךָ אִשְׁרָא תַעֲשֶׂה עַד הַשְׁמָדךָ וְעַד
אֲכָדְךָ מִחֵר מִפְּנֵי רַע מִעַלְלֶיךָ אִשְׁרָא
עֲזַבְתָּנוּ יָדְכָךְ יְהוָה בְּךָ אֶת הַדָּבָר עַד
כָּלֵהוּ אֲתָךְ מִעַל הָאֲדָמָה אִשְׁרָא אַתָּה
בְּאִשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ יִכְכֶּה יְהוָה
בִּשְׁחָפֶת וּבְקִדְחָת וּבְרִלְקָת וּבְחִרְחָר
וּבְחִרְבִּי וּבִשְׁדָּפוֹן וּבִירְקוֹן וּרְדָפוֹךָ עַד
אֲכָדְךָ וְהָיָה יִשְׁמֶיךָ אִשְׁרָא עַל רֹאשְׁךָ
נְחִשְׁתָּ וְהָאָרֶץ אִשְׁרָא תַחְתֶּיךָ בְּרוּר
יְתֵן יְהוָה אֶת מִטֶּר אֲרֵצְךָ אֲכָד וְעַפֵּר
מִן הַשָּׁמַיִם יִרְדַּע עֲלֶיךָ עַד הַשְׁמָדךָ
יְתֵן יְהוָה עֲנָף לִפְנֵי אֵיכָךְ בְּדֹרֶךְ אֲחֵךְ
תִּצָּא אֵלָיו וּבִשְׂכֻעָה דְּרָכִים תִּנְסֶה

וְיִצְאוּ וְיִבְנוּ בְּחַיֵּי כִמְנוּ בְּנוֹת חַיִּים אֲרוּרָה לִקְחָהֶם יִשְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ
אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמַגֵּפֶת אֶת יָמֶיךָ יִשְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ
וְיִבְנוּ בְּחַיֵּי כִמְנוּ בְּנוֹת חַיִּים אֲרוּרָה לִקְחָהֶם יִשְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ
אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ בְּמַגֵּפֶת אֶת יָמֶיךָ יִשְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ

לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ
והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד יכנה יהוה
בשחין מצרים וביצפלים ובנרנ ובחרס
אשר לא תוכל להרפא יכנה יהוה
בשגעון ובעירון ובתמהון לבב והיית
ממישי שבינהרים כאשר ימישי העור
באפלה ולא תעליח את דרכיך והיית
אדני עשוק ונזול כל הימים ואין מושיע
אשה תאריט ואיש אחר ישלנה בית
תבנה ולא תשכבו כרס תטע ולא תחללנו
שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו
חמור נזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך
נתנות לאיכר ואין לך מושיע בנך
ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות
וכלות אליהם כל היום ואין לאל יד
פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר
לא ידעת והיית רק עשוק ורעוץ כל
הימים והיית משגע ממראה עיניך
אשר תראה יכנה יהוה בשחין רעעל
הפרכים ועל השקים אשר לא תוכל
להרפא מקר רגל ועד קדקד יולך
יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואמנתך
ועבדת שם אלהים אחרים עין ואבן
והיית לשמה למשל ולשננה בכל
העמים אשר ינהג יהוה שמה וזרענך
תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו
הארבה כרמים תטע ועבדת ויין לא
תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת
זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא

תסוך כי יישראל יתקד: בנים ובנות תוליד
ולא יהיו לך כי ילכו בישבי: כל יעצך ופרי
אדמתך יירש העליל: הער אשר
בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה
ואתה תרד מטה מטה: הוא לך ואתה
לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה
לזנב: ובאו עליך כל הקללות האלה
ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא
ישמעת בקולי יהוה אלהיך לישמר
מצותיו וחקתיו אשר יצו: והיו בך
לאות ולמופת ובוריך עד עולם: תחת
אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרוב כל: ועבדת את איביך
אשר יישראלנו יהוה בך ברעב ובצמא
ובצער ובחסר כל ונתן על כרול יעל
צוארך עד השמידו אתך: ישא יהוה
עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר
ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו:
גוי עז פנים אשר לא יישא פנים לזקן
ונער לא יחן: ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך אשר לא יישא
לך דגן תירוש וינהר שער אלפיך ועשתות
ינאנך עד האכידו אתך: והערלך בכל
שעריך עד רדת חמתך הנבהת והבעות
אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והערלך
בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה
אלהיך לך: ואכלת פרי בטנך בשר בנך
ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצו
ובמצוק אשר יציק לך איבך: האמיץ
הרך בך והענמאד תרע עינו כארז
ובאשת חיקו וביתר בנו אשר יותיר:

אֵיבֹךְ ב דָּם דָּחַם וְכִימָּה כִּי תִבְּאֵל לְמַלְחָמָה קִדְמָה אִשֶּׁר יִצְוֶיךָ לֵךְ אֵיבֶךָ דְּסוֹפָהּ
אִם שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וְהִתְנַחֲתִי עִמָּךְ וְהִתְנַחֲתִי אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ דָּחַם הִימָּה כִּן יִבְדּוּ בְּלֵאֵי אֹיְבֶיךָ כִּי חֲכָה אֹיְבֶיךָ הִמְיוֹן
סִדְרֵת אֹיְבֶיךָ אִשֶּׁר תִּדְרֹס אֹיְבֶיךָ יָם וְיֵאֱלֹךְ אֹיְבֶיךָ מִלְּאֵל כִּנֵּה וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֹיְבֶיךָ כְּתוּב ס ס ס

יבטח ים

כחצית
ידיה

כח
כח
כח

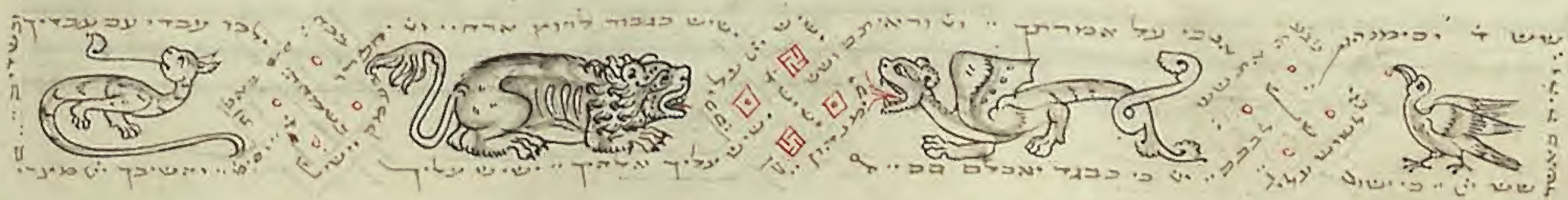
۲۲
 ۲۳
 ۲۴

6.
 7.
 8.
 9.

1
 2
 3

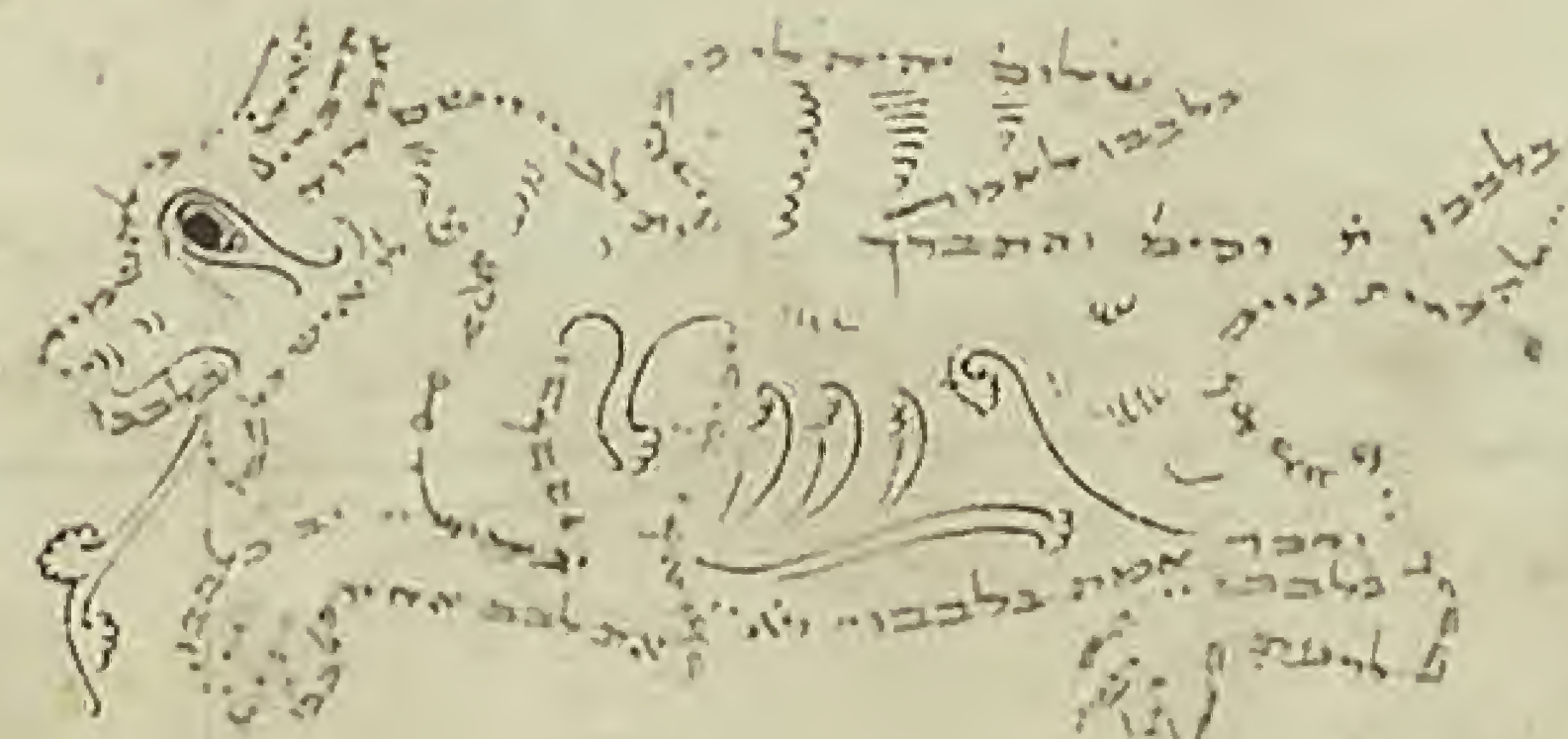
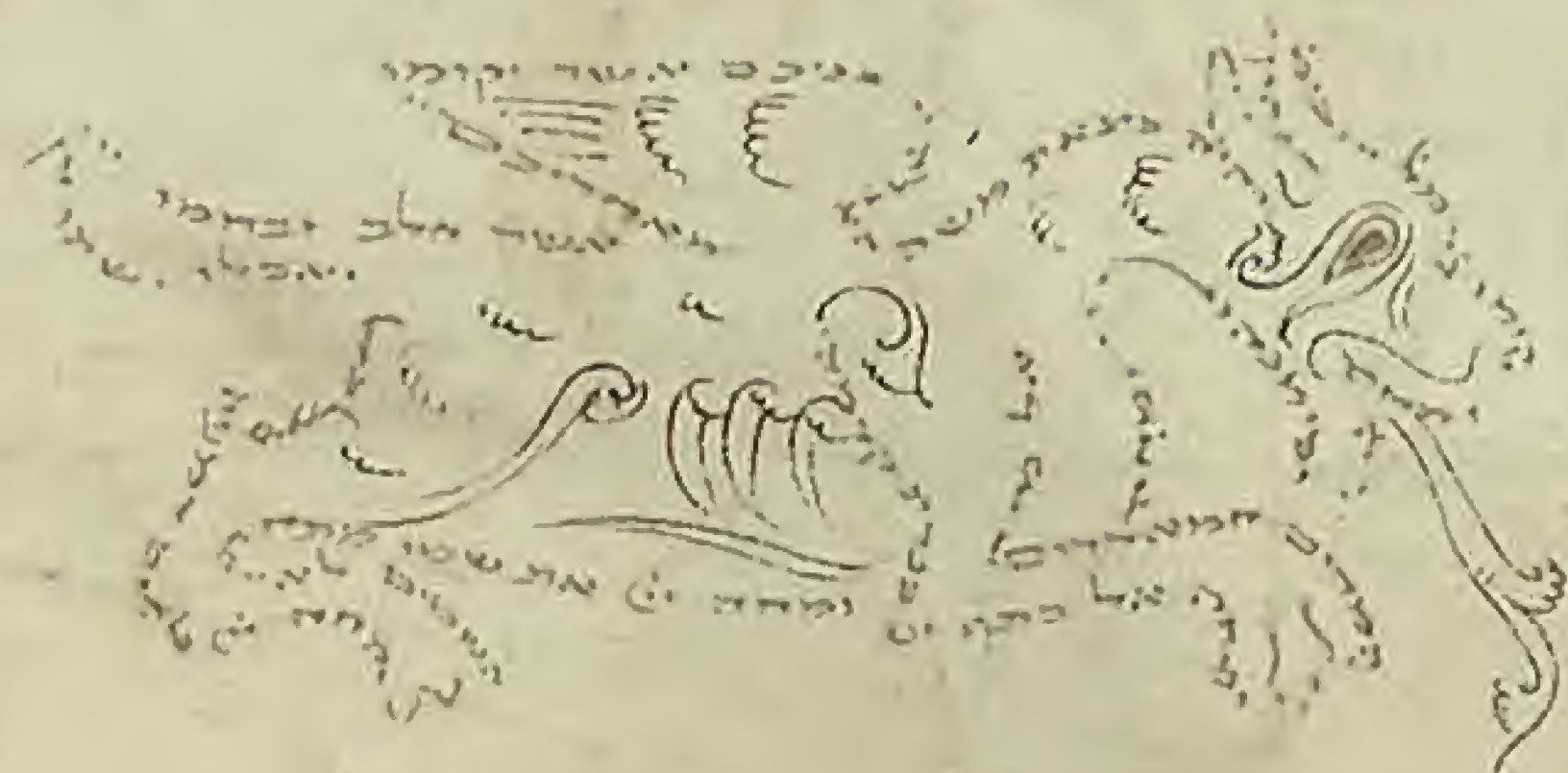
מתת לאחד מהם מכשר בניו אשר יאמל
מכלי השאיר לו כל כמזור ובמזור
אשר יציק לך איבך בכל שיעריך: הונה
כד והעננה אשר לאנסתה כפרגלה הענ
על הארץ מהתענע ומרד תרע יענה
באיש חיקה ובכנה ובכנה: ובשליטה
היזת מבין רגליה ובכנה אשר תלד כי
תאכלם כחסר כל בסתר בניזור ובמזור
אשר יציק לך איבך בשיעריך: אם לא
תשנר לעשות את כל דברי התורה הזאת
הכתבים בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך:
והפלא יהוה את מפתך ואת מכות ורען
מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים
ונאמנים: והשיבך את כל מדוה מעוונ
אשר יצרת מפניהם ורבקובך: גם כל חלי
וכל מנה אשר לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך:
ונשאתם במתי מעט תחת אשר
הייתם ככוכבי השמים לרב כלא שמעת
בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר שיש
יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן שיש יהוה עליכם להאכיר
אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה:
והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ
ועד קצה הארץ ועברת שם אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך
עין ואבן: ובנוים ההם לא תרעיע ולא
יהיה מנוח לכפר רגלך ונתן יהוה לך
שם לברנו וכליון עינים וראבון נפש:

והיו חייך תלאים לך מנעד ופחדת לילה
ויומם ולא תאמין בחיך: כנקר תאמר
מיתן ערב ובערב תאמר מיתן נקר
מפחד לבבך אשר תפחד וממראה
יעינד אשר תראה: והשיבך יהוה
מצרים באניות בדרך אשר אמרת לך
לא תסיף עוד לראתה והתמנרת שם
לאיבך לעבדים ולשפחות ואין קנה:
אלה דברי הנבירה
אשר יצוה יהוה את משה לכת את בני
ישראל בארץ מואב מלכד הנבירה
אשר נרת אתם בחרב:
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבריו ולכל ארצו: המכות והנול
אשר ראוי עינד האתה והמפתים
הנדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ויעינים לראות ואזנים לשמע
עד היום הזה: ואולך אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעלינו
ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא
אכלתם ויין וישר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאואל
המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון
ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה
ונכס ונח את ארצם ונתנה לנו להלוא ונעוג
ולחצי שבת המנשי: וישמרתם את
דברי הנבירה הזאת ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר תעשו: וקב
אתם נעבים היום כלכם לפני יהוה

אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקנינים
וישטריכם כל איש ישראלי טפכם
נשיכם ונרד אשר בקרב מחנך מחטב
עציד עד שאב מימד לענוד כנרית
יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך
כרת עמך היום למען הקים אתך היום
לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר
דבר לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם
ליצחק וליעקב ולא אתכם לבדכם אנני
כרת את הכרית הזאת ואת האלה
הזאת כי את אשר ישנו פה עמנו עמד
היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר אינו
פה עמנו היום כי אתם ידעתם את
אשר ישנו בארץ מצרים ואת אשר
עברנו בקרב הגוים אשר עברתם
והראו את שקוניהם ואת גליתם
עין ואכן כסף וזהב אשר עמקם פן
ישבכם איש או אישה או משפחה או
שבת אשר לבנו פנה היום מעם יהוה
אלהינו ללכת לענוד את אלהי הגוים
ההם פן ישבכם שרש פרה ראשול ענה
והיה בשמיעו את דברי האלה הזאת
והתברך בלבנו לאנו שלום יהיה לי
כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה
את העממה לא יאבה יהוה סלח לו כי
אז יעשן אף יהוה וקנאתו באישה הוא
ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה
ומחה יהוה את שמו מתחת השמים
והכדילו יהוה לרעה מכל שגט יישוא
כל אלות הכרית הכתובה בספר
התורה הזה ואמר הדור האחרון

בניכם אשר יקונו מאחריכם והנכרי
אשר יבא מארץ רחוקה וראו את
מכות הארץ הזאת ואת תחלואי
אשר חלה יהוה בה נפריה ומלך
שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח
ולא יעלה בה כל עשב כמה פלית סדם
וענדה אדמה וענבים אשר הפך יהוה
כאפו ובחמתו ואמרו כל הגוים עלמה
עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה ואמרו על אשר עונו
את כרית יהוה אלהי אבתם אשר כרת
עמם בהוציאם אתם מארץ מצרים
וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעו ולא חלק
להם ויחר אף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה ויהי שם יהוה מעל אדמתם
באף ובחמה ובקצף גדול
וישם אל ארץ אחרת
כיום הזה הנסתרת ליהוה
אלהינו והנצלת לנו ולבנינו עד
עולם לעשות את כל דברי התורה
הזאת והיה כי יבאו עליך
כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר
נתתי לפניך והשבת אל לבך בכל הגוים
אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה וישבת
עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו וכל אשר
אנכי מצוך היום ואתה ובניך בכל לבבך
ובכל נפשך וישב יהוה אלהיך ארץ
שבותך ורחמך וישב וקבעך מכל
העמים אשר הפיץ יהוה אלהיך שמה

A decorative initial 'D' in a gold box with a sword-like staff behind it. The staff has a purple hilt and a red scabbard. The initial 'D' is in a gold box with a green border. The staff is decorated with purple and red patterns.

וידקדקה ז' דלג' וסיל' בן יעקב' לכו הנימיוצתה .. בתי יעקב'

לכא על עבר הים .. ייעבר אחד מיתבערם ויקדחה .. ט

ולא תשמוע ז' רוסל' ונדחת והשתחווית לאלהים .. בני לא תדע לשמוע - עד תבנה בית שומעתי ..

ואין אלהים יצא עתה כי אני יצאין אלהים ואלהים בכל אשר שמעתי וחברו
 ואין אלהים יצא עתה כי אני יצאין אלהים ואלהים בכל אשר שמעתי וחברו

ל
 ו
 ב
 כ
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

אשר חלל זכחיו יאכלו
 יקומו ויעזרכם
 ראוי עתה כי אני הוא
 אני אמי תואחיה
 ואין מידי מציל
 ואמרתי חי אני לעולם
 ותאחזו במשפט ידי
 ולמי שנאי אשלם
 וחרבתי תאכל בשר
 מראש פריצות אויב
 כי דם עטריו יקום
 וכפר אדמתו עמו

יצור הסיוכו
 ישתו יין נסיכם
 יהי עליכם סתרה
 ואין אלהים עמדי
 מחצתי ואני ארפא
 כי אשא אל שמים ידי
 אם ישנותי כרק חרבי
 אישי נקם לערי
 אישכיר חצי מדם
 מדם חלל וישביה
 הרענו גוים עמו
 ונקם ישיב לעריו

ל
 ו
 ב
 כ
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא
 והושיע בן נון ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל
 ישראל ויאמר אלהם שימו לבנכם לכל הדברים אשר אנכי
 מעיד בכם היום אשר תעז את בניכם לשמר לעשות את כל
 דברי התורה הזאת כי לא זכרו רק הוא מכנס כי הוא חייכם

אותי בתוך בני ישראל כי מנע תראה
 את הארץ ושמה לא תבוא אלה ארץ
 אשר אני נתן לבני ישראל :

וזאת הכרנה אשר בך משה איש
 האלהים את בני ישראל לפני מותו
 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר
 למו הוציאתם מארץ מצרים ואתה מוכנת
 קדש מינינו אישדת למו אף חכב
 עמים כל קדשיו בידך והם תכלולו
 ייטא מדברתיך תורה צוה לנו משה
 מורשה קהלת יעקב ויהי כי ישראל
 מלך כהתאסף ראשי עם יחד

ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
 אשר אתם עברים את הירדן ישמה
 לרשתה
 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
 לאמר עליה אל הר העברים הזה הר
 נבו אשר בארץ מואב אשר על פני
 ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני
 נתן לבני ישראל לאחזה וזאת בהר
 אשר אתה עלה ישמה והאסף אל
 עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר
 ההר ויאסף אל עמיו על אשר
 מעלתם כי בתוך בני ישראל בני מרינה
 קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם

ל
 ו
 ב
 כ
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

למטה יהודה השוע יקרא משה להושע באזני העם הוא הושע בן נון
 הרענו גוים עמו יצא עתה כי אני יצאין אלהים ואלהים בכל אשר שמעתי וחברו
 וזרח משעיר למו יצא עתה כי אני יצאין אלהים ואלהים בכל אשר שמעתי וחברו

וימת שם משה עבד יהוה בארץ
מואב על פי יהוה: ויקבר אתו בני
בארץ מואב מול בית פעור ולא
ידע איש את קברתו עד היום
הזה: ומשה בן מאה ועשרים
שנה במתו לא כהתה יצינו ולא
נס לחה: ויבכו בני ישראל
את משה בערבת מואב שלש
יום ויתמו ימי בכי אבל משה:
ויהושיע בן נון מלא רוח חנמה
כיסמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל
ויעשו כאשר צוה יהוה
את משה: ולא קם
נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו
יהוה פנים אל פנים:
לכל האחרת
והמופתים אשר
שלחו יהוה
ליצוה בארץ
מצרים לפריעה
ולכל עבדיו
ולכל ארצו:
ולכל היר
החזקה ולכל
המודא הערול
אשר יצאה
מישראל
ליצני כל
ישראל:

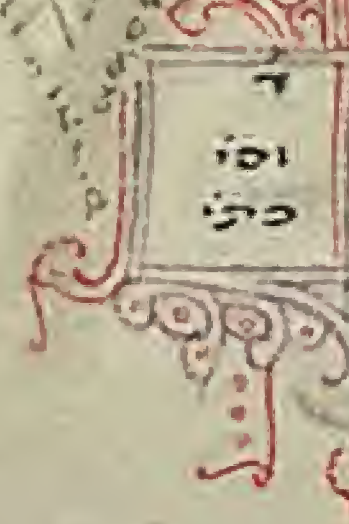
וכי
הא

כסו
בסו
וסיל
כסו

כסו
כסו
כסו
כסו

כסו
כסו

והמופתים ה' מל' בידו וסימנאון
והחכמה האלהים לכוה' לקח' לטל האוקי
והמופתים: וכל כסו דכו מל' במו' חס' ישראל שמת
החכמה מוכתרת בארץ מצרים

ויהי אחר מות משה עבד יהוה ואמרו
יהוה אל יהושיע בן נון משרת משה
לאמר: משה עבדנו ועתה קום
עבר את הירדן הזה אתה וכל העם
הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם
לכני ישראל: כל מקום אשר תדרוך
בפרגלכם בו לכם נתתי נא אשר דברתי
אל משה: מה מדבר זה לבנון הזה ועד
הנהר הגדול נהר פרתי כל ארץ החתים
ועד הים הנחל מבוא השמים יהיה
גבולכם: לא יתיצב איש לפניך כל ימי
חיך נא אשר היתי עם משה אהיה
עמך לא ארפך ולא אעזבך: חזק ואמץ
כי אתה תנהיל את העם הזה את הארץ
אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: ורק
חזק ואמץ מאד לישמר לעשות ככל
התורה אשר צוך משה עבדי אל
הסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל
בכל אשר תלך: לא ימוש ספר התורה
הזה מפך והעתבו יומם ולילה למי
תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז
תצליח את דרכך ואז תשכיל: הלוא
צויתך חזק ואמץ אל תערין ואל תחת
כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך:
ויצו יהושיע את שטרי העם
לאמר: עברו בקרב המחנה ויצאו את
העם לאמר הכניז לכם ערה כי בעור
של שתי ימים אתם עברים את הירדן
הזה לכונן ארשת את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה:
ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה

אמר יהושיע לאמר: זכור את הדבר
אשר צוה אתכם משה עבד יהוה
לאמר יהוה אלהיכם מעתה לכם ועתה
לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם
ומקניכם ישובו בארץ אשר נתן לכם
משה עבד הירדן ואתם תעברו
חמישים לפני אחיכם כל גבורי החיל
ועזרתם אותם: עד אשר ינח יהוה
לאחיכם נכס וירשונם המה את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן להם וישבתם
ארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר
נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן
מזרח השמים: ויצו את יהושיע לאמר
אל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר
תשלחנו נלך: ככל אשר שמענו אל
משה כן נשמע אליך דק יהיה יהוה
אלהיך עמך נא אשר היה עם משה:
כל איש אשר ימרה את פך ולא ישמע
את דבריך לכל אשר תצונו יומת רך
חזק ואמץ:
וישלח יהושיע בן נון מן השטים שנים
אנשים כרגלים חריש לאמר לנו ראו
את הארץ ואת יריחו וכלו יבאו בית
אשה זונה וישנה רחב וישכבו שמה ויאמרו
למלך יריחו לאמר העה אנשים באו הנה
הלילה מבני ישראל לחפור את הארץ:
וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציא
האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך
כי לחפור את כל הארץ באו: ותקח האשה
את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן
באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין הבוה:

ויהי אחר מות משה עבד יהוה ויהי אחר מות משה עבד יהוה ויהי אחר מות משה עבד יהוה

וְהָיָה
וְכִי
כִּתְּבֶה
וְהָיָה
מִלְּפָנֶיךָ
וְכִי
כִּתְּבֶה

אברהם
ק

55
 100
 100

ה'תש"ח

ב
ח
במקו

6

42

[illegible]

לזכרון שתי האבנים ונשא אהרן את שמות חכ מלכות וסימניהן ויהי היום הזה לכם לזכרון ושמות את ולקחת את כסף הכפורים וביום שמתתכם הלה לזכרון והעטרות תהיה

ואנרתם להם אשר נברתו מיני הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נברתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהוה וישע וישאו ישתעשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעבדו עמם אל המלון וינחום שם וישתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצבת רגלי הפהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה והנהגת נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעבדו ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעברו ארון יהוה והפהנים לפני העם ויעברו בני ראובן ובני גד ויהי שבט המנשה חמישים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה כארבעים אלף חלוצי הענא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו ביום ההוא נעל יהוה את יהושע בעיניו כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו ויאמר יהוה אל יהושע לאמר צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן ויעו יהושע את הכהנים לאמר עלומן הירדן ויהי ביצלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך

ב
כ
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

דכמ

כז
למען
למען

כעלות
ק
ישיבין
י
מלון
כעל וכו'
כ

הירדן נתקו כפות רגלי הפהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילט כתמול שלשום על כל עדותיו ויהי עתה עלומן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו ואת ישתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר יישאלון בניכם מחר את אבותם לאמו מה האבנים האלה והודעתם את בניכם לאמר כי כשה עבר ישראל את הירדן הזה אשר הוביש יהוה אליהם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אליהם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עתה למען דעת כל עמי הארץ את ידי יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אליהם כל הימים ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבכם ולא היה לכם עוד רוח מפני בני ישראל בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים וישב מל את בני ישראל שנית ויעשו לו יהושע חרבות צרים וימלא את בני ישראל נבעת הערלות וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזעין כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך

עבר
כל
קרו
בעת
הזאת
בפעם
ההיא
בשנה
ההיא

ויהי בעלות הכהנים כמשוך בקרן ויהי בשמעך שמואל בשמער את הדב וזמבע בכו עותי וזכור ברוך כן זכור וז חלופיהו ככל כף וקל בית וכו' במלך

בצאתם ממצרים: כי מלים היו כל העם
הייצאים וכל העם הילדים במדבר
בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: כי
ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר
עד תם כל הדגוי אנשי המלחמה היצאים
ממצרים אשר לא שמיעו בקול יהוה
אשר נשבע יהוה להם לבלתי הוראותם
את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת
בניהם הקים תחתם אתם מל יהושיע
מיערלים היו כי לא מלו אותם בדרך:
ויהי כאשר תמו כל הדגוי להמול ויישבו
תחתם במחנה עד היותם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻעַ הַיּוֹם
גָּלוּתִי אֶת־חֶרֶפְתָּ מִיָּצִים מֵעַל־יָכְס וּקְוֹא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַיַּחַנּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־
הַפֶּסַח כְּאֲרֻכְיָה עֲשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ שְׁנֵי עָנָן
מֵעַרְבוֹת יִרְחוֹ׃ וַיֹּאכְלוּ מֵעֹבֹר הָאָרֶץ
מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מֵיְצוֹת וְקִלּוֹי בִּיְצֵגִים
הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁכַּת הַמֶּן מִמַּחֲרַת יְזַ
בְּאֻלָּם מֵעֹבֹר הָאָרֶץ וּלְאַהִיָּה עֹד
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מֵהַבּוֹאֵת אֶרֶץ
בִּנְעַן בִּשְׁנֵה הַיָּא׃ וַיְהִי

פהיות יהוה ישע ביריחו וישא עינו
 ויראוהנה איש עמד לנגדו וחרבו ה
 שלופה בידו וילך יהוה ישע אליו ויאמ
 לו הלנו אתה אם ליצרינו ויאמר לא
 כי אני ישר עבד יהוה עתה באתי ויפל
 יהוה ישע אל פניו ארצה וישתחו ויאמ
 לו מה אדני מדבר אל עבדו ויאמר

ישראל הוא אל יהוה אל יהוה ישל נצלך
מיעל רגלך כי המקום אשר אתה
עמד עליו קדש הוא ויעש יהוה יש
כן ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני
ישראל אין יוצא ואין בא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הוֹשִׁיעַ
רֹאה נְתַתִּי כִידְךָ אֶתִּירִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּה
גִּבּוֹרֵי הַחֵיל וּסְכַתָּם אֶת־הָעִיר כָּל־אֲנָשִׁי
הַמִּלְחָמָה הִקָּף אֶת־הָעִיר פַּעַם אַחֶרֶת
כִּהֵּן הַיְצִיָּה שִׁשֶּׁת יָמִים וַיִּשְׁבְּעָה כְּהֵנָּה
יִישָׁאוּ שְׁבִיעָה שׁוֹפְרוֹת הַיִּזְבְּלִים לִפְנֵי
הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִסְכּוּ אֶת־הָעִיר
שְׁבַע פַּעֲמִים וְהַכְּהֲנִים יִתְקִיעוּ בִּשְׁוֹפְרוֹת;

והיה כמשך בקרן היכל בישמעכם
אתקול השופר יריעו כל העם תרועה
גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ויצלו
העם איש נדו ויקרא יהוה שם נון
אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את
ארון הברית ושבצוה כהנים ישאו
שבצוה שופרות וכלים לפני ארון יהוה
ויאמר אל העם עברו וסבאו את העיר
והחלוץ יצבר לפני ארון יהוה ויהי
כאמר יהושע אל העם ושבצוה הכהנים
בשאים שבצוה שופרות היכלים
לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
וארון ברית יהוה הלך אחריהם והחלוץ
הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף
הולך אחרי הארון הלך ותקוע בשופרות
ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו
ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיהם
דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והרצתם

ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם
אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה:
וישכם יהושע בבקר וישאו
הכהנים את ארון יהוה וישבעה הכהנים
נשאים שבעה שופרות הילים לפני
ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות
והחלוין הלך לפנים והנאסף הלך
אחרי ארון יהוה הולך ותקוע בשופרות:
ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת
ויישבו המחנה כה עשוי ששת ימים:
ויהי ביום השביעי ויישכמו בעלורת
השחר ויסבו את העיר כמיטפט הזה
שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את
העיר שבע פעמים: ויהי בפעם השביעית
תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע
אל העם הרי עובדתן יהוה לכם את
העיר: והיתה העיר חרם היא וכל אשר
בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא
וכל אשר אתה נבית כי הנא אתה את
המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם
שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם
מן החרם וישמתם את מחנה ישראל
לחרם ועברתם אותו: וכל כסף וזהב וכל
נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר
יהוה יבוא: ויריע העם ויתקעו בשפרות
ויהי כשמיע העם את קול השופר ויריעו
העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתה
וייעל העם העירה איש נגדו וילכדו את
העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש
ועד אישה מנער ונער זקן ועד שור ושה
וחמור לפי חרב: ולישנים האנשים

המרגלים את הארץ אמר יהושע עבאו
בית האשה הזונה והוציאו מיטב את
האשה ואת כל אשר לה כאשר
נשבעתם לה: ויבאו הנערים המרגלים
ויציאו את רחב ואת אביה ואת אמה
ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
מיטפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ
למחנה ישראל: והעיר שרפו באש
וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכל
הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה:
ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת
כל אשר לה החיה יהושע ונתשכב קרב
ישראל עד היום הזה כי החביאה את
המלאכים אשר שלח יהושע לרגל
את יריחו: ויישבע יהושע בעת ההיא
לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר
יקום ויבנה את העיר הזאת את יריחו
בבכרו ייסדנה ובצעירו יצבדלתיה:
ויהי יהוה את יהושע ויהי
שמיעו בכל הארץ: וימעלו בני
ישראל מעל פה חרם ויקח עבן בן כרמי
בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם
ויחר אף יהוה בכני ישראל:
וישלח יהושע אנשים
מיריחו העי אשר עמ בית און מקום
לביטא לו ויאמר אליהם לאמר יעלו
ורגלו את הארץ וייעלו האנשים וירגלו
את העי: ויישבו אל יהושע ויאמרו
אליו אל יעל כל העם כאלפים איש
או כשליש אלפים איש יעלו ויכו
את העי אל תיגע שמה את כל העם

ז
מטעם
הזה
טתן
לכם

ז
וכי
ערכי

L.
1011
i

ח
פתח

2
60
61
62

4
 10
 16

המלך
המלך
המלך

3
 67
 78

4
100

בעי
ז

9

5

וישלחם	ה	ויביניהו	וישלחם ללחם	וישלחם ידוע	וילכו אל המערה
וישלחם לבונה	ה	וישלחם אתם	ויקומו ב וסיה	בא בעם	ויקומו עליו
וישלחם	ה	ויביניהו	ועל דרך הבשן	ויהי כדאור מלך הע	וימיהו וישכמו

השמיני... ויקחו את פיה הכבש... ויפן תשע עשר... ויחלם ויהנה כלם... קחו לכם כנאל... חפצכם... ויקחו את פיה הכבש... ויפן תשע עשר... ויחלם ויהנה כלם... קחו לכם כנאל...

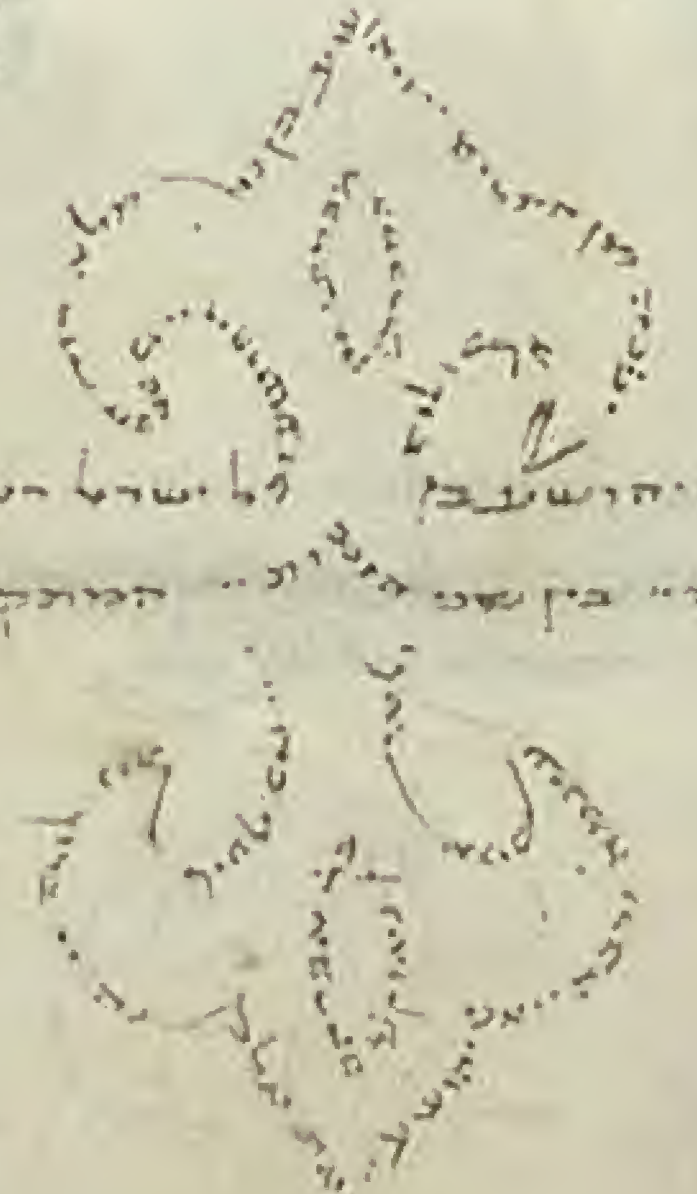
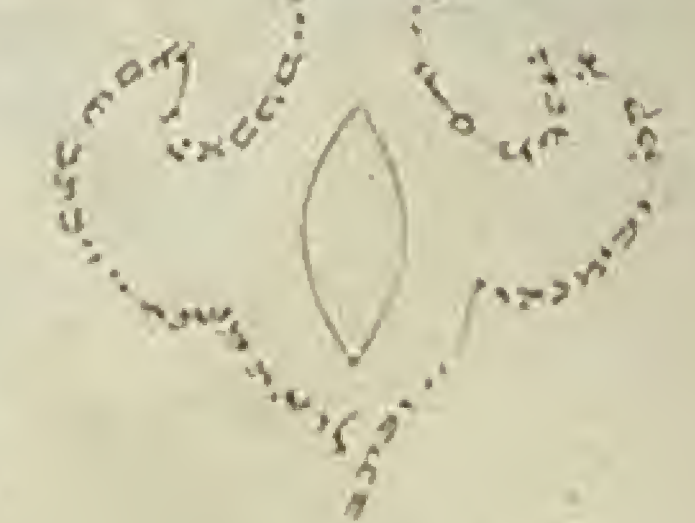
העיר השמימה ולא היה בהם ידים
לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר
נהפך אל הרודף ויהושיע וכל
ישראל ראובי לנדר הארנאת העיר
וכי עלה עישן העיר וייטבו ויכו את
אנשי העיר ואלה יצאומן העיר
לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלהמה
ואלהמה ויבואו ויטעו בלתי השאיר להם
ישריד ופליט ואת מלך העיר תפישו
היו ויקרבו אתו אל יהושיע ויהי נבלות
ישראל להרנאת כל ישיבי העיר בשדה
במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי
חרב עד תמם
וייטבו כל ישראל העיר ויכו אתה לפי
חרב ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש
ועד אישה יטנים עישר אלף כל אנשי
העיר ויהושיע לא השיב ידו אשר נטה
בכידון עד אשר החריס את כל ישיבי
העיר רק הבחמה ושלל העיר ההיא
בזו להם ישראל נדר יהוה אשר
צוה את יהושיע וישרף יהושיע את
העיר וישימה תל עולם שממה עד
היום הזה ואת מלך העיר תלה על
העץ עד עת הערב וכבוא השמש
צוה יהושיע וירידו את נבלות מן העץ
וישליכו אותה אל פתח שער העיר
ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום
הזה
אז יבנה
יהושיע מזבח ליהוה אלהי ישראל
בהר יעבל כאשר צוה משה עבד
יהוה את בני ישראל ככתוב בספר

ל
סיף
ססוק

ל
סדף
ססוק

והושע... ויחלם ויהנה כלם... קחו לכם כנאל... חפצכם... ויקחו את פיה הכבש... ויפן תשע עשר... ויחלם ויהנה כלם... קחו לכם כנאל...

ואמר אל ה' אלהי ישראל אל החי אולי
בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית
ויאמרו אל ה' הושיע עבדיך אנחנו
ויאמר אלהים הושיע מי אתם ומאין
תבאו ויאמרו אליו מארץ רחוקה
מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך
כי שמענו שמיעו ואת כל אשר עשה
במצרים ואת כל אשר עשה לשני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
לסיחון מלך חשבון וליעון מלך הבשן
אשר בעשתרות ויאמרו אלינו זקינו
וכל ישיבי ארצנו לאמר קחו בידכם
צדה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם
אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו
לנו ברית זה לחמנו חם הצטידנו
אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם
ועתה הנה יביש והיה נקדים ואלה
נאדות היין אשר מלאנו חדשים
והנה התבקעו ואלה שלמתנו ונעלו
בלו מרב הדרך מאד ויקחו האנשים
מינידם ואת פי יהוה לא שאלו ויעש
להם יהושע שלום ויכרת להם ברית
לחיותם וישבעו להם נשיא העדה
ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר
כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים
הם אליו ובקרבוהם ישיבים ויסעו
בני ישראל ויבאו אל עדיהם ביום
השלישי ועריהם גבעון והנפירה
ובארות וקרית יערים ולא הכוסנו
ישראל כי נשבעו להם נשיא העדה
ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה

על הנשיאים ויאמרו כל הנשיאים
כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה
אלהי ישראל ועתה לא נכל לננו
בהם זאת נעשה להם והחיה אותם
ולא יהיה עלינו קצף על השבועה
אשר נשבענו להם ויאמרו אליהם
הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאי
מים לכל העדה כאשר דברו להם
הנשיאים ויקרא להם יהושע וידבר
אליהם לאמר למה דמיתם אתנו לאמר
רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם מקרובנו
ישיבים ועתה ארוצים אתם ולא יכרת
מכם ענב וחטבי עצים ושאי מים
לבית אלהי ויענו את יהושע ויאמרו
כיהנך הנך לעבדיך את אשר צוה
יהוה אלהיך את משה עבדו לתלנס
את כל הארץ ולהשמיד את כל ישיבי
הארץ מפניכם ונרא מאד לנפשתנו
מפניכם ונעשה את הדבר הזה
ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך
לעשות לנו עשה ויעש להם כן ויצא
אותם מיד בני ישראל ולא הרגום
ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים
וישאי מים לעדה ולמזבח יהוה עד
היום הזה אל המקום אשר יבחר
ויהי כששמע אדני צדק
מלך ירושלם כילכו יהושע את
העיו ויחרימה כאשר עשה ליריחו
ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי
השלימו ישיבי גבעון את ישראל
ויהיו בקרבם וייראו מאד כי יעיר

ויאמרו אליהם הנשיאים " מותם בל יחיו " יחיו מותם
ובשופטים " אל יחיו בהם " אלעזר יחיו " משה ושלמה יחיו " ואלו כדורגס האלה
ולא יכרת מלכיהם " ולא יכרת מכם " אל תיראו " ולא יכרת שם המות

יהודה

١٥

८
४८

הס
מ.ל.מ.

$\therefore \frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

ואלה מלכי הארץ אשר הוכנו
 לישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן
 מזרחה השמש מנחל ארנון ועד הר
 חרמון וכל הערבה מזרחה: סיחון מלך
 האמורי הישב בחי שבון מישל מערער
 אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל
 וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני
 עמון: והערבה עד ים כנרת מזרחה
 ועד ים הערבה ים הפלח מזרחה דרך
 בית הישימות ומתימן תחת אשדות
 הפסעה: וגבול עוג מלך הבשן מיתר
 הרפאים היושב בעשתרות ובאדרי:
 ומישל בהר חרמון ובסלכא ובכר
 הבשן עד גבול הנשורי והמעבתי וחצי
 הגלעד גבול סיחון מלך השבון ומשה
 עבד יהוה ובני ישראל הכוס ויתנה
 משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי
 ולחצי שבט המנשה:
 ואלה מלכי הארץ אשר הפך יהושע
 ובני ישראל בעבר הירדן ימה מעל
 עד בבקעת הלכנון ועד ההר החלק
 העלה שיערה ויתנה יהושע ל שבטי
 ישראל ירשה נמחלקתם: בהר
 ובשפלה ובערבה ובאשרות ובמדבר
 ובגבול החתי האמרי והכנעני
 הפרזי החוי והיבוס:

לכנעני ותחשב חמשת סדט " והגור כננה לכנעני " כנעני כנעני
לכנעני " תחור " לעמיתות " תעב מהם " והגור אשר " הגבול " חשמה " תעבד " חשמה " תחור "

וכי
וכי

4
4

לכנעני
והארץ

כל מלכים שלשים ואחד:
ויהי שיעוקן בא בימים
ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת
בימים והארץ נשארה רובה מאד
לרשתה: זאת הארץ הנשארת בר
גלילות הפלישתים וכל הנשורי: מן
השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול
עקרון יצפנה לכנעני תחישב חמשת
סדט פלישתים היעתי והאשדודי
האשקלני העתי והעקרני והעוים:
מתמן כל ארץ הכנעני ומערה אשר
לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי:
והארץ הגבלי וכל הלכנון מזרח השמש
מביעל עד תחת הר חרמון עד לבוא חמת:
כל יושבי ההר מן הלכנון עד משרפות
מים כל צידנים אנבי אורשים מפני
בני ישראל וק הפלה לישראל בעולה
כאשר צויתך: ועתה חלק את הארץ
הזאת בעולה לתשעת השבטים וחצי
השבט המנשה: עמו הראובני והגדי
לקחו נחלתם אשר נתן להם משה
בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם
משה עבד יהוה: מערער אשר על
שפת נחל ארנון והיער אשר בתוך
הנחל וכל המישר מידבא עד דיבן:
וכל ער סיחן מלך האמרי אשר מלך
בחשבון עד גבול בני עמון: והגלעד
וגבול הנשורי והמעבתי וכל הר חרמון
וכל הבשן עד סלכה: כל ממלכות עוג
בכשן אשר מלך בעשתרות ובאדורעי
הוא נשאר מיתר הרפאים וינס משה

וירשם: ולא הורישו בני ישראל
את הנשורי ואת המעבתי וישב
גישור ומעבתי בקרב ישראל עד היום
הזה: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה
אשר יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו
כאשר דבר לו:
משה למטה בני ראובן למשפחתם:
ויהי להם הנבול מערער אשר על
שפת נחל ארנון והיער אשר בתוך
הנחל וכל המישר על מידבא: חשבון
וכל עריה אשר במישר דיבן ובמות
בעל ובית בעל מעון: ויהיה וקדמות
ומפעת: וקרייתם ושבמה וצור
השחר בהר העמק: ובית פיעור ואשדוד
הפסעה ובית הישבות: וכל ערי המישר
וכל ממלכות סיחן מלך האמרי אשר
מלך בחשבון אשר הכה משה ארנו
ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם
ואת עור ואת חור ואת רביע נסיכי סיחון
ישבי הארץ: ואת בלעס בן בעור
הקסם הרע בני ישראל בחרב אל
חלליהם: ויהי גבול בני ראובן הירדן
וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם
הערים וחיצריהן: ויתן משה
למטה עד לבניע למשפחתם: ויהי להם
הגבול יעור וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני
עמון עד ערער אשר על פני רבה: ומחשבון
עד דמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול
לדבר: ובמעמק בית הרם ובית נמזה וסכות
וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן
וגבול עד קצה יסכרת עבר הירדן מזרחה:

לכנעני
והארץ

לכנעני
והארץ

לכנעני
והארץ

והבית אל בית אהרן הכהנים " ואת כל
חלבה ויביר כאשר " בנחל ידיו תבא ויתאמר " את חזה המלכה את שוק המלכה " ולא
יחלל שם אלהיהם " כל איש אשר בו זרם " לא יהיה לכהנים הלויים " רק לשבט הלוי " ואתנה לבית אביון

נחלת נחלת בני נד למשפחתם הערים
וחצריהם: ויתן משה
לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה
בני מנשה למשפחתם: ויהי נחלתם
ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג
מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן
שישים עיר: וחצי הגלעד ועשתרות
ואדריני עירי ממלכות עוג בבשן לבני
מכיל בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחתם:
אלה אשר נחל משה בערבת מואב
מעבר לירדן ירחו מזרחה:
ולשבט הלוי לא נתן משה
נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם
כאשר דבר להם:
ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ
בנחלת אשר נחלו אתם אלעזר הכהן
ויהושיע בן נון וראשי אבות המטות
לבני ישראל: בנחלת נחלתם כאשר
צוה יהוה ביד משה לתת לתשיעת
המטות וחצי המטה: כי נתן משה
נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר
לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם:
כיהיו בני יוסף שני מטות מנשה
ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ
כי אם ערים לשבת ומערי שהם למקנות
ולקנינם: כאשר צוה יהוה את משה
בן עישו בני ישראל ויחלקו את הארץ
ויצטוו בני יהודה אל
יהושיע בן נון ואמר אליו כל בני פנה
הקני אתה ידעת את הדבר אשר
דבר יהוה אל משה אישה אלהים על

אודתי ועל אדותיך בקדש ברנע:
בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה
עבר יהוה אותי מקדש ברנע לדבר
את הארץ ואישב אתו דבר כאשר
עם לבני: ואחי אשר על עמי המסיו
אתלכ העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה
אלהי: וישבעני משה ביום ההוא לאמר
אם לא הארץ אשר דרכה רגלך פיה
לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי
מלא את אחרי יהוה אלהי: ועתה הנה
החיה יהוה אותי כאשר דבר זרה
ארבעים וחמישים שנה מאז דבר יהוה
את הדבר הזה אל משה אשר הלך
ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום
בן חמישים ושמנים שנה: עודני היום
חזק כאשר ביום שלח אתי משה
בנחתי אז ובנחתי עתה למלחמה ולצאת
ולבוא: ועתה תנה לי את ההר הזה
אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה
שמי עת ביום ההוא בני ענקים ישם
וערים גדולות בערות אולי יהוה אותי
והורשתיים כאשר דבר יהוה: ויברכהו
יהושיע ויתן את חכרון לכל בני פנה
לנחלה: על כן היתה חכרון לכל בני
פנה הקני לנחלה עד היום הזה יען
אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל:
וישם חכרון לפנים קרית ארבע האדם
הגדול בענקים הוא וזה ארץ שקטה
ממלחמה: ויהי הנזר
למטה בני יהודה למשפחתם אל
נחל אדום מדבר עין ננפה מקצה

ואלה אשר נחלו בני ישראל: ואלה הנחלות אשר נחלו אלעזר
בן נון מנשה נחלתו: ויהושיע בן נון וראשי אבות המטות
לבני ישראל: בנחלת נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתת לתשיעת
המטות וחצי המטה: כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר
לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם: כיהיו בני יוסף שני מטות מנשה
ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת ומערי שהם למקנות
ולקנינם: כאשר צוה יהוה את משה בן עישו בני ישראל ויחלקו את הארץ
ויצטוו בני יהודה אל יהושיע בן נון ואמר אליו כל בני פנה הקני אתה
ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה אישה אלהים על

והיו
ו
וסים
בר
עלה

י
וכל
אל
הר
המזרח

מזגין	ד	פלג	וסימל	אל מעין מי נפתחה .. נחברו .. וכל מעין מים יסמנו .. מעין נס ..
הימנה	ד	בפלג	וסימל	וגבול ים הימנה הגדול .. וייצא הגבול .. מתפוח ילך הגבול .. וירד
הגבול נחל קנה			וסימל	וסימל בסימל .. מחבל יאחזבה .. ואחזבה את אבוצהם ..

二
 二
 二
 二
 二

יד
 יס
 יז
 יח

י
י
י

شاہ
مخا

סוף

מדין	ג	וסימנה	במדבר פות הערבה .. סביב תפס יחידת .. להטות מדין דלות ..
לוחה	ד	ומלכיה	ויבא יעקב לוחה .. וייצא מבית אל לוחה .. ויפגש משעם הגבול .. ל כקל לוחה ..
לכנס יצחק	ה	וסימנה	וירא מכורה בו כותב .. ולא הודישו את הפתע .. בעתם אשר נסכו אחריהם ..

משה
היה

二
一
三
四
五
六
七
八
九
十

117

יח
גמל מלך

ב
ב
ב
ב
ב

והיו

2
411
511
411
24

अथवा

2002

2

ב
ה

כח

2

100

1

[illegible]

三

ב
את
באים

4
L
121
121

1770

10
25

7

1. 1. 1.
 2. 2. 2.
 3. 3. 3.

15

קמ
ומ
כתי
ל

ה'תש"ח

ע
י

ד
חט
ד
יב
כח

10

הז' ר"ב הערים תל"ט. וישבער תהא אל תהא אל תהא אל תהא
ישבער תהא וישבער תהא וישבער תהא וישבער תהא

ובכרזל ובשלמות הרבה מאד חלקו
 שלל איניכם עם אחיכם:
 ויישבו וילכו בני ראובן ובני גד
 וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל
 משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ
 הנציד אל ארץ אחותם אשר נאחזו
 בה על פי יהוה ביד משה: ויבאו אל
 גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו
 בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
 שם מזבח על הירדן מזבח נדול למראה:
 ויישמיעו בני ישראל לאמר הנה בנו
 בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
 את המזבח אל מול ארץ כנען אל
 גלילות הירדן אל עבר בני ישראל:
 ויישמיעו בני ישראל ויקהלו כל עדת
 בני ישראל שלח לעלות עליהם לנא:

וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי דָאוֹבָן וְאֶל
בְּנֵי עֵד וְאֶל חֲצִי שִׁבְט מְנַשֶּׁה אֶל אֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶת פִּנְחָס בֶּן אֱלִיעֶזֶר הַכֹּהֵן׃
וַיַּעֲשֶׂה נְשִׂאִים יַעֲמֹז נְשִׂיא אֶחָד נְשִׂיא
אֶחָד לְבֵית אָבִי לְכָל מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ
רֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם הָמָּה לְאֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיָּבֹאוּ אֶל בְּנֵי דָאוֹבָן וְאֶל בְּנֵי עֵד
חֲצִי שִׁבְט מְנַשֶּׁה אֶל אֶרֶץ הַגִּלְעָד
וַיְדַבְּרוּ אֲתָם לֵאמֹר׃ כֹּה אָמְרוּ כָל־עַד
יְהוָה מִה הֵמֶּיךָ הוּא אִשְׁרֵנוּ מֵעַלְתָּם
בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּת הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי
יְהוָה כִּבְנוֹתֶכֶם לָכֶם מִזִּכָּח לַמֶּרְדֶּכֶם
הַיּוֹם בִּיהוָה׃ הִמְעַט לָנוּ אֶת עֹן פְּעֹר
אֲשֶׁר לֹא הִטָּהְרֵנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה

ויהי הנגף בעדת יהוה ואתם תשבו
היום מאחרי יהוה ויהי אתם תמרדו
היום ביהוה ומחר אלכל עדת ישראל
יקצף ואך אם טמאה ארץ אחותכם
עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר
שכן ישם משכן יהוה והאחוזו פתונו
וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו
בננתכם לכם מזבח מפליעי מזבח
יהוה אלהינו הלא עכן כן זרח מעל
מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה
קצף והוא איש אחד לאנוע בעינו
ויינו בני ראובן ובני גד וחיצי שטט
המנשה וידברו את ראשי אלפי
ישראל אל אלהים יהוה אל אלהים
יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם
כמרד ואם נמעי ביהוה אלהי יינו
היום הזה לבנות לנו מזבח לשוב
מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עלה
ומנחה ואם לעשות עליו זבח שלמים
יהוה הוא יבקש ואם לא מדאגה
מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו
בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה
אלהי ישראל ונכול נתן יהוה בנינו
ובניכם בני ראובן ובעד את הירדן אין
לכם חלק ביהוה וזה שכיתו בניכם את
בנינו למלתי ידא את יהוה ונאמר
נעשה נאלנו לבנות את המזבח לא
לעלה ולא לזבח כי עדה הוא בנינו ובעיננו
וכן דהתנו אחרינו לעבד את עבדת יהוה
לפנו בעלותינו ובזבחנו ובשלמנו ולא אמו
בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה

יחד חסדמכם אנפשוכם " יחד את ידבר " וחד עם טמאג חסד
 " יחד עם טמאג " לחד שלטנ " בלש תרגום מדברא דדינא

יֵשׁוּעַ	יֵשׁוּעַ	יֵשׁוּעַ
יֵשׁוּעַ	יֵשׁוּעַ	יֵשׁוּעַ

131

וְלִשְׁפָטָיו וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים אֲנִי זָקְנִיתִי
בְּאַתִּי בְּיָמֵיכֶם וְאַתֶּם רֹאיתֶם אֶת כָּל
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְכָל הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
הַנֵּלֶחֶם לָכֶם רְאוּ הַפֶּלֶא לָכֶם אֶת
הַגּוֹיִם הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה בְּעוֹלָם
לִשְׁכָנֵיכֶם מִן הַיַּרְדֵּן וְכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
הִכִּיתִי וְהֵם הַנִּשְׁאָרִים מִכּוֹא הַשָּׁמַיִם
וַיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא יְהוָה מִפְּנֵיכֶם
וְהוֹרִישׁ אֶתְכֶם מִלִּפְנֵיכֶם וַיִּרְשַׁתְּכֶם אֶת
אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָכֶם
וְחֻקְתֶּם מֵאֵד לִשְׁמֹר וְלִעֲשׂוֹת אֶת
כָּל הַנְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה לְבִלְתִּי
סוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וְשִׁמְאֹל לְבִלְתִּי נָא
בְּעֵינֵי הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אֲתֶכֶם
וּבְשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִזְכְּרוּ וְלֹא
תִשְׁכַּחְעוּ וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּ
לָהֶם כִּי אִם בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּדְבְּקוּ
כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּירֹשׁ
יְהוָה מִפְּנֵיכֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצוּמִים
וְאַתֶּם לֹא עָמַד אִישׁ בְּפָנֵיכֶם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה אִישׁ אֶחָד מִכֶּם יִרְדֹּף
אֶלֶף כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנֵּלֶחֶם
לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם וַנִּשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד
לִנְפְשֵׁיכֶם לֹא הִנֵּחַ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כִּי אִם שׁוֹבֵת שׁוֹבוּ וְדִבַּקְתֶּם בִּיתְרֵי הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אֲתֶכֶם
וְהִתְחַתַּנְתֶּם בָּהֶם וּבְאַתֶּם בָּהֶם וְהֵם
בָּכֶם יִדְּעוּ עַד יָמֵיכֶם לֹא יוֹסִיף יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לְהוֹרִישׁ אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלִּפְנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לֶפֶחַ וּלְמִזְבֵּחַ

וְלֹא מִרְוֵהָ כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵינוּ וְאֵל
דְּרֵינוּ מִחֵר וְאִמְרֵנוּ רְאוּ אֶת תַּכְנִית
מִזְבֵּחַ יְהוָה אִשֵּׁר עִשּׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא
לְעוֹלָה וְלֹא לִזְבֵּחַ כִּי עַד הוּא בִּינֵנו
וּבְעֵינֵיכֶם חִלְיָה לָנוּ מִמֶּנּוּ לְמַרְדֵּי הַהוּא
וְלִשְׁכַּת הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לִכְנוּרֵת
מִזְבֵּחַ לְעוֹלָה לְמַנְחָה וְלִזְבֵּחַ מִלֶּכֶד
מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲלֵינוּ אִשֵּׁר לִפְנֵי מִשְׁכְּנוֹ
וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס הַכֹּהֵן
וַנְּשִׂאֵי הַיְעֻזָּה וְרֵאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר אָתּוּ אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
בְּנֵי דָאוֹבָן וּבְנֵי עֵד וּבְנֵי מְנַשֶּׁה וַיִּטַּב
בְּעֵינֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ פִּינְחָס בֶּן אֱלִיעֶזֶר
הַכֹּהֵן אֵל בְּנֵי דָאוֹבָן וְאֵל בְּנֵי עֵד וְאֵל
בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַיּוֹם יִדְעֵנוּ כִּי תִתּוֹכְנוּ יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא מַעֲלֵתֶם בַּיהוָה הַפֶּעַל הַזֶּה
אֲזִי חִצְלֵתֶם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה
וַיִּשְׁכַּח פִּינְחָס בֶּן אֱלִיעֶזֶר הַכֹּהֵן וְהַנְּשִׂאִים
מֵאֵת בְּנֵי דָאוֹבָן וּמֵאֵת בְּנֵי עֵד מֵאֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁכּוּ אוֹתָם דְּבָרוֹ וַיִּטַּב הַדְּבָרִים בְּעֵינֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבָרְכוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא אָמְרוּ לְעֻלּוֹת עֲלֵיהֶם לִגְבֹּא
לִשְׁחַת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּנֵי דָאוֹבָן
וּבְנֵי עֵד יֹשְׁבִים בָּהּ וַיִּקְרְאוּ בְּנֵי דָאוֹבָן
וּבְנֵי עֵד לְמִזְבֵּחַ כִּי עַד הוּא כִּינֵתֵנוּ כִּי
יְהוָה אֱלֹהִים
וַיְהִי מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִנֵּחַ
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל אֲבֵיהֶם מִסְכֵּיב
וַיְהִי שֶׁעָזְקָן כָּאֵל בְּיָמֵם וַיִּקְרָא הוֹשֵׁעַ
לְכָל יִשְׂרָאֵל לִזְכֹּנָיו וְלִרְאשֵׁי וְלִשְׁפָטָיו

וְלֹא מִרְוֵהָ כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵינוּ וְאֵל
דְּרֵינוּ מִחֵר וְאִמְרֵנוּ רְאוּ אֶת תַּכְנִית
מִזְבֵּחַ יְהוָה אִשֵּׁר עִשּׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא
לְעוֹלָה וְלֹא לִזְבֵּחַ כִּי עַד הוּא בִּינֵנו
וּבְעֵינֵיכֶם חִלְיָה לָנוּ מִמֶּנּוּ לְמַרְדֵּי הַהוּא
וְלִשְׁכַּת הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לִכְנוּרֵת
מִזְבֵּחַ לְעוֹלָה לְמַנְחָה וְלִזְבֵּחַ מִלֶּכֶד
מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲלֵינוּ אִשֵּׁר לִפְנֵי מִשְׁכְּנוֹ
וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס הַכֹּהֵן
וַנְּשִׂאֵי הַיְעֻזָּה וְרֵאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר אָתּוּ אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
בְּנֵי דָאוֹבָן וּבְנֵי עֵד וּבְנֵי מְנַשֶּׁה וַיִּטַּב
בְּעֵינֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ פִּינְחָס בֶּן אֱלִיעֶזֶר
הַכֹּהֵן אֵל בְּנֵי דָאוֹבָן וְאֵל בְּנֵי עֵד וְאֵל
בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַיּוֹם יִדְעֵנוּ כִּי תִתּוֹכְנוּ יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא מַעֲלֵתֶם בַּיהוָה הַפֶּעַל הַזֶּה
אֲזִי חִצְלֵתֶם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה
וַיִּשְׁכַּח פִּינְחָס בֶּן אֱלִיעֶזֶר הַכֹּהֵן וְהַנְּשִׂאִים
מֵאֵת בְּנֵי דָאוֹבָן וּמֵאֵת בְּנֵי עֵד מֵאֶרֶץ
הַגִּלְעָד אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁכּוּ אוֹתָם דְּבָרוֹ וַיִּטַּב הַדְּבָרִים בְּעֵינֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבָרְכוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא אָמְרוּ לְעֻלּוֹת עֲלֵיהֶם לִגְבֹּא
לִשְׁחַת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּנֵי דָאוֹבָן
וּבְנֵי עֵד יֹשְׁבִים בָּהּ וַיִּקְרְאוּ בְּנֵי דָאוֹבָן
וּבְנֵי עֵד לְמִזְבֵּחַ כִּי עַד הוּא כִּינֵתֵנוּ כִּי
יְהוָה אֱלֹהִים
וַיְהִי מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִנֵּחַ
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל אֲבֵיהֶם מִסְכֵּיב
וַיְהִי שֶׁעָזְקָן כָּאֵל בְּיָמֵם וַיִּקְרָא הוֹשֵׁעַ
לְכָל יִשְׂרָאֵל לִזְכֹּנָיו וְלִרְאשֵׁי וְלִשְׁפָטָיו

והיה אשר תזכירו מקום ולשטט בעצמכם... ויהי אשר תזכירו מקום ולשטט בעצמכם... ויהי אשר תזכירו מקום ולשטט בעצמכם...

ולשטט בעצמכם וליצנים בעיניכם יע
אכדכם מעל האדמה הטובה הזאת
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: והנה
אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם
בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל
דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר
דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו
לכם לא נפל ממנו דבר אחד: והיה
כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יבא יהוה
עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו
אותכם מעל האדמה הטובה הזאת
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: בעצרכם
את ברית יהוה אלהיכם אשר עוה
אתכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחיתם להם וחרה
אף יהוה בכם ואכדתם מהרה מעל
הארץ הטובה אשר נתן לכם:
ויאסף יהוה שיע את כל
שבטי ישראל שכמה ויקרא לוקני
ישראל ולראשי ולישפטי ולישטרו
ויתיצבו לפני האלהים: ויאמר יהוה שיע
אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם
תרח אני אברהם ואבי נחור ויעבדו
אלהים אחרים: ואקח את אביכם
את אברהם מעבר הנהר ואולך אתו
בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן
לו את יעקב: ואתן ליעקב את יעקב
ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר
לרשת אתו ויעקב ובניו ירדו מצרים:

ואשלח את משה ואת אהרן ואנף
את מצרים כאשר יציתי בקרב
ואחר הוצאתי אתכם ואוציא את
אבותיכם מצרים ותבאו הימה וירדו
מצרים אחרי אבותיכם ורכבו ופרשו
ים סוף: ויצעקו אל יהוה וישם מאפל
בניכם ובין המצרים ויבא עליו את
הים ויכסהו ותראנה עיניכם את
אשר יציתי נמצרים ותשבו נמצור
ימים רבים: ואבאה אתכם אל ארץ
האמרי הישן בעבר הירדן וילחמו
אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את
ארצם ואיש מידם מפניכם: ויקס בלק
בן עפור מלך מואב וילחם בישראל
וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל
אתכם: ולא אבית לישמע לבלעם
ויכרך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו:
ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו
וילחמו בכם בעל יריחו האמרי
והפרזי והכנעני והחתי והגרגי
החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם:
ואשלח לפניכם את העריער
ותעש אותם מפניכם שני מלכי
האמרי לאבחרבך ולא בקשתך:
ואתן לכם ארץ אשר לא ינעת בה
וערים אשר לא בניתם ותשט בהם
כרמים וזיתים אשר לא נטעתם
אתם אכלים: ויעתה יראו את יהוה
ויעבדו אתו כתמים ובאמת והסירו
את אלהים אשר עבדו אבותיכם
בעבר הנהר ובמצרים ויעבדו את יהוה:

וישלחו מן מצרים... ויאסף יהוה שיע את כל שבטי ישראל... ויאסף יהוה שיע את כל שבטי ישראל...

לחיל מעדים " לכס במדבר עד " ואמר עשה לדון
ואת היבוס יבא שיהיה " ויבא דה " ויגש " ואת הכנעני "

ויאמר עשה
ואת האמרי

ואמר עניניכם לעבד את יהוה
בחרו לכם היום את מי תעבדון אם
את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר
בעבר הנהו ואם את אלהי האמרי
אשר אתם יושבים בארצם ואנכי
וביתי נעבד את יהוה:
ויענה העם ויאמרו חלילה לנו
מעבד את יהוה לעבד אלהים אחרים:
כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו
ואת אבותינו מארץ מצרים מבית
עבדים ואשר עשה לעינינו את
האתות הגדולות האלה וישמרנו בכל
הדרך אשר הלכנו בה וכל העמים
אשר עברנו בקרבם ויערש יהוה את
כל העמים ואת האמרי יושב הארץ
נפגענו גם אנחנו נעבד את יהוה כי
הוא אלהינו: ויאמר יהושע אלהים
לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים
קדושים הוא אל קנא הוא לא ישא
לפושעכם ולחטאתיכם: כי תעבדו את
יהוה ויעבדתם אלהי נכר ושובו ואלהם
וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם:
ויאמר העם אל יהושע לא כי את
יהוה נעבד: ויאמר יהושע אלהים
יעדים אתם בכם כי אתם נבחרתם לכם
את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים:
ויעתה הקירו את אלהי הנכר אשר
בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה
אלהי ישראל: ויאמרו העם אל
יהושע את יהוה אלהינו נעבד ונקוו
נשמע: ויכרת יהושע ברית לעם

ביום ההוא וישם לו חק ומשפט משפט:
ויכתב יהושע את הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה
ויקמה ישב תחת האלה אשר נמקדש
יהוה:
ויאמר יהושע אל
כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו
לעדה כיהיא שמיעה את כל אמרי
יהוה אשר דבר עמנו והיתה נכס לעדה
פן תכחשון באלהיכם: וישלח יהושע
את העם איש לנחלתו:
ויהי אחרי הדברים האלה וימרת
יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים: ויקברו אותו בנכול נחלתו בתמנת
כרם אשר בהר אפרים מצפון להר
גוש: וייעבד ישראל את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את
כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל:
ואת ענינות יוסף אשר העלו בני
ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת
השדה אשר קנה יעקב מאת בני
חמור אבי שכם כמאה קשיטות והיו
לבני יוסף לנחלה: ואלעזר בן אהרן
מת ויקברו אותו בגבעת פניחם בנו
אשר נתן לו בהר אפרים:

וכלה הרעב " וכלה מכפר " ושב והרע לכם " וכלה סעמיה " וזמדות " וס' י
שם ישם לו חק " וישם לו חק ומשפט " וללמד בישראל חק ומשפט " ונתן צב וס' י
ויקח את חלקת השדה " ואת ענינות יוסף " ויתנו לו איש קשיטות מאה " וס' י

מאת אכיה השדה ותענה מיני
החמור ויאמר לה כלב מה לך ותאמרו
לו הבה לי כרכה כי ארץ הנגב נתתנו
ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את
גלת עליה ואת גלת תחתיה:
וכני קני חתן משה עליו
מיני התמרים את בני יהודה מדבר
יהודה אשר נגב ערד וילך וישב את
העם: וילך יהודה את שמעון אחיו
ויכו את הנכנעני וישב צפת ויחרימו
אותה ויקרא את שם העיר חרמה:
וילכו יהודה את יציה ואת גבולה ואת
אשקלון ואת גבולה ואת עקחון ואת
גבולה: ויהי יהודה את יהודה וירש את
ההר כי לא להוריש את יישיב העמק
כירכב כרזל להם: ויתנו ללב ארץ
חברון כאשר דבר משה ויורש משם
את ישיב העמק: ואת היבוס
יישב ירושלם לא הורישו בני בנימן
וישב היבוס את בני בנימן בירושלם
עד היום הזה:

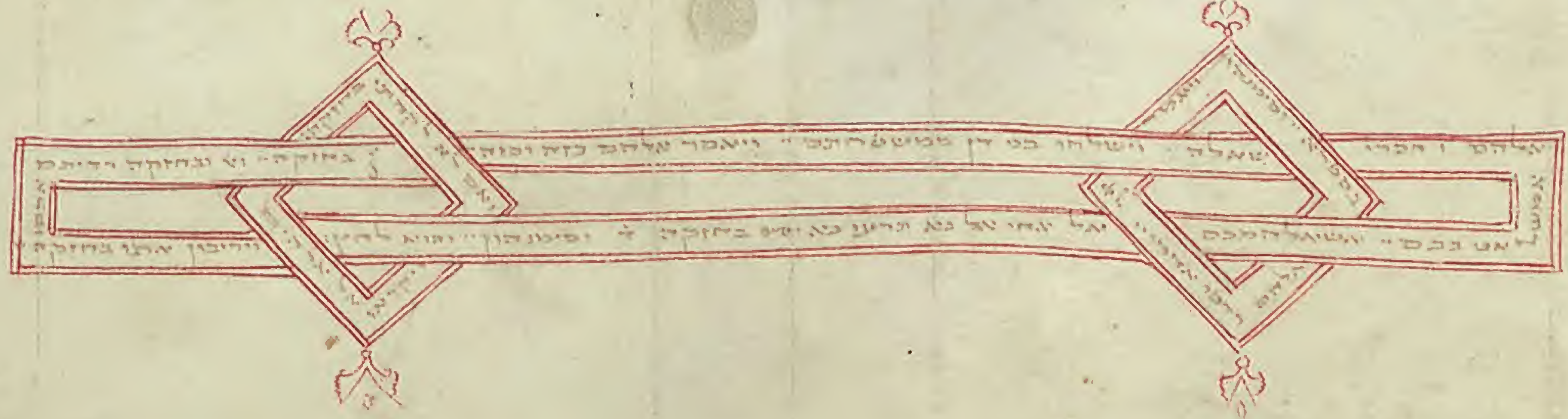
ויעלו בית יוסף גם הם
בית אל ויהיה עמם: ויתירו בית יוסף
בבית אל וישם העיר לפנים לזו: ויראו
השמרים איש ויצאמן העיר ויאמרו
לו הראנו נא את מכוא העיר ועשינו
עמך חסד: ויראם את מכוא העיר
ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש
ואת כל משפחתו שלחו: וילך האיש
ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה
לזו הוא שמה עד היום הזה:

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני
ישראל ביהודה לאמר מי יעלה לנו אל
הנכנעני בתחלה להלחם בו: ויאמר יהודה
יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו:
ויאמר יהודה לישמעון אחיו עלה אתי
בגד ליועלמה הנכנעני והלכתי גם
אני אתך בגד לך וילך אתו שמעון:
וייעל יהודה ויתן יהודה את הנכנעני
והפרזי בידם ויכוס בטק עשרת אלפס
איש: וימצאו את אדני בוק בכור
וילחמו בו ויכו את הנכנעני ואת הפרזי:
וינס אדני בוק וירדפו אחריו ויארחו
אתו ויקצצו את כהנות ידיו ורגליו:
ויאמר אדני בוק שבעים מלכים כהנות
ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטי
תחת שלחני כאשר עשיתי בן שלם
לי אלהים וביארו ירושלם וימת שם:
וילחמו בני יהודה בירושלם
וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר
שלחו באש: ואחר ירדו בני יהודה
להלחם הנכנעני וישב ההר והנגב
והשפלה: וילך יהודה אל הנכנעני
היושב בחברון וישם חברון לפנים
קרית ארבע ויכו את ישיב וארץ
אחימן ואת תלמי: וילך משם אל
ישיב דבר וישם דבר לפנים קרית
ספר: ויאמר כלב אשר יכה את קרית
ספר ולכדה ונתתה לו את ענקה ברת
לאשה: וילכדה עתניאל בן קנז אחי
כלב הקטן ממנו ויתן לו את ענקה נתן
לאשה: ויהי כבואה ותסיתהו לישאל

שלח	דגשי	וינס	וילחמו בני יהודה	גם כל הערים	אשר שלחו
העשים		וכל	שללם שלחו למלך	המשק	
והכחידה	ב	וינס	וכסיתו לשאל מאת אביה שדה	לשאל מאת אביה שדה	

ויספדו כבוד יישראל אל ידיו וישימו את ידיו על עיני התמרים ויעבדו בני ישראל את ענלון מלך מואנ שמנה עשרה שנה ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהור בן גרא בן חמיני איש אטור יר מינו וישראלחו בני ישראל כידו מנחה לענלון מלך מואב וייעשלו אהור חרב ולה שתי פיות נמר ארכה ויחנר אותה מתחת למדיו על ירך מינו ויקרב את המנחה לענלון מלך מואב ויענלון איש בריא מאד ויהי כאשר בלה להקריב את המנחה וישראל את העם נשאי המנחה והוא ישב מן הפסילים אשר את הנגל ויאמר דנו סתר לי אליך המלך ויאמר הם ויצאו מעליו כל העמדים עליו ואהור בא אליו והוא איש שב בעלית הנקרה אשר לו לבדו ויאמר אהור דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא וישראל אהור את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך מינו ויתקעה בנטנו ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מנטנו ויצא הפרשדנה ויצא אהור המסדרונה ויסגר דלתות העליה כיערו ונעל והוא יצא ויעבדו באו ויראו והנער דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסך הוא את רגליו בחדר המקרה ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח

ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת ואהור נמלט עזר התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השיערתה ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם ויאמר אלהם רדפו אחרי כינתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחרי וילכדו את מענות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר ויכו את מואב בעת ההיא בעשרות אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש ותבנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל והישקט הארץ שמונים שנה ואחריו היה שמער בן ענת ויד את פלשתים שיש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל ויספו בני ישראל לעשור הרע בעני יהוה ואהור מת וינכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור וישר צבאו סיכורא והוא ישב בחרשת הגנים ויזעקו בני ישראל אליהוה כיתשע מאות ורכב כדול לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה ודבורה אישה נביאה אישת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא והיא ישבת תחת תמר דבורה בין הומה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למישפט ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי

הלך אלך עמך אפס וישכח הכבוד בדרך כלך עמך ויהי
 ויזעק בך את זכרון ויזעק כסדר ויזעק ויאמר בענוה ויזעק אתי ויאמר אלי

ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי
 ישראל לך ומי שנת בהר הנזר ולקחת
 עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי
 ומבני זבולון ונשכתי אליך אל נחל
 קישון את סיסרא אשר עבא בין ואת
 רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך ויאמר
 אליה ברוך אסתלכי עמי והלכתי ואם
 לא תלכי עמי לא אלך ותאמר הלך
 אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך
 על הדרך אשר אתה הולך כי ביד
 אשה ימנע יהוה את סיסרא ותקם
 דבדוה ותלך עם ברוך קדישה ויזעק
 ברוך את זבולון ואת נפתלי קדישה ויעל
 ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו
 ובורה וזכר הקניע נפרד מקין מבני
 הכנחח משה ויט אהלו עד ארון
 בניענים אשר את קדיש ויעדו לסיסרא
 כי יעלה ברוך בן אבינעם הר הנזר ויזעק
 סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב
 ברזל ואת כל היעם אשר אתו מחרישת
 העזים אל נחל קישון ותאמר דבדוה אל
 ברוך קום כי זה היום אשר נתן יהוה
 את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך
 וירד ברוך מהר הנזר ועשרת אלפים
 איש אחריה ויהם יהוה את סיסרא
 ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חוב
 לפני ברוך וירד סיסרא מעל המרכבה
 וינס ברגליו ובברך רדף אחרי הרכב
 ואחרי המחנה עד חרישת העזים
 ויפל כל מחנה סיסרא לפי חוב לא
 נשאר עד אחד וסיסרא נרגליו

אל אהל יעל אשת חנר הקניע כי שלום
 בין יבין מלך חנור ובין בית חנר הקניע
 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו
 סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר
 אליה האלה ותכסהו בשמיכה
 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי
 צמאתי ותפתח את נאור החלב ותשקהו
 ותכסהו ויאמר אליה עמרפתח האהל
 והיה אם איש יבא וישאלך ואמר
 הישפה איש ואמרת אין ותקח
 יעל אשת חנר את יתד האהל
 ותישם את המקנת בידה ותבוא
 אליו בלאט ותתקע את היתד
 ברוקתו ותצנח בארץ והוא
 נרדם ויעף וימת והנה ברוך
 רדף את סיסרא ותצא יעל
 לקראתו ותאמר לו לך
 ואראך את האיש אשר
 אתה מבקש ויבא אליה
 והנה סיסרא נפל מת
 והיתד ברוקתו ויכנעו
 אלהים ביום ההוא
 את יבין מלך חננען
 לפני בני ישראל
 ותלך יד בני
 ישראל הלך
 וקשה על יבין
 מלך חננען עד
 אשר הנדיתו
 את יבין מלך
 חננען

הַחֹמֶה אֶת הַחֹמֶה מִלִּי כְנָסָה

二
五
五

[illegible]

לֹא־לָקְחוּ מִן־שָׁמַיִם נֶחֱמוֹ הַכּוֹכָבִים מִמֶּסְלוֹתֵם נֶחֱמוֹ
 עַם־סִירָא נֶחֱלֵקִישׁוֹן צִרְפָּם נֶחֱלֵקִישׁוֹן תְּרוֹכִי
 נֶחֱלֵקִישׁוֹן תְּרוֹכִי נֶחֱלֵקִישׁוֹן תְּרוֹכִי מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירִי אֲוִרוֹ
 מִרוֹז אֲמַר מֵלֶאךְ יְהוָה אֲוִרוֹ יְהוָה לִיעֲזֵרִי יְהוָה בְּנִבְרִים
 תִּכְרֹךְ מִנְשִׁים יֵעַל אִשְׁתְּחֹכֵךְ הָקִינִי מִנְשִׁים בְּאֶהֱלֵךְ תִּכְרֹךְ
 מִסֵּשׂאֵל חֲלֹבֵנְתָהּ בִּסְפָרָה לִיתֵד תִּשְׁלַחנָהּ וּמִינָהּ לִהְלֹמוֹת
 אֲדִירִים הִקְרִיבָה חֲמָאָה יִידָה עֲמָלִים וְהִלְמָה סִירָא מַחֲקָה
 רֹאשׁוֹמַחֲצָה וְחֹלְפָה רִקְתָּנִי בֵּין רִגְלִיהָ כִּי עָנְפָהּ שִׁכְבָּה בֵּין
 נֶפֶל שְׂדוּדִי בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה רִגְלִיהָ כִּי עָנְפָהּ בְּאִשְׁרֵי כִּרְעִישָׁם
 אַחֲרוֹפֵעִי מִכְּבוֹתֵי חֲכָמוֹת מְדוּעֵי בְּשִׁירֵי שִׁירֵי לְכוּ מְדוּעֵי
 יִחְלְקוּ שְׁלֵלֵי רַחֲמֵי הַמֶּלֶךְ יִשְׁכַּב אֲמִידָה לְהוֹלֵא יִמְצָאוּ
 עֲבֵרֵי רַחֲמֵי לִיצְאֵי שְׁלֵל לְסִירָא שְׁלֵל עֲבֵעִים רִקְמָה
 בְּנִבְרָתוֹ וְתִשְׁקֹט הָאָרֶץ כִּי יִבְנוּ אֲוִיבֵיךְ יְהוָה
 אֲרֻכֵּים שָׁנָה וְאֲהַבִּי כִּי צִאת הַשָּׁמַיִם אֲרֻכֵּים שָׁנָה

וַיֵּצֵאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָרֵעַ בְּעֵינֵי יְהוָה
 וַיִּתְּנָם יְהוָה בְּיַד מֶלֶךְ שִׁכְנֵי שָׁנִים
 וַתֵּצֵא יְהוָה מִן־עַל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ
 עֲשׂוֹ לְהַסֵּב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַמִּנְהָרוֹת אֲשֶׁר בְּהָרִים וְאֶת
 הַמַּעְרוֹת וְאֶת הַמִּצְרוֹת וְהַיִּזְרִי
 אִם זָרִיעַ יִשְׂרָאֵל וְעַל מֶלֶךְ
 וְעַל מֶלֶךְ וְכִי קָדָם וְעַל עַל־יָוִי

וְלֹא־יִבְנִי אֶת־הַמִּצְרוֹת וְלֹא־יִבְנִי אֶת־הַמִּצְרוֹת וְלֹא־יִבְנִי אֶת־הַמִּצְרוֹת וְלֹא־יִבְנִי אֶת־הַמִּצְרוֹת

ויאמר אליו כי אדני בנה אוישי ע את
ישראל הנה אלפי הדל כמנשה ואנכי
היציר נביתאכי ויאמר אליו יהוה כי
אהיה עמך והכית את מדין כאי
אחד ויאמר אליו אסנא מצאתי חן
בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר
עמי אל נא תמי שמוה עד באי אליך
והצאתי את מנחת וזהנחתי לפניך
ויאמר אנכי אישך עד ישובך וגדעון
בא ויעש נדי עוים ואיפת קמח מצות
הבשר שם בסל והמרק שם בפרור
ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש ויאמר
אליו מלאך האלהים קח את הבשר
ואת המצות והנח אל הסלע הלזואת
המרק שפך ויעש כן וישלח מלאך
יהוה את קצה המשיעת אשר בידו
ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן
הצור ותאכל את הבשר ואת המצות
ומלאך יהוה הלך מעינו וירא גדיעון
כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדיעון אהה
אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה
פנים אל פנים ויאמר לו יהוה שלום
לך אל תירא לאתמות ויבן שם גדיעון
מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד
היום הזה עודנו בעפרה אבי העזרי
ויהי בלילה ההוא ויאמר
לו יהוה קח את פר השור אשר לאנך
ופר השני שבעי שנים והרסת את
מזבח הבעל אשר לאנך ואת האש
אשר עליו תכרת ובנית מזבח ליהוה
אלהיך על ראש המעון הזה כפי ערכה

ויהנו עליהם וישחיתו אתי כלה ארץ
עד כאן עזה ולא יטאירו מחיה בשואל
ושה ושור וחמור כיהם ומקניהם
יעלו ואהליהם יבאו כד יארכה לדב
ולהם ולנמליהם אין מספר ויבאו
בארץ לשחתה וידל ישראל מאד
מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה
ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על
אדות מדין ויישלח יהוה איש נביא
אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי העלית אתכם
ממצרים ואוציא אתכם מבית עבדים
ואצל אתכם מד מצרים ומיד כל
לחציכם ואני שאתם מפניכם ואתנה
לכם את ארצם ואמרה לכם אני יהוה
אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי
אשר אתם יושבים בארצם ואלה
שמעתם בקולי
ויבא מלאך יהוה וישב תחת
האלה אשר בעפרה אשר ליואשאב
העזרי וגדיעון בנו חבט חטים בנר
להנים מפני מדין וירא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל
ויאמר אליו גדיעון כי אדני ויש יהוה
עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה
כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבתנו
לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה
נטישנו יהוה ויתנונו בכף מדין ויפן
אליו יהוה ויאמר לך בכחך והוהו שעת
את ישראל מכף מדין הלא שלחתך

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני כי אדני ירדנו
ותאמר האשה וזכרו והאשה
וכימי במה אדע במה אושיע במה הייתה אפסכו במה אקדם הוצענו אהבתנו
בי אדני אל נא תשט עלינו חסאתי ויאמר אליו גדיעון ותאמר האשה וזכרו והאשה
וכימי במה אדע במה אושיע במה הייתה אפסכו במה אקדם הוצענו אהבתנו

ויאמר אליו כי אדני בנה אוישי ע את
ישראל הנה אלפי הדל כמנשה ואנכי
היציר נביתאכי ויאמר אליו יהוה כי
אהיה עמך והכית את מדין כאי
אחד ויאמר אליו אסנא מצאתי חן
בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר
עמי אל נא תמי שמוה עד באי אליך
והצאתי את מנחת וזהנחתי לפניך
ויאמר אנכי אישך עד ישובך וגדעון
בא ויעש נדי עוים ואיפת קמח מצות
הבשר שם בסל והמרק שם בפרור
ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש ויאמר
אליו מלאך האלהים קח את הבשר
ואת המצות והנח אל הסלע הלזואת
המרק שפך ויעש כן וישלח מלאך
יהוה את קצה המשיעת אשר בידו
ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן
הצור ותאכל את הבשר ואת המצות
ומלאך יהוה הלך מעינו וירא גדיעון
כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדיעון אהה
אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה
פנים אל פנים ויאמר לו יהוה שלום
לך אל תירא לאתמות ויבן שם גדיעון
מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד
היום הזה עודנו בעפרה אבי העזרי
ויהי בלילה ההוא ויאמר
לו יהוה קח את פר השור אשר לאנך
ופר השני שבעי שנים והרסת את
מזבח הבעל אשר לאנך ואת האש
אשר עליו תכרת ובנית מזבח ליהוה
אלהיך על ראש המעון הזה כפי ערכה

שבעה ימים תחג' כי תקיף קינור בטרך ..
ולביתך תצא ויבד' ויאמר עבד מלך המוש' ..

הב' יצחק נחשטמן
נישואיו יצחק נחשטמן

יחזקאל
 יחזקאל

ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם
שלש מאות איש וכל יתר העם ברעו
על מרכיהם לשתת מים:
ויאמר יהוה אל גדיעון בשלש
מאות האיש המלקקים אויש יענאתנם
ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו
איש למקמו: ויקחו את צידה העם
בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש
ישראל שלח איש לאהלו: ובשלש
מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה
לו מתחת בעמק: ויהי
כלילה והוא ויאמר אליו יהוה קום
רד במחנה כי נתתיו בידך: ואסירא
אתה לירדת רד אתה ופרה נערך אל
המחנה: וישמעת מה ידברו ואחר
תחזקנה יריך וירדת במחנה וירד הוא
ופרה נערו אלקצה החמישים אשר
במחנה: ומדין ועמלק וכל בעקדם
נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם
אין מספר כחול שעל שפת הים לרב:
ויבא גדיעון והנה איש מספר לרעהו
חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה
עלול לחם שערים מתהפך במחנה
מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפר
ויהפכו למעלה ונפל האהל: ויען
רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב
גדיעון בן יואש איש ישראל גרן
האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה:
ויהי כשמע גדיעון את
מספר החלום ואת שכרו וישתחו
וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו

פִּינְתָן יִהְיֶה בִידְכֶם אֶת מַחְנֵה מִדִּין׃
 וַיִּחַץ אֶת שְׁלִישׁ מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלִישֵׁי
 רֹאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוּפְרוֹת בִּיד כָּלֶם וּכְדִים
 רִיקִים וּלְפָדִים כְּתוּךְ הַכֹּדִים׃ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ כֵן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה
 אֲנִי בָא בְּקִיעַ הַמַּחְנֵה וְהִיָּה כְּאִשֶּׁר
 אֵינִי עֹשֶׂה כֵן תַּעֲשׂוּ׃ וַתִּקְעַת בִּישׁוּפֹר
 אֲנִי וְכָל אִשֶּׁר אִתִּי וַתִּקְעַתֶּם בִּישׁוּפְרוֹת
 גַּם אַתֶּם סִבִּיבוֹת כָּל הַמַּחְנֵה וְאָמַרְתֶּם
 לִיהוָה וּלְגִיעוֹן׃
 וַיָּבֹא
 גִיעוֹן וּמֵאָה אִישׁ אִשֶּׁר אִתּוֹ בְּקִיעַ
 הַמַּחְנֵה רֹאשׁ הָאִשְׁמֹרֶת הַתִּכּוֹנֶה
 אֲךְ הִקָּם הַקִּימוּ אֶת הַשְּׁמָרִים וַיִּתְּקֵעוּ
 בִּישׁוּפְרוֹת וּנְפוּץ הַכֹּדִים אִשֶּׁר בִּידֶם׃
 וַיִּתְּקֵעוּ שְׁלִישֵׁת הָרֹאשִׁים בִּישׁוּפְרוֹת
 וַיִּשְׁכְּרוּ הַכֹּדִים וַיִּחַזְּקוּ בִיד שְׁמֹאֵל
 בְּלִפְדֵּים וּבִיד יְמִינֵם הַשׁוּפְרוֹת לְתַקּוֹעַ
 וַיִּקְרְאוּ חֲרֹב לִיהוָה וּלְגִיעוֹן׃ וַיַּעֲמְדוּ
 אִישׁ תַּחְתּוֹ סִבִּיב לַמַּחְנֵה וַיִּדְּקוּ כָּל
 הַמַּחְנֵה וַיִּרְעוּ וַיִּנָּסוּ׃ וַיִּתְּקֵעוּ שְׁלִישֵׁי
 מֵאוֹת הַשׁוּפְרוֹת וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת
 חֲרֹב אִישׁ בְּרִיעָהּ וּבְכָל הַמַּחְנֵה וַיִּנָּס
 הַמַּחְנֵה עַד בֵּית הַשְּׁטָה עִרְרָתָהּ עַד
 שַׁפְתֵּי אֵבֶל מַחֹלָה עַל טַבַּת׃ וַיִּצַּעֲקוּ
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִנִּפְתָּלִי וּמִן אִשָּׁר וּמִן
 כָּל מְנַשֶּׁה וַיִּרְדּוּ אַחֲרֵי מִדִּין׃ וּמֵלֶכֶת
 שְׁלַח גִּיעוֹן בְּכָל הָרֹאשִׁים לֵאמֹר
 רְדוּ לְקִרְאֵת מִדִּין וּלְכָדוּ לָהֶם אֶת
 הַמִּים עַד בֵּית כֶּרֶה וְאֶת הַיַּרְדֵּן וַיִּצַּעֲקוּ
 כָּל אִישׁ אֶפְרַיִם וּלְכָדוּ אֶת הַמִּים עַד
 בֵּית כֶּרֶה וְאֶת הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי

למעשה ידך תכסוף ידך תכסוף וחבל את מעשה ידך
ויוזק את היום אשר אהבו ויוזק את הילדים ויוזק את שלום
המקדש בשלמותו ויקראו חרב לך ולבדעון ולבדעון היו טבעים
בעם

[illegible]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן אִשָּׁאלָה מִכֶּם
שָׂאלָה וְתִנּוּ לִי אִישׁ נָס שְׁלָלוּ כִּינּוּמִי
וְהִנֵּלֶהם כִּי יִשְׁמַעְלִים הֵם׃ וַיֹּאמְרוּ
נָתַן נָתַן וַיִּפְרֹשׁ אֶת הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁלִיכוּ
שָׂמָה אִישׁ נָס שְׁלָלוּ׃ וַיְהִי מִשְׁקַל נִמְי
הַזֶּה בְּאִשֶּׁר יִשָּׂאֵל אֶלֶף וַיִּשְׁבַּע מֵאוֹתָיִה
לְכַדְמֶן הַיִּשְׁהָרָנִים וְהַנְטִיפּוֹת וּבְגֵרֵי
הָאֲרָגְמָן יִשַׁע מֶלֶךְ מִדִּין וּלְכַדְמֶן הָעֲנָקוֹת
אֲשֶׁר בְּצוּאֵרֵי גְמְלֵיהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֶת־גִּדְעוֹן
לְאֶפֶד וַיַּעַשׂ אֶת־כַּעֲזָרוֹ בַּעֲפָרָה וַיִּזְנוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שָׁם וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ
לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּכְנַע מִדִּין לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יִסְפוּ לִשְׂאת רֹאשׁ וּתִשְׁקֹטָה אֶרֶץ
אֲרָבִיעִים שָׁנָה כִּי מִגִּדְעוֹן׃
וַיֵּלֶךְ יִרְבֵּעַל בֶּן יוֹאִשׁ וַיִּשְׁבַּב בְּבֵיתוֹ
וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שְׁבָעִים בָּנִים יֶצְאֵי יִרְבֹּכִי
נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ׃ וּפְלִגְשׁוֹ אֲשֶׁר בָּשָׁנָם
יָלְדָה לוֹ נָס הָיָא בֶן וַיִּשָּׂם אֶת־שְׁמוֹ אֲנִימֹד
וַיִּמָּת גִּדְעוֹן בֶּן יוֹאִשׁ בְּשִׁינָה טוֹבָה וַיָּקֶר
בְּקִבְרֵי יוֹאִשׁ אֲבִיו בַּעֲפָרָה אֲנִי הָעֲזָרִי׃
וַיְהִי כֹאֲשֶׁר מָת גִּדְעוֹן הָ
וַיִּשְׁכְּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבַּעֲלִים
וַיִּשְׁמֹלֶהם בַּעַל בְּרִית לֵאלֹהִים׃ וְלֹא
זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל
אֶת־מִידָן כָּל־אֲבֵיהֶם מִסַּבִּיב׃ וְלֹא־עָשׂוּ
חֶסֶד עִם־בֵּית יִרְבֵּעַל גִּדְעוֹן כְּכֹל־הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל׃
וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בֶּן יִרְבֵּעַל שְׁנֵמָה
אֶל־אֲחֵי אִמּוֹ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וָאֵל כָּל־
מִשְׁפַּחַת בֵּית אֲבִי אִמּוֹ לֵאמֹר׃ דַּבְּרוּ
נָא בְּאָזְנֵי כָל־בַּעַל־יִשְׁכֶּם מִהַטּוֹב לָכֶם

וְכִי יֵרָאן הַמִּלִּיכָה יָאֵר הַלְהִים " וְלֹא עָשָׂה חֶסֶד עִם בֵּית " יֵעַל אֲשֶׁר
וְלֹא הָכֹר יָאֵר אֲחֻזָּה " וְלֹא יִשָּׁר לָהּ עֶמֶד " ס
וַיִּשְׁלַח הוּא מֵעֵמֶק " וַיִּתְּן יְהוֹשֻׁעַ " וַיִּלָּךְ אֲבִימֶלֶךְ " בְּתִרְמִיז לְאַמֶּד " הִנֵּה חֶגֶר

וְלֹא יֵשׁוּ	ה'	וְסִימָה
לֹא שִׁמְעוּ ...	וְלֹא	שִׁמְעוּ
שִׁבְחָהּ	ו'	וְסִימָה

מא
לד
מא
מא
מא
מא
מא

04

משה יצאנו י"א חסדל ויטונו הוא וראשנים י"א יאמר יעקב טל ביהר
ויבא יעקב ליהר ויאמר על שם וראשנים אשר עמו מר יהושע עשיתי באובדן עוף
ישאל יעקב בביתו יקם דוד ואמרו העלה דוד וכל חביו יצאם דבור

ויספרו בלב ישראל ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי
ויקם עמדי אבימלך ויאמר שארל על הדודו ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי
ויספרו בלב ישראל ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי

ערים ושלשים ערים להם להם
יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר
בארץ הגלעד וימת יאיר ויקבר בקמון

ויספרו בני ישראל לעשות הרע בעני
יהוה ויגדו את העלם ואת העשירות
ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת
אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויגדו את יהוה ולא
עבדוהו ויהו אף יהוה בישראל וימנו
בדפלותם וכיד בני עמון וירצו
וירצו את בני ישראל בשנה ההיא
שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל
אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר
בגלעד ויעברו בני עמון את הירדן
להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית
אפרים ותער לישאל מאד ויזעקו
בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו
לך וכעננו את אלהינו ונעבד את
הבעלים

ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא
מפצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן
פלשתים ויגדו גם ועמלק וימנו לחנו
אתכם ותזעקו אלי ואושיעה אתכם
מידם ואתם עונתם אתי ותעבדו
אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע
אתכם לכו וזעקו אל האלהים אשר
בחרתם כם המה יושיעו לכם בעת
צרתכם ויאמרו בני ישראל אל יהוה
חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב
כעניך אך הצילנו נא היום הזה

ויסרו את אלהי הנבר מקרבם ויגדו
את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל
ויזעקו בני עמון ויחלו
בגלעד ויאספו בני ישראל ויחלו
במצפה ויאמרו העם שרי גלעד איש
אל רעהו מי האיש אשר חל להלחם
בבני עמון יהיה לראש לכל ישיב גלעד
ויפתח הגלעדי היה גבור חיל
והוא בן אשה וזנה וילד גלעד ארז
יפתח ותלד אשת גלעד לו בנים ויעלו
בני האשה ויערשו את יפתח ויאמרו
לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה
אחרת אתה ויכרח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח
אנשים ריקים ויצאו עמו

ויהי מימים וילחמו בני עמון
עם ישראל ויהי כאשר נלחמו בני
עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד
לקחת את יפתח מארץ טוב ויאמרו
ליפתח לכה והיית לנו לקצין ונלחמה
בבני עמון ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלא אתם שנאתם אתי ותגרשוני מן
אבינו ודו עבאתם אלי עתה כאשר צו
לכם ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן
עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישיב
גלעד ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון
ועתן יהוה אתם לפני אנכי אהיה לכם לראש
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה
שמע בעתנו ואם לא נברך כן נעשה

ויספרו בלב ישראל ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי
ויקם עמדי אבימלך ויאמר שארל על הדודו ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי
ויספרו בלב ישראל ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי

ויאמרו העם אל יהוה ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי
ויקם עמדי אבימלך ויאמר שארל על הדודו ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי
ויספרו בלב ישראל ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי ויכירו דעבדון בן חללי

וילך יפתח עם זקני גלעד וישימוהם
אתו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח
את כל דבריו לפני יהוה במצפה:
וישלח יפתח מלאכים אל
מלך בני עמון לאמר מה לילך כי באת
אלי להלחם בארצי: ויאמר מלך בני
עמון אל מלאכי יפתח כילקח ישראל
את ארצי בעלתו ממצרים נאדנו
ועד הניבך ועד הירדן ועתה השיבה
אתהן בשלום: ויסקף עוד יפתח וישלח
מלאכים אל מלך בני עמון: ויאמר לו
מה אמר יפתח לאלקח ישראל את
ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי
בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר
עד ים סוף ויבא קדשה: וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום לאמר אנברה
נא בארצך ולא שמיע מלך אדום
ונס אל מלך מואב שלח ולא אברה
וישב ישראל בקדש: וילך במדבר
ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב
ויבא ממזרח שמיש לארץ מואב
ויחנן בעבר ארנון ולא באו בגבור
מואב כי ארנון גבול מואב: וישלח
ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמורי
מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה
נא בארצך עד מקומי: ולא האמין
סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף
סיחון את כל עמו ויחננו ביהצה וילחם
עם ישראל: ויתן יהוה אלהי ישראל
את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל
ויכנס ויירש ישראל את כל ארץ

האמרי וישב הארץ ההיא: ויירשו
את כל גבול האמרי מארנון ועד הניבך
ומן המדבר ועד הירדן: ועתה יהוה
אלהי ישראל הוריש את האמרי
מפני עמו ישראל ואתה תירשנו:
הלא את אשר יורישך כמוי אלהיך
אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה
אלהינו מפנינו אתו תירש: ועתה
הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך
מואב הרב רב עם ישראל אם נלחם
נלחם נס: בשכתי ישראל בחשבון
ובננותיה ובער ער ובננותיה וגבול
הערס אשר על ידי ארנון שלי
מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת
ההיא: ואנכי לא חטאתי לך ואתה
עשה אתי דעה להלחם כי ישפט יהוה
הישפט היום בין בני ישראל ובין בני
עמון: ולא שמיע מלך בני עמון אל
דברי יפתח אשר שלח אליו:

ותהי על יפתח רוח
יהוה ויעבר אתה גלעד ואת מנישה
ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד
עבר בני עמון: וידר יפתח נדר ליהוה
ויאמר אסנתן תתן את בני עמון ביד:
והיה היוצא אשר יצא מדלת ביתי
לקראתי בשובי בשלום מפני עמון
והיה ליהוה והעליתו עלה:
ויעבר יפתח אל בני עמון
להלחם נס ויתנס יהוה בידו: ויכנס
מערער ועד באך מנת עשרים עיר
ועד אכל כרמים מכה גדולה מאד

וישלח יפתח מלאכים אל אחיך לאמר יבעת היצר לך וימנהל שאל לך וימנהל שאל לך
ועתה השכיר להשכיר השכיר לו ששון ישעך
בשכתי ישראל בחשבון הלא סידם יהוה נאם י

וילך וימנהל מלך יספיק עוד יפתח יספיק להשכיר קום לך קעלה
דבר אל אחיך לאמר יבעת היצר לך וימנהל שאל לך וימנהל שאל לך

ולו לא קראו ללשון אכסר ביד המלך ילכו בשער הפנים וילכו
ואשימה נפש בכת יתעצור נפשי בכת יתעצור נפשי בכת יתעצור נפשי בכת

ויבנו בני עמון מפני בני ישראל:

ויבאו ופתחו המערה אל ביתו
והנה בתו יצאה לקראתו בתפוס
ובמהלות ורק היא יחידה אין לוממנו
בן אובת: ויהי כראותו אותה ויקרע
את בגדיו ויאמר אהבהתי הכרע
הכרעתי ואת היית בעברי ואנכי
פצתי פי אליה ולא אוכל לשוב:
ותאמר אליו אבי פצתה את פיך אל
יהוה עשה לי כאשר יצא מפך אחרי
אשר עשה לך יהוה נקמות מאיכך
מבני עמון: ותאמר אל אביה יעשה
לי הדבר הזה הרפה נמני שנים חדשים
ואלכה וירדתי על הדסים ואבנה על
בתולי אנכי ורציתי: ויאמר לך וישלח
אתה שני חדשים ותלך היא ורעותיה
ותבך על בתוליה על ההרים: ויהי מקץ
שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש
לה את ערדו אשר נדר והיא לא ידעה
איש ותהי חק ביישראל: מימים ימימה
תלכנה בנות ישראל לתנות לסת פתח
הערד ארבעת ימים בשנה:

ויצחק איש אפרים ויעבר צפונה
ויאמרו לפתח מדוע עברת להלחם
בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך
ביתך נשרף עליך באש: ויאמר יפתח
אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני
עמון מאד ואוצק אתכם ולא הושיעתם
אותי מידם: ואראה כי אינך מושיע
ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני
עמון ויתנם יהוה ביד ולמה עליהם אל:

היום הזה להלחם ביי וקבץ יפתח את
כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו
אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי
אפרים אתם גלעד נתוך אפרים נתון
מנשה: וילכו גלעד את מעברות הירדן
לאפרים והיה כי אמרו פליטי אפרים
אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרית
אתה ויאמרו לא: ויאמרו לו אמר נא
שבחת ויאמר סבלת ולא יבין לדבר כן
ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעבר הירדן
הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים
ושנים אלה: וישפט יפתח את ישראל
שש שנים וימת יפתח העליון ויקבר
בער גלעד: וישפט
אחריו את ישראל אבנן מבית לחם:
ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוזה ושלשים בנות הבא
לכניז מן החוץ וישפט את ישראל
שבע שנים: וימת אבנן ויקבר בבית
לחם: וישפט אחריו
את ישראל אילון הזבולני וישפט את
ישראל עשר שנים: וימת אילון
הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן:
וישפט אחריו את ישראל ענתן
בן הלל הפרעתי: ויהי לו ארבעים בנים
ושלשים בני בנים רכבים על שבעים
עדרים וישפט את ישראל שמונה שנים: וימת
ענתן בן הלל הפרעתי ויקבר בפרעתון
בארץ אפרים כהן העמלקי:
ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני
יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבע שנים:

ויסמכהו חסדך חסדך דהגד"י כי חסדך חסדך וילדתבן ויאמר לו חסדך חסדך
ויסמכהו חסדך חסדך דהגד"י כי חסדך חסדך וילדתבן ויאמר לו חסדך חסדך
ויסמכהו חסדך חסדך דהגד"י כי חסדך חסדך וילדתבן ויאמר לו חסדך חסדך
ויסמכהו חסדך חסדך דהגד"י כי חסדך חסדך וילדתבן ויאמר לו חסדך חסדך

ויהי איש אחד מצרעו
משפחת הדני ושמו מנוח ואישהו
עקרה ולא ילדה וירא מלאך יהוה
אל האשה ואמר אליה הנהנא את
עקרה ולא ילדת והרית וילדתבן ויעתה
השמר נא ואל תישתי יין ושכר ואל
תאכל כל טמא כי הנך הרה וילדת בן
ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הכטן והוא יחל להושיע
את ישראל מיד פלישתים ותבא האשה
ותאמר לאישה לאמר אישה אלהים
בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים
נורא מאד ולא שאלתיו אי מזה הוא
ואת שמו לא הגד לי ויאמר לי הנך
הרה וילדת בן ויעתה אל תישתי יין
ושכר ואל תאכל כל טמא כי נזיר
אלהים יהיה הנער מן הכטן עד יום
מותו
ויעתד מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני
איש האלהים אשר שלחת כונאנא
עוד אלנו ויודנו מהנעשה לנער
היולד וישמע האלהים בקול מנוח
ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה
והיא יושבת בשדה ומנוח אישה
אין עמה ותמהר האשה ותריץ ותגד
לאישה ותאמר אליה הנהנראה אלי
האיש אשר בא בימים אלי ויקם וילך
מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש
ויאמר לזה אתה האיש אשר דברת
אל האשה ויאמר אני ויאמר מנוח
עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער

וטעשהו ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
מכל אשר אמרת אל האשה תשמר
מכל אשר יצא מפני היין לא תאכל
ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל
תאכל כל אשר צויתיה תשמר ויאמר
מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא
אותך ונעשה לפניך נרי עינים ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח אסתעצרת לא
אוכל בלחמך ואסתעשה עולך
ליהוה תעלנה כילא ידע מנוח כי
מלאך יהוה הוא ויאמר מנוח אל
מלאך יהוה מיישמך כי נא דברך
וכברנך ויאמר לו מלאך יהוה למה
זה תשאל לשמי והוא פלאו ויקח
מנוח את ערי העינים ואת המנוח
ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות
ומנוח ואשתו ראים ויהי בעלור
הלהב מעל המזבח השמימה ויעל
מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח
ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה
ולא יספ עוד מלאך יהוה להראות
אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח
כי מלאך יהוה הוא ויאמר מנוח
אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו
ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו
לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא
הראנו את כל אלה ובעת לאה שמינו
כזאת ותלד האשה בן ותקרא את
שמו שמישון ויגדל הנער ויברכהו
יהוה ותחל רוח יהוה לפעמו במנחה
דן בין צרעה ובין אשתאל

מלאך האלהים ויאמר מלאך האלהים ומראהו כמראה מלאך ויבא מלאך
האלהים עוד ויאמר חסדך חסדך דהגד"י כי חסדך חסדך וילדתבן ויאמר לו חסדך חסדך
ויסמכהו חסדך חסדך דהגד"י כי חסדך חסדך וילדתבן ויאמר לו חסדך חסדך
ויסמכהו חסדך חסדך דהגד"י כי חסדך חסדך וילדתבן ויאמר לו חסדך חסדך

וַיֹּאמֶר אֲבִיהָ אִמְרָא מִרְתִּי כִי יִשְׁנָא
יִשְׁנָאתָה וְאַתְּנָה לְכֹרֶעַךְ הֲלֹא אַחֲוֹתָ
הַקְטָנָה טוֹבָה מִמֶּנָּה תְּהִינָא לְךָ תַּחְתֶּיהָ
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמִישׁוֹן נְקִיתִי הִפְעֹם
מִפְּלִשְׁתִּים כִּי עִשָּׂה אֲנִי עִמָּם רֵעָה
וְלֶךְ שְׁמִישׁוֹן וְיִלְכֹּד יִשְׁלִשְׁמָאוֹר
יִשְׁעִלִים וְיִקַּח לִפְרִים וּפָן זָנָב אֶל זָנָב
וַיֵּשֶׁם לִפִּיד אֶחָד בֵּין יִשְׁנֵי הַזָּנָבוֹת בְּתוֹךְ
וַיִּבְעַר אִשְׁבָּלִפִּידִים וַיִּשְׁלַח בַּקְמוֹרָה
פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְעַר מִדִּישׁוֹעַר קִמְהוֹעַר
נֶרֶם זֵיתִי וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים מִי עִשָּׂה
זֹאת וַיֹּאמְרוּ שְׁמִישׁוֹן חֲתָן הַתַּכְמֵנִי כִי
לָקַח אֶת אִשְׁתּוֹ וַיִּתֶּנָּה לְמַרְעָהּ וַיַּעֲלוּ
פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁרְפוּ אֹתָהּ וְאֹת אֲבִיהָ בָּאֵשׁ
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמִישׁוֹן אִם תַּעֲשִׂישׁוּן כּוֹזָאת
כִּי אִם נִקְנִיתִי בְכֶם וְאַחֲרָא חֲדָל וַיֵּךְ
אוֹתָם שׁוֹק עַל־יָרֵךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיֵּלֶךְ
וַיֵּשֶׁב בְּסַעֲף סַלְעֵי עֵיטָם
וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִּיהוּדָה
וַיִּנְטִישׁוּ בִלְחִי וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה
לְמָה עָלִיתָ עִלָּנוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא סָר אֶת
שְׁמִישׁוֹן עִלָּנוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ כְּאִשׁוֹ
עִשָּׂה לָנוּ וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשָׁת אֲלֵפִים אִישׁ
מִיְּהוּדָה אֶל סַעֲף סַלְעֵי עֵיטָם וַיֹּאמְרוּ
לִשְׁמִישׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי מִיִּשְׁלִים בָּנוּ
פְּלִשְׁתִּים וְכֵּן זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמְרוּ
לָהֶם כְּאִשׁוֹ עָשׂוֹ לִי כֵן עָשִׂיתִי לָהֶם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא סָרְךָ יִרְדָּנוּ לְתַתְּךָ בִּיד
פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמִישׁוֹן הִשְׁבָּעוּ
לִי פֶן תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא אִם
לֹא כִי אִסַּר נֶאֱסָרְךָ וְנִתְּנוֹךְ בְּיָד סוֹהַמָּת

לא נמיתך ויאסרוהו ביטנים עבתיים
 חדשים ויעלהו מן הסלע: הוא בא
 עד לחי ופלישתים הריעו לקראתו
 ותצלח על יד רוח יהוה ותהינה העננים
 אשר על זרעתו כפשתים אשר בערו
 באש וינסו אסוריו מעל ידיו: וימצא
 לחי חמור טריה ויישלח ידו ויקחה
 וידבה אלף איש: ויאמר שמשון ה
 בלחי החמור חמור חמור חמור בלחי
 החמור הפיתי אלף איש: ויהי ככלתו
 לדבר ויישלך הלחי מידו ויקרי:
 למקום ההוא רמת לחי: וייצמא מאד
 ויקרא אליהוה ויאמר אתה נתת ביד
 עבדך אתה תישועה העדלה הזאת
 ועתה אמות בניצמא ונפלת ביד
 הערלים: ויבקע אלהים את המכתש
 אשר בלחי ויצאו ממנו מים ויישרת
 ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה צין
 הקורא אשר בלחי עד היום הזה:
 ויישפט את ישראל בימי פלישתים
 עשרים שנה:

וילך שמשון ענתה וירא שם
אשה זונה ויבא אליה: לעזתים
לאמר בא שמשון הנה ויסבנו ויארבו
לזכלה לילה בשיערה ציר ויתחרשו
כל הלילה לאמר עד אור הנקר
והרננהו: וישכב שמשון עד חצי
הלילה ויקסב חצי הלילה ויארח
ברלות שיער הציר ובשת המזוזות
ויסעם עם הנריח וישם על פתפיו
ויצלם אל ראשה הר אשר על פני

ד' וידי איש מדרג ימליים " ועב את הסכה למנו . וישמעאל
מלכם דבו " ומן האלה המשרות ס את ימליה " עד סן דעס דבר גמל מיכא "

ומאה הכסף לאמו והאמר אמו
הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה
מיד לבע ליעשות פסל ומסכה ונתת
אשיבנו לך: וישוב את הכסף לאמו
ותקח אמו מאתם כסף ותתנהו לזונה
ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכה:
והאיש מיכה לזבית אלהים ויעש
אפור ותרפים ומלא את יד אחד מבניו
ויהי לזלכהן: בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעינו ויעשה:

ויהי כי טוב לכם ויאמרו קראו לשמשון
וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית
האסירים ויצחק לפניהם ויצמידו
אתו בין העמודים ויאמר שמשון
אלהנער המחזיק בידו הניחה אותי
והימשני אתה עמדים אשר הבית
נכון עליהם ואשיען עליהם והבית
מלא האנשים והנשים ושמה כל
סדני פלשתים ועל הנכשלישת
אלפים איש ואישה הראים בשחוק
שמשון ויקרא שמשון אל יהוה
ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא
אך הפעם הזה האלהים ואנקמך
נקם אחת מישתי עני מפלשתים
וילפת שמשון את שני עמודי התוך
אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם
אחד בימינו ואחד בשמאלו ויאמר
שמשון תמת נפשי עם פלשתים
ויט כנחו ופל הבית על הסדנים ועל
כל העם אשר בו והיו המתים אשר
המית כמתורבים מאשר המית
בחיוו וירדו אחיו וכל בית אכידו
וישאו אתו ויעלו ויקברו אתו בין
צרעה ובין אישתאל בקבר מנוח אביו
והוא שפט את ישראל עשרים
שנה ויהי איש נהר
אפרים וישמו מיכיהו ויאמר לאמו
אלף ומאה הכסף אישר לקח לך
ואתי אליה וגם אמרת באוני העד
הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו
ברוך בני ליהוה וישב את אלף

四

סדר
ויהי

מלכות
והוא
אשר
ישראל
עמו
יהיה

מלכות

1875

זהמישט

נחם
בדיו

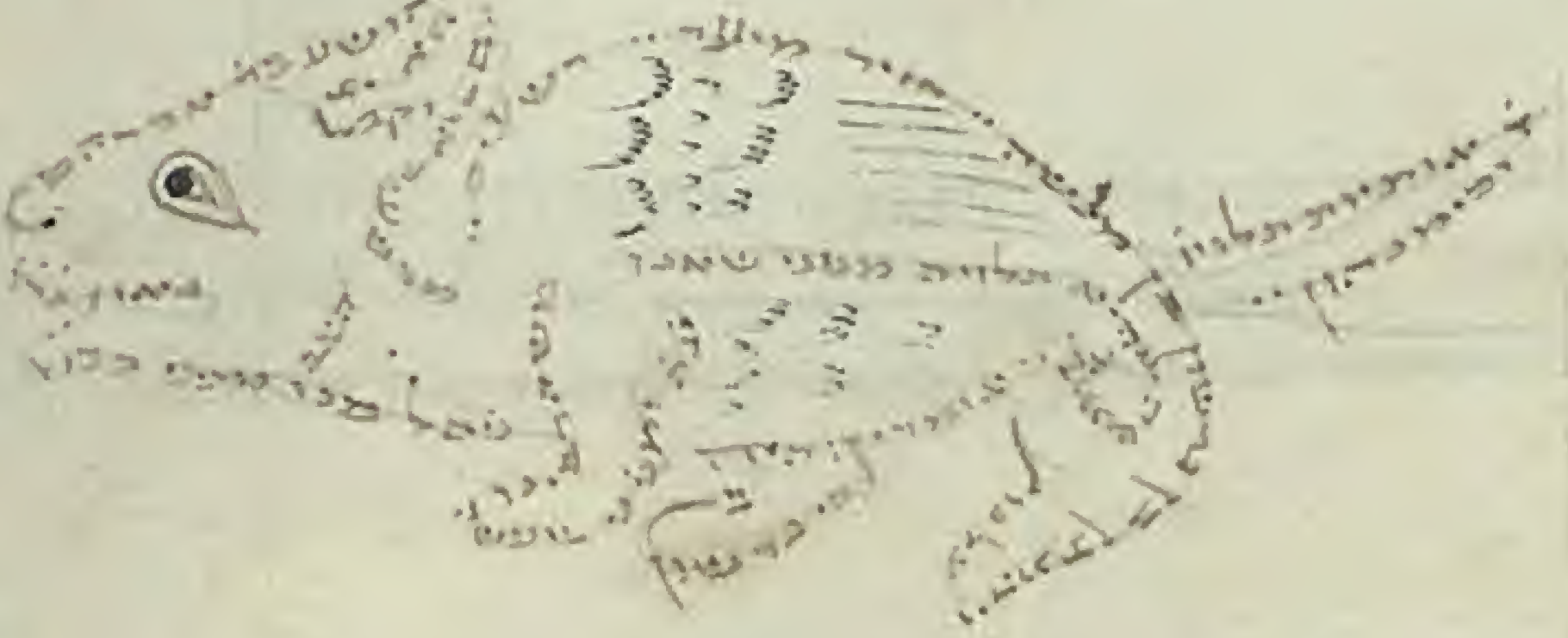
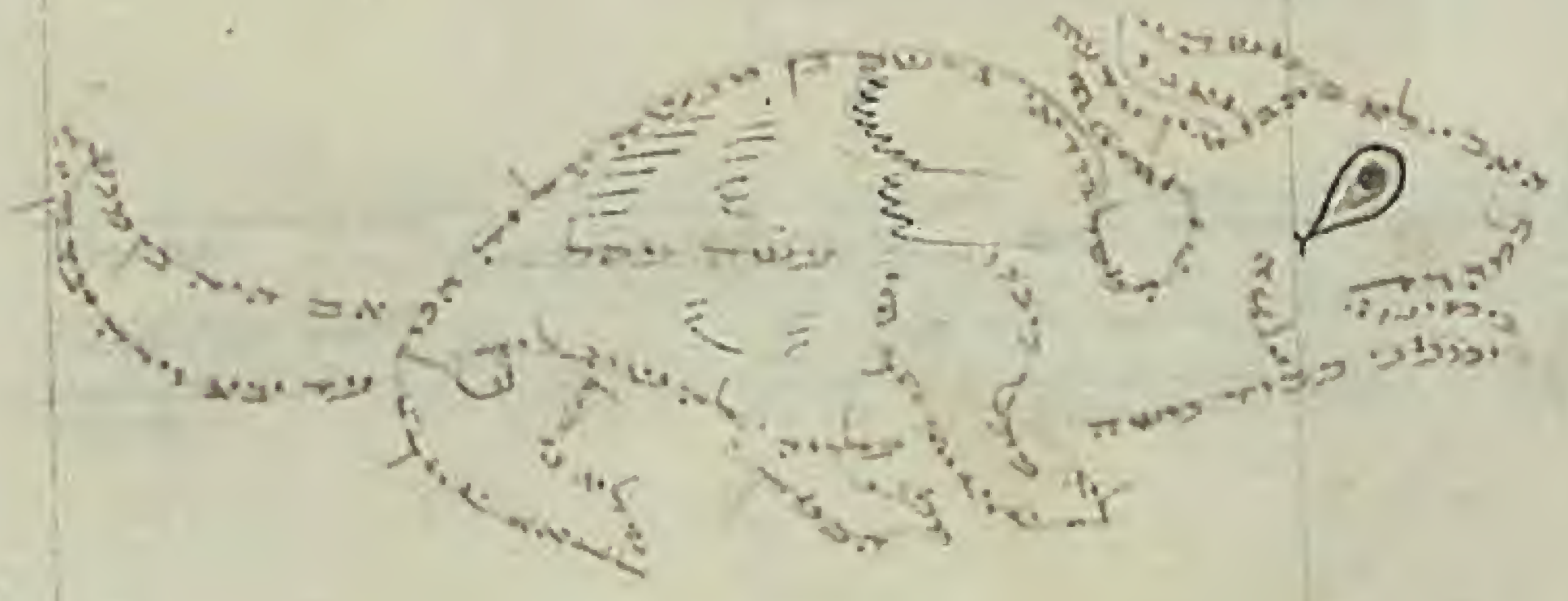
מאמר
החלק
השני

10
 11
 12

לכך	ז	וישליחיהו יי' לאהם מן ענין .. ויגמור לעמוד .. ויפדום כזה ל
ה		מנצח ומשפט .. תוקית לשאל יי' לכה מהם קללת .. ה
י. ת. א. י. ס.	ז	יורה ויגמור .. והגבן הזאת .. והמש תיבה .. ויהיו אל חלקיהו ל. ת. א. י. ס.

ויקם אישה וילך אחריה לדבר על
לכה להשיבו ונערו עמו ויצמד
חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו
אבי הנערה וישמח לקראתו ויחזק
בו חתנו אבי הנערה וישב ארנו
שלישתי ימים ואכלו וישתו וילינו
שם ויהי ביום הרביעי וישכימו
בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
אל חתנו סעד לבך פתלחם ואחר
תלכו וישבו ויאכלו שניהם יחדו
וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש
הוא לנא ולין ויטב לבך ויקם האיש
ללכת ויצרנו חתנו וישבו וילן שם
וישכם בבקר ביום החמישי ללכת
ויאמר אבי הנערה סעד נא לבכך
והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו
שניהם ויקם האיש ללכת הוא
ופלגשו ונערו ויאמרו לו חתנו אבי
הנערה הנה נא רפה היום לערוב לענו
נא הנה חנות היום לין פה ויטב לבכך
והשכמתם מחר לדרךכם והלכת
לאהלך ולא אנה האיש ללון ויקם
וילך ויבא עד נכח יבוס היאיר וישלם
ועמו צמד חמורים חבושים ופלגשו
עמו והם עם יבוס והיוסרד מאד
ויאמר הנער אל אדניו לכה נא
ונסודה אל עיר היבוס הזאת ונלין
בה ויאמר אליו אדניו לא נסור אל
עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה
ועברנו עד נבעה ויאמר לנערו
לך ועקובה באחת המקמות ולנו

ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו
למינה מהלך כי נזעקת ויאמר את
אלה אשר עשית לקחתם ואת
הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו
אלי מהלך ויאמרו אליו בני דן אל
תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם
אנשים מרי נפש ואספתה נפשך
ונפש ביתך וילכו בני דן לדרנס וירא
מינה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב
אל ביתו והמה לקחו את אשר עשה
מינה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו
על לייש על יצם שקט וכטח ויכו
אותם לפי חרב ואת העיר שדפונאש
ואין מציל כי רחוקה היא מצדון
ודבר אין להם עם אדם והיא בצמק
אשר לבית רחוב ויכנו את העיר
וישבו בה ויקראו שם העיר דון בשם
דן אביהם אשר יולד ליישראל ואולם
ליש שם העיר לראשנה ויקימו
להם בני דן את הפסל ויהונתן בן
גרישם בן מנשה הוא ונבניו וזכניהם
לשבת הדני עד יום נלות הארץ
וישימו להם את פסל מינה אשר
עשה כל ימי חיות בית האלהים
בשלה
ויהי במים ההם ומלך אין בישראל
ויהי איש לוי ניר ברכת הר אפרים
ויקח לו אשה פלגש מבית לחם
יהודה ותזנה עליו פלגשו ותלך
מאתו אל בית אביה אל בית לחם
יהודה ותהי שם ימים ארבעה עשר

מקדש
והענינים

וכי

ובס אל אחז יתפקדו בני בנימין
לכ חזני כתר

ויקמו עלי בעלי הגביעה ויסנו עלי
את הכית לילה אחי דמו להרנאות
פילגשי ענו ותמת ואחז בפילגשי
ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת
ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל
הנה כלכם בני ישראל הנו לכם דבר
וענה הלם ויקם כל העם כאיש אחד
לאמר לא נלך איש לאהלו ולאנסור
איש לביתו ויעתה זה הדבר אשר
נעשה לגביעה עליה בערלו ולקחנו
עשרה אנשים למאה לכל שבטי
ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה
לקחת עדה לעם לעשות לבואם ולנע
בנעמן נבל הנבלה אשר עשה בישראל
ויאסף כל איש ישראל אל העיר
כאיש אחד חברים

וישלחו שבטי ישראל אנשים
בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם ויעתה תנו
את האנשים בני כל יעל אשר כנבעה
וגמיתם ונבערה רעה מישראל ולא
אבו בנימן לשמע בקול אחיהם
בני ישראל ויאספו בני בנימן מזה העיר
הגביעה ליצאת למלחמה עם בני
ישראל ויתפקדו בני בנימן ביום
ההוא מה ערים עשירים ושישה אלף
איש שלף חרב לכד מי שכי הגביעה
התפקדו שבע מאות איש בחור
מכל העם הזה שבע מאות איש
בחור אטר ידימינו כל זה קלענאבן
אל השערה ולא יחטא

מקשיב

בני
ישראל
בני
ישראל
בני
ישראל

ל
וכי
ועלי
בית

ט
מל
וכי
כתב

משפחה

חור
בני
ישראל
בני
ישראל

ואיש ישראל התפקדו לכד מנעמן
ארבע מאות אלף איש שלף חרב
כל זה איש מלחמה ויקמו ויעלו
ביתאל וישאלו באלהים ויאמרו בני
ישראל מי יעלה לנו סתחלה למלחמה
עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה
סתחלה ויקמו בני ישראל בפקד
ויחנו על הגביעה ויצא איש ישראל
למלחמה עם בנימן ויערט אתם איש
ישראל מלחמה על הגביעה ויצאו
בני בנימן מן הגביעה וישחיתו בישראל
ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש
ארצה ויתחזק העם איש ישראל
ויספו לערך מלחמה במקום אשר
ערכו שם ביום הראשון ויעלו בני
ישראל ויכבדו לפני יהוה עד הערב
וישאלו ביהוה לאמר האוסף לנשת
למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר
יהוה עליו אליו ויקרבו
בני ישראל אל בני בנימן ביום השני
ויצא בנימן לקראתם מן הגביעה ביום
השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת
עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי
חרבו ויעלו כל בני ישראל וכל העם
ויבאו ביתאל ויכבו וישבו שם לפני
יהוה ויצונו ביום ההוא עד הערב
ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה
וישאלו בני ישראל ביהוה וישם ארון
ברית האלהים בימים ההם ופניחם
בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים
ההם לאמר האוסף עוד ליצאת

בית

בני
ישראל
בני
ישראל

בני

בני

ויקמו עלי בעלי הגביעה ויסנו עלי
את הכית לילה אחי דמו להרנאות
פילגשי ענו ותמת ואחז בפילגשי
ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת
ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל
הנה כלכם בני ישראל הנו לכם דבר
וענה הלם ויקם כל העם כאיש אחד
לאמר לא נלך איש לאהלו ולאנסור
איש לביתו ויעתה זה הדבר אשר
נעשה לגביעה עליה בערלו ולקחנו
עשרה אנשים למאה לכל שבטי
ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה
לקחת עדה לעם לעשות לבואם ולנע
בנעמן נבל הנבלה אשר עשה בישראל
ויאסף כל איש ישראל אל העיר
כאיש אחד חברים
וישלחו שבטי ישראל אנשים
בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם ויעתה תנו
את האנשים בני כל יעל אשר כנבעה
וגמיתם ונבערה רעה מישראל ולא
אבו בנימן לשמע בקול אחיהם
בני ישראל ויאספו בני בנימן מזה העיר
הגביעה ליצאת למלחמה עם בני
ישראל ויתפקדו בני בנימן ביום
ההוא מה ערים עשירים ושישה אלף
איש שלף חרב לכד מי שכי הגביעה
התפקדו שבע מאות איש בחור
מכל העם הזה שבע מאות איש
בחור אטר ידימינו כל זה קלענאבן
אל השערה ולא יחטא
ויאסף כל איש ישראל אל העיר
כאיש אחד חברים
וישלחו שבטי ישראל אנשים
בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם ויעתה תנו
את האנשים בני כל יעל אשר כנבעה
וגמיתם ונבערה רעה מישראל ולא
אבו בנימן לשמע בקול אחיהם
בני ישראל ויאספו בני בנימן מזה העיר
הגביעה ליצאת למלחמה עם בני
ישראל ויתפקדו בני בנימן ביום
ההוא מה ערים עשירים ושישה אלף
איש שלף חרב לכד מי שכי הגביעה
התפקדו שבע מאות איש בחור
מכל העם הזה שבע מאות איש
בחור אטר ידימינו כל זה קלענאבן
אל השערה ולא יחטא

למלחמה עם כנענים אחי אם אחד
ויאמר יהוה עלו כי מחר אתנו בידך
וישם ישראל ארבים אל הגבעה

ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום
השלישי ויערכו אל הגבעה בפעם
שלישית ויצאו בני בנימן לקראת העם
הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם
חללים בפעם בפעם במסלות אשר
אחת עלה בית אל ואחת גבעת
בשדה בשלשים איש ביישראל:
ויאמרו בני בנימן נפיש הם לפנינו
כבר אשנה ובני ישראל אמרו גנוסה
ונתקנוהו מן העיר אל המסלות וכל
איש ישראל קמו ממקמו ויערכו
בבעל תמר וארבי ישראל מניח ממקמו
מפעה גביע: ויבאו מנע לגבעת
עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל
והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי
נגעת עליהם הרעה:

וַיִּגַּף יְהוָה אֶת בְּנֵימִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִן בְּיוֹם
הַהוּא עֶשְׂרִים וּחֲמִשָּׁה אֶלֶף וּמֵאָה
אִישׁ כָּל אֶלֶף שְׁלֹשׁ חֲרֹב: וַיִּרְאוּ בְנֵי
בְּנִימִן כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם
לְבִנְיָמִן כִּי כָּטְחוּ אֶל הָאָרֶב אֲשֶׁר שְׂמוֹ
עַל הַנֶּבֶעָה: וְהָאָרֶב הַחִיטָּו וַיִּפְשְׁטוּ
אֶל הַנֶּבֶעָה וַיִּמְשְׁךְ הָאָרֶב וַיִּךְ אֶת כָּל
הָעִיר לִפְיִי חֲרֹב: וְהַמּוֹעֵד הִיא לְאִישׁ
יִשְׂרָאֵל עִם הָאָרֶב חֲרֹב לְהַעֲלוֹתָם
מִשְׁאֵת הָעֵשֶׂן מִן הָעִיר: וַיִּהְפֹּךְ אִישׁ

ישראל במלחמה ובנימן החל להתבות
 חללים באיש ישראל כשלישים
 איש כי אמרו אך ננוף ננוף הוא
 לפענו במלחמה הראשנה : והמשאת
 החלה לעלות מן העיר עמוד עשן
 ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל
 העיר השמימה : ואיש ישראל הפך
 ויבהל איש בנימן כי ראה כי נבעה
 עליו הרעה : ויפנו לפני איש ישראל
 אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו
 ואשרמה ערים משחיתים אורנו
 בתומו : כתרו את בנימן הרדיפו
 מנחה הרדיכו עד נכח הגבעה
 ממזרח שמש : ויפלו מבנימן שבעה
 עשר אלף איש את כל אלה אנשי
 חיל : ויפנו וינסו המדברה אל סלע
 הרמון ויעללו במסלות חמשת
 אלפים איש וידביקו אחריו עד
 גרעס ויטממו אלפים איש : ויהי
 כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה
 אלף איש שלף חרב ביום ההוא
 את כל אלה אנשי חיל : ויפנו וינסו
 המדברה אל סלע הרמון שש מאות
 איש וישבו בסלע רמון ארבעה
 חדשים : ואיש ישראל שבו אל בני
 בנימן ויבוס לפי חרב מעיר מתם עד
 בהמה עד כל הנמצא נס כל הערים
 הנמצאות שלחו באיש :

וַאֲנִי
יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בְּמִצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ
מִמֶּנּוּ לֹא יִתֵּן בָּתּוֹ לְבַעֲמָן לְאִשָּׁה:

מקדמו מקדמו -- הנה המלכס -- ונה ידוה מסבמו --
 ונפסדו אנשי מקדמו -- וכל אור -- ואיב דסוהס זמס מל -- וימל
 ויתר ממקדמו --

למנוחה
בבית
המנוחה

[illegible]

ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים
מהר אפרים וישמו אלקנה בן ירחם
בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי :

סדר

ולוי שתי נשים ישב אחת חנה וישב
השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים ויעלה האיש ההוא מעירו
מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
בבמות בשרה וישב שני בני עליה פני
ופנחס בנה ליהוה ויהי היזם ויזבח
אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה
ובנותיה מנות ולחנה יתן מנה אחת
אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמו
וכיעססה צרתה גם כיעס בעבור הרעמה
כי סגר יהוה בעד רחמה וכן יעשרה
שנה בשנה מדי עליה נבית יהוה בן
הנעסנה ותכנה ולא תאכל ויאמר
לה אלקנה אישה חנה למה תנכי
ולמה לא תאכל ולמה ירע לנכך
הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים :
ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי
שתה ויצלי הכהן ישב על הנסא על
מזוזת היכל יהוה והיא אמרת נפשי
והתפלל על יהוה וכנה תכנה ותדר
עד ותאמר יהוה נבאות אם ראיה
תראה ביצני אמתך וזכרתני ולא תשנה
את אמתך ועתה לאמתך זריני
אנשים ועתה ליהוה כל מי חיו ומוה
לא יעלה על ראשו ויהיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ויעלי שמר את פיה
וחנה היא מדברת על לכה דק שפתיה נעות
וקולה לאי שמיעו ויחשבה עלי לשכרה

ויתהלכו מיטת בני ישראל כעתה היא
איש ליטטט ולמיטתהו וינאו מיטת
איש לנחלתו כי מיטתהם אין מלך
בישראל אישה הישר כיצנו יעשה :

ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים
מהר אפרים וישמו אלקנה בן ירחם
בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי :

וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַד מַתִּי תִשְׁתַּדֵּן
הִסִּיר אֶת־יֶנֶךְ מֵעֵלֶיךָ וְהָעֵן חֶמֶה
וְתֹאמַר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קִשְׁתָּ רוּחַ
אֲנִי וַיֵּין וַיִּשְׁכַּר לֹא יִשְׁתִּיתִי וְאִישְׁפָךְ
אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה אֵל־תֵּן אֶת־
אִמְתְּךָ לִפְנֵי כַתְּבִלִּיעַל כִּי מִרְבֵּי שִׂיחִי
וְכִנְסִי דְבָרִתִּי עַד הֵנָּה וַיֵּעַן עַל־
וַיֹּאמֶר לִכִּי לִישְׁלוֹם וְאֵלֶּהי יִשְׂרָאֵל
יִתֵּן אֶת־שִׁלְתְּךָ אִשָּׁר שְׂאֵלֶת מִעֲמֹו
וְתֹאמַר תֵּנִי צֹא שִׁפְחָתְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ
וְתֵלֶךְ הָאִשָּׁה לְדוֹכָה וְתֹאכַל וּפְנִיהָ
לֹא הִזְלָה עוֹד וַיִּשְׁכַּמוּ בַּבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּכְאוּ אֶל בֵּיתָם
הָרַמְתָּה וַיִּדְעַתְּ אֶל־קִנְיָה אֶת־חֶמֶה אִשְׁתּוֹ
וַיִּזְכֹּרָה יְהוָה וַיְהִי לִתְקוּפוֹת הַיָּמִים
וְתִהְיֶה חֶמֶה וְתִלְדֶּבֶן וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
שְׁמוּאֵל כִּי מִיְּהוָה שְׂאֵלֶתִיו וַיַּעַל
הָאִישׁ אֶל־קִנְיָה וְכָל־בֵּיתוֹ לִזְבַּח לַיהוָה
אֶת־זִבְחַ הַיָּמִים וְאֶת־עֲדָרוֹ וְחֶמֶה לֹא
עָלְתָה כִּי אִמְרָה לֹא־יֵשֶׁה עַד יִגְמַל
הַנֶּעֱר וְהִבִּיאֲתוּ וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁבֶּשֶׂם עַד עוֹלָם וַיֹּאמֶר לָהּ
אֶל־קִנְיָה אִישָׁה עֲשִׂי־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
שֶׁבִי עַד גִּמְלֶךְ אֹתוֹ אֲךָ יִקֶּם יְהוָה
אֶת־דְּבָרֹו וְתִשָּׁב הָאִשָּׁה וְתִנָּק אֶת־
בְּנֶה עַד גִּמְלָה אֹתוֹ וְתִעַלְהוּ עִמָּה
כְּאִשָּׁר גִּמְלָתוֹ בַּפְּרִים שֶׁל־יֵשֶׁה וְאִפְּהָ
אֶת־קִמְחָ וְנִבְלִיָּין וְתִכְאֹהוּ בֵּית־יְהוָה
שֶׁלֹּו וְהַנֶּעֱר נִעַר וַיִּשְׁחָטוּ אֶת־הַפֶּה
וַיִּבְאוּ אֶת־הַנֶּעֱר אֶל־עַל־וְתֹאמַר
בִּיאֲדֹנִי חֵי נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי אֵנִי הָאִשָּׁה

הַנֶּעֱבֶת עֲמָכָה בֹּזֵה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה
אֶל־הַנֶּעֱר הַזֶּה הַתְּפַלֵּלִיתִי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי
אֶת־שְׂאֵלֶתִי אִשָּׁר שְׂאֵלֶתִי מִעֲמֹו
וְגַם אֲנִי הִשְׂאֵלֶתְהוּ לִיהוָה כִּלְהִימִם
אִשָּׁר הִיָּה הוּא שְׂאוֹל לִיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ
שֶׁם לַיהוָה וְתִתְּפַלֵּל
חֶמֶה וְתֹאמַר עַל־לִבִּי בִיהוָה רִמְדָה
קִרְנֵי בִיהוָה רַחֲבִי עַל־אֵיבִי כִי־שִׁמְחָתִי
בִּישׁוּעָתְךָ אֵין קְדוֹשׁ בִּיהוָה כִּי אֵין
בְּלִתְךָ וְאֵין עוֹר כְּאֵלֵינוּ אֶל־תִּרְכֹּבוּ
תִּדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֵתֶךָ מִפְּנֵים
כִּי אֶל־דְּעוֹת יְהוָה וְלֹא־נִתְּכֵנוּ עַל־לוֹת
קִשְׁתָּ גְבוּרִים חֲתִים וְנִכְשִׁלִים אֲזוּרוּחִי
יִשְׁבְּעִים כִּלְחָם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חֲדָלוּ
עַד עֲקָרָה יִלְדָה יִשְׁבְּעָה וְרַבֵּת בָּנִים
אִמְלִלָּהּ יְהוָה מִמִּית וּמַחִיה מוֹרִיד
שְׂאוֹל וַיַּעַל יְהוָה מוֹרִישׁ וּמִעֲשִׂיר
מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִים מְקִים מִעֲפָר וְלֹ
מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲכִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם
עֲרִיבִים וְכֶסֶף אֲכָבוֹד יִנְחֹלֶם כִּי לַיהוָה
מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּעַל יְהוָה תִּבְלִי וְנָלִי
חֲסִידוֹ יִשְׁמְרוּ שִׁעִים בַּחֲשֶׁךְ יִדְמוּ
כִּי לֹא בִכַח יִגְבֹּר אִישׁ יְהוָה יַחֲדָנוּ
מִרְכֹּבוֹ עַל־בִּשְׁמִים יִרְעֶם יְהוָה יִדִּין
אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עַל־מַלְכוּ וַיִּדְם קֶרֶן
מִשִּׁיחוֹ וַיִּלְךְ אֶל־קִנְיָה
הָרַמְתָּה עַל־בֵּיתוֹ וְהַנֶּעֱר הִיָּה מִשְׁרָתִי
אֶת־יְהוָה אֶת־פְּנֵי עַל־הַכֶּהֶן וְכִנִּי עַל־
בְּנֵי־בִלְיָעַל לֹא יִדְעוּ אֶת־יְהוָה וּמִשְׁפַּט
הַכֶּהֱנִים אֶת־הָעָם כֹּל־אִישׁ זִבְחָ זִבְחָ
וְכֹא־נֶעֱר הַכֶּהֶן כִּבְשָׁל הַבִּשְׂרָה מִזֶּלֶךְ

קרא שמואל בשלש שנים ויהי יום ויבשר דוד נקרא ידע שמואל כי בשרם ידע
ויחן אל עליו ויאמר הנני ידעך שמואל וילך אל גבלי ויאמר עמל אל שמואל ידעך

והיה כל הנותר בביתך יבא להשתחות
לו לאגורת נספך וכפר לחם ואמר ספחני
נא אל אחת הכהנות לאכול פת לחם
והנער שמואל מישרת את
יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר
במים ההם אין חזון נפרץ ויהי ביום
ההוא ועלי ישכב במקומו ועינו החלו
כהות לא יוכל לראות ונר אלהים טרם
יבה וישמואל ישכב כהיכל יהוה אשר
שם ארון אלהים
ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר
הנני ויירץ אל עלי ויאמר הנני כי קואת
לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך
וישכב ויספ יהוה קרא עוד שמואל
ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר
הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתני
שוב שכב וישמואל טרם ידע את
יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה ויספ
יהוה קרא שמואל בשלישית ויקם
וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויבן עלי כי יהוה קרא לענר ויאמו
עלי לישמואל לד שכב והיה אם יקרא
אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע
עבדך וילך שמואל וישכב במקומו
ויבא יהוה ויתעב ויקרא בפעם נפעם
שמואל שמואל ויאמר שמואל
דבר כי שמע עבדך
ויאמר יהוה אל שמואל הנה
אנכי עשה דבר בישראל אשר כל
שמעו תעלינה שתי אונות ביום
ההוא אקים אל עלי את כל אשר

דברתי אל ביתו החל וכלה והערת לו
כי שפט אנ את ביתו עד עולם בעין
אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא
כהם בם ולכן נשבעתי לבית עלי אם
יתכפר עון בית עלי מנח ובמנחה עד
עולם וישכב שמואל עד הבקר ויפתח
את דלתות בית יהוה וישמואל ראה
מהגד את המראה אל עלי ויקרא
עלי את שמואל ויאמר שמואל בנ
ויאמר הנני ויאמר מה הדבר אשר
דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה
לד אלהים וכה יוסף אם תכחד ממני
דבר מכל הדבר אשר דבר אליך ויניח
לו שמואל את כל הדברים ולא תכחד
ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיניו
יעשה ויניח לישמואל ויהוה היה יצמו
ולא הפיל מכל דבריו ארצה וידע כל
ישראל מידן ועד באר שבע כי נאמן
שמואל לנביא ליהוה
ויספ יהוה להראה בשלה כי
נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר
יהוה
ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויבא
ישראל לקראת פלשתים למלחמה
ויחננו על האבן העזר ופלשתים חנו
באפק ויערכו פלשתים לקראת
ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל
לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה
כארבעת אלפים איש ויבא העם אל
המחנה ויאמרו זקני ישראל למר
נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה

ויבן עלי כוונת קרא ויבן דוד כי מזה הילד יושען מכל בני יוידבר עמל
קוים כעני יאמר יהוה רשע החל וכלה ונלוג החל הזה
ישמואל ראה מהגד וראינו את דמותו לבדו ב בפקו

אֲתָנִימִשְׁלָה אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
וַיָּבֹא בְּקֶרְבָּנוֹ וַיֵּשֶׁב עָנֹו מִכָּאֵיכָנֹו
וַיִּשְׁלַח הָעָם שְׁלָה וַיֵּשֶׁב אִישׁ מִשָּׁם אֶת
אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה עֲבָאוֹת יִשְׁכְּחֻרִים
וַיֵּשֶׁב שְׁנֵי בְנֵי עֲלִי עִם אֲרוֹן בְּרִית
הָאֱלֹהִים חֲפֹנִי וּפִינָחָס וַיְהִי כִּבְּוֹא אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֵּרֶעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל
תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְהָם הָאָרֶץ וַיִּשְׁמְעוּ
עַל־שִׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ
מִה־קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
כִּמְחֶנֶה הַעֲבָרִים וַיֵּרֶעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה
בָּא אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֵּרֶאוּ הַפְּלִישְׁתִּים כִּי
אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ
אֲוִי לָנוּ כִּי לֹא הִיָּתָה כֹּזֵאת אֶת־מֹוֹ
שְׁלֹשָׁם אֲוִי לָנוּ מִיֵּצִלָנוּ מִיָּד
הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה אֱלֹהֵי הָם
הָאֱלֹהִים הַמִּכְנִים אֶת־מִצְרַיִם בְּכָר
מִכָּה כַּמִּדְבָּר הַתְּחֹק וְהִיוּ לְאֲנָשִׁים
עַל־שִׁתִּים פֶּן תַּעֲבֹדוּ לַעֲבָרִים כֹּאֲשֶׁר
עָבְדוּ לָכֶם וְהִיָּתָם לְאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם
וַיִּלְחֲמוּ פְּלִישְׁתִּים וַיִּנְגַּף יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ
אִישׁ לְאָחִיו וְהָיָה הַמִּכָּה גְדוֹלָה מְאֹד
וַיִּפְּלֻ מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רָגֵל
וְאֲרוֹן אֱלֹהִים נִלְקַח וַיֵּשֶׁב בְּנֵי עֲלִימָתוֹ
חֲפֹנִי וּפִינָחָס וַיֵּרֶד אִישׁ בְּנֵי מִן־הַמַּעֲבָדִים
וַיָּבֹא שְׁלָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמִדִּיּוֹ קָרִיעִים
וְאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ וְהָיָה עֲלֵי
יֵשֶׁב עַל־הַכֶּסֶּא אֶדְרֵם מִצָּפֶה כִּי הָיָה
לְכֹוֹחַרְד עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ
בָּא לְהַעֲד כִּיעֵר וְהָיָה עַקֵּב כָּל־הָעֵיר
וַיִּשְׁמְעוּ עַל־אֶת־קוֹל הַצִּעָקָה וַיֹּאמְרוּ

מִה־קוֹל הַהֶמְקוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ מִה־רֹעֵה
וַיָּבֹא לְעֵלְיוֹ וַיֵּלֶךְ בֶּן־תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה
שָׁנָה וַיַּעֲבֹד קָמָה וְלֹא־יָכֹול לִרְאוֹת
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֵל עֲלֵי אֲנֹכִי הֵבֵא מִן
הַמַּעֲבָדִים וְאֵנִי מִן־הַמַּעֲבָדִים נִסְתִּיחִי
וַיֹּאמֶר מִה־הָיָה הַדָּבָר בְּנִי וַיַּעַן הַמַּעֲבָדִים
וַיֹּאמְרוּ נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִישְׁתִּים וְגַם
מִנְּפֶה גְדוֹלָה הִיָּתָה בָּעָם וְגַם שְׁנֵי
בְנֵי מִן־חֲפֹנִי וּפִינָחָס וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים
נִלְקַחְהוּ וַיְהִי כִּהְזִכִּירוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וַיִּפֹּל מֵעַל הַכֶּסֶּא אַחֲרֵיתֵי בָּעֵר יָד
הַשֵּׁעַר וְהָיָה מִפְּרָקָתוֹ וַיִּמָּת כִּי זָקֵן
הָאִישׁ וְכִכְרָו הוּא שָׁפֹט אֶת־יִשְׂרָאֵל
אַרְבָּעִים שָׁנָה וְכָל־הוּא אִשֶּׁת פִּינָחָס
הָיָה לָלֶת וְהָיָה שְׁמִינִי אֶת־הַשְּׁמוּעָה אֶל
הַלֵּקֶח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּמִתְחַמֵּה וְהָיָה
וְהָיָה עֹתֵלֶד כִּי נִהְפְּכוּ עֲלֵיהֶם עֲרִידָה
וְכִיעֵת מוֹתָה וְהָיָה בְּרִיעָה הַנְּעֻבֹת עֲלֵיהֶם
אֶל־תִּירָאִי כִּי בֶן־יִלְדָתוֹ לֹא עֲנָתָהּ וְלֹא
יִשְׁתָּה לָכֶה וְהָיָה לָנֶעַר אִיכְבוֹד
לֹא־מִרְצָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל־הַלֵּקֶח
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל־חַמִּיָּה וְאִישָׁה
וְהָיָה מִרְצָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְעַל־שִׁתִּים
לִקְחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֹאוּ
מֵאֵכָן הָעֵיר אֲשֶׁר דָּוָה וַיִּקְחוּ פְּלִישְׁתִּים
אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ בֵּית
דָּנוֹן וַיַּעֲבֹד אֹתוֹ אֶל־דָּנוֹן וַיִּשְׁכְּמוּ
אֲשֶׁר דָּוָה מִמַּחֲדָתוֹ וְהָיָה דָּנוֹן נֶפֶל
לִפְנֵי אֲרִיעָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ
אֶת־דָּנוֹן וַיִּשְׁכְּבוּ אֹתוֹ לְמִקְוָמוֹ

זָקֵן וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּבְרָא בְּמִלְחָמָה וַיִּמָּת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא שְׁמִדָּן וַיָּבֹא יְהוָה וַיִּשְׁעֵהוּ
בֶּן־אֲמֹן וַיָּבֹא אֶל־אֲנָשִׁים וַיָּבֹא אֶל־הַבָּיִת וַיָּבֹא אֶל־שֹׁעַר וַיָּבֹא אֶל־הַשְּׁעָרִים וַיִּחַבְּדוּ
וְכָל־מַלְאֲכָה דָּבָר בְּמִכָּה חֵם וְסִימָּה אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עֲשִׂתָהּ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָיָה סֵם סֵם

וישכחו בנקר ממחרת והנה דגון
נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה וראש
דגון ושת כפות ידיו ברתות אל המפתח
רק דגון נשאר עליו על כן לא ידרכו
כהנ דגון וכל הכאים ביה דגון על
מפת דגון באשרוד עד היום הזה :

ותכבד יד יהוה אל האשדודים
וישכחו ויד אתם בעפלים את אשדוד
ואת גבוליה ויראו אנשי אשדוד
כין ואמרו לא ישב ארון אלהי
ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו
ועל דגון אלהינו וישלחו ויאספו
את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו
מה נעשה לארון אלהי ישראל
ויאמרו נתסב ארון אלהי ישראל
ויסבו את ארון אלהי ישראל ויהי
אחרי הסבו אותו ויהי יד יהוה בעיר
מהומה גדולה מאד ויד את אנשי
העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם
עפלים וישלחו את ארון האלהים
עקרון ויהי כבוא ארון האלהים
עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסנו
אלי את ארון אלהי ישראל להמיתנו
ואת עמי וישלחו ויאספו את כל
סרני פלשתים ויאמרו שלחו את
ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא
ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת
מות בכל העיר כנדה מאד יד האלהים
שם והאנשים אשר לאסתו חכו
בעפלים ותעל שועת העיר השמים :

ויהי ארון יהוה בשדרה
פלשתים שבעה חדשים ויקראו
פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר
מה נעשה לארון יהוה הוד יענו במה
נשלח למקומו ויאמרו אם משלחנו
את ארון אלהי ישראל אל תשלחו
אתו דיקם כי הישב תשיבו לו אישם
אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור
יד מכם ויאמרו מה האישם אשר
נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים
חמישה עפלי זהב וחמישה עכברי זהב
כי מנפה אחת לכלם ולסרנים ויעשו
עלמי עפלים ויעלמי עכברים
המישחיתם את הארץ ונתתם לאלהי
ישראל כבוד אולי יקל ידו מעליכם
ומיעל אלהיכם ומיעל ארצכם ולמה
תכבדו את לבנכם כאשר כבדו מצרים
ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל
בהם וישלחו וילכו ויעתה קדחו
ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות
עלות אשר לא עלה עליהם על ואסחתם
את הפרות בעגלה והישבתם בניהם
מאחריהם הביתה ולקחתם את
ארון יהוה ונתתם אותו אל העגלה
ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אישם
תשימו בארג מצדו ושלחתם אותו
והלך וראיתם אם דרך גבול יעלה
בית שמי הוא עשה לנו את הרעה
הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא
ידו ננעה בנו מקרה הוא היה לנו
ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות

ואל אדם הוג ימית את... ואלא ימיה אחרת...
ויקחו שפתי ימית דשע... אם שום ימית כזאם...
ויבאן וימקד עליו בעל... ויעתה קדח ויעשו האנשים כן ויעתה

ועתה... הנמלט שחזר חזא...
ועתה... וסיל

עליו ידע...
מאחריהם הביתה

עלות ואסרום בענלה ואת בניהם כלו
בבית: וישמו את ארון יהוה אל הענלה
ואת הארז ואת ענברי הזהב ואת
עלמי טחריהם: וישרנה הפרות בדרך
על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו
הלך וגעו ולאסרו ימין וישמאו לסונ
פלישתים הלכים אחריהם עד גבול
בית שמש: ובית שמש קצרים קציר
חטים בעמק וישאו את עניהם ויראו
את הארון וישמחו לראות: והענלה
באה אל שדה יהושע בית השמש
ותעמד שם וישם אבן גדולה ויבקעו
את עצי הענלה ואת הפרות העלו
עלה ליהוה: והלויים הורידו את ארון
יהוה ואת הארז אשר אתו אשר בו
כלי הזהב וישמו אלה אבן הגדולה
ואנשי בית שמש העלו עלות וזבחו
זבחים ליהוה ביום ההוא וחמשה סרני
פלישתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא
ואלה טחרי הזהב אשר
השיבו פלישתים אישם ליהוה לאשור
אחד לענה אחד לאשקלון אחד
לגת אחד לעקרון אחד:
וענברי הזהב מספר כל ער פלישתים
לחמישה סרנים מיער מכער ועד
כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר
הניחו עליה את ארון יהוה עד היום
הזה בשדה יהושע בית השמש:
ויך באנשי בית שמש כיראונא רון
יהוה ויך בעם שכנים איש חמישים
אלף איש ויתאכלו העם כיהכה יהוה

בעם מכה גדולה: ויאמרו אנשי בית
 שמי שמי יוכל לעמד לפני יהוה
 האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה
 מעלינו: וישראל חומלאכים אל ייטבי
 קרית יערים לאמר השכנו פלשתים
 את ארון יהוה ודדו העלו אתו אליכם:
 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את
 ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אכנת
 בנכעה ואת אלעזר בנו קדישו
 לי שמר את ארון יהוה:
 ויהי מיום שנת הארון בקרית
 יערים וידבדו הימים והיו עשרים שנה
 וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה:
 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל
 לאמר אם ככל לבנכם אתם שבים
 אליהוה הסירו את אלהי הנכר מתונקם
 והעשיתו וזה כינו לבנכם אל יהוה
 ויעבדו לבדו ויעל אתכם מיד פלשתים:
 ויסירו בני ישראל את הפעלים ואת
 העשתרת ויעבדו את יהוה לבדו:
 ויאמר שמואל קצו
 את כל ישראל המצפתה ואתפלל
 בעדכם אל יהוה: ויקצו המצפתה
 וייטאבומים ויישפכו לפני יהוה ויצומו
 ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה
 ויישפט שמואל את בני ישראל במצפה:
 וישמעו פלשתים כי התקצו בני ישראל
 המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל
 וישמעו בני ישראל וידאו מפני פלשתים:
 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש
 ממנו מזעקא ליהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים:

[illegible]

A large, ornate initial 'D' from a medieval manuscript. The letter is rendered in black ink with elaborate penwork flourishes. The top of the 'D' is a tall, slender stem that curves into a decorative hook. The main body of the 'D' is a large, rectangular bowl filled with a repeating pattern of stylized, interlocking loops. The bottom of the 'D' is a long, flowing tail that curves back up to form a small loop. The entire initial is surrounded by delicate, red penwork flourishes that resemble stylized vines or leaves. The background is a light, aged parchment color.

וּמִהֲנִיָּא לֹא־יֵשׁ בִּי הַלֶּחֶם אֹזֶל מִכְּלִינוֹ
וּתְשׁוּרָה אֵין לְהִנָּיִא לֹא־יֵשׁ הָאֱלֹהִים
מֵה אַתְּנוּ וְיִסְכֵּף הַנֶּעַר לִיעֲנוֹת אֶת
יִשְׁאֹו וְיֹאמַר הִנֵּה נִמְצָא בִידִי רִבִּיעַ
יִשְׁקֹל כֶּסֶף וְנִתְּתִי לֹא־יֵשׁ הָאֱלֹהִים
וְהַנֶּדֶר לֵנו אֶת־דְּרַכְנוּ לִפְנֵים בִּי־יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר הָאִישׁ בִּלְכֶתּוּ לְדֶרֶשׁ אֱלֹהִים
לָכוּ וְנִלְכֶה עַד הָרָאָה כִּי לִנְכִיא הַיּוֹם
יִקְרָא לִפְנֵים הָרָאָה וְיֹאמַר יִשְׁאֹו
לִנְעִירוֹ שׁוֹבֵר בְּרֹךְ לָכֶה וְנִלְכֶה וְיִלְכוּ אֶל
הָעִיר אֲשֶׁר יִשֶׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמָּה
עַל־יָם בְּמִעַל הָעִיר וְהִמָּה מִצְאוּ נִעְיוֹת
יִנְאוֹת לִישָׁא בָמִים וְיֹאמְרוּ לְהֵן הָיִישׁ
כֹּה הָרָאָה וְזִתְעֲנָה אַתֶּם וְתֹאמְרֶנָּה
יֵשׁ הִנֵּה לִפְנֶיךָ מִהַר יַעֲתָה כִּי הַיּוֹם בָּא
לִיעִיר כִּי זִכַּח הַיּוֹם לִיעֵם בְּנִמָּה בְּנִאנֵם
הָעִיר כֹּן תִּמְצְאוּן אֶתֹו בְּטָרִם יַעֲלֶה
הַבִּמְתָּה לֹאכֹל כִּי לֹא יֹאכֹל הָעַם עַד
בָּאוּ כִּי הוּא יִבְרַךְ הַזִּבַּח אַחֲרֵי כֹן יֹאמְרוּ
הַקְּרָאִים וְיַעֲתָה יַעֲלוּ כִּי אֶתֹו כֹּה הַיּוֹם
תִּמְצְאוּן אֶתֹו וְיַעֲלוּ הָעִיר הַמֶּרֶה
בָּאִים כִּתּוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל יֵצֵא
לִקְרֹאתֶם לִיעֲלוֹת הַנִּמָּה
וְיִהְיֶה עֲלֶה אֶתֹו שְׁמוּאֵל יוֹם
אֶחָד לִפְנֵי בּוֹא יִשְׁאֹו לֵאמֹר כִּיעֵת
מִחַר אִישְׁלַח אֵלַיךְ אִישׁ מֵאֲרִיז בְּנִמָן
וּמִשְׁחָתוֹ לִנְגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ
אֶת עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי אֶת
עַמִּי כִּי בָאָה צִעֲקָתוֹ אֵלַי וְיִשְׁמוּאֵל
רָאָה אֶת יִשְׁאֹו וְיִהְיֶה עֲנֵהוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלַיךְ זֶה יַעֲזֹר בְּעַמִּי

באזכר	ז' וס"ז	ויהי דעם פארהאנגט דין " ואלה העם האמר " וידברם באזכר " .
פקיט	ז' וס"ז	אלו האמרו " ואלה פארהאנגט " בקט ופידד " .
ענין	ז' וס"ז	זה וידבר באזכר " ואלה פארהאנגט " וידברם באזכר " .

וַיֵּץ שְׂאוּל אֶת־שִׁמּוֹאֵל בֶּתוֹךְ הַשִּׁיעַ
וַיֹּאמֶר הִגֵּדָה נָא לִי אֵיזָה בֵּית הָרָאהִ:
וַיֵּץ שִׁמּוֹאֵל אֶת־שְׂאוּל וַיֹּאמֶר אֲנִי
הָרָאה עָלַי לִפְנֵי הַנֶּמֶה וְאֵכְלָתֶם
עִמִּי הַיּוֹם וּשְׁלַחְתִּיךָ בַּקָּר וְכָל אִשׁוֹ
בְּלַכְנֶךָ אָנֹכִי לָךְ וְלֹא־תִנּוֹת הָאֲבֹדוֹת
לָךְ הַיּוֹם שֶׁל־שֵׁת הַיָּמִים אֶל־תִּשָּׁם
אֶת־לֶכֶךְ לְהִסָּבִינִי וְלֹמִי כָּל
חֲמֹדֵת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לָךְ וְלִכְל בֵּית
אֲבִיךָ וַיֵּץ שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֵּן
יִסְרָאֵל אֲנִי מִקִּטְעֵי שִׁנְטֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִשְׁפַּחְתִּי הִצַּעְרָה מְכַל מִשְׁפַּחֹת
שִׁנְטֵי בְנֵינִי וְלִמָּה דָּבַרְתָּ אֵלַי כְּדָבָר
זֶה וַיִּקַּח שִׁמּוֹאֵל אֶת־שְׂאוּל וְאֶת
עַרְוֵוֹ וַיָּבִיֵאם לִשְׁכֵּתָהּ וַיִּתֵּן לָהֶם מְקוֹם
בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהִמָּכָה כִּשְׁלֹשִׁים
אִישׁ וַיֹּאמֶר שִׁמּוֹאֵל לִפְנֵי הַנֶּמֶה
אֶת־הַמָּנָה אִשְׁרֵי נָתַתִּי לָךְ אִשְׁרֵי
אִמַּרְתִּי אֵלַיךְ יָשִׁים אֹתָהּ עִמָּךְ וַיּוֹסֶם
הַטֶּבַח אֶת־הַשּׁוֹק וְהֵעִלָּהּ וַיִּשְׁסֹלֶנָּה
שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הֵנָּה הַנֶּעֱשָׂאָר יָשִׁים
לִפְנֶיךָ אֲכַל כִּי לְמוֹעֵד שְׁמוֹר לָךְ
לֹאֲמַר הָעַם קִרְאֵתִי וַיֹּאכַל שְׂאוּל עִם
שִׁמּוֹאֵל בֵּיזֶם הַחֹאֵל וַיִּרְדּוּ מִהַבְּמָה
הַיַּעַר וַיִּדְּבֹר עִם שְׂאוּל עַל־הַגִּבְעָה וַיִּשְׁנֹנוּ
וַיְהִי כַעֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא שִׁמּוֹאֵל
אֶל־שְׂאוּל הַגִּבְעָה לֵאמֹר קוּמָה וְאִשְׁלַחְךָ
וַיִּקַּם שְׂאוּל וַיֵּצֵא וַיִּשְׁעֵהֶם הוּא
וּשְׁמּוֹאֵל הַחוּצָה הִמָּה יוֹרֵדִים מִקְּעָה
הַיַּעַר וּשְׁמּוֹאֵל אָמַר אֶל־שְׂאוּל אֲמַר
לְנַעַר וַיַּעֲבֹר לִפְנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאֹתָהּ עִמּוֹ

ויקח שמואל את פך השמן וייצק
על ראשו ויישקהו ויאמר הלא כי
מישחד יהוה על נחלתו לנגיד בלנתן
היום מעמד ונמצאת שני אנשים
עם קברת רחל בנמול בנימן בצלצח
ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר
הלסת לבקיש והנה נטיש אביך את
דברי האתנות ודאנלכם לאמר מה
אעשה לבני וחלפת מי שם והלאה
ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם
שלישה אנשים עלים אל האלהים
בית אל אחד נשא שלישה נדיים ואחד
נשא שלישה נכדות לחם ואחד נשא
נבליין וישאלו לך לשלום ונתנו לך
שתי לחם ולקחת מידם: אחר כן
תבוא גביעת האלהים אשר שם עני
פלישתים ויהי כבאך שם היציר ופנעת
חבל נכאים ירדים מהבמה ולפניהם
נבל ותק וחליל וכנור והמה מתננאים:
ויצלה עליך רוח יהוה והתנבית
עם ונהפכת לאיש אחר: והיה כי
תבאנה האתות האלה לך עשה
לך אשר תמצא ירך כי האלהים
עמך: וירדת לפני הצל והנה אנכי
ידך אליך להעלות עלות לזבח זבחי
שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי
אליך והודיעתי לך את אשר תעשה:
והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם
שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר

[illegible]

דבריו טוב ואלו דברי יישיהו עמיס כלם סדר בנבוכדנצר את קול נערה ידברו אמיס ונעשה לזה ולכסף והמלאך אשר הלך וזה אמרו בן הרעש יס משגב לך עמם לשלם נעמית השך ויהיו עמם בשבט בנבוכדנצר

ויבאו כל האותה האלה ביום ההוא
ויבאו שם הנביעה והנה
חבל נבאים לקראתו ותנלח עליו
רוח אלהים ויתנבא בתוכם ויהי כל
יודעו מאתמול של שם ויראו והנה
עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל
רעהו מה זה היה לכן קייש הנם שאול
בנבאים וייען איש מי שם ויאמר ומי
אביהם על כן היתה למשל הנם שאול
בנבאים ויכל מהתנבית ויבא הנמה
ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן
הלכתם ויאמר למקיש את האתנורת
ועראה כי אין ונבוא אל שמואל ויאמו
דוד שאול הנדה נא לי מה אמר לכם
שמואל ויאמר שאול אל דוד הנד
הנד לנו כי נעצאו האתנות ואת דבר
המלוכה לא הנד לו אשר אמר
שמואל וייעק שמואל
את העם אל יהוה המצפה ויאמר
אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי העליתי את ישראל
ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים
ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם
ואתם היום מאסתם את אלהיכם
אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם
וצרתכם ותאמרו לו כי מלך תשים
עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשטני
ולאפיקם ויקרב שמואל את בר
שנטי ישראל וילכד שבת בנימן ויקרב
את שבת בנימן למשפחתו ותלכד
משפחת המטרי וילכד שאול בן קייש

ויבקש הוולא נמצא וישיאלו עוד
ביהוה הנבא עוד הלם איש
ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל
המלים וירעו ויקחו מי שם ויתיצב
בתוך העם וינבא מכל העם משכמו
ומעלה ויאמר שמואל אל כל העם
הראיתם אשר נחרנו יהוה כי אין נמחו
בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי
המלך וידבר שמואל
אל העם את משפט המלכה וכתב
בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל
את כל העם איש לביתו ונגם שאול
הלך לביתו ונביעה וילכו עמו החיל
אשר ננע אלהים בלכם ובעי בליעל
אמרו מה ייש ענו זה ויבאו וילא הנאו
לומנחה ויהי כמחריש
וייעל נחש העמוני ויחן על יבש
גליעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש
ברת לנו ברית ונעבדך ויאמר אליהם
נחש העמוני בואת אכרת לכם ננקו
לכם כל עין ימין וישמתי חרפה על
כל ישראל ויאמרו אליו זקני יבש הוף
לנו שבעת ימים ונשלח מלאכים נכל
נכול ישראל ואסאין מושיעא ננו ויצאו
אליך ויבאו המלאכים נביעה שאול וידעו
הדברים כאזני העם וישאו כל העם את
קולם ויבכו והנה שאול בא אחר
הבקר מן השדה ויאמר שאול מה
לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי
יבש ותעלח רוח אלהים על שאול
בשמעו את הדברים האלה ויחר אפומא

ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר למקיש את האתנורת ועראה כי אין ונבוא אל שמואל ויאמו דוד שאול הנדה נא לי מה אמר לכם שמואל ויאמר שאול אל דוד הנד הנד לנו כי נעצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הנד לו אשר אמר שמואל וייעק שמואל את העם אל יהוה המצפה ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשטני ולאפיקם ויקרב שמואל את בר שנטי ישראל וילכד שבת בנימן ויקרב את שבת בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קייש

וַיִּקְחָהּ צֶמֶד בָּקָר וַיִּנְתְּהָהוּ וַיִּשְׁלַח בְּכָל
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל כִּדְהַמְלָאכִים לֵאמֹר
אִשְׁרֵי אֵינָנוּ יֵצֵא אַחֲרֵי יִשְׁאוּלוֹ אַחֵר
שְׁנוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבָקְרוֹ וַיִּפֹּל פָּחַד
יְהוָה עַל הָעָם וַיֵּצְאוּ כֹאִישׁ אֶחָד׃
וַיִּפְקְדֵם בְּבֹקֶר וַיְהִיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אֶלֶף וְאַיִשׁ יְהוּדָה יִשְׁלִישׁ אֶלֶף׃
וַיֹּאמְרוּ לְהַמְלָאכִים הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן
לְאַיִשׁ יִבְיִישׁ גִּלְעָד מַחֲרֵת הִיא לָכֶם
תִּשְׁוִיעָה בְּחֶם הַשָּׁמַיִשׁ וַיָּבֹאוּ הַמְלָאכִים
וַיַּגִּדוּ לְאַנְשֵׁי יִבְיִישׁ מַחֲחוּ וַיֹּאמְרוּ
אַנְשֵׁי יִבְיִישׁ מַחֲרֵת נִצָּא אֵלֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם
לָנוּ בְּכָל הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם׃

ויהי ממחרת וישם שאל את
העם שלשה ראשים ויבאו בתוך
המחנה באשורת הבקר ויכו את
עמון עד חם היום והי הנשארים
ויפניו לאנשארונם שנים יחד ויאמרו
העם אל שמואל מיהאמר שאל
ימלך עלינו תנה אנשים ונמיתם :
ויאמר שאל לא יומת איש ביום הזה
כיהיום עישה יהוה תשועה בישראל :

וַיֹּאמֶר יִשְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לִבְנוֹת לָהֶם
הַגִּלְגָל וְעַד שֶׁיִּשָּׁם הַמְּלוּכָה׃ וַיִּלְבְּנוּ
הָעָם הַגִּלְגָל וַיִּמְלְכוּ שָׁם אֶת שִׁאֹן
לִפְנֵי יְהוָה בְּגִלְגָל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם זִבְחִים
יִשְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַח שָׁם שִׁאֹן
וְכָל אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד מָאד׃
וַיֹּאמֶר יִשְׁמוּאֵל אֶל כָּל
יִשְׂרָאֵל הִנֵּה יִשְׁמַעְתִּי בְּקוֹלְכֶם לֵכֶם

אִשְׁרָאמְרָתֶם לִי וְאִמְלִיךְ עָלֵיכֶם
מֶלֶךְ׃ וַיַּעַתָּה הֵנָּה הַמֶּלֶךְ מִתְּהִלָּךְ
לִפְנֵיכֶם וְאֵנִי זָקֵנָה וְיָשֹׁבֶתִי וּבְנֵי הַנֶּגֶם
אֶתְכֶם וְאֵנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעִיר
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ הֵנִי עֲנוּבִי נָעַר יְהוָה
וְנָעַר מִשִּׁיחוּ אֶת יָשׁוּר מִי לִקְחָתִי וְחִמּוּ
מִי לִקְחָתִי וְאַתְּ מִי עֲשִׂקְתִּי אֶת מִי
רִצּוֹתִי וּמִיִּד מִי לִקְחָתִי כִּפּוּר וְאֵעֲלִים
יַעֲנִיבוּ וְאִשִּׁיב לָכֵם׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ
עֲשִׂקְתָנוּ וְלֹא רִצּוֹתָנוּ וְלֹא לִקְחָתִי
מִיִּד אִישׁ מֵאוֹמָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם עַד
יְהוָה בָּכֶם וְעַד מִשִּׁיחוּ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
לֹא מֵעַתָּה בִּידִי מֵאוֹמָה וַיֹּאמְרוּ עַד׃
וַיֹּאמְרוּ שְׂמוּאֵל אֵל הָעָם יְהוָה אִשְׁרָ
עֲשֵׂה אֶת מִשָּׁה וְאֶת אֶהֱרֹן וְאִשְׁרָ
הִעֲלָה אֶת אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
וַיַּעַתָּה הֵתִיבּוּ וְאִשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי
יְהוָה אֶת כָּל עֲדָקוֹת יְהוָה אִשְׁרָ עֲשֵׂה
אֶתְכֶם וְאֶת אֲבֹתֵיכֶם׃ כֹּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב
מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל יְהוָה
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֶהֱרֹן
וַיִּזְצִיאוּ אֶת אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם׃
וַיֵּשְׁבוּ בְּמִקְוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶתְּכֶם בִּיד סִסְוָא
יִשְׂרָעֵל כֹּאֲשֶׁר חִצּוֹר וּבִיד פְּלִשְׁתִּים וּבִיד
מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּלְחַמוּ בָּם׃ וַיִּזְעַקוּ אֶל
יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת
יְהוָה וְנִעַבְדָה אֶת הַבָּעִלִּים וְאֶת הָעִשְׂתּוֹת
וַיַּעַתָּה הֵצִלְנוּ מִיִּד אֲבוֹתֵינוּ וְנִעַבְדָה׃
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת רֹכֵעַל וְאֶת תְּרוֹן וְאֶת
פֶּתַח וְאֶת שְׂמוּאֵל וַיִּצִל אֶתְכֶם מִיִּד

ויהי ככלתו להעלות העלה
 והנה שמואל בא ויצא שאל לקראתו
 לברכו ויאמר שמואל מה עשית
 ויאמר שאל כידאית כי נפץ העם
 מעלי ואתה לא באת למועד הימים
 ופלישתים נאספים מכמי שוואמר עתה
 ידו פלישתים אלי הגלגל ופני יהוה לא
 חליתי ואתאפק ואעלה העלה ויאמו
 שמואל אלי שאל נסכלת לא שמות
 את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי
 עתה הכין יהוה את ממלכתך אל
 ישראל עד עולם וועתה ממלכתך
 לא תקום בקי יהוה לו איש כלבבו
 וייצוהו יהוה לנגיד על עמו
 כי לא שמרת את אשר צוך יהוה
 ויקם שמואל ויילמן הגלגל
 נבעת בנימן ויפקד שאל את העם
 הנמצאים עמו כשיש מאות איש
 ושאל ויונתן בנו והעם הנמצא עמו
 ישיבים בנבע בנימן ופלישתים חנו
 במכמי שווא והבישחית ממחנה
 פלישתים שלשה ראשים הראש
 אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ
 שועל והראש אחד יפנה דרך בית
 חורון והראש אחד יפנה דרך הגבול
 הנשקף על גבעת המדברה
 וחרש לא ימצא נבל ארץ
 ישראל כי אמר פלישתים פן יעשו
 העברים חרב או חנית ויורו כל
 ישראל הפלישתים ללשוש איש
 את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו

ויהי ככלתו להעלות העלה
 והנה שמואל בא ויצא שאל לקראתו
 לברכו ויאמר שמואל מה עשית
 ויאמר שאל כידאית כי נפץ העם
 מעלי ואתה לא באת למועד הימים
 ופלישתים נאספים מכמי שוואמר עתה
 ידו פלישתים אלי הגלגל ופני יהוה לא
 חליתי ואתאפק ואעלה העלה ויאמו
 שמואל אלי שאל נסכלת לא שמות
 את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי
 עתה הכין יהוה את ממלכתך אל
 ישראל עד עולם וועתה ממלכתך
 לא תקום בקי יהוה לו איש כלבבו
 וייצוהו יהוה לנגיד על עמו
 כי לא שמרת את אשר צוך יהוה
 ויקם שמואל ויילמן הגלגל
 נבעת בנימן ויפקד שאל את העם
 הנמצאים עמו כשיש מאות איש
 ושאל ויונתן בנו והעם הנמצא עמו
 ישיבים בנבע בנימן ופלישתים חנו
 במכמי שווא והבישחית ממחנה
 פלישתים שלשה ראשים הראש
 אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ
 שועל והראש אחד יפנה דרך בית
 חורון והראש אחד יפנה דרך הגבול
 הנשקף על גבעת המדברה
 וחרש לא ימצא נבל ארץ
 ישראל כי אמר פלישתים פן יעשו
 העברים חרב או חנית ויורו כל
 ישראל הפלישתים ללשוש איש
 את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו

ואת מחרשתו והיתה הפצירה פים
 למחרשתו ולאתים ולשלישקלשון
 ולהקדמים ולהציב הדרכן והיה
 כיום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית
 ביד כל העם אשר את שאל ואת
 יונתן ותמצא לשאל וליונתן בנו
 ויצא מצב פלישתים אל מעבר מכמיש
 ויהי היום ויאמר יונתן בן
 שאל אל הנער נשא כליו לכה
 ונעברה אל מצב פלישתים אשר
 מעבר הלז ולאביו לא הגיד ושאל
 יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר
 במערין והעם אשר עמו כשיש מאות
 איש ואחיה בן אדום טוב אחי איכבוד
 בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשילה נשא
 אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן
 ובין המעברות אשר בקי שיונתן לענו
 על מצב פלישתים שן הסלע מה עבר
 מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם
 האחד בוצץ ושם האחד סנה השן
 האחד מצוק מצפון מול מכמיש והאחר
 מנגב מול נבע ויאמר
 יונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה
 אל מצב הערלים האלה אולי יעשה
 יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע
 כרב או במעט ויאמר לו נשא כליו
 עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנג
 עמך כלבבך
 ויאמר יונתן הנה אנחנו עברים אל
 האנשים ונגלנו אליהם ואם כה יאמרו
 אלינו דמו עד הנענו אליכם ועמדנו

בטע
 וכל
 חור
 גלות
 בלג

היום
 דברי
 דברי

היום
 ויש
 ויש

בסמ

ואתאפק ואעלה העלה
 שמואל ויילמן הגלגל
 לא ימצא נבל ארץ
 ויאמר פלישתים פן יעשו
 העברים חרב או חנית ויורו כל
 ישראל הפלישתים ללשוש איש
 את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

ה'ת
ב'ת

כ"ח
כ"ט
ל'

ח
כ
יו
בת

4
 7
 10

۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

יָבֹהֵב	וְכִימְנֶהוּ
וְכִימְנֶהוּ	וְכִימְנֶהוּ
וְכִימְנֶהוּ	וְכִימְנֶהוּ

עשה ידוע שגדול יס... עשה שמע בקול אהבה... קדמוניו לכת...
לך ויהיה אב עמלק... ויזמן לקראתה... המלכות... דמלכות... בוא כמלך... מקום ואמית

כה אמר יהוה צבאות
פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל
אשר יש לו בדרך בעלתו מצרים:
עתה לך והביתה את עמלק והחרמתם
את כל אשר לו ולא תהמל עליו והמתה
מאיש עד אשה מיניו ועד יונק
מיסור ועד ישה עמל ועד חמור:
וישמע ישראל את היצב
ויפקדם בטל אים מאתם אלף רגלי
ועשרת אלפים את איש יהודה ויבא
שאוול עד עיר עמלק וירבנחל:
ויאמר שאול אל הקניע לבוסרו רדו
מתוך עמלק פן אספד צמו ואתה
עשיתה חסד עם כל בני ישראל
בעלותם ממצרים ויסרקיע מתוך
עמלק: וידך שאול את עמלק מחוילה
באך שור אשר על פני מצרים ויהפיש
את אנגמלך עמלק היואת כל העם
החרים לפי חרב: ויהמל שאול והעם
על אנגויעל מיטב היצאן והבקר
והנשיגים ועל הנשים ועל כל הטוב
ולא אבו החרים וכל המלאכה נמנה
ונגס אותה החרים:
ויהי דבר יהוה אל שמואל
לאמר: נחמתי כי המלכתי את שאול
למלך כי ישב מאחרי ואתדברי לא
הקים ויחר לשמואל ויועק אל יהוה
כל הלילה: ויישכם שמואל לקראת
שאוול בבקר ויעד לשמואל לאמר
בא שאול הכרמלה והנה מיניו לו יד
ויסבו ויעבר וירד הנגל: ויבא שמואל

אל שאול ויאמר לו שאול ברוך
אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה:
ויאמר שמואל ומה קול היצאן הזה
באזני קול הבקר אשר אנכי שמיע:
ויאמר שאול מי עמלקי הביאום איש
המל העם על מיטב היצאן והבקר למען
זבח ליהוה אלהיך ואת היתר החרמנו:
ויאמר שמואל אל שאול הרף ואנדה
לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה
ויאמר לו דבר:
שמואל הלא אם קטן אתה בעיניך
ראש שבטי ישראל אתה וימשהך
יהוה למלך על ישראל: וישלחך
יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את
החטאים את עמלק ונלחמתו עד
כלותם אותם: ולמה לא שמיעת בקול
יהוה ותצט אל השלל ותיעש הרע
בעיני יהוה:
ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעת
בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני
יהוה ואביא את אנגמלך עמלק ואת
עמלק החרמתי: ויקח העם מה שלל
יצאן ובקרו אשית החרם לזבח ליהוה
אלהיך בנגל:
ויאמר שמואל החפין ליהוה
בעלות וזבחים כששמיעת בקול יהוה הנה
שמיע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים
כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפער
יען מאסת את דבר יהוה וימאסך
ממלך:

כדראו ולא כמנן... בקץ עליך... יחזקו את זכותם... מקרב אשליך... ויחדיו האני... ויבדדו ביד גדוד...
למח המנו רע... המן לבבכם... עני יהוה פכחזות... אליה יחזקא עמך... יס לבו... חכמה ומדעק לוי...
אל יקשו לבבכם... בכו יד יס אליה עמך... עזבה עם לבבי... כי הושיע יס משיחו... מ

ויד
 ג:טו
 נהד
 ונלד
 יתב

ד
ד
ד
ד

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

כ. ה. כ.

卷之十一

בן תשכ"א מנחם -
 ידועה את מלך מנחם - רעיונה מנחם מנחם -
 חת - קמח מנחם - מנחם מנחם מנחם -

וּקְחֵנוּכִי לֵאנֹכֶנּוּ עַד בָּאוּ פֹה׃ וַיִּשְׁלַח
וַיֵּבֵאֵהוּ וְהוּא אֲדַמְנִי עִם יָפֹה עֵינָיו
וְטוֹבֵרָא׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מִשְׁחָהוּ כִּי זֶה הוּא׃
וַיִּקַּח שִׁמְוָאֵל אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח
אֶתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו וַתֵּצֵא רוּחַ יְהוָה אֶל
דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמִעַלָּה וּיְקָם שִׁמְוָאֵל
וַיֵּלֶךְ הָרִמְתָּה׃ וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם
יִשְׂרָאֵל וּבִעַתְתוּ רוּחַ דִּיעָה מֵאֵת יְהוָה׃
וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי יִשְׂאֹאֵל אֵלָיו הֲנֵנּוּ אֲרוּחַ
אֱלֹהִים רִיעָה מִכָּעֵת׃ וַיֹּאמְרָם אֲדֹנָיִךְ
עַבְדֶּיךָ לִפְנֶיךָ יִבְקֹשׁוּ אִישׁ יָדָע מִנֶּגֶן
כַּכְנוֹר וְהִיָּה בְּהִיּוֹת עֲלֶיךָ רוּחַ אֱלֹהִים
רִיעָה וְנֶגֶן כִּירוֹ וְטוֹב לָךְ׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂאֹאֵל
אֶל עַבְדָיו רֵאוּנָא לִי אִישׁ מִיֵּטֵב לִנְגֹן
וְהִבֵּאוּתָם אֵלַי׃ וַיֵּעַן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים
וַיֹּאמֶר הִנֵּה רֵאִיתִי בֶן לִישִׁי בֵּית
הַלְחָמִי יָדָע נֶגֶן וְכֹר חֵיל וְאִישׁ
מִלְחָמָה וְנָכוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֹּאֲרֹךְ
וְיִהְיֶה עִמּוֹ׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂאֹאֵל מַלְאָכִים
אֵלַיִשִׁי וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחָה אֵלַי אֶת דָּוִד
בֶּן־אִשָּׁר בַּעֲצָן׃ וַיִּקַּח יִישִׁי חֲמֹר
לֶחֶם וְנָאֵד יֵין וְעַד עֵינַיִם אֶחָד וַיִּשְׁלַח
בֶּן־דָּוִד בְּנֵי אֵל יִשְׂאֹאֵל׃ וַיִּבְאֲרוּ אֶל
יִשְׂאֹאֵל וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיֹּאדְמֵהוּ מְאֹד
וַיְהִי לוֹ נִשְׂאֵמָלִים׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂאֹאֵל
אֵלַיִשִׁי לֵאמֹר יַעֲמֵד נֶאֱדָר לִפְנֵי
כִּי מִצָּחָן בִּיעַנִי׃ וְהִיָּה בְּהִיּוֹת רוּחַ
אֱלֹהִים אֵל יִשְׂאֹאֵל וְלִקְחָדָו אֶת
הַכְּנוֹר וְנֶגֶן כִּירוֹ וְרוּחַ לִישְׂאֹאֵל וְטוֹב לוֹ
וְסָרָה מֵעַל וְרוּחַ הָרִיעָה׃

וַיֹּאסֹפוּ פְּלִישְׁתִּים אֶת מַחְנֵהָם
לְמַלְחָמָה וַיֹּאסֹפוּ יֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וַיֵּחָנוּ בֵּין יֹשְׁבֵי וּבֵין עֲזָקָה בְּאֶפֶס
דְּמִים וַיִּשְׁאַל וַאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל נֹאסֹפוּ
וַיֵּחָנוּ בְּעַמְקֵי הָאֵלֶּה וַיַּעֲרֹכוּ מַלְחָמָה
לִקְרַאת פְּלִישְׁתִּים וּפְלִישְׁתִּים עֲמָדִים
אֶל הָהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עֲמָדִים אֶל
הָהָר מִזֶּה וַהֲצֵא כִּנְיָהֶם וַיֵּצֵא אִישׁ
הַכֹּנָנִים מִמַּחְנֵת פְּלִישְׁתִּים גִּלְתִּישְׁמוּ
מִנֶּת גִּבְהוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת וּזְרֹת וְכוֹכַב
נְחֹשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁרִיזוּ קִשְׁקִישִׁים
הוֹאֲלֵבוֹשׁ וּמִשְׁקַל הַיִּשְׁרִיזִין חֲמִשָּׁת
אַלְפִים שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת וּמִנְחַת נְחֹשֶׁת
עַל רִגְלָיו וּכְדִרֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כַּתְפָיו
וּחֵץ חֲנִיתוֹ כַּמֶּנֶר אַרְנָם וְלִהְתַּחֲנִיתוֹ
שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁקָלִים כְּרוֹל וְנִשְׁאַהֲצֵה
הַלֵּךְ לִפְנָיו וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל מַעֲרֻכֹת
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לִמָּה תֵּצְאוּ לַעֲךְ
מַלְחָמָה הֲלֹא אֲנִי הִפְלִישְׁתִּי וְאַתֶּם
עֲבָדִים לִישְׁאֹל כְּרוֹלֵנָם אִישׁ וַיֵּרֶד
אֵלָיו אִם יוֹכַל לֶהֱלָחֵם אֶתִּי וְהִכְנִיחוּ יָנוּ
לָכֶם לַעֲבָדִים וְאִם אֲנִי אוֹכֵל לָיו וְהִכִּיתִּי
וְהִיתֶם לָנוּ לַעֲבָדִים וַעֲבַדְתֶּם אֹתָנוּ
וַיֹּאמֶר הִפְלִישְׁתִּי אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶרֶץ
מַעֲרֻכֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תָּנוּ לִי
אִישׁ וּנְלַחֲמָה יָחַד וַיִּשְׁמַע שְׂאוֹל
וְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבַר הִפְלִישְׁתִּי הָאֵלֶּה
וַיִּחַתּוּ וַיֵּרְאוּ מָאֵד
וַיִּדּוּבֶן אִישׁ אֶפְרַתִּי הָיָה מִבֵּית
לָחֶם יְהוּדָה וַיִּשְׁמוּ יִשִּׁי וְלוֹ שְׁמֵהּ בְּנֵם
וְהָאִישׁ שִׁמִּי שְׂאוֹל זָקֵן בְּאַבְנֵי שִׁים

וְיִתְּנֵם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּכֹל שֶׁנִּשְׁמַע מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִתְּנֵם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּכֹל שֶׁנִּשְׁמַע מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

דף
כ
פ

ג
חם
וכל
את
יסוף
פסו
דכותי

77
2

צוֹכֵר

יאחזקיהו
 ק
 אילון
 ב
 דלות
 חס
 הע
 דקדק
 ה

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847

דרבנא	הוה	רבינא	ולא חלש בגין פדוקא .. ויהי דוד אל דרבא מושטא ..
אלתר לאורא פדוקא ..	מחילן דרבא בלא גמא ..	הז אלה קצות דרבא ..	ס
מי אנכי	רבינא	מי אנכי רבני דיי .. מי אנכי .. אי לויים .. ס	ס

כה תאמרו ליוסף אנה יין הפך למלך במהרה כה תאמרו איש
אל יעזוב כה תאמרו אל יאדעכם ואל מלך יחודיק השלח אתכם ויחברו דודברי הימים

שאל לו לאמר בדברים האלה דבר
דוד: ויאמר שאלכה
תאמרו לדוד איך הפך למלך במהרה
כי נבא ערלות פלשתים להנקם
באבי המלך ושאל חישב להפיל
את דוד ביד פלשתים: ויגדו עבדיו
לדוד את הדברים האלה וישר הדבר
בענין דוד להתחתן במלך ולא מלאו
הימים: ויקם דוד וילך הוא ואנשיו
ויד בפלשתים מאתם איש ויבא דוד
את ערליהם וימלאום למלך להתחתן
במלך ויתן לו שאל את מיכל בתו
לאשה: וירא שאל וידע
כי יהיה עם דוד ומיכל בת שאל
אחנתה: ויאסף שאל לרא מפני
דוד עזר ויהי שאל אבי את דוד כל
הימים:
ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם
שכל דוד מכל עבד שאל וייקר
שמו מאד: וידבר שאל אל יוענת
בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד
ויהונתן בן שאל הפך כדוד מאד:
ויגד יונתן לדוד לאמר מבקש שאל
אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר
וישבת בסתר ונחבאת: ואני אני
ועמדת ליד אבי בשדה אשר אתה
שם ואני אדבר נך אל אבי וראיתי
מה והעדת לך:
וידבר יונתן כדוד טוב אל שאל אביו
ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו
כדוד כי הוא חטא לך וכי מעשיו טוב

לך מאד: ויישם את נפשו בכפו ויך
את הפלשתים ויעש יהוה תשועה
עלה לכל ישראל ואתות שמרו
ולמה תחטא נדס נקי להמית את
דוד חנם: ויישמע שאל בקול יונתן
וישבע שאל חי יהוה אם יומרת:
ויקרא יונתן לדוד ויעד לו יונתן
את כל הדברים האלה ויבא יונתן
את דוד לשאל ויהי לפניו כאתמול
שלשום: ותוסף
המלחמה להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויד בהם מכה גדולה וינסו
מפניו: ותהי רוח יהוה רעה אל שאל
והוא בביתו וישב וחינתו בידו ודוד
מננן ביד: ויבקש שאל להכור
בחנית כדוד ובקיר ויפטר מפני שאל
ויד את החנית בקיר ודוד נס וימלט
כלילה הוא: וישלח שאל
מלאכים אל בית דוד לשמוח ולהמיתו
בבקר ותעד לדוד מיכל אשתו לאמר
אם אינך ממלט את נפשך הלילה
מחר אתה מומת: ותדר מיכל את
דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט:
ותקח מיכל את התרפים ותשם אל
המטה ואת בכיר העינים שמרה
מראשיתו ותבס בבד:
וישלח שאל מלאכים לקחת את דוד
ותאמר חלה הוא: וישלח שאל את
המלאכים לראות את דוד לאמר העלו
אתו במטה אל להמתו: ויצאו המלאכים והעו
התרפים אל המטה ובכיר העינים מראשיתו:

ויקן את חלקת " ואת עמקות יוסף " וישכר מישור אל " ויהי שאל איב את דוד " כי חרב לאיב " ובכרת יבית את האיב "

१७८३

בניות

בניית

בספר

15

ב' כ' כ'

7

ח'ב
ו'ב'ז

五

מצות

1

...

三

בנות

בנות

4. 2. 2.

Ṛ

U

卷之四

י. פ. 1422

5211

22

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּעֹלָם וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּעֹלָם
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּעֹלָם וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּעֹלָם

היום

היום

היום

יהיה עמך כאשר היה עם אבי ולא
אם עודני חיל לא תעשה עמדי חסד
יהיה ולא אמות ולא תכרית את
חסדך מעם ביתי עד עולם ולא תהיה
יהיה את אבי דוד איש מעל פני
האדמה ויכרת יהונתן עם בית דוד
ובקש יהיה מיד אבי דוד ויוסף יהונתן
להשביע את דוד באהבתו אתו כי
אהבת נפשו אהבו:

אורה
בשרי
לשון
אורה
אתכם

ויאמרו יהונתן מהר חרש ונפקדת
כי יפקד מושבך וישלשית תרד נאד
ובאת אל המקום אשר נסתרת שם
ביום המעשה וישבת אצל האבן האזני
ואני שלשית החצים צדה אורה לישון
לי למטרה והנה אשלח את הנער לך
מיצא את החצים אם אמר אמר לנער
הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה
כישלום לך ואין דבר חי יהיה ואם
פה אמר לעלם הנה החצים ממך
והלאה לך כי שלחך יהיה והדבר
אשר דברנו אני ואתה הנה יהיה בני
ובינך עד עולם:

ויסתר דוד בשדה ויהי החרש וישב
המלך על הלחם לאכל וישבה המלך
על מושבו כפעם בפעם אל מושב
הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מעד
שאול ויפקד מקום דוד ולא דבר
שאול מאומה ביום ההוא כי אמר
מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא
טהור:
ויהי ממחרת החרש השני ויפקד

מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן
בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם
היום אל הלחם וייען יהונתן את שאול
נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית
לחם ויאמר שלחני נא כי זבח משמחה
לנו בעיר והוא צה לי אחי ועתה אם
מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה
את אחי יעל כן לא בא אל שלחן המלך:
ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן
נעת המדות הלא ידעת כי נחר
אתה לבן ישי לביתך ולבית ערות
אמר כי בלתי ישי אשר בן ישי חי
יעל האדמה לא תנו אתה ונלכותך
ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מורת
הוא: וייען יהונתן את
שאול אביו ויאמר אליו למה יומרת
מה עשה ויטל שאול את החנית
עליו להפגו וידע יהונתן כי בלה הוא
מעם אביו להמית את דוד: ויקם
יהונתן מעם השלחן בחר אף ולא
אכל ביום החרש השני לחם כי נענע
אל דוד כי הכל כמו אביו: ויהי
בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד
ונער קטן עמו ויאמר לנערו רץ מצא
נא את החצים אשר אנכי מורה הנער
רץ והוא אירה החצי להצברו: ויבא
הנער עד מקום החצי אשר ירד
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר
הלא החצי ממך והלאה ויקרא יהונתן
אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט
נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו:

כמנ

וכל
אסתר
כותל

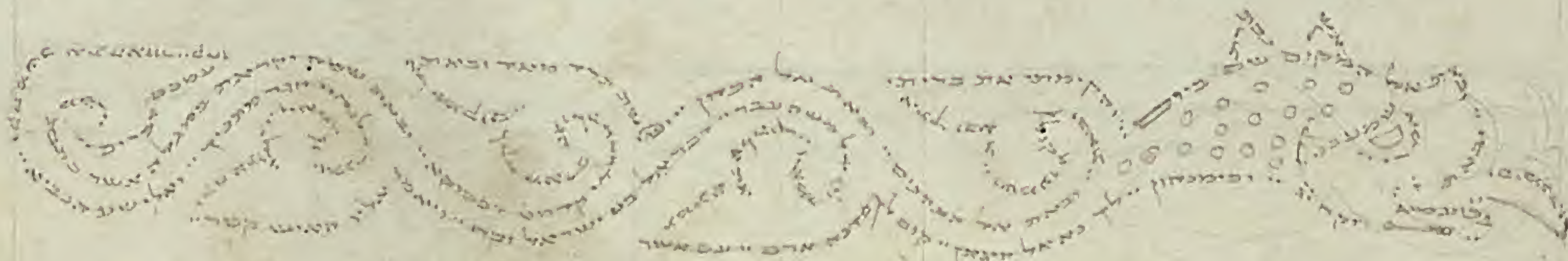
ה
אית
בהק
ה
מלך

תעבות

יפי
כפי

חס
בלוי

החצים

१०८

ח
ה
ב

מקדש

ה

五

ה'ס' ב'

10

١٠٠

וישע	ה'י	וישע
מבצער	י	מבצער
ויהזק	י	ויהזק

למחשבת ישראל

מִיְהוָה אִם אֵינִי שָׂא אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
לֵאמֹר לֹמִי שִׁיחַ יְהוָה לִשְׁלַח יָדִי בְּכִי
מִשִּׁיחַ יְהוָה הוּא׃ וַיִּשְׁפֹּעַ דָּוִד אֶת
אֲנָשָׁיו בַּדְּבָרִים וּלְאַנְתָּנֹם לְקוֹם אֶל־
יִשָּׁאֹל וַיִּשָּׁאֹל קֶסֶם מִהַמְּעֵרָה וַיִּלַּךְ־
בְּדָרְדִּי׃ וַיִּקְסֵם דָּוִד אַחֲרֵי־
כֵן וַיֵּצֵא מִן־הַמְּעֵרָה וַיִּקְרָא אַחֲרֵי־יִשָּׁאֹל
לֵאמֹר אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּבֹט יִשָּׁאֹל אַחֲרָיו
וַיִּקְדֵּם דָּוִד אֶפֶס אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְיִשָּׁאֹל לִמָּה תִשְׁמַע אֶת־
דְּבַר־אָדָם לֵאמֹר הֲנֵה דָוִד מִכָּקִי׃
רִיעַתְךָ׃ הֲנֵה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֶת־
אִשֶּׁר נָתַנְךָ יְהוָה הַיּוֹם בְּיָדִי נִמְעָרָה
וְאִמְרָה לְהִרְגֶךָ וְתַחֵס עָלֶיךָ וְאִמְרָה לֹא־
אִשְׁלַח יָדִי בְּאֲדֹנֵי כִי מִשִּׁיחַ יְהוָה הוּא׃
וְאִבִּירָאָה נִסְרָאָה אֶת־כִּנְפֵּי מִעֶלְךָ
בְּיָדִי כִי נִכְרַתִּי אֶת־כִּנְפֵּי מִעֶלְךָ וְלֹא־
הִרְגֵתִיךָ דִּעוּרָאָה כִי אֵין בְּיָדִי רִיעָה
וּפִשְׁעוֹ וְלֹא חָטָאתִי לְךָ וְאַתָּה צִדְדָה אֶת־
נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ וַיִּשְׁפֹּט יְהוָה בֵּנֵי וּבִנֶּיךָ
וַנִּקְמֵנִי יְהוָה מִמֶּךָ וּיְדִי לֹא תִהְיֶה בְּךָ׃
כַּאֲשֶׁר יֹאמְרֵם שֶׁל הַקֶּדֶם מִנִּי מְרִשְׁעִים
יֵצְאוּ שְׁעוֹיָדִי לֹא תִהְיֶה בְּךָ׃ אַחֲרֵי־
כֵן יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי כֵן אֶתָּה
רֹדֶף אַחֲרֵי כָל־מֵת אַחֲרֵי פְרִעוּיִי׃
אֶחָד׃ וְהִיא יְהוָה לִדְּוִן וַיִּשְׁפֹּט בֵּנֵי
וּבִנֶּיךָ וּיְרָא וַיִּרֶב אֶת־רִיבִי וַיִּשְׁפֹּט־
מִיָּד׃ וַיְהִי

יהודה ויקומו וילכו ויפה לפני שאול
ודוד ואנשיו במדבר מען בערבה אל
ימץ הישימון וילך שאול ואנשיו
לנפש וינידו לדוד וידר הסלע וישב
במדבר מען וישמע שאול וידר אחיו
דוד מדבר מען וילך שאול מצד ההר
מהודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי
דוד נחפו ללכת מפני שאול וישאול
ואנשיו יצורים אלדוד ואל אנשיו
לתפשם ונלאך בא אל שאול לאמר
מהרה ולכה כי פשטו פלישתים על
הארץ וישב שאול מדרך אחי דוד
וילך לקראת פלישתים על כן קראו
למקום ההוא סלע התחלקות וייעל
דוד מיסם וישב במצודות עין עדי
ויהי כאשר ישב שאול
מאחרי פלישתים וינידו לו לאמר הנה
דוד במדבר עין עדי ויקח
שאול שלשה אלפים איש בחור מכל
ישראל וילך לנפש את דוד ואנשיו
על פני צורי היעלים ויבא אל עדות
הצאן על הדרך וישם מערה ויבא
שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו
בידתי המערה ישבים ויאמרו אנשי
דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה
אליך הנה אנכי נתן את אינך בידך
ועשית לזכא אשר יטב בעיניך ויקם
דוד ויכרת את כנף המעייל אשר
לשאול בלעט ויהי אחרי כן ויך לב דוד
אתו על אשר כרת את כנף אשר
לשאול ויאמר לאנשיו הלילה לי

את הקיץ ואת הקיץ... באשר יחזור בעל הקדש... ויהיה יום ליום... ויהיה יום ליום... ויהיה יום ליום...

	ה	הקדמנו
וסיג'ל'	ז חסדי	
רבי מ'	י	ותיה ין
רה יהודה יא מבטחור "		רה יהודה ין נכנר "

א
דס
כד

א
ז
בגלשג
ומי
כד

7
1893

פסוק
 אית
 וכל
 חז
 וחד
 אלה
 ואית
 ואית

בלבי
ה'

אבינו

עבדות
ק

[illegible]

וְכָל הַיּוֹם הַזֶּה וְכָל הַלַּיְלָה הַזֶּה וְכָל הַיּוֹם הַזֶּה וְכָל הַלַּיְלָה הַזֶּה וְכָל הַיּוֹם הַזֶּה וְכָל הַלַּיְלָה הַזֶּה

וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל אֲבִינִל הַכְּרַמְלָה
וַיֹּדְבֻהוּ אֵלָיָה לֵאמֹר דָּוִד שְׁלַחְנוּ אֵלַיִךְ
לְקַחְתֶּךָ לֹא לַאֲשֶׁה וְלַתֵּקֶם וְלִישְׁתַּחֲוֹת
אִפְסֵם אֲרִיעָה וְהָאִמְרָה הִנֵּה אִמְתְּךָ
לִישְׁפָּחָה לְרַחֲמֵי עַבְדֵי אֲדֹנָי
וְתִמְהָד וְתִקֶּם אֲבִינִל וְתִרְכַּב עַל
הַחֲמֹר וְהִמְשִׁיעַ עֲרֵתָהּ הַחֲלוֹת לִוְנָה
וְתִלַּךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי דָוִד וְתִהְיֶה לֹא לַאֲשֶׁה
וְאֶת אַחֲרֵינֵם לְקַח דָּוִד מִיָּד עַל וְתִהְיֶין
נָסִי שֶׁתִּהְיֶין לוֹ לְנָשִׁים

וַיִּשְׁאֹל נָתָן אֶת־נִיכָל בְּתוֹ אִשְׁתִּי
דָּוִד לִפְלִטִי בֶן־לֵישׁ אִשְׁרֵי מַגִּלִּים וַיָּבֹאוּ
הַזֹּפִים אֶל שְׁאֹל הַנְּבִיעָה לֵאמֹר הֲלֹא
דָּוִד מִסְתַּתֵּר בְּנִבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי
הַיַּשִּׁימֹן וַיִּקֶּם שְׁאֹל וַיִּירֹד אֶל מִדְּבַר
זֵיף וְאֶת־יִשְׁלֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בַּחֲוָרֵי
יִשְׂרָאֵל לִבְקֹשׁ אֶת־דָּוִד בְּמִדְּבַר זֵיף
וַיִּחַן שְׁאֹל בְּנִבְעַת הַחֲכִילָה אִשְׁרֵי
עַל פְּנֵי הַיַּשִּׁימֹן עַל הַדֶּרֶךְ וְדָוִד יָשָׁב
בְּמִדְּבַר וַיִּרְא כִּי־בָא שְׁאֹל אַחֲרָיו הִנֵּה
הַמִּדְּבָרָה וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַדְגְּלִים וַיִּדְעוּ
כִּי־בָא שְׁאֹל אֶל־נָכוֹן וַיִּקֶּם דָּוִד וַיָּבֹא
אֶל הַמָּקוֹם אִשְׁרֵי הָעֵדֶשׁ שֶׁשׁ שְׁאֹל
וַיִּרְא דָּוִד אֶת־הַמָּקוֹם אִשְׁרֵי שֶׁנִּכְשָׁם
שְׁאֹל וַאֲבִנֵּי כֹנֵן יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ וַיִּשְׁאֹל
שֶׁנִּכְשָׁם עַל־וְהָעֵם חָנֵם סְכִיבָתוֹ
וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחִי מֶלֶךְ הַחֲרָתִי
וְאֶל־אֲבִי־יִשְׁכָּן עֲרוּיָה אֲחִי וַאֲבִלֵּאמֹר
מִי־יָדָה אֲתִי אֶל־שְׁאֹל אֶל־הַמַּחֲעָה
וַיֹּאמֶר אֲבִי־יִשְׁכָּן אֲנִי אֶרֶץ עַמְּךָ וַיָּבֹא
דָּוִד וַאֲבִי־יִשְׁכָּן אֶל־הָעֵם לִילָה וְהָעֵדֶשׁ שְׁאֹל

שֶׁנִּכְשָׁם יִשְׁכָּן בְּמִינֵי וְחָנִיתוֹ מִיָּעֹכָה בְּאֶרֶץ
מִרְאִשְׁתּוֹ וַאֲבִנֵּי וְהָעֵם שֶׁנִּכְשָׁם סְכִיבָתוֹ
וַיֹּאמֶר אֲבִי־יִשְׁכָּן אֶל־דָּוִד סֶנֶר
אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת־אֲבִיךָ בִּידֶךָ וַיַּעַן
אֲבִנֵּי וַאֲבִינֵי וְחָנִיתוֹ וְכָל־אֶרֶץ פְּעֵם אֶחָת וְלֹא
אִשְׁנָה לוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִי־יִשְׁכָּן
תִּשְׁחִיתֶהוּ כִּי־נִי שְׁלַח יָדוֹ בְּמִי־שִׁחִיָּהוּ
וְנָקָה וַיֹּאמֶר דָּוִד חִי־יְהוָה כִּי־אִם יְהוָה
יִנְפְּנוּ אוֹיְמוֹ יִבְנֹא וּמֵת אוֹב־מַלְחָמָה
יָרֵד וְנִסְפָּה חֲלִילָה לִי מִיְּהוָה מִשְׁלַח
יָדִי בְּמִי־שִׁחִיָּהוּ יְהוָה וַיַּעַן קָחָה אֶת־
הַחֲנִית אִשְׁרֵי מִרְאִשְׁתּוֹ וְאֶת־צִפְחַת
הַמִּסִּנֵּי וְנִלְכָּה לָנוּ וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־הַחֲנִית
וְאֶת־צִפְחַת הַמִּסִּנֵּי מִרְאִשְׁתִּי שְׁאֹל
וַיִּכְלֹהֶם וַאֲיֵן רָאָה וַאֲיֵן יָדָע וַאֲיֵן
מִקִּיץ כִּי־כֹלם יִשְׁנִים כִּי־תִרְדַּמְתָּ יְהוָה
נִפְלָה עֲלֵיהֶם וַיַּעַן דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעַן
עַל־רֹאשׁ הָהָר מִרְחָק רַב הַמָּקוֹם בְּנִיעָתוֹ
וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל־הָעֵם וְאֶל־אֲבִנֵּי כֹנֵן
לֵאמֹר הֲלֹא תַעֲנֶה אֲבִנֵּי וַיַּעַן אֲבִנֵּי
וַיֹּאמְרוּ אֶת־הַקְּרָאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִנֵּי
הֲלֹא אִישׁ אֶת־הָוֶם כִּנְיֹךְ בִּישְׂרָאֵל
וְלִמָּה לֹא שְׁמַרְתָּ אֶל־אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ
כִּי־בָא אֶחָד הָעֵם לְהִשְׁחִית אֶת־הַמֶּלֶךְ
אֲדֹנֶיךָ לֹא טוֹב הַדְּבָרָהזֶה אִשְׁרֵי
עָשִׂיתָ חִי־יְהוָה כִּי־בָנִיתָ אֶת־אִשְׁרֵי
לֹא שְׁמַרְתָּם עַל־אֲדֹנֵיכֶם עַל־מִשְׁיַח
יְהוָה וַיַּעַן רָאָה אִי־חָנִית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
צִפְחַת הַמִּסִּנֵּי אִשְׁרֵי מִרְאִשְׁתּוֹ וַיִּנְכַּר
שְׁאֹל אֶת־קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הַקּוֹלֵךְ זֶה

וְכָל הַיּוֹם הַזֶּה וְכָל הַלַּיְלָה הַזֶּה וְכָל הַיּוֹם הַזֶּה וְכָל הַלַּיְלָה הַזֶּה וְכָל הַיּוֹם הַזֶּה וְכָל הַלַּיְלָה הַזֶּה

בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך:
ויאמר למה זה אדני ידף אחרי עבדו
כי מה עשיתי ומה נדיר עשה ויעתה
ישמענא אדני המלך את דברי עבדו
אם יהיה הסיתך בירח מנחה ואסכנני
האדם ארורים הם לפני יהוה כי ערשנו
היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך
עבד אלהים אחרים ויעתה אל פלדמי
אדני מנע פני יהוה בי יצא מלך
ישראל לבקש את פרעש אחד כנאשו
ידף הקרא בהרים ויאמר שאול
הטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך
עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך
היום הנה הנה הסבלתי ואשנה הרבה
מאד ויעז דוד ויאמר הנה החניני
המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה:
ויהיה ישיב לאיש את צדקתו ואת
אמנתו אשר נתנך יהוה היום ביד
ולא אכית לישלח ידי במישיה יהוה:
והנה כנאשו גדלה נפשך היום הזה
בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני
מכל צרה:

ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני
דוד גם עשה תעשה וגם יכל תזכר
וילך דוד לדרכו וישאול ישב למקומו:
ויאמר דוד אל לבו עתה
אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב
כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים
וגו אש ממני שאול לבקשני עוד בכל
גבול ישראל וגמלטתי מידו ויקס דוד
ויעבר הוא וישש מאות איש אשר

עמו אל אביש בן מעוך מלך נת :
 ויטב דוד עם אביש בנת הוא ואנשיו
 איש וביתו דוד ויטב נשיו אחינעם
 היזרעאלית ואביגיל אשת נבל
 הכרמלית: ויגד לשאול כי נרח דוד
 נת ולא יוסף עוד לבקשו:
 ויאמר דוד אל אביש אם נא מיצאתי
 הן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי
 הישרה ואישבה שם ולמה ישב עבדך
 בעיר הממלכה צמך: ויתלו אביש
 ביום ההוא את עקלנו לכן היתה עקלנו
 למלכי יהודה עד היום הזה:
 ויהי מספר הימים אשר ישב
 דוד בשדה פלישתים ימים וארבעה
 חדשים: וייעל דוד ואנשיו ויפשטו
 אל הנשור והגרזי והעמלקי כיהנה
 יישובת הארץ אשר מעולם באטה
 ישורה ויעד ארץ מצרים: והנה דוד
 אתה ארץ ולא יהיה איש ואשה ולקח
 צאן ובקר וחמרים וגמלים ובעדים וישב
 ויבא אל אביש: ויאמר אביש אל פשטתו
 היום ויאמר דוד על ננב יהודה ועל ננב
 הירחמאל ואל ננב הקניזי ואיש ואשה
 לא יהיה דוד להביא את לאמר פנינו עלינו
 לאמר כה עשה דוד וכה משפטנו בלמים
 אשר ישב בשדה פלישתים: ויאמן אביש
 בדוד לאמר הבאש הכאיש בעמו ה
 ביישראל והיה לילעבד עולם:
 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחנהו
 לצבא להלחם ביישראל ויאמרו אביש אל דוד
 ידיעתך עכבי אתה צא נמחנה אתה ואנשיך:

[illegible]

הירחמאל
הקני:
ולאשר במרצון
ולאשר נהרון ולכל המקכות אשר
התהלך שם דוד הוא ואנשיו
ופלשתים נלחמים בישראל
וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים
ויפלו חללים בחר הנלביע: וידברו
פלשתים את ישראל ואת בניו ויכו
פלשתים את יהונתן ואת אכיעזר ואת
מלכישוע בני שאול: ותכבד המלחמה
אל שאול וימצאו המרים אנשים
בקשת ויחל נאד נהמורים: ויאמר
שאול לנשא כליו שלח חרבך ודקדנך
בהפך: ונאו הערלים האלה ודקדנך
והתעללובי ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל
עליו: וירא נשא כליו כי מת שאול
ויפל גם הוא על חרב וימת עמו: וימת
שאול וישלשת בניו ונשא כליו גם
כל אנשיו כיוס ההוא יחדו: ויראו
אנשי ישראל אשר כינר העמק
ואשר כינר הירדן כינסו אנשי ישראל
וכימתו שאול ובניו ויעזבו את הערים
וינסו וינאו פלשתים וישבו בהן:

ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט
את החללים וימצאו את שאול ואת
שלשת בנו נפלים בקר העלביע וינזרו
את דאשו ופשטו את כליו וישלחו
בארץ פלשתים כניב לבשר בידת

יעצביהם ואת העם: וישימו את כל
 בית עשתרות ואת גזיתו תקעו בחומת
 בית שן וישניעו אליו ישיבי יביש
 גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול:
 ויקומו כל איש חילו וילכו כל הלילה
 ויקחו את גזית שאול ואת גזית בניו
 מחומת בית שן ויבאו בישה וישרפו
 אתם יסם: ויקחו את עצמת יהוים וקנו
 תחת האשל בישה ויצמו יטבער
 ימים: ויהי אחריות
 שאול ודוד שכמהפית את העמלק
 וישכדוד כעקלנימים שנים ויהי ביזם
 הישלישי והנה איש בא מן המחנה
 מעם שאול ובעדיו קרעים ואדמה
 על ראשו ויהי כבאו אל דוד ויפר
 ארצה וישתחו: ויאמר לו דוד אימזה
 תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל
 נמלטתי: ויאמר אליו דוד מה ה' ה'
 הדבר העדנאלי ויאמר אישרנסהעם
 מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם
 ומתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו:
 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך
 ידעת כימת שאול ויהונתן בנו ויאמו
 הנער המגיד לו נקרא נקדתי בהר
 הגלבע והנה שאול נשען על חניתו
 והנה הרכב ובעלי הפרישים הדבקהו
 ויפן אחריו ויראנו ויקרא אלי ואמר
 הנני: ויאמר לי מי אתה ויאמר
 אליו עמלקי אנכי: ויאמר אל
 עמד נא עלי ומתתני כ' אחזני
 הישבין כי כל יעזר נפשי כי:

וְיָגֵד הָעָם	וְיִסְמְכוּ	וְיִשָּׁק אֶת כָּל הַכּוֹכָבִים -- יִגִּיד הָעָם הַעֲבִיר אֹתוֹ לְעֵרִים -- הַיְדֵּל הַמִּשְׁמָע
וְיָגֵד הָעָם צֶדֶק	וְיִסְמְכוּ	וְיִסְמְכוּ נִלְחָם -- וְיִסְמְכוּ אֶת רֹאשׁוֹ -- וְיִסְמְכוּ לִדְ הַיְדֵּל וְיִשָּׁק
וְיִסְמְכוּ	וְיִסְמְכוּ	וְיִסְמְכוּ וְיִגִּיד הָעָם הַיְדֵּל הַמִּשְׁמָע -- לְהַדְרֵשׁ --

ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב
ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב
ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב

ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול
לקח את איש בשבת בן שאול ויעברו
מחנים וימלכוהו אל העד וא
האשור ואל יורעאל ועל אפרים
ועל בנימן ועל ישראל כלה

בן ארבעים שנה איש בשבת
בן שאול במלכו על ישראל ושתים
שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי
דוד ויהי מספר הימים אשר היה
דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע
שנים ושישה חדשים

ויצא אבנר בן נר ועבדי איש
בשבת בן שאול ממחנים ויעברו
בן צרויה ועבדי דוד ויצאו ויפגשו
על ברכת גבעון יהוה וישבו אלה על
הכרעה מזה ואלה על הכרעה מזה
ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הערס
וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו
ויקמו ויעברו במספר שנים עשר
לבעמון ולאיש בשבת בן שאול ושנים
עשר מעבדי דוד ויחזקו איש שראש
רעהו וחרבו בער רעהו ויפלו יחדו
ויקרא למקום ההוא חלקת הערס
אשר כנבעון ותהי המלחמה קשה
עד מאד ביס ההוא וינגף אבנר
ואנשי ישראל לפני עבדי דוד ויהיו
שם שלשה בני צרויה ויאב ואנשי
ועשהאל ועשהאל קל ברנליו נאחד
הצבים אשר בשדה וידדף עשהאל
אחרי אבנר ולא נטה ללכת על העין
ועל השמאל מאחרי אבנר ויפן

אבנר אחרי ויאמר האתה זה
עשהאל ויאמר אנכי ויאמר לו
אבנר נטה לך על ימין או על שמאלך
ואחז לך אחד מהנערים וקח לך
את חלצתו ולא אכה עשהאל
לסור מאחרי ויסקף עוד אבנר לאמר
אל עשהאל סור לך מאחרי למד
אנכה ארצה ואיך אשאפני אל יואב
אחך וימאן לסור ויכהו אבנר מאחרי
החנית אל החמשים ותצא החנית
מאחרי ויפל שסו ומתחתו ויהי
כל הנא אל המקום אשר נפל שם
עשהאל וימת ויעמדו וידפו יואב
ואנשי אחרי אבנר והשמיש באה
והמה באו עד גבעת אמה אשר על
פני צה דרך מדבר גבעון ויתקבצו
בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאנדה
אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת
ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח
תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה
תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר
לעם לשוב מאחרי אחיהם ויאמר
יואב הלא הם כי לולא דעת כי אז
מה בקר נעלה העם איש מאחרי
אחיו ויתקע יואב בשופר ויעמדו
כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל
ולא יספו עוד להלחם ויאבנר ואנשיו
הלכו בערבה כל הלילה והוא ויעברו את
הירדן וילכו כל הכתרון ויבאו מחנים ויואב
שנ מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו
מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל

ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב
ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב
ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב ולא יעשה עמו יסכב

את אבנר וילך בשלום: והנה עבד
דוד ויואב בא מהנדר ושלל רב ענמ
הביאו ואבנר איננו עסדוד בחברון
כי שלחו וילך בשלום: ויואב וכל
הצבא אשר אתו באו ויערו ליואב
לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו
וילך בשלום: ויואב וכל הצבא
ויאמרו מה עשית הנה בא אבנר אליך
למה זה שלחתו וילך הלך ידעת את
אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את
מוצאך ואת מכוואך ולדעת את כל
אשר אתה עשה ויניא ויאבמ עסדוד
וישלח מלאכים אחרי אבנר וישכו
אתו מפור הסדה ודוד לא ידע: וישב
אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער
לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמיש
וימת בדם עשה אל אחיו: וישמי
דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלתי
מי עס יהיה עד עולם מדמי אבנר בן נר:
יחלו על דאש יואב ואל כל בית אביו
ואל ברת מבית יואב ובמערע
ומחזיק בפלך ונפל פחרכו וחסר לחם:
ויואב ואנשי אחיו הרגו לאבנר על
אשר המית את עשה אל אחיהם
בנבעון במלחמה: ויאמר דוד אל
יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו
בגדיכם וחצרו שקים וספרו לפני אבנר
והמלך דוד הלך אחרי המטה ויקמו
את אבנר בחברון וישא המלך את
קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל
העם:

ויקנ המלך אל אבנר ויאמר הנמות
נבל ימות אבנר: ידיך לא אסרו
ורגליך לא לנחשתים הגשו בנפול
לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם
לנכות עליו: ויבא כל העם להנרות
את דוד לחם בעוד היום וישב עסדוד
לאמר נה יעשה לי אלהים ונה יסוף
כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם
אוכל מאומה: וכל העם הכירו ויטב
ביניהם ככל אשר עשה המלך
ביני כל העם טוב: וידעו כל העם
וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה
מהמלך להמית את אבנר בן נר:
ויאמר המלך אל עבדיו
הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום
הזה בישראל: ואנכי היום רך ומיטוה
מלך והאנשים האלה בני ערויה קשים
ממני ייטלם יהוה לי עשה הרעה ברצוני:
וישמע בן שאול כי מת
אבנר בחברון וידפו רגליו וכל ישראל
נבהלו: וישני אנשים שרי גדודים היו
בן שאול שם האחד בענה וישם השני
רכב בן רמון הנארת מנע בנעמן כי
גם בארות תחשבו על בנעמן: ויברחו
הנארתים נתמהו והיו שם ערים עד
היום הזה:
וליהונתן בן שאול בן
נכה רגלים בן חמש שנים היה
בבא שם ית שאול ויהונתן
מיזרעאל ותישא אהו אמתו ותנסויה
בהמה לנוס ופל ויפסחו וישמו מפכשת:

ויקרא
ויקרא

ויקרא
ויקרא

ויקרא
ויקרא

ויקרא
ויקרא

ויקרא
ויקרא

ויקרא יואב בן נדב אדום בן עשה אל אחיהם נכית אחיהם וחבריו
לשום על אבימלך בדם עשה אל אחיהם נכית אחיהם וחבריו
ויקרא יואב בן נדב אדום בן עשה אל אחיהם נכית אחיהם וחבריו
לשום על אבימלך בדם עשה אל אחיהם נכית אחיהם וחבריו

ויקרא
ויקרא

ויקרא
ויקרא

ויהי כי יעברו נשאי ארון יהוה שישה
יעדים ויזבח שור ומריא: ודוד
מכר ככל עז לפני יהוה ודוד הנור
אפוד כד: ודוד וכל בית ישראל עלים
את ארון יהוה בחרויעה ובקול שופר:
והיה ארון יהוה באר דוד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את
המלך דוד מפז ומכר לפני יהוה ותנו
לו בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויניחו
אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לדוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
וישלמים: ויכל דוד מה עלות העלה
והשלמים ויכרך את העם בשם יהוה
יבאות: ויחלק לכל העם לכל המון
ישראל לסאי שועד אישה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל העם איש לביתו: וישב
דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול לקראת
דוד ותאמר מה נעבר היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני
אמהות עבדי כהצלות נגלות אחד
הרקים: ויאמר דוד אל מיכל לפני
יהוה אשר פחד בי מאכיד ומכל ביתו
לעוה אתי נגיד על עם יהוה ער
ישראל וישחקתי לפני יהוה: ועקלתי
עוד מוזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת עמם אנכיה:
ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד
יום מותה: ויהי כיישב
המלך בביתו ויהוה הנח לו מסכב

ויהי כי יעברו נשאי ארון יהוה שישה
יעדים ויזבח שור ומריא: ודוד
מכר ככל עז לפני יהוה ודוד הנור
אפוד כד: ודוד וכל בית ישראל עלים
את ארון יהוה בחרויעה ובקול שופר:
והיה ארון יהוה באר דוד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את
המלך דוד מפז ומכר לפני יהוה ותנו
לו בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויניחו
אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לדוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
וישלמים: ויכל דוד מה עלות העלה
והשלמים ויכרך את העם בשם יהוה
יבאות: ויחלק לכל העם לכל המון
ישראל לסאי שועד אישה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל העם איש לביתו: וישב
דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול לקראת
דוד ותאמר מה נעבר היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני
אמהות עבדי כהצלות נגלות אחד
הרקים: ויאמר דוד אל מיכל לפני
יהוה אשר פחד בי מאכיד ומכל ביתו
לעוה אתי נגיד על עם יהוה ער
ישראל וישחקתי לפני יהוה: ועקלתי
עוד מוזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת עמם אנכיה:
ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד
יום מותה: ויהי כיישב
המלך בביתו ויהוה הנח לו מסכב

ויהי כי יעברו נשאי ארון יהוה שישה
יעדים ויזבח שור ומריא: ודוד
מכר ככל עז לפני יהוה ודוד הנור
אפוד כד: ודוד וכל בית ישראל עלים
את ארון יהוה בחרויעה ובקול שופר:
והיה ארון יהוה באר דוד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את
המלך דוד מפז ומכר לפני יהוה ותנו
לו בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויניחו
אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לדוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
וישלמים: ויכל דוד מה עלות העלה
והשלמים ויכרך את העם בשם יהוה
יבאות: ויחלק לכל העם לכל המון
ישראל לסאי שועד אישה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל העם איש לביתו: וישב
דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול לקראת
דוד ותאמר מה נעבר היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני
אמהות עבדי כהצלות נגלות אחד
הרקים: ויאמר דוד אל מיכל לפני
יהוה אשר פחד בי מאכיד ומכל ביתו
לעוה אתי נגיד על עם יהוה ער
ישראל וישחקתי לפני יהוה: ועקלתי
עוד מוזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת עמם אנכיה:
ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד
יום מותה: ויהי כיישב
המלך בביתו ויהוה הנח לו מסכב

מכל איכיו: ויאמר המלך אל נרתן
הנביא ראה נא אנכי יושב בבית
ארזים וארון האלהים יושב בתוך
היריעה: ויאמר נתן אל המלך כל
אשר בלכבך לך עשה כי יהוה עמך:
ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר:
לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר
יהוה האתה תבנה לי בית לישבתי:
כי לא יושבתי בבית למיזם העליתי
את בני ישראל מעצרים ויעד היום
הזה ואהיה מתהלך באהל ובמישכן:
בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אהד שכני ישראל
אשר צויתי לדעות את עמי את
ישראל לאמר למה לאבניתם לי
בית ארזים: ועתה כהתאמר לעבדי
לדוד כה אמר יהוה יבאות אני
לקחתך מן הנה מאחר היצאן לחיות
נגיד על עמי על ישראל: ואהיה עמך
בכל אשר תלכת ואנרתה את כל
איכך מפניך ועשיתי לך שם גדול
כשם העלים אשר בארץ: ושמרתי
מקום לעמי לישראל ונטעתיו וישכן
תחתיו ולא ידנו עוד ולא יספוגני עולה
לענותו כאשר בראשונה: ולמן היום
אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
והנחתי לך מכל איכך והגיד לך יהוה
כי בית יעשה לך יהוה: כי ימלאו ימך
וישכנת את אבתך והקימתי את
זרעך אחרך אשר יצא ממעך

ויהי כי יעברו נשאי ארון יהוה שישה
יעדים ויזבח שור ומריא: ודוד
מכר ככל עז לפני יהוה ודוד הנור
אפוד כד: ודוד וכל בית ישראל עלים
את ארון יהוה בחרויעה ובקול שופר:
והיה ארון יהוה באר דוד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון ותרא את
המלך דוד מפז ומכר לפני יהוה ותנו
לו בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויניחו
אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לדוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
וישלמים: ויכל דוד מה עלות העלה
והשלמים ויכרך את העם בשם יהוה
יבאות: ויחלק לכל העם לכל המון
ישראל לסאי שועד אישה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל העם איש לביתו: וישב
דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול לקראת
דוד ותאמר מה נעבר היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני
אמהות עבדי כהצלות נגלות אחד
הרקים: ויאמר דוד אל מיכל לפני
יהוה אשר פחד בי מאכיד ומכל ביתו
לעוה אתי נגיד על עם יהוה ער
ישראל וישחקתי לפני יהוה: ועקלתי
עוד מוזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת עמם אנכיה:
ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד
יום מותה: ויהי כיישב
המלך בביתו ויהוה הנח לו מסכב

ואנכי יושב בבית אחד יאכל " ויבן ויבן
וישכנו עבד אדני ונתן עמ " בבית ארזים ויבנו
וישכנו עבד אדני ונתן עמ " בבית ארזים ויבנו
וישכנו עבד אדני ונתן עמ " בבית ארזים ויבנו

וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה
וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה
וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה וְכָל הַחַיִּים הַזֵּה

והכנתי את ממלכתו: הוא יבנה בית
לישמי וכננתי את כסא ממלכתי עד
עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לזן אשר בהיותו והכחתי בשבט אנשים
ובננעי בני אדם וחסדי לאיסור ממנו
כאשר הסרתי מעם שאול אשר
הסרתי מלפני: ונאמן ביתך וממלכתך
עד עולם לפענכסאך יהיה נכון עד
עולם: ככל הדברים האלה וככל החזיון
הזה כן דבר נתן אל דוד:
ויבא המלך דוד וישב לפני
יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי
ביתי כי הביאתני עד הלם: ותקטן עוד
ואת בעיניך אדני יהוה ותדבר נס אל
בית עבדך למרחוק ואת תורת האדם
אדני יהוה: ומה יסוף דוד עוד לדבר
אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה:
בעבור דברך וכלכך עשית את כל
הנדולה הזאת להודיע את עבדך:
על כן עד לת יהוה אלהים כי אין כמוך
ואין אלהים זולתך בכל אשר שמיענו
באזנינו: ומי כעמך כישראל נא אחד
בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו
לעם ולשום לו שם ולעשות לכם
הנדולה וגדאות לארץ מפת עמך
אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו:
ותכונן לך את עמך ישראלי לך לעם
עד עולם ואתה יהוה היית להם
לאלהים: ויעתה יהוה אלהים הדבר
אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקטן
עד עולם וינשה כאשר דברת:

וינל ישמך עד עולם לאמר יהוה
יבא אות אלהים על ישראל ובית
עבדך דוד יהיה נכון לפניך: כי אתה
יהוה יבא אות אלהי ישראל עליה
את און עבדך לאמר בית אבנתי לך
על כונניא עבדך את לבו להתפלל
לפניך אתה תפלה הזאת: ויעתה
אדני האלהים אתה הוא האלהים
ודברך יהיו אמתות דבר אל עבדך
את הטובה הזאת: ויעתה הוא
וכך את בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומענות
יכרך בית עבדך לעולם:
ויהי אחרי כן ויך דוד את
פלישתים ויכניעם ויקח דוד את מתנת
האמה מיד פלישתים: ויך את מואב
וימדהם כחבל השכב אותם ארצה
וימרד שני חבלים להמית ומלאה חבל
להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים
נשאי מנחה: ויך דוד את הדד עור
בן דהב מלך ציבה בלכתו להשיב דו
בנהר: וילכד דוד ממנו אלף ושיבע
מאות פרישים ועשרים אלף איש רגלי
ויעקר דוד את כל הרכב ויהר ממנו
מאה רכב: ותבא ארס דמישק לעור
להדד עור מלך ציבה ויך דוד בארס
עשרים ושינים אלף איש ושישים דוד
נעכים בארס דמישק ותהי ארס לדוד
לעבדים נשאי מנחה: וישעיהו את דוד
בכל אשר הלך: ויקח דוד את שלטי הזהב
אשר היה אל עבד הדד עור ויבאם ירושלים:

יהוה

עלית
ולא
כת
מל
מל

הנדולה 4 כל זל חס וכימנהו
ואין אלהים 4 עלן גדלת ואין אלהים זולתך 4 וכימנהו
ועל ביתו 2 והנביא והכהן והעם אשר יאמרו: וכימנהו

והוא מלך יצו ויפסד חיי ונלה מעבדה דחברד
והוא מלך מעבדה וליצור יאמר עמה בלב איש

והוא מלך יצו ויפסד חיי ונלה מעבדה דחברד
והוא מלך מעבדה וליצור יאמר עמה בלב איש

יִשְׁכְּבִירוּ שְׁלֹם כִּי עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ
הַמִּיד הוּא אֵכֵל וְהוּא פֶסַח שְׁתִּירָגְלוֹ
וְהִיא אַחֲרֵי כֵן וְיִמֵּת מֶלֶךְ
בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲנֹן בְּנֵי תַחְתִּי
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵעֲשֶׂה חֶסֶד עִם חֲנָן
בְּנֵי שִׁשְׁכַּי אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיו עִמָּדִי חֶסֶד
וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹ בֶּן־עֲבִדִּי אֶל
אֲבִיו וַיָּבֹאוּ עֲבִדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן
וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי עַמּוֹן אֶל חֲנָן
אֲדֹנֵי הַסֶּהֱמֶכֶד דָּוִד אַתְּ אֲכִיד
בְּעֵינֶיךָ כִּי שְׁלַחְךָ מַנְחָמִים הָלָא
בְּעֵבֶר חֶקֶד אֶתְּהִיעַר וְלֹדֶה הוֹלֵהֶנָּה
שְׁלַח דָּוִד אֶת עֲבִדֵּי אֲלִיד וַיִּקַּח
חֲנָן אֶת עֲבִדֵי דָוִד וַיִּנְלַח אֶת חֲנָן
וְקָנָם וַיִּכְרֵת אֶת מַדּוּיָהֶם בַּחֲצִי עֵד
שְׁתֵּוּתֵיהֶם וַיִּשְׁלַחֵם וַיַּעֲדוּ לְדָוִד
וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי הִיוּ הָאֲנָשִׁים
נַמְלִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שִׁבּוּ
בֵּרְחוּ עַד יֵצֵא חֶסֶד וְקָנָם וַיִּשְׁכְּתֵם
וַיִּדְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאָ שׁוֹבְדֵי דָוִד וַיִּשְׁלַחוּ
בְנֵי עַמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת אֲדָם בֵּית רַחוּב
וְאֶת אֲדָם יֹנָבָא עֲשָׂרִים אֲלָף רִגְלֵי
וְאֶת מֶלֶךְ מֵעֵכָה אֲלָף אִישׁ וְאִישׁ
טוֹב שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֲלָף אִישׁ וַיִּשְׁמַע
דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת יֹאכָב וְאֶת בָּלְהֶצָּא
הַנְּבִירִים וַיֵּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרֹכוּ
עַל חֶמֶת פֶּתַח הַשִּׁיעַר וְאֲדָם יֹנָבָא
וְרַחוּב וְאִישׁ טוֹב וּמֵעֵכָה לְכַדֵּם בַּשִּׁיעַר
וַיִּרְא יֹאכָב כִּי הִתְּהָ אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה
מִפְּנֵי שֶׁמֶת אַחֲרָיו וַיִּבְחַר מִכָּל בַּחֲרֵי
בִּישְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לְקִרְאָתָם וְאֶת

קמ
וי

ובגל

וי

בט
ית

חכ
בלג

ושראל

כיו
עמק
ובגל
ובגל
ובגל

וַיִּשְׁכְּבוּ שְׁלֹם כִּי עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ
הַמִּיד הוּא אֵכֵל וְהוּא פֶסַח שְׁתִּירָגְלוֹ
וְהִיא אַחֲרֵי כֵן וְיִמֵּת מֶלֶךְ
בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲנֹן בְּנֵי תַחְתִּי
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵעֲשֶׂה חֶסֶד עִם חֲנָן
בְּנֵי שִׁשְׁכַּי אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיו עִמָּדִי חֶסֶד
וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹ בֶּן־עֲבִדִּי אֶל
אֲבִיו וַיָּבֹאוּ עֲבִדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן
וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי עַמּוֹן אֶל חֲנָן
אֲדֹנֵי הַסֶּהֱמֶכֶד דָּוִד אַתְּ אֲכִיד
בְּעֵינֶיךָ כִּי שְׁלַחְךָ מַנְחָמִים הָלָא
בְּעֵבֶר חֶקֶד אֶתְּהִיעַר וְלֹדֶה הוֹלֵהֶנָּה
שְׁלַח דָּוִד אֶת עֲבִדֵּי אֲלִיד וַיִּקַּח
חֲנָן אֶת עֲבִדֵי דָוִד וַיִּנְלַח אֶת חֲנָן
וְקָנָם וַיִּכְרֵת אֶת מַדּוּיָהֶם בַּחֲצִי עֵד
שְׁתֵּוּתֵיהֶם וַיִּשְׁלַחֵם וַיַּעֲדוּ לְדָוִד
וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי הִיוּ הָאֲנָשִׁים
נַמְלִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שִׁבּוּ
בֵּרְחוּ עַד יֵצֵא חֶסֶד וְקָנָם וַיִּשְׁכְּתֵם
וַיִּדְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאָ שׁוֹבְדֵי דָוִד וַיִּשְׁלַחוּ
בְנֵי עַמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת אֲדָם בֵּית רַחוּב
וְאֶת אֲדָם יֹנָבָא עֲשָׂרִים אֲלָף רִגְלֵי
וְאֶת מֶלֶךְ מֵעֵכָה אֲלָף אִישׁ וְאִישׁ
טוֹב שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֲלָף אִישׁ וַיִּשְׁמַע
דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת יֹאכָב וְאֶת בָּלְהֶצָּא
הַנְּבִירִים וַיֵּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרֹכוּ
עַל חֶמֶת פֶּתַח הַשִּׁיעַר וְאֲדָם יֹנָבָא
וְרַחוּב וְאִישׁ טוֹב וּמֵעֵכָה לְכַדֵּם בַּשִּׁיעַר
וַיִּרְא יֹאכָב כִּי הִתְּהָ אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה
מִפְּנֵי שֶׁמֶת אַחֲרָיו וַיִּבְחַר מִכָּל בַּחֲרֵי
בִּישְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לְקִרְאָתָם וְאֶת

וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַרֵּשׁ לַאֲשֵׁהוּ וַיֹּאמֶר הֲלֹא
זֹאת בֵּת יִשְׁבַּע בֵּת אֱלִיעֶזֶר אִשְׁתֹּאדֹרִי
הַחֲתָן וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקְחָהּ
וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְהָיָה
מִתְקַדֶּשֶׁת מִטַּמְאָתָהּ וַתֵּשֶׁב אֵל
בֵּיתָהּ וַתְּהִי הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּעַר
לְדָוִד וַתֹּאמֶר הִרָא אֲנִי וַיִּשְׁלַח דָּוִד
אֶל יֹאכָב שְׁלַח אֵלֶי אֶת אֹדְרִיהַּ הַחֲתָנִי
וַיִּשְׁלַח יֹאכָב אֶת אֹדְרִיהַּ אֶל דָּוִד וַיָּבֹא
אֹדְרִיהַּ אֵלָיו וַיִּשָּׂא לְדָוִד לִישְׁלוֹם יֹאכָב
וּלְשְׁלוֹם הָעַם וּלְשְׁלוֹם הַמְּלָחְמָה׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֹדְרִיהָ רֵד לְבֵיתְךָ וְרַחֵץ
רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אֹדְרִיהַּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא
אַחֲרָיו מִשְׁאֵת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁכַּב אֹדְרִיהַּ
פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל עַבְדֵי אֲדָנָיו
וְלֹא יָרַד אֶל בֵּיתוֹ וַיֵּנֶדוּ לְדָוִד לֵאמֹר
לֹא יָרַד אֹדְרִיהַּ אֶל בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל אֹדְרִיהַּ הֲלֹא מְדוּךְ אֶתָּה נָא מִדּוּעַ
לֹא יָרַדְתְּ אֶל בֵּיתְךָ וַיֹּאמֶר אֹדְרִיהַּ אֶל
דָּוִד הָאֲרוֹן וַיִּשְׂרָאֵל וַיהוָה יֹשְׁבִים
בְּסֻכּוֹת וְאֲדָנִי יֹאכָב וְעַבְדֵי אֲדָנִי עַל
פְּנֵי הַיִּשְׁדֵּה חֲנֹם וְאֲנִי אָבוֹא אֶל בֵּיתִי
לֵאכֹל וּלְשִׁתּוֹת וּלְשֹׁכֵב עִם אִשְׁרֹתַי
חַיִּיד וְחִי נַפְשְׁךָ אִם אֵי עֲשֵׂה אֶת הַדָּבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֹדְרִיהַּ שֵׁב בֵּיתְךָ
נָא הַיּוֹם וּמָחָר אֵשְׁלַחְךָ וַיֵּשֶׁב אֹדְרִיהַּ
בֵּירוּשָׁלַם בְּיוֹם הַהוּא וּמִמָּחָרָת׃
וַיִּקְרָא לוֹ דָּוִד וַיֹּאכַל לֶפְנָיו וַיִּשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁכְּבוּ וַיֵּצֵא בַּעֲרָב לִשְׁכַב בְּמִשְׁכְּנוֹ
עִם עַבְדֵי אֲדָנָיו וְאֶל בֵּיתוֹ לֹא יָרַד׃
וַיְהִי בַּבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל יֹאכָב

וַיִּשְׁלַח בֶּן־אֹרִיָּה: וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר לֵאמֹר
הַבֹּאֶת אֹרִיָּה אֶל מֶלֶךְ פְּנֵי הַמֶּלֶכֶת
הַחֹזֶקֶה וּשְׁבַתֶּם מֵאַחֲרָיו וְנָכָה וּמֵת:
וַיְהִי בִשְׁמוֹר יוֹאֵב אֶל
הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אֹרִיָּה אֶל הַמִּקּוֹם
אֲשֶׁר יָרַע כִּי אֲנֹשִׁי חֵיל יִשָּׁם: וַיַּעֲזֹבוּ
אֲנֹשֵׁי הָעִיר וַיִּלְחֲמוּ אֶת־יוֹאֵב וַיִּפְּלוּ
מִן־הָעָם מֵעֶבְרֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אֹרִיָּה
הַחֲתִי:
וַיִּשְׁלַח יוֹאֵב וַיַּעַז לְדָוִד אֶת־כָּל דְּבַר־
הַמֶּלֶכֶת: וַיַּעַז אֶת־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
כִּכְלוּתְךָ אֶת־כָּל דְּבַר־הַמֶּלֶכֶת לִדְוִי
אֶל־הַמֶּלֶךְ: וְהִיא אִם־תַּעֲלֶה חֲמֹרֶת
הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לְךָ מִדְּוִי נִגַּשְׁתָּם אֶל־
הָעִיר לִהְיוֹת לָהֶם הַלֹּא יָדַעְתָּם אֶת־
אֲשֶׁר יִדְּמוּ עַל־הַחֹמֶה: מִי־הִכָּה אֶת־
אֲבִי־מֶלֶךְ בֶּן־יִרְבֵּשֶׁת הַלֹּא אֲשֶׁר־
הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלֶא וְנָכַח עַל־הַחֹמֶה
וַיָּמָת בְּתֹכָן לִמְהַנְּשָׁתָם אֶל־הַחֹמֶה
וְאָמְרָתָם עֲבָדְךָ אֹרִיָּה הַחֲתִי מֵת:
וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹאוּ וַיַּעַז לְדָוִד אֶת־כָּל
אֲשֶׁר יִשְׁלַחוּ יוֹאֵב: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
דָּוִד כִּי גִבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲזֹבוּ
אֲלֵינוּ הַשָּׂדֶה וְהָיָה עֲלֵיהֶם עַד פֶּתַח
הַשַּׁעַר: וַיֵּרְאוּ הַמּוֹרָאִים אֶל־עֲבָדֶיךָ
מֵעַל הַחֹמֶה וַיָּמָתוּ מֵעֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ
וְגַם עֲבָדְךָ אֹרִיָּה הַחֲתִי מֵת: וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּה תֹאמַר אֶל־יוֹאֵב
אֶל־יָרֵעַ בְּעֵינֶיךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי כֹה
וְכֹה תֹאמַר לְכָל־הָחֹזֶק מִלְּחֲמָתְךָ
אֶל־הָעִיר וְהָרֶסָה וְחִזְקָהּ: וְתִשָּׁמַע

A decorative initial 'A' in blue and red, with a central diamond shape containing a smaller 'A'. The initial is highly stylized, with a central diamond shape containing a smaller 'A'. The background is a light beige or cream color.

ויהי בלשונם יושב אל סינדר
והשכור כל מרחקו
את המלך למור ויהי בכל יום לקרא

בשומרה ו' מל' בליל יום
לעולם השומרה לה סוד
בשומרה ו' מל' בליל יום

ואמר דוד ואלו מה הדבר הזה אשר עשיתם עבד הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואכנה כי אמרת מי יודע עיני יהוה והיילד ויעתה מת למה זה אני גם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי ויעם דוד את בתי שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו וישלח ביד עתה הנביא ויקרא את שמו ידיה בעבור יהוה וילחם ויאב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה וישלח ויאב מלאכים אל דוד ויאמר גלחמתי ברבה נס לכדתי את עיר המים ויעתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה ויאסף דוד את כל העם וילך רבקה וילחם כה וילכדה ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומישקו ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד וישלל העיר הוציא הרבה מאד ואת העם אשר בה הוציא וישם במצרה ובחר עי הברזל ובמנורת הברזל והעביר אתם במלכן וכן עשו לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים ויהי אחר כך ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמיה תמר ויאבה אמנון בן דוד וייצר לאמנון להתחלות בעבור

וחנני

ותקרא

ויבא אל דוד ויאמר

מלכ

דוד

תמר אחותו כי בתולה היא ויפלא מעיני אמנון לעשות לה מאומה ולאמנון רע וישמו יונת בן שמיעה אחי דוד ויועזב איש חכם מאד ויאמר לו מהו עתה אתה נכה דל בן המלך בבקר בבקר הלא תעז לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבישלום אחי אני אהב ויאמר לו יהונתן שכב על משכבך והתח ויבא אבך לדאותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותכרני לחם ויעשתה לעיני אתה בריה למען אשר אראה ואכלתי מידה וישנב אמנון ויתחל ויבא המלך לדאורנו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלכב לעיני שתי לנבות ואברה מידה וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחי ויעשילו הבריה ותלך תמר ביד אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלכב לעיניו ותבשל את הלכות ותקח את העשרה ותיצק לפניו ויאכל ויאמר אמנון הוצא אכל איש מעליו ויצא אכל איש מעליו ויאמר אמנון אל תמר הבריה החרד ואברה מידך ותקח תמר את הלכות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החרדה ותנש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה באי שני עמי אחותי ותאמר לו אל אחיאל תענני כי לא יעשה כן בישראל

הביתה ויבא אל דוד ויאמר האיש חכמה בן כו"י ויבא יאב האמשי"י הנה את מלכך תבדיל חוט השני לומר ללך בגביעה ואין איש מאסף אתי ויעזב עשלה חרשתי וישלח דוד אל תמר למה הוציתו עבדך ויבאו עבדיו אבישלום בנה אתי הביתה לך את חכמה ויקח אליהו ממשכב על מנורת

ויקח ויבא

אל תנישה את הנבלה הזאת: ואני
אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה
כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר
נא אל המלך כי לא ימנעני ממך:
ולא אבה לשמע בקלה ויחזק ממנה
ויענה וישכב אתה: וישנאה אמנו
שנאה גדולה מאד כי גדולה הישנאה
אשר ישנאה מאהבה אשר אהבה
ויאמר לה אמנו קומי לני: ותאמר
לואל אודת הרעה הגדולה הזאת
ביאחרת אשר עשית עמי לשלחני
ולא אבה לשמע לה: ויקרא את
נערו משרתו ויאמר שלחונא את
זאת מעלי החוץ ונעל הדלת אחריה
ועליה כתנת פסים כי כן תלבשנהנות
המלך הכתולת נעילים ויצא אותה
משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה:
ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה ותשם
ידה על ראשה ותלך הלך וזעקה:
ויאמר אליה אבישלוס אחיה האמיני
אחיד היה עמך ועתה אחורתי
החרישי אחיד הוא אל תשית את
לביך לדבר הזה ותשב תמר וישממה
בית אבישלוס אחיה: וזה המלך דוד
שמע את כל הדברים האלה ויחד
לומאד: ולאדבר אבישלוס עם
אמנו למרע ויער טוב כי ישנא
אבישלוס את אמנו על דבר אשר
ענה את תמר אחתו:
ויהי לישנתים ימים וירדו

נזיזים לאבשלום בביעל חצור אשר
עם אפרים ויקרא אבשלום לכל
בני המלך: ויבא אבשלום אלהמלך
ויאמר הנה נא גזיזים לעבדך ילך
נא המלך ויעבדו עם עבדך ויאמרו
המלך אל אבשלום אל בני אל נא
נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו
ולא אנה ללכת ויברכהו: ויאמר
אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנו
אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך
ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את
אמנו ואת כל בני המלך:
ויצו אבשלום אתנערי
לאמר ראו נא כטוב לב אמנו בין
ואמרת אליכם הנו את אמנו
והמתם אתו אל תראו הלא בי אנכי
גזיזי אתכם חזקו והיו לבני חיל:
ויעשו נערי אבשלום לאמנו
כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני
המלך וירכבו איש על פרדו וינסו:
ויהי הנה בדרך והשמעה באה אל
דוד לאמר הנה אבשלום את כל בני
המלך ולאנותר מהם אחר: ויקסם המלך
ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכו'
עבדיו נצבים קרעו בגדיהם ויענו
בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמרו
אדני את כל הנערים בבני המלך המיתו
כי אמנו לבדו מת כי על פי אבשלום היתה
שימה מיום עזרתו את המלך אחת: ויעתה
אליהם אדני המלך אל לכו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אסא אמנו לבדו מת:

ידיה נחמדים "כי טוב כתי" ויצר אבשלום את בניו יצחק בן חנניאל ..
 בזכות פנים "למדוס מוביל" יברשע אחריק
 יחס אחישן "פי אמר" ידי אמת ברדך ובאשר אלי אלכל המקומות באשר

[illegible]

יהו עמד: המלך ויאמר אלהים אל נב
הנחר ממעדבר אשר אנכי יסאל
אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני
המלך: ויאמר המלך היד יואב אתך
בכל זאת ותע האשה ותאמר חי
נפשי אדני המלך אם איש להמין
ולהשמיל מפל אשר דבר אדני המלך
כי עבדך יואב הוא צוע והוא ישם בפי
שפחתך את כל הדברים האלה:
לבעבור סכל את פני הדבר עשה עבדך
יואב את הדבר הזה ואדני חכם נחממת
מלאך האלהים לדעת את כל אשר
בארץ:

ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי
את הדבר הזה ולך השב את העני את
אבשלום: ויפל יואב אל פניו ארצה
וישתחו ויכרך את המלך ויאמר יואב
היום ידי עבדך כי עזאתי הן בעיניך
אדני המלך אשר עשה המלך את
דבר עבדו: ויקם יואב וילך בשורה
ויבא את אבשלום ירושלים:
ויאמר המלך יסב אל ביתו
ופני לא ידאה ויסב אבשלום אל ביתו
ופני המלך לא ראה:
וכאבשלום לא היה איש יפה בכל
ישראל להלל מאד מבין עליו וער
קדקח לא היה בומום: וכלחו את
ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר
עלה כיבד עליו ועלחו וישקל את
שער ראשו מאתים שקלים באבן

המלך: ויולדו לאבשלום שלושה
בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה
אשה יפת מראה:

וישב אבשלום בירושלים שנים
ימים ופני המלך לא ראה: וישלח
אבשלום אל יואב כל שלח אתו אל
המלך ולא אנה לבוא אליו וישלח
עור שנתול לא אנה לבוא: ויאמר
אל עבדך יואב חלקת יואב אל ידו ולו
שם שיערים לכו והוצתה באיש
ויצתו עבדי אבשלום את החלקה
באיש: ויקם יואב ויבא
אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה
הציתו עבדיך את החלקה אשר לי
באיש: ויאמר אבשלום אל יואב הנה
ישלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלח
אתך אל המלך לאמר למה בארתי
מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה
פני המלך ואם ישיבי עין והמרתני:
ויבא יואב אל המלך וינר לו ויקרא
אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו
לועל אפיו ארצה לפני המלך וישק
המלך לאבשלום: ויהי מאחר
כיו יעש לו אבשלום מרכבה וסוסים
וחמשים אישרים לפניו: והשכים
אבשלום ועמד על יד דרך הישערו והיכל
האיש אשר היה לו דרב לבא אל המלך
למישפט ויקרא אבשלום אליו ויאמרו
מזה עיר אתה ויאמר מאחד שנים ישרא
עבדך: ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך
טובים ונחמים ושמע איך מאת המלך:

והציתוה

ופני לא ידאה ויסב אבשלום אל ביתו
ופני המלך לא ראה: וכתב שלום לא היה איש יפה
טוב אשר יפך לאכל:

ויסב
ויסב
את הכל ונשה יפך בעדו:

והוא ישיבה שם " ולעצמם ישיבה " ומרדכי לא יכרע ולא
אם נכדיו אנו " ולמה יחיה עבדך " ואהיה עלי למשוא
ויסלם
ויסלם

והראני אתו ואתנהו ואסכה יאמר
לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר
טוב בעיניו ויאמר
המלך אל עדוק הכהן הרואה אתה
יטבה העיר בשלום ואחיימיעין בנך
ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם
ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר
עד בא דבר מעמכם להגיד לי וישב
עדוק ואביתר אתארון האלהים
ירושלם וישבו שם ודוד עלה
במעלה הזאת עלה ובכה וראשו לו
חפוי והוא הלך יחף וכל העם אשר
אתו חפוי ראשו ועלו עלה ובכה
ודוד הגיד לאמר אחיתפל נקשרים
עם אבשלום ויאמר דוד סבל נא את
עצת אחיתפל יהוה ויהי דוד נא ער
הראש אשר ישתחוה שם לאלהים
והנה לקראתו חושי הארבי קרויע
בתנו ואדמה על ראשו ויאמר לו
דוד אם עברת אתי והית עלי למשא
ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום
עבד אני המלך אהיה עבד אביך
ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה
לי את עצת אחיתפל והלא עמך
שם עדוק ואביתר הכהנים והיה כל
הדבר אשר תשמע מבית המלך
תגיד לעדוק ולאביתר הכהנים והנה
שם עמם שני בניהם אחיימיעין לעדוק
ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אל
כל דבר אשר תשמעו ויבא חושי
רעה דוד העיר ואבשלום בא ירושלים

ודוד עבר מעט מהראש
והנה ציבא נער מפכישת לקראתו
וצמד חמרים חכשים ועליהם מאתם
לחם ונמאה צמוקים ומאה קיץ ונבל
יין ויאמר המלך אל ציבא מה אלה
לך ויאמר ציבא חמלים לבית
המלך לרכב ולחלחם והקיץ לאכל
הנערים והיין לשתות היין כמדבר
ויאמר המלך ואיה בן אדנך ויאמר
ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם
כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל
את ממלכות אבי ויאמר המלך לציבא
הנה לך כל אשר למפכישת ויאמר
ציבא השתחוית אמיצחק בעיניך
אדני המלך ויבא המלך דוד ער
בחורים והנה נישם איש יוצא
ממשפחת בית שאול וישמו שני
בנרא יצא יצוא ומקלל ויסקר
באננים את דוד ואת כל עבדי המלך
דוד וכל העם וכל הנכרים מיניו
ומישמאלו וזכה אמר שמיענקלו
יצא יצא איש הדמים ואיש הכל יעל
השיל עליו יהוה מל דמי בית שאול אשר
מלכתחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד
אבשלום בנך והנך ברעתך כי אי
דמים אתה ויאמר אבישי בן צרויה אל
המלך לפה יקלל הכלב המת הזה את
אדני המלך אעברה נא ואסירה את
ראשו ויאמר המלך מה לי ולכם בני
ער יהי יקלל ופי יהוה אמר לו קלל
את דוד ומי יאמר מדוע עשית בן

הנה שם עמם " ויהוה ישיבו לו " בראשית ממלכותך " והשבתי ממלכות
ויסלם קדע יט " חושי ישיבו לו " בראשית ממלכותך " והשבתי ממלכות
הנה שם עמם " ויהוה ישיבו לו " בראשית ממלכותך " והשבתי ממלכות
ויסלם קדע יט " חושי ישיבו לו " בראשית ממלכותך " והשבתי ממלכות

לא תבשר בעל בן המלך מת:
 ויאמר יואב לנשי לך
 הנה למלך אשר ראיתו וישתחווי
 ליואב וירץ: ויסף עוד אחימען בן
 צדוק ויאמר אל יואב ויהימה ארצה
 נא גם אני אחרי הנשי ויאמר יואב
 למה זה אתה רץ בנע ולכה אין בשרה
 מצאת: ויהימה ארוץ ויאמר לו רץ
 וירץ אחימען בדרך הכפר ויעבר את
 הנשי: ורוד ישכבן שני השערים
 וילך הצפה אל גג השער אל החומה
 וישא את עינו וירא והנה איש רץ
 לבדו: ויקרא הצפה ויעד למלך ויאמר
 המלך אם לבדו בשורה בפני וילך
 הלך וקרב: וירא הצפה איש אחר
 רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר
 הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם
 זה מבשר: ויאמר הצפה אנ ראה
 את מרוצת הראשון כמר צד
 אחימען בן צדוק ויאמר המלך
 איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא:
 ויקרא אחימען ויאמר אל המלך
 שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה
 ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סע
 את האנשים אשר נשאו את ידם
 באדני המלך: ויאמר
 המלך שלום לנער לאבי שלום
 ויאמר אחימען ראיתו ההמון
 הגדול לשלח את עבד המלך יואב
 ואת עבדך ולא ידעת מה: ויאמר
 המלך סבהתי צב פה ויסב ויעמד:

והנה הכושי בא ויאמר הכושי יייתכשו
אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד
כל הקמים עליך:
ויאמר המלך אל הכושי שלום
לנער לאבי שלום ויאמר הכושי יהיו
כנעני איבי אדני המלך וכל אשר קמו
עליך לרעה: וידע המלך וייעל על
עלית השער ויבך וכה אמר בלתי
בני אבי שלום בני בני אבי שלום מי יתן
מותי אני תחתיד אבי שלום בני בני:
ויגד ליואכזב המלך בנה ויתאבל
על אבי שלום ויהי התשועה ביום
ההוא לאכל לכל העם כי שמיעו העם
ביום ההוא לאמר נעצב המלך על
בני: ויתננב העם ביום ההוא לבוא
היער כאשר יתננב העם הנכלמים
בנוסם במלחמה: והמלך לאט את
פניו ויזעק המלך קול גדול בני
אבי שלום אבי שלום בני בני:
ויבא יואכזב המלך הבית ויאמר הבשת
היום את פני כל עבדי הממלטים את
נפשך היום ואת נפש בניך וכתיד נפש
נשיך ונפש פלג נשיך: לאהבה את
שנאיך ולשנא את אהביך כי העדת
היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעת
היום כי לא אבי שלום חי וכלנו היום
מתים כי אזי ישר בעיניך: ויעתה קום
וצא דבר על לב עבדיך כי ביהודה
נשבעתי כי אינך יוצא אסילין איש
אתך חלילה לך ואת מכל הרעה
אשר באה עליך מנערך עד עתה:

בבד	ובבד	ד	ובסמך	ובבד בער בבד	למשפחותיו איש פחד
ובדד עליו ובבד	מיוע אזהרה בבד	הולך	הולך	ובבדו דבור	ס
ואת נפש	יסמך	וקמץ איבד	לממלכות	ומלכו את נפשך	ואת נפש אונתך

לאדני המלך ותשת את עבדך באמלי
שלחנך ומה ישי לי עוד ערקה ולזעק
עוד אל המלך:

ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבר
אמרת אתה ויבא תחלקו את השדה
ויאמר מפי בישת אל המלך גם אתה
יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום
אל ביתו:

העליתי יד מרגלים וייעבר את המלך
אתה הירדן לשלחו את בירדן וברזלי
וקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל
את המלך בשינתו במחנים כי איש
גדול הוא מאד: ויאמר המלך אל

ברזלי אתה יעבר אתי וכלכלתי אתך
עמדי ברוי שלום: ויאמר ברזלי אל
המלך כמה ימי שניתי כי אעלה את
המלך ירושלם: בן שמנים שנה אני
היום האדני בן טוב לרע אם יטעב

עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה
אם אשמע עוד בקול שרים ושרות
ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל
אדני המלך: כמעט יעבר עבדך את
הירדן אתה המלך ולמה ימלני המלך
הגמולה הזאת: ישבנא עבדך ואמת

ביצרי עם קבר אני ואמי והנה עבדך
כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה
לו את אשר טוב בעיניך:

ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני
אעשה לו אתה טוב בעיניך וכל אשר
תבחר עלי אעשה לך: ויעבר כל העם
את הירדן והמלך עבר וישק המלך

לברזלי ויברכהו וישוב למקמו:
ויעבר המלך הגלגלה

ובמהן עבר עמו וכל עם יהודה
ויעברו את המלך וגם חצי עם ישראל
והנה כל איש ישראל באים אל המלך
ויאמרו אל המלך מדוע ענוך אחינו

איש יהודה ויעברו את המלך ואת
ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו:
ויעבר כל איש יהודה עק
איש ישראל בקרוב המלך אל

ולמה זה חרה לך על הדבר הזה
האכול אכלנו מן המלך אם נשאת
נשא לנו: ויעבר יי איש ישראל את
איש יהודה ויאמר עשר ידות לי

במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע
הקלתני ולא היה דברי ראשון לי
להשיב את נלכי ויקש דבר איש
יהודה מדבר איש ישראל:

וישם נקרא
איש בליעל וישמו שבע בן בכרי איש
ימני ויהקע בשכרו ויאמר אין לנו
חלק בדוד ולא נחלה לנו בנביא איש
לאהלוי ישראל: ויעל כל איש ישראל

מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש
יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד
ירושלם: ויבא דוד אל בית ירושלם
ויקח המלך את עשר נשי פלגשים
אשר הניח לשמור הבית ויהנס בית
מישמרתו וכלכלם ואלהם לא בא
והייתה עריות עד יום מתן אלמנות
היות:

ישב ה' קם ויסב נא אפך והסתד
שרים ה' בלוי וספי קדמו שרים אחר נבנים
בבגדו כנורתי עשיתי לי שרים ושרות ויאמרו כל
על איש ה' וסימנתו ויען כל איש ישראל על איש
השרים והשרות בקדושתם

אפסות מיט יעד נפשו תהום יסככך סוף יי אפסות מיטכדי אפסות הכל סוף אפסות דהלל
כל דבור אל יי כלל יסל או דבור יהושע אל יי דבור דוד אל את דברי תורה הוואת אשה דבר יי אל את דברי תורה

ותהי עוד מלחמה בנב עם פלישתים ויד אלחנן בן
יעריאנים בית הלחמי אתגלית העת ויעזחנתו נמנו
ארנבים ותהי עוד מלחמה בנתייהאיש
מדין ואזכרת ריו ואזכרת רליו שיש ושש עשרים
וארב מספר ונס הוא ילד להרפה ויחרף את ישראל
ויכהו יחנת בן שמיץ אחי דוד את ארבעת אלה
ילדו להרפה בנת ופלו ביד דוד וביד עבדיו

מדון
בטור
חברו

חס
כלל
חס
חס
ואו

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה
מכא כל אביו ומכא שאול
ויאמר יהוה סלע ומי ערני
בומנע וקרו ישיע מי שגבי
ומנוס מישע מהמסתשעני
אוישני כי אפפני מי שברימות
נחלי בליעל ביעתני חבלי
אלהי אקרא וישמע עמה כל
ידעו ויתנעשו כי חרה לו
שמים וידו ויערפל תחת רגליו
כפות חשרת מים עבי שחקים
יתקולו וישלח חצים ויפיעם
מנשמת רוח אפיו ישר
כי אסע ממני יקדמני ביום
חפץ כי ימלני יהוה בעדקת

הואת ביוס העיל יהוה ארנו
ומפלטי ליי אלהי עזי אחסה
נהלל אקרא יהוה ומאיכי
ישאול סבני קדמע מקישי
קולי וישועתי באוניו ותנעש
ותרעשה ארץ מוסדות השמים
עלה עשן באפואיש מפיו
תאכל נחלים בערו ממנו וויט
ורכב על כרוב וינגף וירא על
בנפירוח וישתחשך סביבתו
מנה נגדו בערו נחלי אש
ברק ויהמם ויראו אפקי ים
יעלו מסדות תבל בנערתי יהוה
ממרום יקחני ימשינ ממים
רבם ייעלע מאיכי עז משנאי
אידיו יהי יהוה מישען לי
ויצא למרחב אתי יחלעני כי
בבר ידי ישיב לי כי שמרתי

שמעה

חס
כלל
חברו

חס

חס
כלל
חברו

תהיה לאיש ועשית עולות הבשר והדם רק ארץ
יש ויאמר ויחברו כי בערת מאש רשעית בן אדם
ולחם עולות לא תאכל ייעז כעך כי תאכל אשדוך

אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב
בשבת תחנמן ראש השלשי הוא
עדינו העיזנו על שמנה מאות חלל
בפעם אחד: ואחרו אלעזר
בן דדי בן אחי בשלשה גברים
עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו
שם למלחמה ויצלו איש ישראל:
הוא קסוד בפלשתים עד כי יגיע
ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה
תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו
אחריו אך לפי שט: ואחריו
שמה בן אנא הררי ויאספו פלשתים
לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה
עד שים והעם נס מפני פלשתים:
ויתיצב בתוך החלקה ויצלה ויך את
פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה:
וידרו שלשים מה שלשים

וַיֹּאבֶכְזָרְוִיָּה הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלִישָׁה
וְהוּא עֹזֵר אֶת חֲנִיתוֹ עַל שְׁלֹשֵׁי
מֵאוֹת חֲלָלוֹ וְשֵׁם בִּשְׁלִישָׁה מִן
הַשְּׁלִישָׁה הַכִּי נִכְבְּדָה וְהִי לֶהֱם לִישָׁר
וְעַד הַשְּׁלִישָׁה לֹא נָא:

וּבְנֵיהוּ בְנֵיהוֹדֵעַ בֶּן אִישׁ חֵי רַב
פְּעִלִים מִקִּבְצָאֵל הוּא הֵכָה אֶת שְׁנֵי
אֲרָאֵל מִזֶּאֱנֵי הוּא יָרַד וְהֵכָה אֶת
הָאֲרִיָּה בְּתוֹךְ הַבָּאָר בְּיוֹם הַשָּׁלֹשׁ :
וְהוּא הֵכָה אֶת אִישׁ מִצְרֵי אִשְׁרָם מִזֶּאֱ
וּבִיד הַמִּצְרֵי חֲנַת וִירַד אֵלָיו בְּשִׁבְטֵי
וַיַּעַל אֶת הַחֲנַת מִיַּד הַמִּצְרֵי וַיִּהְרָגֵהוּ
בְּחֲנִיתוֹ: אֵלֶּה עֲשֵׂה בְנֵיהוּ בְנֵיהוֹדֵעַ
וְלֹא שֶׁם בְּשֵׁלִישָׁה הַנְּבִרִים: מִן הַ
הִשְׁלִישִׁים נִכְבְּדוּ וְאֵלֵּי הִשְׁלִישָׁה לֹא
בָּאוּ וַיִּשְׁמְהוּ דוֹד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ:
עֲשֵׂה אֶל אַחִיו אֵבֶן בְּשֵׁלִישִׁים
אֶל חֲנֵן בְּנֵי דָוִד בֵּית לַחֶם:

[illegible]

ואמר ה' יש פה איש ואמרתי אין ואמרתי אליו הלא אתה אדוני המלך ואמרתי כלבך מי ידע
אדמה בן העת ואדמה בן העת שתשאל לאמר אחרי אדמהו הנה אדמה מלך ע' וואב נטה יועמססססס

ואמר
אדמה

ואתו ילדה אחרי אנשלוס ויהיו דבריו
עם ואנכין צרויה ועם אביתר הכהן
ויצורו אחרי אדניה ויצדוק הכהן
ובניהוכן יהויד עונתן הנביא וישמע
ורעי והעברים אשר לדוד לא היו עם
אדניהו ויוזבח אדניהו צאן ובקר ונומיא
עם אבן הזהלת אשר אצל עין רגל
ויקרא את כל אחיו בנ המלך ולכל
אנשי יהודה עבדי המלך ואת נרתן
הנביא ובניהו ואת הגבדים ואת שלמה
אחיו לא קרא ויאמר נתן אל ברת
ישבעאם שלמה לאמר הלוא שמינת
כי מלך אדניהו בן חצית ואדניו דוד
לא ידע ויעתה לך איינך נא עצה
ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה
לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו
הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתי
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא
ישב על כסא וצדק מלך אדניהו
הנה עורך מדרת שם עם המלך
ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך
ותבא בת שבע אל המלך החרור
והמלך זקן מאד ואבישן השונמית
מישרת את המלך ותקד בת שבע
ותשתחו למלך ויאמר המלך מה
לך ותאמר לו אדני אתה נשבעת
ביהוה אלהיך לאמתי כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב על כסא ויעתה
הנה אדניה מלך ואתה אדני המלך
לא ידעת ויוזבח ישור ומריא צאן לרב
ויקרא לכל בנ המלך ולאביתר הכהן

ח
וס
ס

וס
ס

וס
ס

וליאב שרהצבא ושלמה עבדך
לא קרא ואתה אדני המלך עני כל
ישראל עליך להגיד להסמי יושב
על כסא אדני המלך אחרי וזה
כישנב אדני המלך עם אביתר והיית
אני ובנ שלמה הטאים והנה עונת
מדברת עם המלך ונתן הנביא וצדק
למלך אדני המלך הנביא ויבאלפני
המלך וישתחו למלך על אפיו אדניה
ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על
כסא כי ירד היום ויוזבח ישור ומריא
וצאן לרב ויקרא לכל בנ המלך וישור
הצבא ולאביתר הכהן והנכס אבליס
וישתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו
ולי אני עטרך ולצדק הכהן ולבניהוכן
יהויד עולי שלמה עבדך לא קרא
אסמאת אדני המלך נהיה הדבר הזה
ולא הודעת את עבדך מיישב על
כסא אדני המלך אחרי ו

ח
וס
ס

וס
ס

וס
ס

ויצא המלך
דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא
לפני המלך ותעמד לפני המלך וישבע
המלך ויאמר היי הוה אשפדה את
נפשי מכל צרה כי נאשר נשבעתי
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי
שלמה בנך ימלך אחרי והוא
ישב על כסא תחת כי בן איצשה
היום הוה ותקד בת שבע אפיס
ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעולם

וס
ס
וס
ס
וס
ס

וס
ס
וס
ס

ואמר ה' יש פה איש ואמרתי אין ואמרתי אליו הלא אתה אדוני המלך ואמרתי כלבך מי ידע
אדמה בן העת ואדמה בן העת שתשאל לאמר אחרי אדמהו הנה אדמה מלך ע' וואב נטה יועמססססס
ואמר ה' יש פה איש ואמרתי אין ואמרתי אליו הלא אתה אדוני המלך ואמרתי כלבך מי ידע
אדמה בן העת ואדמה בן העת שתשאל לאמר אחרי אדמהו הנה אדמה מלך ע' וואב נטה יועמססססס

ואמר
אדמה

ובס אתה לא הגדת לי ובס אנכי ובס אתה ידעת את אשר עשה וגם אתה תדון את בתי
ועדותי את משפחותי ומאסתי וינצתי ויעמדו מפני אשר קטרתי לבני ולביתך לה

אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת
והיית לאיש: ושמרת את משמרת
יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר
חקותיו מצותיו וצויו ופסוקיו ועדותיו
נכתוב בתורת משה למען תשכיל
את כל אשר תעשה ואת כל אשר
תפנה שם: למען יקם יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו
בניך את דרכם ללכת לפני באמרת
בכל לבכם ובכל נפשם לאמר לא
יפרת לך איש מעל כסא ישראל:
וגם אתה ידעת את אשר עשה לי
יואב בן צרויה אשר עשה לי שני
שרי צבאות ישראל לאבדו בן ער
ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה
בחגרתו אשר כמתניו ובנעלו אשר
ברגליו: ויעשית כחנמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל:

ולבני ברזל הגלעדי תעשה
חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו
אלי בברחי מפני אכילתם אחיך:
והנה עמך שמעי בן גרא בן הימני
מבחרים והוא קללני קללה נמרצת
ביום לכת מחננים והוא אירד לקראתי
הירדן ואישבע לו ביהוה לאמר אם
אמיתך בחרב: ועתה אל תנקדו כי
איש חכם אתה וידעת את אשר
תעשה לו והורדת את שיבתו נדם
שאל: וישכב דוד עם אבתיו ויקבר
בעיר דוד: והימים אשר נלך דוד

על ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנים: וישלמה
ישוב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו
מאד: ויבא אדניהו בן חגית
אל בית שבע אם שלמה ותאמר
השלום באך ויאמר שלום: ויאמר
דברי אליך ותאמר דברי: ויאמר
את ידעת כי ליהיתה המלוכה ועלי
שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב
המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה
ליו ועתה שאלה אחת אנכי שאל
מאתך אל תשבי אתפני ותאמר
אליו דברי: ויאמר אמר ינא לשלמה
המלך כי לא ישיב אתפניך ויתן לי
את אבי שנה שונמית לאשה: ותאמר
בתי שבע טוב אנכי אדבר עליך אל
המלך: ותבא בת שבע אל המלך
שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם
המלך לקראתה וישתחו לה וישב
על כסאו וישם כסא לאם המלך
ותשב לימינו: ותאמר שאלה אחת
קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשכ
אתפני ויאמר לה המלך שאל אמי
כי לא ישיב אתפניך: ותאמר יתן
את אבי שנה שונמית לאדניהו אחיך
לאשה: וייען המלך שלמה ויאמר
לאמו ולמה את שאלת את אבי שג
השנמית לאדניהו וישאלי לו את
המלוכה כי הוא אחי העדול ממני ולו
ולאכיתר הנהן וליואב בן צרויה:

ושלם ה וסיו ולא יכלו לדון לשלם ויעש שמואל: וישם דמי מלחמה בשלם ולא תורד שיבתו בשלם
יחי שלם בן חירם ובן שלמה ויט יסור לשאל לשלם נבואי ישראל הנבאים בשלם ב בפסוק
עמאות ג וסיו יבאו כל עבדותי אשר עשה לי שני שרי צבאות ישראל נחלת צבא עבדות גוים

והדברנה ג וסיל בנך המנוח ובעי החי והדברנה לפע ובעת מותה והדברנה הנעבות יי אהם ונשיכם והדברנה בעיכם
נכמרו ג וסיל יחד נכמרו בחומי יי כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר כי ארע וימחר יוסף כי נכמרו

ותקם בתוך הלילה ותקח את בני
מאצלי ואמתך ישנה ותשכיכרו
בחיקה ואת בנה המת השכיכו
בחיכיו ואקם בבקר להניק את
בני והנה מת ואתכונן אליו בבקר
והנה לא היה בני אשר ילדתיו ותאמו
האשה האחרת לא כי בני החי וכנך
המת וזאת אמרת לא כי בנך המת
וכני החי ותדברנה לפני המלך
ויאמר המלך זאת אמרת זה בני
החי וכנך המת וזאת אמרת לא כי
בנך המת ובני החי
ויאמר המלך קחו לי חורב ויבאו
החורב לפני המלך ויאמר המלך
נזרו את הילד החי לישנים ותנו את
החצי לאחת ואת החצי לאחת
ותאמר האשה אשר בנה החי אל
המלך כי נכמרו רחמיה על בנה
ותאמר כי אדני תנו לה את הילד
החי והמת אל תמיתו וזאת
אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו
וייען המלך ויאמר תנו לה את הילד
החי והמת לא תמיתו היא אמו
ויישמעו כל ישראל את המישפט
אשר שפט המלך ויראו מפני
המלך כי ראו כי חכמת אלהים
בקרבו לעשות מישפט ויהי המלך
שלמה מלך על כל ישראל
ואלה השרים אשר לו עזריהו בן
ערזק הכהן אליהרף ואחיה בני

שישא ספרים יהושפט בן אחילוד
המזכיר ובעיהו בן יהוידע על הצבא
וערוק ואביתר כהנים ועזריהו בן
נתן על הנביאים וזכור בנתן כהן
רעה המלך ואחיה אשר על הכיור
ואדניס בן עבדא על המס
ולשלמה שנים עשר נציבים
על כל ישראל וכלכלו את המלך
ואת ביתו חדש בשנה יהיה עז
אחד לכלכל ואלה שמותם בן
חורבהו אפרים בן דקר במקין
וכישע לבים ובית שמש ואילון בית
חנן בן חסד בארבות לו שכה וכל
ארץ חפרי בן אביעז כל נפת דאר
טפת בת שלמה היתה לו לאשה
בעצא בן אחילוד תענך
ומנרו וכל בית שאן אשר אצל
ערתנה מתחת ליוזעאל מכירת
ישאן עד אכל מחולה עד מעבר
ליקמעס בן גבר נוסת
גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר
בגלעד לו חכל ארנב אשר בבשן
שישים ערים גדלות חומה ובריח
נחשת אחיעזר בן
עדא מחנימה אחיעזר
בנפתלי גם הוא לקח את בשרית
בת שלמה לאשה בעצא
בן חושי באשר ובעלות
יהושפט בן פרוח ביששכר
שמעי בן אלא בכנען
גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ

ועזריהו בן עזריהו וסיל ואלה השרים אשר לו ועזריהו בן עזריהו וסיל ואלה השרים אשר לו
ועזריהו בן עזריהו וסיל ואלה השרים אשר לו ועזריהו בן עזריהו וסיל ואלה השרים אשר לו
ועזריהו בן עזריהו וסיל ואלה השרים אשר לו ועזריהו בן עזריהו וסיל ואלה השרים אשר לו
ועזריהו בן עזריהו וסיל ואלה השרים אשר לו ועזריהו בן עזריהו וסיל ואלה השרים אשר לו

ויהי בשלמנים שנה וארבע
מאות שנה ליצאת בני ישראל מארץ
מצרים בשנה הרביעית בחדש זו
הוא החדש השני למלך שלמה על
ישראל ויבן הבית ליהוה והבית
אשר בנה המלך שלמה ליהוה שש
אמה ארס ועשרים רחבו וישראלים
אמה קומתו והאולם על פני היכל
הבית עשרים אמה ארכו על פני
רחב הבית עשר באמה רחבו על פני
הבית ויעש לבית חלונות שקפים אטומים
ויבן על קיר הבית יציע סביב את קירות
הבית סביב להיכל ולדביר ויעש יציעות
סביב היציע התחתנה חמיש באמה
רחבה והתיכנה שש באמה רחבה
והישלישית שבע באמה רחבה כי
מערעות נתן לבית סביב חוצות לכלתו
אחת בקירות הבית והבית בהבנה
אבן שלמה מסע נבנה ומקבור
והעזון כל כלי נדל לא נשמע בבית
בהבנתו פתח היציע התיכנה אל
כתף הבית הימנית וכלולים יצלו על
התיכנה ומן התיכנה אל הישלישים
ויבן את הבית ויכלו
ויספן את הבית עבים ויטודת בארזים
ויבן את היציע על כל הבית חמיש אמות
קומתו ויאחז את הבית ביעצ ארזים
ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר הבית הזה אשר אתה בנה אם
הלך בחקתי ואת משפטי תעשה
וישמרת את כל מצותי ללכת בהם

[illegible]

בנין
את
הבית

בנין
את
הבית

בנין
את
הבית

הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפנישו
את כנפי הכרבים ותצננף האחד
בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר
השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת
כנף אל כנף ויצף את הכרובים זהב
ואת כל קירות הבית מסבכל עפתו
מקלעות כרובים ותמרות ופטורי
יציעים מלפנים ולחיצון ואת קרקע
הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון ואת
פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן
האיל מוזוות חמישיה וישתי דלתות
יעצי שמן וקלע עליהם מקלעות
כרבים ותמרות ופטורי יציעים וצפה
זהב וידד על הכרבים ועל התמרות
את הזהב וכן עשה לפתח ההיכל
מוזוות עצי שמן מאת רבעית וישתי
דלתות עצי ברושים שני יציעים
הדלת האחת גלילים ושני קלעים
הדלת השנית גלילים וקלע כרובים
ותמרות ופטורי יציעים וצפה זהב
עיישר על המחקה ויבן את החצר
הפנימית שלשה טורי מיתוטות כרתת
ארזים בשנה הרבעית יסד בית יהוה
בירחו ובשנה האחת עשרה ברח
בול הוא החדש השמיני בלה הבית
לכל דביריו ולכל משפטו ויעבדו שני שנים
ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה
ויכל את כל ביתו ויבן את בית יער הלבנון
מאה אמה ארכו וחמישים אמה רחבו
ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי
עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים

בנין
את
הבית

בנין
את
הבית

בנין

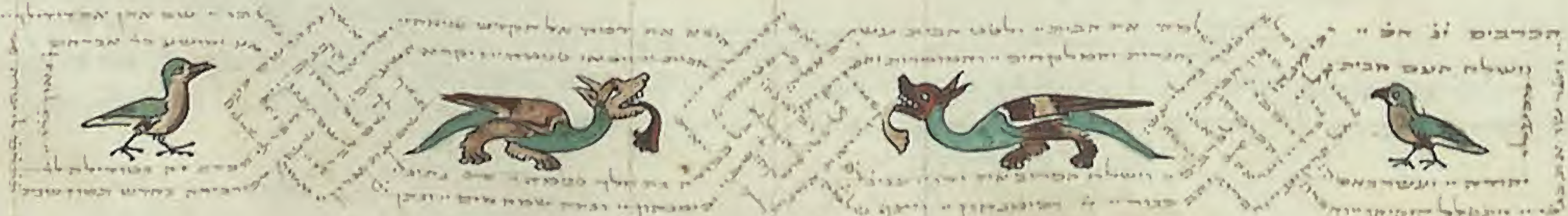
בנין

בנין

בנין

בנין

בנין

150
 151
 152

הש
יש
אש
אש
דבר
יהי
עם
להנ
ול

ו' כסו. לכל לכל ויסו. ויהלך לכל העם לכל אשר תהיה לכל האדם. ויבן ויפדן. סומך. לכל קרוב. לכל קרואו לכל אשר יקראהו באמת. לכל העם לכל אשר היה. ישמעון. ויהיה אם לא יאמינו. אהל תבסחך ויראתך. ושמרתם ועשיתם. ויגברתם את הירדן. כי ישמעון את שמוך.

ולשואל עבדיך ושמע יתרו כהן מדין חתן משה ויסימנון ויבנו להם בית ויבנו להם בית ויבנו להם בית ויבנו להם בית

אשר עשה את אבותינו ויהיו דברי
אלה אשר התחננת לפני יהוה
קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו למען דעת
כל עמי הארץ כי יהוה הוא אלהים
אין עוד והיה לבבכם שלם עם
יהוה אלהינו ללכת פהקיו ולשמך
מצותיו ביום הזה והמלך וכל
ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה
ויזבח שלמה את זבח השלמים
אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים
אלף וצאן מאה ועשרים אלף
ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
ישראל ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה
כי עשה שם את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי מזבח העושה
אשר לפני יהוה קטן מהכיל את
העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים ויעש שלמה בעת ההוא
את החנוכה וישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני
יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת
ימים ארבעה עשר יום ביום השמיני
שלח את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב
על כל הטובה אשר עשה יהוה
לדוד עבדו ולישראל עמו והיו
כנלות שלמה לבנות את בית יהוה
ואת בית המלך ואת כל חשק

שלמה אשר חפץ לעשות
וידא יהוה אל שלמה
שנת כאשר נראה אליו בנבעון
ויאמר יהוה אליו שמעתי את
תפלתך ואת תחנוןך אשר התחננתה
לפני הקדשתי את הבית הזה אשר
בנתה לשום שמי שם עד עולם
והיו עיני ולבי שם כל הימים ואתה
אסתלק לפני כאשר הלך דוד
אביך בתם לבב וכישר לעשות
ככל אשר צויתך חקי ומשפטי
תשמר והקדשתי את נכס ממלכתך
על ישראל לעולם כאשר דברתי
על דוד אביך לאמר לא יכרת לך
איש מעל נכסא ישראל אם ישוב
תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא
תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי
לפניכם והלכתם ועברתם אלהים
אחרים והשתחוויתם להם והכרתם
את ישראל מעל פני האדמה אשר
נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל
למשל ולשנינה בכל העמים והבית
הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם
וישרקו אמרו על מה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת ולבית הזה
ואמרו על אשר עזבו את יהוה
אלהיהם אשר הוציא את אבותם
מארץ מצרים ויחזקו באלהים
אחרים וישתחו להם ויעבדו על כן
הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת

ולדים אשר אין בהם כל משום ויבנו להם בית ויבנו להם בית ויבנו להם בית ויבנו להם בית ויבנו להם בית

ואת ערי וסיל ואת כל ערי המסכנות ב כר ונתתי את ירושלים ראש פסו הנע כיצור את ירושלים
עד בית אמה לא תרחס את ירושלים יאת בעלת דבריו הימו

ויהי מקצה עשרים
שנה אשר בנה שלמה את שניהנת
את בית יהוה ואת בית המלך היום
מלך ער נשא את שלמה בעני ארז
ובעני ברושים וכוהב לכל חפצו אז
יתן המלך שלמה לחידם עשרים
ער בארץ הנליל ויצא חידם מער
לראות את הערים אשר נתן לו
שלמה ולא ישרו בעניו ויאמר
הערים האלה אשר נתת לי אחי
ויקרא להם ארץ נבול עד היום הזה
וישלח חידם למלך מאה
ועשרים נכר זהב וזה דבר המסאשו
העלה המלך שלמה לבנות את בית
יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת
חומת ירושלים ואת חצר ואת מנזרו
ואת גור פריעה מלך מצרים עלה
וילכד את גור וישרפה באש ואת
הכניעני הישב בעיר הרגו ויתנה שלחם
לבתו אשת שלמה ויבן שלמה את
גור ואת בית חרן תחתון ואת כנילת
ואת תמור כמדבר בארץ ואת כל
ערי המסכנות אשר היו לישלמה
ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים
ואת חישק שלמה אשר חישק לבנות
בירושלים וכלבנון וכל ארץ ממשלתו
כל היצם הנותר מן האמרי החרתי
והפרזי החוי והיבוס אשר לא מכנע
ישראל המה בניהם אשר נהרו
אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני
ישראל להחרימם וייצלם שלמה

כניס
כניס
כניס

כניס
כניס
כניס

כניס
כניס
כניס

כניס

כניס
כניס

כניס

למסענו עד היום הזה וזמננו ישראל
לאנתן שלמה ענד כי הם אנשי
המלחמה ועבדיו וישריו וישריו
וישרי רכבו ופרשיו
אלה ישרי העצבים אשר על המלאכה
לישלמה חמישים וחמישים מאות הודים
ביום היצם במל אנה אך נתפרעה
עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה
לה אז בנה את המלוא והעלה שלמה
ישלש פצמים בשנה עלות וישלמים
על המזבח אשר בנה ליהוה והקטר
אתו אשר לפני יהוה וישלם את הבית
ואני עשה המלך שלמה בעניו ונכר
אשר את אלוה על שפת ים סוף בארץ
אדום וישלח חידם באני את עבדיו
אנשי אניות ידע הים עם עבדי שלמה
ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע
מאות ועשרים נכר ויבאו אל המלך
שלמה ומלכת שגא
שניעת את שמי שלמה לישם יהוה
ותבא לגסתו בחידות ותבא ירושלמה
בחיל נכד מאד נמלים נשאים בשמים
וזהב רב מאד ואכן יקרה ותבא אל
שלמה ותדבר אליו את כל אשר
היה עם לבנה וינר לה שלמה את
כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך
אשר לא הגיד לה ותרא מלכת שגא
את כל חכמת שלמה והבית אשר
בנה וזמאכל שלחנו וזמוישב עבדיו
ועינמד משרתו ומלבישיהם ועינשקין
ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה

כניס
כניס
כניס

כניס
כניס
כניס

כניס
כניס
כניס

כניס

ובכל ארץ כימים תשחת וכל ארץ כימים תשחת
ובכל ארץ אחותכם נאלה תהיה לכם וכל ארץ אחותכם נאלה תהיה לכם
שמע ה קמ וסיל את שמע ינקב לא תשא שמע שוא ומלכת שגא שמעת ומלך ודבריו הימים כאשר שמע למצרים

כניס

כניס

ולבית כולך יהודה רחמי לאלה ליושב וירושלם
והקדש משה ואהרן כל המקדשים ולבית שאול עבד
ולבית כולך יהודה רחמי לאלה ליושב וירושלם

כה עוד רוח ותאמר אל המלך אמת
היה הדבר אשר שמיעתי נא רצוני
דברך ויעל חכמתך ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי ותראינה
עני והנה לאהנר לי החצי הוספת
חכמה וטוב אלהי שמוינה אשר
שמיעתי אשר אני שיד אשר יענין
אלה העמדים לפניך תמיד השמינים
את חכמתך יהי יהוה אלהיך ברוך
אשר הפיז בך לתת על כסא ישראל
באהבת יהוה את ישראל לעולם
וישימך למלך לעשות משפט וצדקה
ותתן למלך מאה וישרים נכר זהב
ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא
בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה ונס אנני
הירם אשר נשא זהב מאופיר הביא
מאופיר עצי אלמנם הרבה מאד ואבן
יקרה וייצג המלך את עצי האלמנם
מסיע לבית יהוה ולבית המלך וכנרות
ונבלים לשרים לא באבו עצי אלמנם
ולא נראה עד היום הזה והמלך שלמה
נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלכד אשר נתן לה כיד המלך
שלמה ותתן ותלך לארצה היא ועבדיה
ויהי משקל הזהב אשר
בא לשלמה בשנה אחת שש מאות
ששים ושיש נכר זהב לנר מאנשי
התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי
הערב ופחות הארץ
וייצג המלך שלמה מאתם

ענה זהב שחוט שש מאות זהב
יעלה על הצנה האחת וישליש
מאות מננים זהב שחוט שלשת
מננים זהב יעלה על המנן האחת
ויתנם המלך בית יער הלכנו וייעש
המלך כסא שן גדול וייעפרו זהב
מופן שש מעלות לכסה וראשי ענול
לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל
מקום השבת ושנים אריות עמדים
אצל הידות וישעם צמר ארזים עמדים
שם יעל שש המעלות מזה ומזה לא
ענשה כן לכל ממלכות וכל כלי
משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
בית יער הלכנו זהב כסא לא
נחשב כימי שלמה למאומה כי אני
תרשיש למלך בים עסאני חירם אחת
לשליש שנים תבא אני תרשיש שש
זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים
ויעל המלך שלמה מכל מלכי הארץ
לעשר ולחכמה וכל הארץ מבקשים
את פני שלמה לשמיע את חכמתו
אשר נתן אלהים בלבו והמה מבאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב
וישלמות ונשק ובשמים כוסים ופרדים
דבר שנה בשנה
ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו
אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר
אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם
המלך בירושלם ויתן המלך את
הכסף בירושלם כאננים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר כישפלה לרב

והקדש משה ואהרן כל המקדשים ולבית שאול עבד
ולבית כולך יהודה רחמי לאלה ליושב וירושלם
והקדש משה ואהרן כל המקדשים ולבית שאול עבד
ולבית כולך יהודה רחמי לאלה ליושב וירושלם

ה
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

עצמם	ז	ובי	כמשפט ידנים "יבירות" עשורת "ען" ובאכל
לעלה היה	ז	ובי	ולקחת מבגדיו לבכך "ז בו" ותקראנה לעם לבחתי להיות
ז בו	וכן		עשה לכל שאיו הנכחיות

הנס כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ירבעם בן נבט
ה כותבים

ה כותבים
גלגל

זכריה
ה כותבים

ה כותבים
גלגל

ויתן יהוה את ישראל בגלגל הטאות
ירבעם אשר הטא ואשר החטיא
את ישראל: ותקם אשת ירבעם
ותלך ותבא תרצה היא בספהנית
והנער מת: ויקברו אתו ויספרו לוכל
ישראל טבר יהוה אשר דבר ביד
עברו אחיהו הנביא: ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם כותבים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
והימים אשר מלך ירבעם עשרים
ושתיים שנה ויישנב עם אבתיו וימלך
נדבננו תחתיו: ורחבעם
בן שלמה מלך יהודה בן ארבעים
ואחת שנה רחבעם במלכו וישב
עשרה מלך בירושלם העיר אשר
בחר יהוה לישום את שמו שם מכל
שבטי ישראל וישם אמו נעמה
העמנית: ויעש יהודה הרע בעיני
יהוה ויקנאו אתו מכל אשר יעשו
אבתם בחטאתם אשר חטאו: ויבנו
גם המה להם במות ומצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן:
וגם קדש היה בארץ עשו ככל
התועבת העמים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל:
בשנה החמישית למלך רחבעם
עלה שושק מלך מצרים ער
ירושלם: ויקח את אצרות בית יהוה
ואת אוצרות בית המלך ואת הכל
לקח ויקח את כל מנזר הזהב אשר
עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

תחתם מנע נחשת והפקיד על ידי שרי
הרצים השמידם פתח בית המלך:
ויהי מדי באה מלך בית יהוה ישאום
הרצים והשיבם אל הארצים: ויתר
דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא
המה כותבים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה: ומלחמה היתה בין
רחבעם ובין ירבעם כל הימים: ויישנב
רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד וישם אמו נעמה העמנית
וימלך אכיס בנו תחתיו:
ובשנת שמונה עשרה למלך
ירבעם בן נבט מלך אכיס על יהודה:
שליש שנים מלך בירושלם וישם אמו
נעמה בת אכיס: וילך בגלגל הטאות
אכיס אשר עשה לפניו ולא היה לבנו
שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אכיס:
כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו נר
בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד
את בירושלם: אשר עשה דוד את
הישר בעיני יהוה ולאסר מכל אשר
עשה כל ימי חייו וקדבר אורייה החתי:
ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם
כל ימי חייו: ויתר דברי אכיס וכל אשר
עשה הלא הם כותבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה
בין אכיס ובין ירבעם: ויישנב אכיס עם
אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך
אסא בנו תחתיו:
ובשנת עשרים לירבעם מלך ישאום
מלך אסא מלך יהודה: וארבעים

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ה כותבים
גלגל

ויתן יהוה את ישראל בגלגל הטאות
ירבעם אשר הטא ואשר החטיא
את ישראל: ותקם אשת ירבעם
ותלך ותבא תרצה היא בספהנית
והנער מת: ויקברו אתו ויספרו לוכל
ישראל טבר יהוה אשר דבר ביד
עברו אחיהו הנביא: ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם כותבים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
והימים אשר מלך ירבעם עשרים
ושתיים שנה ויישנב עם אבתיו וימלך
נדבננו תחתיו: ורחבעם
בן שלמה מלך יהודה בן ארבעים
ואחת שנה רחבעם במלכו וישב
עשרה מלך בירושלם העיר אשר
בחר יהוה לישום את שמו שם מכל
שבטי ישראל וישם אמו נעמה
העמנית: ויעש יהודה הרע בעיני
יהוה ויקנאו אתו מכל אשר יעשו
אבתם בחטאתם אשר חטאו: ויבנו
גם המה להם במות ומצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן:
וגם קדש היה בארץ עשו ככל
התועבת העמים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל:
בשנה החמישית למלך רחבעם
עלה שושק מלך מצרים ער
ירושלם: ויקח את אצרות בית יהוה
ואת אוצרות בית המלך ואת הכל
לקח ויקח את כל מנזר הזהב אשר
עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם

וישכב שלמה וישכב אבא וישכב יהושפט וישכב יוחנן
וישכב דוד וישכב יוסף וישכב יוסף וישכב יוסף
וישכב יוסף וישכב יוסף וישכב יוסף

ואחת שנה מלך בירושלם וישם אמו
מענה פתאבי שלום וישם אבא הישר
במענה יהודה כדור אביו וישם הקדש
מזה ארץ ויסר את כל העללים אשר
עשו אבותיו ונס את מענה אמו
ויסרה מבירה אשר עשתה מפלצת
לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה
וישרף בעל קדון והפכות לאסרו
רק לבכאסא היה שלם עם יהודה כל
ימיו ויבא את קדש אביו וקדשו בית
יהודה כספ וזה כלים ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל
ימיהם וישלח בעשא מלך ישראל
יהודה ויבן את המזבח למלכת יצא
ובא לאסא מלך יהודה ויקח אסא
את כל הכסף והזהב הנותרים בארצות
בית יהודה או ערות בית מלך ויתנם
ביר עבדיו וישלח המלך אסא אל
בן חדד בן טברמן בן חזיון מלך אוס
הישב בדמשק לאמר בריב
ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי
לך שחר כסף וזה כלך הפרה את
בריתך את בעשא מלך ישראל
ויצלה מעלי וישלח עבדך אל המלך
אסא וישלח את שלי החלים אשר
לוי ער ישראל ויד את ציון ואת דן
ואת אכל בית מענה ואת כל בערות
על כל ארץ נפתלי ויהי כשם בעשא
ויחלל מבנות את הרמה וישב בתרצה
והמלך אסא השמיץ את כל יהודה
אין נקי וישאו את אבנ הרמה ואת

יעציה אשר נעה בעשא ויבן כסהמלך
אסא את גבע בנימן ואת המצפה
ויתר כל דבר אבא וכל גבורתו וכל
אשר עשה והערים אשר נעה הלא
המה כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה
את רגליו וישכב אסא עם אביו
ויקבר עם אבותיו בעיר דוד אביו וימלך
יהושפט בנו תחתיו
וערב בן דבש מלך על ישראל
בשנת שתים לאסא מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים ויש
הרע בעני יהודה וילך טורח אביו
וכחטאתו אשר החטיא את ישראל
ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית
יששכר ויכחו בעשא בנפתון אשר
לפלשתים ועבד כל ישראל צרים
על גנתון וימתהו בעשא בשנת
שליש לאסא מלך יהודה וימלך
תחתיו ויהי כמלכו הסה את כל בית
ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם
עד השמדו כדבר יהודה אשר דבר
ביר עבדו אחיה השילני על חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל נבעסו אשר הכניס
את יהודה אלהי ישראל ויתר
דברי נבוכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל ומלחמה היתה בין אסא
ובין בעשא מלך ישראל כל
ימיהם

רסמי
ובספר

וכי
סני

ק
היא
והיא
אחת
מן יח
אבות
דג
סמל
לאבות
יהוא

וכי
כני

בסע
בספר

חטאות ירבעם ידוע לא שמד
וכי מנחם אך לא סרו מכל חטאות
ויתן את ישראל וילכו בני ישראל בכל חטאות
על חטאות

אומר
ועלה

ה בטע בספד
א

וכימו
וכימו

שלמה" בעשא" יהוא" יהואחז"
עמדי" אחזב" עזריאל" קדמו" דספר"

בשנת שליש לאסא מלך
יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל
ישראל בתריצה עשרים וארבע
שנה: וייעש הרע בעני יהוא וילך
בדרך ידבעם ובחטאתו אשר החטא
את ישראל:
ויהי דבר
יהוא אל יהוא בן חנני על בעשא
לאמר: ייען אשר הרימתך מן
העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל
ותלך בדרך ידבעם ותחטא את
עמי ישראל להכניסני בחטאתם:
הנני מכעיר אחרי בעשא ואחרי
ביתו ונתתי את ביתך בבית ידבעם
בן נבט: המת לבי בשא בעיר יאכלו
הכלבים והמת לו בשדה יאכלו יענן
השמים: ויתר דברי בעשא ואשר
עשה וגבורתו הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר
בתריצה וימלך אלהבנו תחתיו ויום
ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוא
היה אל בעשא ואל ביתו על כל
הרעה אשר עשה בעני יהוא
להכניסו במעשה ידיו להיות נכבד
ידבעם ועל אשר הכה אתו:

בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך אלה בן
בעשא על ישראל בתריצה שנים:
ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצות
הדב והוא בתריצה שנה ישכור
בית אריצא אשר על הבית בתריצה

ויבא זמרי ויכהו וימיתו בשנת
עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו: ויהי נמלכו כשנתי
על כסאו הכה את כל בית בעשא
לאה שאיר לו מישתין בקר וגאליו
וריצהו: וישמד זמרי את כל בית
בעשא כדבר יהוא אשר דבר אל
בעשא ביד יהוא הנביא: אל כל
חטאות בעשא וחטאת אלה בנו
אשר חטאו ואשר החטאו את
ישראל להכניס את יהוא אלהי
ישראל להכליהם: ויתר דברי אלה
וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
בשנת עשרים ושבע שנה

לאסא מלך יהודה מלך זמרי שנעת
ימים בתריצה והיום חנם על גבורתו
אשר לפלשתיים: וישמע העם
החנם לאמר קשר זמרי ונס הכה
את המלך וימלכו כל ישראל את
זמרי שר צבא על ישראל ביום
ההוא במחנה: ויעלה זמרי וכל
ישראל עמו מנבתון ויערו על
תריצה: ויהי כראות זמרי כי נלכדה
העיר ויבא אל ארמון בית המלך
וישרף עליו את בית מלך באיש
וימת: על חטאתו אשר חטא
לעשות הרע בעני יהוא ללכת
בדרך ידבעם ובחטאתו אשר עשה
להחטיא את ישראל: ויתר דברי
זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם

ה

בטע
בספר

ה

ט
בטע
בספר

ה
בטע
בספר
ה

ב

הם קמאט בלא אל... אל כל חטאות בעשא... בכל דרך ידבעם...
ואבכר בן כרש" וועמשה ממדו הלא עומי... וימליכו כל ישראל...
על חטאתיו דזמרי... וזר שבע כ ישרב... כל חטאתיו אשר עשה"

בזכריהם
שר יבא
חטאתיו
וכימו
וכימו
וכימו

וילך בכל דרך
שם
ידוע שם כמו הכבוד ואל

וּתְלַךְ לַקַּחַת וּיְקַרְא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר
לַקַּחְיָנָא לִי פֶתֶלְחָם בִּידְךָ וַתֹּאמֶר
חַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם יֵשׁ לִי נִיעוּן
כִּי אִם מֵלֹא כִּקְמַח בְּכַד וְנִיעַט שֶׁמֶן
בְּצַפְחַת וְהִנֵּנִי מְקִישֶׁת שְׁנַיִם יָעִנִּים
וּבָאתִי וַיַּעֲשִׂיתִהוּ לִי וּלְבָנִי וְאָכְלֵנָהּ
וּמִתְּנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלֹהֵי אֵל
תִּירָאִי בָאִי עֲשִׂי כְּדִבְרֶךָ אֲךָ יַעֲשִׂי
לִי מִשֶּׁם יַעֲנֶה קִטְעָה בְּרֹאשָׁנָה וְהַצֵּאת
לִי לֶחֶם וּלְבָנֶיךָ תַּעֲשִׂי בְּאַחֲרֵנָה כִּינֶה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּד הַקֶּמַח
לֹא תִכְלֶה וּצַפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תַחֲסֹר
עַד יוֹם תֵּתֶן יְהוָה בְּשֶׁם יְעַל פְּנֵי
הָאָדָמָה וּתְלַךְ וּתַעֲשֶׂה כְּדִבְרֵי
אֱלֹהֵינוּ וְתֵאכֹל הוּא זֶה יֵא וּבִיתָהּ
יָמִים כֹּד הַקֶּמַח לֹא כִלְתָהּ וּצַפְחַת
הַשֶּׁמֶן לֹא חֲסֹר כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר בִּיד אֱלֹהֵינוּ

ויהי אחר הדברים האלה חלה
בן האשה בעלת הבית ויהי חליו
חזק מאד עד אשר לא נותרה בו
נשמה וזתאמר אליהו מה לי
ולך איש האלהים באת אלי להזנו
את עוני ולהמית את בני ויאמר
אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה
ויצלהו אלהים עליה אשר הוא ישב
ישם וישכבהו על מטתו ויקרא
אליהו ויאמר יהוה אלהי הגם
על האלמנה אשר אני מתעורר
עמה הרעות להמית את בנה
ויהמורד על הילד שלש פעמים

ויקרא אליהו ויאמר יהוה אליה
תשכנא נפשה לך הוזה על קרבן
וישמע יהוה בקול אליה ותשכ
נפשה לך על קרבן ויחי ויקח אליה
את הילד וירדה מן העליה הביתה
ותנהו לאמו ויאמר אליה וראי חי
בנך ותאמר האשה אל אליה עתה
זה ידי עת כי איש אלהים אתה ודבר
יהוה בפך אמת:

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה
אל אליהו בשנה השלישית לאמר
לך הראה אל אחאב ואתנה מטר
על פני האדמה וילך אליהו להראות
אל אחאב והרעב חזק בשמרון
ויקרא אחאב אל יעזריהו אשר על
הבית ויעזריהו היה ירא את יהוה
מאד ויהי בהנרית איזבל את נביאי
יהוה ויקה יעזריהו מאה נביאים
ויחביאם חמישים איש במערה
וכלכלם לחם ומים ויאמר אחאב
אל יעזריהו לך בארץ אל כל מיני
המים ואל כל העלים אולי נמצא
חציר ונחיה כוס ופרד ולוא נברית
מהבהמה ויחלקו להם את הארץ
ליעזריה אחאב הלך בדרך אחד
לכדו ויעזריהו הלך בדרך אחד לכדו
ויהי יעזריהו בדרך והנה אליהו לקראתו
ויטרו ויפל על פניו ויאמר האתה
זה אדני אליהו ויאמר לו אני לך אמן
לאדניך הנה אליהו ויאמר מה הטאת
בי אתה נתן את יעזריה ביד אחאב

אמרת המלכות את עבדך "הנני על האלמנה" ויתמך על הילד "בנה בית" שפלט כעדרך "וכל אדוני במצ" ודבר יי' "היה יקר בימים ההם" ויקם יד בבקר "בפוך אמת" היה אל עליהו "כי מענין תבא תורה ודבר יי' מירושלם" וחברו "יהי ישעיהו לא יתא"ם

100

ביברך

ב
וכי
בתו

דאס
טעם

100

[illegible]

בכחה אכילה היה אובעים יום
ואובעים לילה עד הרהר האל היסודי:
ויבא שם אל המערה וילן שם והנה
דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה
אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה
אלהי עבאות כי עזבו ברייתך בני
ישראל את מזבחתיך הרסו ואת
נביאיך הרגו בחרב ואותי אני לבדי
ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר
עא ועמדת נהר לפני יהוה והנה יהוה
עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים
ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח
יהוה ואחר הדור עש לא ברעש
יהוה: ואחר הדור עש איש לא באש
יהוה ואחר האיש קול דממהדקה:
ויהי כשמיצא יהוה וילט פניו באדרתו
ויצא ויעמד פתח המערה והנה
אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו:
ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
עבאות כי עזבו ברייתך בני ישראל
את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך
הרגו בחרב ואותי אני לבדי ויבקשו
את נפשי לקחתה:
ויאמר יהוה אליו לך שוב לרוכך
מדבר הדמיון וקנאתי שחת ארץ
חזאל למלך על ארם: ואת יהוה בן
נמישי תמישח למלך על ישראל ואת
אלישיע בן שפט מאכל מחולד
תמישח לנביא תחתיו: והיה הנמלט
מחרב חזאל מית יהוה והנמלט
מחרב יהוה ימית אלישיע: והשאות

בני ישראל שבעת אלפים כל הנכנס
אשר לא ברעו לבעל וכל הפה אשר
לא נשק לו: וילך משם וימצא את
אלישיע בן שפט והוא חריש שנים
עשר צמדים לפניו והוא בשנים
העשר ויעבר אליהו אליו וישלך
אדרתו אליו: ויעזב את הנקר וירץ
אחרי אליהו ויאמר אשקה נביא
לאבי ולאמי ואלכה אחריו ויאמר
לו לך שוב כי מה עשית לי: וישב
מאחוריו ויקח את צמד הנקר ויזבחון
ובכלי הנקר בשלם הכשר ויתן לעם
ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו
וישרתהו: ובן החד
מלך ארם קבץ את כל חילו ושלש
ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל
ויער על שמרון וילחם בה: וישלח
מלאכים אל אחאב מלך ישראל
העירה: ויאמר לו כה אמר בן החד
נספך וזהבך ליהוה ונשיך ונעך
הטובים ליהוה ויען מלך ישראל
ויאמר בדברך אדני הנלך לך אני וכל
אשר לי וישט המלאכים ויאמרו כה
אמר בן החד לאמר כי שלחתי אליך
לאמר נספך וזהבך ונשיך ונעך ליתן:
כי אם נעת מחורא שלח את עבדי אליך
וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה
כל מה מצעניך ישימו בידם ולקחו ויקרא
מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמרו עו
נאורא כי רעה זה מבקשני שלח אלי
לנשי ולנבי ולנספך ולזהב ולאמנותי ממני:

ה
כסו
והוא
והוא

יב
סוף
כסו
וס
כסו

כסו
מלע
וכסו

כסו

כסו

הם... וכו'...

והדבר אשר יקרה " והדבר אשר יבצע " והדבר הזה לא אוכל לעשות
וכל ישראל שמעו ויראו " וישלח אליהם ה' ויעה זכרונם להם סודות

ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם
אל תשמע ולא תאבה ויאמר
למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך
כל אשר שלחתי אל ענך בראשנה
אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות
וילכו המלאכים וישבהו דברו וישלח
אליו בן הדד ויאמר נה יעשון לי
אלהים וכה יספואם יספק עפר
שמרון לשיעלים לכל העם אשר
ברצו ויען מלך ישראל ויאמר
דברו אל יתהלל חנר כמפתח ויהי
כשמע את הדבר הזה והוא ישתה
הוא המלכים בסכות ויאמר אל
עבדיו שימו וישימו על העיר והנה
נביא אחד נגיש אל אחאב מלך
ישראל ויאמר נה אמר יהוה הראית
את כל ההמון הערול הזה הנני נתנו
ביד היום וידעת כי אני יהוה ויאמר
אחאב נני ויאמר נה אמר יהוה
בנערי שרי המדינות ויאמר מי
יאסר המלחמה ויאמר אתה ויפקדו
את נערי שרי המדינות ויהיו מאתנ
שנים ושלשים ואחריהם פקד את
כל העם כל בני ישראל שבע
אלפים וייצאו בצהרים ובן הדד ששה
שכור בסכות הוא והמלכים שלש
ושנים מלך עור אתו וייצאו נערי
שרי המדינות בראשנה וישלח
בן הדד ויעדו לו לאמר אנשים יצאו
מי שמרון ויאמר אם לישלום יצאו
תפסום חיים ואם למלחמה יצאו

חיים תפסום: ואלה יצאו מן העיר
נערי שרי המדינות והחיל אשר
אחריהם: ויכו איש איש וינסו
אדם וירדפם ישראל וימלט בן הדד
מלך ארם על סוס ופרשים: ויצא
מלך ישראל ויך את הסוס ואת
הרכב והנה בארם מכה גדולה ויניש
הנביא אל מלך ישראל ויאמר לולך
התחזק ודע וראה את אשר תעשה
כי לתשובת השנה מלך ארם יעלה
עליך: ויעבד מלך ארם
אמרו אליו אלהי הרים אלהים על
כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם
במי שור אם לא נחזק מהם: ואת
הדבר הזה יעשה הסר המלכים איש
ממקמו ושים פחות תחתיהם: ואתה
תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך
וסוס נפוס ורכב כרכב ונלחמה אותם
במי שור אם לא נחזק מהם וישמע
לקולם ויעש כן:
ויהי לתשובת השנה ויפקד בן
הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה
עם ישראל: ובני ישראל התפקדו
וכללו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל
נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו
את הארץ ויניש איש האלהים ויאמר
אל מלך ישראל ויאמר נה אמר יהוה
יען אשר אמרו ארם אלהי הרים
יהוה ולא אלהי עמקים הוא ועתה
את כל ההמון הערול הזה בידך
וידעתם כי אני יהוה: ויחנו אלה נכח

ויאמר שאל אל ה' כי י... ויבנה אל הנזיר
ויאמר אם לישלום יצאו... ויבנה אל הנזיר
ויאמר אם לישלום יצאו... ויבנה אל הנזיר

הקל מעבודת אבן דמלכס ענה תעשה מלכס
בדוד י בנסף מלכס בנספים רבס
אחא יכנה נס וסיל
בנסף

וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי
ואמר לו תנה לי את כרמך בנסף או
אם חפץ אתה אתה לך כרם תחתיו
ויאמר לא אתן לך את כרמי ונתאמו
אליו איזבל אשתו אתה תניש מלונה
על ישראל קום אכל לחם ויטל לכך
אנ אתן לך את כרם נבות היזרעאלי
ותכתב ספרים בשם אחא ונתחתם
בחתמו ותשלחו ספרים אל הזקנים
ואלהחרים אשר בעירו הישנים
את נבות ותכתב בנספים לאמר
קראו צום והשיבו את נבות כראש
העם והושיטו שנים אנשים בני
בליעל נעדרו ויעדהו לאמר בררת
אלהים ומלך והוציאהו וסקל להו
וימת ויעשו אנשי עירו הזקנים
והחרים אשר הישנים בעירו כראש
שלחה אליהם איזבל כאשר נתוב
בספרים אשר שלחה אליהם קראו
צום והשיבו את נבות כראש העם
ויבאו שני האנשים בני בליעל וישט
נעדרו ויעדהו אנשי הכלי על את נבות
נדה העם לאמר נרך נבות אלהים
ומלך ויציאהו מחוץ לעיר וסקל להו
באכנים וימת וישלחו אל איזבל
לאמר סקל נבות וימת ויהי כשמע
איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
איזבל אל אחא קוסר יש את כרם
נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך
בנסף כי אין נבות חי כי מת ויהי
כשמע אחא כי מת נבות ויקם

ספרים

בעני

למי

למי

למי

למי

אחא כלודת אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו ויהי דבר יהודה
אל אליהו התישבי לאמר קוסר
לקראת אחא מלך ישראל אשר
בשמרון הנה כרם נבות אשר ירד
ישם לרשתו ודברת אליו לאמר
נה אמר יהודה הרי נחת וגם ירשת
ודברת אליו לאמר נה אמר יהודה
במקום אשר לקקו הכלבים את דם
נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה
ויאמר אחא אל אליהו המצאתני
איני ויאמר מצאתי יען התמכר
לעשות הרע בעני יהודה הנני מכי
אליך רעה ובערתי אחרך והברתי
לאחאכ מישתן בקד ועצור ועוב
בישראל ונתתי את ביתך כבירת
יד בעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה
אל הכעס אשר הכעסת ותחטא
את ישראל וגם לאיזבל דבר יהודה
לאמר הכלבים יאכלו את איזבל
בחל יזרעאל והמת לאחאכ בעיר
יאכלו הכלבים והמת כשרה יאכלו
עוף השמים ורק לאהיה כאחאכ אשר
לעשות הרע בעני יהודה אשר
הסתה אתו איזבל אשתו ויתעב
מאד ללכת אחרי הצללים ככל אשר
עשו האמרי אשר הודיש יהודה
מפני בני ישראל ויהי כשמע אחא
את הדברים האלה ויקרע בגדיו
וישם שק על בשרו ויצום וישכב
בשק וירחל אט

ענה

נ

הס

הס

למי

למי

למי

אשר מאן לתת לך בנסף תבאלי בנסף ויחזק יספרו
יבזה מימי בנסף שופט וכל העשאר וכל בנסף ויבזה
האנשים ויסיל תעמדו שני האנשים ויתקח האשה את שני האנשים ויערה האנשים הכלי

15

100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

7
 11
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995
 1000

דברך
א

115
116
117

חם
וחבתי
דדברי
היולי
ב
והבדלי
כח
הכח

במל
דכחתי
יהוקי
וכל
ב

מספרי

האלך	ג	וסים	האלך בקדושתך	האלך והכני כפלאשתם	האלך על דמתי
אדני	ה	וסים	ויקח שלמה	ויטב הדבר בעיני	ויקבץ מלך יהודה אל
העמיע את מנהג אדני			בד מלאכות	הרעות אדני	

מחצית
במחצית
מחצית
מחצית

ויהי כהגלות אלה אליו
במחצית
מחצית
מחצית

וידבר מלאך יהוה אל
אלהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם
וירד אותו אל המלך וידבר אליו
אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכך
לדריש בנעל זכוכ אלהי עקרון המלך
אין אלהים בישראל לדריש בדברו
לכן המטה אשר עלית שם לאתוד
ממנה כי מות תמות וינת כדבר יהוה
אשר דבר אלהו וימלך יהורם תחתו
בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
מלך יהודה כלא היה לזכר ויתר
דברי אחזיהו אשר עשה הלא
המה נתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל ויהי
בהעלות יהוה את אלהו בסערה
השמים וילך אלהו ואלישע מן
הגלגל ויאמר אלהו אל אלישע
שבנאפה כי יהוה שלחני עד בית
אל ויאמר אלישע חיהוה ורחי
נפשך אם אענך וירדו בית אל
ויצאו בני הנביאים אשר בית אל
אל אלישע ויאמרו אליו הידעת
כי היום יהוה לקח את אדניך מעל
ראשך ויאמרו גם אנן ידעת החשו
ויאמרו לו אלהו אלישע שבנאפה
פה כי יהוה שלחני ירחו ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אענך ויצאו
ירחו ויגשו בני הנביאים אשר
בירחו אל אלישע ויאמרו אליו
הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך
מעל ראשך ויאמרו גם אנן ידעת

כסע
כסע

ה
ד
כסע

כסע

החשו ויאמרו לו אלהו שבנאפה
כי יהוה שלחני הידעת ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אענך וילכו
שניהם ויחמישים איש מבני הנביאים
הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם
עמדו על הירדן ויקח אלהו את
אדרתו ויגלס ויכה את המים ויחצו
הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה
ויהי כעברם ואלהו אמר אל אלישע
ישאל מה אעשה לך נטרם אלקח
מענך ויאמר אלישע ויהינא פי
שנים ברוחך אלי ויאמר הקשית
לישאל אם תראה אתי לקח מאתך
יהי לך כן ואם אין לא יהיה ויהי המה
הלכים הלך ודבר והנה רכב איש
וסוסי איש ויפרדו בין שניהם ויעל
אלהו בסערה השמים ואלישע
ראה והוא מצעק אביאני ונב
ישראל ופרישו ולא ראהו עוד
ויחזק בכניו ויקרעם לשנים קרועים
וירם את אדרת אלהו אשר נפלה
מעליו וישב ויעמד על שפופרת
הירדן ויקח את אדרת אלהו
אשר נפלה מעליו ויכה את המים
ויאמר איה יהוה אלהי אלהו אף
הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה
ויעברו אלישע ויראהו בני הנביאים
אשר בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח
אלהו על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחו לו ארצה ויאמרו אליו
הנהנא ישאת עבדך חמישים

כסע

כסע

מנה
ל
ב
ק

ויהי כהגלות אלה אליו
אם לקח יעקב אדרת לקח שחר לקח ואת אדניך וירבועיה בן אדם
אם לקח יעקב אדרת לקח שחר לקח ואת אדניך וירבועיה בן אדם
אם לקח יעקב אדרת לקח שחר לקח ואת אדניך וירבועיה בן אדם
אם לקח יעקב אדרת לקח שחר לקח ואת אדניך וירבועיה בן אדם

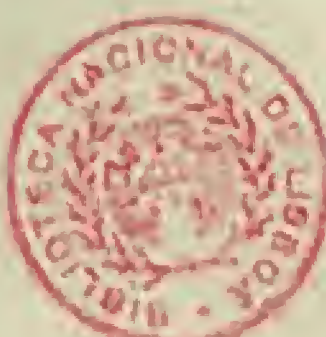
468

מוצקת

נשיך

חזק ה' יסע
יכל הארץ כמו מצרימה " חזק יסע את כל
ידבר המלך חזק על יאכ...
מעשים ז' בל' וחד חס' יסע מעשים אלה " מעשים ז' בל' חס' מעשים " קטל חס' "

יח סוף טסן יס"ב עם הארץ שמענו את נפ האבה האשה יוסף נכסו יחסינו אל הארץ יצא הרועה והשע
הרש דוד פשוט העלה ויטב קטנה סיעקב איש הדפוס שם קרשיו והפס שנה שמנה עשר אשר תפצא

האלהים אל הר הרמל ויהי נראה
איש האלהים אתה מנער ויאמר
אל נחזי נערנו הנה השונמית הלז
עתה רוינא לקראתה ואמר לה
השלום לך השלום לאישך השלום
לילד ותאמר שלום ותבא אל איש
האלהים אל ההר ותחזק ברגליו
וינשנחזי להדפה ויאמר איש
האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה
ויהוה העלים ממנו ולא העיד לו
ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא
אמרת לא תשלה אתי ויאמר
לנחזי חנר מתנד וקח משענתי
בידך ולך כי תנצא איש לא תרננו
וכי ירנך איש לא תענו וישמר
משענתי על פני הנער ותאמר אם
הנער חי יהוה וחי נפשיך אם אינך
ויקם וילך אחריה ונחזי עבר לפניו
וישם את המשענת על פני הנער
ואין קול ואין קישב וישב לקראתו
וינר לו לאמר לא הקיץ הנער ויבא
אלישע הבית והנה הנער מת משכב
על מטתו ויבא ויסנר הדלת בע שנה
ותפלל אל יהוה וייעל וישכב על הילד
וישכפו על פיו ויעניו על עינו וכפיו על
כפו וינחזי עליו ויחבב בשר הילד וישב
וילך בבית אחת הנה ואחת הנה וייעל
וינחזי עליו ויזרר הנער עד שבע פעמים
ויפקח הנער את עינו ויקרא אל
נחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת
ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנד

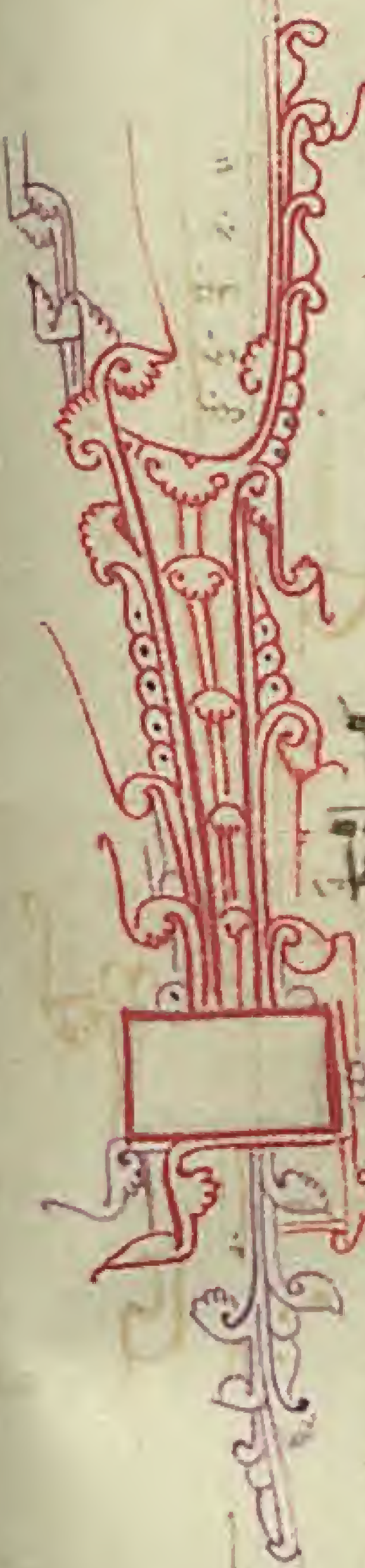
קיר קטנה ונשים לו שם מטה וישלח
וכבא ומנורה והיה כבא אליו ויסור
שמה ויהיה היום ויבא שמה ויסר אל
העליה וישכב שמה ויאמר אל נחזי
נער קרא לשונמית הזאת ויקרא
לה ותעמד לפניו ויאמר לו אמרנא
אליה הנה חודת אלנו את כל החודה
הזאת מה לעשות לך היש לך
אל המלך או אל ישר העצא ותאמר
בהוד ינמי אנכי יסבת ויאמר ומה
לעשות לה ויאמר נחזי אבל בן אולה
ואישה זקן ויאמר קרא לה ויקראה
ותעמד בפתח ויאמר למינר הזה
כיעת חיה אתי חנקת בן ותאמר אל
אדני איש האלהים אל תכוננשפחתך
וההר האשה ותלך בן למינר הזה
כיעת חיה אשר דבר אליה אלישע
וינרל הילד ויהיה היום ויצא אל אביו
אל הקצרים ויאמר אל אביו ראשי
ראשי ויאמר אל הנער שאתו אל
אביו ויבא ויבא ויבא אל אביו וישב
על ברכיה עד הצהרים וימת ותיעל
ותשכבה על מטה איש האלהים
ותכנר נעריו ותצא ותקרא אל אישה
ותאמר שלחנא לי אחד מן הנער
ואחת האתנות וארוינה עד איש
האלהים ואי שוכה ויאמר כדו נאתי
הלכת היום לאחד שולא יסבת ותאמר
שלום ותחבש האתון ותאמר אל
נערה נהגולך אל תענר לילך כי
אם אמרת לך ותלך ותבא אל איש

חנר ל מל וס"ב ויאמר לנחזי חנר סתפק וקח ויעלו חנר מתנד חרב במידת ואלישע הנביא קרא חנר חרבך על ירך
השונמית חס וס"ב וכן את אכיש השונמית קרא אל השונמית חזאת ויקראה ויבא ולמה את שאלת
הרעה וס"ב כמע הרעה לה כי נעשה כוונה לה וס"ב

זה ב כתיב ויסכנהו ויאמר אליהם ב כו זה בלשכה אשר לפני י ולשמרה מהיה עשה בס זה דאיתי
כל זה נסית בחכמה זה הער העולה זו לעגם בארץ מצרים ועדותיו אלסדרם ב פתחא כתיב זה ושאר זה כתיב

וישלח אישה אלהים אל מלך
ישראל לאמר השמר מעבר המקום
הזה כי שם ארם נחתים וישלח מלך
ישראל אל המקום אשר אמר לו
אישה אלהים והזהירה ונשמר שם
לא אחת ולא שנים ויסער למלך
ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו
ויאמר אליהם הלא תעידו לי עי
מישלח אל מלך ישראל ויאמר
אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי
אלישיע הנביא אשר בישראל יצד
למלך ישראל את הדברים אשר
תדבר בחדר משכבך ויאמר לכווראו
איכה הוא ואשלח ואקחה ויעד לו
לאמר הנה בדתך וישלח שמה סוסים
ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על
היניר וייטבם משרת אישה אלהים
לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר
וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהיה
אדני איכה נעשה ויאמר אל תירא
כירבים אשר אתנו מאשר אותם
ויתפלל אלישיע ויאמר יהוה פקח
נא את עיני ויראה ופקח יהוה את
עיני הער וירא והנה ההר מלא
סוסים ורכב איש סביבת אלישיע
וירדו אליו ויתפלל אלישיע אליהו
ויאמר הן נא את הגוי הזה בפגורים
ויכס בפגורים נדבר אלישיע ויאמר
אליהם אלישיע לא זה הדרך ולא
זה היצר לכו אחרי ואוליכה אתכם
אל האיש אשר תבקשו וילך

אותם שמרונה ויהי ככאם שמרון
ויאמר אלישיע יהוה פקח את
עיני אלה ויראו ופקח יהוה את
עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון
ויאמר מלך ישראל אל אלישיע
כראיתו אותם האנה אנה אני ואמר
לא תנה האשר שבת בחרבך ובקשתך
אתה מכה שים לחם ומים לפניכם
ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם
ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו
וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו
עוד נדודי ארם לבוא בארץ ישראל
ויהי אחרי כן ויקבץ בן
הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל
ויצר על שמרון ויהי
ריע גדול בי שמרון והנס צרים עליה
יעד היות ראש חמור בשמנים כסף
ורכב הקב חריזנים בחמישה כסף
ויהי מלך ישראל ענר על החמה
ואישה צעקה אליו לאמר הושיעה
אדני המלך ויאמר אל ישיע
יהוה מאין אושיעך המן הנרן או
מן היקב ויאמר לה המלך מה לך
ותאמר האישה הזאת אמרה אלי
תע את בנך ונאכלנו היום ואת בנך
נאכל מחר ונכשל את בני ונאכלהו
ואמר אליה כיום האחר תע את בנך
ונאכלנו ותחנא את בנה ויהי כשמע
המלך את דברי האישה ויקרע את
בעדיו והוא ענר על החמה וירא
העם והנה השק על בשרו מבית

איכה יז וסמ' איכה ידך אחר אלקי איכה אשור לבדי איכה אוכל לחורשים איכה יעבדו הגוים האלה איכה נדע את הדבר
איכה נדיתה הריעה הזאת אהה ארע איכה נעשה איכה תאמרו חכמים אנחנו איכה הובת לזונה ואמרת איכה ידע אל
איכה תרעה איכה יב כו איכה ישבה בדד איכה יעוב באפני איכה ייגם זהב איכה נחשבר לנבל חוש

אחול וימלא וסימנחון
אחול וימלא וסימנחון
אחול וימלא וסימנחון
אחול וימלא וסימנחון

ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף
אם יעמד ראש אליי שיעבדני שפט עלי
היום ואליי שיעבדני שפט עלי
ישנים אתו וישלח איש מלפניו
בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר
אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המוצה
הזה להסיר את ראשי ואני נבא המלאך
סגור הדלת ולחציתם אתו בדלת הלוא
קול רגלי אדניו אחריו יעורנו מדבר
עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר
הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אחיל
ליהוה עזר:

ויאמר אליי שיעבדני דבר יהוה כה
אמר יהוה כעת מחר סאה שלתבשוק
וסאתים שיערים בשקל בשער שמוון
וישן השליש אשר למלך נשען על
ידו את אשה האלהים ויאמר הנה
יהוה עשה ארבות בשמים היהיה
הדבר הזה ויאמר הנכה ואה בעניך
ומשם לא תאכל:

וארכינה אנשים היו מצרעים פתח
השער ויאמרו איש אל רעהו מה
אנחנו יושבים פה ער מתנו: אם אנחנו
נבוא העיר והרעב כעיר ומתנו שם
ואם ישבנו פה ומתנו ויעתה לנו ונפלה
אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם
ימיתנו ומתנו: ויקנו בנשף לבוא אל
מחנה ארם ויבאו ער קצה מחנה
ארם והנה איש שם איש ואדני
השמיים את מחנה ארם קול רנב
קול סוס קול חיל גדול ויאמרו:

איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך
ישראל את מלכי החתים ואר
מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקומו
וינסו בנשף ויעזבו את אלהיהם
ואת סוסייהם ואת חמריהם מחנה
כאשר היא וינסו אל נפשם: ויבאו
המצרעים האלה ער קצה המחנה
ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו
וישאו משם כסף וזהב וכבדים וילכו
ויטמנו וישטו ויבאו אל אהל אחר
וישאו משם וילכו ויטמנו ויאמרו
איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים
היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו
מחשים והכינו ער אור הנקר ומצאנו
עוון ויעתה לנו ונבא ונעדה בית
המלך: ויבאו ויקראו אל שער העיר
ויצדו להם לאמר באנו אל מחנה ארם
והנה אין שם איש וקול אדם כי אם
הסוס אסור והחמור אסור ואהלים
כאשר המה: ויקרא השערים ויצדו
בית המלך פנמה: ויקם המלך לילה
ויאמר אל עבדיו אנדה נאלכס את
אשר עשו לנו ארם יד עיני רעבים
אנחנו ויצאו מן המחנה להחכר
בה ישראל לאמר כי יצאו מן העיר
ונתפוש חיים ואל העיר נבא:
וישן אחד מעבדיו ויאמר ויקחו
נא חמשה מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בנה הנם ככל ההמון
ישראל אשר נשארו בנה הנם ככל
המון ישראל אשר תמו ונשלחו ונראה:

והוא אמר
אל הזקנים
הראיתם
כי שלח בן
המוצה
הזה להסיר
את ראשי
ואני נבא
המלאך
סגור הדלת
ולחציתם
אתו בדלת
הלוא קול
רגלי אדני
אחריו יעורנו
מדבר עמם
והנה המלאך
ירד אליו
ויאמר הנה
זאת הרעה
מאת יהוה
מה אחיל
ליהוה עזר:

והוא אמר
אל הזקנים
הראיתם
כי שלח בן
המוצה
הזה להסיר
את ראשי
ואני נבא
המלאך
סגור הדלת
ולחציתם
אתו בדלת
הלוא קול
רגלי אדני
אחריו יעורנו
מדבר עמם
והנה המלאך
ירד אליו
ויאמר הנה
זאת הרעה
מאת יהוה
מה אחיל
ליהוה עזר:

והוא אמר
אל הזקנים
הראיתם
כי שלח בן
המוצה
הזה להסיר
את ראשי
ואני נבא
המלאך
סגור הדלת
ולחציתם
אתו בדלת
הלוא קול
רגלי אדני
אחריו יעורנו
מדבר עמם
והנה המלאך
ירד אליו
ויאמר הנה
זאת הרעה
מאת יהוה
מה אחיל
ליהוה עזר:

והוא אמר
אל הזקנים
הראיתם
כי שלח בן
המוצה
הזה להסיר
את ראשי
ואני נבא
המלאך
סגור הדלת
ולחציתם
אתו בדלת
הלוא קול
רגלי אדני
אחריו יעורנו
מדבר עמם
והנה המלאך
ירד אליו
ויאמר הנה
זאת הרעה
מאת יהוה
מה אחיל
ליהוה עזר:

ויאכלו וישתו והוא ויהא נשים ויקחו שרי פואב ויקחו בע ישראל בבקר ויקחו
והוא ויהא נשים ויקחו שרי פואב ויקחו בע ישראל בבקר ויקחו
והוא ויהא נשים ויקחו שרי פואב ויקחו בע ישראל בבקר ויקחו
והוא ויהא נשים ויקחו שרי פואב ויקחו בע ישראל בבקר ויקחו

כר ז מל וי חס וסס כ למען דוד עבדו ולבנו אתן שבט אהרן לא אבה ל להשחית את יהודה וכו' כרז לבסר עד ואל תורעו קצרו לבסר חסר יב אכל עד השם נר השנים הטות כתר חס

ובחרוהם בחרב תהרגו וצלליהם
תרטיש והרתיחם תבקעו ויאמר
חזה אל כימה עבדך הנלכ כי יעשה
הדבר הנדול הזה ויאמר אלישע
הראני יהוה אתך מלך על ארם וילך
מאת אלישע ויבא אל ארנו ויאמר
לומה אמר לך אלישע ויאמר אמר
ליחיה תחיה ויהי ממחרת ויקח המנענע
ויטל במים ויפריש על פניו וימת וינח
חזה אל תחתיו
ובשנת חמיש ליורם בן אחאב מלך
ישראל ויהו ישפט מלך יהודה מלך
יהורם בן יהו ישפט מלך יהודה בן
שלישים וישים שנה היה במלכו
וישמנה שנה מלך בירושלם וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בבת
אחאב כי נתאחאב היתה לו לאשה
ויעש הרע בעני יהוה ולא אבה
יהוה להישחית את יהודה למען דוד
עבדו כאשר אמר לו לתת לו זר לבנו
כל הימים כי מי פשיע אדום מתחת
יד יהודה וימלכו עליהם מלך וזיעט
יורם יעצרה וכל הרבב עמו ויהי הוא
קס לילה ויבה את אדום הסכב אליו
ואת שרי הרבב וינס העם לאחליו
ויפשיע אדום מתחת יד יהודה עד
היום הזה ואת פשיע לבנה בעת ההיא
ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה וישיב יורם עם אבתו
ויקבר עם אבתו בעיר דוד וימלך

אחזיהו בן תחתיו

בשנת שנים עשרה שנה ליוורם
בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו
בן יהורם מלך יהודה בן עשרים ושתים
שנה אחזיהו במלכו וישנה אחת מלך
בירושלם וישים אמו עתליהו בת
עמרי מלך ישראל וילך בדרך בית
אחאב ויעש הרע בעני יהוה בבית
אחאב כי חתן בית אחאב הוא וילך
את יורם בן אחאב למלחמה עם
חזה אל מלך ארם נרמית גלעד ויכו
ארמים את יורם וישיב יורם המלך
להתרפא ביזרעאל מן הנכים אשר
יכהו ארמים נרמית נהלחמו את
חזה אל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות את יורם בן
אחאב ביזרעאל כי חלה הוא
ואלישע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר
מתנך וקח פך השמן הזה בידך
ולך רמת גלעד ונבאת שמה וראה
ישם יהוה בן יהו ישפט בן נמישי ונבאת
והקמתו מתוך אחיו והביאת ארנו
חדר בחדר ולקחת פך השמן
ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר
יהוה מישחתך למלך אל ישראל
ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה
וילך הנער הנער הנביא רמית
גלעד ויבא והנה שרי החיל יושבים
ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר
הוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר

ב

ד
וסימנ
כד

ה

ו

ח
ז
ח
ז
ח
ז

שנים

ה
ז
ח
ז
ח
ז
ח
ז

ז
ח

חזק וסימנחן ויבארו עמשון חזק דמים ויעשו הדע בעני יהודה בבית אחאב כי חתן יחיו תמים אל ראשו יצק השמן וראשו יורה מכלנו אז אמרה חתן דמים ויחזק המלך ויבא חזק השמן וראשו יצק השמן וראשו יורה מכלנו אז אמרה חתן דמים

הא דמלאך ולא עב
היה דמלאך דמלאך ..

וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
עֲקֹד הָרִיעִים בְּדֶרֶךְ וַיְהִי
אֲחִי אֲחִיזֵהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַיֹּאמְרוּ אֲנִי וְעַד לִשְׁלֹשׁ
בְּנֵי מֶלֶךְ וְכֵן הַגִּבּוֹרָה
וַיֹּאמְרוּ תִּפְשׁוּם חַיִּים
וְיִתְּפוּשׁוּם חַיִּים וַיִּשְׁחָטוּם
אֶל פֶּתַח בֵּית עֲקֹד
וַיִּשְׁנֵם אִישׁ וְלֹא הִשְׁאִיר
אִישׁ מֵהֶם וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וַיַּעֲזֹב בְּכֹדֶב לִקְרֹאתוֹ
וַיִּבְרָכֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הִישׁ אֶת לִבְנֶךָ יִשְׂרָאֵל
לְבִנֵּי עַם לִבְנֶךָ וַיֹּאמְרוּ
הוֹעֲרֵב יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּנֶּה
אֶת יָדָךְ וַיִּתֵּן יָדוֹ
וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו אֶל הַמִּדְבָּר
וַיֹּאמְרוּ לֵכָה אֲתִי וְרֹאה
בְּקִנְיָתִי לִיהוָה וּיְרַכְּבוּ
אֹתוֹ בְּרֹכָם וַיָּבֹא שְׁמֵרוֹן
וַיִּדְ אֶת כָּל הַנְּשֹׂאִים
לְאַחֲאֵב בְּשְׁמֵרוֹן
עַד הַשְּׁמֵרוֹן כְּדֹנִי
יְהוָה אִשְׁרֵךְ דָּבָר
אֶל אֱלֹהֵינוּ וַיִּקְבֹּץ
יְהוָה אֶת כָּל הָעָם וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהִים אַחֲאֵב עֲבָדֶיךָ
אֶת הַבַּעַל מִיְּעַן
יְהוָה יַעֲבֹדנוּ הָרֹבָה
וַיַּעֲתֵהוּ כָּל נְבִיאֵי
הַבַּעַל כָּל עֲבָדָיו
וְכָל כַּהֲנָיו קְרָאוּ אֶל
אִישׁ אֶל יֶפְקֹד כִּי
זָכַח גָּדוֹל לוֹ לְבַעַל כָּל
אִשְׁרֵי יֶפְקֹד לֹא
יִחִיָּה וַיְהִי וַיִּשְׁחָט
בְּעֶקֶב הַלְמִיעַן
הָאֲכִיד אֶת עַבְדֵי הַבַּעַל
וַיֹּאמְרוּ יְהוָה
קִדְּשׁוּ עֵצֶרָה
לְבַעַל וַיִּקְרָאוּ וַיִּשְׁלַח
יְהוָה אֶת כָּל
עֲבָדֵי הַבַּעַל וְלֹא
נִשְׁאָר אִישׁ אִשְׁרֵי
לֹא בָא וַיִּבְּאוּ
בֵּית הַבַּעַל וַיִּמְלֵא
בֵּית הַבַּעַל לֶפֶת
וַיֹּאמְרוּ לֹא שׁוּ
עַל הַמִּלְחָמָה
הַזֶּה וַיִּצָּא לְכָל
עַבְדֵי

הביעל ויצא להם המלבוש: ויבא
יהוא ויהונדב בן רנב בית הביעל
ויאמר לעבדי הביעל חפשו וראו
פן יטפה עמכם מענדי יהוה כי אם
יעבדי הביעל לסדס: ויבאו לעישורת
זבחים ועלות ויהוא ישם לו בחוץ
שמנים איש ויאמר האיש אשר
ימלט מן האנשים אשר אני מביא
על ידיכם נפשו תחת נפשו: ויהי
ככלתו לעישורת העלה ויאמר יהוא
לרצים ולשלשים באו הנוס איש
אל יצא ויכוס לפי חרב ויישלוהו רצים
והשלשים וילכו עד עיר בית הביעל:
ויבאו את מיצבות בית הביעל וישופו
והוצאו תבניתה בעל וימצו את בית הביעל
וישימהו לחראות עדרהים וישמד יהוא
את הביעל מיישראל: ורקחטני
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל לאסור יהוא מאחריהם
עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדרך
ויאמר יהוה אל יהוא
יען אשר חטיבת לעישות היישובני
בכל אשר בלנבי ינשית לבית אחאב
בני רבעים יטבולך על כסא ישראל:
ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה
אלהי ישראל בכל לבנו לאסור מעל
חטאת ירבעם אשר החטיא את
ישראל: בימים ההם החל יהוה לקצות
בישראל ויכס חזאל בכל גבול ישראל:
מן הירדן מזרח השמים את כל ארץ
הגלעד הנגרי והראובני והמנשי מעוין

אלהם. יג הם וסימניהן
הלך. יקבין מלך ישראל
וישובו אליו לא העמידך.

והוא שכל ישראל יודעין שמן ויעקב
 וישראל יודעין שמן ויעקב
 וישראל יודעין שמן ויעקב

על המלך ה' וסוף... ויך את ירכו אותו ויעמדו על המלך... ויעמד ואת ירכו העם והקטנים על המלך וימליכו... ותרם את דרכיו הימי... ויאמר במוטן לפע המלך... ועל כוב הסוף בסוף... וסמן המלך... ויחברו בת שבע אל המלך... 206

אשר על נחל ארנון והגלעד והכשן:
ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה
וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל: וישכב
יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון
וימלך יהואחז בנו תחתיו: והימים
אשר מלך יהוא על ישראל עשרים
ושמנה שנה בשמרון:
ועתליה אם אחיהו וראתה כי מתבנה
ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה:
ותקח יהוישבע בת המלך יורם אחות
אחיהו את יואש בן אחיהו ותגב
אתו מתוך בני המלך הממותים אתו
ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו
אתו מפני עתליהו ולא הומת: ויהי
אתה בית יהוא מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על הארץ:
ובשנה השביעית שלח
יהוידיע ויקח את שרי המאיות לכרי
ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוא ויכרת
להם ברית וישבע אתם בבית יהוא
וידא אתם את בן המלך: ויעסל אמר
זה הדבר אשר תעשו השלישית מכם
בא השנת ושמרי משמרת בית
המלך: והשלישית בשער סור
והשלישית בשער אחר הרצים
ושמרתם את משמרת הבית מסה:
ושתהידות בכם כל יציאת השנת
ושמרו את משמרת בית יהוא אל
המלך: והקפתם על המלך סביב איש
וכליו בידו והבא אל השדרות יומת

והיו את המלך בצאתו ובכאו: ויעשו
שרי המאות ככל אשר צוה יהוידיע
הכהן ויקחו איש את אנשיו באי
השנת עם יציאת השנת ויבאו אל
יהוידיע הכהן: ויתן הכהן לשרי
המאות את החנית ואת השלטים
אשר למלך דוד אשר בבית יהוא:
ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף
הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית
למזבח ולבית על המלך סביב: ויציא
את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת
העדרות וימלכו אותו וימשיחו ויבוכו
ויאמרו יחי המלך:
ותשמיע עתליה את קול הרצין
העם ותבא אל העם בית יהוא: ותרא
והנה המלך עמד על העמוד כמישפט
והשרים והחיצרות אל המלך וכל עם
הארץ שמחו ותקע כחצצרות ותקיע
עתליה את בנה ותקרא קשר קשר:
ויצו יהוידיע הכהן את שרי המאות פקדי
החיל ויאמרו אלהם הוציאו אתה אל מנת
לישדרות והבא אחריה המת בחורבניאמו
הכהן אל תומת בית יהוא: וישכמו להידים
ותבא דרך מבוא הסוסים בית המלך
ותומת יסם: ויכרת יהוידיע
את הנרית בין יהוא ובין המלך ובין העם
להיות לעם ליהוא ובין המלך ובין העם:
ויבאו כל עם הארץ בית העל ויתעורו
את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב
ואת מתן כהן העל הרגו לפני המזבח
וישם הכהן פקדות על בית יהוא:

ויוצא אתכם כסוד הכרזת... ויוצא את בן המלך... ויבא יהוא וימשיכו את המלחמה... וכל עם... ויבא את המלך... וכל עם הארץ שמחו... ויבכו וידכרו חומם... ויסריסום ויחזקנם וכל עם הארץ יודמיהו... 206

עליון עמודי ארבעה עשר וישיב את כל העם אל בית ישראל ויאמר להם הנה אנכי שלחתי את משה ואהרן לפניי ואת ישראל יצאתי ממצרים ואת כל הארץ אשר אני בא אליו ואת כל הארץ אשר אני בא אליו ואת כל הארץ אשר אני בא אליו

ויקח את שרי המאות ואת הכריות ואת
הרצים ואת כל יעם הארץ וירדו את
המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער
הרצים מבית המלך וישב על כסא
המלכים וישמח כל עם הארץ והיו
ישקטה ואת צל יהוה המיתו בחרב
בית מלך: **ב**ן שבע
שנים הוא ש במלכו: בשנת שבע
ליהוא מלך יהוא ש וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו צבה מנא
שבע: ויש ש יהוא ש השר בעני יהוה
כל ימיו אשר הורהו יהוה יע הכהן:
וק הבמות לאסרו יעד העם מזבחים
ועקטרים בבמות: ויאמר יהוא ש אל
הכהנים כל כסף הקדשים אשר יבא
בית יהוה כסף עזר איש כסף נפשות
יעבדו כל כסף אשר יעלה על לב
איש להביא בית יהוה: יקחו להם
הכהנים איש מאת מנרותם יחזקו
את כדק הבית לכל אשר ימצא שם
כדק: ויהי בשנת עשרים
וישלש שנה למלך יהוא ש לאחזקו
הכהנים את כדק הבית: ויקרא המלך
יהוא ש ליהוידע הכהן ולכהנים
ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים
את כדק הבית ויעתה אל תקחו כסף
מאת מנרתם כי לכדק הבית תתעורו:
ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת
העם ולבלתי חזק את כדק הבית: ויקח
יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר
כדלתו ויתן אתו אצל המזבח כימין

בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה
הכהנים שמרי הכסף את כל הכסף
המובא בית יהוה: ויהי כראותם כי רב
הכסף בארון ויעל ספר המלך והטהן
הגדול ויערו וימנו את הכסף הנמצא
בית יהוה: ונתנו את הכסף המתכן על
יד עשרי המלאכה הפקדים בית יהוה
ויוצאהו לחרישי העין ולבנים
העניים בית יהוה: ולגדלים ולחיצבי
האבן ולקנות יענים ואבני מחיצב לחזק
את כדק בית יהוה ולכל אשר יצא על
הבית לחזקה: אך לא יעשה בית יהוה
ספות כסף מזמרות מזרקות חיצצרות
כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא
בית יהוה: כי לעשרי המלאכה יתננו
ודחקו בו את בית יהוה: ולא יחשבו את
האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם
לתת לעשרי המלאכה כי נאמנה הם
יעשים: כסף איש וכסף חטאות לא
יבא בית יהוה לכהנים יהיו:
אז יעלה חזאל מלך אדם וילחם יע
נת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות יע
ירושלם: ויקח יהוא ש מלך יהודה
את כל הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחז יהו אבותיו מלכי
יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב
הנמצא באצרות בית יהוה ובית המזבח
וישלח לחזאל מלך אדם ויעל מעל
ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר
יעשה הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו

עבריו ויקשרו קשר ויכונא את יואיש
בית מלאה הדר סלא ויוזכר בן שמעון
ויהוזהב בן שמר עבריו הנהו וימרת
ויקברו אתו יעם אבתיו בני דוד וימלך
אמצינה בנו תחתיו:

בשנת צאריסו שליש שנה
ליואיש בן אחויה מלך יהודה מלך
יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון
שבני צארה שנה וייעצו הרע בני צנ
יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל לא סר
ממנה ויחר אף יהוה ביישראל ויתנם
ביד חזאל מלך ארם וכיד בן הדד בן
חזאל כל הימים ויחל יהואחז את פני
יהוה וישמיע אליו יהוה כיראה את
לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם:
ויתן יהוה ליישראל מושיע וינצו
מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
באהליהם כתמל שלישם אך לא
סרו מחטאות בית ירבעם אשר
החטי את ישראל כה הלך וגם
האשרה עמדה בשמרון כי לא
הישאיר ליהואחז יעם כי אם חמישים
פרישים וצארה רכבו וצרת אלפים
רגלי כי אנדם מלך ארם וישמם נעצו
לדיש ויתר דברי יהואחז וכל אשר
עשה וגבורתו הלאהם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב יהואחז יעם אבתיו ויקברהו
בשמרון וימלך יואיש בנו תחתיו:
בשנת שלשים ושבני

שנה ליואיש מלך יהודה מלך יהואיש
בן יהואחז על ישראל בשמרון שליש
שנה שנה וייעצו הרע בני צנ יהוה
לאסר מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל כה הלך:
ויתר דברי יואיש וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם יעם אמצינה מלך יהודה
הלאהם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב יואיש יעם אבתיו
וירבעם יעם על כסאו ויקבר יואיש
בשמרון יעם מלכי ישראל:
ואלישע הנביא חלה את חליו אשר ימורת
בו וירד אליו יואיש מלך ישראל וינך
יעל פניו ויאמר אבי רכב ישראלי
ופרישיו ויאמר לו אלישע קח קשת
וחצים ויקח אליו קשת וחצים ויאמרו
למלך ישראל הרב ירך על הקשת
וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי
המלך ויאמר פתח החלון קדמה
ופתח ויאמרו אלישע צורה וזור ויאמרו
היך תשועה ליהוה והיך תשועה בארם
והכית את ארם באפק עד כלה ויאמרו
קח החצים ויקחו ויאמרו למלך ישראל
הך ארצה הך שלש פעמים ויעמדו ויקצו
יעליו איש האלהים ויאמרו להנות חמש
אויש פעמים אזהכית את ארם עד
כלה ויעתה שלש פעמים תכה את ארם:
וימת אלישע ויקברהו ונדודי
מואב יכאו בארץ בא שנה:
פ

אחר מות שני בני אהרן אחר מות יהואש בן יואאחז ודברי המלך כענין זה סדר וסדרה כי ראיה את ענין ישראל

יהודה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל וישיב יהואש
עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי
ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו
ויהי אמיציהו בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יהואש בן יואאחז
מלך ישראל חמש עשרה שנה
ויתר דברי אמיציהו הלא הם כתבים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינסו
לכישתו ויטלחו אחריו לכישתו ומיתו
שם וישיאו אתו על הסוסים ויקבר
בירושלם עם אבתיו בעיר דוד ויקחו
כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש
עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו
אמיציהו והוא בנה את אילת וישבה
ליהודה אחרי שבעה מלך עם אבתיו
בשנת חמשים עשרה שנה
לאמיציהו בן יואש מלך יהודה מלך
ירבעם בן יואש על ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה וייעש הרע
בענין יהודה לאסור מכל חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל והוא
השיב את גבול ישראל מלבוא חמת
עד ים העצה כדבר יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בד עבדו יונה בן אמתי
הנביא אשר מצת החפר: כיראה יהוה
את עני ישראל מרה מאד ואפס עשו
ואפס עזבו ואין עור לישראל: ולא
דבר יהוה למחות את שם
ישראל מתחת השמים

ויושיעם בד ירבעם בן יואש ויתר
דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם ואשר השיב את דמשק
ואת חמת ליהודה כי ישראל הלא הם
כתבים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישיב ירבעם עם אבתיו
עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו
תחתיו: בשנת עשרים
ושבע שנה לירבעם מלך ישראל
מלך עזריה בן אמיציה מלך יהודה
בן שש עשרה שנה היה במלכו
וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם
וישם אמו יכליהו מירושלם וייעש
הישר בענין יהוה ככל אשר עשה
אמיציהו אביו ורק הנמות לאסרו
עוד העם מזבחים ומקטרים נבמות
וינעץ יהוה את המלך ויהי מצר עני
יום מותו וישיב בבית החפשיית ויותם
בן המלך על הבית שפט את עם
הארץ ויתר דברי עזריה וכל אשר
עשה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: וישיב עזריה
עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו
בשנת שלשים ושמנה שנה
לעזריה מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם
על ישראל בשמרון ששה חדשים וייעש
הרע בענין יהוה כאשר עשו אבתיו לא
סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל ויקשר עליו שלם כעש
ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו

ולא יחיו כאבתם דוד סדר וסדרה וישיעם דעתהאל בן קמ מתחת העומים קורח בענין מולל בדגליו מרה באיבגגתו וישיעם בן ישראל אל וישיעם בן למען שמו

ה כלן כתר טעל ... וסיל ... בכל פשטתם ... כי לא טתח ... ואת כל ההורות ... ככל צונו ... וכל גלגלם אנהר ...
אתכם ... תועותכם ... כי לבראשונה ... שחם ההרבות ... ונבוכדנצר לאהרן הכהן וסיל ... להלל תלל

ויתר דברי זכריה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל:
הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוה
לאמר בני רביעים ישובו לך על נפא
ישראל ויהיו כן:
שלום בן יבש מלך בשנת שלשים
ותשיע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך
ירחמים בשמרון וייעל מנחם בן עדי
מתרצה ויבא שמרון וימיתו וימלך
בן יבש בשמרון וימיתו וימלך
תחתיו: ויתר דברי שלום וקישור
אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:
אז יטה מנחם את תפסח ואת כל
אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא
פתח ויך את כל ההרתי בקינ:
בשנת שלשים ותשיע שנה
לעזיה מלך יהודה מלך מנחם בן
נדי יעל ישראל יעשר שנים בשמרון:
ויעשר הרעביעני יהוה לאסור מיני
חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל כל ימיו: באפול מלך
אשור יעל הארץ ויתן מנחם לפול
אלף ככר כסף לחיות ידיו אתו:
להחזיק הממלכה בידו: ויבא מנחם
את הכסף על ישראל יעל כל גבורי
החיל לתת למלך אשור חמישים
שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך
אשור ולא יצמד שם בארץ: ויתר
דברי מנחם וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים

מחלה
לעזיה

בשנת

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

למלכי ישראל: וישב מנחם עם
אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו:
בשנת חמישים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם
על ישראל בשמרון שנתים: ויעש
הרעביעני יהוה לאסור מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל: ויקשר יעל פקח בן רמליהו
יטלישו ויבאו בשמרון בארמון בית
מלך את ארנב ואת האריה ויעמו
חמישים איש מנני גלעדים וימתו
וימלך תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל
אשר עשה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל:
בשנת חמישים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן
רמליהו יעל ישראל בשמרון עשר
שנה: ויעש הרעביעני יהוה לאסור
מן חטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל: כימי פקח מלך
ישראל בא תולת פלאסר מלך
אשור ויקח את יעל ואת אבלי בית
מינכה ואת יענה ואת קדש ואת
הצור ואת הגלעני ואת הגלילה כל
ארץ נפתלי ויגלם אשורה: ויקשר
קשר הושיע בן אלה על פקח בן
רמליהו ויבאו וימיתו וימלך תחתיו
בשנת יצארים ליותם בן עזיה: ויתר
דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל:

הספר

בדקדק
של ישה

בגבי

ה

בגבי

לא כסר דכיון על יכל וכלה כועתן ... ויאמר אלהים ויעזבו חסידים ... או מיצא אברהם וכחשבה יצו את אהרן ואת בניו ... והכה לקח ויחזק את עגלון ...
ויאמר לבן ויתקם הנח אהרן ... לא טוב הדבר ועתה כה תאמר דשמואל ... ויצא פנחס את הכסף ... והמלך העקיד ערות על יאור: על כן על בחור יו ...
גבה לבן ... ואמרתם על מה על ... לשחך למלך ... על כן על פואם ... ולא זעקו אלו ... אשר הים על ירמיהו ... על הסדר ועל אמתך ...

ואמר ואמר
מלך

וישב ויבא מלך בבל מאשור ומכורתי וישב שם רעבים וישב יסף את אביו ואת אחיו וישב שם את בני ישראל וישב אתם סלה ויחבור ויער

ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז ויקצין המלך אחז את המסעות המכונות ויסרניע עליהם את הכיור ואת היסוד מלך הכר העז שנת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אנבים ואת מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מנא המלך החיינה הסככת יהוה מפני מלך אשור ויתר דברי אחז אשר עשה הלאהם כתבים על ספר דברי הימים למלכי יהודה וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו

בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הוישיע בן אלה בשמרון על ישראל תשיע שנים ויעש הוישיע בניני יהוה רק לא במלכי ישראל אשר היו לפניו עליו יעלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הוישיע עבד וישב לו מנחה וימצא מלך אשור בחוישיע קשר אשר שלח מלאכים אל סווא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרו מלך אשור ויאסרוהו בית כלא ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויער עליה שלש שנים בשנת התשיעית להוישיע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המינלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים

וייראו אלהים אחרים וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם נמלות בכל עריהם ממגדל גזרים עד עיר מכער וייבנו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן ויקטרו שם בכל נמלות כגוים אשר הצלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה ויעבדו הצלילים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל גבאיו כל חזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים ולא שמיעו ויקשו את ערפם כיעף אבתם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבתם ואת עדותיו אשר העיד גם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סבבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם ויעבדו את כל מצותיהם ויהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עתים ויעשו אשה וישתחוו לכל עבא השמים ויעבדו את הכעל ויעבדו את בניהם ואת בנותיהם נאש ויקסמו קסמים ויעשו ויתמכרו

וישב ויבא

וישב ויבא

וישב ויבא

וישב ויבא

וישב ויבא

לא כן בקר וסוף לא כן אבי מזה לא כן לבו נא הנבדלים לא כן עבדי משה בכל בתי יאחז לא כן נתן לך לא כן אחילה למעך לא כן הדבר כי אש"ט לא כן בית עס אל לא כן אבדנו עשויים ויהאוב בני ישראל דברים לא כן ידברו לא כן אכלה בבו לא כן יחמה בבו לא כן עבדתי שמענו גאון מואב לא כן הדשעס

ויהי כשנת שלש להושיענו מאלהים ויהי כשנת שלש להושיענו מאלהים ויהי כשנת שלש להושיענו מאלהים

והבית אשר בדת אלהים לא תשחית
ולא תיראו אלהים אחרים כי אם את
יהוה אלהיכם תראו והוא יציל אתכם
מיד כל אינכם ולא יסמיעו כי אם
כמי שפטם הראשון הם יעשים ויהיו
הגוים האלה יראים את יהוה ואת
פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני
בניהם כאשר יעשו אבותם הם יעשים
עד היום הזה
ויהי בשנת שלש להושיענו מאלה
מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך
יהודה בן עשרים וחמש שנה היה
במלכו ויעשרים ותשע שנה מלך
בירושלם וישם אמו את בת זכריה
ויעשרה ה' אשר ביעני יהוה כל אשר
יעשה דוד אביו הוא הסיר את הנמות
ושבר את המצבות ונרת את האשרה
וכתת נחשת הנחשת אשר עשה משה
כיעד הימים ההם היו בני ישראל
מקטרים לו ויקרא לנחשתו ביהוה
אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה
נמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו
לפניו וידבק ביהוה לאסר מאחריו
וישמר מצותיו אשר עוה יהוה את
משה ויהיה יהוה עמו בכל אשר
יעשה ויבן וימרד במלך אשור ולא
עברו והוא הכה את פלשתים עד
עזה ואת תכוליה ממעל נצרים עד
עיר מנער
ויהי בשנה
הרביעית למלך חזקיהו היא השנה
השביעית להושיענו מאלה מלך

ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור
על שמרון ויצר עליה וילכדה מקצה
שלש שנים בשנת ישי לחזקיה
האשנות השעל חושע מלך ישראל
נלכדה שמרון ויגל מלך אשור את ישראל
אשורה וינחם בחלח ובחבור עבר גזון
וערי מדי על אשר לא שמיעו בקול
יהוה אלהיהם ויעברו את נביתו את
כל אשר עוה משה עבד יהוה ולא
ישמיעו ולא יעשו
ובארבע עשרה שנה למלך
חזקיה עלה סנחריב מלך אשור
על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם
וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך
אשור לכישה לאמר הטאתי טוב
מעלי את אשר תתן עלי אש ואיש
מלך אשור על חזקיה מלך יהודה
שלש מאות כנר כסף ושלשים
כנר זהב ויתן חזקיה את כל הכסף
הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך
בעתה היא קצין חזקיה את דלתות
היכל יהוה ואת האמנות אשר עפה
חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך אשור
וישלח מלך אשור את
תרין ואת רבסרים ואת רבשקה
מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל
כנר ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם
ויעלו ויבאו ויעמדו נתעלת הנדבה
העליונה אשר במסלת שדה כובס
ויקראו אל המלך ויעזא אלהים אליהם
בן חלקיהו אשר על הפת ושבעה

ויהי כשנת שלש להושיענו מאלהים ויהי כשנת שלש להושיענו מאלהים ויהי כשנת שלש להושיענו מאלהים

וַיֵּשֶׁתְּ הוֹלֵאֵם כְּתָבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשִׁיָּהוּ

וְעַתָּה יִמְלֹךְ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן תְּחִתָּיו׃
וְלֹא־הָסִיף יוֹד מֶלֶךְ מִיָּדֶיךָ אֶת־מַאֲרָצוֹ׃

מִלֶּקֶחַ מִלֶּךְ בְּכָל מַעֲוֵה מִצִּירִים יֵעָנֶה
וְהָיָה כִּי יִשְׁרָאֵל יִמְלֹךְ יִמְלֹךְ מִצִּירִים

בן שמנה יגשנה יגשנה
יהויכין במלכו וישלשה חדשים מלך

בִּירוּשָׁלַם וַיֵּשֶׁב אִמּוֹנִי שְׂתָאֲבַת אֵלֶתָּן
מִירוּשָׁלַם וַיֵּיזֵשׁ הָרָצַב בְּמִצְרַיִם יְהוֹשֻׁעַ בֶּנ־נָדָב

אִשֶּׁר יֵשֶׁה אֲבִיו בֵּית הָהוּא עֲלֶה
יֵשֶׁר וְכִכְרוֹנָאֵר מִלֶּךְ בְּבֵל יְרוּשָׁלַם

וּתְבֹא הַיָּצִיר בְּמִעוֹר: וַיָּבֹא נֹכַח נְאֻם אֵל
מֶלֶךְ כָּל יְהוּדָה יִיר וּמִדָּוִד אֲרִיס עֲלֵיהֶן:

וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹחַדִּי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים עַל מֶלֶךְ כָּל
הָאָדָם וַיִּזְכְּרוּ וַיִּזְכְּרוּ וַיִּזְכְּרוּ וַיִּזְכְּרוּ וַיִּזְכְּרוּ

אתו מלך בכל בשנת שמנה למלכו :

וְאֵצְרוֹת בֵּית הַסֵּלֶךְ וּקִצֵּץ אֶת־כָּל־

והיה כאשר ינשה ישראלה בדרך יסא
בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה והנלה

אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־הַשְּׂוֹמֵם וְאֶת־
גְּבוּרֵי־הַחֵיל יַעֲזֹרָה אֲלֵפִים גִּזְלָה וְכָל־

החורש והמסגר לא נשארו זולת דלת
עם הארץ: ויגדל את יהוים כן ככלה ואת

אֶסְהַמְלֶךְ וְאֶתְנִישִׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־סֹרִיסָיו
וְאֶת־אֹלֵי הָאָרֶץ הַזֶּה לְמַלְכָּה מִיְּרוּשָׁלַם

פבלה: ואת כל אנשי החיל שבצת
אלפיס והחרשו והמסגר אלף הכל

גפרים ישי מלחמה ויבאם מלך
בכל צולה ככלה: וימלך מלך צבא

$\frac{1}{\sqrt{x}} = x^{-\frac{1}{2}}$

[illegible]

בבליה כס יסוד ונשא הקול ככלה יכל את הויכין ב סו עבדו למענכם כדלית למגור הסן
משכום בבליה ואם נביאים בגלותו בבליה יובאו ואת יציה מלך דברי הספר

ובחדש החמישי בשבעה לחדשה
שנת תשיע נשרה שנה למלך
נבנאצ מלך בבל לא נבנאצ רב
טבחים עבד מלך בבל ירושלם
וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל נתי ירושלם ואת כל בית עז
שרף באש ואת חומת ירושלם סג
נתנו כל חיל כשדים אשר יר
טבחים ואת תר העם הנשארים
בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על
המלך בבל ואת תר ההמון הגלה
נבנאצ רב טבחים ומדלת הארץ
השאר רב טבחים לטרמים ולגבים
ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה
ואת המכנות ואת הנחשת אשר
בבית יהוה שברו כשדים וישאו את
נחשתם בבלה ואת הסירה וארז
היעים ואת המזמרות ואת הנפורת
ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו
לקחו ואת המחתות ואת המזרקות
אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח
רב טבחים העמודים יטעם הים
האחד והמכנות אשר ינשה שלמה
לבית יהוה לא היה משקל לנחשת
כל הכלים האלה שמנה עשרה אמה
קומת העמוד האחד וכתרתו עריו
נחשת וקומת הפרדת שלש אמה
ושכלה ורמנים על הכתרת סביב הכל
נחשת וכאלה לעמוד הישני על
השכנה
ויקח רב טבחים את שריה

פחן חדאש ואת צפניהו כהן משנה
ואת שלשת שמרי הסף ומנה עיר
לקח סורים אחד אשר הוא פקיד על
אנשי המלחמה וחמישה אנשים
מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
ואת הספר שר הצבא המצבא את
עם הארץ וישישים איש מעם הארץ
הנמצאים בעיר ויקח אתם נבנאצ רב
רב טבחים וילך אתם על מלך בבל
ובלתה ויד אתם מלך בבל וימיתם
ברבלה בארץ חמת ועל יהודה מעל
אדמתו ואת העם הנשאר בארץ יהודה
אשר השאר נבנאצ מלך בבל
ויפקד עליהם את נדל יהוה ואת חקם
בדשן וישמעיו כל שר
החילים המה והאנשים כי הפקיד
מלך בבל את נדל יהוה ואת אל נדל יהוה
המצפה וישמעיו על בנתניה ויחנן
בן קרח ושריה בן תעמל הנטפרת
ויאזניהו בן המענת המה ואנשיהם
וישבע להם נדל יהוה ואנשיהם
ויאמר להם אל תיראו מעבד הנשדע
שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטע
לכם ויהי סור שהשבע
בא ישמעיו על בנתניה בן אלישבע
מורע המלוכה ונשרה אנשים אתו
ויבאו את נדל יהוה ואת היהודים
ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה
ויקמו כל העם מקטן ועד גדול
וישרי החילים וצבא מצרים כי יראו
מפני כשדים

אלעזר לבל גולה נביאים לבל מקדונו החולים בבליה
ופרשתי ופרשתי ולעזובת השכנה עלה גלית
על הכלים האלה וסוף העמודים שנים חים לא יקדו דברי הויכין לבלים האלה וכתבו
אסוריהו הטע דעסו עמיה לכות הכוה

ויהי בשלישים וישיבני שנה לצלות יהויכין
מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וישיבני
לחיי ששנא אויל מודך מלך בבל בשנת מלכו את
ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל:
ושנא את בעדי כלאו ואכל לחם תמיד לפני כל ימי חייו
וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום
ביומו כל ימי חייו:

לאמר לחמנו נאכל וישמלתנו נלבש
רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו :
כיום ההוא יהיה צמח יהוה
לענני ולכבוד ופרי הארץ לנגחון
ולתפארת לפליטת ישראל : והיה
הגשאר בציון והנוטר בירושלם קרוש
יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם :
אסרחין אדני את צאת בנות ציון
ואת דמי ירושלם ידיח מקרבה ברוח
מישפט וברוח בער : וברא יהוה יעלכו
מכון הר ציון ועל מקראו יענו יומם
ועשן וננה איש להנה לילה כי על כל
כבוד חפה : וסכה תהיה לעל יומם
מחובל מחסה ולמסתור מזרם
וממטר : אשירה נא
לידי ישידת דודי לכרמו כרם היה
לידי בקרן בני שמן : ויעקוהו ויסקלו
ויטעו ישראל ויבן מעל בתוכו וגם
יקח צנכו ויקו לעשות יענבים
ויעש באשים : ויעתה ישבירושלם
ואיש יהודה שפטו נא כינו ובין כרמי
מה לעשות עוד לכרמי ולא יעשירני
בומדוע קויתי לעשות יענבים ויעש
באשים : ויעתה אודיעה נא אתכם את
אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו
והיה לבער פרץ עד וזה היה למרמס :
ואשיתו כתר לא יזכר ולא יעדר
ועלה שמיר ושית ועל הענבים אעזה
מהמטר עליו ממטר : כי כרם יהוה צבאות
בית ישראל ואיש יהודה גטע שעשעיו ויוק
למיטפט וזהנה מיטפח לעקוהו וזהנה צעקה

יַעֲנֶתָהּ כֵּן וְחַטָּאתָם כַּסֶּדֶם הֵעִידוּ לֹא
בָּחֲדוּ אוֹיֵל נִפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רִיעָה :
אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב כִּי פִּי מִיָּלִילָהֶם
יֵאָכְלוּ אוֹיֵל רִשְׁעֵי עֲרִיצַת גִּמְלוֹ יִדְּיוֹ
יַעֲשֶׂה לוֹ : עַמִּי נִגְשִׁיו מִיָּלִיל וְנָשִׁים
מִשְׁלֹחַ עַמִּי מֵאִשְׁרֵיךְ מִתְעַסְוֹדֶךָ
אֶרְחֹתֶיךָ בָּלִיעוּ :
נִגְבֹּלִיכָהּ
יְהוָה וַיַּעֲמֵד לִדְיֹן עַמִּים : יְהוָה בְּמִשְׁפַּט
יִבְּאֵם עַם זָקֵן עַמּוֹ וְיִשְׁרִי וְאַתָּם בְּעֶרְתָם
הִכְרַם גּוֹלֵת הֵעִנִּי בְּכַתִּיכֶם : מַלְכֶם
תִּדְבְּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עַנְיִים תִּטְחֹנוּ נָא
אֲדֹנֵי יְהוָה יִנְבְּאוּת :

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵצֵן כִּינְכָהוּ בְנוֹת
צִיּוֹן וְתִלְכְּנָה נְטוּוֹת גְּרוֹן וּמִשְׁקָרוֹת
יַעֲנִים הַלֹּךְ וְטָפָא תִלְכְּנָה וְנִרְגְּלֵיהֶם
תִּנְכַּסְנָה וְיִשְׁפַח אֹדֶנִי קִדְקֵד בְּנוֹת
צִיּוֹן וַיְהִי כִּפְתָּהוּ יַעֲרָה:

ביום ההוא יסיר אדני את תפארת
 העצבים והשבבים והשהרנים
 הנטפות והשרות והרעלות והפארים
 והצנדות והקשרים ובת הנפש
 והלחשים: הטבעות ונזמי האף
 המחליצות והמעטפות והמטפחות
 והחריטים: הצליננים והסדינים
 והצנפנות והרדדים: והיה תחת כנשם
 מק יהיה ותחת חנורה נקפה ותחת
 מעשה מקישה קרחה ותחת פתניגל
 מחצית שק כיתחת פי: מתוך כחוב
 פלו ונבורתך במלחמה: ואנו ואברו
 פתחיה ונקתה לארץ תשב: והחזיקו
 שבע נשים באיש אחד ביום ההוא

מעשה .. כל בל מעשה .. והיה רחוק בשם מק יוד .. ולא יהיה למעדים מעשה .. הפסוק
אם כחמר עשית .. וקבריתו בקבריתו .. ובכל מעשה אשר החל .. להם .. אדם מעשה .. את כל זה ראיתי .. כל
אשר תמנה ידך .. כי תעב כל מעשה ..

[illegible]

וטובים	י ב מ ו ש חם • וס'ם	כאמ' ין -טחאות- ידיוקס יטובים יי גלות דעניו וטובים יי
שננים	י ז נל	אשר חיבו שננים חניך שנונים ח'ט נבזר שננים
השך	ד	צר ואור השך אשך השמש ביצתה אור השך באהל ח'ט

על מי יצא וואס ער האט געטון... קדושה... שמוע עמי וואס ער האט געטון...

וואו וועטו כלם כנחלי הפתות וכנקיקי
הסלינים וככל הנצנונים וככר
הנהלים: כיום ההוא ילה ארנ
בתער השכרה כעבריה נמלך
אשור אתה ראש וישע הרגלים
ונם את הזקן תספה:

והיה כיום ההוא יהיה איש ענלת
בקר וישת: צאן: והיה מרב עשות
חלב יאכל חמאה כי חמאה ודב: ש
יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה
כיום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה
ישם אלף נפן באלף כסף לישמיר
ולישית יהיה: בחצים ובקישת יבוא
ישמה כישמיר וישית תהיה בל הארץ:
וכל ההרים אשר במערך יצדדון לא
תבוא ישמה יראת שמיר וישית תהיה
למשלח שור ולמדם ישה:

ויאמר יהוה אלי קח לך גליון
גדול וכתוב עליו פחרט אנוש למחר
שלל חשבון: ואעידה ליעים
נאמנים את אורי ההפחן ואת זכריהו
בן ירכיהו: ואקרב אל הנביאה ותהו
ותלך בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו
מהר שלל חשבון: כי כטרם ידע
הנער קרא אבי ואמי ישא אתחיל
דמי שק ואת שלל שמרון לפני מלך
אשור: ויסף יהוה דבר
אלי עוד לאמר: יינן כי כאס העם
הזה את מי השלה ההלכים לאט
ומישוש את רצון ובן דמליהו: ולכן
הנה ארנ מעלה עליהם את עי העור

היעצמים והרבים את מלך אשור
ואת כל כבודו ויעלה על כל אפיקיו
והלך על כל צדיו: וחלף ביהודא
ישטף ויעבר ער צארי גיע והיה
מטות כנפיו מלא רחב ארץ: עמנו
אל: ריע עמים וחרט
והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו
התאזרו וחתו: יענו יעצה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו אל:

כי כה אמר יהוה אלי נחזקתה יד
ויסדני מלכת נדרך הינם הזה לאמר:
לא תאמר דון קשר למל אשור יאמר
הינם הזה קשר ואת מוראו לא תוראו
ולא תעריצו: את יהוה יבא אות ארנו
תקדישו והוא מוראכם והוא מער עמנו
והיה למקדש ולאבן נגף ולעור מכשול
לישגיבתי ישראל לפח ולמוקש ליושג
ידו ישלם: וכישלון בסרבים ונפרו
ונשברו ונקשו ונלכדו:

צור תעודה חתום תורה למדיו
וחתלי יהוה המסתר פניו מכיר
יעקב וקוית לו: והנה אנכי והילדים
אשר נתן לי יהוה לאתות ולמפתים
בישראל מעם יהוה יבא אות השכן
בהר ציון: וכי אמרו אליכם דרשו
אל האבות ואל הידענים המצפצפים
והמהגים הלא עם אל אלהיו ידרש
כיעד החיים אלהמתים: לתורה
ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה
אשר אין לו שחר: ויעבר בה נקשה
ורעב והיה כירעב והתקצף וקלל

למהר לשלחם... שמואל אביא שיצא נחזיקהו דמוכאי... זכרון... זכרון... זכרון...

במלכו ובאלהיו ופנה למינהו ואל
ארץ כיט והנה ערה וחשכה מעוף
ינוקה ואפלה מערה: כ לא מויעף
לאשר מויעף לה כיעת הראשון הקל
ארינה וכולן וארינה נפתלי והאחרון
הכניד דרך הים עבר הירדן עליל הגנים
העם ההלכים פחשך ראו אור גדול
ישבי בארץ עלמות אור ננה עליהם:
הרבית הגוי לא העלתה שמחה שמחה
לפניך כשמחת בקציר באשר יצילו
בחלקם שלל: כי את על סבלו ואת
מטה שממו שנטה נגיש בו החתרת
כיום מדין: כי כל סאון סאן כרעיש
וישמלה מגוללה כדמים והיתה לשרפה
מאכלת אש: כי ילד לנזון נתן לנו
ותהי המישרה על שממו ויקרא שמו
פלא ויעין אל גבור אבי יעד שר שלום:
לסובה המישרה ושלום אין קץ על
כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה
ולמענה כממשפט ובעדקה מיעתה
ועד יעלם קנאת יהוה יצא אותה עשה
זאת: דבר שלח יהוה ארני
ביעקב ונפל בישראל: וידעו העם
כלו אפרים ויוזשכ שמוון כנאורה
ובעד ללכך לאמר: לכנים נפלו וגוית
נכנה שקמים גדיעו וארזים נחליף:
וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת
אביו יסכסך: אדם מקדם ופלשתים
מאחור ויאכלו את ישראל ככל פה
ככל זאת לא שב אפיו ועוד ידו נטויה:
והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה

יצא את לאדרשו:
ויכרת יהוה מישראל ראש
וזנב כפה ואנמון יום אחד זקן ונשוא
פעם הוא הראש ונביא מורה שקר
הוא הזנב: ויהיו מאשרי העם הזה
מתעים ומאשריו מכלעים: על כן
יעל בחוריו לא ישמח אדני ואתיתמו
ואת אלמנתיו לא ירחם ככלו הנק
ומרעיו כל פה דבר נבלה ככל ואת לא
ישב אפיו ועוד ידו נטויה: כי כיערה
כאשר שיעה שמיר וישית תאכל
ותנעת כסככי היער ויתאכנו גאות
יעשן: כי כרת יהוה יצא אותה ניעתם
ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש
אל אחיו לא יחמלו: ויגור על ימין ורע
ויאכל על שמאול ולא ישבעו איש
בשר זרעו יאכלו: מנשה את אפרים
ואפרים את מנשה יחרו המה על
יהודה ככל זאת לא שב אפיו ועוד ידו
נטויה: הוי החקקים חקקי
און ומסתבים עמל כתבו: להטות מדין
דלים ולגל משפט יעני עמי להיזרת
אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: ומה
תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק
תבוא על מיתנוסו לעורה ואנה
תעזבו כבודכם: מלתי כרע תחרת
אסיר ותחת הרוגים יפלו ככל זאת
לא שב אפיו ועוד ידו נטויה: הוי אשור
ישנט אפיו ומה הוא אבידסו עמי: בני
חנף אשלחנו ועל עמ עברתי אצנול שח
שלל ולכזבו ולשימו מרמס כחמרו חוצות:

הענין

הענין

הענין

הענין

הענין

ירושלם היום סביב לה יושמר נאמר...
והעם לא שמעו המצוה...
כי בעצרי הרעש...
והעם לא שמעו המצוה...
כי בעצרי הרעש...

לכן יישלח האדון יהוה עבאור
במי שמנירוזון והתחת כבדו יקד יקר
ביקד אש: והיה אור ישראל לאש
וקדו ישו ללהבה וביעה ואכלה שיתו
וישמירו ביום אחר: וכבוד יערו וכרמלו
מנפשו עד כישר יכלה והיה כמקם
נכס: וישאר יעין יערו מספר יהיו
ונער יכתבם: והיה ביום
ההוא לא יסיף עוד ישאר ישראל
ופליטת בית יעקב לה שיען על מנהו

חַטְרֵמֵנִי יִשִּׁי וְנִצֵּר מִשְׂרֵשָׁיו יִפְרֹה׃
וְנַחַה עַל יוֹרוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וְנִינָה
רוּחַ יַעֲזָה וְנִבְרָה רוּחַ דִּיעַת וִירָאֵת
יְהוָה׃ וְהָרִיחוּ בִירָאֵת יְהוָה וְלִי
לְמִרְאָה יַעֲזֵנוּ יִשְׁפּוּט וְלֹא לְמִשְׁמֵינִי

במקדש	ו	וקים
אחדה הארץ	בן	אפשיסכא עירומה

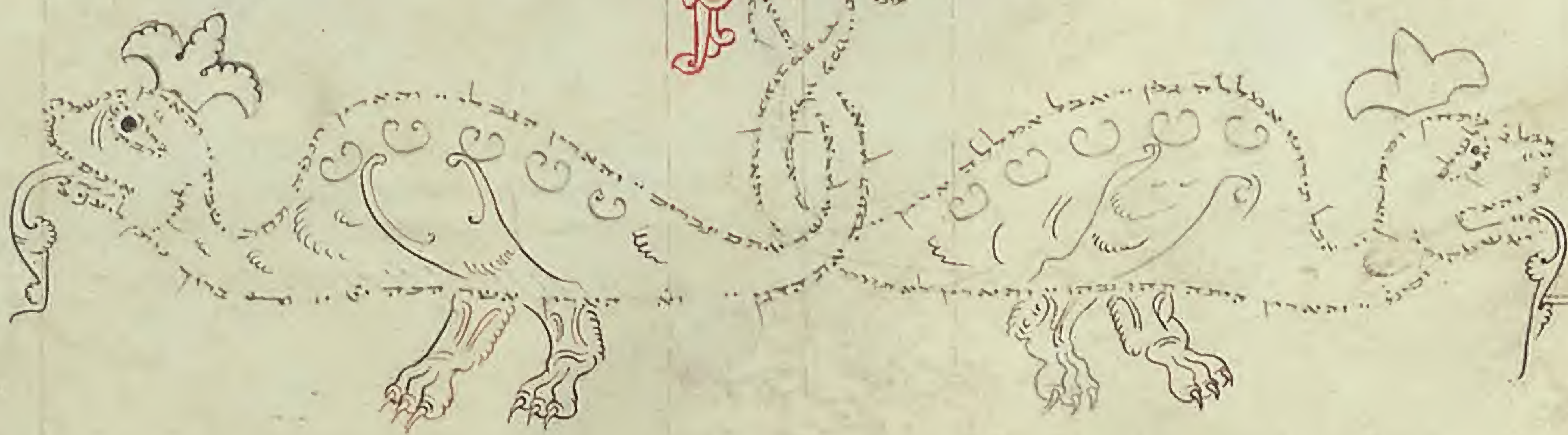
ופקדתי על תכל רעה ועל רשעים
 עונם והישבתי גאון זדים וגאורת
 עריצים אשפיל: אוקיר אני ש מפני
 ואדם מכתם אופיר: על בן שמים
 ארבו ותריע ש הארץ ממקומה
 בעברת יהוה גבאות וביום חרון אפו:
 והיה כיצבי נדה וכיצאן ואין מקבץ
 איש אל צמו יפנו ואיש אל ארצו
 ינסו: כל הנמצא ידקר וכל הנספה
 יפול פחרב: ועל ליהם ירטישו לעניהם
 יישסו בתיהם ונשיהם תישגלנה:
 הנני מיצר עליהם את מדי אשר נספ
 לא יחישכו וזה לא יחפצו בו: וקישתות
 נערים תרטישנה ופרי בטן לא ירחמו
 על בנים לא תחוס עינים: והיתה
 בכל יצי ממלכות תפארת גאון
 כשדים כמהפכת אלהים את סדם
 ואת עמרה: לא תשב לניצח ולא
 תשכן צדור ודור ולא יהל שם
 ערבי ורעים לא ירבעו שם: ורביצו
 שם עיים ומלאו בתיהם אחים וישננו
 שם בעות יענה וישעירים ירקדו שם:
 ויענה אים כאלמנתיו ותנעם כהיכלי
 יעגוקרוב לבוא עתה וימיה לא
 ימישנו: כי ירחם יהוה את יעקב ובחר
 עוד בישראל והנחם על אדמתם
 ועל זה הגר עליהם ונספחו על בית
 יעקב: ולקחום עמים והכיאוים אל
 מקומם והתנחלוים בית ישראל על
 אדמת יהוה לענדים ולשפחות והיו
 שבים לישביהם ורדו בנגשיהם:

והיה ביום ההוא לך
מֵעַצְבֶּךָ וּמִרְגָּזְךָ וּמִן הַעֲבֹדָה הַקִּשָּׁה
אֲשֶׁר יַעֲבֹדְכָּךְ וְנִשְׁאֲתָה מִיִּשְׂרָאֵל הַזֶּה
עַל מֶלֶךְ כָּמֹל וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שִׁבְתָּנִגַּשׁ
יִשְׁבְּתָה מִדְּהֶבָה: שֹׁכֵר יִהְיֶה מִטָּה
רִשְׁעִים שֹׁכֵט מִיִּשְׁלִים: מִכָּה עַמִּים
בַּעֲבֹרָה מִכַּתְּבֵלִית סוֹרֶה וְדֹהַב אֶפְרָיִם
מִדּוֹף כָּל־חֵשֶׁךְ: נָחָה שִׁקְטָה כָּל־
הָאָרֶץ פָּעָחוּרָנָה: גַּם בְּרוֹשִׁים יִשְׁכְּחוּ
לֶךְ אֲרֻזֵּי לִבְנוֹן מֵאוֹ שִׁכְבַּת לֹא יִעֲלֶה
הַכֶּרֶת עֲלֵינוּ: יִשְׁאוּל מִתַּחַת רִנָּה לֶךְ
לִקְרֹאת בּוֹאֵךְ עוֹרֵד לֶךְ רַפָּאִים כָּל־
עֵתוּדֵי אֲרֶץ הַקִּים מִכֶּסֶּאֲוֹתָם כָּל־
מַלְכֵי גוֹיִם: כֹּל־ם יַעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ
גַּם אַתָּה חֲלִית כְּמוֹנוֹ אֵלֵינוּ נִמְשַׁלְתָּ:
הוֹרֵד יִשְׁאוּל גֹּאֲוֶנְךָ הַמִּית נִכְלִיךָ
תַּחְתֶּיךָ יִנְעֶרְמָה וּמִכֶּסֶךְ תּוֹלִיעָה:
אֵיךְ נִפְלַת מִשָּׁמַיִם הִלֵּל בֶּן־יִשְׁחָר
נִגְדִיעַת לֵארוֹן חוֹלֵשׁ עַל גוֹיִם: וְאַתָּה
אָמַרְתָּ בִלְבָבְךָ הַשָּׁמַיִם אֵינֶלֶה מִמֶּעַל
לְכֹכְבֵי־אֵל אֲדִים כֶּסֶּאִי וְאִשְׁבֵּךְ בָּהֶר
מוֹעֵד בִּידֹסְתִי צַפּוֹן: אֵינֶלֶה עַל בִּמְתִּי
עַב־אֲדָמָה לִיעֲלִיּוֹן: אֵיךְ אֵל־יִשְׁאוּל
תּוֹרֵד אֵל יִרְכַּתִּי בּוֹר: רֹאֵיךְ אֵלֶיךָ
יִשְׁנִיחוּ אֵלֶיךָ יִתְבּוֹנְנוּ הִזֵּה הָאֵי־שׁ
מִרְגָּז הָאָרֶץ מִרְעִישׁ מִמַּלְכוֹת: שֵׁם
תָּבֹל כַּמִּדְּבָר וַיַּעֲרִיז הָרֶם אֶסְרִיז לֹא
פָתַח בֵּיתָה: כָּל־מַלְכֵי גוֹיִם כֹּל־ם יִשְׁכְּבוּ
בְּכֹבֶד אִישׁ בְּבֵיתוֹ: וְאַתָּה הַיִּשְׁלַכְתָּ
מִקְבְּרְךָ כִּנְעָרָנִי עַל־כֶּשֶׁת הָרָגִים
מִנְּעִי חֶרֶב יוֹרֵדִי אֵל אֲכַנִּי בּוֹרֶכְפְּנִי

הנה יהוה פוקק הארץ ויולקה
ועוה פניה והפיץ ישיבה: והיה כי
בנהן כיצט כאדניו כישפחה כגברתה
כקוה כמזכר כמלוה כלוה כנשר
כאשר נשא כו: הפוק תפוק הארץ
והפוז תפוז כי יהוה דבר את הדבר הזה:
אכלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל
אמללו מרום עם הארץ: והארץ הנפה
תחת ישיבה כי צברו תורות חלפי הק
הפרו ברית עולם: יעל כן אלה אכלה
ארץ ויאשמו ישיבה על כן חרו ישי
ארץ ונשא אר אניש מזי ער: אבל תירוש

מִכְנֶסֶת הָאָרֶץ וּמִרְתַּשְׁמִינֵנוּ יָבִי
לַעֲדִיק וְאֶמְרֵי יִזְיָאֵל אֵלֵי בְנֵי
בְנֵי וּבְנֵי בְנֵי בְנֵי פָּחַד וּפָחַת וּפָחַת
יִצְחָק יִשְׁכָּב הָאָרֶץ וְהִיא הִנֵּה מִקּוֹל
הַפָּחַד יִפֹּל אֶל הַפָּחַת וְהִיא צֹלָה מִתּוֹךְ
הַפָּחַת יִלְכֹּד בְּפֶה כִּי אֲרֻבּוֹת מִמֶּרֶס
נִפְתְּחוּ וִירֵעַ שׂוֹמוֹסֵי אֶרֶץ רִיעָה
הַתְרִיעָה הָאָרֶץ פִּי הַתְּפִירָה אֶרֶץ
מוֹט הַתְּמוֹטָה אֶרֶץ נִינְתָנִי אֶרֶץ
כְּשֹׁר וְהַתְּנוּדָה כְּמִלּוֹנָה וּכְבֹּד צִלָּה
פִּשְׁעָה וּנְפִלָה וְלֹא תוֹסִיף קוֹס:

והיה ביזם ההוא יפקד יהוה
על צנא המרום במרום ויעל מלכי
האדמה האדמה ואספו אספה אסיר
על פור וסגרו על מסע ומרב ימים
יפקדו והפרה הלכנה ובושה החמה
כי מלך יהוה עבאות פזר ציון ובירושלם
ונער וקניז כבוד
יהוה אלהי אתה ארוממך אורה

התנן בלעז כרסן תרמס כפיד ותנן יום אנו את תנן ואנא בשער הג' ואכל תנן וקריתס
כ' ודבר אלכס פרעה וישלך אחר מטהו והרג את תנן
התנן בלעז כרסן תרמס כפיד ותנן יום אנו את תנן ואנא בשער הג' ואכל תנן וקריתס

כי הנה יהיה יצא ממקומו לפקד עון
ישכח ארץ על יונתה הארץ ארץ
דמיה ולא תנסה עוד על הרונה
ביום ההוא יפקד יהודה
בחרבו הקשה ויהיה ויהיה ויהיה
ליתקן שבריו ועל יותן נחש
עקלתון וחרת אתה תנן אשר בים
ביום ההוא כרסן כרסן ענול
אנ' הנה נערה לרבים אשקנה פן
יפקד עליה לילה ויום אצורה חנה
אין לי מיתני שמיר שיתבמלחמה
אפשעה בה אצורה עזי ואו יחוק
במעי' יעשה שלום לי שלום יעשה
ליוהנאם שרש יעקב יצין ופרח
שראלי ומלאו פני תכל תנוכה
הכמת מכהו הכהו אסכהו
ורגיו הרגו כסאסא בישלחה תרונה
הנה ברוחו הקשה ביום קדים לכן
בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי
הסר חטאתו בשוכו כל אכני מופח
כאכני מנפעת לא יקמו אשרים
וחמנים כי יצר בצורה ביד נורה
מישלח ונענכ כמדבר שם ידעה ענ
ושם ירבין וכלה סעפיה ביכשקצוה
תשברנה נשם באות מאירות אותה
כי לא עסבנות הוא על כל לא דחמע
יעשהו ויצרו לא יחננו
והיה ביום ההוא יחבט יהודה
משברת העור עד נחל מצרים ואם
תלקטו לאחד אחד בני ישראל
והיה ביום ההוא יתקע

בשופר גדול ובאזנהים בארץ
אשור והערים בארץ מצרים
והשטח וליהוה נמר הקדוש
בד' שלם ויהי נטרות
נאות שבר אפרים וציון נכל יצבי
תפארת אשר על ראש גא שמנס
הלום יין הנה חק ואמין לארץ כווס
ערד שער קטב כווס מים כבדים
שטפים העץ לארץ ביד פרול
תרמסנה עטרת נאות שבור אפרים
והיתה ציצת נכל יצבי תפארתו אשר
על ראש גא שמנס כנכורה בטרם
קיץ אשר יראה הרה אוחה בעודה
בכפו ימלענה ביום ההוא
יהיה יהוה גבאות לעטרת עמול צפיות
תפארתה לשאר יצמו ולרוח משפח
ליושב על המישפט ולנכורה משיכי
מלחמה שיערה ונס
אלה בין שנו ובשכר תיענה ונבא
שנו בשכר נכל עמן ה' יתען מן
השכר שנו כראח פקו פלילה כי
כל שלחנות מלאו קיא צאה מלמקו
אתמ יורהד עה ואת מי
בין שמועה גמול מחלב עתק
משדים כי צו לצו צו לצו קו לקו
קולקו וצו שמוע צו שם כי בלעז
שפה וכל שון אחרת דבר אל העם
הורה אשר אמר אליהם ואת המנוחה
הנהיל עף ואת המרגעה ואת אבא
שמוע והיה להם דבר יהוה צו לצו
צו לצו קולקו לקו וצו שם וצו

בדד ישוב מחוץ למחנה בדד יחננו ישראל במס בדד
כי עיר במחנה קומו על אלנו שולו מפני ידך בדד ישובתו איכה ישובה בדד ישוב בדד וידום סס
וכלת וכלת הרעב מכפר את אקדש אהרן וכסו כעושה אנכס את מדות המזבח סס

לכך שמעו דברי יי' ואלוכם לטוב חמדתו להם אנשי לזכר ימיהו קדוה
ובימיהו ושמאלה לך הבין ויהיה דין ויגדלם ויגדלם ויגדלם ויגדלם
לכך שמעו דברי יי' ואלוכם לטוב חמדתו להם אנשי לזכר ימיהו קדוה

ישם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו
ונקישו ונלכדו: ^{לכן שמעו}
דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה
אשר בירושלם: כי אמרתם ברתנו
ברית אתמות ועם שאול עשינו חזה
שיט שוטף כי ער לא יבואנו כי
שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו:
^{לכן כה אמר} יהוה חנוני
יסד בנינו אבן אבן כחן פנת יקרת מוט
מוסד המאמץ לא יחישו וישמרנו
מישפט לקו וצדקה למשקלת וייעה
ברד נחסה כזב וסתר מים יטטפו:
וכפר בריתכם אתמות וחזותכם את
שואל לא תקום שוט שוטף כי יענר
והייתם לו לערמס: מדי יעברו יקרו
אתכם כי בנקד בנקד יענר ביום
וכלילה והיה רקו וייעה הכין שמויעה:
כי קצר העיני מה שתרע והמסנה
יערה כהתכנס: כי כהר פרצים יקום
יהוה כעמק כנבען ירגל עשור
מעשהו זר מעשהו וילי עברדו
נבריה עברדו: ויעתה אל תתלוצצו פן
יחזקו מזכריכם כי בלה ונחרצה שמיעה
מאת אדני יהוה עבאות על כל הארץ:
^{האזינו ושמעו} קור
הקשיבו ושמעו אמרתיו הכל היום
יחריש החרש לזרע יפתח וישדר
אדמתו: הלא אם שוה פניה והפיין
קצה וכמן יורק ושם חטה שורה
ושערה נסמן וכסמת נכלתו: ויסרו
למשפט אלהיו יורנו: כי לא נחריון

יודש קצה ואופן עגלה על כמן יוסג
כי כמטה יחבט קצה וכמן כישבט:
לחם יורק כי לא לענה אדוני ידשנו
והמסגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו:
גם זאת מעם יהוה עבאות יצאה
הפלא יענה הנדיל תושיה:
הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד
ספו שנה על שנה חנם ינקפו:
והניקותי לאריאל והיתה תאניה
ואנה והיתה לי כאריאל: וחנתי כדוד
עליך ויצרת עליך מצב והקימתני
עליך מצרה: וישפלת מארץ תדברי
ומי עפר תשח אמרתך והיה כאוב
מארץ קולך ומי עפר אמרתך תנעצו:
והיה כאבק דק המון זריך וכמן יענר
המון יעריצים והיה לפת עפתאם:
מעם יהוה עבאות תפקד ברעים
וכריש וקול גדול סופה וסיעה וולג
אש אוכלת: והיה כחלום חזון לילה
המון כל הגוים העצנאים על אריאל
וכל עניה ומצרתה והמציקים לה:
והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם
הצמא והנה שנה והקיץ והנה עיף
ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים
העצנאים על הר ציון:
התמהמהו ותמהו
השתעשעו וישעו שברו ולא יין
נעו ולא שבר: כי נסד עליכם יהוה
רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את
הנביאים ואת ראשיכם החזים נסה:

ובלילה ביום ובלילה מדי עברו יקרו ובלילה שורה עמי ובלילה יהי כנעני
והנה שלם מימב עמ אגלון מימב ויברכו עליך מימב
והיה כאוב מארץ קולך בבו ומעלה אחר יצמחו

לחודקה ולחודקה... ויפנה... חלוא הוא אשר הכיר חזקיהו... חלוא הוא חזקיהו... יבני תאמר

דרישומי על ספר יהוה וקראו אחרת
מהנה לא נעדרה אישה ריעה לא
פקדו כיפי הוא יצוה ורוחו הוא קבצו
והוא הפיל להן גורל וידו חלקתה להם
בקו עד עולם יירשנה לדור ודור
ישכנו בה: ישישום מדבר
ויציה ותגל ערבה ותפרח נחבצלת:
פרח תפרח ותגל אף על תורנן נכור
הלכנו נתן לה הדר הפרמל והישרון
המה יראו נכור יהוה הדר אלהינו:
חזקו ידיים רפות וברכס כשלת
אמינו: אמרו לנמהר ילכ חזקו אל
תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא נמול
אלהים הוא יבוא וישינכם: אז תפקחנה
יעני יצורים ואזני חרישים תפתחנה:
אז ידלנא לפסח ותדן לישון אלם
כי נבקעו במדברמים ונחלים בערבה:
והיה הישרב לאנס וצמאון למכוי צי
מים בנה תעם רבצה חציר לקנה ונמא
והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדיש
יקרא לה לא יצברנו טמא והוא למו
הלך דרך ואוילים לא יתעו: לא יהיה
שם אריה ופריץ חיות בל יצלנה לא
תמצא שם והלכו גאולים: ופרוי יהוה
ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם
על ראשם שישון וישמחה ישיצו ונסו
יגון ואנחה:
והי בארבע יצירה שנה למלך חזקיהו
עלה סעריב מלך אשור על כל ערי
יהודה הבצרות ויתפושם: וישלח מלך
אשור את רבשקה מלכיש ירושלמה

אל המלך חזקיהו כחיל נכד וייצמד
בתעלת הברכה העליונה במסלול
ישרה כונסו ויצא אליו אליקים בן
חלקיהו אשר על הכית וישכנא הספר
ויאחז בן אסף המזכיר: ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל חזקיהו נהאמו
המלך הגדול מלך אשור מה הנטחון
הזה אשר נטחת: אמרת אך דבר
שפתים יצעה ונבורה למלחמה יעתה
על מי נטחת כי מרדת בני: הנה נטחת
על מישינעת הקנה הר ציון הזה על
מצרים אשר יסמך איש עליו ובא
בנפו ונקבה בן פריצה מלך מצרים לכל
הנטחים עליו: וכי תאמר אלי אליהו
אלהינו נטחנו הלא הוא אשר הסיר
חזקיהו את נמתי ואת מזבחתי ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה
תשתחוו: ועתה התערב נא את אדני
המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואין
תשיב אתפני פחת אחד יעבדי אדני:
הקטנים ותכטח לך על מצרים לדכב
ולפרישים: ועתה המבלי עדי יהוה עליתי
על הארץ הזאת להשחיתה יהוה
אמר אלי יעלה אל הארץ הזאת
והישחיתה: ויאמר
אליקים וישכנא ויואחז אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמיצט
אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באנני
העם אשר על החומה: ויאמר רבשקה
האל אדניך ואלך שלחנא אדני לדבר

יבני
עמל
כנביא

יבני
עמל

עמל

כה אמר המלך הגדול... וחברו... שומע דבר המלך הגדול... וחברו... שומע דבר המלך הגדול... וחברו... שומע דבר המלך הגדול...

המלך הגדול... ויפנה... חלוא הוא אשר הכיר חזקיהו... חלוא הוא חזקיהו... יבני תאמר

את הדברים האלה הלאל על האנשים
הישיבים על החומה לאכל את תרואתם
ולשתות את שיניהם עמכם :
ויעמדו בשקה ויקרא בקול גדול
יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך
הגדול מלך אשור כה אמר המלך
אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם ואל יבטח אתכם חזקיהו אל
יהוה לאמר הניל יצילנו יהוה לאתנתן
העיר הזאת ביד מלך אשור ואל תשמעו
אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור
עשו אתי ברכה ויצאו אלי ואכלו איש
נפנו ואישתאנתו וישתו איש מיבורו
עד באו ולקחתי אתכם אל ארץ כנען
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים :
פניסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה
יצילנו ההצילו אלה הנעים איש את
אריצו מיד מלך אשור איה אלהי חמת
וארפר איה אלהי ספרוים וכי הצילו
את שמרון מיד כי ככל אלהי הארצות האלה
אשר הצילו את ארצם מיד כי יציל
יהוה את ירושלים מיד ויחרו ישווא
ענו אותו וברכו כי מצות המלך היה
לאמר לא תענהו ויבא אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית וישכנא הספר
ויאח בן אסף המזכיר אל חזקיהו
קרויע בנדים ויגדלו את דברי
רבשקה ויהי כשמי
המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ותבס
בשק ויבא בית יהוה וישלח את אליקים
אשר על הבית ואת שכנא הספר ואת

זקני הנהנים מתכנסים בשקים אל
ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמרו
אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותונתה
ונאצתה היום הזה כי באו בנים ער
מישבר וטה אין ללדה אולי ישמין
יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר
ישלח מלך אשור אדניו לחרף אלהים
היה ויחזיקו בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשא את תפלה בעד השארת
הנמצאה ויצאו ימדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו ויאמר אליהם ישעיהו
כה תאמרו אל אדניכם כה אמר יהוה
אלהינו מפני הדברים אשר שמעת
אשר גרפו מערי מלך אשור אתי הנני
נותן בורח ושמע שמועה וישב אל
ארצו והפלתו בחרב בארצו וישב
רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם
על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש :
וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר
יצא להלחם אתך וישמע וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר כה
תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמו
אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח
כי לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך
אשור העתה אתה שמעת אשר עשו
מלכיש אשור לכל הארצות להחרים
ואתה תנצל ההצילו אתם אלהי הגוים
אשר השחיתו אלה את גוונ ואת
חרור צפ ובעי עין אשר בתל שר :
איה מלך חמת ומלך ארפר ומלך
ליצר ספרוים הנעויעה :

ומהלך לפסילים וממהלך כל הארץ וחברו וממהלך ואין יועץ וממהלך כל הארץ וחברו וממהלך ואין יועץ וממהלך כל הארץ וחברו וממהלך ואין יועץ

ראשון לציון תהיה חנה וליהויה
מבשר אתו ואראו אין איש ומאלה
ואין יועץ ואשאלם וישבו דברי ה
כלם אין אפס מעשיהם רוח ותהיו
נסכיחם הן עבדי אתמד
בבחרירי נח נפשי נחתי רוחי עליו
משפט לנשים יוציא לא יצק ולא
ישאל איש ממיע בחוץ קולו קנה
רצון לא ישוב ופשתה כדה לא
יבנה לאמת יוציא משפט לא יכח
ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט
ולתורת אים יתלו
כה אמר האלהיה בורא השמים
ונטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח להלכיסנה
אני יהוה קראתך בעדק ואחזק בך
ואצרך ואתנד לברית עם לאור נשים
לפקח עינים ערות להוציא ממסור
אסיר נבית בלא ישיבי חשך אני
יהוה הוא ישיב וכבודי לאחר לא אתן
ותהלתי לפסילים הרא שנות הנה
באו וחד שותאני מצד בטוסת צמחה
אשמייע אתכם
שירו ליהוה שיר חדש תהלתי מקצה
הארץ יורדי היסוב לאו אים וישבתם
ישאו מדבר וערו חצרים תשב קרר
ירנו ישיבי סלע מראש הרים יעוהו
ישיבו ליהוה כבוד ותהלתי באים
יערו יהוה כגבור יצא באי שמלחמת
יער קנאה יריע אף יערו ח על איבו
החשית מעלים

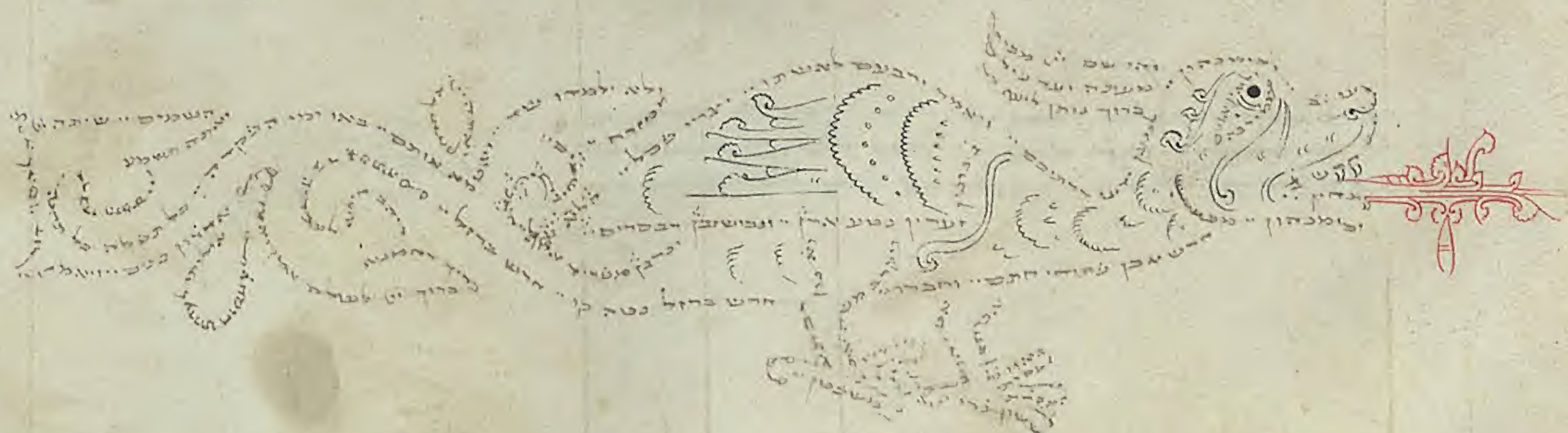
אחר ייש אתאפק בידה אפעה אשם
ואשאל יחד אחריכ הרים ונכעור
כל עשנס אובי שושנת נהודת
לאים ואנשים אובי ש וחלכתי עורם
ברך לא ידעו נותכות לא ידעו
אדריכם אישים מחשך לפניהם לאור
ומעקשים לטי שור אלה חזכרים
עשיהם ולא עזבתם נסונו אחר
בשוב בשת חכמים בפסל האנשים
למסכה אתם אלהינו
החדשים שמעו והעוריסה נסונו
לדאות מי עורכאם עבדי וחדש
כמלאכי אלהימי עור כמ שלסו עור
בעד יהוה ראיתו בות ולא תשמו
פקח אונם ולא ישמע יהוה חפץ
למען עזקו עזיל תורה ואדיר והוא
עם מנו וישויה הפח בחורים כלם
נבתי בלאים החבאו היולכו ואין
מציל משסה ואין אמר חשבי מיבנס
יארין ואתיקש בוישמע לאחור
מינתן
למשוסה יעקבו ישראל לבזוים
הלא יהוה והטאנו לו לא אבו
בדרכו הלוך ולא שמעו בתורתו
וישטך ערו חמה אפנו ועונו מלחמה
ותלהטה מסבנו ולא ידעו תבער
בו ולא ישים על לב
ועמה כה אמר יהוה בראך
יעקבו יצרך ישראל אל תירא כי
ואלתך קדאתי בשמך לי אתרה
כי תעבר במים אתך אני וכעורתי לא

יער קבו יעיר קנאה נפול לשון למורים בבו יורק מלחמה ולא יסומע אליכם נדעה ולא יסמינ אלהים כל איש ראות רבוב

כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלִי
יְהוָה עֲבָדֹתַי אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרֹן
וּמִכָּל עַד אֵין אֱלֹהִים וּמִי כְמוֹנִי יִקְרָא
וַיַּגְדֵּהוּ עֲרֶכְהָ לִּי מִשׁוֹמֵי עֵס עוֹלָם
וְאוֹתֵיהֶן וְאִשֶּׁר תִּכְנֶנָּה יַגִּידוּ לָמוֹ׃
אֵל תִּפְחָדוּ וְגֹאֲלֵי תִרְהוּ הִלָּל מִתּוֹ
הַשְׁמִיעֵתִיךָ וְהַגְדֵּתִי וְאַתֶּם עַד הַיּוֹם
אֱלֹהֵי מִכְּלֵיעַ וְאֵין עוֹר בְּלִידְעָתִי׃
עַד פֶּסֶל נָלַם וְהוֹחֲמוֹדִיהֶם בְּלִי
וַיַּעֲלוּ וַיַּגְדִּיהֶם הַכֹּהֵן כֹּל דְּאִוְכַלֵּיהֶם
לִמְעַן יִבְשׁוּ מִיַּעַר אֵל וּפֶסֶל נִסָּךְ לִכְתּוֹ
הוֹעִיל וְהוֹן כֹּל חֲכָדָיו בִּשְׁנוֹ וְחֹרֵי שֵׁם
הַמֶּלֶךְ מֵאֲדָם וְקִבְצוּ כָל שֵׁם עֲמָדוֹ וַיַּחֲזוּ
יִבְשׁוּ יַחַד׃ הוֹן שִׁבְרוּ לִמְיָצָד וּפֶעֶז
בִּפְחָם וּבִמְקֻבוֹת יִצְרוּ וַיַּעֲלֵהוּ בִּזְחָע
כְּחוֹסֵי עֲבֹאִין כֹּה לֹא שִׁתָּה מִיָּם
וַיִּינַעַם׃ חֲרִישׁ עֵצִים נִטְחָקוּ יִתְאַרְהוּ
כִּשְׂרָד יַעֲשֶׂהוּ בִּמְקֻצֵּעִת וּבִמְחֻנָּה
יִתְאַרְהוּ וַיַּעֲשֶׂהוּ כְּתֻבָּת אִישׁ כְּתֻבָּאוֹת
אֶדָם לִשְׁכֵת בֵּית׃ לִכְרֵת לֹו אֲרוֹזִים וִיקַח
תְּרוּהָ וְאֵלֹון וַיֹּאמֶץ לוֹ בִּצְעֵי יַעַר נִטֵּעַ
אֲרוֹזִים שֶׁם יַעֲלֶה׃ וְהָיָה לְאָדָם לִבְעוֹר
וִיקַח מֵהֶם וַיִּהְיֶם אֹף יִשְׁקֶה וְאִפְּהָ לֶחֶם
אֹף יַפְעֵל אֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲשֶׂהוּ פֶסֶל
וַיִּסְגֵּר לָמוֹ׃ חֲצִי שֶׁקֶף נִבְרָא שֶׁם יַעֲלֶה
חֲצִי בִשְׂרָף אֵכֶל יַעֲלֶה עֵל וַיִּשְׁבֵּעַ
אֹף חֶסֶד וַיֹּאמְרוּ אֲחֻזָּמוֹת וַיִּתְּנוּ
אוֹר׃ וַיִּשְׁאֲרוּהוּ לֹא לִי עֲשֶׂה לִפְסָלוֹ
יִסְגֵּד לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּתְּפֵל לֵאלֹוִי וַיֹּאמְרוּ
הַיֵּלֵנִי כִּי אֵל אַתָּה׃ לֹא יִדְעוּ וְלֹא
יִבְנוּ כִּי טַח מֵרֹאשׁוֹת עֵינֵיהֶם מִהַשְׁכֵּל

לסתם ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא
תבונה לאמר חיצו שרפתי במדבר
ואף אפיתי על נחליו לחם מצה בשו
ואכל ויתרו לתועבה איני שיה לבו יצן
אסנוד ורעה אפר לכהותל הטתו ולא
יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר
בימינו וכד אלה יעקב
וישראל כי עבד אתה יצרתך עבד
לי אתה ישראל לא תנשני מחיתי
בעב פשעך וכענן חטאתך שוכה
אלי כענן תדך דבר שמים כי עשה
הזה דדי על תחתיות ארץ פנח והים
דנה יער וכל עין בו כענן יהוה יעקב
ובי שדאל תפאר

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וַיֵּצֵר
מִכְנָס אֲנֹכִי יְהוָה יֵצֵא כָּל נֹטָה שָׁמַיִם
לְבַדִּי וְקִיעַ הָאָרֶץ מִי אֶתִּי מִפֶּר אֲתוֹת
בָּדִים וְקִסְמִים יִהְיוּ לִי מִשֵּׁי חֲכָמִים
אֲחֹר וְדַעֲתָם יִסְכְּלוּ מִקִּים דָּבָר יַעֲבֹדוּ
וַיֵּצֵא מִלֵּאכֹוֹ יִשְׂרָאֵל הָאֹמֵר לִירוּשָׁלַם
תֵּיטֵב וְלִיעָרִי יְהוּדָה וְהַבְּנֵה וְהַרְבֵּה
אֲקוּמָם הָאֹמֵר לֵיצֵא הָרֹדֶף וְנִחְדָּתִךָ
אֹבִיָּה הָאֹמֵר לִנְוֹרֵשׁ עֵצִי וְכֹל חֹפְצֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלַם תִּבְנֶה וְהָיָה
תֹּסֵדִי כֹה אָמַר יְהוָה
לִמֵּשִׁיחִי לְכֹדֵשׁ אֲשֶׁר הִחֲזַקְתִּי בְּמִנֵּי
לִדְלִצְנֹוֹת וְנִכְחַתֵּנִי מִלְכִּים אֲפִתְּחָה
לְפִתְחֵהּ לְפָנָיו דֹּלֵתִים וְשַׁעֲרִים לֹא יִסְגְּרוּ
אֲנִי לִפְנֵי אֵלֶךְ וְהַדּוּרִים אֲשֶׁר דִּלְתוֹת
נְחֹשֶׁה אֲשַׁכֵּר וּבְרִיחִי כְרוּל אֲנִיעַ
וְנָתַתִּי לָךְ אֲצֻרוֹת חֵיטָךְ וּמִטְמֵנִי

אדמה וסוף יקן היה עבד מופת אדמה "ישא עמל פדיו" אלוט מואב אדמה "הרש את הרש" אל תרמי אדמה "ואכה על אדמה טמאה" יחד שדה אטלה אדמה "איש עבד אדמה אנו" כי אהב אדמה היה ויתחבר

מסתרים למינתדע פנאני יהודה
הקורא בשמך אלהי ישראל למען
עבדי יעקב וישראל כהיר ואקרא לך
בשמך אכנך ולא ידעתני אני יהודה
ואין עוד זולתי אין אלהים אחרד ולא
ידעתני למען ידיע ממזרח שמי
וממערב כי אפס בלי עדי אני יהודה
ואין עוד יזער אור ובורא חשך יעשה
שלום ובורא דעאני יהודה יעשה כל
אלהי הדעפוי שמים ממעל
ושחקים יזלו עדק תפתח ארץ ויפרו
ישע ויעדקה תצמיח יחד אני יהודה
בראתיו הוירב אתיו צרו
חריש את חרישי אדמה היאמר חמר
ליוצרו מה תעשה ופיעלך אין ידים לו
הויראמר לאב מה תוליד ולאשה
מה תחילין כהאמר יהודה
קדוש ישראל ויוצרו האותיות שאלוני
על בני ועל פועל ידי תעוני אנכי יעשית
ארץ ואדם עליה כראתי אני ידינטו
שמים וכל עבאם עויתי אנכי
העירתי הוירב עדק וכל דרכיו אישר
הוא יבנה יציר ועלותי ישלח לאבמחור
ולאבשחד אמר יהודה עבאות
כהאמר יהודה יניעמיערים
וסחרנו שוסכאם אנשי מדה עליך
יעברו ולך יהו אחרד ילכו בזקים
יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו
אדבך אל ואין עוד אפס אלהים
אכן אתה אל מסתתר אלהי
ישראל ממי שיעני בישו וגם נכלמו כלם

יחדו הלכו ככלמה ורשי צירים יישוא
נושע ביהוה תשויעת עולמים לא
תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד
כי כהאמר יהודה בורא
השמים הוא אלהים יצר הארץ
ועשה הוא כוננה לאתהו בראד
לישבת יצרה אני יהודה ואין עוד לא
בסתר רבתי במקום ארץ חשך לא
אמרת לזרע יעקב תהו בקישוני אני
יהודה דבר עדק מניד מיישרים הקבצו
וכאו התנששו יחדו פליטי העוים לא
ידעו הנשאים את יצן פסלס ומתפללי
אלאל לא ישיע הנדו והעשו אה
יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם
מאז הנדה הלא אני יהודה ואין עוד
אלהים מפליע אל עד קומי שיע
אין זולתי פנואלי והושיע כל אפסי
ארץ כי אני אל ואין עוד כי נשבעתי
ינאמפי עדקה דבר ולא ישוב כי לי
תכרע כל ברך תשבע כל לשון אר
ביהוה לי אמר עדקותיו עז עזיו יבוא
ויכשו כל הנחרים פו ביהוה יעדקו ויתהללו
כל זרע ישראל כרע בקרס נכו היו
יעציהם לחיה ולנהמה נשאתי ככם
עמוסות משא לעיפה קרסו כרעו
יחדו לא יכלו מלטם שאונפסם בשפי
הלכה שמיעו אלי בית יעקב
וכל שארית בית ישראל העמסים מע
נטן הנשאים מעדחם ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסכל אני יעשיתי
ואני אינא ואני אסכל ואמלל

אכן יסוף אכן יש יס במקום הזה אכן נודע הדבר אכן סר מר המות אכן ימו אדלבו
אכן חיר העם אכן אהב אל טפחתי אכן חלינו הוא אכן משפטי אתי אכן בנדי אשה אכן לשקר
לעבדתי בבורא אכן השא השאר אכן חמל לשקר יעשה אכן השכחו השחיתו אכן שמעתי קול יחכוכי אכן שמעתי אכן

לאמר לאסורים יבאו לאשר בהשך
הגלו על דרכים ירעו וככל שפיים
מרעיתם לא ירעו ולא יצמאו ולא
יכס שרב וישמש כי מרחמם ינהגם
ועל מבויע מים ינהלם וישמתי כלהו
לדרך ומסלתי ירמון: הנה אלה מרחוק
יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה
מארץ סינים: רעו שמים וגילי ארץ
פעחו הרים ונה כי נחם יהוה עמו
וענין ירחם: והאמר
ניזון עובדי יהוה ואדני שפחני: והתשפח
אשה עולה מרחם כן בטעה גם אלה
תשפחנה ואנכי לא אשפח: הן על
כפים חקתיך חומתיך נערי תמיד: מהו
בניך מהרסיד ומחריבך ממך יצאו:
ישאי סביב עיניך וראי כלם נקביו
כאולך חיאנ נאם יהוה כי כלם ניעו
תלכשי ותקשרים כלה: כי חרונתך
וישמתיך וארץ הרסתך כי עתה
תערי מיושב ורחקו מבלעיד: עוד
יאמרו באזנך בני שכליך ער לי
המקום נשה לי ואשבה: ואמרתי
כלבך כי ילד לי את אלה ואני שטולה
ונלמודה נלה וסורה ואלה מי גדלהן
אני נשארת לבד: אלה איפה הם:
כה אמר אדני יהוה הנה
איש אלגים ידי ואל עמים ארים
נסי והביאו בערך בהצן וכעתיד עלפתך
תנשאנה: והיו מלכים אמניך וישראלתם
מניקתיך אפיס ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה

אשר לא יכשו קווי:
היקח מנפור מלקוח ואם שכי
עריק ימלט: כי כה אמר יהוה גם
שכי נמור יקח ומלקוח עריץ ימלט
ואת יריכך אנכי אריב ואת נעך אנכי
אוישי: וזה אכלתי את מונעך ארץ
בישרם וכיעסיס דמם ישנרון וידעו
כל בשר כי אני יהוה מושיעך ונאלך
אכיר יעקב: כה אמר יהוה
איה ספר כרתות אמכם אשר
שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי
אתכם לו: הן כיענותיכם נמנרתם
וכפשי עיכם שילהה אמכם: מדוע
באתי ואין איש קראתי ואין יעננה
הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין כי
כח להציל הן כנערת אחריבים אישים
נהרות מדבר תנאיש דנתם מאין מים
ותמת בצמא: אלביש שמים קדרות
וישק אישים כסותם:
אדני יהוה נתן לי לשון למודים
לדעת ליעת את יעף דבר יעיהננקר
בנקר יעיר לי און לשמע כלמודים:
אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא
מריתי אחור לא נסונתי: נוי נתת לי
למכס ולחיי למרטים פני לא הסתות
מכלמות ורק: ואדני
יהוה יעיר לי על כן לא נכלמתי על
כן שמת פני כחלימיש ואדני לא
אכויש: קרוב מצדיקי מיריב ארתי
נעמדה יחד מי בעל מי שפטי ינשאל:
הן אדני יהוה יעיר לי מי הוא ירשיעני

הזן כלם ככנר יכלו עש יאכלם:
מינכם ירא יהוה שמע בקול
עבדו אשר הלך חשבים ואין
נעה לו ינטח בשם יהוה וישען
באלהיו: הן כלם קרחי איש מאורי
ייקות לבובאור אישכם וכו' יקות בעותם
מידי היתה זאת לכם למען צבה תשכבון:
שמעו אלי רדפי צדק מנקשי
יהוה הכיטו אלי צור חצנתם ואל מקבת
בור נקרתם: הכיטו אל אברהם אביכם
ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו
ואברהם וארבהו: כי נחם יהוה ציון נחם
כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה
כנהוה יששון ושמחה ימצא ברה
תודה וקול זמרה:
הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי
האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארציע: קרוב צדקי יצא
ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים
יקוו ואל זרעי ייחלון: שאו לשמים
עניכם והכיטו אל הארץ מתחת כי
שמים כעשן נמלחו והאדן ככנר
תכלה וישכיה כמזכן ימותון וישועת
יעולם תהיה ויצדקתי לא תחת:
שמעו אלי ידעי צדק עס תורותי
כלכם אל תיראו חרפת אנוש ומעופתם
אל תחתו: כי ככנר יאכלם עשוכצמו
יאכלם סס ויצדקתי לעולם תהיה
וישועתי לדור דורים:
עורי עורי לכשיען זרוע יהוה
עורי כימי קדם דורות עולמים הלוא

את היא המחיצת רחב מחוללת תנין:
הלוא את היא המחרבתים מיתחום
רבה השמה מעמקים דרך לעבר
נאולים: ופדוי יהוה ישובן ובאו ציון
ברנה ושמחת עולם על ראשם יששון
ישמחה ישיגון נסו יגון ואנחה:
אנכי אנכי הוא מנחמכם מי
את ותירא מאניש ימות ומכן אדם
הציר יתן: ותשכח יהוה עישך נוטה
שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום
מפני חמת המציק באשר כונן להשחת
ואיה חמת המציק: מהר יצעה להפתח
ולא ימות להשחת ולא יחסר לחמו:
ואנכי יהוה אלהיך רנע היום והמוצאי
יהוה יבא אות שמו: ואשם דברי בפיך
ובצל ידי כסיתך לנטיע שנים וליסוד
ארץ ולאמר לציון צמי אתה:
התעוררי התעוררי קומי
ירושלם אשר שתית מיד יהוה אתמוס
חמתו אתקבעת כוס התרעלה שתית
מצית: אין מעהל לה מכלבנים ילדה
ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה:
שתים הנה קראתיך מי עוד לך השד
והשטר והורעב והחרב מי אנחמך: נצח
עלפ יוכנו בראש כל חזות כהונה
מכמר המלאים חמת יהוה וצרת אלהן
לכן שמי עיני זאת עניהו שכרת ולא
מיין: כה אמר אדניך
יהוה ואלהן יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד:

דברי... כן יהיה דברי... וימנע... דברי... כן יהיה דברי... וימנע... דברי... כן יהיה דברי... וימנע...

כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב
אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי
והצליח אשר שלחתי: כי בשמחה
תצאו ובשלום תוכלון ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם ונה וכל עצי השדה
ימחאו כף: תחת הענני עיון יעלה ברוש
תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה
שם לאות עולם לא יכרת:
כה אמר יהוה שמרו משפט
ועשו ערכה כי קרובה ישועתי לבוא
ועדקתי להנלותי אשרי אנשי יעשה
ואת וכן אדם יחזיק נה שמר שבת
מחללו וישמר ידו מעשות כל רע:
ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה
לאמר הנדל יברילני יהוה מעל עמו
ואל יאמר הכרים הן אני עין יבש:
כי כה אמר יהוה לסורים
אשר ישמרו את שבתתי ובחרו
באשר חפצתי ומחזיקים בכריתתי:
ועתה להם בכיתי ובחזמתי יד ושטטונ
מננים ומבנות שם עולם אתן לואשו
לא יכרת: ובני הנכר הנלוים
על יהוה לישרתו ולא אהבה את שם
יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שנת
מחללו ומחזיקים בכריתתי: והבאתם
אלהר קדשיו שמחתים בכית תפלות
עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי
ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:
נאס אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל
יעוד אקבץ עליז לנקבציו: כל חירני
יזדי אתנו לאכל כל חיתו ביער:

יד עולם
כלבים אלמים לא
יובלו
לנבח הזים
שכנים אהבי לנום והכלבים עזינפיש
לא ידעו שבעה והמהרעים לא ידעו
הבין כלם לדרכם פנו איש לבציעו
מקצתו: אתיו אקחה יין ונסכבאר
ישכר והיה כזה יום מחר גדול יתר
מאד: העדיק אבד ואין איש שם על
לב ואנשי חסד נאספים באין מבין
כי מפני הרעה נאסף העדיק: יבוא
שלום ינוחו על משכבותם הלך נחחו:
ואתם קרבו הנה נני עננה
ורע מנאף ותזנה: עלמי תתעננו על
מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלא
אתם ילדי פישע ורע שקר: הנחמים
באלים תחת כל עין רענן ישחיו
הילדים בנחלים תחת סעיף הסלעים:
בחלקי עמל חלקך הם הם נזולך גם
להם שפכת נסך העלית מנחה העל
אלה אנחם: על הרגבה ונשא שמת
מי שכבך גם שם עלית לזבח זכר:
ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרוןך
כי מאת גלית ותעלי הרחכת משנכך
ותכרת לך מהם אהבת משנכך יר
חזית: ותשרי למלך בשמן ותרכי
רקחך ותשלחי צריך עד מרחק
ותשפילי עד שאול: ברב דרכך ינעת
לא אמרת נאש חית ירך מצאת על
כן לא חלית: ואת מי דאנת ותיראי כי
תכזי ואותי לא זכרת לא שמת על

לפי מלאת לבבל... עיר היווה... יעל... וימנע... דברי... כן יהיה דברי... וימנע... דברי... כן יהיה דברי... וימנע...

לפי
לפי

קומי אורי כי בא אורך וכבוד
יהוה יצילך ורח: ביהנה החישך יכסה
אריך ויערפל לאמים ויצילך ירח יהוה
וכבודו יצילך יראה: והלכו גוים לאורך
ועלבים לננה ורחד: יסאי סביב יצילך
וראי כלם נקבעו באורך בנך מרחוק
יבאו ובגד יך על עדת אמנה: אותרא
ועהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך יצילך
המון ים חיל גוים יבאו לך: ישפיע
גמלים תנסך בנרי מדין ויעפה כלם
מישבא יבאו זהב ולבונה יסאו ותהלת
יהוה יבשרו: כל צאן קדר יקבעו לך
אילי נביות ישרתונך יעלו על ריצון
מזבח ובית תפארת אפארו: מי אלה
כי עבתי עופנה וכיונים אל ארבתיהם:
כי לא יאיים יקוו ואנחות תרשי

והיה כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט
אל יעצו ונכה דוח וחרד על דברי
ישוחט השור מכה איש זוכה השח
יערף כלב מי צלה מענה דם חור מזנו
לכנה מברך און גם המה נחר
בדרכיהם ובשקויהם נפשם חפצה
גם אני אבחר בתעלליהם ומנורתם
אביא להם יען קראתי ואין יענה
דברתי ולא שמיעו ויעשוהו עניני
וכאשר לא חפצתי בחרו
שמיעו דבר יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם
למען שמי כבוד יהוה ונראה כשמתננ
והם יבשו קול שאון מיצר קול
מהיכל קול יהוה משלם נמור
לא יביו בטדס תחיל לדה נטרם
יבא חבל לה והמליטה זכר מי שמיע
כזאת מיראה כאלה היוחל ארץ
ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי
חלה גם לדה ציון אתבנה האני
אשכיר ולא אוליד יאמר יהוה אם
אני המוליד ויעצתי אמר אלהיך
שמחו את ירושלם וגילו
בה כי אהבתי שישו אתה משוש
כל המתאבלים עליה למען תנקזו
ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו
והתענותם מזיז כבודה
כיתה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנהל שטף פמור
גוים ויעקתם על צר תנשאו ויער

הנה עכדי ירנו מטוב לב ואתם תענקו
מכאב לב ומשבר רוח תלילו וזה העתם
שמכם לשנויה לבחירי והמיתך
אדני יהוה וליצבדי יקרא שם אחר
אשר המתכרך בארץ תכרך באלהי
אמן והנשכנ בארץ יטבע באלהי
אמן כי נשכחו העדות הראשנות
וכי נסתרו מיני כי הנני בורא שמים
חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלינה על לב כי
אם שישו ונולדו עדי עד אשר אני
בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה
ועמה משוש וגלתי בירושלם וששון
בעמי ולא יטמינה עוד קול בכי וקול
זעקה לא יהיה משם עוד יעל ימים
וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנני
בן נאה שנה ימות והחוטא בן מאה
שנה יקלל וזכנו כתיס וייטבו ונטינו
כרמים ואנלו פרים לא יבנו ואחר
ישב לא יטינו ואחר יאכל כי כימי
היוני מיני ומיני שיהיה יכלו
בחירי לא יענו לריק ולא ילדו לתלה
כיון כיון יהוה המה ונאצאיהם
אתם והיה טרם יהוה ואני אענה
יעוד הם מדברים ואני אשמיע ואב
וטלה ידעו כאחד ואני הכנקר
יאכלתו ונחש עפר לחמו לא ידעו
ולא יטחיתו בכל הר קדשי אמר
יהוה
כה אמר יהוה
השמים נסאי והארץ הדום רגלי
אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום

והיה כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט
אל יעצו ונכה דוח וחרד על דברי
ישוחט השור מכה איש זוכה השח
יערף כלב מי צלה מענה דם חור מזנו
לכנה מברך און גם המה נחר
בדרכיהם ובשקויהם נפשם חפצה
גם אני אבחר בתעלליהם ומנורתם
אביא להם יען קראתי ואין יענה
דברתי ולא שמיעו ויעשוהו עניני
וכאשר לא חפצתי בחרו
שמיעו דבר יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם
למען שמי כבוד יהוה ונראה כשמתננ
והם יבשו קול שאון מיצר קול
מהיכל קול יהוה משלם נמור
לא יביו בטדס תחיל לדה נטרם
יבא חבל לה והמליטה זכר מי שמיע
כזאת מיראה כאלה היוחל ארץ
ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי
חלה גם לדה ציון אתבנה האני
אשכיר ולא אוליד יאמר יהוה אם
אני המוליד ויעצתי אמר אלהיך
שמחו את ירושלם וגילו
בה כי אהבתי שישו אתה משוש
כל המתאבלים עליה למען תנקזו
ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו
והתענותם מזיז כבודה
כיתה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר שלום וכנהל שטף פמור
גוים ויעקתם על צר תנשאו ויער

בני תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והורדאון לכל בשר וזה
מדי חרש: טמן יתקק:

דבר ידמיהו בן חלקיהו מן המלכים
אשר בעצמות בארץ בנימן אשר
היה דבר יהוה אליו כי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשליש יגשור
שנה למלכותיה כי יאשיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד תם יגשור
עשרה שנה לעדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה עד צלות ירושלם כחד שהחמישי

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בטרים
אעורך בכמך יעמד ובטרים תצא
מרחם הקדשתיך נביא לעיני עמי
ויאמר אחיה אדני יהוה העה לא ידעתי
דבר כי ער אנכי ויאמר יהוה אל
יאלתאמר נער אנכי כי ער כי אשר
גשלתך מלך ואת כל אשר אעזר תבנה

בני תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה וכן אנכי אעמכם ויחיו שלם
תעממו ויאמרו ויש לנכסו ענמתנו
כד יאמר חנה ונרעה יד יהוה ארת
עבר וזעם את איכיהו ביהוה יהודה
באש יבא וכסופה מרנכתו לחישיב
נחמה אפונערתו בלהבי אש כי באש
יהוה נשפט וכחרבו את כל בשר ורכו
חללי יהוה: המתקדשים והמטהרים
אל הנטות אחר אחד בתוך אכלי בשר
החזיוהו שקין והינכרי יחיו ספונאם
יהוה: ואנכי מיניחם ומחשבתיהם
באה לקבץ את כל העמים והלשונות
ובאו וראו את כבודי וישמתי בהם
אות ושלחתי מהם פלטים אל העמים
תרישי שפול ולוד מי שכי קשת תוכל
ויון האים הוחקים אשר לא שמינו
את שמינו ולא ראו את כבודי והגדו
את כבודי בעמים: והביאו את כל אחיהם
וכל העמים מנחה ליהוה כסוסים ופונים
ובעלים ובפרדים ובכורות על הר
קדש ירושלם אמר יהוה באשר
יביאו בני ישראל את המנחה בכל
טהור בית יהוה: וגם מהם אקח לפנה
ללויים אמר יהוה: כי באשר הישמים
החדשים וזה ארץ החדשה אשר
אני עשה עמך לפני נאמי יהוה בן
יעמר ורעבתי שמיני ויהיה מדי
חדש שחר שומרי שבת בשבתו יבא
כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה:
ויאמר: כבודי האנשים הנשעין

זכה פרה א כתיב דא ושאר א וסימ
זכה פרה א כתיב דא ושאר א וסימ
זכה פרה א כתיב דא ושאר א וסימ
זכה פרה א כתיב דא ושאר א וסימ

לשמה עריו נצתה מכלי ייטב גם נב
נף ותחפנס ירעך קדקד: הלא זאת
תעשה לך עונך את יהוה אלהיך בעת
מולך בדרך: ועתה מה לך לדרך
ניצרים לשתות מי שחור ומה לך לדון
אישור לשתות מי נהר: תסרך רעתך
ומשבותך תוכחך ודעי ודאי כי רע
ומר עונך את יהוה אלהיך ולא פחות
אליך נאס אדני יהוה עבאותי כי מעולם
שברתי ערך נתקתי מוסרתיך ותאמרי
לא אענתי על כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ ריעני את צעה זנה: ואנכי נשעתי
שורק כלוורי עאמתי ואך נהפכת לי
סורי הנפן עבירה: כי אם תכנס בנתר
ותרכי לך ברית נכתם עונך לפני נאם
אדני יהוה: איך תאמרי לא נשמאתי
אחרי הכעלים לא הלכתי ראי דרכך
בנאדי עמה עשית בכרה קלרה
מי שכת דרכיה: פרה למד מדבר
באות נפשו שאפה רוח תאננה
מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו
בחדשה ימצאנה: מנע רגל מחף
ועירנך מצמאה ותאמרי נואש לא כי
אהבתי זרים ואחריהם אלך: נכשת
נגנבי ימצא כן הבישו בית ישראל
המה מלכיהם שריהם ונחניהם
ונביאיהם: אמרם לעין אבי אתה ולאנן
את ילדתני כי פנו אלי ערף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו:
ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך במספר עריך

כתיב
וקד
וכתיב

אעבור

כתיב
ושם
וכתיב

וכתיב

ולדתנו

קראת

היו אלהיך יהודה:

למה תריבו אלי כלכם פשעתם כי נאם
יהוה: לישוא הכיתי את בניכם מוסר
לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם נארו
מי שחית: הדור אתם ראוי דבר יהוה
המדבר הייתי לישראל אם ארץ
מאפליה מדוע אמו עמי רדנו לוא
נבוא עוד אליך: התישכח בתולה עדיה
כלה קשר יהוה עמי שכתוני ימים אין
מספר: מהתישכח דרכך לבקש אהבה
לכן גם אתה רועית למדת את דרכיך:
גם בכנפך נמצאודם נפשות אכזבים
נקיים לא נמחחרת מצאתים כי ער
כל אלה: ותאמרי כי נקיתי אך שם
אפוממני הנני נשפט אותך ער
אמרך לא חטאתי: מה תולי מאד
לשונת את דרכך גם ממערים תנשי
כאשר בשת מאישור גם מאת זה
תצאי וידך על ראשך כי מאס יהוה
במבט חיד ולא תעליח להם: לאמור
הן שלח איש את אשתו והלכרה
נמאתו והיתה לאיש אחד הישוב אליה
עוד הלא חנוף תחנף הארץ ההיא
ואת זנות רעים רבים ושוב אלי נאם
יהוה: שאי עניך על שפים וראי
איפה לא שגלת על דרכים ישבת
להם מערכי במדבר ותחנפי
ארץ בזנותיך וברעתך: וימנינו
רכבים ומלקושי לא היה ומצח אישה
זונה היה לך מאנת הכלם: הלא
מעתה קראתי לי אבי אלוף נער אתה:

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

וכתיב

מי שלח פרה חפשי " חנהק פרה על דשא
לימד פ דע פסו וסימ
לימד לאסורים ינאו " לאמר מתי יעבור החדש " לאמר אל הכהנים " לאמר אלהים " לך חק את חק כנען "

והכלל... כי שורית עם אליהם ועם אנשים ודוכל... חנה דברת ובעשי הרעות... מי יתקבץ יט ואמת...

הינטור לעולם אם ישמר לנצח הנה
דברת ותעשי הרעות ותוכל
ויאמר יהוה אלי כימי יאשיהו
המלך הראיתי אשר עשתה מיטבה
ישראל הלכה היא על כל הרגבה
ואל תחת כל יצן רענן ותזני שם
ואמר אחרי עשתה את כל אלה אל
תשוב ולא שבה ותראה בעדה אחותה
יהודה וארא פי על כל אדות אשר
נאפה מיטבה ישראל שלחתי
ואתן את ספר בריתיה אליה ולא
יראה בעדה יהודה אחותה ותלך ותזן
גם היא והיה מקל זנותה ותחנף את
הארץ ותנאף את האבן ואת היצן
תם בכל זאת לא שבה אלי בעודה
אחותה יהודה בכל לבנה כי אם כשקר
נאם יהוה ויאמר יהוה
אלי עדקה נפשה מיטבה ישראל
מבעדה יהודה הלך וקראת את
הדברים האלה צפונה ואמרת שונה
מיטבה ישראל נאם יהוה לא אפיל
פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא
אנטור לעולם אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפוי את דרכיך
לזרים תחת כל יצן רענן ובקול
לא שמעתם נאם יהוה שובו בנים
שובכם נאם יהוה כי אני בעלתי
בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנע
ממי שפחה והבאתי אתכם ציון ונתתי
לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה
והשכיל והיה כי תרבו ופריתם בארץ

בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו
עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על
לב ולא יזכרו ולא יפקדו ולא יעשה
עוד בעת ההיא יקראו לירושלם
כסא יהוה ונקוו אליה כל העמים לשם
יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי
שרדות לבם הרע
בימים ההמה ילכו בית יהודה
על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון על הארץ אשר הנחלתי את
אבותיכם ואנכי אמרתי איך אשיתן
בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת
עבי צבאות גוים ואמר אני תקראו
לי ונאחרי לא תשובו אכן בעדה
אשה מרעה כן בעדתם כי ברת
ישראל נאם יהוה קול על שפיים
נשמע בני תחנוני כע ישראל כי
הינו את דרכם שכחו את יהודה
אלהיהם שובו בנים שובכם ארפה
מי שובתיכם הננו אתנו לך כי אתה
יהוה אלהינו אכן לשקר מגבעות
המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת
ישראל והבשת אכלה את יגיע
אבותינו מנעורינו את צאננו ואת
בקרם את בניהם ואת בנותיהם
נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו
כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד היום הורה
ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ואם
תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקו יצך מפני ולא תעוד

שמים... לאמר... ויבאו... וימקדו... קול על שפיים נשמע... אפסיה על שפיים נהדרות... יגלו... יתקבץ יט ואמת... על ידי נשפחה שואר גם... בימים ההמה ילכו...

五十二

250x

ב' יוני

نامہ
صفا
۱۵۰
۱۵۱

י
י
י

10
 11

והם

ז
ח
ח
ח

למשל
אמר "ויסר" כי לא מוכל לקום כפסוק "אם לא יסר" לא טובה השמיעה "כי לית חטא הוא לך" ולית גבריה מהבטת
ולית תמכה "לית יסר" ולית יתן "ויגבר רחמי" מנצח "מנע רחלך מרח" "ידור חובש יאן" "הט שטעט" ומנע רביבים "לא לזרית גביר"

העל אלה "הכל אלה קדש" "עלו בשדותיה ושהתנו" "לא אמרו בלבכם" "ולא שמעו אלי" "הוכרו ירושלים" "ואמרו אלהם" "זה הגוי"
הקשבתו ושמעו לא כן "כי אמרתם בדתגו כרית את מות" "ועם שאול עשונו" "ולא כספך תגאלו" "ותזרם בנחלת" "אם לא תפגוענו יין אשר"

לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים
חק עולם ולא יעברנהו ויתעצשו ולא
יוכלו והמוגליו ולא יעברנהו ולעם
הזה היה לבסורר ומורה סדו וילכו
ולא אמרו בלבכם נראנא את יהוה
אלהינו הנתן נשם ויורה ומלקוש ביעתו
שבעת חקות קציר ישמר לנו עונותיכם
הטו אלה וחטאותיכם מניע הטוב מכם
כי נמצאו בעמיר שיעם ישור כישך
יקושים העיבו משחית אנשים ילכו
ככלוב מלא עוף כן בתייהם מלאים
מרמה על כן נדלו ויעשירו שמנו
עשתונם עברו דבר רע דין לא דנו
דין יתום ויגליו ומשפט אביונים לא
שפטו העל אלה לא אפקד נאם יהוה
אם בני אשר כזה לא תתנקם נפשי
שמה וישעוררה נחיתה
בארץ הנכבאים נכאו נשקר והכהנים
ידו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו
לאחריתם העוונתם כנעמן מקרב
ירושלם וכתקו עתקו שופר ועל בית
הכרם שאו משאת כירעה נשקפיה
מצפון וישכר גדול הנוה והמענה דמית
בת ציון אליה באו רעים ועדריהם תקעו
עליה אהלים סביב רעו איש את ידו
קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה
בצהרים או לנו כי פנה היום כי ינטו צולי
ערב קומו ונעלה כלילה ונשחיתיה
ארמנותיה כי כה אמר יהוה
עבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם
סללה היא העיר הפקד בלה עישק

בקרבה כהקיר בור מימיה כן הקרה
רעה חמס ושד ישמענה על פני
תמיד חלי ומנה הוסרי ירושלם פן
תקענפשי ממך פן אשימך שממה
ארץ לא נישבה
כה אמר יהוה עבאות עולל יעוללו
כנפן שארית ישראל השכידך כנעו
על סלסלות על מי אדברה ואעידה
וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו
להקשיבה הנה דברי יהוה היה להם
לחרפה לא יחפצו בו ואת חמת יהוה
מלאתי נלאיתי הכל שפך על עולל
בחזין ועל סוד בחורים יחדו כי גם
איש עם אשה ילכו וזקן עם מלא
ימים ונעסכו בתייהם לאחרים שדות
ונשים יחדו כי אטה את ידי ער
ישבי הארץ נאם יהוה כי מקטנם
ועד גדולם כלו ביצע ביצע ומנביא
ועד כהן כלו עשה שקר וירפאו
את שבר עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום הבישו כי
תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם
הכלים לא ידעו לכן יפלו כנפלים בעת
פקדתים כי שולו אמר יהוה
כה אמר יהוה
עמדו על דרכים וראו וישאלו לנתבות
עולם איזה דרך הטוב ולכו בה ומצאו
מרנוע לנפשכם ויאמרו לא נלך
והקמתי עליכם עפים הקשיבו לקול
שופר ויאמרו לא נקשיב לכן ישמעו
הגוים ודיעו עדה את אשר בם

ואם לוא השחק יסחבום "לוא הינה כדום" "לוא תבוא דמעק" "לוא אלהם כל יבדי ירך" "לוא אלהם כל יבדי ירך" "לוא אלהם כל יבדי ירך"
שלום שלום "לוא אלהם כל יבדי ירך" "לוא אלהם כל יבדי ירך" "לוא אלהם כל יבדי ירך"
וירפאו את שבר עמי "לוא אלהם כל יבדי ירך" "לוא אלהם כל יבדי ירך" "לוא אלהם כל יבדי ירך"

שמיע הארץ הנה אנכי נביא רעה
אל העם הזה פרי מחשבותם כי על
דברי לא הקשיבו ותורת וימאסונה
למה זה לי לבונה משכא תבוא וקנה
הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא
לרצון וזכיתם לא ערבו לי לכן נהאמר
יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים
וכשלו נם אבות ובעים יחדו שכן ורעו
יאבדו: כה אמר יהוה הנה
עם נא מארץ צפון וגוי גדול יער
מירבתי ארץ: קשת וכידון יהוה יקו
אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כיס יהמה
ויעל סוסים ידכבו ערוך כאיש למלחמה
עליד בתציון שמינו את שמינו רפו
ידינו ירה החזקתנו חיל כולדו:
אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי
חרב לאיב מעור מסכני: בת צמי חרי
שק והתפלישי באפר אנל יחיד יעשי
לך מספר תמרורים כיפתאם יבא
השדד עלינו: בחון נתתיך ביצמי מכו
ותדינו כחנת את דרכם: כלם סריסורדי
הלכירכיל נחשת וברזל כלם משחיתם
המהו נחר מפח מאשתם יפרת לשוא
ערף ערוף וריעים לא נתקו: כסף נמאס
קראו להם כי נאם יהוה נהם:
הדבר אשר היה אל
דמי הוא מאת יהוה לאמר: יצמד בשער
בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה
ואמרת שמינו דבר יהוה כל יהודה
הנאים בשערי האלה להשתחות
ליהוה:

כה אמר יהוה יבא את אלהי ישראל
היטיבו דרכיכם ומיעלליכם ואישכנה
אתכם במקום הזה: אל תנטחו לכם
אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל
יהוה היכל יהוה הנה: כי אם היטכתי טיבו
את דרכיכם ואת מיעלליכם אם יעשו
תעשו משפט בין איש ובין רעהו:
גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי
אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים
אחרים לא תלכו לרע לכם: וישכנתי
אתכם במקום הזה כארץ אשר נתתי
לאבותיכם למן עולם ועד עולם: הנה
אתם בטחים לכם על דברי השקר
לכלתי הוצילי: הנה נברעח ונאף והשכנע
לשקר וקטר לביעל והלך אחרי אלוהים
אחרים אשר לא ידעתם: ובאתם
ויצדתם לפני בבית הזה אשר נקרא
שמי יעליו ואמרתם נצלנו למיען
עשות את כל החויעבות האלה:
המערת פריצים היה הבית הזה אשר
נקרא שמי יעליו ביניכם גם אנכי
הנה ראיתי נאם יהוה:
כי לבונא אל מקוני אשר כשילו אשר
שכנתי שמי שם בראשונה ודאו את
אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל:
ויעתה יען עשותכם את כל המעשים
האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השנים
ודבר ולא שמיעתם ואקרא אתכם
ולא עניתם: ועשיתי לבית אשר
נקרא שמי יעליו אשר אתם בטחים
בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאניתכם

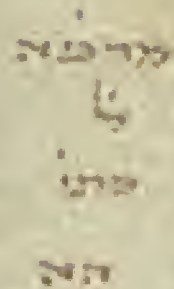
גד ותושב אנשי יעזבים... גר יתום ואלמנה... גר אנכי בבורח...
ואט ואת כריתיו אונם... וישכנתי אתכם... ושמעתי את
ואמרונו נברך יהוה... יהוה שם... יהוה שם... יהוה שם...
ואמרונו נברך יהוה... יהוה שם... יהוה שם... יהוה שם...

כאשר ינשיתי לשלוח והישלכתי
אתכם מן לפני כאשר השלכתי
את כל אחיכם את כל זרע אפרים
ואתה אלהתפלל בעד
העם הזה ואל תשא כעדם ונר
ותפלה ואל תפגע כי אינני שמי
אתך האניך ראה כמה ינשים
בערי יהודה ובחיות ירושלם והנעם
מלקטים ינשים והאבות מבערים
את האשה הנשים לישות בנין לישות
כונעם למלכת השמים והסך נסכים
לא להם אחרים למען הכעסני
האתי הם מבעסים נאם יהוה הלווא
אתם למען כשתפניהם לכן כד
אמר אדני יהוה הנה אפי וחמרתי
נתת אל המקום הזה על האדם ועל
הנהמה ועל ינן השדה ועל פרי
האדמה ובערה ולא תכבה
כה אמר יהוה יצא את אלהי
ישראל עלותיכם ספוי על זנחיתם
ואכלו בשר כי לא דברתי את אנתינם
ולא עויתם כיום הוציא אתם מארץ
מצרים על דברי עולה זנח: כי אם
את הדבר הזה עויתי אותם לאמר
שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם ותלנתם בנר
הדרך אשר אצוה אתכם למען יטב
לכם ולא שמעו ולא הטו את אזנם
וילכו נמני עזות בשרות לנעם הרע
ויהיו לאחור ולא לפנים למן היום
אשר ינאו אבותיכם מארץ מצרים

עד היום הזה ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח
ולא שמעו אלי ולא הטו את אזנם
ויקשו את ערפם הרעו מאבותם
ודברת אליהם את כל הדברים האלה
ולא ישמעו אליך וקראת אליהם
ולא יענוכה ואמרת אליהם הנה
אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיו
ולא לקחו מוסר אנדה האמונה
ונכרתה מפיהם
נני נורד והשלכי וישאיעל שפיים
קיעה כי מאס יהוה ויטש את דור
עברתו כי עשו בני יהודה הרע
בעני נאם יהוה שמו שקוניהם
בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא
וכנו נמות התפת אשר בעא בן הנם
לישוק את בניהם ואת בנותיהם נאש
אשר לא עויתי ולא עלתה על לבי
לכן הנה ימים נאם
יהוה ולא יאמר עוד התפת ונא בן
הנם כי אסגיא ההרנה וקברו בתנת
מאין מקום: והיתה נבלת העם הזה
למאכל לעוף השמים ולבהמות
הארץ ואין מחריד: והשכתי מערי
יהודה ומחצות ירושלם קול שיטון
וקול שמחה קול חתן וקול פלה כי
לחרבה תהיה הארץ: בעת ההיא נאם
יהוה ויצאו את עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת עצמות
הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי ירושלם מקבריהם:

לכן
יבנה
בשם
ויקרא
למקום הזה
על הויקים על הנביאים
אם תשוב ונשיבך
על שמעיה
על אפלאך
על
הויקים על הנביאים
ושלחתי לך ינבים
שמעו ענתים
וחסד
ומקדתי
כל פסיליה
ס
ס
ס

ג
שמו
הן
והן
שמו
שמו
ג
שמו
ובי
כתו
ה
בטע

א
 שמו
 יח
 וסן
 פסל
 שמו

 ל

 א
 שמו
 וסל
 כתי

 א
 שמו
 כתי

והברו " הכל בן יחדיו מאלהו " עשה בירלות יד אין חקר " ידעתי כי כל אשר יעשה " אין חומה " יבואו " וכל מל " דרך שע החיגונה " ויבאכלו חמין " וימליהם מכל " וישבי בה " ויבואו לעמק אל חוקיהם " י"א

ואנכי אהיה לכם לאלהים למיען הקים
את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם
לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום
הזה ואני ואמר אמן יהוה:
ויאמר יהוה אלי קרא את כל
הדברים האלה בערי יהודה ובחצרות
ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית
הזאת ועשיתם אותם: כי העד העדתי
באבותיכם כיום העליתי אותם מארץ
מצרים עד היום הזה השכם והיער
לאמר שמעו בקולי ולא שמעו ולא
הטו את אזנם וילכו איש בשרירות
לבו הרע ואני אעליהם את כל דברי
הברית הזאת אשר צויתי לעשות
ולא עשו: ויאמר יהוה אלי
נמצא קשר באיש יהודה ובישבי
ירושלם: שנו על עונת אבתם
הראשנים אשר מאנו לשמוע את
דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים
ליעבדם הפרו בתי ישראל ובית יהודה
את בריתי אשר כרתי את אבותם:
לכן כה אמר יהוה הנני
מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו
ליצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע
אליהם: והלכו ערי יהודה ויבש
ירושלם וזעקו אל האלהים אשר
הם מקטרים להם והושיע לא יושיעו
להם בעת רעתם: כי מספר עריך היו
אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם
שמתם מזבחות לבשת מזבחור
לקטר לבעל:

אִשְׁרֵהנַחֲלֹתִי אֶת עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל
הִנֵּנִי נְתַשְׁסָּמָעֵל אֲדַמְתֶּם וְאֶתְנִית
יְהוּדָה אֶתוֹ שְׂמֵתוֹכֶם׃ וְהִיא אַחֲרֵי
נְתַשִּׁי אוֹתָם אֲשׁוּב וּרְחַמְתִּים
וְהִשְׁבֹּתִים אִישׁ לִנְחֻלָּתוֹ וְאִישׁ לְאֶרְצוֹ
וְהִיא אֶסְלַמְדוֹ יִלְמְדוּ אֶת דְּרֹכֵי עַמִּי
לְהִשְׁבֹּעַ בְּשֵׁנִי חֵי יְהוָה כִּאֲשֶׁר לְמַדּוֹ
אֶת עַמִּי לְהִשְׁבֹּעַ בְּכַעַל וּנְכַנּוּ בַתּוֹךְ
עַמִּי׃ וְאֵסֵל אֲשִׁמְעוּ וְנִתְשַׁתִּי אֶת
הַגּוֹי הַהוּא נְתַשׁ וְאֶנְדָּנָאֵם יְהוָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַלֹּךְ
וְקִנֵּית לָךְ אֲזוּר פִּשְׁתִּים וְיִשְׁמְתוּ עַל
מִתְנֶיךָ וּבָמִים לֹא תִבְאֶהוּ׃ וְאֶקְנֶה
אֶת הָאֲזוּר כִּדְבַר יְהוָה וְאִשְׁסָּעֵל עַל
מִתְנֵי׃ וְהִיא דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר׃ קַח אֶת הָאֲזוּר אֲשֶׁר
קִנֵּית אֲשֶׁר עַל מִתְנֶיךָ וְקוּם לָךְ פֶּרֶתָהּ
וְטַמְנֶהוּ שָׁם בְּנֶקִיק הַסְּלֵעַ׃ וְאַל־ךְ
וְאִטְמֶנּוּ בַּפֶּרֶת כִּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אוֹתִי׃ וְהִיא מִקִּין יָמִים רַבִּים וְיֹאמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי קוּם לָךְ פֶּרֶתָהּ וְקַח מִשָּׁם
אֶת הָאֲזוּר אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְטַמְנֵנוּ שָׁם׃
וְאַל־ךְ פֶּרֶתָהּ וְאַחֲפָר וְאֶקַּח אֶת הָאֲזוּר
מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר טַמְנִיתוֹ שָׁמָּה וְהִנֵּה
נִשְׁחַת הָאֲזוּר לֹא יִצְלַח לְכָל׃
וְהִיא דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמֹנָה
כֹּה אָמַר יְהוָה כִּבְּהָ אֲשַׁחִית אֶת נְאֻם
יְהוּדָה וְאֶת נְאֻם יְרוּשָׁלַם הַרְבֵּה׃ הָעַם
הַזֶּה הָרַע הַמֵּאֲנִים לִשְׁמִיעַ אֶת דְּבַר־י
הַהֲלָכִים בְּשִׁרְרוֹת לִבָּם וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת

אכלה וסימנהו ב יס אהרן אש מבלה הוא " הוא העבר לפניך " ואמר
אכלה בשר על כל שטים במדבר " עקול מרובות " וט ואכלה ויהי בני מ מ מ
לכל בשר וסימנו ויסללו על פניהם " כלמטה דהם " יקד יס אהרן " והיו דמיון לכל בשר " עקול דם " באשמו " על

להם ויהי כאזור הזה אשר לא יעלה
לכל כי כאשר ידבק האזור אל מתני
איש בן הדבקה אלי את כל בית
ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה
להיות לילעם ולישם ולהלה ולהפאות
ולא ישמעו ואמרת אליהם
את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי
ישראל כל גבל ימלא יין ואמרו אליך
הידע לא נדע כי כל גבל ימלא יין ואמרו
אלהם כה אמר יהוה הנני ממלא את
כל יישי הארץ הזאת ואת המלכים
היישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים
ואת הנביאים ואת כל יישי ירושלים
ישכרון ונפצתים איש אל אחיו והאמת
והכנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מה שחיתם ישמעו
והאזינו אל תנכהו כי יהוה דבר תנו
ליהוה אלהיכם בכור נטרם יהי שך
ובטרם יתנפזו רגליכם על הרי נשף
וקויתם לאור וישמה לצלמות ישיה
ליצרפל ואם לא תשמעוה במסותים
תכנה נפשי מפני נזה ודמיע תדמי
ותרד ינידמיעה כי נשכה עדר יהוה
אמר למלך ולגבירה השפילו
יטנו כי ירד מראשותיכם עטרת
תפארתכם עריה נכסו ואין פתח
הגלת יהודה כלה הגלת שלומים
שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה
היעדר נתן לך צאן תפארתך מה תאמרו
כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך
אלפים לראש הלא חבלים אחזוך

כמו אשת לדה וכי תאמרי בלבבך
מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו
שולך נחמסו עקביך היהפך נושי
עונו ונמר חרברתי נס אתם תוכלו
להטיב למדי הרע ואפיצם כקיש
עובר לרוח מדבר זה גורלך מנת מדין
מאתי נאם יהוה אשר שכחת אורתי
ותבטחי בשקר ונסאני חשפתי
שולך על פניך ונראה קלונך נאפך
ומצה לתיך ומתזנותך על גבעות
בשרה ראיתי שקויעך אוי לך ירושלים
לא תטהרי אחרי מתי ער
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו על דברי הבצרות אבלה
יהודה וישעריה אמללו קדרו לארץ
ויזחת ירושלים עלתה ואדריהם
שלחו יצויהם למים נאו על גבים
לא מצאום מים שבו בליהם ריקם נשו
והכלמו וחפוראישם בעבור האדמה
חתה כי לא היה נשם בארץ בישו
אכרים חפוראישם כי נס אילת נשוא
ילדה ויעזוב כי לא היה די שא ופראים
עמדו על שפים שאפורוח כתנים
כלו עיניהם כי אין עישב אם עונינו
ענו בנו יהוה עשה למיען שמך כי
רבו משוכותינו לך חטאנו מקור
ישראל מושיענו בעת צרה למד
תהיה כנר בארץ ובאורח נטה ללון
למה תהיה נאי שגדהם כנפיר לא יוכל
להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך
עלינו נקרא אל תנחנו

למים
דפנות למים האלה
עומה
וימננה
כי נשפה עדר י
ומה או נשבר או נשפה כי נשכה עדר י
ואדריהם שלחו עשריהם למים
אלו ד פת י לא רעב לחם
ויצמא שם העם למים

המאס מאסת את יהודה
אם בניין נעלה נפישך מדוע הכיתנו
ואין לנו מרפא קוה לישלום ואין טוב
וליצת מרפא וזהה בעתה ידענו
יהוה רשענו עון אכלינו כי חטאנו
לך: אלתנאין למען שמך אלתנבל
כסא כבודך וזכר אל תפר נריתך אתנו
הייש בהבלי חנוים מנשמים ואם
הישמים יתנו רבבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית
את כל אלה: ויאמר
יהוה אלי אם יעמר משה וישמואל
לפני אין נפשי אלהים הזה שלח
מעל פני ויצאו וזה כי יאמרו אליך
אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר
יהוה אישר למות ואישר לחוב
לחוב ואישר לרעב לרעב ואישר לישנ
לשנ: ופקדתי עליהם ארבע משפחות
נאם יהוה אתה חרב להרג וארבע
הכלבים לסחב ואת עוף השמים
ואת בהמת הארץ לאכל ולהישחת
ונתתם לזוועה לכל ממלכות הארץ
בגלל מנשה בן יהוה: קיהו מלך יהודה
על אישר עשה בירושלם: כי מי
יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך
ומי יסור לישאל לישלם לך: את
נטישת אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט את ידי עליך ואישחיתך
נלאיתי העם: ואזדם כמזרה בשעי
הארץ שכלתי אנדתי את עמי י
מדרכיהם לוא שכו: יצמולי אלמנות

ואמרת אליהם על אשר עזבו אותי
אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים
אחרים ויעזבו וישתחוו להם ואתי
עזבו ואת תורת לא שמרו: ואתם
הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם
הלכים איש אחרי שררות לבו הרע
לכלת שמי עלי: והטלתי אתכם
מעל הארץ הזאת על הארץ אשר
לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם
שם את אלהים אחרים יומם ולילה
אשר לא אתן לכם חנינה:
לכן הנה ימים נאם יהוה
ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ מצרים כי נאם
חי יהוה אשר העלה את בני ישראל
מארץ צפון ומכל הארצות אשר
הדיחם שמה והשיבתים על אדמתם
אשר נתתי לאבותם: הנני שלח
לדונם רבים נאם יהוה ודינום ואחרי
כן אשלח לרבים צידים ויערום מעל
כל הרומעל כל גבעה ומנקיק הסלע:
כי עיני על כל דרכיהם לא אנסת
מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני:
וישלחתי ראשונה משנה עונם
וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת
שקוציהם ותועבתיהם מלאו את
נחלתי:
ומעסי ביום ערה אליך גוים יבאו
מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו
אבותינו הבל ואין בסמועיליה יעשה
לואדם אלהים והמה לא אלהים:

לכן הנני מודיעם בפעם הזאת
אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו
כישמי יהוה:
חטאת
יהודה נתובה בעט ברזל בעפרן
שמיר הרושה על לוח לבם ולקונות
מוכחותיכם: מוכר בניהם מוכחתם
ואשריהם על עין רענן על גביעות
הנכהות: הררי כשרה חילך כ
אוצרתך לבואתן נמתך בחטאת
בכל גבולך: ושמטתה וכך מנחלתך
אשר נתתי לך והיעבדתך את איכך
בארץ אשר לא ידעת כי איש קדחתם
באפי עד עולם תוקד:
כה אמר יהוה ארור הנטר אשר
יבטח באדם וישם בשר זרעו ומן
יהוה יסור לבו: והיה כערער בערבה
ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים
במדבר ארץ מלחה ולא תשב: ברוך
הנבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה
מבטחו: והיה כעין שתול על מים
ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא
כי יבא חס והיה עלהורענן ובשנת
בצרת לא ידאג ולא ימיש מעישות
פרי: עקב הלב מכל ואנושה הוא מי
ידענו: אני יהוה חקר לבבן כליות
ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו: קרא
דג ולא ילד עשה יעשר ולא כמשפט
בחי: ימו יעבנו ובאחריתו יהיה נבל:
כסא כבוד מרום מראשון מקום
מקדשנו: מקוה ישראל יהוה כ
יעזבך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי

מסכת תענית דף כ"ח ע"ב
בבלי
מסכת תענית דף כ"ח ע"ב
בבלי
מסכת תענית דף כ"ח ע"ב
בבלי

עזבו מקור מים חיים את יהוה:
 רפאני יהוה וארפא הושיעני
 ואוישעה כי תהלתי אתה: הנה המה
 אמרים אלי איה דבר יהוה יבא נא:
 ואני לא אעתי מרי עה אחר כך ויום
 אנניש לא התאויתי אתה ידיעת מוציא
 יטפתי נכח פנך היה: אלתהיה לי
 למחתה מחסי אתה כיום רינה: יבשו
 רדפי ואל אכשה אני יחתו המה ואל
 אחתה אני הכיני עליהם יוסר רעה ומישנו
 יטכדון יטכדו: כה אמר יהוה
 אלי הלך וינמדת כשיער בני עמ
 אשר יבאו בומלכי יהודה ואשר יבאו
 בונכל ישיערי ירושלם: ואמרת אליהם
 יטמינו דברי יהוה מלכי יהודה וכל יהודה
 וכל יישיב ירושלם הנאים בישערים
 האלה: כה אמר יהוה השמונו בנפשותינו
 ואל תנאנו מישא כיום היטבת והנאתם
 בשיערי ירושלם: ולא תוצאו מישא
 מבתכם כיום היטבת וכל מלאכה לא
 תנישו וקדשתם את יום השבת נאשו
 ינותי את אבותיכם: ולא יטמינו ולא
 הטו את אונם ויקישו את ערפם לבלתי
 יטמינו לבלתי קחת מוסר: והיה אם
 יטמינו תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי
 הכיני מישא כשיעריה עיר הזאת כיום
 היטבת ולקדש את יום השבת לבלתי
 ינשנות בה כל מלאכה: ובאו בישערי
 העיר הזאת מלכים וישרים יטביסו על
 כסא דוד ונכים פונב ובסוסים המה
 וישריהם איש יהודה ויטבי ירושלם

ויהי
 כתב
 הדא
 מלה
 וקרי
 עתה

ויהי דבר יהוה אלי לאמור: הכיני ער
 הזה לא אוכל לעשות לנפתי ישראל
 נאם יהוה העה כחמר ביד היוצר כן
 אתם בדי בית ישראל:
 רני נא דבר על גוי
 ועל ממלכה לעתוי שולתיו ולהאמרו:
 ויטב הגוי ההוא מריצו אשר
 דברתי עליו ונחמתי על הרע
 אשר היטבת לעשות לו:
 ורני נא דבר על גוי
 ועל ממלכה לבנות ולנטונו: וינשה
 הרעה כיניני לבלתי יטביסו בקרלי
 ונחמתי על הטובה אשר אמרת
 להיטיב אותו:

ויהי דבר יהוה אלי לאמור: הכיני ער הזה לא אוכל לעשות לנפתי ישראל
 נאם יהוה העה כחמר ביד היוצר כן אתם בדי בית ישראל:
 רני נא דבר על גוי ועל ממלכה לעתוי שולתיו ולהאמרו:
 ויטב הגוי ההוא מריצו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרע אשר היטבת לעשות לו:
 ורני נא דבר על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטונו: וינשה הרעה כיניני לבלתי יטביסו בקרלי
 ונחמתי על הטובה אשר אמרת להיטיב אותו:

את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו
ירמיהו לא פישחור קרא יהוה שמך
כי אם מגור מסביב
כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך
ולכל אהיך ועלו בחרב איביהם ויעינך
ואות ואת כל יהודה אתן ביד מלך
בכל והנלם בכלה והנלם בחרב ונתתי
את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה
ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי
יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם וולקחום
והביאום בכלה וואתה פישחור וכל
ישבי ביתך תלכו בשבי וכל תבוא
ושם תמות וישם תקבר אתה וכל
אהיך אשר נכאת להם בשקר
פתיתני יהוה ואפתחוקתני
ותוכלהייתי לישחק כל היום כלה
ליענלי כי מדי אדבר אויעק חמס
וישר אקרא כי היה דבר יהוה לילחופה
ולקלס כל היום ואמרתי לא אזכרנו
ולא אדבר עור בשמו והיה כלבי נאיש
בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל
ולא אוכל כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביבה צדו ונגדנו כל אנשי שלמי
שמרי יליע אולי יפתה ונוכלה לזונקחה
נקמתנו ממנו ויהוה אותי כגבור עריץ
על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשומאד
כי לא השכילו כלמת עולם לא תישנח
ויהוה יבא אות כחן צדיק ראה כל זיתולב
אדראה נקמתך מהם כי אליך גלית את
ריבי ישידו ליהוה הללו את יהוה כי
הציל את נפשי מכיון מיד מרעים :

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions.
 2. It also mentions the need for regular audits to ensure compliance with financial regulations.
 3. The second section focuses on the role of technology in streamlining accounting processes.
 4. This includes the use of cloud-based software and automated reporting tools.
 5. Finally, the document emphasizes the importance of ongoing education and training for accounting professionals.
 6. By staying up-to-date on industry trends and best practices, accountants can provide more effective service to their clients.

[illegible]

וסעור מתהויל על ראש שעם
יחול לא שובאף יהוה יש שרתו
ועד הקימו מומות לבו באחרית הימים
ותכוננו בה בעה לא שלחתי את
הנבאים והסרנו לאדברת אל הבר
והסנבא ואם עמדו בסודי וישמעו
דברי את עמי וישכבום מדבריהם
ומרע מעלליהם האלהי מקרב אני
נאם יהוה ולא אלהי מרחקי אם סתר
איש במסתרים ואני לא אדאנו נאם
יהוה הלא את השמים ואת הארץ
אני מלא נאם יהוה שמי עת את
אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי
ישקר לאמר חלמתי חלמתי עמתי
הייש בלב הנבאים נבאי השקר ועבאי
תרמית לבם החשנים להשפח את
עמי שני בחלומתם אשר יספרו
איש לדעהו כאשר שנתו אבותם
את שמי בבעלי העבא אשר ארזו
חלום יספר חלום ואשר דברי ארתו
ידבר דברי אמת מה לתכן את הבר
נאם יהוה הלא סה דברי כאש אם
יהוה וכפטיש יפצץ סלע
לכן הנני עז הנבאים נאם
יהוה מנבי דברי איש מאת רעהו
הנני עז הנבאים נאם יהוה הלקחים
לשונם ונאמו נאם הנני עז נבאי
חלמות ישקר נאם יהוה וספרום ויתעו
את עמי בשקר הסובב חזותם ואנכי
לא שלחתיים ולא צויתים והועיל לא
יועילו לעם הזה נאם יהוה וכן ישאלך

העם הזה אוהנביא אוכהן לאמר
מה מישא יהוה ואמרת אליהם את
מה מישא ונטישתי אתכם נאם יהוה
והנביא והכהן והעם אשר יאמר
מישא יהוה ופקדתי על האיש ההוא
ועל ביתו ומה תאמרו איש על רעהו
ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה
דבר יהוה ומישא יהוה לא תזכרו עוד
מי מישא יהוה לא ישרדו והפכתם
את דברי אלהים חיים יהוה נבאור
אלהינו כה תאמר אל הנביא מה
ענך יהוה ומה דבר יהוה ואם מישא
יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען
אמרכם את הדבר הזה מישא יהוה
ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו
מישא יהוה לכן הנני ונטישתי אתכם
נאם יהוה ונטישתי אתכם ואת העיר אשר
נתתי לכם ולאבדתכם מעל פני ועתה
עליכם חרפת עולם וכל מות עולם
אשר לא תשכחו הלא נאם יהוה
והנה שני דודאי תאננס מועדים לפני
הכל יהוה אחרי העלות נכוד דאמר
מלך בכל את יכניה בן יהויקים מלך
יהודה ואת שוי יהודה ואת החרש
והתחמסער מירושלם ויבאם כפר
הדוד אחד תאננס טבות מאד פתאני
הכפרות והדוד אחד תאננס ריערת
מאד אשר לא תאכלנה מרעו יאמר
יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר
תאננס התאננס המכות טבות מאד
והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרעו

והוא נער את כע בלחה עליו אל ונחונג ואת כע המוסס ואת כע הקעיופת ואת כע
והוא כע כדקדקו המלכים ואת כע כעסס ואת כע עסס ואת כע יכה ואת כע כעסס ואת כע כעסס

ירמיהו על כל הנזים כי עבדו כס נס
המה נזים ובים ומלכים גדלים ושלמה
להם כפיעלם ונמי עשה ידיהם
כי כה אמר יהוה אלהי יישראל
אלי קח את כוס היין החמה הזאת
מיד והשקיתה אתו את כל הנזים
אשר אנכי שלח אותך אליהם וישלחו
והתעצשו והתהללו מפני החרב אשר
אנכי שלח בניהם ואקח את הכוס מיד
יהוה ואשקה את כל הנזים אשר שלחתי
יהוה אליהם את ירושלם ואת ערי
יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם
לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום
הזה את פריעה מלך מצרים ואת
עבדיו ואת שריו ואת כל עמו ואת
כל הערב ואת כל מלכי ארץ העין ואת
כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון
ואת עזה ואת עקרון ואת שארית
אשדוד את אדום ואת מואב ואת
בני עמון ואת כל מלכי ער ואת כל
מלכי צידון ואת מלכי האי אשר
בער הים את דדן ואת תימא ואת
כוז ואת כל קעוץ פאה ואת כל מלכי
ערב ואת כל מלכי הערב השכנים
במדבר ואת כל מלכי זמרי ואת כל
מלכי עילם ואת כל מלכי מדי ואת
כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים
איש אל אחיו ואת כל הממלכות
הארץ אשר על פני האדמה ומלך
שישך ישתה אחריהם ואמרו
אליהם כה אמר יהוה עבדות אלהי

ישראל שתו וישכרו וקיו ונפלו ולא
תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח
בניהם והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מיד לשתות ואמרת אליהם כה
אמר יהוה עבדות שתו שתו כי
הנה כעיד אשר נקרא שמי עליה
אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו
לא תנקו כי חרב אנכי קרא על כל
ישיב הארץ נאס יהוה עבדות ואתה
תנבא אליהם את כל הדברים האלה
ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאנ
ומפעין קדשו יתן קולו שאנ ישאנ
על נוהו הידד כדוכים יענה אל כל
ישיב הארץ בא שאנ עד קעוץ
הארץ כיריב ליהוה כנזים נשפך
הוא לכל בשר הרי שיעם נתנם לחרב
נאס יהוה כה אמר יהוה
עבדות הנה רעה יצאת מני אל גוי
וסיע גדול יעור מירכתי ארץ והיו
חללי יהוה כיום ההוא מקעה הארץ
ועד קעה הארץ לא יספדו ולא יאספו
ולא יקטרו לדמן על פני האדמה יהיו
הלילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי
הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצו תנע
ונפלתם ככלי חמדה ואנכ מנוס מן
הרעים ופליטה מאדירי הצאן
קול צעקת הרעים ויללת אדירי
הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם
ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה
עונכ כנפיר סבו כי היתה ארעם לשמה
מפני חרון היזנה ומפני חרון אפו

היו דא כעיד כי באש השפס הנס כעסס בא שאנ איש חסס כעסס	ויס	ה	כעסס
היה כדרכים ינקה כמכס שבתו השעה אל כל יושבי הארץ	ויס	ה	כעסס
כעסס תערה הרעה על כל יושבי הארץ לא תנקו כי חרב אנכי קרא על כל	ויס	ה	כעסס

בראשית ממלכות ויחיקם
 בן אשיו מלך יהודה היה הדבר
 הזה מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה
 עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל
 ערי יהודה הנבאים להשתחות בית
 יהוה את כל הדברים אשר צויתך
 לדבר אליהם אל תגרע דבר
 אולי ישמעו וישובו איש מדרכו הרעה
 ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב
 לעשות להם מפני רע מעלליהם
 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי
 תשמעו אלי ללכת בתורת אשר נתתי
 לפניכם: לשמע על דברי עבדי
 הנבאים אשר אנכי שלח אליכם
 והשכם ושלח ולא שמעתם ונתת
 את הבית הזה כשלה ואת העיר
 הזאתה אתן לקללה לכל גוי הארץ
 וישמעו הכהנים
 והנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר
 את הדברים האלה בבית יהוה ויהי
 ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר
 צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו
 אותו הכהנים והנביאים וכל העם
 לאמר מות תמות: מדוע נבית בשם
 יהוה לאמר בשלוי יהוה הבית הזה
 והעיר הזאת תחרב מאין ישוב ויקהל
 כל העם אל ירמיהו בבית יהודה
 וישמעו שרי יהודה את הדברים
 האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה
 וישבו בפתח שעו יהוה החדש
 ויאמרו הכהנים והנביאים

והנביאים
והנביאים
והנביאים

והנביאים

והנביאים

אל השרים ואל כל העם לאמר
 משפט מות לאיש הזה כי נבא אל
 העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם
 ויאמרו ירמיהו אל כל השרים ואל
 כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
 אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל
 הדברים אשר שמעתם ויעתרו
 היטבו דרכם וימיעו עליכם וישמעו
 בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל
 הרעה אשר דבר עליכם ואני הנני
 בידכם עשוי כטוב וכישר בעיניכם
 אך ידעתו כי אם ממתים אתם
 אתי כידם נקי אתם נתנם עליכם
 ואל העיר הזאת ואל ישיבה כי נאמת
 שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם
 את כל הדברים האלה
 ויאמרו השרים וכל העם
 אל הכהנים ואל הנבאים איך לאיש
 הזה משפט מות כי שם יהוה אלהינו
 דבר אלינו ויקמו אנשים מזקני
 הארץ ויאמרו אל כל קהל העם
 לאמרו מי כיה המורשת היה נבא
 בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל
 כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה
 עבאות ציון שדה תחרש וירושלם
 עינים תהיה והר הבית לבמות יער
 ההמת המרתה חזקיה מלך יהודה
 וכל יהודה הלא רא את יהוה ויחל
 אתפני יהוה ועתם יהוה אל הרעה
 אשר דבר עלינו ואנחנו עשויים
 רע גדול על נפשותינו וגם איש

והנביאים

והנביאים

והנביאים

והנביאים

והנביאים

והנביאים

והנביאים

והנביאים

הנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר מות תמות: מדוע נבית בשם יהוה לאמר בשלוי יהוה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין ישוב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהודה וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שעו יהוה החדש ויאמרו הכהנים והנביאים

יחזק
ו'
ו'
בשבע
בשכר

ו'
חמ'
בשכר
ה'
בשעה
ו'

ה
סס
ואם
ואם
יערב
ל
ד
כס
י
ועתה
יח
א

[illegible]

ପ୍ରତି

54

١٥٠

24114

4
12
=

ספרים	+	יסר	הקדמת ספרים על החזן	היה מקדים . עוד כנסתו . יסדר חזן	ס
מגלה	+	יסר	היה מקדים ..	משם היה חזן מלך ומעבד	ס
חבר	+	יסר	היה מקדים ..	היה חזן מלך ומעבד	ס

1952

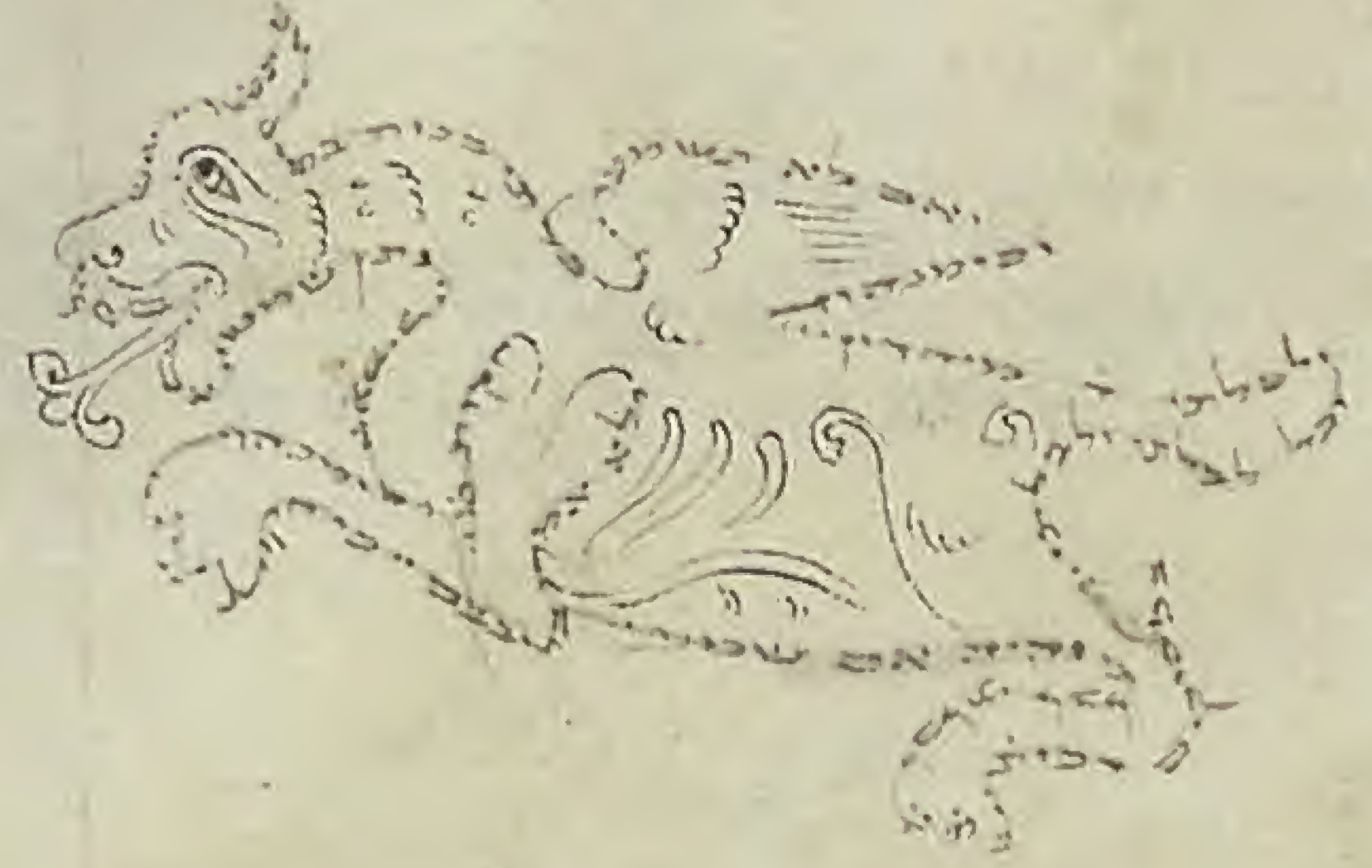
אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובעירו בשוכי את
ישבותם יברכך יהוה נזה יצדק הר
הקדש וישובו בה יהודה וכל עיריו
יהיו אנרים ונסעו בעדר כי הרויתי
נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי
על זאת הקיינת ואראה וישנתי ערבה
לי הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי
את בית ישראל ואת בית יהודה זרע
אדם וזרע נחמה וזה כאשר ישקות
עליהם לנתש ולנתן ולהרס ולהאכיד
ולהרעבן אישקד עליהם לבנות ולנטוע
נאם יהוה בימים ההם לא יאמרו עוד
אבות אכלו בסרו ושני בנים תקהינה
כי אם איש בעינו ימות מה האדם האכל
הבסר תקהינה שניו הנה
ימים באים נאם יהוה וכרתי את ברית
ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה
לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום
החזיקו בידם להוציאם מארץ מצרים
אשר המה הפרו את בריתי ואנכי
ביעלתיכם נאם יהוה כי זאת הברית
אשר אכרת את בית ישראל אחרי
הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורת
בקרבים ועל לבם אכתבנה והייתי להם
לאלהים והמה יהיו לי לעם ולא ילמדו
עוד איש את דעה ואיש את אדו
לאמר דעו את יהוה כי כלם ידיעו אותי
למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח
לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד
כה אמר יהוה נתן שמי

דברי	ז	יסל	עורי עורי דבורה עורי עורי דברי איר - כי מלך דברי מן - ואחד דברי תלמיד
ברך	ד	יסל	ברך ה' ונאמר יאלי כי בך יברך. מה צדק לקצרים ונאמר לקצרים
הקיצרים	ב' ב'חט ו' מל	יסל	יגל נחל הקיציני כי ה' יסמכו. הקיצירי ועדי גמך

הנה ימים כאס נאם יהוה והקמת את
הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
ישראל ועל בית יהודה כימים ההם
ובית יהוה אצניח לדוד עמח צדקה
ועשה משפט ועדקה בארץ כימים
ההם תושב יהודה וירושלם תשכון
לנצח וזה אשר יקרא לה יהוה עדקנו
פיכה אמר יהוה לא יפרת
לדוד איש יושב על כסא ישראל
ולכהנעם הלויים לא יפרת איש מלפני
מיעלה עולה ומקטיר מנחה וישתהו
כל הימים ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמור כה אמר יהוה אם
תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה
ולכלת היות יומסוללה מעתם גם
בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לובן
מלך על נכסא ואת הלויים הכהנים
משרתי אשר לא יספר נבא השמים
ולא ימד חול היס כן ארפה את זרע
דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר הלוא ראית מההינס הזה
דברו לאמר שתי המישפחות אשר
בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי
ינאצון מהיות עוד נזי לפניהם
כה אמר יהוה אם לא בריתי
יומס ולילה חקות שמים וארץ לא
שמתי גם זרע יעקוב ודוד עבדי
אמאס מקחת מזרע משלים אל
זרע אברהם ייחזק ויעקב כי אשוב
את שטתם ורחמתיים

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה ונכונד אער מלך בבל
וכל חילו וכל מלכות ארץ ממשלת
ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם
ועל כל עריה לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך ואמרת אל עדקיהו
מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך
בבל וישרפה באש ואתה לא תמלט
מידו כי תפיש ותפיש ובידו תנתן ועניך
את עני מלך בבל תראינה ופיהו את
פך ידבר וכל תבוא אך שמע ידבר
יהוה עדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה
עליך לא תמות בחרב כי שלום תמות
ונמי שרפת אכתך המלכים הואשנים
אשר היו לפניך כן ישרפוך ויהיו
אדון יספרוך כי דבר אנדברתי נאם
יהוה וידבר ירמיהו
הנביא אל עדקיהו מלך יהודה את
כל הדברים האלה בירושלם וחיל
מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל
כל ערי יהודה הנותרות אל לבי שואל
עוקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי
מבצר הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך
עדקיהו ברית את כל העם אשר
בירושלם לקרא להם דודו לשלח
איש את עבדו ואיש את שפחרו
העבדים והעבדים חפשים לכלת עבד
בם ביהודי אחיהו איש וישמעיו כל
הישרים וכל העם אשר באו בפריה

וישבו ארבעה דברי וישם פנחס בן ישישכר אהרן וישיבו ארבעה דברי וישם פנחס בן ישישכר אהרן

לשלח איש את עבדו ואיש
ישפחתו חפשים לכלת עבדכם עור
וישמעו וישלחו וישוכו אחרי כן
וישבו את העבדים ואת השפחות
אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים
ולשפחות ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי נרתי נרית
את אבותיכם ביום הוצאתי אתם מארץ
מצרים מבית עבדים לאמר: מקין שני
שנים תשלחו איש את אחיו העבד
אשר ימכר לו ועבד שיש שנים
וישלחו חפשי מיצמר ולא ישמעו
אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם וישנו
אתם היום ותעשו את ה' אשר בעיני
לקרא דרוור איש לרעהו ותריתו ברית
לפני כלת אשר נקרא שמי עליו:
ותשבו ותחלו את שמי ותשבו איש
את עבדו ואיש את שפחתו אשר
שלחתם חפשים לנפשם ותכבישו אתם
להיות לכם לעבדים ולשפחות:
לכן כה אמר יהוה אתם לא
שמעתם אלי לקרא דרוור איש לאחיו
ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרוור
יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב
ונתתי אתכם לזונה לכל מלכות
הארץ: ונתתי את האנשים העבדים
את ברתי אשר לא הקימו את דברי
הברית אשר נרתו לפני העבד אשר
נרתו לשנים ויעבדו בין בתרין שרי
יהודה ושרי ירושלם הסרסים והנהננו

ויכבשו

כח

ובל יחוק

וכת

הם

וכל עם הארץ העבדים בין בתרין
העבד: ונתתי אותם ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ: ואת
עבדיהו מלך יהודה ואת שריו אתן
ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד
חיל מלך בבל העלים מעליכם: הנני
מיווה נאם יהוה והשבתים אל העיר
הזאת ועלחמו עליה ולכדוה וישרפוה
נאיש ואת ערי יהודה אתן ישמרה
מאין ישב: הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה בלי יהויקים
בן אישיהו מלך יהודה לאמר: הלוך
אל בית הרכבים ודברת אותם והנאיתם
בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית
אתם יין: ואקח את יאזניה בן ירמיהו
בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת
כל בית הרכבים: ואנא אתם בית יהוה
אל לשנת בני חנן בן גדליהו איש
האלהים אשר אצל לשנת השרים
אשר ממערל לשכת מיציהו בן
שלם שמר הסף: ואתן לפני בני בית
הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר
אליהם שתו יין: ויאמרו: לא
נשתה יין כי יוערב בן רכב אבינו ונזה
עלינו לאמר לא תשתו יין אתם
ובניכם עד עולם: ובית לא תבנו
וזרע לא תורעו וזרע לא תטעו ולא
יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם
למען תחיו ימים רבים על פני
האדמה אשר אתם גרים ישם:

בספר

ספ

הם

לכח

١٠٠

محمّد

מִן

2
 3
 4
 5

יחזקאל ילד בית הרבנים ויהיה לאב לוהט והיה ששנים ויגש המלך את גב תחילתו ויגש המלך דברי דני ..
אם כל הרבנים י' הם האלה ויפיל ויסמי העבד יחזקאל אהרן יעשה אהרן ובעני יאמרו הרבנים ויבן לעבודתו יקד
בבית שני זה אמר י' קח לך כובת ספר יקד להם כמיתה ויהי כשמים קל דמסו יעשו בהזמ המלך שוב קח לך .. פ-ס

והיה ביום ההוא יתקיימו כל הדברים אשר נאמר לך
והיה ביום ההוא יתקיימו כל הדברים אשר נאמר לך
והיה ביום ההוא יתקיימו כל הדברים אשר נאמר לך

וישבו איש מדרכי דעה כי גדול
האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה ויעש כרוך כנעיה ככל אשר
ינחזו ידמיה הנביא לקרא בספר ידמי
יהוה בית יהוה:
ויהי בשנה החמשה עשר ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה כחדש התשיעי
קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם
וכל העם הנאספים מערי יהודה בירושלם
ויקרא כרוך בספר את דברי ידמיהו בית
יהוה כל שנת נמר יהוה בן ישפן הספר
בחד העליון פתח שער בית יהוה
החדש באוני כל העם וישמע מניהו
בנמר יהוה בן ישפן את כל דברי יהוה
מעל הספר וידבר בית המלך על
לשכת הספר והנה שם כל השרים
ושרים אלהיים שמיעה הספר ודליתו בן
שמיעה ואלנתו בן עכבור ונמר יהוה
בן ישפן ויעדקיהו בן חנניהו וכר
השרים ויעד להם מניהו את כל
הדברים אשר שמיעה בקרא כרוך
בספר באוני העם וישלחו כל השדים
אל כרוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המנה אשר קראו
בה באוני העם קחנה בידך ולך ויקח
כרוך בנעיהו את המנה בידו ויבא
אליהם ויאמרו אליו שבת נא וקראנה
באוננו ויקרא כרוך באונניהם ויהי
בשמיעה את כל הדברים פחדו איש
אל דיעו ויאמרו אל כרוך הנני נגיד
למלך את כל הדברים האלה ואת

כרוך ישאלו לאמר הנני נא לנו איך
כתבת את כל הדברים האלה מפיו:
ויאמר להם כרוך מפיו יקרא אל
את כל הדברים האלה ואני כתב על
הספר כרוך:
השרים אל כרוך לך הספר אתה
ידמיהו ואיש אל ידע איפה אתם:
ויבאו אל המלך חצרה ואת המנה
הפקדו כל שכת אל ישמע הספר
ויגדו באוני המלך את כל הדברים:
וישלח המלך את יהודי לקחת את
המנה ויקחה מלשכת אל ישמע
הספר ויקראה יהודי באוני המלך
ובאוני כל השרים העמדים מעל
המלך והמלך וישב בית החור נחזש
התשיעי ואת האח לפניו מבערד:
ויהי בקרא יהודי שליש דלתו
וארבעה יקריעה כתער הספר והשליש
אל האיש אשר אל האח עד תם כל
המנה על האיש אשר על האח ולא
פחדו ולא קריעו את כנעיהם המלך
וכל עבדיו השמיעים את כל הדברים
האלה ונא אלנתו ודליתו ונמר יהוה הפגע
במלך לבלת ישרף את המנה ולא
שמיעה אליהם ויענה המלך אור
ידמיהו בן המלך ואת שריהו בן עזריאל
ואת שלמיהו בן עכור לקחת את
כרוך הספר ואת ידמיהו הנביא ויסתור
יהוה ויהי דבר יהוה אל ידמיהו אחרי
שרף המלך את המנה ואת הדברים
אשר כתב כרוך מפיו ידמיהו לאמר:

וישכח אבימלך ואת הנאמרים ויהיו כל הנאמרים אשר באונניהם
בבא לשראף לנפולתו ויהיו כל הנאמרים אשר באונניהם
וישכח אבימלך ואת הנאמרים ויהיו כל הנאמרים אשר באונניהם

לכן ידעו כלם כי לא יאמר עוד על הנביא אם ישובני ולא יקרא למקום יי
אל הנביאים יבואו ויחזקו על שמותיהם לא יאמרו עוד כי יחזקו ויחזקו על שמותיהם

שוב קח לך מצלה אחרת וכתב עליה
את כל הדברים הראשנים אשר היו
על המצלה הראשנה אשר שרף
יהויקים מלך יהודה ועל יהויקים
מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה
שרפת את המצלה הזאת לאמר מדוע
כתבת עליה לאמר טא יבוא מלך
ככל והשחית את הארץ והוא תהיה שטת
ממנה אדם ובהמה:
לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה
לא יהיה לו וישב על כסא דוד ונבלתו
תהיה מישלכת לחרב ביום ולקרר
בלילה ופקדתי עליו ועל זרעו ועל
עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל
ישיבי ירושלים ואל איש יהודה את
כל הריצה אשר דברתי אליהם ולא
שמעו וירמיהו לקח מצלה אחרת
ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר וכתב
עליה מפ' ירמיהו את כל דברי הספר
אשר שרף יהויקים מלך יהודה נאש
ויעוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה
וימלך מלך עדקיהו בן
יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר
המליך נבוכדנאצר מלך בבל בארץ
יהודה ולא שמעו הוא ועבדיו ועם
הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד
ירמיהו הנביא וישראל המלך עדקיהו
את יהוכל בן שלמיהו ואת עפניו
בן מיציה הכהן אל ירמיהו הנביא
לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה
אלהינו וירמיהו נא ויצא בתוך העם

הכלוא

שם
משכן
קרה

לכן
כסא
דוד

נבוכדנאצר

עליו
ספר
לשון

ולא נתנו אתו בית הכליא: וחיל פרעה
יצא ממערים וישמעו הכשדים
הנרים על ירושלים את שמעו
ויעלו מעל ירושלים:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל
כה תאמרו אל מלך יהודה השלח
אתכם אלי לדרישני הנה חיל פרעה
היצא לכם לעזרה שכל ארצו נמרים:
וישבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת
ולכדה ושרפה באש:
כה אמר יהוה אל תשא נפשתיכם
לאמר הלך ילכו מעלנו הכשדים
כי לא ילכו: כי אספה כיתם כל חיל כשדים
הנלחמים אתכם ונשארוכם אנשים
מדקרים איש נאהלו יקמו ושרפו
את העיר הזאת באש: והיה כה עלות
חיל הכשדים מעל ירושלים מפני חיל
פרעה: ויצא ירמיהו
מירושלים ללכת ארץ בנמן לחלק
מיטם בתוך היצם: ויהיה הוא בישער
בנמן וישם בעל פקדתי וישמו וראיה
בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו
הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל:
ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על
הכשדים ולא שמעו אליו ויתפש
ירמיהו בירמיהו ויבאהו אל השרים:
ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו
ונתנו אותו ביהאסור בית הועתן הספר כיהו
עשו לבית הכליא: כי נא ירמיהו אל
בית הכור ואל החניות וישב שם

וגזיל
כלא
וכר

חם

כאבים דין עין ופשוטת אספן את ידו שימו וישראל שומר
ובבקע ויאמר הנפש ויאלץ בן זכריה ויאלץ כה עיניו
ונשארו כס אפשים שחם יובו ואל ופחדקרים בהוצרוביה

על העיר
אשר על הכות
נבוכדנאצר
עבדקרים

לא

ירמיהו

ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא

261 v

ויאמר ירמיהו אל עדקיהו כי אנכי
 לך הלוא המת תמיתני וכי איני עניך
 לא תשמע אליי וישנני המלך
 עדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר
 חיהוה את אשר עשה לנו את
 הנפש הזאת אם אמיתך ואם
 אתנך ביד האנשים אשר מבקשים
 את נפשיך:
 ירמיהו אל עדקיהו
 כה אמר יהוה אלהי עבאית אלהי
 ישראל אם יצא תצא אל ישרי
 מלך נכל וחיתה נפשיך והעיר הזאת
 לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך:
 ואם לא תצא אל ישרי מלך נכל
 ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים
 וישרפה באש ואתה לא תמלט
 מידם: ויאמר המלך עדקיהו אל
 ירמיהו אני דאנאתה יהודים אשר
 נפלו אל הכשדים פן יתנו ארתי
 בידם והתנעלו בי:
 ויאמר ירמיהו לא יתנו ישמע
 נא בקול יהוה לאשר אני דבר
 אליך וייטב לך ותחי נפשיך: ואם
 מאן אתה לעצאת זה הדבר אשר
 הראני יהוה: והנה כל הנשים אשר
 נשארו בבית מלך יהודה עוזאות
 אל ישרי מלך נכל והנה אמרתי
 הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך
 הטביעו בבין רגלך נסנו אחור: ואת
 כל נשיך ואתננך מוצאים אל
 הכשדים ואתה לא תמלט מידם

ויבא
 המלך
 דוד
 ויהי
 כאשר
 יבא
 יצוא
 יצא
 חריבא
 יצא
 חריבא
 יצא
 חריבא
 יצא
 חריבא

כי ביד מלך נכל תתפש ואת העיר
 הזאת תשרף באש: ויאמר עדקיהו
 אל ירמיהו איש אל ידי בדרים
 האלה ולא תמות: וכי ישמע השדים
 כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו
 אליך הנדה נאלנו מהדברת אל
 המלך אל תנחך ממנו ולא נמיתך
 ומה דבר אליך המלך: ואמרת אליהם
 מפיל אני תחתני לפני המלך לבלתי
 השיבני בית יהונתן למות יסם:
 ויבאו כל הישרים אל
 ירמיהו וישאלו אותו ויעד להם נכל
 הדברים האלה אשר יענה המלך
 ויחרישו ממנו כי לא נשמע הדבר:
 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד
 יום אשר נלכדה ירושלים
 והיה כאשר נלכדה ירושלים:
 בשנה התשיעית לעדקיהו מלך
 יהודה בחדש העשירי באנוכדוראצו
 מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו
 עליה: בעשתי עשרה שנה לעדקיהו
 בחדש הרביעי בתשיעה לחדש
 הנביעה העיר: ויבאו כל ישרי מלך
 נכל וישבו בשיער התוך ערל שראצו
 סמנרנו שרסכים רבסרים ערל
 שראצו רבמנו וכל שארית ישרי
 מלך נכל: ויהי כאשר ראם עדקיהו
 מלך יהודה וכל אנשי המלחמה
 ויכרחו ויצאו לילה מן העיר דרך
 גן המלך בשיער בין החמתים ויצא
 דרך הערבה: וירדפו חיל כשדים

ויבא
 המלך
 דוד
 ויהי
 כאשר
 יבא
 יצוא
 יצא
 חריבא
 יצא
 חריבא
 יצא
 חריבא

ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא
 ויבא המלך דוד ויהי כאשר יבא יצוא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא יצא חריבא

הדבר אשר שלח אתו... ויבא ירמיהו אל גדליהו... וישיב אל גדליהו... וישיב אל גדליהו...

אחריהם וישנו את צדקיהו בערנות
ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנצר
מלך בבל וכלתה בארץ חמת וידבר
אתו נישפטים וישחט מלך בבל את
בני צדקיהו ככלה לעינו ואת כל
חרי יהודה שחט מלך בבל ואת עינו
צדקיהו יצור ויאסרוהו נחשטים לבא
אתו בבלה ואת בית המלך ואת בית
העם שרפו הכשרים באש וארץ
חמות ירושלים נתנו ואת יתר העם
הנשארים בני צדקיהו ואת הנפלים אשר
נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
הגלה נבוכדנצר רב טבחים בבל ונזן
העם הדלים אשר אין להם מאומה
השאיר נבוכדנצר רב טבחים בארץ
יהודה ויתן להם כרים ויגנים כיום
ההוא ויענו נבוכדנצר מלך בבל על
ירמיהו ביד נבוכדנצר רב טבחים לאמור
קחנו ויצעד שים עליו ואל תיגש לו
מאומה רעב אם באשר ידבר אליך
כן עשה עמו וישלח נבוכדנצר רב
טבחים ונבוכדנצר רב טבחים וערנ
שראצר רב מנוכל רבי מלך בבל
וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר
המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם
בן שפן להוציאהו אל הכית וישב
בתוך העץ: ואל ירמיהו
היה דבר יהוה בהיותו יצור מחצר
המטרה לאמר הליוך ואמרת לענו
מלך הכנעני לאמר כה אמר יהוה
עבדות אלהי ישראל הנני מני את

דברי אלהי צדקיהו ואת לרעהו לא לטובה
והיו לפעך ביום ההוא: והעלתך ביום
ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים
אשר אתה יצור מפניהם: כי מלך
אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך
נפשך לישלל כי נטחת בנאם יהוה:
הדבר אשר היה אלי ירמיהו
מאת יהוה אחר שלח אתו נבוכדנצר
רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא
אסור טבחים בתוך כל גלות ירושלים
ויהודה המגלים בבלה: ויקחו נטבחים
לירמיהו ויאמרו אליו יהוה אלהיך דנה
את הרעה הזאת אל המקום הזה:
ויבא ויעש יהוה באשר דבש כחטאת
ליהוה ולא ישימעתם בקלו והיה לכם
דבר הזה: ויצתה חנה פתחתך היום
מן האזקים אשר על ידך אם טוב
בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשיס את
עיני עליך ואסר עיניך לבוא אתי
בכל חדל ראה כל הארץ לפעך אלטוב
ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך:
ויעדנו לא ישוב וישנה אל גדליה
בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך
בבל בערי יהודה וישב אתו בתוך
העץ או אל כל הישר בעיניך ללכת
לך ויתלו רב טבחים ארחה ומישאת
וישלחהו:
ויבא ירמיהו אל גדליה
בן אחיקם המצפתה וישב
אתו בתוך העץ הנשארים
בארץ:

וירמיהו ודבליה... ויבא ירמיהו אל גדליהו... וישיב אל גדליהו... וישיב אל גדליהו...

גדליה... ויבא ירמיהו אל גדליהו... וישיב אל גדליהו... וישיב אל גדליהו...

אם ישוב תשוב בארץ הזאת ובעת
אתכם ולא אהרם ונטיעת אתכם
ולא אתו יש בני נחמתי אל הרי ער
אשר יעשיתי לכם: אל תיראו מפני
מלך ככל אשר אתם יראים מפניו אל
תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני
להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו:
ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב
אתכם אל אדמתכם: ואם אמרים
אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי
שמע בקול יהוה אלהיכם: לאמר
לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא
נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע
וללחם לא צרינו וישם נשב: ועתה
לכן ישמעו דבר יהוה שארית יהודה
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אם אתם שום תשמון פניכם לבא
מצרים ונאתם לגור שם: והיתה
החרב אשר אתם יראים ממנה שם
תשיג אתכם בארץ מצרים והריעב
אשר אתם דאנים ממנו שם ידבק
אחריכם מצרים וישם תמתו: ויהיו
כל האנשים אשר שמו את פניהם
לבוא מצרים לגור שם ימותו נחרב
ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד
ופליט מפני הרעה אשר אני מביא
עליהם: כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כאשר נתן אפי וחמתי
עלי שבי ירושלם כן תתן חמתי
עליכם בנאכם מצרים והייתם לאלה
ולישמה ולקללה ולחרפה ולא תראו

עוד את המקום הזה: דבר יהודה
עליכם שארית יהודה אל תבאו
מצרים ידי עתדינו כיהעידתי בכם
היום: כיהתעיתים בנפשותיכם כי
אתם שלחתם אתי אליהוהו אלהינו
לאמר התפלל בעדנו אליהוהו אלהינו
כן הער לנו ויעשינו: ואנך לכם היום
ולא שמעתם בקולי יהוה אלהיכם
ולכל אשר שלחתי אליכם: ויעתה
ידי עתדינו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו
במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם:
ויהי ככלות ירמיהו לדבר
אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם
אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה:
ויאמר עזריה בן חושישעיה ויוחנן בן
קרח וכל האנשים הזוידים אמרים אל
ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך
יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם: כי ברוך בן עריה מסית אתך
בנו למי ענת אתנו ביד הכשרים
להמית אתנו ולהחלוות אתנו בבר:
ולא שמע יוחנן בן קרח וכל ישרי
החילים וכל העם בקולי יהוה לישבת
בארץ יהודה: ויקח יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים את כל שארית יהודה
אשר שבו מכל הגוים אשר נדדו
שם לגור בארץ יהודה: את הגברים
ואת הנשים ואת הטף ואת הנזירות
המלך ואת כל הנפש אשר העיר
בבזראדן רבטכחים את גדליהו בן

התעיותם
ה

וּכְבֹּד אֱשֶׁר
יֵאמֹר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ

ב
ב
ב

6
8

44

how

17

८३

24207
1803
70000

ככל הקדמו .. ויכלל הדיוק הזה .. כי הדבר יתע
 יתקבל ..
 ולכל אשר יבא על הדבר .. ולכל אשר יולד .. ולכל אשר ימנה ..

[illegible]

יגמר יצאנו את מיצבות ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך
יגמר יצאנו את מיצבות ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך
יגמר יצאנו את מיצבות ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך

אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא
ואת ברוך בן נריהו ויבאו ארץ מצרים
כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו יער
תחפנחם ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו בתחפנחם לאמר וקה בידך
אבנים גדולות וטמנתם במלט במלכן
אשר בפתח בית פרעה בתחפנחם
ליעני אנשים יהודים ואמרת אליהם
כה אמר יהוה עבא את אלהי ישראל
הנני שלח ולקחתי את נכבד ארץ
מלך בבל ענני וישמתי כסאו ממעל
לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה
את שפרורו עליהם ונאה והכה
את ארץ מצרים אשר למות למות
ואשר לשכי לשכי ואשר לחרב
לחרב והצתי אש בכתי אלהי מצרים
וישרפם וישכבו ויעטה את ארץ מצרים
כאשר יעטה הרעה את כנעו ויצא
משם בשלום וישכר את מצבות בית
שמש אשר בארץ מצרים ואת
בתי אלהי מצרים ישרף באש
הדבר אשר היה אלירמיהו
אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים
הישבים בממדל ובתחפנחם ובנף
ובארץ פתרוס לאמר כה אמר יהוה
עבא את אלהי ישראל אתם ראיתם
את כל הרעה אשר הבאתי יער
ירושלם ועל כל ערי יהודה והנכם
חרבה היום הזה ואין בהם יושב מפני
רעתם אשר עשו להכעסני ללכת
לקטר ליענדי לאלהים אחרים אשר

לא ידעו המה אתם ואכתובכם
ואשלח אליכם את כל ענדי הנביאים
השבים ושלח לאמר אל נא תעשו
את דבר התעבה הזאת אשר ישנאתי
ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב
מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים
ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה
ובחצות ירושלם ותהינה לחרבה
לישממה כיום הזה
ויעתה כה אמר יהוה אלהי עבא את
אלהי ישראל למה אתם עושים רעה
גדולה אל נפשתכם להכרית לכם
איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה
לבלתי הותיר לכם שארית להכעסני
במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים
בארץ מצרים אשר אתם באים לגור
ישם למען הכרית לכם ולמען היותכם
לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ
השנחתם את ריעות אנתיכם ואת
רעות מלכי יהודה ואת רעות נשי
ואת ריעותכם ואת ריעות נשיכם אשר
עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם
לאדבאו עדה וסדה ולא יראו ולא
הלכות תורת ובחקתי אשר עתתי לפענני
ולפני אבותיכם ולכן כה אמר יהוה עבא את
אלהי ישראל הנני שספניכם לרעה
ולהכרית את כל יהודה ולקחתי את שארית
יהודה אשר שמופננה לטוא ארץ מצרים
לגור שסותמו כל בארץ מצרים יפלו נחונ
ברעיתם מקטן ועד גדול בחרב ובדע
ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה

יגמר יצאנו את מיצבות ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך
יגמר יצאנו את מיצבות ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך
יגמר יצאנו את מיצבות ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך ויצינו את מיצבות שך

והשומע את כוונתו ויכחשו את קומו ויפחדו כולם ויפחדו
 כפאס העיר ויהי כדיום ויפחדו ויפחדו ויפחדו ויפחדו

ופקדתי על היושבים בארץ מצרים
 כאשר פקדתי על ירושלם בחרב
 ברעב ובדבר: ולא יהיה פליט ושריד
 לשארית יהודה הנאים לגור שם בארץ
 מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה
 מנשאים את נפשם לשוב שם כלא
 ישבו כי אם פלטים: ויענו
 את ירמיהו כל האנשים הידעים כי
 מקטרות נשיתם לאלהים אחרים
 וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל
 העם היישובים בארץ מצרים בפתרום
 לאמר: הדבר אשר דברת אלינו נישם
 יהוה איננו שמעים אליך: כי עשה
 נעשה את כל הדבר אשר יצא מפנינו
 לקטור למלכת השמים והסיד לה
 נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו
 מלכינו וישרנו בערי יהודה ובחצות
 ירושלם ונשב על החם ונהיה טובים
 ורעה לאראינו: ומן אז חדלנו לקטור
 למלכת השמים והסיד לה נסכים
 חסרנו כל ובחרב וברעב נתמנו: וכי
 אנחנו מקטרים למלכת השמים
 ולהסיד לה נסכים המכלי עדי אנשינו
 עשינו לה כוננים לה עזבה והסיד לה
 נסכים: ויאמר ירמיהו
 אל כל העם על הגברים ועל הנשים
 ועל כל העם העצם אתו דבר לאמר:
 הלא את הקטור אשר קטרתם בערי
 יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותכם
 מלכינו וישרנו ונשם הארץ אתם ונשם
 יהוה ותעלה על לנו ולא יוכל יהוה

יעזר לשאת מפני רעמ על ליכס מפני
 התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם
 לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב
 כהיום הזה: מפני אשר קטרתם ואשר
 חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול
 יהוה ובתורתו ובחקתיו ובעדותיו לא
 הלכתם על כן קראת אתכם הרעה
 הזאת כיום הזה: ויאמר
 ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים
 שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר
 בארץ מצרים: פה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם
 ותדברנה בפניכם וכידכם מלאתם לאמו
 עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו
 לקטור למלכת השמים ולהסיד לה
 נסכים הקס תקימנה את נדריכם ועשו
 תעשינה את נדריכם: לכן שמעו דבר
 יהוה כל יהודה היישובים בארץ מצרים
 הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה
 אם יהיה עוד שמי נקרא בפני איש
 יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ
 מצרים: הנני שקד עליהם לרעה
 ולא לטובה ותמוכל איש יהודה אשו
 בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם
 ופליטי חרב ישכון מן ארץ מצרים
 ארץ יהודה מת מספר וידעו כל
 שארית יהודה הנאים לארץ מצרים
 לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם:
 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד
 אני עליכם במקום הזה למען תדעו
 כי קום יקומו דברי עליכם לרעה:

וכסא את יען הארץ ופא אל מקדשו וכל יוסל העיר לשאת
 כלל לא יוכל וסיל ופא אל מקדשו וכל יוסל העיר לשאת
 וקדש שלמה ויכל העיר ופא אל מקדשו וכל יוסל העיר לשאת

הנהגתו ופועליו יבא לידי חסד ורחמים
על כל ישראל ויחיה ויקרא בשם ה' אלהינו

יָמָיו

1012

וביכ

על הגויס

כֹּה אָמַר יְהוָה הֵנֵנִי נָתַן אֶת־
פְּרִיעַ חֶפְרֵי עַמְלֹךְ מִצֵּרִים בֵּיד אִיכָּזָר
וּבֵיד מִבְקֵשׁ נַפְשׁוֹ כֹּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־
עֲדֻקָּתוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה בֵּיד גְּבוּרָא אֶצֶר
מֶלֶךְ כַּבֵּל אִיכָזָר וּמִבְקֵשׁ נַפְשׁוֹ׃

הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא
אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים
האלה על ספר מפ ירמיהו בשנה
הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה לאמר: כה אמר יהוה אלהי ישראל
עליך ברוך: אמרת אוינאלי כי יסוף יהוה
ינון על מכאבי יגיעת באנחת ומונוחה
לא מצאתי: כה תאמר אליו כה אמר
יהוה הנה אשר בנתיאני הרוס ואת
אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ
היא: ואתה תבקש לך גירות אל תנקש
כי הגנ מבאר יעה על כל בשר נאם
יהוה ונתתי לך את נפשוך לשלל על
כל המקומות אשר תלך ישם:

אִשׁוֹ הִיָּה דָּבָר יְהוָה אֶל יִדְמִיהוּ
הֵבִיֵּא עַל הַנּוֹסִים לַמִּצְרִים עַל חֵיל פְּרִיעָה
נָכוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אִשׁוֹ הִיָּה עַל נַהֲרֹפֶת
בְּכֹרֶמֶשׁ אִשׁוֹ הִנֵּה נִטְכָּדְרָאֶצַּר מֶלֶךְ
בְּכָל בִּישַׁנַּת הָרֹבִיעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן
יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה יַעֲרֹכֵנו מִן וְעַנָּה
וְנִשּׁוּ לַמֶּלֶחֶמָה אֶסְרוּ הַסּוֹסִים וְעָלוּ
הַפְּרִישִׁים וְהִתְיַצְּבוּ בְּכֹבְעֵם מִרְכּוֹ
הָרֹמָהִים לְבִשּׁוּ הַסְרִיָּנוֹת מְדוּ עָרָאִית
הַמָּה חֲתִים נֹסִים אַחֲוֹר וְנָכְרִים יִכְתּוּ
וּמָנוֹס נָסוּ וְלֹא הִפְנוּ מִגֹּר מִסְבֵּיב נָאֻם
יְהוָה אֶל יָנוֹס הַקָּל וְאֶל יִמְלֹט הַנְּכוֹר

צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו :
 מִיִּזְה כִּי־אֲרִי־עָלָה כְּנִהְרוֹת יִתְנַעֲצוּ
 מִיָּמִיו מִצָּרִים כִּי־אֲרִי־עָלָה וּכְנִהְרוֹת
 יִתְנַעֲצוּ מִיָּם וַיֹּאמֶר אֵלָּה אֲכַסְהָ אֶרֶץ
 אֲנִידָה עִיר וַיֵּשְׁבֵהָ עָלָה הַסּוֹסִים
 הַתְּהַלְלוּ הָרֹכֵב וַיֵּצְאוּ הַגְּבוּרִים כּוֹשֵׁשׁ
 וּפּוֹטֵשׁ תַּפְשִׁי מִנֶּחֱלָה וְלֹדִים תַּפְשִׁי דֹרֵכֵי
 קִישֵׁת וַיְהִי־זֶם הַהוּא לֹאֲדֹנֵי יְהוָה עֲבָאוֹת
 יוֹם נִקְמָה לַהֲנַקֵּם מִצָּרָיו וְאֲכָלָה חֹרֵב
 וַיִּשְׁבְּעָה וּרְוָתָה מִדָּמָם כִּי־זָבַח לֹאֲדֹנֵי
 יְהוָה עֲבָאוֹת בָּאֶרֶץ צָפוֹן אֶל־נְהַר־פָּרָת
 עַל־יַד־עַד וְקָחִי צָרִי כְּתוּלַת־בֶּת מִצָּרִים
 לִישׁוֹא הָרֹבֶתִי וּפָאוֹת תַּעֲלֶה אֵין לָךְ
 יִשְׁמִיעוּ נֹוִים קְלוֹנָךְ וַיַּצּוּחֲתָךְ מִלֵּאָה
 הָאֶרֶץ כִּי־גְבוּר בְּגִבּוֹר כְּשִׁלּוֹ יִחַדְיוּ נָפְלוּ
 שְׁנֵיהֶם : הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר
 יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לְכוּ
 נְכוֹדְרָאֲצַר מֶלֶךְ בָּבֶל לַהֲפֹת אֶת־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם הֵצִיחוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ
 כְּמַדּוּל וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֶגֶף וּבְתַחֲפֻנְחָם
 אָמְרוּ הַתִּצֵּב וְהַכֵּן לָךְ כִּי־אֲכָלָה חֹרֵב
 סָבִיבֶךָ מִדּוֹעַ נִסְחָף אֲבִירֶךָ לֵאמֹר
 עָמַד כִּי־יְהוָה הִדְפוּ הַרְבֵּה כּוֹשֵׁשׁ נֶסֶם
 נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוֹמְהָ
 וְנִשְׁכָּה אֶל־עַמָּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתָּנוּ
 מִפְּנֵי הָרַב הַזֶּה קִרְאוּ שֵׁם־פְּרִיעֵה מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם שְׁאוֹן הָעֶבֶר הַמּוֹעֵד : הִיאֵנִי
 נֹאסֶה מֶלֶךְ יְהוָה עֲבָאוֹת שְׁמוֹ נִתְּנָה
 נְהָרִים וּכְנַר מַלְכִּים יָבוֹא כָּל־נֹלָד
 עֹשִׂי־לָךְ וַיִּשְׁבֶּת בֶּת מִצְרַיִם כִּי־נָתַן
 לִישְׁמָה תְּהִיָּה וַנִּצֵּתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב :

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

יעלה יפה פיה מערים קרין
 מצפון נאבא: גם שכריה בקרבה
 כיצלי מונק כינס המה הפנו נסו
 יחרולא יצמדו כיום אידם נא עליהם
 עת פקדתם: קולה כעזש ילך כיחל
 ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי יעצו:
 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי
 רבו מארבה ואין להם מספר: הבישה
 בת מערים נתנה כיד ינס יפון: אמר
 יהוה ינבאות אלהי ישראל הנני פקד
 אל אמון מנא ועל פריעה ועל מערים
 ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פריעה
 ועל הכטחים בו: ונתתים כיד מנקשי
 נפישם וכיד נבוכדראצר מלך בבל
 וכיד יעבדיו ואחרי כן תישכן כימיקום
 נאם יהוה: ואתה אל
 תירא יעבדי יעקב ואל תחת ישראל
 כיהנני מושיעך מרחוק ואת זרעך
 מארץ שבים וישב יעקב וישקט
 וישאנן ואין מחריד: אתה אל תירא
 יעבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי
 אינשה כלה בכל הגוים אשר הודחתך
 ישמה ואתך לא אינשה כלה ויסדותך
 למישפט ונקמה לא אנקד:
 אשר היה דבר יהוה אל
 ירמיהו הנביא אל פלישתים בטרם
 יכה פריעה את עזה: כה אמר יהוה
 הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף
 וישטפו ארץ ומלואה יער וישבי כה
 וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ:
 מקול שיעטת פרסות אביריו מריעש

לרכבו המון נלגיו לא הפנו אכורת
 אל בנים מרפיון ידים: על היום הנא
 לשרוד את כל פלישתים להכרית לער
 ולצידון כל שריד יער כי שרד יהודה
 את פלישתים שארית אי כפתור: נא
 קרחה אל יעזה עד מיתה אישקלון שארית
 יצמקם עד מתית תעדי: הוי חרב ליהוה
 עד אנה לא תשקטי האספי אל תיעד
 הרניע ודמי: איך תשקטי ויהוה צוה
 לה אל אישקלון ואל חוף הים שם יעזה:
 למואכ כה אמר יהוה
 ינבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי
 שרדה הכישה על כדה קריתים
 הכישה המיטגב וחתה: אין יעוד
 תהלת מואכ בחיטון חישכו יעליה
 רעה לכו ונכריהנה מנוינס מדמזתומי
 אחריך תלך חרב: קול צעקה מחרנים
 שד וישבר גדול: נשברה מואכ שמייע
 וצקה צעוריה: כי מעלה הלחית נכבי
 יעלה נכבי במורד חורנים צרי צעקת
 שבר שמייע: נסו מלטו נפישם ויהוה
 כערו ער במדבר: כי יען בטחך במעשין
 ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצאנמיש
 בעולה כהנו ושריו יחד: ויבא שרד
 אל כל עיר ועיר לאתמלט ואבד העמק
 ונשמד המישר אשר אמר יהוה: תנו
 יניין למואכ כי נצא תצאו ויעריה לשמה
 תהינה מאין וישכבה: אדור עישה
 מלאכת יהוה רמיה ואדור מנע חרבו
 מדם: שאנן מואכ מצעוריו וישקט הוא
 אל שמדיו ולא הורק מכלי אל כלי

ויהי ויבא ירמיהו הנביא אל פלישתים בטרם יכה פריעה את עזה: כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה יער וישבי כה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ: מקול שיעטת פרסות אביריו מריעש

אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עולם בראשית
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר ומה
אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת
עולם ראשית גבורתם והכאתי אל
עולם ארבע רוחות מארבע קצוות
השמים וזרתים לכל הרוחות האלה
ולא יהיה הנני אשר לא יבוא שם נדחי
עולם והחתתי את עולם לפני איביהם
ולפני מבקשי נפשם והכאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד בלוות אותם
וישמתו כסאי בעולם והאבדתי משם
מלך וישרים נאם יהוה והיה נאחרית
הימים אישוכ את שבית עולם נאם
יהוה הדבר אשר דבר
יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד
ירמיהו הנביא הנצרו בניו והשמייעו
וישאו נס השמייעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בבל הכיש בל חת מרדך הכישו
עצביה חתו גלוליה כי עלה עליה נוי
מצפון הוא ישיט את ארצה לשמה
ולא יהיה וישבטה מאדם ועד בהמה
עד הלכו בימים ההם ובעת ההיא
נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני
יהודה יהדו הלך ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו יציון יישאלו דרך
הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית
עולם לא תשכח צאן אבדות היה
עמיר עיהם התעווס הרים שוכבים
מהר אל גבעה הלכו שבתו רבצם

עצירי הצאן אם לא ישים עליהם
נוהם מקול נפלם רעשה הארץ יעקק
בס סוף נשמע קולה הנה כנשר יעלה
וידאה ויפריש כנפיו על בצרה והיה לב
גבורי אדום ביום ההוא מלב אשה מצוה
לדמישק בושה חמת
וארפד כי שמיעה רעה שמינו נמנו
בס דאנה השקט לא יוכל ופתה דמשק
הפנתה לנוס ורטט החזיקה יצרה
וחבלים אחותה כולדה איך לא עונה
יער תהלה קרית משושי לכן יפלו
בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות
והצתי איש בחומת דמישק ואכלה
ארמנות בן הדד
לקדר ולממלכות חצור אשר הנה
נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה
קומו עלו אל קדר וישדדו את בני קדם
אהליהם וצאנם יקחו יריעתיהם וכל
כליהם ונמליהם ישאוליהם וקראו
עליהם מגור מסככי נסונו מאד
העמיקו לשבת ישיב חצור נאם יהוה
כיעץ עליכם נבוכדראצור מלך בבל
עצנה וחשב עליכם מחשבה קומו
עלו אל גוי שליו וישב לבטח נאם
יהוה לא דלתים ולא כריח לונדו יטכנו
והיו נמליהם לבו והמון מקניהם לשלל
וזרתים לכל רוח קצו ציפאה ומכל
עבריו אביא את אידם נאם יהוה והיתה
חצור למעון תנע שממה עד עולם
לא יישב שם איש ולא יגור בה בן אדם

והיה ביום ההוא יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יהדו הלך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו יציון יישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח צאן אבדות היה עמיר עיהם התעווס הרים שוכבים מהר אל גבעה הלכו שבתו רבצם

כל מוצאיהם אכלום ויצריהם אמרו
לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נה
עזק ומקוה אבותיהם יהוה נדומתוך
בכל ומארץ כשדים יצאו והיו בנותיהם
לפני צאן כי הנה אנכי מיצר ונעלה
על כל קהל גוים גדולים מארץ צפון
ויערכו לה משם תלכד חציו כגבור
מי שכל לא ישוב ריקם והיתה כשדים
לשלל כל ילליה ישבועו נאם יהוה
כי תישמח כי תעלז יססי נחלתי כי
תפוש כי נעלה דישה ותנהלי נאכרית
מישה אמנם מאד חפצה יולדתכם
הנה אחרי גוים מדבר ציה וערבה
מקצף יהוה לא תישב והיתה שממה
כלה כל עבר על כל יסב וישרק על
כל מנותיה ערכו על כל סניב כל
דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל
היזכי ליהוה חטאה הריעו עליה סניב
נתנה ידה נפלו אשוי תיה נהרסו חומותיה
כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר
עשתה עשולה כרתו זורע מנבל
ותפש מנל כיעת קציר מפני חרב היונה
איש אל עמו יפנו ואיש לארצו עסו
ישה פוזרה ישראל אריות
הדיחו דראשון אכלו מלך אשור וזה
האחרון עינמו נכוד דאצר מלך בבל
לכן כה אמר יהוה נבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו נאשו
פקדתי אל מלך אשור וישבבתי את
ישראל אל נהור ורעה הכרמל והכשן
וכחר אפרים והגלעד תשבע נפשו

בימים ההם וכעת ההיא נאם יהוה
יבקש את עון ישראל ואיננו ואת
חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח
לאשר אשאר על הארץ
נורתים עליה עליה ואל יסבי פקוד
חרב וחרב אחריהם נאם יהוה ויעשה
ככל אשר צויתיד קול מלחמה בארץ
וישבר גדול איך נעני ויטבר פטיש
כל הארץ איך היתה לשמה בבל
בגוים יקשת לך וגם נלכדת נבל ואת
לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה
התגורתי פתח יהוה את אוצרו ויצא
את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני
יהוה נבאות בארץ כשדים נאולה
מקץ פתחו מאכסיה סלוח כמו
ערבים והחרימוה אל יהילה שארית
חרב כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם
כי בא יומם עת פקדתם קול נסים
ופלטים מארץ בבל להגיד כעיון את
נקמת יהוה אלהינו נקמת היכר
השמייעו אל בבל רבים כל דרכי קשת
חנו עליה סניב אליה פליטה
שלמו לה כפעלה נכל אשר עשתה
עשו לה כי אל יהוה זהו אל קדוש
ישראל ולכן יפלו כחוריה ברחבתיה
וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא
נאם יהוה הנני אליך זדון
נאם אדני יהוה נבאות כי בא יומך
עת פקדתך וכישל זדון ונפל ואין
לומקים והצתי אש בעריו ואכלה
כל סביבתיו

הנה יהוה יושב על כסאו ויבדוק את ישראל ויהוה יבדוק את ישראל ויהוה יבדוק את ישראל
ויהוה יבדוק את ישראל ויהוה יבדוק את ישראל ויהוה יבדוק את ישראל
ויהוה יבדוק את ישראל ויהוה יבדוק את ישראל ויהוה יבדוק את ישראל
ויהוה יבדוק את ישראל ויהוה יבדוק את ישראל ויהוה יבדוק את ישראל

ויהי בשנה התישעית למלכו
בחדש העשרי בעשור לחדש
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה
דיק סביב ותבאה עיר במצור עד
עשתי עשרה שנה למלך עדקיהו
בחדש הרביעי בתשיעה לחדש ויחזק
הריצב בעיר ולא היה לחם ליצם הארץ
ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו וייצאו מהעיר לילה דרך שער
בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים
על העיר סביב וילכו דרך הערבה
וירדפו חיל כשדים אחרי המלך ויישעו
את עדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו
מעליו ויתפשו את המלך ויעלו אותו
אל מלך בבל ובלתה בארץ חמרת
וידבר אתו מישפטים וישחט כל
בבל את בני עדקיהו לעיניו וגם את
כל ישרי יהודה שחט ברבלתה ואת
עני עדקיהו עזר ויאסרוהו בנחשתים
ויבאהו מלך בבל ויתנהו בבית
הפקדית עד יום מותו

ובחדש החמישי בעשור לחדש
היא שנת תשיע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא נבוכדראצר
רב טבחים עמד לפני מלך בבל
בירושלם וישרף את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בני ירושלם ואת
כל בית הגדול שרף באש ואת כל
חומת ירושלם סביב נתעו כל חיל
כשדים אשר אתו רב טבחים ומדלות

העם ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
ואת יתר האמון הגלה נבוכדראצר רב
טבחים ומדלות הארץ השאיר
נבוכדראצר רב טבחים לכרמים ולינבני
ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה
ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר
בבית יהוה שברו כשדים וישאו את
כל נחשתם בבלה ואת הסרות ואת
היעים ואת המזמרות ואת המזרקת
ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בהם לקחו ואת הספים
ואת המחלות ואת המזרקות ואת
הסירות ואת המנרות ואת הכפות
ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר
בסף כסף לקח רב טבחים העמודים
שנים היסוד אחד והבקר שנים עשר
נחשת אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשתם כל המלים
האלה העמודים שמנה עשרה
אמה קומה העמוד האחד וחוט
שתים עשרה אמה יסבנו ועביו
ארבע איצבעות נבוכדראצר רב
טבחים וקומת הכתרת האחת חמש
אמות וישבנה ורמונים על הכתרת
סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני
ורמונים ויהיו הרמונים תשיעים
וישישה רוחה כל הרמונים מאה על
השבנה סביב ויקח רב טבחים את
שריה כהן הראש ואת צפניה כהן

ויהי בשנה התישעית למלכו
בחדש העשרי בעשור לחדש
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה
דיק סביב ותבאה עיר במצור עד
עשתי עשרה שנה למלך עדקיהו
בחדש הרביעי בתשיעה לחדש ויחזק
הריצב בעיר ולא היה לחם ליצם הארץ
ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו וייצאו מהעיר לילה דרך שער
בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים
על העיר סביב וילכו דרך הערבה
וירדפו חיל כשדים אחרי המלך ויישעו
את עדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו
מעליו ויתפשו את המלך ויעלו אותו
אל מלך בבל ובלתה בארץ חמרת
וידבר אתו מישפטים וישחט כל
בבל את בני עדקיהו לעיניו וגם את
כל ישרי יהודה שחט ברבלתה ואת
עני עדקיהו עזר ויאסרוהו בנחשתים
ויבאהו מלך בבל ויתנהו בבית
הפקדית עד יום מותו

יקום הכותש של אמת אחד אחד בקד ... איך לא תעשה עוד ... קוסה המעורר המעורר ...
 בן יחזקאל ... באחד מעסק ... אשר לא ירחק ...

המישנה ואת שלשת שמרי הסף :
 ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה
 פקיד על אנשי המלחמה ושבעה
 אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו
 בעיר ואת ספר ישר העבא המצבא
 את עם הארץ וששים איש מעם
 הארץ הנמצאים בתוך העיר ויקח
 אותם נכזר אדן רב טבחים וילך אתם
 אל מלך נבל ובלתה ויכה אותם מלך
 נבל וימתם נבלה בארץ חמת ויגל
 יהודה מעל אדמתו וזה העם אשר
 הגלה נכזר אדן בשנת שבע יהודים
 שלשת אלפים ועשרים ושלשה :
 בשנת שמונה עשרה לנכזר אדן
 מירושלם נפש שמנה מאות שלשים
 ושנים : בשנת שלש ועשרים
 לנכזר אדן הגלה נכזר אדן רב
 טבחים יהודים נפש שבע מאות
 ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת
 אלפים ושישים מאות :

ויהי בשלשים שנה רביעי בחמישה
 לחדש ואנכי נתתי הגולה על נהר נבר
 נפתחו השמים ואראה מראות אלהים :
 בחמישה לחדש היא השנה החמישה
 לנלות המלך ויכין היה היה דבר יהוה
 אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים
 על נהר נבר ותהי עליו שם יד יהוה :
 וארא ונהרו חסערה באה מן הצפון ענן
 גדול ואיש מתלקח חתונה לו סביב ומתונה
 כעין החשמי למתוך האיש ומתונה דמות
 ארבע חיות וזה מראה הן דמות אדם להנה
 וארבעה פנים לאחת וארבע נפשים
 לאחת להם וזעליהם רגלי ישרה וכף
 רגליהם ככף רגל עזלונצים כעין
 נחשת קלל וידו אדם מתחרת
 כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם
 וכנפיהם לארבעתם חכרת אישה
 אל אחותה כנפיהם לא יסכו
 בלכתן איש אל עבר פניו ילכו :

ויהי בשלשים ושלשה שנה לצורת
 יהויכן מלך יהודה בשנים עשר
 חדיש בעשרים וחמישה לחדש שנשא
 אויל מרדך מלך נבל בשנת מלכתו
 אתראש יהויכן מלך יהודה ויצא
 אתו מבית הכליא וידבר אתו טבות
 ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכיה
 אשר אתו כנבל וישנה את כנדי כלאו
 ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו :
 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך
 נבל ונריום ביום עדין מותו כל ימי חיו :

ויבט יחזקאל ... וישמע ... ויבט ... וישמע ... ויבט ... וישמע ...
 ויבט יחזקאל ... וישמע ... ויבט ... וישמע ... ויבט ... וישמע ...
 ויבט יחזקאל ... וישמע ... ויבט ... וישמע ... ויבט ... וישמע ...

[illegible][illegible]

עקרבִים אתָה וְיֹשְׁבֵי מִדְּבָרֵיהֶם אֵלֶּיךָ
תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אֶל תַּחַת כִּיבֵּית מִרְיָהֶם
וּדְבַר אֶת דְּבַר אֱלֹהִים אִם יִשְׁמְעוּ אֶת
יְהוָה כִּי מִרְיָהֶם וְאֶתָּה
בֶּן אָדָם שִׁמְעָה אֶת אִשְׁרָאֵל מִדְּבַר אֱלֹהִים
אֶתְּהִי מִרְיָהֶם כִּבֵּית הַמִּדְּבָר פֶּה וְאֵל
אֶת אִשְׁרָאֵל עֵתָּה אֱלֹהִים וְאֶרְאָה וְהָיָה
יְדִי שְׁלוּחָה אֵלַי וְהָיָה כִּי מִנִּלַּת סֶפֶר
וַיִּפְרֹשׂ אֶתְּהִי לִפְנֵי וְהָיָה כְּתוּבָה פָּנִים
וְאֶחָד וְכָתוּב אֵלַי קִנְיָן וְהָיָה וְהָיָה
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם אֶת אִשְׁרָאֵל
תִּמְצָא אֶתְּהִי אֶתְּהִי הַמִּנְחָה הַזֹּאת
וְלֹךְ דְּבַר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶפְתַּח אֶת
פִּי וַיֹּאמְרֵנִי אֶתְּהִי הַמִּנְחָה הַזֹּאת וַיֹּאמֶר
אֵלַי כְּשֶׁנֶּחֱדָה אֶתְּהִי וְיִמְעַד תִּמְלֹא אֶת
הַמִּנְחָה הַזֹּאת אִשְׁרָאֵל עֵתָּה אֱלֹהִים וְאֶתְּהִי
וְתִהְיֶה כִּי כְּדָשׁ לְמִתּוֹק
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם לְדָבָר אֵל
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּדְבַר דְּבַר אֱלֹהִים כִּי
לֹא אֶלֶּם עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְכִי לִישׁוֹן
אֶתְּהִי שְׁלוּחָה אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא אֵל
עַמִּים רַבִּים עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְכִי לִישׁוֹן
אִשְׁרָאֵל אֶתְּהִי שְׁמֵעֵד בְּהִמָּה אִם לֹא
אֱלֹהִים יִשְׁלַחְתֶּךָ הִמָּה יִשְׁמְעָה אֱלֹהִים
וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאָכֵל לִשְׁמֵעַ אֱלֹהִים
כִּי אֵינֶם אֲנִי לִשְׁמֵעַ אֱלֹהִים כִּי בֵּית
יִשְׂרָאֵל חֹזֵק מִצִּחֻק שִׁילֵךְ הַמֶּדָּה
הֵנָּה נָתַתִּי אֶתְּהִי חֹזֵק לִעֲמֵת פְּנֵיהֶם
וְאֶתְּהִי חֹזֵק לִעֲמֵת מִצִּחֻק כִּשְׁמֵעַ
חֹזֵק מִצִּחֻק נָתַתִּי מִצִּחֻק לֹא תִירָא אֶתְּהִי
וְלֹא תַּחַת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית מִרְיָהֶם

[illegible]

והיה עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הנקעה ושם אדבר אותך ואקום ואצא אל הנקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר נבר ואפל על פניו ותבא ברוח ותצמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסער בתוך ביתך ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסחוק בהם ולא תצא בתוכם וולשונך אדבק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי תמרימה: וכדברי אותך אפתח את פך ואמרת אליהם נהאמר אנני יהוה השמיעי שמי וזה חדל יחול כי בית מרימה:

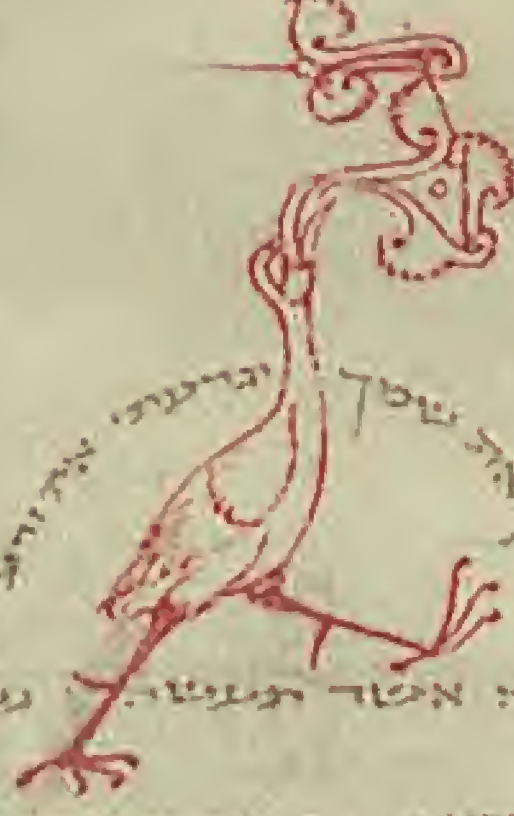
והיה עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הנקעה ושם אדבר אותך ואקום ואצא אל הנקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר נבר ואפל על פניו ותבא ברוח ותצמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסער בתוך ביתך ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסחוק בהם ולא תצא בתוכם וולשונך אדבק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי תמרימה: וכדברי אותך אפתח את פך ואמרת אליהם נהאמר אנני יהוה השמיעי שמי וזה חדל יחול כי בית מרימה:

ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפעך וחקות עליה עיר ארץ ירושלים: ונתתה עליה מיצור וכנרת עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב: ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל כינך ובין היצור והכניעתה את פנך אליה והיתה כמיצור ויצרת עליה אות היא לבית ישראל:

ואתה ישכב על צדך השמאלי וישמת את עין בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים של שמאות ותשינים יום ונשאת עין בית ישראל: וכלית את אלה וישכבת על צדך הימני שנת ונשאת את עין בית יהודה ארבעים

יום יום לישנה יום לישנה נתתיו לך: ואל מיצור ירושלים תכין פעך וזרועך חשופה ונבאת עליה: והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מיצור אל צדך עד כלותך ימי מיצורך: ואתה קח לך חטין ושיערים ופול וינדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה ישכב על צדך שליש מאות ותשינים יום תאכלנו: ומאכלך אשר תאכלנו במישקור עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: ומים במישורה תשתה: שישית ההין מעת עד עת תשתה: ויעת שיערים תאכלנה והיא בגללי יצאת האדם תענה לעיניהם:

ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא כמים אשר אדירחם שם: ואמר אהה אנני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מעצורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול: ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפוני הנקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם: ויאמר אלי בן אדם הנהני שבו מטה לחם בירושלים ואכלו לחם במישקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו: למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: ואתה בן אדם קח לך חרב חזה תער

ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא כמים אשר אדירחם שם: ואמר אהה אנני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מעצורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול: ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפוני הנקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם: ויאמר אלי בן אדם הנהני שבו מטה לחם בירושלים ואכלו לחם במישקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו: למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: ואתה בן אדם קח לך חרב חזה תער

הַגִּלְבִּים תִּקְחֶנָּה לָךְ וְהַעֲבֵרְתָּ עַל רֹאשְׁךָ
וְעַל זִקְנְךָ וְלִקְחַתָּ לָךְ מֵאֹנֶי מִשְׁקָל
וְחִלְקָתָם: יִשְׁלִיט כְּאֹרֶת הַכִּיּוֹר בְּתוֹךְ
הַיֵּצִיר כְּמִלֵּאת יְמֵי הַמִּצֹּר וְלִקְחַתָּ אֶת
הַיִּשְׁלִיטִית תִּפְּחֶה בְּחֹרֶב סִכְנוֹתֶיךָ
וְהַיִּשְׁלִיטִית תִּזְרָה לְרוּחַ וְחֹרֶב אֲרִיק
אֲחֵרֵיהֶם: וְלִקְחַתָּ מִשֶּׁם מֵעֵט כְּמִסְפָּר
וְיִצֹרְתָּ אוֹתָם כְּכִנְפֶיךָ: וּמֵהֶם יֵצֵד תִּקְחָה
וְהַיִּשְׁלִיטִית אֲתָם אֶל תוֹךְ הָאִישׁ וְשֹׁרֶפֶת
אֲתָם כְּאִישׁ מִמֶּנּוּ תִצָּא אִישׁ אֶל כְּלִבֵּית
יִשְׂרָאֵל: כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה
זֹאת יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׁמִתִּיהָ
וְכִכְבוֹתֶיהָ אֲרִיצוֹת: וְהִמְרֵתִי אֶת מִשְׁפַּטִּי
לְרִשְׁיָנָה מִן הַגּוֹיִם וְאֶת חֲקוֹתַי מִן
הָאֲרִיצוֹת אֲשֶׁר סִכְנוֹתֶיהָ כִּי כְּמִשְׁפַּטִּי
מֵאִסּוֹ וְחֲקוֹתַי לֹא הִלְכוּ בָהֶם:
לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה יֵעַן
הַמִּנְכֶם מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סִכְנוֹתֶיכֶם
בְּחֻקֵּי לֹא הִלְכֶתֶם וְאֶת מִשְׁפַּטִּי לֹא
עָשִׂיתֶם וְכְּמִשְׁפַּטִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
סִכְנוֹתֶיכֶם לֹא עָשִׂיתֶם:
לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הִנֵּה
עֹלֶיךָ נָס אֲנִי וְעָשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ מִשְׁפַּטִּים
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם: וְעָשִׂיתִי בְּךָ אֶת אֲשֶׁר
לֹא עָשִׂיתִי וְאֶת אֲשֶׁר לֹא אֶעֱשֶׂה
כְּמֹהוּ יֵצֵד כָּל תוֹעֵבֶתֶךָ:
לִכֵּן אֲטֹת יֹאכְלוּ בָנִים
בְּתוֹכְךָ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעָשִׂיתִי
בְּךָ שְׁפָטִים וְזָרִיתִי אֶת כָּל שְׂאֵרֶיךָ
לְכָל רוּחַ: לִכֵּן חֵי אֲנִי נָא אֲדֹנֵי יְהוָה
אִם לֹא יֵעַן אֶת מִקְדָּשִׁי טַמְאָתָנִי

יִשְׁקִינֶיךָ וְכָל תוֹעֵבֶתֶךָ וְגַם אֲנִי
אֲנִי וְלֹא חֲחֹס יֵעַן וְגַם אֲנִי לֹא
אֲחַמּוּל: יִשְׁלִיט בְּדָבָר יְכוּחַ וּבְרַעְיוֹן
בְּתוֹכְךָ וְהַיִּשְׁלִיטִית תִּפְּחֶה בְּחֹרֶב סִכְנוֹתֶיךָ
וְהַיִּשְׁלִיטִית תִּזְרָה לְרוּחַ וְחֹרֶב אֲרִיק אֲחֵרֵיהֶם:
וְלִקְחַתָּ מִשֶּׁם מֵעֵט כְּמִסְפָּר וְיִצֹרְתָּ
אוֹתָם כְּכִנְפֶיךָ: וּמֵהֶם יֵצֵד תִּקְחָה
וְהַיִּשְׁלִיטִית אֲתָם אֶל תוֹךְ הָאִישׁ וְשֹׁרֶפֶת
אֲתָם כְּאִישׁ מִמֶּנּוּ תִצָּא אִישׁ אֶל כְּלִבֵּית
יִשְׂרָאֵל: כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה
זֹאת יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׁמִתִּיהָ
וְכִכְבוֹתֶיהָ אֲרִיצוֹת: וְהִמְרֵתִי אֶת מִשְׁפַּטִּי
לְרִשְׁיָנָה מִן הַגּוֹיִם וְאֶת חֲקוֹתַי מִן
הָאֲרִיצוֹת אֲשֶׁר סִכְנוֹתֶיהָ כִּי כְּמִשְׁפַּטִּי
מֵאִסּוֹ וְחֲקוֹתַי לֹא הִלְכוּ בָהֶם:
לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה יֵעַן
הַמִּנְכֶם מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סִכְנוֹתֶיכֶם
בְּחֻקֵּי לֹא הִלְכֶתֶם וְאֶת מִשְׁפַּטִּי לֹא
עָשִׂיתֶם וְכְּמִשְׁפַּטִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
סִכְנוֹתֶיכֶם לֹא עָשִׂיתֶם:
לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הִנֵּה
עֹלֶיךָ נָס אֲנִי וְעָשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ מִשְׁפַּטִּים
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם: וְעָשִׂיתִי בְּךָ אֶת אֲשֶׁר
לֹא עָשִׂיתִי וְאֶת אֲשֶׁר לֹא אֶעֱשֶׂה
כְּמֹהוּ יֵצֵד כָּל תוֹעֵבֶתֶךָ:
לִכֵּן אֲטֹת יֹאכְלוּ בָנִים
בְּתוֹכְךָ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעָשִׂיתִי
בְּךָ שְׁפָטִים וְזָרִיתִי אֶת כָּל שְׂאֵרֶיךָ
לְכָל רוּחַ: לִכֵּן חֵי אֲנִי נָא אֲדֹנֵי יְהוָה
אִם לֹא יֵעַן אֶת מִקְדָּשִׁי טַמְאָתָנִי
וְהָיָה דָּנִי יְהוָה אֵלֵי לֵאמֹר:
כֵּן אָדָם יִשִּׁים פֶּנֶךָ אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל
וְהִנָּכָא אֵלֵיהֶם: וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל
שְׁמִיעֵנִי דָּבָר אֲדֹנֵי יְהוָה כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי
יְהוָה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְקִים
וּלְגִבְעוֹת הַנֵּגֶז אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם
חֶרֶב וְאֲכַדְתִּי בְּמוֹתֵיכֶם: וְנִשְׁמָו
מִזִּכְחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻצֵיכֶם
וְהִפְלִיתִי חֲלָלֵיכֶם לִפְנֵי גִלּוּלֵיכֶם: וְנִתְּתִי
אֶת פְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִלּוּלֵיהֶם
וְזָרִיתִי אֶת עֲצֻמוֹתֵיכֶם סָבִיב מִזִּכְחוֹתֵיכֶם:

היושב בער... ויהיו כל האנשים... את שארית... ויבדלו את ישראל... ויבדלו את ישראל... ויבדלו את ישראל...

בכל מושבותיכם הערים תחרבנה
והנמיות תישמנה למען יחרבו
ויאישמו מזבחותיכם ונישברו ונישנתו
גליליכם ונגרעו חמניכם ונמרו
מעשיכם: ונפל חלל בתוככם וידעתם
כי אני יהוה: וזהותרתי בהיות לכם פליטי
חרב בגוים בהזרותיכם בארצות וזכרו
פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם
אשר נשברתי את לכם הזונה אשר
סר מעלי ואת עניהם הזנות אחרי
גליליהם ונקטו בפניהם אל הרעות
אשר עשו לכל תועבותיהם: וידעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות
להם הרעה הזאת:
כה אמר אדני יהוה הכה בכפך
ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות
רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב
ובדבר יפלו: הרחוק בדבר ימור
והקרוב בחרב יפול והנשאר והנעור
ברעב ימות וכלית חמתיכם: וידעתם
כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך
גליליהם סביבות מזבחותיהם אל כל
גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת
כל עין רענן ותחת כל אלה יעבדה
מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל
גליליהם: ונטייתי את ידי עליהם ונתתי
את הארץ שממה ומישמה ממדבר
דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי
אני יהוה: ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא

הקץ על ארבעת כנפות הארץ: עתה
הקץ עליך וישלחתי אפי בך וישפטתך
כדרכך ונתתי עליך את כל תועבותיך:
ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
דרכך עליך אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני יהוה:
כה אמר אדני יהוה רעה אחת
רעה הנה באה: קץ בא בא הקץ הקץ
אליך הנה באה: באה הצפירה אליך
יושב הארץ בא העת קרוב היום
מהומה ולא הד הרים: עתה מקרוב
אשפך חמתי עליך וכליתי אפי בך
וישפטתך כדרכך ונתתי עליך את
כל תועבותיך: ולא תחוס עיני ולא
אחמול כדרכך עליך אתן ותעבתיך
בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה
מכה: הנה היום הנה באה יצאה
הצפירה ציץ המטה פרח הזרז: החמס
קם למטה רישע לא מהם ולא מהמונם
ולא מהמהם ולא נה בהם: בא העת
הגיע היום הקונה אל ישמחו המזכר
אל יתאבל כי חרון אל כל המונה: כי
המנר אל הממנר לא ישוב ויעור
בחים חיתם כי חזון אל כל המונד
לא ישוב ואיש בעינו חיתו לא יתחזק:
תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך
למלחמה כי חרוע אל כל המונה:
החרב בחוץ והדבר והרעב מבית
אשר בשרה בחרב ימות ואשר בעיר
רעב ודבר יאכלנו: ופלטו פליטיהם
והיו אל ההרים כי יזנה נאיות כלם

והיו אל ההרים... ויבדלו את ישראל... ויבדלו את ישראל... ויבדלו את ישראל...

המזות

והוא יאמר ויהי כדבר ירמיהו ויהי כדבר ירמיהו ויהי כדבר ירמיהו

חרב יראתם והרבאניא עליכם נאם
אדני יהוה והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי ככם
שפטים: כחרבתפלו על גבול ישראל
אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה:
היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו
בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפוט
אתכם: וידעתם כי אני יהוה אשר נחקי
לא הלכתם ומישפטי לא עשיתם
וכמישפטי הגוים אשר סביבותיכם
עשיתם: ויהי כהנבאי ופלטיהו בן
בניה מת ואפל על פני ואזיעקול גדול
ואמר אהה אדני יהוה בלה אתה עשה
את שארית ישראל:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אחיך
אחיד אנשי גאלתך וכל בית ישראל
כלה אשר אמרו להם ישיבי ירושלם
רחקו מעל יהוה לנו היאנתנה הארץ
למורשהו לכן אמר כה אמר
אדני יהוה כי הרחקתם בגוים וכי
הפיצתם בארצות ואהי להם למקוש
מיצט בארצות אשר באו שם:
לכן אמר כה אמר אדני יהוה
וקבצתי אתכם מן העמים ואספריני
אתכם מן הארצות אשר נפצתם
בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל:
ובאישמה והסירו את כל ישקוציה
ואת כל תועבתיה ממנה: ונתתי להם
לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרת את לב האבן מכשרם ונתתי
להם לב בשר: למי ען בחקתי ילכו

ומישפטי יישמרו ועשו אתם והיו לי
לעם ואני אהיה להם לאלהים: ואל
לכישקוציהם ותועבותיהם לבם
הלך דרכם נראשם נתתי נאם אדני
יהוה: וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל
עליהם כלמעלה: ויעל כבוד יהוה
מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר
מקדם לעיר: ורוח נשאתני ותבאני
כשדימה אל העולה במראה ברוח
אלהים ויעל מעלי המראה אשר
ראיתי: ואדבר אלי העולה את כל
דברי יהוה אשר הראני:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם בתוך בית המרי אתה יושב אשר
ענינם להם לראות ולא ראו אזנים להם
לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם:
ואתה בן אדם עשה לך
כלי נולה ונלה יומם לעיניהם ונלית
ממקומך אל מקום אחר לעיניהם
אולי יראו כי בית מרי המה: והוצאת
כליך בכל יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצא נולה: לעיניהם
חתר לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם
על כתף תשא בעלטה תוציא פניך
תנסה ולא תראה את הארץ כי מופת
נתתיך לבית ישראל: ואני שכן נאשו
עויתי כלי הוצאתי ככלי נולה יומם
ובערב חתרת לי בקיר ביד בעלטה
הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם:
ויהי דבר יהוה אלי בנקר

אשר יושבתי ולא אקח את המטלפה... לא דכאו עד היום הזה... לעיני בחקתי ילכו... ויהי כדבר ירמיהו

לאמר: בן אדם הלא אמרו אליך בית
ישראל בית המרימה אתה עישה :
אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא
המיטא הזה בירושלם וכל בית ישראל
אשר חמה בתוכם: אמר אני מופתכם
כאשר עשיתי בן יעשה להם בגולה
בשבי ילכו והנשיא אשר בתוכם אל
כתף יישא כי עלטה ויצא בקר יחתרו
להוציא בופניו יכסה יען אשר לא
יראה לעין הוא את הארץ: ופרשתי
את רשתי עליו ונתפש במצודתי
והבאתי אותו בכלה ארץ כשדים ואותו
לא יראה ושם ימות: וכל אשר סביבתו
עזרה וכל אנפיו אזרה לכל רוח וחרב
אריק אחריהם: וידעו כי אני יהוה
בהפיצי אותם בגוים וזירתי אותם
בארצות וזהותתי מהם אנשי מספר
מחרב מריעב ומדבר למען יספרו את
כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם
וידעו כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך
בריש תאכל ומימך ברעה ובדאנה
תשתה: ואמרת אל יעם הארץ כה
אמר אדני יהוה ליושב בירושלם אל
אדמת ישראל לחמם בדאנה יאכלו
ומימיהם בשממון ישתו למען תשם
ארצה ממלאה מחמם כל הישבים
בה: והערים הנושבות תחרבנה
והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני
יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם מה המישל הזה לכם

על אדמת ישראל לאמר יארכו
הימים ואנדר כל חזון: לכן אמר אלהם
כה אמר אדני יהוה השבתי את
המישל הזה ולא ימשלו אתו עוד
בישראל כי אם דבר אליהם קרבן
הימים ודבר כל חזון: כי לא יהיה עוד
כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית
ישראל: כי אני יהוה אדבר את אשר
אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי
כימכם בית המרי אדבר דבר ועשיתי
נאם אדני יהוה: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם הנה בית
ישראל אמרים החזון אשר הוציא
חזה לימים רבים ולעתים רחוקות
הוא נבא: לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי
אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני
יהוה: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם הנבא אל נביאי ישראל
הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו
דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה הוייעל
הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר
רוחם ולבלתי דאנו כשעלים בחרבות
נביאיך ישראל היו: לא יעליהם נפרעות
ותגדו נדר על בית ישראל לעמד נמלחמה
ביום יהוה: חזון שוא וקסם כוזב האמרים
נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים
דבר: הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם
מנאמתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי:
לכן כה אמר אדני יהוה יען דברנכם שוא וחזיתם
כוזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך בריש תאכל ומימך ברעה ובדאנה תשתה: ואמרת אל יעם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושב בירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאנה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמם כל הישבים בה: והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה המישל הזה לכם

והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כוזב כסוד עמי לא יהיו וכנתבנית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: יען וביען הטענות עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חייך והנעטחים אתו תפלו: אמר אל טחיתפל ויפל היה נשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורור סערות תבקיע: והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: לכן כה אמר אדני יהוה ובקעת רוח סערות בחמתי ונשם שוטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לבלה: והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והנעתיה אל הארץ ונגלה יסודו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה: וכלית אתחמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: ונביאי ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים להחזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: ואתה בן אדם שים פנך אל בנות עמך המתנכאות מלברן והנבא עליהן: ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועישות המספחות על ראש כל קומה ליגוד נפשות הנפשות תגודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה: ותחללנה אתי אל עמי בשיעלישעני ובפתותי לחם להמית נפשות אשר

לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה ככונכם לעמי שמיע כוזב: לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתות לכנה אשר אתנה מצרדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצרדות את נפשים לפרחות: וקרעתי את מספחתים והיכלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתם כי אני יהוה: יען הנאות לב צדיק שקר ואני לא הנאותי ולחזק ידי רשע לבלתי ישוב מדרך הרע: להחיותו: לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והיכלתי את עמי מידכן וידעתם כי אני יהוה: ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם האנשים האלה הצולו ליהם על לבם ומכישול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכישול עונו ישים נכח פניו ונא אל הנביא אני יהוה נענתי לו ברה ברב גלוליו: למי ען תפיש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעל בגלוליהם כלם: לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה ישובו והשיבו מעל גלוליהם ומיעל

גמלך ישוב כראשך... וכל יום ויום... ויבן המן את הלטש ואת הכוס... ויכורה ועשה... ואלו יכלו דברו לשלם... ויאמר שלם בואך... וישם דמי... ויכונהו... ואלה יגוד שיכרו... ויהי שלם בין הרים... ויביסור לשאל לשלם... גביא ישראל צבו... מלחמה בשלם...

יגדלנו פני כנפשי האכלת יגדלנו פני כנפשי האכלת יגדלנו פני כנפשי האכלת

כל תועבתיכם השיכו פניכם: מי איש
איש מכית ישראל ומהר אשר ינור
בישראל וינור מאחרי ויעל גלוליו אל
לבו ומכשול יענו ישים נכח פניו וכא
אל הנביא לדריש לו בי אני יהוה נענה
לזכיונותי פני כנפשי האכלת והשמתהו
לאות ולמשלים והסרתיו מתוך עמי
וידעתם כי אני יהוה:
והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה
פתיתי את הנביא ההוא ונטייתי את ידי
עליו והשמתיו מתוך עמי ישראל:
ונשאו עונם כעון הדריש כעון הנביא
יהיה למען לא יתעו עוד בית ישראל
מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשיעתם
והיו לילינם ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה:
יהוה אלי לאמר: בן אדם ארץ כיתחטא
לי למעל מעל ונטייתי ידי עליהו שמתו
לה מטה לחם והשלחתי נה רעב
והכרתי ממנה אדם ובהמה: ודיו
שלישת האנשים האלה בתוכה נח
דנאל ואיוב המה בעדקתם ינצלו
נפישם נאם אדני יהוה: לוחי הרעה
אעביר בארץ וישכלתה והיתה שממה
מבלי עובר מפני החיה: שלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה
אם בנים ואם בנות ינצלו המה לבדם
ינצלו והארץ תהיה שממה: או
חרב אביא על הארץ ההיא ואמרותי
חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם
ובהמה וישלשת האנשים האלה

בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא
ינצלו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו:
אודבר אשלח על הארץ ההיא
ושפכתי חמתי עליה כדם להכרית
ממנה אדם ובהמה: ונח דנאל ואיוב
בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן
אסנת ינצלו המה בעדקתם ינצלו
נפישם: כי נה אמר אדני
יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחי הרעה ודבר שלחתי
אלי דיושלים להכרית ממנה אדם
ובהמה: והנה נותרה נה פלטר
המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים
אליכם וראיתם את דרכם ואת
עלילותם ונחמתם על הרעה אשר
הבאתי על דיושלים את כל אשר
הבאתי עליה: ונחמו אתכם כי תראו
את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי
לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי
בהנאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
מה יהיה עין הנפן מכל עין הזמורה
אשר היה בעצי היער: היקח ממנו
עין לעשות למלאכה אם יקחו ממנו
יתד לתלות עליו כל כלי: הנה לאיש
נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה
האיש ותכוננו היצלה למלאכה:
הנה נהיותו תמים
לא יעשה למלאכה אף כי איש
אכלתו ויחר ונעשה עוד
למלאכה:

יגדלנו פני כנפשי האכלת יגדלנו פני כנפשי האכלת יגדלנו פני כנפשי האכלת

עשרת הדיברות
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

י

זכרת
ה' י
מציע
הסוד

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

[illegible]

והיה כי יבנה בית יישוב את המלכה אשר יבנה
בבית יישוב ויהיה כי יבנה בית יישוב
בבית יישוב ויהיה כי יבנה בית יישוב
בבית יישוב ויהיה כי יבנה בית יישוב

המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא ארנו
באלה ואת אילי הארץ לקח: להיות
ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמו
את בריתו לעמדה וימרד בו לשלח
מלאכיו מצרים לתת לו כוסים וינסו
היכל המלטה העשה אלה והפר
ברית ונמלט: חי אנאם אדני יהוה
אם לא נמקום המלך הממליך אדני
אשר בזה את אלתו ואשר הפר את
בריתו אתו בתוך ככל ימות: ולא תחיל
גדול ובהלרבי עשה אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובכנות דיק להכריתו נפשותו
וכזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו
וכל אלה עשה לא ימלט:
לכן כה אמר אדני יהוה חי אני
אם לא אלהי אשר בזה ובריתי אשר
הפיר ונתתיו בראשו: ופרישתי עליו
רשתי ונתפש במעורתי והביאותיהו
בכלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשו
מעל בי: ואת כל מברחו בכל אנפיו
בחרב יפלו והנשארים לכל רוח
יפרישו וידעתם כי אני יהוה דברתי:
כה אמר אדני יהוה ולקחת
אני מצמדת הארז הרמה ונתתי מואש
עקותיו רך אקטף ושתלתי אני על
הר נבו ותלול: בהר מרים ישראל
אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה
לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור
כל כנף בעל דליותיו תשכנה: וידעו
כל עצי השדה כי אני יהוה השפלת
עץ נבה הנבהתי עץ שפל הובשתי

עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: מה לכם
אתם משלים את הנפישל הזה ער
אדמת ישראל לאמר אבותי אכלו
בסר וישני כנים תקחינה: חי אני נאם
אדני יהוה אם יהיה לכם עוד מישל
המישל הזה בישראל: הן כל הנפשות
לי הנה כנפיש האב וכנפיש הבן ליהנה
הנפיש החטאת היא תמות: ואיש כי
יהיה צדיק ועשה משפט ועדקה:
אלההרים לא אכל ועינו לא נשא אל
גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו
לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב:
ואיש לא יזנה חבלתו חוב ישיב נולה
לא ינול לחמו לרעביתו וערס יכסה
בגד: בנשך לא יתן ותרכית לא יקח
מעל ישיב ידו משפט אמת יעשה
בין איש לאיש: בחקותי יהלך
ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק
הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה והוליד
בפריץ שפך דם ועשה אב מאחר
מאלה: והוא את כל אלה לא עשה
כי גם אל ההרים אכל ואת אשת
רעהו טמא: עני ואביון הונה גולות
גל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא
עצמותיו עבה עשה: בנשך נתן ותרכית
לקח והי לא יחיה את כל התועבות
האלה עשה מות ומת דמיו בויחיה:
והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו
אשר עשה וירא ולא יעשה כהן:

ואשר לא יבנה בית יישוב ויהיה כי יבנה בית יישוב
בבית יישוב ויהיה כי יבנה בית יישוב
בבית יישוב ויהיה כי יבנה בית יישוב
בבית יישוב ויהיה כי יבנה בית יישוב

על ההרים לא אכל ועניו לא נשא
 אל גליל בית ישראל את אשת רעהו
 לא טמא ואיש לא הונה חבל לא חבל
 ונזלה לא נזל לחמול ריענותו ויערם
 כסה בגדו מעני השיב ידו נשך ותרגית
 לא לקח משפט עשה בחקותי הלך
 הוא לא ימות בעון אביו היה יהיה
 אביו כי עשק עשק נזל אה ואשר
 לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מרת
 בעוננו ואמרתם מדוע לא נשא הבן
 בעון האב והבן משפט ועדקה עשה
 את כל חקותי שמר ויעשה אתם היה
 יהיה הנפש החטאתה את מותבן לא ישא
 בעון האב אבל ישא בעון הבן ערקה
 הצדיק עליו תהיה הורשעת רשע עליו תהיה
 והרשע כי ישוב מכל חטאתו
 אשר עשה ושמר את כל חקו
 ועשה משפט ועדקה היה יהיה לא
 ימות כל פשעיו אשר עשה לא יזכו
 לו בעדקתו אשר עשה יהיה החפץ
 אחפץ מותר שיצאם אדני יהוה הוא
 בשונו מדרכיו ויהיה
 ובשוב עדיק מצדקתו ועשה
 על ככל התועבות אשר עשה
 הרשע עשה וחי כל יצדקתו אשר
 עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל
 ובחטאתו אשר חטא בס ימות ואמרתם
 לא יתכן דרך אדני שמענו כי
 ישראל הדרך לא יתכן הלא דרכים
 יתכנו בשוב עדיק מצדקתו ועשה
 על ומת עליהם בעולו אשר עשה

ל
 ש
 א

ל
 ש
 א

ל
 ש
 א

ל
 ש
 א

ימות וישוב רשע
 מרשעתו אשר עשה ויעשה משפט
 ועדקה הוא את נפשו יהיה ויראה
 וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו
 יהיה לא ימות ואמר בית ישראל לא
 יתכן דרך אדני הדרך לא יתכן כי
 ישראל הלא דרכים יתכן לכן אי
 כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם
 אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעכם
 ולא יהיה לכם למכשול עון השליכו
 מעליכם את כל פשעכם אשר פשעתם
 גם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה
 ולמה תמותו בית ישראל כי לא אחפץ
 במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחי
 ואתה יא קנה אל נשיאי
 ישראל ואמרת מה אמך לבא בין
 אריות רבצה בתוך כפרים וכתה גוריה
 ותעל אחד מגריה כפירה היה וילמד
 לטרף טרף אדם אכל וישמעו אליו
 גוים בשחתם נתפש ויבאחו בחחים
 אל ארץ מצרים ותרא כי נוחלה אמה
 תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו
 ויתהלך בתוך אריות כפירה היה וילמד
 לטרף טרף אדם אכל וידע אל מנותיו
 ועריהם חריבות שם ארץ ומלאה
 מקול שאנתו ויתנו עליו גוים סביב
 ממדינות ויפרישו עליו ורשתם בשחתם
 נתפש ויתנהו כסונו בחחים ויבארו
 אל מלך ככל יבארו במעדות למען
 לא יישמע קולו עוד אל הרי ישראל
 אמך כנפך נדמך על מים

ל
 ש
 א

ל
 ש
 א

ל
 ש
 א

ל
 ש
 א

ל
 ש
 א

והיה משל ויאמר ויעקב וירעב ויאמר עליו וימתו ויהיה עשה בעקבה כעשר נקן כל פשעיו ובשוב
 רשע ויהיה כל כפש היה מן נכר יהיה עבר בידו הנה נעלה ויאמר כי ויאמר למלך אם יולד אש באת וכל יביתיהם

Next

4
6
10
12

וה
פתי

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

512

அரசு

by

ידוע

1

17

10

३१
३२

6

二

11

257

— 12 —

15

מלכות ישי

1

... 1222

1871

ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים
לבוא חרב מלך נבל מארץ אחד יצאו
שניהם וידברו ראש דרך עיר ברא
דרך תשים לבוא חרב את רפת בני עמון
ואת יהודה בירושלם בעזרה: כי עמד
מלך נבל אל אס הדרך בראש שני
הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים
ישאל בתרפים ראה נכבד: כי מינו היה
הקסם ירושלם לשום נרים לפתח פה
ברצח להרים קול בתרועה לשום נרים
על שיערים לשפך סללה לבנות דיק:
והיה להם נקסום שוא בעיניהם שבעי
שביעות להם והוא מזכיר עון להתפשט:
לכן כה אמר אדני יהוה
יען הזכרכם עונכם בהצלות פשעכם
להראות הטאותיכם נבל עלילותיכם
יען הזכרכם בכף תתפשטו:
ואתה חלל רשע נשיא ישראל
אשר בא יומו בעת עון קץ:
כה אמר אדני יהוה הסיר
המצנפת והרים העטרה ואת לא זאת
השפלה הנבה והנבה השפיל: יענה
יענה אשימנה גם זאת לא היה
עד בא אשר לו המישפט ונתתיו:
ואתה בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל
חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה
לטבח מרוטה להכיל למיען ברק:
בחזות לך שוא נקסם לך כוב לתת
אותך אל עזארי חללי רשעים אשר
בא יומם בעת עון קץ: השב אל תערה

במקום אשר נבראת בארץ מנחתך
אישפט אתך: וישפכתי עליך זימ
באיש עברתי אפיה עליך ונתתיך ביד
אנשים בערים חרישי מישחית: לאיש
תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
לא תזכרי כי אני יהוה דברתי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה
בן אדם התשפט השפט את עיר
הדמים והורעתה את כל תועבותיה:
ואמרת כה אמר אדני יהוה יעיר שפכת
דם בתוכה לבוא עתה ויעשתה גוילים
עליה לטמאה: בדמך אשר שפכת
אשמת ובגלולך אשר נשית טמאת
ותקרי בי ימך ותבוא עד שנותיך על
כונתתך חרפה בניסוקלסה לכל
הארצות: הקרבות והרחקות ממך
יתקלסו בך טמאת השם וברת
המהומה: הנה נשיא ישראל איש
לזרעו היו בך למען שפך דם: אב
ואם הקלובך לגר עשו בעשק בתוכך
יתום ואלמנה הונו בך: קדשי בוית
ואת שבתת חללת: אנשי רביל היו
בך למיען שפך דם ואל הדמים אכלו
בך זמה עשו בתוכך: ערות אכילה
בך טמאת הנדה ענו בך: ואיש את
אשת רעהו עשה תועבה ואיש את
כלתו טמא בזמה ואיש את אחותו בת
אביו ענה בך: שחד לקחו בך למיען
שפך דם נשך ותרבת לקחת ותבצע
דעך בעשק ואתי שכחת נאם אדני
יהוה: והנה הכיתי כפי אל בעצק אשר

וישבו אל העיר פלומה חרב חרב פלומה ואמרתי פלומה
נעצרה נא איתך ואתה תמנה לך חיל קום נא אל הבקעה
ושכרת חבקוק כי ערבים ופלוסם בחלום לך שוא יעלית בשעה זבא לכל אשר את מרעה איתך

לימים
אם תחזקנה ידך
וישכחון יעקב כחיל
על קרואו לימים האלה עושים על שם אברהם
ובאתי להביק

עשית ועל דמך אשר היו בתוכך :
היעמד לבך אם תחזקנה ידך לימים
אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי: והפצותי אותך כנזים וזריתן
בארצות והתמת טמאתך ממך: ונחלת
בך לעצמנו וידעתני אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת
ונדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים
בסף היו: לכן כה אמר אדני
יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני
קבץ אתכם אל תוך ירושלם: קצעתם כסף
ונחשת וברזל ועופרת וברזל אל תוך
כור לפחת עליז אשר להנתיך בן אקבץ
באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם:
וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש
עברתי ונתתם בתוכה: כהתוך כסף
בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי
אני יהוה שפכתי חמתי עליכם:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא נשמה
ביום זעם: קישר נביאיה בתוכה כארי
שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר
יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: כהניה
חמסו תורתיה ויחללו קדשין קדש
לחל לא הברילו ובין הטמא לטהור
לא הודיעו ומי שבתל העלימו עניהם
ואחל בתוכם: שריה בקרבה כזאבים
טרפי טרף לישפך דם לאבד נפשות
למען בעצב בעצב: ונביאיה טחו להם
תפל חזים שוא וקסמים להם נזכאמו:

כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: עם
הארץ עשקו עשקו ונלוזול ועני
ואפיו הונו ואתה עשקו בלא
משפט: ואנקש מהם איש נדר נדר
ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מיצאתי: ואשפך עליהם
זעמי באש עברתי כליתם דרכם
בראשם נתתי נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם שתיס נשים בנות אס אחת
היו: ותזנינה כמצרים כנעוריהן ונז
ישמה מעכו שדיהן וישם עשו דדי
בתוליהן: וישמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהינה לי ותלדנה
בנים ובנות וישמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה: ותזן אהלה תחת
ותענב על מאהביה אל אשור קרבים:
לבישי תכלת פחות וסגנים כחור חמד
כלם פרישים רכבי סוסים וותתן תזנותה
עליהם מנחר בני אשור כלם וככל אשו
ענבה בכל גלוליהם נטמאה: ואת
תזנותיה כמצרים לא ענבה כי אותה
ישכבו כנעוריה והמה עשו דדי
בתוליה וישפכו תזנותם עליה: לכן
נתתיה כיד מאהביה ביד בני אשור
אשר ענבה עליהם: המה גלוי ערותה
בניה ובנותיה לקחו ואותה כחורב הונו
ותהי שם לנשים ושפוטים עשו כה:
ותרא
אחותה אהליבה ותשחת ענבתה
ממנה ואת תזנותיה מזונות אחותה:

לל
משה
בדבר

ט
ואת
עמו

והיו מלכים אמרך וינקו חלב גוים ושר מלכים
וארשתוך באמונה וידעת כי אב י
ויהי בשכבו וידעת את המקום י י

וידעת
ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אב י
ונלוז גוים רבים אל י ביום ההוא י

והאף כי תשלחנה לאנשים יאף בין ב
והאף כי תשלחנה לאנשים יאף בין ב

יעוד זאת עשולי טמאו את מקדשי
ביום ההוא ואת שבתותי חללו: וכשחטט
אתבניהם לגלוייהם ויבאו אל מקדשי
ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך
ביתי: ואף כי תשלחנה לאנשים באים
ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם
והנה באו לאשרו וצת כחלת עניך
וערית עדי: וישבת על מטה כבודך
ושלחן ערוך לפנה וקטרת וישמך
שמת עליה: וקול המון שלוחה ואל
אנשים מרב אדם מובאים סובאים
ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת
תפארת על ראשיהן: ואמר לבלה נאופט
עת יזנה תזנותיה והיא: ויבוא אליה
כבוא אל אישה זונה כן באו אל אחלה
ואל אחליבה אישת הזמה: ואנשים
עדיקים המה יטפטו אותהם משפט
נאפות ומישפט שפכות דם כי נאפרת
הנה ודם בידיהן: כי כה אמר
אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן
אתהן לזעוה ולבו: ורגמו עליהן אבן
קהל וזרא אותהן בחורבותם בניהם
וכנתייהם יהרגו ובתייהן באש ישרפו:
והישנתי זמה מן הארץ וטסרו כל
הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: ונתתי
זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאנה
וידעתם כי אני אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית
בחדש העשירי בעשור לחדש לאמור:
בן אדם כתוב לך את שם היום את
עצם היום הזה סמך מלך בבל אל

ירושלם בעצם היום הזה: ומשל אל
בית המרי משל ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה שפת הסיר שפתונם
יעק כומים: אסף נתחיה אליה כל
נתח טוב ירך וכתף מכחר עצמים
מלא: מכחר העצאן לקיחונם דור
העצמים רתח רתחיה גם בשלוי עצמיה
בתוכה: לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה
וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורלו:
כידמה בתוכה היה על עזיה סליע
ישמתהו לא שפכתהו על הארץ לנסות
עליו עפר: להעלות חמה לנקם נקם
נתתי את דמה על עזיה סליע לבלתי
הכסות: לכן כה אמר אדני
יהוה אוי עיר הדמים גם אני אנדיל
המדורה: הרבה העצים הדלק האש
התם הכישר והרקח המרקחה
והעצמות יחרו: והעמידה על עזיה
רקח למען תחם וחרה נחשתה ונתנה
בתוכה טמאתה תתם חלאתה: תאנים
חלאתו לא תצא ממנה רבת חלאתה
באש חלאתה: בטמאתך זמה יען
טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא
טהרתי עוד עד הנחי את חמורתי
כך: אע יהוה דברתי באה ועשיתי
לא אפריע ולא אחוס ולא אנהם
נדרכך וכעלילותיך שפטוך נאם
אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

בתחיתה

סבאים

יזנו

יזנו

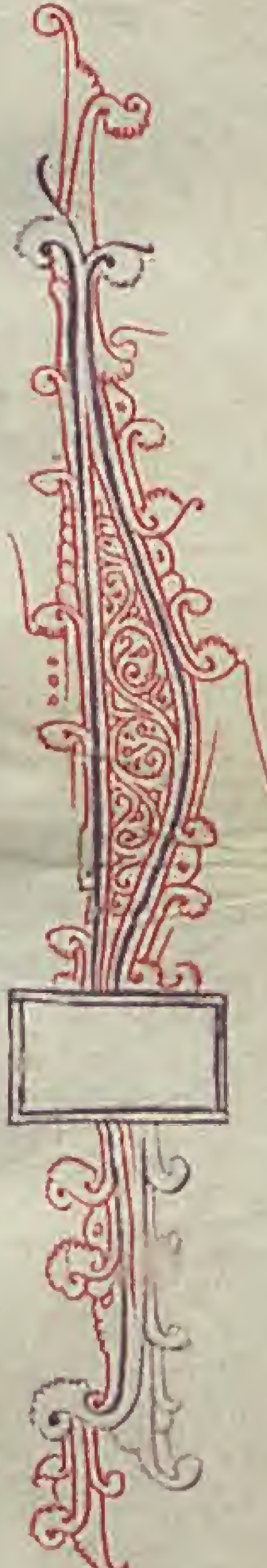
יזנו

יזנו

מלא ובימנהון " מלא שבו זה " מלא את המכרות " מלא קרמך שמן " מלא כחיה " מלא פניהם קלון ויבקשו שמך " מלא חשך מלא משי " ולא תעצ " ויבך ויאמר המלך לשמע " הנה עתה עלך "

והיה זה היום אשר יאמר ה' אל בני ישראל כי יצאתי ממצרים ואתם יצאתם ממצרים ואתם יצאתם ממצרים ואתם יצאתם ממצרים

בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
עניך כנעניה ולא תספר ולא תכבד
ולא תבא רמיעתך והאנקדם מתים
אכל לא תעשה פאך חכוש עליך
ונעליך תשים ברנליך ולא תעטה על
שפם ולחם אנשים לא תאכל ואדבר
אל העם כבקר ותמת אשתי בערב
ואעיש כבקר כאשר צויתי ויאמרו
אלי העם הלא תניד לנו מה אלה לנו
כי אתה עשה ויאמר אליהם דברי יהוה
היה אלי לאמר אמר לבית ישראל
אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקושי
נאון עונם מחמד עניכם ומחמד
נפישכם וכניכם וכנותיכם אשר עונתם
כחוב פלו ויעשיתם כאשר עשיתי
על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא
תאכלו ופארכם על ראשיכם ונעלכם
ברנלכם לא תספרו ולא תכבו ונמקתם
בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו
והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
עשה תעשו כנא וידעתם כי אני
אדני יהוה ואתה בן אדם
הלוא ביום קחתי מהם את מעונם
מישויש תפארתם את מחמד עניהם
ואת מישא נפישם כנעיהם וכנותיהם
ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות
אזנים ביום ההוא יפתח פיך אתה פליט
ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם
למופת וידעו כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם

ואמרת לבני עמון שמיע דבר אדני
יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמר
האח אל מקדשי כי צהל ואל אדמרת
ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלנו
בעולה לכן הנני נתת לבני קדם למורשה
וישבו טירותיהם כך ונתנו כך משכניהם
המה יאכלו פריך והמה ישתו חלכך
ונתתי את דבה לנוה גמלים ואת בני
עמון למדבך נאן וידעו כי אני יהוה
כיה אמר אדני יהוה יען
מחאך יד ודק עך ברנל ותשמה כנר
ישאטך כנפיש אל אדמת ישראל לכן
הנני נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבן
לגוים והכרתיך מן העמים והאברתיך
מן הארצות איש מידך וידעת כי אני
יהוה כה אמר אדני יהוה
יען אמר מואב וישער הנה ככל הגוים
בית יהודה לכן הנני פתח את ברתך
מואב מה ערים מעריו מקצתו יבכי
אריץ בית היישימה בעל מעון וקריתמה
לכני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה
למען לא תזכר בני עמון כגוים וכמואב
אנישה שפטים וידעו כי אני יהוה
כה אמר אדני יהוה יען
יעשות אדום כנקם נקם לבית יהודה
ויאשמו אשום ונקמו בהם לכן כה
אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה
חרבה מתימן ורדעה כחרב פלו ונתתי
את נקמתי באדום כיד עמי ישראל
ועשו באדום נאפי וכחמתי וידעו את

והיה זה היום אשר יאמר ה' אל בני ישראל כי יצאתי ממצרים ואתם יצאתם ממצרים ואתם יצאתם ממצרים ואתם יצאתם ממצרים

נִקְמַתִּי נֶאֱסָאדְנִי יְהוָה:

כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה יֵעָן עֲשׂוֹת
פְּלִישְׁתִּים נִקְמָה וַיִּנְקְמוּ נָקֶם בְּשֹׂאֵם
בְּנֶפֶשׁ לַמִּשְׁחִית אִיכָתָּה עוֹלָם לִכְן כֹּה
אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הִנֵּנִי נוֹטֶה יָדַי עַל
פְּלִישְׁתִּים וְהִכֵּיתִי אֶת כְּרִיתֵם וְהִאֲבֹדְתִי
אֶת יִשְׂרָאֵלִית חוֹף הַיָּם וַיַּעֲשִׂיתִי בָם
נִקְמוֹת גְּדוֹלוֹת כְּתוֹכָהוּת הַמָּה וַיֵּדְעוּ כִּי
אֲנִי יְהוָה בְּתָתִי אֶת נִקְמָתִי בָם

וזה בעשרת עשרה שנה

באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם יען אשר אמרה יצר על ירושלם
האח נשברה דלתות העמים נסכה אלי
אמלאה החרבה: לכן כה אמר אדני יהוה
הנני עליך יצר והי עליתי עליך גוים רבים
כה עלות הים לגליו: וישחתו חמות יצר
והרסו מעדליה וסחית יצרה ממנה
ונתתי אותה לעהיה סלע: משטח
חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה והיתה לבן לעים: ובעותיה
אשר בשדה בחרב תהרגנה ויד עובדי אני
יהוה: כי כה אמר אדני יהוה:
הנני מביא אל יצר נכבד ראצר מלך נבל
מצפון מלך מלכים בכוס ונרכב
ובפרשים וקהל ויעם רב: בעותיך בשדה
בחרב יהרגונתן עליך דיקו ושפך עליך
סלה והקים עליך צנה: ומחי קבריו
יתן בחמותיך ומגדלתיך יתן בחרבתיו:
משפעת סוסיו יכסד אבקם מקול פריש
ונלצל ורכבתו עשנה חומותיך כבואו
בשעריך כמבוא יצר מבקעה: נפרסות

סוסיו ירמס את כל חויותיך עמך
בחרב יהרג ונמצות עורך לארץ תרד:
ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו חממתך
ובתי חמדתך יתעו ואכנך ועיניך ועפון
בתוך מים ישימו והי שבת המון שיריך
וקול כנוריד לא ישמע עוד: ונתתך
לצהיח סלע משטח חרמים תהיה לא
תכנה עוד כי אני יהוה רבתי נאם אדני
יהוה: כה אמר אדני יהוה:

לַעֲזֹר הַלְאִמְקוֹל מִפֶּלֶתְךָ בְּאַנְקֵי חֵלֶל
בְּהִרְגֵּהוּנָּה כְּתוּכְךָ יִרְעִשׁוּ הָאִיִּם וְיִרְדּוּ
מִיַּעַל כְּסֵאוֹתֶם כֹּל נִשְׂיֵאֵי הַיָּם וְהַסִּירוּ
אֶת מִיַּעֲלֵיהֶם וְאֶת בְּנֵי רִקְמַתָּם יִפְשְׁטוּ
חֲדָרוֹתַי לִבְשׁוּ עַל הָאָרֶץ יִשְׁכּוּ וְהִחְדְּדוּ
לְרֹעִים וּשְׁמָמוֹ עֲלֶיךָ וְנִשְׂאוּ עֲלֶיךָ
קִינָה וְאִמְחוּלךָ אֵיךְ אֲבֵרֶת טִישְׁבֶּרֶת
מִיָּמִים הַיְצִירָה הַלֵּלָהּ אֲשֶׁר הִתְרָה
חֹזֶקָה בָּיִם הִיא וַיִּשְׁכֶּה אֲשֶׁר נָתַנּוּ
הִתִּיתָם לְכָל יוֹשְׁבֶיהָ יַעֲתָה יִחְדְּדוּ
הָאִיִּז יוֹם מִפֶּלֶתְךָ וְנִבְהִלוּ הָאִיִּם אֲשֶׁר
בָּיִם מִיָּנְאֶתְךָ:

אדני יהוה בתי אתך עיר נחרבת
בערים אשר לא נושנו בה עלות עליך
את תהום וכסוף המים הרבים והורדתך
את יורדי בור אל עם עולם והוי שבתך
בארץ תחתיות מהרבות מעולם את
יורדי בור למען לא תישני ונתתי נכי
בארץ חיים בלהות אתך ואינך
ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם
אדני יהוה:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :

ובכל אשר אמרת אלם " לא שמענו עד חמס "

בשקיה ביד מימיה" עד שמגע יעקב זה "ויתכח ויסור"

אחרי יצאת קול... וכן נביא. ס.א.ס. העמוד... ס.א.ס.

יבמ

והשאר' בירמיה'

והשבת המן שיהיה - ולא ישמע עוד קול ..

121287

וְהַשְׁמִיטָה

וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו
 כרמים וישבו לבטח בני שותי שפטים
 בכל השאטים אתם מסכיבתם וידעו
 כי אני יהוה אלהיהם:
 בשנה העשירית בנישרי בשנים עשר
 להדישה יהוה דבר יהוה אלי לאמר: בן
 אדם ימים פניך על פריעה מלך מצרים
 והנבא עליו ועל מצרים כלה: דבר
 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך
 פריעה מלך מצרים התנעם הנדול והנבן
 מתוך יארו אשר אמר לי יארי ואני
 עשיתני: ונתתי חכים בלחייך והזנקת
 דנת יאריך נקישקשתיך והעליתך מתוך
 יאריך ואת כל דנת יאריך בקשקשתיך חרבך
 ונטשתיך המדברה אתך ואת כל דנת
 יאריך על פני השדה תפול לא תאסף
 ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים
 נתתך לאכלה: וידעו כל יישיבי מצרים
 כי אני יהוה יצן היותם משיענת קנה
 לבית ישראל: בתפושם בך ככפך תרוץ
 ובקעת להם כל כתרם ובהשיענם עליך
 תשבר והעמידת להם כל מתנעם:
 לכן כה אמר אדני יהוה הנני
 מביא עליך חרב והכרית ממך אדם
 ובהמה: והיתה ארץ מצרים לשממה
 וחורבה וידעו כי אני יהוה יצן אמר
 יארי לי ואני עשיתי: לכן הנני אליך
 ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים
 לחרבות חרב שממה מסעל סונה
 ועד גבול נויש: לא תעבר בהר נל אדם
 ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תישב

ארבעים שנה: ונתתי את ארץ מצרים
 לשממה בתוך ארצות נשמות ועריה
 בתוך ערים מחרבות תהיינה שממה
 ארבעים שנה והפצתי את מצרים
 בנזים וזריתים בארצות:
 כי כה אמר אדני יהוה מקץ
 ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן
 העמים אשר נפצו שמה: וישנתי את
 ישבות מצרים והשנתי אתם ארץ
 פתרום על ארץ מצורתם והיו יושב
 ממלכה שפלה: מן הממלכות תהיה
 שפלה ולא תתנשא עוד על הנוזים
 והמיעטות לבלתי רדות בנזים: ולא
 יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר
 יצון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני
 יהוה: ויהי בנישרים וישנע
 שנה בראשון באחד לחדישה היה דבר
 יהוה אלי לאמר: בן אדם נכוך דאמר
 מלך בכל העמיד את חילו יעברה ערלה
 אל צר כל ראש מקרה וכל כתר מוטה
 וישנע לא היה לו לחילו מצר יצר
 העברה אשר יעבר עליה:
 לכן כה אמר אדני יהוה הנני
 נתן לנכוך דאמר מלך בכל את ארץ
 מצרים ונשא המנה ושלל יטללה
 וכוז בזה והיתה שבר לחילו: פעלתו אשר
 יעבר כה נתתי לו את ארץ מצרים אשר
 יצול נאם אדני יהוה:
 ביום ההוא אצמיח קרן לבית
 ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם
 וידעו כי אני יהוה:

המדברה וכל כתרם ובהשיענם עליך תשבר והעמידת להם כל מתנעם: וידעו כי אני יהוה יצן אמר יארי לי ואני עשיתי: לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה מסעל סונה ועד גבול נויש: לא תעבר בהר נל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תישב

ויהי זכר יהוה אלי לאמר: כן אדם
הנבא ואמר: כה אמר אדני יהוה
הללוהו ליום: כי קרוב יום וקרוב יום
ליהוה יום ענן יעת נזים יהיה: ובאה
חרב במצרים והיתה הלחלה בכוש
בנפל חלל במצרים ולקחו המונהגומו
יסדתיה: כושופוט ולוד וכל הערב וטוב
וכן ארץ הכרית אתם כחרב יפלו:
כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וירד נאון יונה ממגדל סונה
כחרב יפלו כה נאם אדני יהוה: ונשמו
בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים
נחרבות תהיינה: וידעו כי אני יהוה בתי
איש במצרים ונשפרו כל יצוריה: ביום
ההוא יצאו מלאכים מלפני בעים להחזיר
את כוש נטח והיתה הלחלה בהם ביום
מצרים כי הנה באה: כה אמר
אדני יהוה והשכתי את המון מצרים
ביד עבדך ארץ מלך בבל: הוא ועמו
אתו עריצנים מובאים לי שחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים ועל ארץ
את הארץ חלל: ונתתי יאדים חרבה
ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמת
ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי:
כה אמר אדני יהוה והאכרתי
גלילים והשכתי אלילים מנף ונשיא
מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי
יראה בארץ מצרים: והשמת את
פתרום ונתתי איש בעצן ועשירי
שפטים בנא: וישפכתי חמתי על סין
מיעוז מצרים והכרתי את המון נא:

ונתתי איש במצרים חול תחיל סין ונא
תהיה להנקע ונא יצרי יומם: כחורי און
ופי כסת כחרב יפלו והנה בשבת תלכנה:
ובתחפנחס חשך היום בשברי שם
את מטות מצרים ונשכתי בה נאון
יעה היא ענן יכסה ופנותיה בשכי
תלכנה: ועשיתי שפטים במצרים וידעו
כי אני יהוה:

ויהי באחת עשרה שנה בראשון
בשביעה לחדש היה דבר יהוה אלי:
לאמר: בן אדם את זרוע פריעה מלך
מצרים ישכרתי והנה לא חכשה לתת
רפאות לשום חתול לחכשה לחזקה
לתפש כחרב: לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פריעה מלך מצרים
וישכרתי את זרעתי את החזקה ואת
הנשכרתי והפלת אתה חרב מידו:
והפצתי את מצרים בנזים וזרתיים
בארצות: וחזקתי את זרעות מלך בבל
ונתתי את חרובי בידו וישכרתי את
זרעות פריעה ונאק נאקות חלל לפעו:
והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות
פריעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתי
חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ
מצרים: והפצתי את מצרים בנזים
וזרתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם אמר אל פריעה מלך מצרים
ואל המון אלמי דמית בערלך:

וישפכתי חמתי על סין מיעוז מצרים והכרתי את המון נא:
והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פריעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתי
חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים: והפצתי את מצרים בנזים וזרתי
אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

עצרת
ימים
ימים

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם
ארץ כי אני עליה חרב ולקחתי יצם
הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו
להם לעצה וראה את החרב באה על
הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם
וישמע השמע את קול השופר ולא
טהר ותבוא חרב ותקח הודמו בראשו
יהיה את קול השופר שמע ולא נטהר
דמו כי יהיה והוא נהר נפשו מלט
והעצה כי יראה את החרב באה ולא
תקע בשופר והעם לא נטהר ותבא חרב
ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו
מידה צפה אדריש

ויהי דבר יהוה אלי לאמר

בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם
ארץ כי אני עליה חרב ולקחתי יצם
הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו
להם לעצה וראה את החרב באה על
הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם
וישמע השמע את קול השופר ולא
טהר ותבוא חרב ותקח הודמו בראשו
יהיה את קול השופר שמע ולא נטהר
דמו כי יהיה והוא נהר נפשו מלט
והעצה כי יראה את החרב באה ולא
תקע בשופר והעם לא נטהר ותבא חרב
ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו
מידה צפה אדריש

ואתה בן אדם צפה נתת לבית
ישראל וישמיעת מפידר והזהרת
אתם ממני נאמרי לרישע רישעמות
תמות ולא דברת להזהיר רישע מדרכו
הוא רישע בעונו ימות ודמו מידך אנקש
ואתה כי הזהרת רישע מדרכו לשוב
ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות
ואתה נפשך העלת

ואתה בן אדם אמר אל ברת
ישראל כן אמרתם לאמר כי פשענו
וחטאתנו עלינו וכס אנחנו נמקים
ואיך נחיה אמר אליהם חייאני נאם
אדני יהוה אם אחפץ כמות הרשע כי
אם בשוב רישע מדרכו ונחיה שובו
שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמורטו
בית ישראל ואתה בן
אדם אמר אל בני עמך עזקתה עזיק

לאת צילנו ביום פשיענו ורישענו

הרישע לא יכשל ביום שובו מרישעו
ועזיק לא יוכל לחיות ביום חטאתו
נאמרי לעזיק חיה יחיה והוא בטח על
עזקתו ועשה עול כל עזקתו לא
תזכרנו ובעולו אשר עשה בו ימות
ונאמרי לרישע מות תמות וישב
מחטאתו ועשה משפט ועזקה תבל
ישיב רישע נולה ישלם נחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא
ימות כל חטאתו אשר חטא לא
תזכרנה לו משפט ועזקה עשה חיו
יחיה ונאמרו בני עמך לא יתכן דרך
אדני והמה דרכם לא יתכן בשוב עזיק
מעזקתו ויעשה עול ומת בהם וישוב
רישע מרישעו ויעשה משפט ועזקה
עליהם הוא יחיה ונאמרתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכו איש פוט אתכם
בית ישראל

ויהי בשתי עשרה שנה בעשר
בחמישה לחדש ללותנו בא אלי הפליט
מירושלם לאמר הכתה העיר ויד יהוה
היתה אלי בערב לפני בא הפליט ופתח
את פי עד בוא אלי בבקר ופתח פי ולא
נאלמתי עוד ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם ישיב החרבות
האלה על אדמת ישראל אמרים
לאמר אחד היה אברהם ויירש את
הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ
למורשה לכן אמר אלהם
כה אמר אדני יהוה על הדם תאכרו

ויהי בשתי עשרה שנה בעשר בחמישה לחדש ללותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בא הפליט ופתח את פי עד בוא אלי בבקר ופתח פי ולא נאלמתי עוד ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם ישיב החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכרו

ויעניכם תשא אל גלילכם ודם תשפכו
והארץ תירשו עמדתם על הרנבם
עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו
טמאתם והארץ תירשו כה תאמר
אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם
לא אשר בחרות בחרב פלו ואשר
על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשו
במצדות ובמצודות בדבר ימותו ונתתי
את הארץ שממה ומשמה ונשבתנאון
עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר
וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ
שממה ומשמה על כל תועבתם אשר
עשיתם ואתה כן אדם בני
עמך העברים כד אצל הקירות ובפתחי
הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו
לאמר באונא וישמענו מה הדבר היוצא
מאתי יהוה ויבאו אליך כמבוא עם
וישבו לפניך עמי וישמעו את דבריך
ואותם לא יעשו כי ענבים בפיהם המה
יעשים אחרי בעצם לבם הליך והנך
להם כשיר ענבים יפה קול ומטבנגן
וישמעו את דבריך ויעשים אינם אתם
וכבאה הנה באה וידעו כי נביא היה
בתוכם ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בני אדם הנבא על רעי ישראל
הנבא ואמרת אלהם לרעים כה אמר
אדני יהוה הווי רעי ישראל אשר היו
רעים אותם הלוא היצאן ירעו הרעים
את החלב תאכלו ואת העמר תלכשו
הטראתו כחו היצאן לא תרעו את
הנהלות לא חזקתם ואת החולה לא

רפאתם ולנשברת לא חשבתם ואת
הנחת לא השבתם ואת האנדרת לא
בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ונפרד
ותפוצצנה מבלי רעה ותהינה לאכלה
לכל חית השדה ותפוצצנה יישנו צאני
בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל
פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין
מבקש לכן רעים שמעו את דברי יהוה
חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות
צאני לבו ותהינה צאני לאכלה לכל
חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי
את צאני וידעו הרעים אותם וארץ
צאני לא רעו לכן הרעים שמעו דבר
יהוה כה אמר אדני יהוה הנני אל
הרעים ודרשתי את צאני מידם
והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד
הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם
ולאתהינה להם לאכלה
כי כה אמר אדני יהוה הנני אני
ודרשתי את צאני ובקרתים כבקות
רעה יערו ביום היותו בתוך צאנו
נפרשות כן אמר את צאני והצלתי
אתהם מכל המקומות אשר נפצו
ישם ביום ענן וערפל והוצאתים מן
העמים וקבצתים מן הארצות והוצאתים
אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל
באפקים ובכל מושבי הארץ במרעה
טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל
יהיה טהם שם תוכצנה כנה טוב ומרעה
שמן תרענה אל הרי ישראל אני ארעה
צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה

ויעניכם
והארץ
עשיתן
טמאתם
אלהם
לא אשר
על פני
במצדות
את הארץ
עזה ושממו
וידעו
שממה
יעשיתם
עמך
הבתים
לאמר
מאתי
וישבו
ואותם
יעשים
להם
וישמעו
וכבאה
בתוכם
לאמר
הנבא
אדני
רעים
את החלב
הטראתו
הנהלות

ויעניכם
והארץ
עשיתן
טמאתם
אלהם
לא אשר
על פני
במצדות
את הארץ
עזה ושממו
וידעו
שממה
יעשיתם
עמך
הבתים
לאמר
מאתי
וישבו
ואותם
יעשים
להם
וישמעו
וכבאה
בתוכם
לאמר
הנבא
אדני
רעים
את החלב
הטראתו
הנהלות

ויעניכם
והארץ
עשיתן
טמאתם
אלהם
לא אשר
על פני
במצדות
את הארץ
עזה ושממו
וידעו
שממה
יעשיתם
עמך
הבתים
לאמר
מאתי
וישבו
ואותם
יעשים
להם
וישמעו
וכבאה
בתוכם
לאמר
הנבא
אדני
רעים
את החלב
הטראתו
הנהלות

ויעניכם
והארץ
עשיתן
טמאתם
אלהם
לא אשר
על פני
במצדות
את הארץ
עזה ושממו
וידעו
שממה
יעשיתם
עמך
הבתים
לאמר
מאתי
וישבו
ואותם
יעשים
להם
וישמעו
וכבאה
בתוכם
לאמר
הנבא
אדני
רעים
את החלב
הטראתו
הנהלות

ויעניכם
והארץ
עשיתן
טמאתם
אלהם
לא אשר
על פני
במצדות
את הארץ
עזה ושממו
וידעו
שממה
יעשיתם
עמך
הבתים
לאמר
מאתי
וישבו
ואותם
יעשים
להם
וישמעו
וכבאה
בתוכם
לאמר
הנבא
אדני
רעים
את החלב
הטראתו
הנהלות

ויעניכם
והארץ
עשיתן
טמאתם
אלהם
לא אשר
על פני
במצדות
את הארץ
עזה ושממו
וידעו
שממה
יעשיתם
עמך
הבתים
לאמר
מאתי
וישבו
ואותם
יעשים
להם
וישמעו
וכבאה
בתוכם
לאמר
הנבא
אדני
רעים
את החלב
הטראתו
הנהלות

ויעניכם תשא אל גלילכם ודם תשפכו
והארץ תירשו עמדתם על הרנבם
עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו
טמאתם והארץ תירשו כה תאמר
אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם
לא אשר בחרות בחרב פלו ואשר
על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשו
במצדות ובמצודות בדבר ימותו ונתתי
את הארץ שממה ומשמה ונשבתנאון
עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר
וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ
שממה ומשמה על כל תועבתם אשר
עשיתם ואתה כן אדם בני
עמך העברים כד אצל הקירות ובפתחי
הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו
לאמר באונא וישמענו מה הדבר היוצא
מאתי יהוה ויבאו אליך כמבוא עם
וישבו לפניך עמי וישמעו את דבריך
ואותם לא יעשו כי ענבים בפיהם המה
יעשים אחרי בעצם לבם הליך והנך
להם כשיר ענבים יפה קול ומטבנגן
וישמעו את דבריך ויעשים אינם אתם
וכבאה הנה באה וידעו כי נביא היה
בתוכם ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בני אדם הנבא על רעי ישראל
הנבא ואמרת אלהם לרעים כה אמר
אדני יהוה הווי רעי ישראל אשר היו
רעים אותם הלוא היצאן ירעו הרעים
את החלב תאכלו ואת העמר תלכשו
הטראתו כחו היצאן לא תרעו את
הנהלות לא חזקתם ואת החולה לא

יבוא ויהי על יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה
יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה

לכן אמר לבית ישראל כה
אמר אתי יהוה לא למענכם אני עשה
בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
הללתם בנזים אשר באתם שם וקדשתי
את שמי העזר המהלל בנזים אשר
חללתם בתונם וידעו הנזים כי אני יהוה
נאם אדני יהוה בהקדשי בנזם לעיניכם
ולקחתי אתכם מן הנזים וקבצתי אתכם
מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתנו
וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם
ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש ארנן
בקרבכם והסרת את לב האבן מבשרכם
ונתתי לכם לב בשר ואתר רוחי אתן בקרבכם
ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומישפטי
תשמרו ועשיתם וישבתם בארץ אשר
נתתי לאבותיכם והייתם לליעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים והושעת אתכם
מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן
והרבתי אתו ולא אתן עליכם רעב
והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה
למיען אשר לא תקחו עור חרפת רעב
בנזים וזכרתם את דרכיכם הרעים
ומיעליכם אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם
לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
ידע לכם בנזם והכלמו מדרכיכם בית
ישראל
כה אמר אדני יהוה
ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושננו
את הערים ונבנו חרבות והארץ
הנשמה תעבד תחת אשר היתה שמה

היה מהללי בכם
ונתקן כהם
לעניכם

ובגבול
ככם
לעניכם

לעני כל עזר ואמר והארץ הרלו
הנשמה היתה כנן ערן והערים החונות
והנשמות והנהרסות בעזרות ייטבו
וידעו הנזים אשר יטארו סביבתיכם
כי אני יהוה בנתי הנהרסות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי
כה אמר אדני יהוה עוד זאת
אדריש לבית ישראל לעשות להם
ארכה אתם כצאן אדם כצאן קדשים
כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו
כי אני יהוה היתה עלי יד
יהוה ויזנאני ברוח יהוה וינחני בתוך
הבקעה והיא מלאה עצמות והענינו
עליהם סביב סביב והנהרבות מאד על
פני הנקעה והנה יבשות מאד ויאמר
אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה
ואמר אדני יהוה אתה ידעת ויאמר
אלי הנבא על העצמות האלה ואמות
אליהם העצמות היבשות שמי עזר
יהוה
כה אמר אדני יהוה
לעצמות האלה הנה אני מכי אבנם רוח
וחייתם ונתתי עליכם נזרים והיעלתי
עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה
ונבאתי כאשר צוית ויהי קול הנבא
והנה רעיש ותקונו עצמות ענזם אל
עצמו ויראיתי והנה עליהם גרים ובשר
עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח
אין בהם ויאמר אלי הנבא אל הרוח
הנבא בן אדם ואמר אל הרוח כה אמו

יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה
יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה
יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה יבוא אל המלך ויקח שלמה בן אשה אלמנה

אדני יהוה מארבי ערוחות באי הרור
ופחי בהונם האלה ויהיו והנבארני
כאשר עני ותבא בהם הרוח וירחיו
ויצמדו על רעיהם חיל גדול מאד מאד
ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל
בית ישראל המה הנה אמרם כי שו
עצמתנו ואמדה תקודתנו ננורנו לנו
לכן הנבא ואמרת אלהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני פתח את קברותיכם וועלית
אתכם מקברותיכם עמי והנבאתי אתכם
אל אדמת ישראל וידעתם כי אני יהוה
נפתחי את קברותיכם ובהיעלותי אתכם
מקברותיכם עמי ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי
אני יהוה דברתי ויעשית נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר ואתה
בן אדם קהלך עין אחד וכתב ערליו
ליהודה ולבני ישראל חבירו ולקח עין
אחד וכתב עליו ליוסף עין אפרים וכל
בית ישראל חבירו וקרב אתם אחד אל
אחד לך לעין אחד והיו לאחדים בידך
וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלוא תגיד לנו מה אלה לך דבר אלהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את
עין יוסף אשר ביד אפרים ושכני ישראל
חבירו ונתתי אותם עליו את עין יהודה
ויעשיתם לעין אחד והיו אחד בידו והיו
העצם אשר תכתב עליהם בידך לעניהם
ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה
אני לקח את בני ישראל מבין העמים אשר
הלכו שם וקבעתי אתם מסכני והנבאתי

אותם אל אדמתם ויעשית אתם
לנו אחד בארץ כהדי ישראל ומלך
אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד
לשני גוים ולא יהיו עוד לשת ממלכות
עוד ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעת
אתם מכל מושכתיהם אשר הטאו
בהם וטהרת אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים ויעבדי דוד מלך
עליהם ורוינה אחד יהיה לכלם ובמשפט
לכו וחקותי ישמרו ויעשו אותם וישנו
על הארץ אשר נתתי לעבדי לייקב
אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה
המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד
יעבדי נשיא אלהם לעולם ופרתי להם
נרית שלום נרית עולם יהיה אותם
ונתתי להם והרבותי אותם ונתתי את
מקדישי בתוכם לעולם והיה מושבני
עליהם והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם וידעו הגוים כי אני יהוה
מקדיש את ישראל בהיות מקדישי
בתוכם לעולם
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
שים פנך אל גוג ארץ המנוג נשיא
ראש מושך ותוכל והנבא עליו ואמרת
כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש מושך ותכל וישוככתך
ונתתי חכים בלחיך והוצאתי
אתך ואת כל חילך סוסים ופרישים
לכשי מכלול כלם קהל רב
ענה ומנן תפשי חרבות כלם

אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה
נתתך לאכלה: על פני השדה תפול
כי אני דברתי נאם אדני יהוה: וישלחתי
איש כמנוג ובשכי האים לבטח וידעו
כי אני יהוה: ואת שם קדשי אודי
בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם
קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה
קדוש בישראל: הנה באה ונהיתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי:
ויצאו יישי ערי ישראל ובערו והשיקו
בנשק ומגן וצנה בקשת ופחצים ובמקל
יד ובזרמח ובערו בהם איש שבע שנים:
ולא יישאו עצים מן השדה ולא יחטבו
מן היערים כי בנשק יבערו אש וישללו
את שלל להם ובזו את בזויהם נאם
אדני יהוה: והיה כיום ההוא
אתן לעונמקום שם קבר בישראל
העברים קדמתיים וחסמת היא את
העברים וקברו שם אתגונות כל
המונה וקראו צא המון צא וקברו
בית ישראל למען טהר את הארץ
שבעה חדשים וקברו כל עם הארץ
והיה להם לשם יום הקבר נאם אדני
יהוה: ואנשי תמיד יבדילו עברים
בארץ מקברים את העברים את
הגותרים על פני הארץ לטהרה מקצה
שבעה חדשים יחקרו: ויעברו העברים
בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציץ
עד קברו אתו המקברים אל צא המון
גונום שם עד המונה וטהרו הארץ:
ואתה בן אדם כה אמר

אדני יהוה אמר לי צפור כל כנף ולכל
חית השדה הקבצו ובאו האספלו
מפניך על זנחי אשר אני זבח לכם
זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם
בשר ושתיתם דם: בשר גבורים תאכלו
ודם נשיאי הארץ תשתו אילים ערים
ועתודים פרים מדיני בשן כלם:
ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם
לשכרון מזנחי אשר זנחתי לכם:
ושבעתם על שלחני קוס ורכב גבור
וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה:
ונתתי את כבודי בעיני וראו כל הגוים
את משפטי אשר עשיתי ואת ידי
אשר שמתי בהם: וידעו בית ישראל
כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא
והלאתי וידעו הגוים כי בעיני גלתי
בית ישראל על אשר מעלובי ואסתור
פני מהם ואתננתי ביד עריהם ופילתי
בחרב כלם: נטמאתם וכפשעיהם
עשיתי אתם ואסתור פני מהם:
לכן כה אמר אדני יהוה
עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי
כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי:
ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר
מעלובי בשבתם על אדמתם לבטח
ואין מחריר: כי שובבי אותם מן העמים
וקבצתי אתם מארצות איכיהם ונקדשתי
בם לעיני הגוים רבים: וידעו כי אני
יהוה אלהיהם בהגלתי אתם אל
הגוים וכנסתים על אדמתם ולא
אותיר עוד מהם שם:

כבראיתו 4 חס וחס 4 וסל 4 כדקדקו כמראות אלהם משכנו הוצאנו אל בוד הין

ולא אסתיר עוד פני מהם אישר שפנתו
את דוחי על בית ישראל נאם אדני
יהוה:
בישרים וחמיש שנה לגלותנו מראש
השנה בעשור לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אישר הכתה העיר בעצם
היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי
שמה: כמראות אלהים הביאני אל
ארץ ישראל ויניחני אל הר צבא מאד
ועליו כמבנה עיר מנוב: ויבא אתי שמה
והנה אישר מראהו כמראה נחשת ופתיל
פשתים בדו וקנה המדה והוא עמד
בישרו וידבר אלי האיש בן אדם ראה
בעיניך ובאונך שמעושים לבך לכל
אישר אני מראה אותך כל מעשהו אותה
הנאת הנה הער את כל אישר אתה
ראה לבית ישראל: והנה חומה מחוץ
לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה
ישש אמות באמה וטפה וימד את רחב
הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: ויבוא
אל ישער אישר פניו דרך הקדימה ויעל
במעלתו וימד את סף הישער קנה
אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב
ובין התאים חמיש אמות וסף הישער
מאצל אלם הישער מהבית קנה אחד:
וימד את אלם הישער מהבית קנה
אחד: וימד את אלם הישער שמנה
אמות ואילו שתיים אמות ואלם הישער
מהבית: ותאי הישער דרך הקדים
שלישה מפה וישלישה מפה מדה

האיתון
הממש
דמות
יפי
כזה
הי
כל
האשר
מב
אין
ליו
מין
מין
מין

אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם
מפה ומפן: וימד את רחב פתח הישער
עשר אמות ארך הישער שלוש
עשרה אמות: ונבול לפני התאור
אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא
ישש אמות מפה וישש אמות מפן: וימד
את הישער מנה התא לגן רחב עשרים
וחמיש אמות פתח נגד פתח: וייעש את
אילים יששים אמה ואל איל החצר
הישער סביב סביב: ויעל פני הישער
האתון על לפני אלם הישער הפנימי:
חמישים אמה: וחלונות אטמות אל
התאים ואל אליהם לפניהם לישר
סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפניהם ואל איל תמרים: ויבאני
אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה
עשויה לחצר סביב סביב שלשים לשכות
אל הרצפה: והרצפה אל כתף הישעים
הרצפה התחתונה: וימד רחב מלפני
הישער התחתונה לפני החצר הפנימי
מחוץ מאה אמה הקדים והרצפון: והישער
אישר פניו דרך הרצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו: ותאו שלוש מפה
וישלש מפה ואילו ואלמו היה נמדת
הישער הראשון חמישים אמה ארכו
ורחב חמיש ועשרים באמה: וחלונות
ואילמו ותמרו נמדת הישער אשר
פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו
בו ואילמו לפניהם: וישער לחצר הפנימי
נגד הישער הרצפון ולקדים וימד מישער
אל ישער מאה אמה: ויולכני דרך

האיתון
הממש
דמות
יפי
כזה
הי
כל
האשר
מב
אין
ליו
מין
מין
מין

העברים הזהב והכסף
מכעלה ימה שלחו
יבס והלכו גוים יבס
היום יבסו היבס

הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד
אלו ואלמו כמדות האלה וחלונם לו
ולאלמו סביב סביב החלונות האלה
חמישים אמה ארך ורחב חמישים אמה
אמה ומעלות שבעה עלות ואלמו
לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו
אל אילן וישער לחצר הפנים דרך
הדרום וימד שער אל השער דרך
הדרום מאה אמות ויביאני אל חצר
הפנים בשער הדרום וימד את השער
הדרום כמדות האלה ותאו ואלו ואלמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב
סביב חמישים אמה ארך ורחב עשרים
וחמישים אמות ואלמות סביב סביב ארך
חמישים אמות אמה ורחב חמישים אמות
ואילמו אל חצר החיצונה ותמרים אל
אילו ומעלות שמונה מעלות ויביאני אל
החצר הפנים דרך הקדמים וימד את
השער כמדות האלה ותאו ואלו ואלמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב
סביב ארך חמישים אמה ורחב חמישים
ועשרים אמה ויביאני אל החצר הפנים

ואלמו לחצר החיצונה ותמרים
אל אילו מפו ומפוי שמונה מעלות מעלות
ויביאני אל שער הצפון ומדד כמדות
האלה תאו ואלמו ואלמו וחלונות לו
סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב
חמישים אמות אמה ואלמו לחצר
החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפוי
ושמונה מעלות מעלות ולישנה ופתחה

באלים השערים שם ידיו אתה יצלה
ובאלים השער שנים שלחנות מפו
ושנים שלחנות מפו לישחוט אליהם
העלה והחטאת והאשם ואל הכתר
מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואל הכתר האחר
אשר לאלים השער שנים שלחנות
ארבעה שלחנות מפו וארבעה שלחנות
מפה לכתף השער שמונה שלחנות
אליהם יישחטו וארבעה שלחנות
לעולה אכני נזית ארך אמה אחת וחצי
ולחכאמה אחת וחצי ונכה אמה אחת
אליהם ויניחו את הכלים אשר יישחטו
את העולה נס והזבח והשפתים טפה
אחד מוכנס בבית סביב סביב ואל
השלחנות אשר הקרבן ומחוצה לשער
הפנים לישכות שריס בחר השער הפנים
אשר אל כתר שער הצפון ופניהם
דרך הדרום אחד אל כתר שער הקדום
פני דרך הצפון וידבר אלי זה הלשנה
אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי
משמרת דבר ויביאני אל החצר הפנים

הבית וזה הלשנה אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת המזבח המה
נני צדוק הקדשים מנני לוי אל יהוה
לשרתו וימד את החצר ארך מאה אמה
ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני
הבית ויביאני אל אלם הבית וימד אל אלם
חמישים אמות מפתח חמישים אמות מפתח
השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו

אליהן אל דלתות ההיכל כרבים ותמרים
כאשר עשויים לקידות ויעב עץ אלפנ
האולם מהחויץ וחלונם אטמות ותמרים
מפומט אל כתפת האולם ויצלעות
הכית והעבים ויוציאני אל החיצו
החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל
הלישכה אשר נגד הנזרה ואשר נגד
הבנין אל הצפון: אלפנ ארך אמות
המאה פתח הצפון והרחב חמישים
אמה: נגד היצורים אשר לחצר הפנימי
ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה
אתיק אלפנ אתיק כשלישים: ולפנ
הלישכות מהלך יצור אמות רחב אל
הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
לצפון: והלישכות העליונות קצרות
כי יוכלו אתיקם מהנה מהתחתונה
ומהתכונות בנין: כי מישלות הנזרה
ואין להן עמודים כעמודי החצרות
על כן נאצל מהתחתנות ומהתיכנות
מהארץ: ועד אשר לחוץ לעמדת
הלישכות דרך החצר החיצונה אלפנ
הלישכות ארכו חמישים אמה: כי ארך
הלישכות אשר לחצר החיצונה חמשים
אמה והנה עלפנ ההיכל מאה אמה:
ומתחתה לישכות האלה המכוא
מהקדים כבאו להנה מהחצר החיצונה:
ברחב נגד החצר דרך הקדים אלפנ
הנזרה ואלפנ הבנין לישכות: ודרך
לפניהם כמראה הלישכות אשר דרך
הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן
וכמי שפטיהן וכפתיהן: וכפתיהן

הַלִּשְׁנוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם פֶּתַח
 בְּרֵאשִׁית דֶּרֶךְ דָּוִד נִפְנִי הַגְּדִירֶת הַנֶּעֱנֶה
 דֶּרֶךְ הַקֳּדִים כְּנֹאן׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵי לִשְׁנוֹת
 הַצִּפּוֹן לִשְׁנוֹת הַדְּרוֹם אֲשֶׁר אֶל פְּנֵי
 הַנְּעִירָה הֵנָּה לִשְׁנוֹת הַקֳּדִישׁ אֲשֶׁר
 יֹאכְלוּ שֵׁם הַנְּחֻנִּים אֲשֶׁר קִוְּבִים לִיהוָה
 קִדְּשֵׁי הַקֳּדִישִׁים שֵׁם יִנְחוּ קִדְּשֵׁי
 הַקֳּדִישִׁים וְהַמְנַחָה וְהַחֲטָאתָ וְהַאֲשֵׁם
 כִּי הַמְּקוֹם קִדְּשׁ׃ בְּנֹאם הַנְּחֻנִּים וְלֹא
 יֵצֵאוּ מֵהַקֳּדִישׁ אֶל הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה
 וְשֵׁם יִנְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶהוּ
 כִּי קִדְּשָׁהּ יִלְבְּשׁוּ בְּנֵים אַחֲרִים
 וְקִרְבוּ אֶל אֲשֶׁר לֵעָם׃ וְכֹלֵה אֶת מִדּוֹת
 הַבַּיִת הַפְּנִמִּי וְהוֹצֵא אֶת דֶּרֶךְ הַשִּׁיעָר
 אֲשֶׁר פְּנֵי דֶרֶךְ הַקֳּדִים וּמִדּוֹ סִבִּיב
 סִבִּיב׃ מִדְּרוֹת הַקֳּדִים בִּקְעָה הַמִּדָּה
 חֲמִישָׁא מוֹת קָנִים בִּקְעָה הַמִּדָּה סִבִּיב׃
 מִדְּרוֹת הַצִּפּוֹן חֲמִישָׁא מוֹת קָנִים
 בִּקְעָה הַמִּדָּה סִבִּיב׃ אֶת רוֹחַ הַדְּרוֹם
 מִדְּרוֹת חֲמִישָׁא מוֹת קָנִים בִּקְעָה הַמִּדָּה׃
 סִבִּיב אֶל רוֹחַ הַיָּם מִדְּרוֹת חֲמִישָׁא מוֹת
 קָנִים בִּקְעָה הַמִּדָּה׃ לְאַרְבַּע רוֹחוֹת מִדְּרוֹ
 חוֹמָה לֹסִבִּיב סִבִּיב אֶרֶץ חֲמִישָׁא מוֹת
 וְרוֹחַ חֲמִישָׁא מוֹת לְהַנְדִּיל בֵּין הַקֳּדִישׁ
 לְחֵל וְיִלְכְּנוּ אֶל הַשִּׁיעָר שִׁיעָר אֲשֶׁר פְּנֵי
 דֶּרֶךְ הַקֳּדִים׃ וְהֵנָּה כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בָּא מִדֶּרֶךְ הַקֳּדִים וְקוּלוּ מְקוּל מִסּוּבִים
 וְהָאֶרֶץ הָאֵירָה מִכְּבוֹד׃ וְכִמְרָא
 הַמִּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי כְּמִרְאָה אֲשֶׁר
 רָאִיתִי בְּנְאִי לִשְׁחַת הָעִיר וּמִרְאֹת כְּמוֹתָהּ
 אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶלְנֵהר כְּבֹד וְאֶפְלֵ אֶל פְּנֵי׃

הנהגות ודרכים אשר הן חלק מהחיים והן נמצאות בכל מקום
והם הם הדברים אשר יוצאים לנו מן המוח ומן הלב
ועל ידיהם אנחנו יכולים להבין ולהרגיש ולפעול
ובזה אנו יכולים להיות טובים או רעים
וכך אנחנו יכולים להיות מאושרים או כואבים

אשר לאדם יש לו שתי דרכי חשיבה
אחת היא דרך החוש והשכל
והשנייה היא דרך הרגשות והמחשבות
והראשונה היא אשר תמיד תהיה נכונה
והשנייה היא אשר תמיד תהיה שגויה

אשר כל אחד ואחד מהם
יש לו חוקים מסוימים
ועל ידיהם אנחנו יכולים
להיות טובים או רעים
וכך אנחנו יכולים להיות מאושרים או כואבים

אשר כל אחד ואחד מהם
יש לו חוקים מסוימים
ועל ידיהם אנחנו יכולים
להיות טובים או רעים
וכך אנחנו יכולים להיות מאושרים או כואבים

וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער
 אשר פניו דרך הקדים: ותשאני רוח
 ותביאני אל החצר הפנימי והנה כלא
 כבוד יהוה... הבית: ואשמע מדבר
 אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי:
 ויאמר אלי בן אדם את מקום נכאי
 ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן
 ישם בתוך בני ישראל לעולם ולא
 יטמאו עוד בית ישראל ישם קדישי
 המה ומלכיהם כזונתם ובפני מלכיהם
 כמותם: בתתם ספס את ספי ומזוזתם
 אצל מזוזת: והקיר כיצ ובניהם וטמאו
 את שם קדישי בתו עבותם אשר עשו
 ואכל אתם באפי: עתה ירחקו את
 זונתם ופני מלכיהם ממני וישננתי
 בתוכם לעולם: אתה כנאון
 הנד את בית ישראל אתה הבית ויכלמו
 מעונתיהם ומדרו את תננית: ואם
 נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית
 ותכונתו ומוצאיו ומזבאיו וכל צורתו
 ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו
 הודיע אותם וכתבלי צניהם וישמרו
 את כל צורתו ואת כל חקתיו ויעשו
 אתם: זאת תורת הבית על ראשהו
 כל גבולו סביב סביב קדיש קדיש הנה
 זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח
 באמות אמה אמה וטפח והיק האמה
 ואמה רחב ונכולה אל שפתה סביב
 ורת האחד וזה נב המזבח: ומה יק
 הארץ עד העזרה התחתונה שתיים
 אמות ורחב אמה אחת ומה עזרה

הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע
 אמות ורחב אמה: וההוא אל ארבע
 אמות ומה אר אל ולמעלה הקרנות
 ארבע: והאר אל שתיים עשרה
 ארך בשתיים עשרה רחב כוונע אל
 ארבעת רבועיו: והעזרה ארבע עשרה
 ארך בארבע עשרה רחב אל
 ארבעת רבועיה והגבול סביב
 אותה חצי האמה והחיק לר
 אמה סביב ומעלתהו פנות קדים:
 ויאמר
 אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה
 אלה חקות המזבח כיוס העשות להעלות
 עליו עולה ולזרק עליו דם: ונתתה
 אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע עדוק
 הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני
 פר בן בקר לחטאת: ולקחת מדמו ונתתה
 על ארבע קרנותיו ואל ארבע פנות
 העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אתו
 וכפרתהו: ולקחת את הפר החטאת
 וישרפו במפקד הבית מחוץ למקדש:
 וכיוס השני תקריב שיעיר עזים תמים
 לחטאת וחטאו את המזבח באשר
 חטאו בפר: בכלותך מחטא תקריב
 פר בן בקר תמים ואיל מן העזאן תמים:
 והקרבתם לפני יהוה והישראלים הנהגו
 עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה:
 שבעת ימים תעשה שיעיר חטאת
 ליום ופר בן בקר ואיל מן העזאן תמים
 יעשו: שבעת ימים יכפרו את המזבח
 וטהרו אותו ומלאוידו: ויכלו את

ומה יק הארץ עד העזרה התחתונה שתיים אמות ורחב אמה אחת ומה עזרה
 הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב אמה: וההוא אל ארבע אמות ומה אר אל ולמעלה הקרנות

היה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: את הנשיא נשיא הוא יושב בולאכל לחם לפני יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא: ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לך יראה כי עניך ובאונך שמיע את כל אשר אני מדבר אתך לכל הקות בית יהוה ולכל תורתו וישמת לך למנוא הבית נבל מוצאי המקדש: ואמרת אל כרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה וכלכם מכל תועבותיכם בירת ישראל: כהניאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי כהקרינכם את לחמי הלכות ויפרו את בריתי אל כל תועבותיהם: ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרותי נמקדשי לכם: כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: כי אם הלויים אשר רחקו מעל תעויות בני ישראל אשר תעו מעלי

אחרי צלוליהם ונשאו עונם: והיו במקדשי משרתים פקדות אל שיער הבית ומשרתים את הבית המרה ישחטו את העולה ואת הזבח ליצם והמה יעמדו לפניהם לשרתם: יען אשר ישרתו אתם לפני צלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על בן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: ולא ינשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשין ונשאו כלמתם ותועבתם אשר עשו: ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: והכהנים הלויים נע עדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעויות בני ישראל מעליהמה יקרבו אלי לשרתני ויעמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני וישמרו את משמדותי: והיה כבואם אל שער החצר הפנימית כנדי פשתים ילכשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשער החצר הפנימית וביתה: פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו כיזע: וכצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העץ יפישטו את כנדיהם אשר המרה משרתם גם והניחו אותם כל שנת הקדש ולכשו כנדים אחרים: ולא יקדשו את העם בכנדיהם:

למשמרת לאות... ויהיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: את הנשיא נשיא הוא יושב בולאכל לחם לפני יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא: ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לך יראה כי עניך ובאונך שמיע את כל אשר אני מדבר אתך לכל הקות בית יהוה ולכל תורתו וישמת לך למנוא הבית נבל מוצאי המקדש: ואמרת אל כרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה וכלכם מכל תועבותיכם בירת ישראל: כהניאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי כהקרינכם את לחמי הלכות ויפרו את בריתי אל כל תועבותיהם: ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרותי נמקדשי לכם: כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: כי אם הלויים אשר רחקו מעל תעויות בני ישראל אשר תעו מעלי

ויהי כב ראש ספר ויכין אשר תעשה אתה לקדש אתם אשר תעשה אתה על המזבח ויהי לכם הטעם ויהי דבר השמטה משה הכהנים מעשה המטה דבר המזבח אשר

שם נחלים יהיה והיה הדגה רבה מאד
כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי
כל אשר יבוא שמה הנחל ויהיה יעמזו
עליו דונם מעין גר וער עין עגלים
משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה
דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד
בצאתו ונבאיו ולא ירפאו למלחנתו
ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה
כל עין מאכל לא יבול עלה ולא יתם
פריו לחד ישיו יכר כי מימיו מן המקדש
המה יצאים והיו פריו למאכל ועלהו
לתרופה כה אמר אדני יהוה
גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לישני
יעשר שכני ישראל יוסף חבלים
ונחלתם אותה איש כאחיו אשר
נשאתי את ידי לתת לאבותיכם ונפלה
הארץ הזאת לכם בנחלה וזה גבול
הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול
הדרך חתלן לבוא עד דה חמת ברותה
סגרים אשר בין גבול דמשק ובין גבול
חמת חער התיכון אשר אל גבול חורן
והיה גבול מן הים חער עינון גבול
דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת
פאת צפון ופאת קדים מכין חורן ומכין
דמשק ומכין העל עד ומכין ארץ
ישראל הדרך מגבול על הים הקדמני
תמרו ואת פאת קדימה ופאת נגב
תימנה מתמר עד מי מריבות קדיש
נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה
נגבה ופאת הים הגדול מגבול עד
נכה לבוא חמת ואת פאתים וחלקתם

את הארץ הזאת לכם לישכתי ישראל
והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים
הגרים בתוככם אשר הולדו בנים
בתוככם והיו לכם כאזרח בנני ישראל
אתכם יפלו בנחלה בתוך שכני ישראל
והיה כשכט אשר גר הגר אתו שם
תתנו נחלתו נאם אדני יהוה
ואלה שמות השכטים מקצה
צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת
חער עינון גבול דמשק צפונה אל יד
חמת והיו לפאת קדים הים דן אחד
ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה
אשר אחד ועל גבול אשר מפאת
קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד
ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת
ימה מנשה אחד ועל גבול מנשה
מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים
אחד ועל גבול אפרים מפאת קדים
ועד פאת ימה ראובן אחד ועל גבול
ראובן מפאת קדים עד פאת ימה
יהודה אחד ועל גבול יהודה מפאת
קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר
תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארץ
כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת
ימה והיה המקדש שבתוכה התרומה
אשר תרימו ליהוה ארץ חמשה ועשרים
אלף רחב עשרת אלפים ואלה תהיה
תרומת הקדש לפהנים צפונה חמשה
ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים
וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארץ
חמשה ועשרים אלף והיה המקדש יהוה נתנו

לא ינאסן אשר כל יושבי ויהי הדבר אשר תעשו וזה דבר המס אשר יקדים כל בלל אכול השנה ויחברו פארץ אל המע ויהי יבול מים כמשכן המזבח חתלן ב וחס ויכין זה גבול הארץ ואלה שמות השכטים סגרים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חער התיכון אשר אל גבול חורן והיה גבול מן הים חער עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון ופאת קדים מכין חורן ומכין דמשק ומכין העל עד ומכין ארץ ישראל הדרך מגבול על הים הקדמני תמרו ואת פאת קדימה ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדיש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה ופאת הים הגדול מגבול עד נכה לבוא חמת ואת פאתים וחלקתם

והוא אשר שאלת ואלה שמותיהם ואלה שמותיהם ואלה שמותיהם ואלה שמותיהם

לכהנים המקדיש מבני צדוק אשר
שמרו ממשמרת אשר לא תענו בתענות
בני ישראל כאשר תענו הלויים והיתה
להם תרומה מתרומת הארץ קדיש
קדישים אל גבול הלויים והלויים לעצמת
גבול הכהנים חמישה ועשרים אלף
ארך ורחב עשרת אלפים כל ארך
חמישה ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים ולא ימכרו ממנו ולא ימרו לא
יגבור ראשית הארץ כיקדיש ליהוה
וחמישת אלפים הנותר ברחב על פני
חמישה ועשרים אלף חל הוא לעיר
למזבש ולמנזר והיתה העיר בתוכה
ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים ופאת נגב חמש מאות
וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות
וארבעת אלפים ופאת מערב חמש מאות
וארבעת אלפים והיה מנזר לעיר
צפונה חמישים ומאתים ונגבה חמישים
ומאתים וקדימה חמישים ומאתים
וימה חמישים ומאתים והנותר כאן
לעצמת תרומת הקדיש עשרת אלפים
קדימה ועשרת אלפים ימה והיה
לעצמת תרומת הקדיש והיתה תבואתה
ללחם לעבדי העיר והעבד העיר
יעבדוהו מכל שבטי ישראל כל
התרומה חמישה ועשרים אלף
בחמישה ועשרים אלף רביעית תרומה
את תרומת הקדיש לא אחזת העיר
והנותר לנשיא מזה ומוזה לתרומת
הקדיש ולא אחזת העיר אל פני חמישה

חמש
מ
ולא
פ

ו

ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה
וימה על פני חמישה ועשרים אלף על
גבול ימה לעצמת חלקים לנשיא והיתה
תרומת הקדיש ומקדיש הבית בתוכה
ומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין
גבול בנימין לנשיא יהיה ויתר השבטים
מפאת קדימה עד פאת ימה בנימין אחד
ועל גבול בנימין מפאת קדימה עד פאת
ימה שמיעון אחד ועל גבול שמיעון
מפאת קדימה עד פאת ימה ישישכר
אחד ועל גבול ישישכר מפאת קדימה
עד פאת ימה זבולן אחד ועל גבול
זבולן מפאת קדימה עד פאת ימה גר
אחד ועל גבול גר אלפאת נגבת ימנה
והיה גבול מתמר מימדינת קדיש נחלה
על היסוד הנזר וזאת הארץ אשר תפלו
מנחלה לישבטי ישראל ואלה מחלקותם
נאם אדני יהוה
ואלה תוצאות העיר מפאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים מדה ושערי
העיר על שמות שבטי ישראל שבעים
שלושה צפונה שער ראובן אחד
שער יהודה אחד שער לוי אחד ואל
פאת קדימה חמש מאות וארבעת
אלפים ושערים שלשה ושער יוסף
אחד שער בנימין אחד שער דן אחד
ופאת נגבה חמש מאות וארבעת
אלפים מדה ושערים שלשה ושער
שמיעון אחד שער ישישכר אחד
שער זבולן אחד פאת ימה חמיש

כ

כ

כ

כ

כ

והוא אשר שאלת ואלה שמותיהם ואלה שמותיהם ואלה שמותיהם ואלה שמותיהם

מאות וארבעת אלפים שיער יהם שלישה
שיער נד אחד שיער אשר אחד שיער
נפתלי אחד סביב שמנה עשר אלף
וישם העיר מיום יהוה שמרה :

מאות וארבעת אלפים שיער יהם שלישה
שיער נד אחד שיער אשר אחד שיער
נפתלי אחד סביב שמנה עשר אלף
וישם העיר מיום יהוה שמרה :

דבר יהוה אשר היה אל הושיע בן נבואה
במי עזיה ויתם אחי יחזקיה מלכי יהודה
וכימי ירבעם בן וואש מלך ישראל
תחלת דבר יהוה כהושיע
ויאמר יהוה אל הושיע לך קח
לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תהנה
הארץ מאחרי יהוה וילך ויקח אתגמו
בת דבליס ותהרותלד לו בן ויאמר יהוה
אליו קרא שמו יורעאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי יורעאל על בית יהוה
והישנתי ממלכות בית ישראל והיה
ביום ההוא ושכרתי את קשת ישראל
בעמק יזרעאל ותהר עוד ותלד ברת
ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא
אוסף עוד ארחם את בית ישראל כי

נשא אשה להם ואת בית יהודה
ארחם והושיע אתם ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקישת ובחרב ובמלחמה
בסוסים ובפרשים ותגמלא את לא רחמה
ותהרותלד בן ויאמר קרא שמו לא עמי
כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם
והיה מספר בני ישראל
כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה
במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם
יאמר להם בני אל חי ונקבעו בני יהודה
ובני ישראל יחדו וישמו להם ראש
אחד ועלומן הארץ כי גדול יום
יורעאל אמרו לאחיכם עמי ולא אחתכם
רחמה ריבונא מכסרינו כי היא לא
אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה
מפניה ונאפופיה מבין שדיה פן
אפשיטנה יערמה והצנתיה כיום הולדו
ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה
והמתיה בצמא ואתכניה לא ארחם
כי בני זנונים הם כי זנתה אמם
הובישה הזרתם כי אמרה אלכה אחי
מאהב נתני לחמי ונמימי צמרי ופשתי
שמני ושקויי
לכן הגני שך את דרכך בסירים ונדרתי
את נדרה ונתיתיה לאתמצא וורדפה
אתמאהביה ולא תשיג אתם ובקישתם
ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי טוב לי אזמיעתה
והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן
והתירושו והיצהר וכסף הרביתי לה
וזהב עשו לבעלי

מבין שדיה פן אפשיטנה יערמה והצנתיה כיום הולדו
ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא
ואתכניה לא ארחם כי בני זנונים הם כי זנתה אמם
הובישה הזרתם כי אמרה אלכה אחי מאהב נתני לחמי
ונמימי צמרי ופשתי שמני ושקויי לכן הגני שך את דרכך
בסירים ונדרתי את נדרה ונתיתיה לאתמצא וורדפה
אתמאהביה ולא תשיג אתם ובקישתם ולא תמצא ואמרה
אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אזמיעתה
והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירושו והיצהר
וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעלי

לכן אשוב ולקחתי דגני כעתי ותירשי
כמו עד וזה צלתי צמרי ופישתי לכסות
את ערותי ועתה אנלה את נבלתי
ליעני מאהביה ואיש לא יצילנה מירי
והשבת כל משישה חנה חדשה ושנתה
וכל מועדה והשמת נפנה ותאנתה
אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו
לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית
השרה ופקדתי עליה את ימי הבעלים
אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה
ותלך אחרי מאהביה ואני שכה נאם
יהוה לכן הנה אנכי מפתה
והלכתי המדבר ודברתי על לכה ונתתי
לה את כרמיה מישם ואת עמק עכור
לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה
וכיום עלותה מארץ מצרים
והיה ביום ההוא נאם יהוה
תקראי אישי ולא תקראי ליעוד בעלי
והסרת את שמות הבעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמם וזכרתי להם ברית ביום
ההוא עם חית השרה ועם עוף השמים
ורמשה אדמה וקשת וחרב ומלחמה
אשכור מן הארץ והשכנתיים לבטח
וארשתך לי ליעולם וארשתך לי
בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים
וארשתך לי באמונה וידעת אתי יהוה
והיה ביום ההוא אענה
נאם יהוה אענה את השמים והם יענו
את הארץ והארץ תענה את הדג
ואת התירוש ואת היער והם יענו
את יזרעאל וזרעתה לי בארץ ורחמתי

את לא רחמה ואמרת ללא עמי עמי
אתה והוא יאמר אלהי
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשר
אהבת רע ומנאפת נאהבת יהוה את
בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים
ואהבי אישי ענבים ואכרה לי
בחמישה עשר כסף וחמר שיערים
ולתך שיערים ואמר אליה ימים רבים
תשב לי לא תזני ולא תהיי לאיש נאם
אני אליך כי ימים רבים ישבו בני
ישראל אין מלך ואין שר ואין זכר
ואין מצבה ואין אפוד ותרפים אחר
ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה
אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל
יהוה ואל טוב נאחרית הימים
שנעודבר יהוה בני ישראל
כירב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין
אמת ואין חסד ואין דעת אלהים
בארץ אלה וכח שור צה ונאם
פרעו ודמים בדמים נגעו על כן תאכל
הארץ ואמלל כל יושביה בחית השדה
ובעוף השמים וגם דג הים יאספון אך
איש אל ירב ואל יוכח איש ויעמך
כמדביטו וכל שלת היום וכשל גם
נביא עמך לילה ודמית אמך נדמו
עמי מכלי הדעת כי אתה הדיעת מאסם
ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת
אלהך אשכח בנך גם אני כרבים כן
חטאו לי כבודם בקלון אמיר חטאת
עמי יאכלו ואל יענום ישאו נפשו
והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו

ומי צללי

ימן בני מן בן יוסף
כל לשון ארמית וכל דברי המים זכותו
ואם מן העוף קדשנו יעשה את האחד מן העמים והלא שמענו
כל לשון ארמית וכל דברי המים זכותו

שדר ישרה אכלה אדמה כי שדר
דגן חוביש תירוש אמלל יצור חבישו
אגרים הלילו כרמים על חטה ועל
שערה כי אבד קציר ישרה: הנפן
חובישה והתאנה אמללה רמון גם
תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי
חביש שישון מן בני אדם:
חננו וספדו הכהנים הלילו
משרתי מזבח באו לינו כשקים משרתי
אלהי כי נמנע מנית אלהיכם מערה
ונסך: קדישו צום קראו יצרה אספו
זקנים כל יישיב הארץ בית יהוה אלהיכם
ויעקו אל יהוה: אהה ליום כי קרוב יום
יהוה וכשר משדי יבוא: הלא נגד
יענינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה
וניל: יבשו פרדות תחת מגדפתיהם
נשמו אצרות נהרסו ממגרות כהוביש
דגן: מה נאנחה כהמה נכבו עדרי בקר
כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן
נאישנו: אליך יהוה אקרא כי איש
אכלה נאות מדבר ולהכה להטה כל
עציה ישרה: גם בהמות ישרה תענה
אליך כי יבשו אפיקי מים ואיש אכלה
נאות המדבר: תקעו
שופר בציון והריעו בהר קדיש ירגו
כל יישיב הארץ כי בא יום יהוה כיקרוב:
יום חישך ואפלה יום ענן וערפל כשחור
פריש על ההרים עסרוב ועצום כמהו
לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף
עד שני דור ודור: לפניו אכלה איש
ואחריו תלהט להכה כגן עדן הארץ

לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה
לא היתה לו: כמראה סוסים מראדו
וכפרישים כן ירוצו: כקול מרכבות
על ראשי ההרים ירקדון כקול להב
איש אכלה קישכעס עצום ערוך
מלחמה: מפניו יחילו עמים כלפנים
קבעו פארור: כגבורים ירצון כאנשי
מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו
ילכון ולא יעבטון אדחותם: ואיש
אחיו לא ירחקון נבר במסלתו ילכון
ובעד השלח יפלו לא יבצעו: בעיר
ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד
החלונות יבאו כגנב: לפניו רגזה ארץ
רעשו שמים שמי שוירח קדרו
וכוכבים אספונגהם: ויהוה נתן קולו
לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום
עשה דבריו גדול יום יהוה וגורא
מאד ומי יכלנו: וגם עתה נאם יהוה
ישבו עדי בכל לבנכם ובצום וכנכי
ובמספר: וקרעו לבנכם ואל בעינים
ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנו
ורחום הוא ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה: מי יודע ישוב ונחם
והשאיר אחריו ברכה מענה ונסך
ליהוה אלהיכם: תקעו
שופר בציון קדישו צום קראו יצוה:
אספו עם קדישו קהל קבצו זקנים
אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן
מחדרו וכלה מחפתה: בין האולם
ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה
ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואר

אם מאת אדני המלך לא תגלו ולא תלחמו יום חישך ואפלה
יום חישך ואפלה יום ענן וערפל כשחור פריש על ההרים עסרוב ועצום כמהו
לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור: לפניו אכלה איש
ואחריו תלהט להכה כגן עדן הארץ

A vertical line with Hebrew text at the top: "משפחה" (family) and "חמ" (five). Below the text is a red-inked flourish or decorative element, possibly a stylized letter or a decorative border.

ועל השפחות בימים ההמה אישפוך
את רוחי ונתתי מופתים בשמים ובארץ
דם ואש ותרמרות עשן: הישמש יהפך
לחישך והדח לדם לפני בוא יום יהודה
הגדול והנורא: והיה כל אשר יקרא
בשם יהוה ימלט כי פהר ציון ובירושלם
תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידות
אשר יהוה קרא: כי הנה בימים ההמה
ובעת ההיא אשר אשוב את ישובת
יהודה וירושלם: וקבצתי את כל הגוים
והורדתים אל עמק יהושפט ונשפוט
עמם שם על עמי ועלתי ישראל
אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו:
ואל עמי יהו גורל ויתנו הילד בזונה
והילדה מכרו ביין ויישתו: וגם מרה
אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלישת
הגמול אתם משלמים עלי ואסגמלם
אתם עלי קל מהרה אישיב גמלכם
בראשכם: אשר כספי וזהני לקחתם
ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם:
ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לפני
היונים למען הרחיקם מעל גבולם:
הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם
אתם שמה והישבתי גמלכם נראשם:
ומכרתי את כנעכם ואת כנעתיכם ביד
בני יהודה ומכרום לישכאים אל גוי
רחוק כי יהוה דבר:
קראו זאת בגוים קדשו מלחמה
העירו הגבורים ינשו יעלו כל אנשי
המלחמה: כתו אתכם לחנוות ומסותתם
לרמחים החליש יאמר גבור אני:

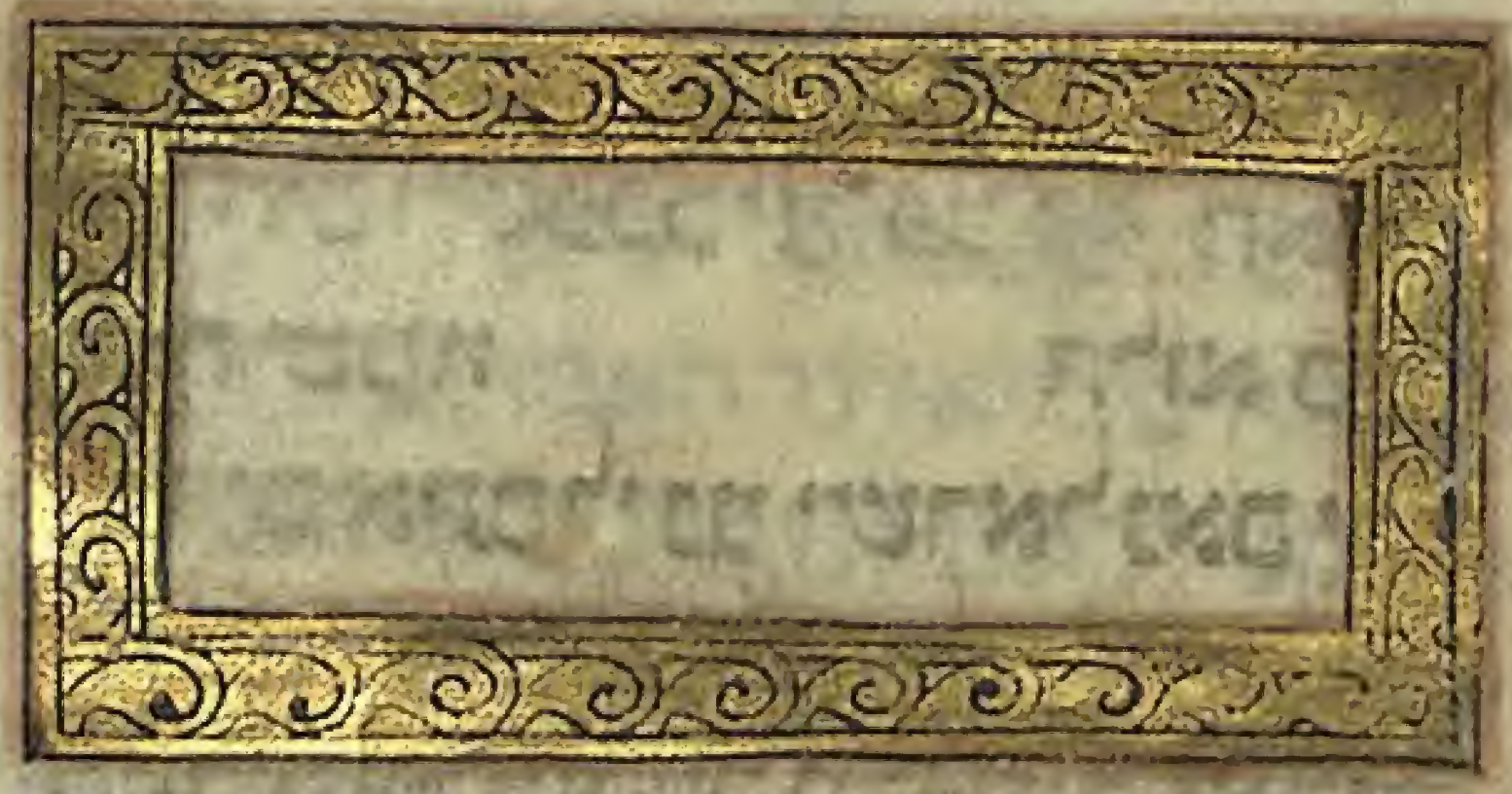
ואלך אתכם במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי: ואקים
מבניכם לנבאים ומבחר יכם לנזירים
האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה:
ותשקו את הנזירים יין ועל הנביאים
צויתם לאמר לא תנבאו: הנה אנכי
מעיק תחתכם כאשר תעיק הענלה
המלאה לה עמיר: ואבד מנוס מקל
וחזק לא יאמין נחו ונבור לא ימלט
נפשו: ותפש הקשת לא יעמד וקל
ברגליו לא ימלט ורכנהסוס לא ימלט
נפשו: ואמין לבו כנזרים ערום ינוס
ביום ההוא נאם יהוה: ישמעו ארץ
הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני
ישראל על כל המשפחה אשר
העלית מארץ מצרים לאמר: רק
אתכם ירעה מכל משפחות האדמה
על כן אפקד עליכם את כל עונותיכם:
הילכו שנים יחדו בלתי אסנו ער: ו
היישא ארצה ביער ושרף אין לו היתן
כפיר קולו ממצותו בלתי אם לכר:
התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין
לה: היעלה פח מן האדמה ולכוד לא
ילכוד: אם יתקע שופר ביער ועם לא
יחדו אם תהיה רעה ביער ויהוה לא
יעשה: כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי
אסלה סודו אל עבדיו הנביאים: ארצה
שאנמ לא יירא אדני יהוה דבר מלא ענא:
השמייעו על ארמנות נא שדוד ועל אומנות
בארץ מצרים ואמרו האספו עליהי שמוון
וראו מהומת רבות בתונה ועשוקים בקרונה:

א. בענין בחומת דמשק. בחומת דבד.
 ב. שבת לבסוף. אלהים שופט עידוק. באמת יללים.
 ג. ביום מחרס צד. בל י בנציא. וי בחרו.

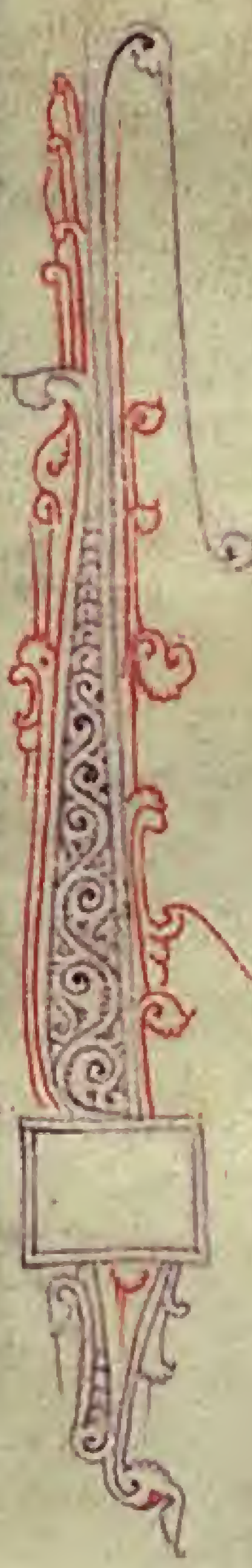
ונשעיתם על אדמתם ולא
 יתנשו עוד מעל אדמתם אשר
 נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

ונשעיתם על אדמתם ולא
 יתנשו עוד מעל אדמתם אשר
 נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה
 לאדום שמועה שמענו מאת יהוה
 ויצרכנו שלח קומו ונקומה עליה
 למלחמה הנה קטן נתתך בגוים בזוי
 אתה מאד וזרון לכך השיאך ישכני
 בחייסל עמרום שכתו אמר בלבו
 מי יחדני ארץ אס תנביה כנישוראם
 בין טנבים שים קנך מי שם אורידך
 נאם יהוה אס ננבים באולך אס שדוי
 לילה איך נדמיתה הלא יגנב דים אס
 בערים כאו לך הלוא ישאירו עללות
 איך נחפשו עשו נכעו מצפנו ער
 הגבול שלחך כל אנשי נדיתך
 השיאוך יכלו לך אנשי שלמד לחמן
 שימו מזור תחתך אין תכונה בו
 הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאנרתי
 חכמים מאדום ותכונה מהר עשו :

וחזו גבוריך תימן למינן יכרת איש
 מהר עשו מקטל מחמס אחיך יעקב
 תכסך בוישה ונכרת לעולם ביום
 עמך מגד ביום שבות זרים חילו
 ונכרים באו שעריו ועל ירושלם ידו
 גורל גם אתה כאחד מהם ואל תרא
 ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לנע
 יהודה ביום אנדם ואל תגדל פיך ביום
 ערה אל תנא כישער עמי ביום אידם
 אל תרא גם אתה נרעתו ביום אידו
 ואל תשלחנה כחילו ביום אידו ואל
 תעמד על הפרק להכרית את פליטיו
 ואל תסגר שרידיו ביום ערה כי קרוב
 יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית
 יעשה לך גמולך ישוב נראשך כי
 כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו
 כל הגוים תמיד ושתו וליעו והיו כלוא
 היו ובהר ציון תהיה פליטה והיה
 קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם
 והיה בית יעקב איש ובית יוסף להנה
 ובית עשו לקיש ודלקו בהם ואכלום
 ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה
 דבר וירשו הנגב את הר עשו והשפלה
 את פלישתים וירשו את שדה אפרים
 ואת שדה שמרון וכנעמן את הגלעד
 וגלת החל הזה לבני ישראל אשר
 כנענים ער ערפת וגלת ירושלם
 אשר בספרד ירשו את ערי הנגב
 ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את
 הר עשו והיתה ליהוה המלוכה :

בנפיק גולה ברשת ברשת... יכרת ביום שלם...
 קהאדם יד ידן אס אמר... אס יאכדו ואל הל... והיה העלשתי ויהיושם
 יאחי-מכא- וננה אנו אוריד... ביום עמידך כנעני... ונמלאך אשך ואלך ידמיה דמס...

תבואמה ארעך ואימזה עם אתה :
ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה
אלהי השמים אני ירא אשר עשה
אתהים ואתהיבשה: וייראוהאנש
יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת
עשית כי ידעו האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי הגד להם: ויאמרו
אליו מה עשה לך וישתק הים
מעליו כי הים הולך וסער: ויאמר
אליהם שאנני והטילני אל הים
וישתק הים מעליכם כי ידעו כי
בשלי הסער הגדול הזה עליכם ויחתו
האנשים להשיב אל היבשה ולא
יכלו כי הים הולך וסער עליהם ויקראו
אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא
נאבדה בנפש האיש הזה ואל תר
עליו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר
הפעת עשית: וישאו את יונה ויטלו
אל הים ויעמד הים מזעזע: וייראו
האנשים יראה גדולה את יהוה ויזנחו
זבח ליהוה וידרו נדרים: וימן יהוה דג
גדול לכלב עאת יונה ויהי יונה במעי
הדג שלישה ימים ושלישה לילות:
ויתפלל יונה אליהו אלהיו ממע הדג
ויאמר קראתי מערה לי אליהו ויענני
מבטן שאול שועתי שמעת קולי:
ותשליכני מעולה כלבב ימים ועתה יסננני
כל משכריך ועליך עלי עברו ואנאמרת
נעישת מנגד עינך אך אוסיף להביט
אל היכל קדשך: אפפוני מים עד נפש
תהום יסכנני סוף חבוש לראשי:

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמת לאמר:
קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא
עליה כי יעלה רצתם לפני: ויקם יונה
לברח תרישישה מלפני יהוה וירד יפו
וימצא אניה באה תרישיש ויתן שכרו
וירד בה לבוא עמה תרישישה מלפני
יהוה: ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול כיס והאניה חשבה
להשבר: וייראו המלחים ויזעקו
איש אל אלהיו ויטלו את הכלים
אשר באניה אל הים להקל מעליהם
ויונה ירד אל ירכתי הספינה ויישכב
וירדם: ויקרב אליו רב החבל ויאמר
לומה לך מדם קום קרא אל אלהיך
אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד:
ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה
גורלות ונרעה בשלמי הרעה הזאת
לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה:
ויאמרו אליו הצדה נאלנו כאשר למי
הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ונאין

ל
מל
סמ

ל
מל
סמ

ל
מל
סמ

ל
מל
סמ

ל
מל
סמ

ל
מל
סמ

ל
מל
סמ

ל
מל
סמ

ל
מל
סמ

ויכבדוהו על כל צדקתו ויכבדוהו על כל צדקתו ויכבדוהו על כל צדקתו

בביתו
בביתו
בביתו

ל
ופת
העין

בנת אל תגידו כנואל הננו בניר
לעפרה עפר התפלשתי עברי לכם
וישבת שפיר עריה בשבת לא יצאה
וישבת צאנן מספר בית האצל יקחמנן
עמדתו כי חלה לטוב וישבת מרותני
ירד רעמאת יהוה לשיער ירושלים
ותם המרכה לרכש וישבת לכיש
ראשית חטאת היא לכת ציון כי כך
נמינאו פשעי ישראל לכן תהני
שלוחים על מורשת נת את אכזיב
לאכזב למלכי ישראל עד הירש אתי
לך וישבת מרשה עד עולם יבוא כנו
ישראל קרחיוני על בני תענוגך
הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך

התכלש

ז ודתי

מלעל

ז

ז

ז

ז

ז

הויה שכי און ופעלי ריע
על מיטככותם באור הנקר יעשוהכי
יש לא ידם וחמדו שדות ונולוונתם
ונשאו ויעשקו צבר וביתו ואישועלתו
לכננהאמר

יהוה הנני חשב על המשפחה
הזאת רעה אשר לא תמישו
מישם צוארתכם ולא תלכו רומה
כי ית רעה היא ביום ההוא ישא
עליכם משל ונהה נהיה אמר
ישרוד נשדנו חלק עמי ימיר איד
ימיש לי לשונב שדינו יחלק לכן
לא יהיה לך משליך חבל בטורל מקהל
יהוה אל תטפו טיפון לא יטפ
לא לה לא יסגלמות האמור בית
יעקב הקצר רוח יהוה אסאלה מעליו
הלוא דברי ייטיבו עם הישר הלך

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

אמר יחיד עשי דרך מספר בית האצל כמספר הדור ואון

כוח שלום הויה חושבי און ויחזקו אל בכל לבש
כן תאכל ושבעת ובעת מלאם ויאמר עד מתי ויחזקו שדות וגליו

בביתו
בביתו
בביתו

על השקר ופני אבותיהם מרצו כי עתה יהיה המושע
והוא יחיה את כל האדם אשר יאמרו בלבם ואלהם יאמר השני
והוא יחיה את כל האדם אשר יאמרו בלבם ואלהם יאמר השני

ואתמול עמי לאויבי קומם ממור
שלמה אדר תפיש טון מעברים נטח
שובי מלחמה נשי עמי תגרשון מבית
תעננה מעל עליה תקחו הדרי
לעולם קומו ולכו כי לא זאת המנוחה
בעבור טמאה תחל וכל נמרץ לו
איש הלך רוח ויסקר כזב אטף לך
ליין ולשכר והיה מטיף הינם הזה
אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ
שארית ישראל יחד אשימנו כעאן
בערה כיער בתוך הדברו תהינה מאד
עלה הפרץ לפניהם פריצו וייצברו שיער
ויצאו כו וייצברו מלכם לפניהם ויהיה
בראשם ואמר שמיענו
ראשי יעקב וקצני בית ישראל הלא
לכם לדעת את המישפט שניא טוב
ואהב רעה עלי עורם מעליהם ושאנו
מעל יעצמותם ואשר אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו וארץ
יעצמותיהם פנחו ופרשו כאשר בסד
וכבש בתוך קלחת אז יזעקו אל
יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו
מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעליו
כה אמר יהוה על הנביאים
המתעים את עמי הנשכים בשניהם
וקראו שלום ואשר לאיתן על פיהם
וקדשו עליו מלחמה לכן לילה לכם
מחזון וחשכה לכם מקסם ובאד
השמש על הנביאים וקדר עליהם
היום וכשו החזים וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין מענה אליהם

ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה
ומישפט ונכורה להגיד ליעקב פשעו
ולאשר אל חטאתו
שמיענו זאת ראשי בית יעקב וקצני
בית ישראל המתעבים משפט ואת
כל הישרה יעקשו כנה ציון כדמים
וירושלם בעולה ראשיה בשחר
ישפטו וכהניה נמחיר יורו ונביאיה
בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמו
הלא יהוה בקרבנו לאתבוא עלינו
רעה לכן בגללכם ציון שדה תחרש
וירושלם עין תהיה והר הכית לכמות
יער והיה באחרית הימים
יהיה הרבית יהוה נכון בראשי ההרים
ונשא הוא מנבעות ונהרו עליו עמים
והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל
הרי יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו
מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם וישפט
בין עמים רבים והוכיח לגוים עננים
עד רחוק וכתתו חרבניהם לאתים
וחניתיהם למזמרות לאישאנו גוי
אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה
וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו
ואין מחריד כיפי יהוה עבאות דבר
כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו
ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם
ועד ביום ההוא נאם יהוה
אספה עליה והנדה אקבצה
ואשר הרעת וישמתי אתה עליה
לשארית והנה לאה לגוי ענוס ומלך

ואנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומישפט ונכורה להגיד ליעקב פשעו
ולאשר אל חטאתו שמיענו זאת ראשי בית יעקב וקצני בית ישראל
המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו כנה ציון כדמים וירושלם
בעולה ראשיה בשחר ישפטו וכהניה נמחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו
ועל יהוה ישענו לאמו הלא יהוה בקרבנו לאתבוא עלינו רעה לכן
בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עין תהיה והר הכית לכמות יער
והיה באחרית הימים יהיה הרבית יהוה נכון בראשי ההרים ונשא
הוא מנבעות ונהרו עליו עמים והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הרי יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם וישפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עננים עד רחוק וכתתו חרבניהם לאתים וחניתיהם
למזמרות לאישאנו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כיפי יהוה עבאות דבר
כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו
לעולם ועד ביום ההוא נאם יהוה אספה עליה והנדה אקבצה ואשר
הרעת וישמתי אתה עליה לשארית והנה לאה לגוי ענוס ומלך

אשר לא יעדה ואל חוף הים שמעור מטד...
ועל מעשה עושים וישתמר חקות תקפו ונבחרתו...
ועל מעשה עושים וישתמר חקות תקפו ונבחרתו...

במה אקדם יהוה אבק לאלהי מרום
האקדמנו בעלות בעלים בני שנה
הירצה יהוה באלפי אילים נרכבות
נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני
חטאת נפשי העד לך אדם מה טוב
ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות
משפט ואהבת חסד והעניע לכת עם
אלהיך קול יהוה לעיר
יקרא ותושיה יראה שמך שמינו
מטה ומי יעדה עור האש בחרשע
אוצרות רשע ואיפת רזון ועומרה
האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מומה
אשר עשיריה טלא וחמס וישכיה
דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם ונס
אני החליתי הכותך השמם על חטאתך
אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקונך
ותסג ולא תפלט ואשר תפלט לחרב
אתה אתה תזרע ולא תקצור אתה
תדרוך זית ולא תסוך שמן ותירוש
ולא תשתה יין וישתמר חקות עמך
וכל מעשה בית אחאב ותלכו
במעצותם למען תתי אתך לשמה
וישכיה לשרקה וחרפת עמית שאו
אל לילי כי הית
כאספיקיך בעללת בציר אין אישכל
לאכול בכורה אותה נפשי אבד חסד
מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים
יארבו איש את אחיהו ינודו חרם
על הרע נפלים להיטיב השר שאל
והשפט בשלום והנודל דבר הור
נפשו הוא ויעתה טובם כחוקי שר

ממסוכה יום מעפך פקדתך באה
עתה תהיה מנוחתם אל תאמינו
ברע אל תנטחו באלוף משכנת חיקך
שמר פתחי פיך כי בן מנוכל אב בת
קמה כאמה בלה בחמתה איכי איש
אנשי ביתו ואני כיהוה אצפה אוחלה
לאלהי ישעי ישמעני אלהי אלת שמח
איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אישב בחישך
יהוה אור לי
ועף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר
יריב ריבי ועשה משפטי ויצאני לאור
אראה בעדקתו ותרא איבתי ותכסה
בושה האמרה אלי אי אלהיך עני
תראנה בה עתה תהיה למדמס נטיט
חוצות יום לבנות גדרך יום ההוא
ירחק חק יום הוא ועריך יבוא למנ
אשור וערי מצור ולמע מצור ועד נהר
ויס מים והר ההר והיתה הארץ לשממה
על ישיבה מפרי מעלליהם
רעה עמך בשבטך צאן
נחלתך שכני לחדד יער בתוך ברמל
ירעו בשן ועל ער כימי עולם כימי
צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות
יראנו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו
יד על פה אזניהם תחרשנה ילחכו
עפר כנחש כוחלי ארץ ירגזו ממסערתות
אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך מי
אל כמוד נשא עון ועבר על פשע
לישארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא ישוב ירחמנו
יכבש עונתנו ותשליך במצלות ים

על הרע כלים להיטיב ישוב הרע לעושר...
השר שאל ובנחתו השר שמחות הורדו יעמד מכאל...
לבלות עבר השר את אחותו יכחו את הערומה איש באחיו יצחק...

מן המנוח כל הטאותם קרא ברוך במעלות ים וכל זכר ופחד וטר אחר מזהבן
לכנ זכרון מי יעמוד בעל וכל יעמוד רוח וזעזע יעמוד

חטאותם
והכל
והכל

כל הטאותם תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבתיו מי מקום

יבש מלא: ממך יצא חשב עליהו
רעה יעין בליעל

כה אמר יהוה אס שלמים וכן רבים
וכן נגזר וועבר ויעתך לא אענד עור
ועתה אשר מטהו מליך ומוסדתך
אנתק: וצוה עליך יהוה לא יזרע
משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל
ומסכה אשים קברך כי קלות: העה
על ההרים רגלי מכשר משמיע שלון
הע יהודה חנך שלמי נדריך כי לא
יוסף עוד לעבור בך בליעל בלה
נכדת: עלה ספיץ על פנך נעור מצוה
צפה דרך חוק מתנים אמין כח מאד
כי שב יהוה את גאון יעקב כנעון
ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם
שחתו: מנן גברי הוא מאדם אנשי חיל
מתלעים באש פלדת הרכב ביום
הכינו והנרשים הרעלו: בחוצות
יתהללו הרכב ישתק שקון ברחבות
מראיהן כלפידים כבדקים ירוצצו:
זכר אדיריו יבשלו בהלכותם ימהו
הומתה והכן הסכך: שיערי הנהרות
נפתחו וההיכל נמוג: והעב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות בקול
יונים מתפפת על לבבהן: ונינוה
כברכת מים מימי היא והמה נסים
עמדו עמדו ואין מפנה: בזו כסף
בזו זהב ואין קצה לתכונה כנר מכל
כלי חמדה: בוקה ומבוקה ומכלקה
ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל
מתנים ופני כלם קבצו פארור:

אברהם

הר
הר
הר

בהלכותם

ימאשר
לחש

וכו

משא ננוה ספר חזון נחום האלקשי:
אל קנא ונקם יהוה נקם יהוה ובער
חמה נקם יהוה לעריו ונוטר הוא לאיביו:
יהוה ארך אפים וגדול כח ונקמה לא
יעקה יהוה בסופה ובשערה דרט וענן
אכרעליו: נוער כיסוי בשהו וכר
הנהרות החרוב אמלל בשן וכרמר
ופרח לבנון אמלל: הרים רעשו ממנו
והנכיות התמנו והתשא הארץ מפניו
ותבל וכל ילשי כה: לפניו עמו מייעמד
ומייקום כחרון אפיו חמתו נתכה כאש
והערס נתצו ממנו: טוב יהוה למיעו
ביום צרה ויד עז חסי בו: ובשטף עבר
כלה יעשה מקומה ואיביו יודף חשך:
מה תחישכון אל יהוה כלה הוא עשה
לא תקום פעמים צרה: כי עד סירים
סבכים וכסכאם סכואים אכלו בקיש

הם

הם

אל קטא ונקם ה... לא ישא לשענכם... קטא קטא: ודביו הם
ואדבות השמים... שיערי הנהרות... כ ארבות ממהים... ס
ופע כלם קבצו פארור... יחד וקבצו מכל ישראל... ס

קטא
גברתו
קבכו
וסים
וסים
וסים

בשמיני יום יושב ירושלים והכרתו מן המקום
בשמיני יום יושב ירושלים והכרתו מן המקום
בשמיני יום יושב ירושלים והכרתו מן המקום
בשמיני יום יושב ירושלים והכרתו מן המקום

כל יושבי ירושלים והכרתו מן המקום
הזה את שאר הבני על את שם הכמרים
עם הכהנים ואת המשתתפים על
הנזות ליצא השמים ואת המשתתפים
הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם:
ואת הנסונים מאחרי יהוה ואשר לא
בקשו את יהוה ולא דרשוהו הסמפני
אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה
זבח הקדיש קדאיו: והיה
ביום זבח יהוה ופקדתי על--השרים
ועל בני המלך ועל כל הלכשים מלכויש
נכרי ופקדתי על כל הדולג על המפתן
ביום ההוא הממלאים בית אדניהם
חמס ומרמה: והיה
ביום ההוא נאם יהוה קול יעקב משען
הדגים ויללה מן המישנה וישבר נדור
מהנביעות: הלילו יושבי המנחש כי
נרמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי כסף:
והיה בנעת ההיא אחפיש
את ירושלים בנרות ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם האמרים בלננס
לא ייטיב יהוה ולא ידע: והיה חילם
למשסה ובתיהם לשממה ובנוכתיים
ולא יישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את
ינם: קרוב יום יהוה הנדול קרוב ומהר
מאד קול יום יהוה מר צרח שם נגור:
יום יעברה הזים ההוא יום צרה וניצוקה
יום שאה ומישואה יום חישך ואפלה
יום ענן וערפל: יום שופר ותרועה
על הערים הבצרות ועל הפגורות
הנכהות: והערתי לאדם והלכנו בעויר

כיהוה חטאו וישפך דמם בעפר
ולחמם נגללים: גם כספם גם זהבם
לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה
ובאיש קנאות תאכל כל הארץ כי בלה
אך נבהלה יעשה את כל יושבי הארץ:
התקושישו וקושישו הנזי לא נכסף נטון
לדת חק כמין עבר יום נטרם לא יבא
עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבא
עליכם יום אף יהוה: בקשו את יהוה
כל ענוי הארץ אשר משפטו פועלו
בקשו יצק בקשו יענוה אולי תסתרו
ביום אף יהוה: כי עזה עזובה תהיה
ואשקלון לשממה אשר דוד בניהרם
ינרשהו ועקרון תעקר:
היו יושבי חבל הים נזי כרתים דבר יהוה
עליכם כנען ארץ פלישתים והאבדתי
מאין יושבי: והיתה חבל הים נות כרת
רעים ונדרות צאן: והיה חבל לשארית
בית יהודה עליהם ירעון בנתי אשקלון
בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם
וישב שבותם: ישמיעני
חרפת מואב ונדפי בני עמון אשר
חרפו את עמי וינדלו על גבולם: לכן חי
אני נאם יהוה יבא אות אלהי ישראל כי
מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמורה
ממשק חרול ומכרה מלח וישממה
עד עולם שארית עמי יבזוס ויתרגו
ינחלום: ואת להם תחת נאזנם כי חרפו
וינדלו על עם יהוה יבא אות יגורא יהוה
עליהם כירזה את כל אלהי הארץ
וישתחוולו איש ממקומו כל אי העים:

ל
ט
ז
ז
ט
ט

בסע
בסע

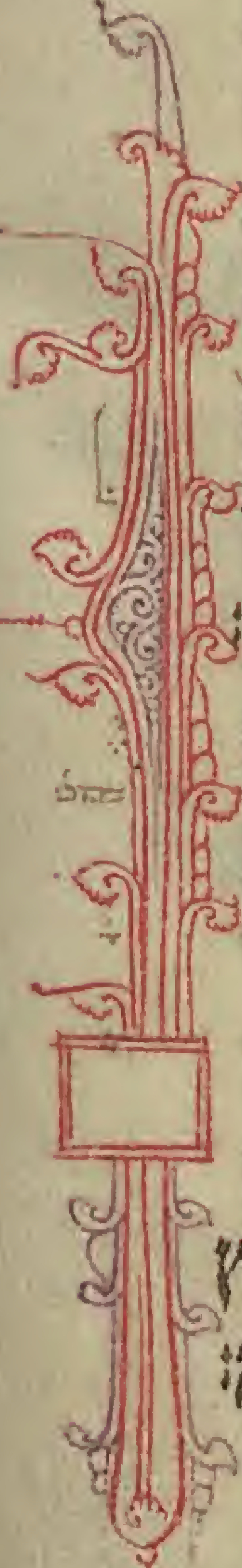
שביתם

כיהוה חטאו וישפך דמם בעפר
ולחמם נגללים: גם כספם גם זהבם
לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה
ובאיש קנאות תאכל כל הארץ כי בלה
אך נבהלה יעשה את כל יושבי הארץ:
התקושישו וקושישו הנזי לא נכסף נטון
לדת חק כמין עבר יום נטרם לא יבא
עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבא
עליכם יום אף יהוה: בקשו את יהוה
כל ענוי הארץ אשר משפטו פועלו
בקשו יצק בקשו יענוה אולי תסתרו
ביום אף יהוה: כי עזה עזובה תהיה
ואשקלון לשממה אשר דוד בניהרם
ינרשהו ועקרון תעקר:
היו יושבי חבל הים נזי כרתים דבר יהוה
עליכם כנען ארץ פלישתים והאבדתי
מאין יושבי: והיתה חבל הים נות כרת
רעים ונדרות צאן: והיה חבל לשארית
בית יהודה עליהם ירעון בנתי אשקלון
בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם
וישב שבותם: ישמיעני
חרפת מואב ונדפי בני עמון אשר
חרפו את עמי וינדלו על גבולם: לכן חי
אני נאם יהוה יבא אות אלהי ישראל כי
מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמורה
ממשק חרול ומכרה מלח וישממה
עד עולם שארית עמי יבזוס ויתרגו
ינחלום: ואת להם תחת נאזנם כי חרפו
וינדלו על עם יהוה יבא אות יגורא יהוה
עליהם כירזה את כל אלהי הארץ
וישתחוולו איש ממקומו כל אי העים:

והיה כל יצחק וישם פניו לבא ויחברו אל כפתרים ואורי חס וכל בני וכו' מל בל כ

גם אתם נשים חללי חרבי המה יוש
ידו על צפון ויאמר את אשר וישם
אתנינה לישממה ציה כמדבר וורצו
בתוכה עדרים כל חיתוני גסקאת גם
קפד בכפתריה ילנו קול ישור בחלון
חרב כסף כי ארזה ערה זאת העיר
העליזה היו שבת לבטח האמר
בלבנה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה
מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרקניע
ידו הוי מראה ונאלה
העיר היונה לא שמעה בקול לא
לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אלהיה
לא קרבה ישדיה בקרבה אריות שאננים
שפטיה זאבי ערב לא נרמו לבקר
נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה
חללו קדש חמסו תורה יהוה עדיק
בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר
מי שפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע
עול בשת הכרתיו נשים נשמו פנותם
החרבתי חויותם מבלי עובר נצרו
עריהם מבלי איש מאין יושב אמרת
אך תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת
מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן
השכימו השחיתו כל ילילותם לכן
חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי
משפטי לאסף נשים לקבצי ממלכות
לישפר עליהם ועמי כל הרוזן אפי
כי באי שקנאתי תאכל כל הארץ כי
אז אהפך אל עמים שפה ברודיה
לקרא כלם בשם יהוה ליצבדו שכם
אחד מעבר לנהר יבויש עתרי בת

פועיו נכלון מנחתיו ביום ההוא לא
תבושי מכל עלי לתיך אשר פשעת
כי באו אסיר מקרבך עליי נאותך
ולאתוספי לנכה עוד בהר קדשי
והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו
בשם יהוה שארית ישראל לא
יעשו עולה ולא ידברו כזולאי מצא
כפיהם לישון תרמית כי המה ירעו
ורצו ואין מחירי
רני בת ציון הריעו ישראל שמחי
ועלוי נכל לבנת ירושלם הסיר
יהוה משפטיו פנה איך מלך
ישראל יהוה בקרבך לא תירא ירע
עוד ביום ההוא יאמר
לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו
ידיך יהוה אלהיך בקרבך גבור
וישיעני שיש עליך בשמחה יחריש
באהבתו יגיל עליך ברנה נוגי ממוע
אספת ממך היו משאת עליה חרפה
הנני עשה את כל מענך בעתה היא
והושיעתי את העלע והנדרה
אקבץ וישמתי לתהלה ולשם נבל
הארץ בשתם בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצי אתכם כי ארנ
אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
כשוביאת שבותיכם לעיניכם אמר יהוה

קובר לשום ארבים לשמה - ומועד היוותך ישובה - נסף עובר כל כסף - על ההרים אטא בני ונהי - ואפונים בקש עוברי -

גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן
ראשון אמר יהוה עבאות ובמקום
הזה אתן שלום נאם יהוה עבאות:
בעשרים וארבעה לתשיעי
בשנת שנים לדריוש היה דבר יהוה
בירחי הנביא לאמר: נה אמר יהוה
עבאות ישאל נא את הכהנים תורה
לאמר: הן יישא איש בשר קדוש
בכנף בעדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל
הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל
היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא:
ויאמר הן אם יגעט מאנש בכל אלה
היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא:
ויען הן ויאמר בן העם
הזה וכן הני הזה לפני נאם יהוה וכן כל
מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא
הוא: ועתה שימונא לכנכם מן היום
הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן
בהיכל יהוה: מהיותם נא אל ערמת
עשרים והיתה עשרה נא אל היקב
לחישף חמישים פורה והיתה עשרים:
הכית אתכם בשדפון ובירקון וכבוד
את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אל
נאם יהוה: שימונא לכנכם מן היום
הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה
לתשיעי למן היום אשר יסד היכל
יהוה שימו לבבכם: העוד הזרע נמנוה
ועד הנפץ והתאנה והרמון ועץ הזית
לאנשא מן היום הזה אטרך:
ויהי דבר יהוה בשנת
אלהן בעשרים וארבעה לחדש

פ
כחלל
כסו
דמן
כטע

כסו

ה
כסו
כסו

ית
יד

לאמר: אמר אל זרבל פחת יהודה
לאמר אנמר עיש את השמים ואת
הארץ: והפכתי כסא ממלכות והשמוני
חוק ממלכות הנזים והפכתי מרכבה
ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש
בהרב אחיו: כיום ההוא נאם יהוה
עבאות אקחך זרבל בן שאלתיאל
עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי
בך נחרתי נאם יהוה עבאות:

בחדש השמיני בשנת שנים לדריוש
היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן
ערוהנביא לאמר: קצף יהוה ער
אבותיכם קצף: ואמרת אליהם כה
אמר יהוה עבאות שובו אלי נאם
יהוה עבאות ואשוב אליכם אמר
יהוה עבאות: אל תהיו נאבתיכם
אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים
לאמר כה אמר יהוה עבאות שובו נא
מדרכיכם הרעים ומיעליכם הרעים

כסו

כסו

וידעו כל הקהל הזה... ויבטלו בחורב... ויבטלו בחורב... ויבטלו בחורב...
ויבטלו בחורב... ויבטלו בחורב... ויבטלו בחורב... ויבטלו בחורב...
ויבטלו בחורב... ויבטלו בחורב... ויבטלו בחורב... ויבטלו בחורב...

A decorative initial 'D' in blue and gold, featuring a central gold dot and a small gold dot at the top.

[illegible]

ישבת י"ח ח"ס ד"ס כ"ט
הנני אלקיך יעקב העבוק ידיו מכבד וישבו בעמא יחסי ושארו על צבא והנה כל העיר יושבת ושקטת יבירות
י"א ע"ה המשכב הוא י"ב
בתוך עמי אנכי ישבת

והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא
הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן
על כסאו ויעת שלום תהיה בין שניהם
והעטרה תהיה להלם ולטוביה ולידעו
ולחן בן עפניה לזכרון כהן כל יהודה
ורחמים יבאו ויבנו כהן כל יהודה ויריעתם
כי יהוה יבא אותם שלחני אליכם והיה
אם שמויעת שמויעין בקול יהוה
אלהיכם ויהי כשנת אונע
לדור וישלח מלך יהודה יהוה אל
זכריה בארבעה להדיש התשיעני נבואו
וישלח בית אל שראצר ודגם מלך
ואנשיו לחלות את פני יהוה לאמר
אל הכהנים אשר לבית יהוה יבא אות
ואל הנביאים לאמר האנפה נחדיש
החם שי הנור באשר יעשיתי זרה
כמה שנים ויהי דבר יהוה
יבא אות אלי לאמר אנור אל כל עם
הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם
וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים
שנה היצום צמתני אני וכי תאכלו
וכי תישתו הלא אתם האכלים ואתם
השתים הלוא את הדברים אשר
קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים
בהיות ירושלים יושבת ושלוח ועריה
סביבתיה והנגב והשפלה יושבו
ויהי דבר יהוה אל זכריה
לאמר כה אמר יהוה יבא אות לאמר
משפט אמת שפטו וחסד ורחמים
עשו איש את אחיו ואלמנה ויתום
גרויעני אל תעשקו ורעת איש אחיו

אל תחישנו בלכנכם וימאנו להקשיב
ויתנו כתף סורת ואזניהם הכבדו
משמויעו ולכם שמו שמו שמויעו
את התורה ואת הדברים אשר שלח
יהוה יבא אות ברוחו ביד הנביאים
הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה
יבא אות ויהי באשר קרא ולא שמויעו
כן יקראו ולא אשמיע אמר יהוה יבא אות
ואסיערם על כל העמים אשר לא ידעום
והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב
וישימו ארץ חמדה לי שמה
ויהי דבר יהוה יבא אות לאמר כה אמר
יהוה יבא אות קנאתי לעיון קנאה גדולה
וחמה גדלה קנאתי לה
כה אמר יהוה יבא אות אל ציון וישבתי
בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר
האמת והר יהוה יבא אות הר הקדוש
כה אמר יהוה יבא אות עד יושבו
זקנים ונקנות ברחבות ירושלים ואיש
מישענתו בידו מרבנים ורחבות העיר
ימלאו ילדים וילדות מישחקים ברחבתו
כה אמר יהוה יבא אות כי יפלא
בעיני שארית העם הזה בימים ההם
גם בעיני יפלא נאם יהוה יבא אות
כה אמר יהוה יבא אות הנבי
מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמים והנאתי אתם ושבנו
בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים באמת ובעדקה
כה אמר יהוה יבא אות תחזקנה
ידכם השמיים בימים האלה ארץ

וימאנו העם וימאנו להם וימאנו לשובבני
אחרי שורף האלף ולכם שמו שמויעו ויחזק לי מאד י"ב
וימאנו וימאנו להם וימאנו לשובבני
אחרי שורף האלף ולכם שמו שמויעו ויחזק לי מאד י"ב

הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום
יסד בית יהוה עבדות ההיכל להכנות
כי לפני הימים ההם שכר האדם לא
נהיה ושכר הנהמה איננה וליוצא ולנא
אין שלום מן הער ואשלח את כל האדם
איש ברעהו ועתה לא כימים הראשנים
אני לשארית העם הזה נאם יהוה עבדות
כירעה שלום הנפן תתן פריה והארץ
תתן יכולה והשמים יתנו טלם והנחלתי
את שארית העם הזה את כל אלה והיה
כאשר הייתם קללה בנים בית יהודה
ובית ישראל בן אושיע אתכם והייתם
ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם
כי נאמר יהוה עבדות
כאשר זממתי להרע לכם בהקצת
אכתיכם אתי אמר יהוה עבדות ולא
נחמתי: בן שנת זממתי כימים האלה
להטיב את ירושלם ואת בית יהודה
אל תיראו: אלה הדברים אשר תעשו
דברו אמת איש את רעהו אמר
ומישפט שלום שפטו בשעריכם:
ואיש את רעהו אל תחשכו
בלבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי
את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה:
ויהי דבר יהוה עבדות אלי
לאמר: כה אמר יהוה עבדות יצום
הרביעי ויצום החמישי ויצום השביעי
ויצום העשירי יהיה לבית יהודה ליששון
ולשמחה ולמיעדים טובים והאמת
והשלום אהבו: כה אמר
יהוה עבדות ער אשר יבאו עמים

וישבי ערים רבות: והלכו יושבי אחת
אל אחת לאמר נלכה הלך לחלוצת
את פני יהוה ולבקש את יהוה עבדות
אלכה גם אני: ונאו עמים רבים וגוים
עצומים לבקש את יהוה עבדות
בירושלם ולחלות את פני יהוה:
כה אמר יהוה עבדות כימים
ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל
לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש
יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו
אלהים עמכם: מישא דבר
יהוה בארץ חדרך ודמישק מנחתו כי
ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל יונם
חמת תנבלה ערו עידון כי חכמה מאד:
ותכן ער מצור לה ותצור כסף בעפר
וחרוץ כטיט חוצות: הנה אדני יוהשנה
והנה בים חילה והיא באשתאכל:
תרא אשקלון ותירא ויעזה ותחילמאז
ועקרון כי הוביש מבטה ואנר מלך
מיעזה ואשקלון לא תשב: וישב
ממזר באשדוד והכרת גאון פלישתים:
והסרת דמיו מפיו ושקציו מבין שני וגשאו
נס הוא לא להינו והיה כאלף ביהודה
ועקרון כי כוס: וחנתי לבית מצור
מעבר ומישבול איינר עליהם עוד ניש
כיעתה דאיתי בעיני: עלי מארנת
עיון הרע נבת ירושלם הנה מלך יבוא אלך
עדיקונו שיעה הוא עני ודכ על חמור ועל
ער בן אתנות: והכרת ירכב מאפרים וסוס
מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום
לגוים ושלום יעדים ומנהר עד אפסי ארץ:

דמיון בזה... והנה מכלל... ויאמר חנני אל עדיק...
ונתן שלום מכלקש... ודמיון פועל... ופאל קדים... אם נכח אלה... תחת הנשיות... עש חרובים...
ולבנ נישון ודבריו היללם... וכן דבורם... את הנחלות... ע

והנשיא ארזות תאכלנה אשה את בשר רעותה וואקח את מקלי את נעם ואגרע אתו להפיר את כריתי אשר כרתי את כל העמים ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הנו שברי ואם לא חדלו וישקלו אתי שברי שלשים כסף ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים כסף הנסף ואשליך אותו בית יהוה אל היוצר ואגרע את מקלי השני את החבלים להפר את האחזה בין יהודה ובין ישראל ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשכרת לא ירפא הנצנה לא יכלכל ובשר הבראה יאכל ופרסיהן יפרקו הוירע האליל עובי הצאן חונ על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה: משא דבר יהוה עלי ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבנו הנה אנכי שם את ירושלם סף ריעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה כמצור על ירושלם והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסה שרשטו ונאספו עליה כל גווי

הארץ ביום ההוא נאם יהוה אברה כל סוס נתמהון ורכבו כשנעון ועל בית יהודה אפקח את עני וכל סוס העמים אכה בעורו ואמרו אפי יהודה כלכם אמצה לי יושבי ירושלם ביהוה יצאות אליהם ביום ההוא אשים את אלפי יהודה כבזר אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם והוישע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגד תפארת בית דוד ותפארת יושב ירושלם על יהודה:

ביום ההוא ינ יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכישל בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם והיה ביום ההוא אנקש להשמיד את כל הגוים הנאים על ירושלם וישפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספרו עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הנכור ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרומון בכקעת מדון וספדה הארץ משפחת משפחת לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמע לבד ונשיהם לבד כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד:

אתכם חמתה תמות והנבחרת תנחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה וואקח את מקלי את נעם ואגרע אתו להפיר את כריתי אשר כרתי את כל העמים ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הנו שברי ואם לא חדלו וישקלו אתי שברי שלשים כסף ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים כסף הנסף ואשליך אותו בית יהוה אל היוצר ואגרע את מקלי השני את החבלים להפר את האחזה בין יהודה ובין ישראל ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשכרת לא ירפא הנצנה לא יכלכל ובשר הבראה יאכל ופרסיהן יפרקו הוירע האליל עובי הצאן חונ על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה: משא דבר יהוה עלי ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבנו הנה אנכי שם את ירושלם סף ריעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה כמצור על ירושלם והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסה שרשטו ונאספו עליה כל גווי

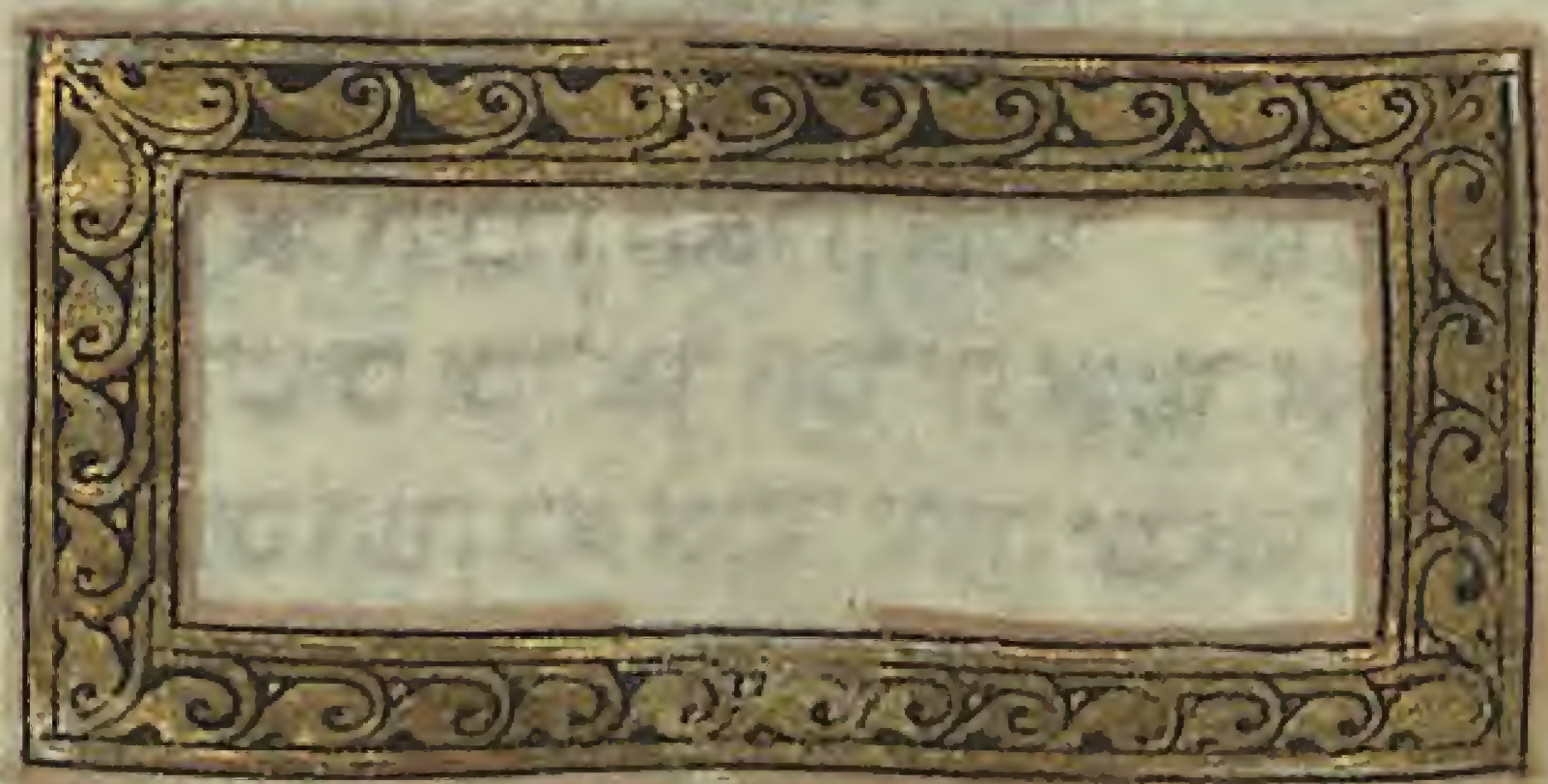
משה דבר יי וי לא בחרים יבד הזל וסר לסו דנו כמד בית וסיר ועל דגש ארץ קצו ארץ לאכול נשמתה כאלהים יחידים בלתיים וסיה דויד כאלהים יי אל סיל כאלהים יי סה וכל אכל כמספר ימינו סמסבן לימוניה וסיל מססד תמדרים מסעדי בית האצל כמספר הדרומון

הדומה לו לא אגשה אתכם יבאו בני ישראל ונסגל העבדים את שבות הערן יחזרה אשר יחזיקו ודכסנונות
אנחנו טמאים הוא המור את הסמות לכן אמור מנפת הסוס וברוכים בארץ ישראל
בית יהודה לא אגשה אתכם יבאו בני ישראל ונסגל העבדים את שבות הערן יחזרה אשר יחזיקו ודכסנונות

מִשְׁאֲדֹנֵי יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל בֵּית
מִלֵּאכֵי אֶהְיֶה אֲתֶכֶם אִמֶּר יְהוָה
וְאָמַרְתֶּם בְּמִה אֶהְיֶה לָּהֶם אֵל
עֲשׂוּ לִיעֲקֹב נֶאֱמַר יְהוָה וְאֵת
יַעֲקֹב וְאֵת עֲשׂוּ שְׂנֵאתִי וְאִשִּׁים אֵת
הָרִיו שְׂמִמָּה וְאֵת נְהִלָּהּ לִתְנוּת מִצְרַיִם
כִּי תֹאמַר אֲדֹם רִשִּׁינוּ וְנִשְׁבַּח וְנִבְנֶה
חֲרֻבֹת כֶּה אִמֶּר יְהוָה זְכָאוֹת הֵמָּה
יִבְנוּ וְאֵנִי אֶהְרֹס וְקִרְאוּ לָהֶם גְּבוּר
רִשִּׁיעָה וְהָעָם אֲשֶׁר זָעַם יְהוָה עֲדָה
עוֹלָם וְעַיִנֶכֶם תִּרְאֶנָּה וְאֶתֶּם תִּאֲמָרוּ
יִגְדַל יְהוָה מִיֵּל לְגִבּוֹר יִשְׂרָאֵל בֶּן
יִכְכַּר אֲכֹרֶךְ אֲדִנִּי וְאַסֵּךְ אֲנִי אֵת
כְּבוֹדִי וְאַסֵּךְ אֲדֹנִים אֲנִי אֵת מוֹדִי
אִמֶּר יְהוָה זְכָאוֹת לְכֶם הִכְהַנְסִי בְּיָדִי
שְׂמִי וְאָמַרְתֶּם בְּמִה בִּזְעָן אֶתֶּם שְׂמִי
מִצִּיִּים עַל מִזְבְּחֵי לֶחֶם מִגָּאֵל וְאָמַרְתֶּם
בְּמִה גָּאֲלֵנוּךְ בְּאִמְרָנֶךָ שְׁלַחַן יְהוָה
נִבְחָה הוּא וְכִי תִגְשֹׁן עוֹר לִזְבַּח אֵין
רֵעִי וְכִי תִגְשֹׁן פֶּסַח וְחֵלֶה אֵין רֵעִי
הַקְרִיבָהוּ נֹא לִפְתָּח הַיָּד עַד אֲזֵי יִשָּׂא
פֶּגֶךְ אִמֶּר יְהוָה זְכָאוֹת וְיִעֲתֶה חֲלוּתָא
פֶּגֶךְ אֵל וְיִחַנְנוּ מִיָּדְכֶם הִיתָה זֹאת בְּיָשָׁא
מִכֶּם פִּנִּים אִמֶּר יְהוָה זְכָאוֹת מִיָּגֶם
בְּכֶם וְיִסְגַּר דִּלְתֵיכֶם וְלֹא תֵאֲדָרוּ מִזְבְּחֵי
חֲנֹכַי אֵין לִי חֶפֶץ בְּכֶם אִמֶּר יְהוָה זְכָאוֹת
וְנִנְחָה לֹא אֲרִיעָה מִיָּדְכֶם כִּי נִמְזַרְחָה
שְׂמִי שׁוֹעֵר מִכֹּאֵן גִּדּוֹל שְׂמִי בְּנִים
וְכָל מִקוֹם מִקְטָר מִנִּשׁ לִי שְׂמִי
וְנִנְחָה טְהוֹרָה כִּי גִדּוֹל שְׂמִי בְּנִים
אִמֶּר יְהוָה זְכָאוֹת

בִּירוּשָׁלַם וְאֶסֶף הִיל כָּל הַנָּשִׁים סָבִיב זֶהָב
וְכֶסֶף וְכִנֹּרִים לְרַב־מֶאֱדָה וְכֵן תִּהְיֶה מִנְפֶּת
הַסּוֹס הַפָּרֹד הַגָּמֶל וְהַחֲמוֹר וְכָל הַנֶּהֱמָה
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּמִחְנֵת הַהֵמָּה כִּמְנֶפֶת
הַזֹּאת וְהִיא כָּל הַנֶּהֱמָה כִּמְנֶפֶת
הַנָּשִׁים הַכֹּאֲסִים עַל יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדִּי
שְׁנֵה בִשְׁעֵה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה
זְכָאוֹת וְלִחַן אֶת הַנֶּהֱסָנוֹת וְהִירָדָה
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחֹת הָאָרֶץ
אֶל יְרוּשָׁלַם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה
זְכָאוֹת וְלֹא יַעֲלֶה יְהוָה הַנֶּהֱשָׁם וְאֵם
מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תֵעָלֶה וְלֹא תֵאֲחָה
וְלֹא יַעֲלֶה הַנֶּהֱשָׁם הַמִּנְפֶּת אֲשֶׁר יִגָּף
יְהוָה אֶת כָּל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לִחַן
אֶת הַנֶּהֱסָנוֹת וְאֶת הַנֶּהֱשָׁם אֲדָרְתִּי
מִצְרַיִם וְחִטָּאֵת כָּל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא
יַעֲלוּ לִחַן אֶת הַנֶּהֱסָנוֹת בְּיָסֵם הַהוּא
יְהִי עַל מִצְלוֹת הַסּוֹס קִדְשׁ לַיהוָה
וְהִיא הַסִּירֹת בְּבֵית יְהוָה כְּמִזְרָקִים
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְהִיא כָּל סִיר בִּירוּשָׁלַם
וְכִי הוֹרָה קִדְשׁ לַיהוָה זְכָאוֹת וְכֹאֲוֹל
הַזְבָּחִים וְלִקְחוֹמָהֶם וְכִשְׁלוֹ כֶּהֱסָ וְלֹא
יְהִי כְנֻעֵי עוֹד בְּבֵית יְהוָה זְכָאוֹת בְּיָסֵם הַהוּא

הַקְּבִירוֹ וְשִׁמְעוּ בְּעִיר יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעוּ נֹא יִשְׂרָאֵל
וְיִגְדַּל מִדֵּן כְּלָטוֹתֶיךָ וְיִאֲמַר שְׂמֹנֶה הֵלֵךְ
כִּי מִלֵּאכֵי וְכָל מִשְׁחָתֶיךָ לְמִלְחָמָה בְּמִי וְיִאֲמַר כֵּן

יְהוָה יִשְׁמָעֵל
וְהָיָה קִמְתָּם וְחַת אֲבוֹתֶיךָ וְכָרִיבֵי אֲבוֹתֶיךָ
שְׂמֹנֶה וְנִגְלָה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ

ואתם מחללים אותם באמרו שלח
 אדני מנאל הוא ונכו נכוה אכלו
 ואמרתם הנה מתלאה והפתתם
 אותו אמר יהוה עבאות והנאתם
 גזולות הפסח ואת החולה והנאתם
 את המנחה הארצה אותה מידכם
 אמר יהוה ואדור נכל ויש בעדרו
 זכר ועדר זכר מישחת לאדני כי מלך
 גדול אני אמר יהוה עבאות וישמי
 נורא כענין ויעתה אליכם המצור
 הזאת הפהנים: אם לא תשמעו ואם
 לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי
 אמר יהוה עבאות ושלחתי נכס את
 המארה וארותי את ברכותיכם וגם
 ארותי כי אינכם שמים על לב: הנה
 גער לכם את הזרע וזרית פריש על
 פניכם פריש חניכם ונשא אתכם אליו
 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצור
 הזאת להיות בריתי אתלוי אמר יהוה
 עבאות: בריתי היתה אתו החיים
 והשלוש ואתכם לו מורא וירא
 ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת
 היתה בפיהו ועולה לאנמי צא בשפתי
 בשלום ובמי שור הלך אתי ורבים
 השיב מעון: כי שפתי כהן ישמרו
 דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך
 יהוה עבאות הוא: ואתם סרתם מן
 הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם
 ברית הלוי אמר יהוה עבאות: וגם
 אני נתתי אתכם נבזים ושללים לכל
 העם כפי אשר אינכם שמרים את

דרכי ונשאים פנים בתורה: הלוא אנ
 אחד לכלנו הלוא אל אחד בראו
 מדוע נכזר איש באחיו לחלל ברית
 אבתנו: בנה יהודה ותויצבה נעשתה
 בישראל וכידו שלם כי חלל יהודה
 קדש יהוה אשר אהבו בעל בת אל
 נכר: יכרת יהוה לאיש אשר יעשה
 ערוענה מאהלי יעקב ומניש מנחה
 ליהוה עבאות:
 וזאת שנית העשו כסות דמעה את
 מזבח יהוה ככ ואנקה מאין עוד פנות
 אל המנחה ולקחת רצון מידכם
 ואמרתם עלמה על כי יהוה העיד
 בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה
 בנדתה בה והיא חפרתך ואשת כריתך
 ולא אחד עשה ושארו חלו ומה
 האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם
 ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגר: כי
 שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
 וכסה חמס על לבו שו אמר יהוה
 עבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תנדרו:
 הונעתם יהוה בדבריכם
 ואמרתם בפה הונענו באמרו כל
 יעשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא
 חפץ או איה אלהי המשפט: הנה
 שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם
 יבוא אלהיכלו האדון אשר אתם
 מבקשים ומלאך הברית אשר אתם
 חפצים הנה בא אמר יהוה עבאות:
 ומי מכלל את יום בואו ומי העמד
 בהראותו כי הוא כאיש מצרף וכברית

לדעת הנהגה... לדעת הנהגה... לדעת הנהגה...
 לדעת הנהגה... לדעת הנהגה... לדעת הנהגה...
 לדעת הנהגה... לדעת הנהגה... לדעת הנהגה...

מכבדים: וישכב מערף ומטהר כסף וטהר
את כנעליו וזקק אתם כזהב וכסף והיו
ליהוה מגישי מנחה בעדקה: ויעבדה
ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמיות: וקדשתי אליכם
למישפט והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי
שקר שכיר אלמנה ויתום ומטינר ולא
יראוני אמר יהוה עבאות: כי אני יהוה
לא שנית ואתם נניינקב לא כליתם:
למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שוכו אלי ואשונה אליכם
אמר יהוה עבאות ואמרתם במד
נשוב: היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך
המעשר והתרומה: במארה אתם
נארים ואתי אתם קבעים הנני כר:
הביאו את כל המעשר אל בית האוצר
ויהי טרף בכיתי ובחנוני נא בואת אמר
יהוה עבאות אם לא אפתח לכם את
ארכות השמים והריקתי לכם ברכה
עד בלידי: ונערת לי לכם באכל ולא
ישחת לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
עבאות: ואשרו אתכם כל הנויס כיתיו
אתם ארץ חפץ אמר יהוה עבאות:
חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: אמונת
שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו
משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני
יהוה עבאות: ויעתה אנחנו מאשרים

זוים נכנו עשי רשעה גם בחנו
איהם ומלטו:
אנדרו יראי יהוה איש אל ריערו
ויקשב יהוה וישמע עניבתם ספר
זכרון לפניו ליראי יהוה ולהשבישמו:
והיו לי אמר יהוה עבאות ליום אשר
אני עשה סלה וחמלתי עליהם נאשו
יחמל איש על בנו העבד אתו: וישבתם
וראתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו:
כיהנה היום בא בער
בתור והיו כל זדים וכל עשה רשעה
קיש ולהט אתם היום הנא אמר יהוה
עבאות אשר לא יעזב להם שרש
וענף: וזרח להם יראי שמי שמיש
עדקה ומרפא כנגפיה ויצאתם ופשתם
כעגלי מרבק: ועסותם רשעים כי יהיו
אפר תחת נפות ונליכם כיום אשר אני
עשה אמר יהוה עבאות:
ברות משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על
כל ישראל חקים ומשפטים:
הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הנדול והנורא:
והישיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם פן אבוא והכיתי ארץ
הארץ חרם: הנה אנכי
סימן יתקק:

אוי להטע . וישכב מערף . אמר להטע צדיק אתה . להטע
הנב מעלה לה אדמה . ומרפא כנגפיה . ומרפא לעצב
עבא . מעגל מרבק . מעגל . מעגל . מעגל . מעגל

להטע
ומרפא
מרבק

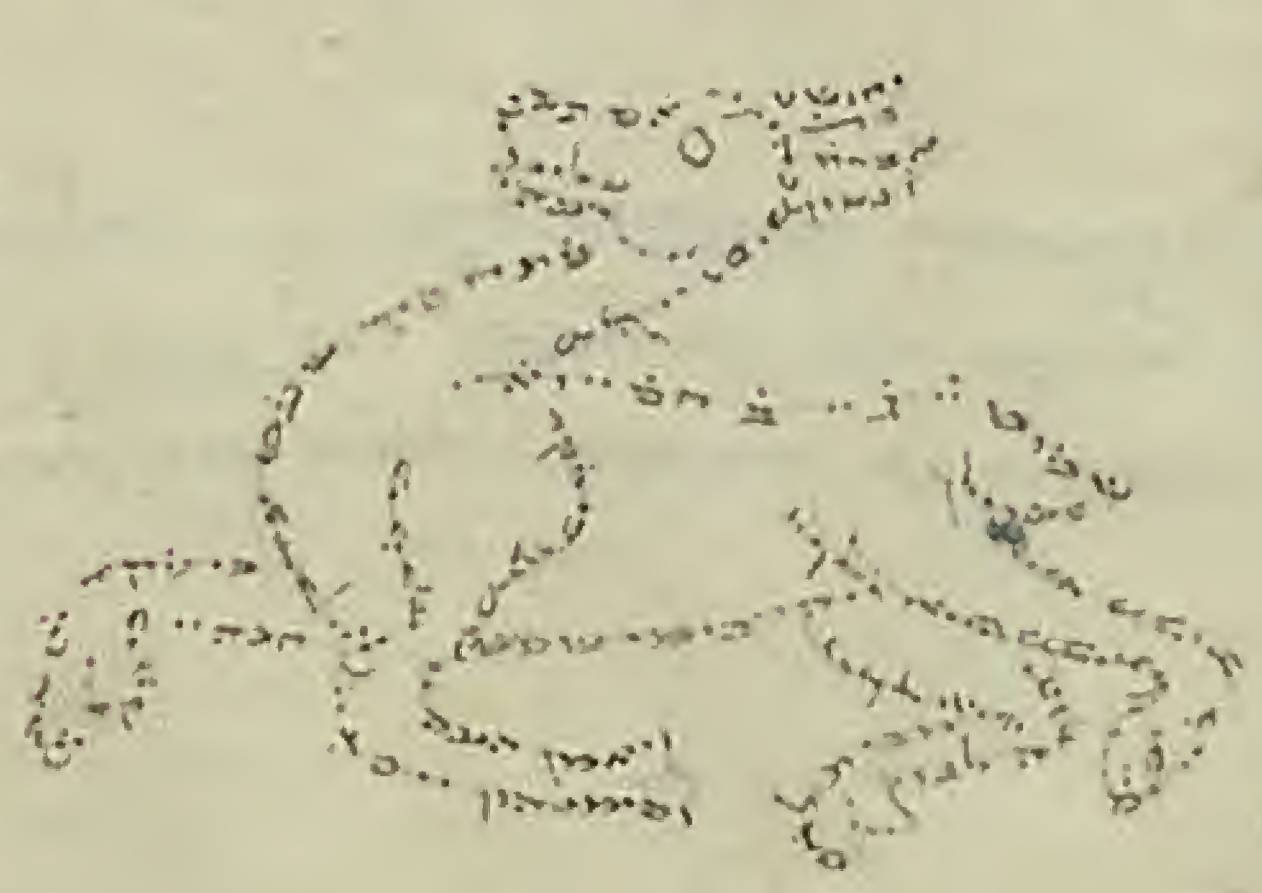
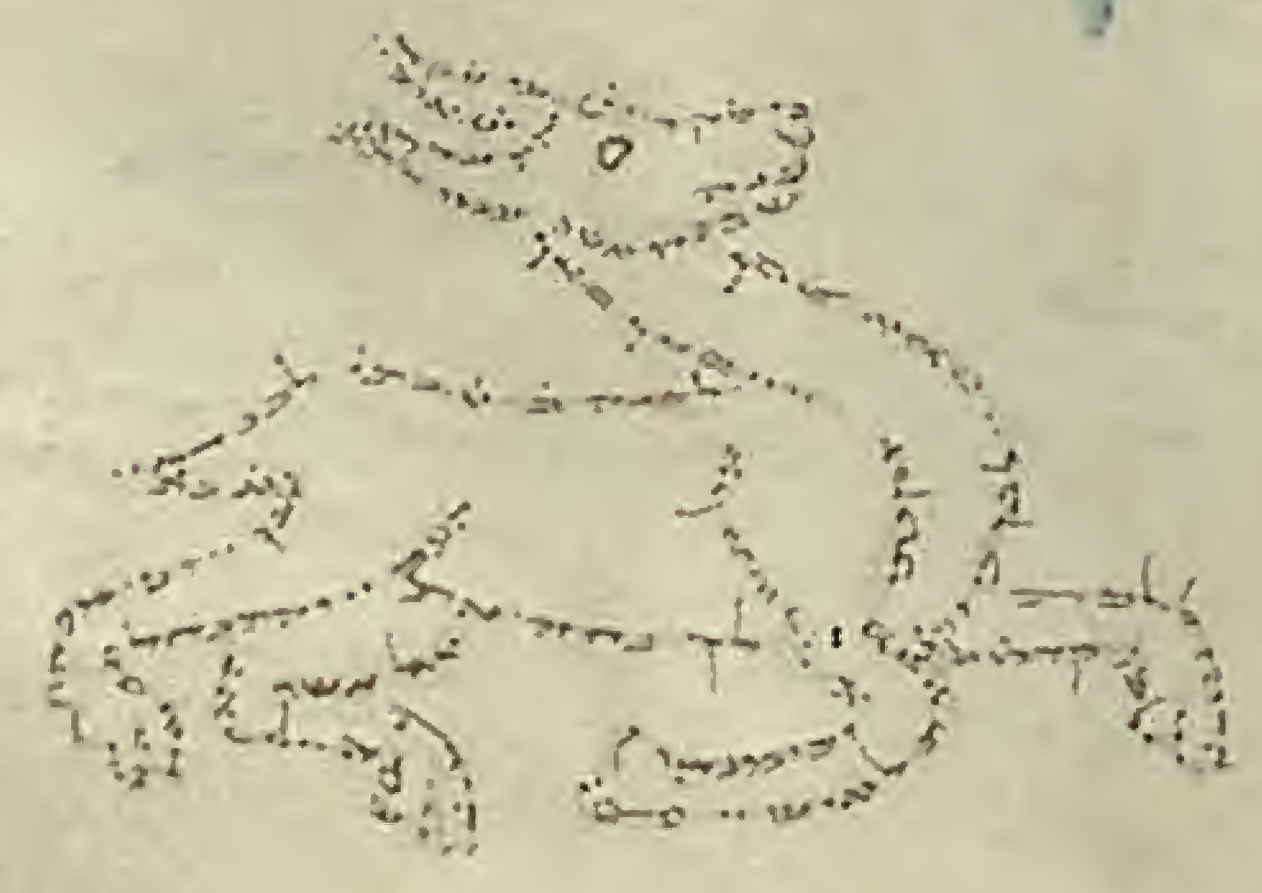
ויהי כימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתת מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב וידו יסם וימת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בניה ויישאו להם נשים מאנשי שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם בעשר שנים וימתו גם שניהם מחלון וכליון ותשארה האשה מי שני ילדיה ומאשה ותקם היא וכלתיה ותשב שדי מואב כי שמעה בשדה מואב כיפקד יהוה את עמו לתת להם לחם ותצא מן המקום אשר היתה שמה וישתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה ותאמר נעמי ליסתי כלתיה לכנה שכנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אישה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכנה ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך ותאמר נעמי שבעה כנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשי שבעה כנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקווה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תענה לבלתי היות לאיש אל כנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה כי יד יהוה ותשנה קולן ותבכנה

ויהי כימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתת מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב וידו יסם וימת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בניה ויישאו להם נשים מאנשי שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם בעשר שנים וימתו גם שניהם מחלון וכליון ותשארה האשה מי שני ילדיה ומאשה ותקם היא וכלתיה ותשב שדי מואב כי שמעה בשדה מואב כיפקד יהוה את עמו לתת להם לחם ותצא מן המקום אשר היתה שמה וישתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה ותאמר נעמי ליסתי כלתיה לכנה שכנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אישה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכנה ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך ותאמר נעמי שבעה כנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשי שבעה כנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקווה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תענה לבלתי היות לאיש אל כנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה כי יד יהוה ותשנה קולן ותבכנה

עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה ותאמר הנה שכנה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך ותאמרו רות אל תפנעי בי לעזובך לשוב מאחורי כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי באשר תמותי אמותי ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסף כי חמות פריד בעי וביננו ותרצ כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי ככלאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראני לי מרא כי חמר שדי לי מאד אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה ביושדי הרעלי ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השכנה שדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך וישמו נעמי ותאמר רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי כתי ותלך ותבא ותלקט בשדה אחת הקצרים ויקר מקור החלקת השדה הלבנו אשר ממשפחת אלימלך ויהנה בעו בא מבית לחם ואמר לקצרים יהוה עמכם ויאמרו לו ברכך יהוה ויאמר בעו לנערו הנעב על הקצרים למי הנערה הזאת:

מירע

ויען הנער הנזכר על הקצרים ויאמר
נערה מואביה היא השבה עם נעמי
משד' מואבי ותאמר אלקטה נא
ואספתי ביצורים אחרי הקוצרים
ותבוא ותצמד מאז הנקר ועד עתה
זה שבתה הבית מיצו ויאמר כיון
רות הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט
בשדה אחר וגם לא תעברי מזה וכרה
תדבקין עם נערת עניך בשדה
אשר יקצרון והלכת אחריהן הלא צוית
את הנערים לבלתי נענך וצמרת והלכת
אל הכלים ושתית מאשר ישאכון הנערים
ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר
אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכרני
ואנכי נכריה ויען כיון ויאמר לה הנד
הנז' לי כל אשר עשית את חמותך
אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך
וארין מולדתך ותלכי אל עם אשר לא
ידעת תמול שלשם ייטלם יהודה
פיעלך ויהי משכרתך שלמה מעם
יהודה אלהי ישראל אשר בא את לחסות
תחת כנפיו ותאמר אמצא חן בעיניך
אדני כי נחמתני וכי דברת על לב
שפחתך ואנכי לא אהיה נאחת שפחתך
ויאמר לה כיון לעת האכל גשי הלם
ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמין
ותשב מצד הקצרים וינכס לה קל
ותאכל ותשבע ותהר ותקם ללקט
ויעזבנו את הנעריו לאמר גם כן העמר
תלקט ולא תכלי מזה וגם של תשלו
לה מן העצמים ועזבתם ולקטה ולא

הנערות ותלקט בשדה עד הערב
ותחנט את אשר לקטה ויהי נאפרה
שערים ותשא ותבוא היער ותראה
חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן
לה את אשר הותרה מישבעה ותאמר
לה חמותה איפה לקטת היום ואנה
עשית יהי סכרך ברוך ותנח לחמותה
את אשר עשתה עמו ותאמר ישם
האיש אשר עשית עמו היום כיון
ותאמר נעמי לבלתי ברוך הוא ליהוה
אשר לא עזב חסדו את החיים ואר
המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו
האיש מנאלנו הוא ותאמר רות
המאביה גם כן אמר אלי גם הנערים
אשר לי תדבקין עד אסכלו את כל
הקציר אשר לי ותאמר נעמי אלוות
כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו
ולא יפגעו בך בשדה אחר ותדבק
בנערות כיון ללקט עד כלות קציר
השערים וקציר החטים ותשב את
חמותה ותאמר לה נעמי חמותה בתי
הלא אנקש לך מנוח אשר יטב לך
ועתה הלא כעז מדעת אשר היית
את נעלותי הנה הוא אזה את גר
השערים הלילה וזרחת וסכת וישמת
שמלתך עליך וירדתי הערן אל תודעי
לאיש עד כלתו לאכל ולשתת ויהי
כשכבו וידעת את המקום אשר ישכב
שם ובאת ונלית מרגליו ושכבת והוא
יגד לך את אשר תעשין ותאמר אליה
כל אשר תאמרי אינשהו ותרד

ושמת
לך
א
ושבת
הא
סדר
בכר
אל
ולא
בת

אל	הכלים	ב	וסימ	הנה הוא מחסא אל הכלים	ושותית מאמר ושאכון
הנז' הדב		ב	וסימ	כי הנז' הדב לעבדך	ויען כיון ויאמר לה הדב הדב ל...
אם החיים		ו	וסימ	האזהבה ליפסך	אשר לא עזב חסדו ושנאתו את החיים

לך זקנו בנבו ופכתיים... מוסרית ומגומות... כי יכיד... הכון הכן לך... שגאוזדן...
 משלך הכל... בנורל... לא אש... כל יום... מן הזרע... את הדיוס בכתב... וכל זק דש ונתנה דמלל...

ויהי כיתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה
 מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת:
 ויקח בעז את רות ותהי לו לאישה ויבא אליה ויתן
 יהוה לה הריון ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל
 נעמי ברוך יהוה אשר לא השנית לך גאל היום
 ויקרא שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש
 ולכלכל את שינתך כי כלתך אשר אהבתך ילדה
 אשר היא טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי
 את הילד ותשרהו בחיקה ותהי לו לאמנית:
 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי
 ותקראנה שמו עונד הוא אבי ישי אבי דוד:
 ואלה תולדות פרץ הוליד את
 חצרון: וחצרון הוליד את רס ורס הוליד את
 עמינדב: ועמינדב הוליד את נחישון ונחישון הוליד
 את שלמה: וישלמון הוליד את בעז ובעז הוליד
 את עונד: ועונד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

ויהי
 דם
 בנבו
 ופכתיים
 יבא
 יתן
 דשמו
 ונתנה
 דמלל
 דכו
 דמלל
 וכל
 דתו

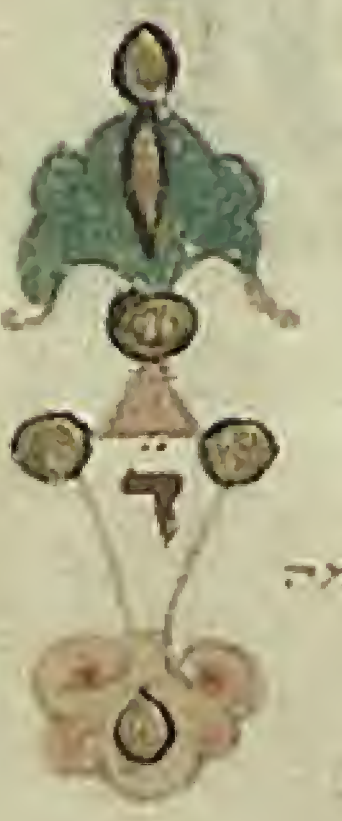
ויהי

ויהי

ויהי
 דם
 בנבו
 ופכתיים
 יבא
 יתן
 דשמו
 ונתנה
 דמלל
 דכו
 דמלל
 וכל
 דתו

וסימניה
יבדד על וסימניה
יבדד על וסימניה
יבדד על וסימניה

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובררך חטאים לא ישב
כי אם בתורת יהוה חפצו
והיה כעץ שתול על פלגים אשר פרו יתן בעתו ויעלהו לא יכל וכל אשר יעשה יצליח
לא כן הרשעים
כי אם כמין אשר תדפנו רוח
ועל כן לא יקמו רשעים במישפט
והטאים בעדת עדיקים
ודרך רשעים תאבד
כי ידע יהוה דרך עדיקים
למה רגשו גוים ולאמים יהנו ריק
יתנו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו
ננתקה את מסרתיו ונשלטה ממנו ענתו יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו
אז ידבר אלימו באפו ויחרנו יבהלמו
אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה
שאל ממני ואתנה נזים נחלתך
תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם
יבדו את יהוה ביראה
נשקו ברפן יאנקו ותאבדו דרך כי יבער
מזמור לדוד בברחו מפני אכזש לויס בנו
יהוה מה רבו ערי
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לויס אלהים סלה ואתה יהוה מנו בעדי בבורי ומריס ראשי
קולי אל יהוה אקרא
ויענני מה רקר קדשו סלה
אני שכנתי ואישנה הקיעתי כי יהוה יסמכני לא אירא מרובות עם אשר סביב שתי עלי
קומה יהוה הושיעני אלהי כהכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת
ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה
למענח בננות מזמור לדוד
הרחבת לי חנני ושמיעת פלתי
תאהבון ריק תבקשו טוב סלה
יהוה ישמיע בקראי אליו
על משכבכם ודמו סלה
ובטחו אל יהוה
נסה עלינו אור פניך יהוה
מעתי דגנם ותרשם רבו
בקר אי ענני אלהי ערקי בער
בני איש עד מה כבודי לכלמה
ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
רגזו ואלה חטאו אמרו בלבבכם
זכחו וזבחי ערק
רבים אמרים מי יראנו טוב
נתתה שמחה בלבי
בשלוס יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני

ננתקה את מסרתיו ונשלטה ממנו ענתו יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו
אז ידבר אלימו באפו ויחרנו יבהלמו
אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה
שאל ממני ואתנה נזים נחלתך
תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם
יבדו את יהוה ביראה
נשקו ברפן יאנקו ותאבדו דרך כי יבער
מזמור לדוד בברחו מפני אכזש לויס בנו
יהוה מה רבו ערי
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לויס אלהים סלה ואתה יהוה מנו בעדי בבורי ומריס ראשי
קולי אל יהוה אקרא
ויענני מה רקר קדשו סלה
אני שכנתי ואישנה הקיעתי כי יהוה יסמכני לא אירא מרובות עם אשר סביב שתי עלי
קומה יהוה הושיעני אלהי כהכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת
ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה
למענח בננות מזמור לדוד
הרחבת לי חנני ושמיעת פלתי
תאהבון ריק תבקשו טוב סלה
יהוה ישמיע בקראי אליו
על משכבכם ודמו סלה
ובטחו אל יהוה
נסה עלינו אור פניך יהוה
מעתי דגנם ותרשם רבו
בקר אי ענני אלהי ערקי בער
בני איש עד מה כבודי לכלמה
ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
רגזו ואלה חטאו אמרו בלבבכם
זכחו וזבחי ערק
רבים אמרים מי יראנו טוב
נתתה שמחה בלבי
בשלוס יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני

אמרי האזינה יהוה
הקשיבה לקול שויע מלכי ואלהי
יהוה בקר תשמע קולי בקרא ערך לד ואצפה כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגדך ריע
לא תיגזבו הוללים לנגד עיניך
תאמר דברי כזב איש דמים
ואני ברב חסדך אכזב ביתך
יהוה נחני בעדקתך למען שוורי
כי אין כפיהו נכונה קרבים הוה
האשימם אלהים פלו ממעצתיהם
וישמחו כל חוסי בד לעולם ירגנו ותסך עלימו ויעל צונך אהבי שמך
כי אתה תברך צדיק יהוה
למנחת בנינו על השמינית מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו יעצמי ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה יעזמתי
שוכה יהוה חליצה נפשי הושיעני למען חסדך כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך
ינצתי באנחתי אשחה בכל לילה
עששה מבקש עיני עתקה בכל צורתי סור וממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי
שמע יהוה תחנתי יהוה תפילתי יקח
יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו ורגע
שנינו לדוד אשר שר ליהוה על דברי כושבן ימיני
יהוה אלהי כך חסיתי
הושיעני מכל דרפי והצילני
פן יטרף כארדיה נפשי פרק ואין מצילי
יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עולבנני
ואחלצה צורדי ריקם
אם נמלתי ישלמירע
וכבודי לעפר ישכן סלה
ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי
ועורה אלי משפט צוית
קומה יהוה באפך הנשא בעצבות צורדי
ועדת לאמים תסוכבך ועליה למרום שוכה יהוה ידן עצמים שפטני יהוה כיעדקי וכתמי עילי
יגבר נא ריער שיעים ותכונן צדיק
ובחן לבות וכליות אלהים צדיק
מנני על אלהים מושיעי ישוילב
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום
אם לא ישוב חרבו ילמוש קשתו דרך ויכוננה ולוהכין כלי מות חציו לדלקים יפעל
הנה יחל און והרה עמל וילד שקר
בזכרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד אורה יהוה כיעדקו ואמרה שם יהוה עליון

פסוק ד' וסיג' ובל בלי פסוק אשר אין תמיד "אשפתו בקבר פתוח" גרובם לשונם יחלוקן - שרשי פסוק
שבת ה' בסוף וסיג' רבבות אלפי ישראל "שובה אל כי נאלצוך" שובה יי
חליצה נפשי "שובה יי עד מתי והחזס יל עבדך" שובה יי את שבותכו האליקים בגב " "

י"א אדנינו מה אדיר שמך בכל יום יום
בביתך ואלו מלחמותיך מקדשך את עמך הארץ י"ד הימים י"ב שבת לכסא שופט יבדק
באמונת דליות

למנצח על הגתית מזמור לדוד

יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
מפי עוללים וינקים יסדת עו למען צורדיך
כי אראה שמך מעשה אעבדך
מה אניש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו
תמטילנו כמיני ידך כל שתהתחננו
צפור שמים ודג הים עבר ארחות ימים

למנצח על כות לכן מזמור לדוד

אודה יהוה בכל לב אספרה כל נפלאותך
בשוב אויבי אחור כישלו ויאבדו מפניך
גירת נזים אכדת רשעים שמם מחית לעולם ועד
ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו
ויהי יהוה משגב לדרך משגב לעתות בצרה
זכרו ליהוה ישב ציון הצדוקים עלילותיו כי דרשדמים אתם זכר לא שכח צעקת עניים

חנני יהוה ראה עני משנאי
למען אספרה כל תהלתך בשיערי
טבעו נזים בשחת עישו
נודע יהוה משפט עשה בפעל
ישוכור שיעים לשאלה כל נזים שכחי אלהים כי לא לנצח ישכח אביון תקות עניים תאכזר לעד
קומה יהוה אליע אניש
שיתה יהוה מורה להם ידעו עניים

למה יהוה תעמר ברחוק תעלים לעתות בצרה
תפשו במזמותו חישבו
בגאות רשעים ידלק ענ
כי הלל רשעים על תאות נפשו וביצן בדרך נאץ יהוה ירשע כננה אפן כל יד רש אין אלהים כל מזמותו
יחילו דרכו בכל עת מרום משפטך מנעו
אמר בלבו כל אמוט
אלה פיהו מלא ומרמותך
ישכב במארב חצרים במסתרים
ארכ במסתח בארזה בסוכה יאוב לחטף ענ

ודכה ישור ונפל בעצמו חלכאים
קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח עניים
אמר בלבו כל יד רשע אלהים אמר בלבו לא תדריש
אמר בלבו כל אמוט
אלה פיהו מלא ומרמותך
ישכב במארב חצרים במסתרים
ארכ במסתח בארזה בסוכה יאוב לחטף ענ

והשם יתברך יתברך ויהי עריך
והשם יתברך יתברך ויהי עריך
והשם יתברך יתברך ויהי עריך
והשם יתברך יתברך ויהי עריך

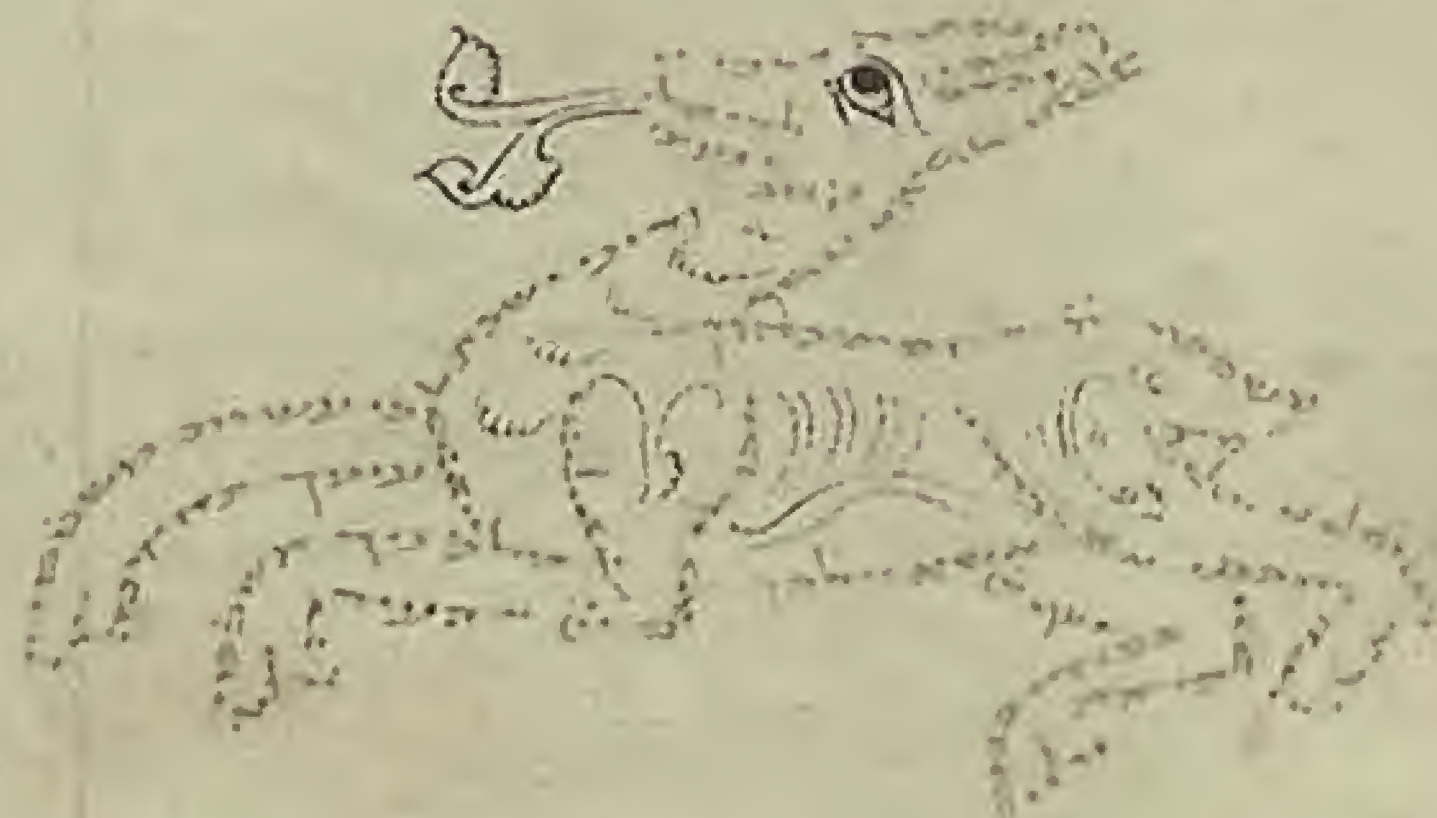
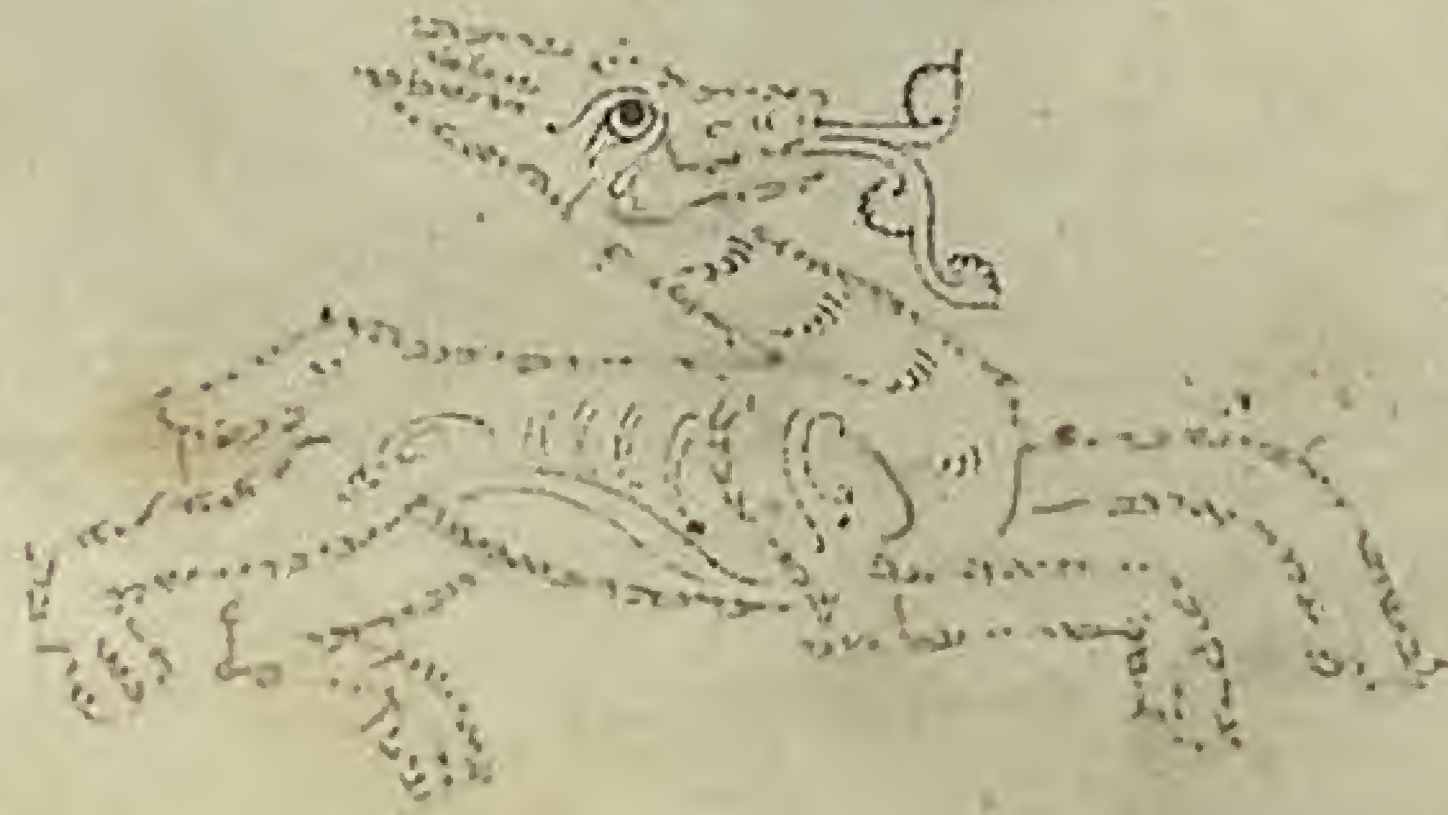

A decorative initial 'B' in a square frame with a leaf above and a teardrop below. The 'B' is in a simple, slightly stylized font. The frame is a square with a double border, one green and one red. At the top is a large, golden leaf with a green stem. At the bottom is a golden teardrop shape with a green outline. The corners of the frame are decorated with small golden circles.

三

לא דגל על לשנו לא עשה לרעה רעה
נבזה בעינו נמאס ואת יראי יהוה יכבד
כספו לא נתן בנשך וישחד על נקי
מסתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בכך
אמרת ליהוה אדני אתה טובתני כל עליך
ירבו יעצותם אחר מהרו כל אסיד נסכים מדם וכל אשא את שמחתם על שפתי
יהוה מנת חלקי וכוכי אתה תומיך גורלי
אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי שויתי יהוה לפני תמיד כי מימיני כל אמוט
לכן שמח לבי וצל כבודי אף בשרי ישכן לבטח כי לא אתעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות ישחת
תודיעני ארח חיים שבע שמחות
תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפילתי בלא שפתי מרמה
מלפניך משפט יצא
בחנת לבי פקדת לילה צרפתי
לפעולות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פרייך תמך אשרי במיעלותיך כל נמטו פעמי
אני קראתיך כי תענני אל הטאונך לישמע אמרת יהפלה חסידך מושיע חסידים ממתקוממים בנימין
שמרני כאישון בתי עין בעל כנפך תסתירני
חלבמוסגרו פינו דברו בנאותי אשרנו יתה סבבנו יעניהם ישיחו לנטות בארץ
דמינו באריה יכסף לטרף
קומה יהוה קדמה פניו הכריענו
ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפניך תמלא בטנם ישבוע בנסוה נחיו יתוס לעליותם
אני בעדק אחזה פניך
למנצח לעצב יהוה לדוד
אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו נכף כל איביו ומיד שאול
ויאמר ארחמך יהוה חזק יהוה סליע ומצודתי ומפלטי אלי יגור אחסה בו מעי וקרן ישיעי משגי
מהלל אקרא יהוה ומן איבי אוישע
חבלי שאול סבבנו
בערלי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי וישועתי לפניו תבוא באזניו
ותנעש ותריע ש הארץ ומוסדי
עלה עשן באפו ואיש מפיו תאכל נחלים בערו ממנו ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו
וידכב על כרוב ויעף וידא על כנפיו דוח ישתחשך סתרו סביבותיו סבתו חשכתמים עבי שחקים
מננה נגדו עביו יעברו
ברד ונחלי אש

לא ימלא את ימיו... כי שבעת ימים ימלא את ידיו... אשר לא ימלא את ימיו... אשר לא ימלא את ידיו... אשר לא ימלא את ידיו...

גם עבדך נהר בהם כשמוס עקבובי
גם מזדים חשך עבדך אלימילובי
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
למנצח מזמור לדוד
יגעך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב
זכר כל מנחתך ויעולתך ידשנה סלה
נרננה ביישועתך וכשם אלהינו נרגל
עתה ידעת כי הושיע יהוה משיחו
אלה ברכב ואלה כסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה ברעיוננו קמנו ונתעורר:
יהוה הושיע המלך
למנצח מזמור לדוד
יהוה בעוזך ישמח מלך וכיישועתך מהיגל מאד: תאות לבו נתתה לו וארישת שפתיו כל מנצח
סלה: כי תקדמנו ברכות טוב
חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: גדול כבודו ביישועתך הוד והוד תשובה עליו
כי תישיתו ברכות לעד תחדו כשמהה את פנך: כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון כל ימיו
תמצא ידך לכל איביך
תשיתמו כתנור איש לעת פנך יהוה באפו יכלעם ותאכלם איש פרימו מארץ תאבד וזרעו
מכני אדם: כינטו עליך רעה
כי תשיתמו ישכם במיתריך תכונן על פניהם: רומה יהוה בעוזך נשירה ונמרה נבורתך
למנצח על אילת השחר מזמור לדוד
אלי אלי למה עזבתני
אלהי אקרא וזמסול אתענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטנו:
ואנכי תוליעתולא איש חרפת אדם ובוזי עם: כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעוראיש
גל אל יהוה יפלטו יעילהו כי חפץ בו:
עליך השלכתי מרחם מכטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר
סכבנו פריס דבים אכירי בשן כתרונ:
כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
יבש כחרש כחי ולישוני מדבק מלקוחי
כי סכבנו כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי יד ורגלי: אספר כל עצמותי המה יביטו יראו כי
יחלקו בני להם ועל לבושי יפילו גורל:
ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה:

שם יט אלהינו... בעוזך... חיים וחסד עשית עמדי... אלהי אקרא וזמסול אתענה... אלהי אקרא וזמסול אתענה...

ומקום עמדה וס"מ 4 וס"מ 4
לפאר מקום מקדשי... ומקום משכן כבודך... ומקום העדק שמה הרשע...
וכרא לאה כ עמדה... וס"מ 4 וס"מ 4

טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך:
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו:
מזה ראיש ירא יהוה יורנו בדרך יכחר:
סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם:
פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
ראה עני ועמלי וישא לכל חטאתי:
שמרה נפשי והצילני אל אכוש כי חסיתי בך:
פרה אלהים את ישראל
לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד
בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי:
לא ישכתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אנוא:
ארחץ בנקיון כפי ואסכבה את מזבחך יהוה:
יהוה אלהי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי:
אשר בידים זמה וימנם מלאה שחד:
רגלי עמדה במישור
לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוזי ממי אפחד
בקרב עלי מריצים לאכל את בשרי
ערי ואיבי ליחמה כשלו ונפלו
אסתחנה עלי מחנה לא ייראלכי אסתקום
עלי מלחמה בזאת אני בטח
אחת ישאלתי מאת יהוה אתה אבקש שנותי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנועם יהוה ולבקר
בהיכלו: כי יעפנני בסוכה כיום רעה
יסתירני בסתר אהליו בעור ירום מע
ועתה ירום ראשי על איבי סביבתי ואזנחה נאהלו זנחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה
שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני:
לך אמר לבי בקשופני את פנך יהוה אבקש:
אל תסתור פנך ממני אל תטבאף ענך עזרת היית אל תטישני ואל תעזבני אלהי ישעי
אל תסתור פנך ממני אל תטבאף ענך עזרת היית אל תטישני ואל תעזבני אלהי ישעי
כי אני ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען ישודדי
אל תתנני בנפש ערי
לולא האמנתי לראות בטוב
קוה אל יהוה חזק ויאמין לבך
לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור
שמע קול תחנוני בשועי אליך
בנשאי ידי אל דביר קדשך
אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און
דברי שלום עסר עיהם ורעה בלבכם
תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב נמולם להם

אוימה... וס"מ 4 וס"מ 4
אוימה... וס"מ 4 וס"מ 4
אוימה... וס"מ 4 וס"מ 4
אוימה... וס"מ 4 וס"מ 4

והוא אל אנושה כי קראתך בשווישעים ידמו לשאול
תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק
מהרב טובך אשר צפת ליראך פעלת
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש
ברוך יהוה כי הפליא
ואני אמרתי בחפזי נצחתי מעד עיניך
אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצח יהוה
חזקו ויאמין לבכם
לדוד משכיל אשרי נשוי פשע נכסוי חטאה
ואין ברוחו רמיה
כי החרשתי בלוי עיני נשאתי כל היום כי יומסו לילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיין סלה
חטאתי אודי יען ועיני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשיעתי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה
על זאת תפלל כל חסיד אליך לעת מצוא
אתה סתר לי מצורתי ונפלטת סוככתי סלה: אישכילך ואורך בדרך זו תלך אינני עילך עיני
אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
וכים מכאבים לרשע והנפשו ביהוה חסד יסוככנו: שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרננו כל ישראל
וננו צדיקים ביהוה לישירים נאווה תהלה

האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: יהוה אל אנושה כי קראתך בשווישעים ידמו לשאול
תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק
מהרב טובך אשר צפת ליראך פעלת
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש
ברוך יהוה כי הפליא
ואני אמרתי בחפזי נצחתי מעד עיניך
אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצח יהוה
חזקו ויאמין לבכם
לדוד משכיל אשרי נשוי פשע נכסוי חטאה
ואין ברוחו רמיה
כי החרשתי בלוי עיני נשאתי כל היום כי יומסו לילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיין סלה
חטאתי אודי יען ועיני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשיעתי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה
על זאת תפלל כל חסיד אליך לעת מצוא
אתה סתר לי מצורתי ונפלטת סוככתי סלה: אישכילך ואורך בדרך זו תלך אינני עילך עיני
אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
וכים מכאבים לרשע והנפשו ביהוה חסד יסוככנו: שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרננו כל ישראל
וננו צדיקים ביהוה לישירים נאווה תהלה
הודו ליהוה ככנור כנבל עשור זמרו לו
כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה
בדבר יהוה שמים נעשו וכרוח פיו כל צבאם
יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל
יהוה הפיר עת צמים הנא מחשבת עמים: ענת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור
אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם כחר לחלה לו: משמים הכיט יהוה ראה את כל בני האדם
ממכון שבתו השניח אל כל יושבי הארץ
אין הסלך נישע כרבחיל גבור לא ינצל כרבח: להציל ממות נפשם ולחיותם כריצ
הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו:
נפשנו חבתה ליהוה עורנו ומגננו הוא:
יהי חסדך יהוה עלינו
לדוד בשנתו את טעמו לפני אבימלך ויגרישו וילך
אכרטה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו כפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמיעו עיני וישמחו
גדלו ליהוה אתי ועוממה שמו יחדו: דרשתי את יהוה ויענני ומכל מצורתי הצילני

הבין קל וסימל והיה דק וזועה והכלבים עני נפש ושאולת לך הבין לשמע משפט
חכמת ערום הבין דרכו אל תהיו כסוס כפרד עין הבין כל טרונם יהוה כלביא שאלן חכמות לסוסים
לשרים וסימל רננו צדיקים ביהוה זרח בחשך אור לשרים יצפן לשרים ונשיה מן

רעה עמך בשבטך רעה את צאן ההרעה רעה את צאן ההרעה רעה את צאן ההרעה
רעה עמך בשבטך רעה את צאן ההרעה רעה את צאן ההרעה רעה את צאן ההרעה
רעה עמך בשבטך רעה את צאן ההרעה רעה את צאן ההרעה רעה את צאן ההרעה

כי החליק אליו בעינו למצא ענו לשנא: דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב
און יחשב על משכנו יתיצב
יהוה בהשמים חסדך
עזרתך כהררי אל משפטך תהום ובה
מה יקר חסדך אלהים ובע אדם כצל כנפך יחסיון: ירוין מדין ביתך ונחל עדנדך תשקם
פי עמך מקור חיים באורך נראה אור:
אל תבואני רגל נאווה וירדשעים אל תנדני:
לדור אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה
כי כחציר מהרה ימלו
בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה:
גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה:
דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר
הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע
ועוד מעט ואין רשע והתכוננת על מקומו ואיננו: וענוים ירשו ארץ והתענונו על רב שלום
זמם רשע לעדיק וחרק עליו שניו:
חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
חרבם תבוא כלבם וקשתותם תשברנה:
כיוצות רשעים תשברנה וסומך עדיקים יהוה: ירע יהוה ימיתמים ונחלתם לעולם תהיה:
לא יבשו בעת רעה
כירשעים יאכדו ואכי יהוה כיקר כרים כלוב עשן כלו: לזה רשע ולא ישלם ועדיק חונן וטתן
כי מכרכו ירשו ארץ ומקלליו יכרתו:
כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: נער הייתי גם זקנתו לא ראיתי עדיק נעוב וזרעו מבקש לחם
כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה:
כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו
עדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה:
תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו
יהוה לא יעזבנו בידו ולא
קוה אל יהוה וישמר דרכו וירוממך לרשת
ראיתי רשע עריץ ומתערה כאורח רענו:
שמרתם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: ופשיעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה
ותשוועת עדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה

והתענונו על רב שלום
זמם רשע לעדיק וחרק עליו שניו:
חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
חרבם תבוא כלבם וקשתותם תשברנה:
כיוצות רשעים תשברנה וסומך עדיקים יהוה:
ירע יהוה ימיתמים ונחלתם לעולם תהיה:
לא יבשו בעת רעה
כירשעים יאכדו ואכי יהוה כיקר כרים כלוב עשן כלו:
לזה רשע ולא ישלם ועדיק חונן וטתן
כי מכרכו ירשו ארץ ומקלליו יכרתו:
כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: נער הייתי גם זקנתו לא ראיתי עדיק נעוב וזרעו מבקש לחם
כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה:
כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו
עדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה:
תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו
יהוה לא יעזבנו בידו ולא
קוה אל יהוה וישמר דרכו וירוממך לרשת
ראיתי רשע עריץ ומתערה כאורח רענו:
שמרתם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: ופשיעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה
ותשוועת עדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה

והתענונו על רב שלום זמם רשע לעדיק וחרק עליו שניו: חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם חרבם תבוא כלבם וקשתותם תשברנה: כיוצות רשעים תשברנה וסומך עדיקים יהוה: ירע יהוה ימיתמים ונחלתם לעולם תהיה: לא יבשו בעת רעה כירשעים יאכדו ואכי יהוה כיקר כרים כלוב עשן כלו: לזה רשע ולא ישלם ועדיק חונן וטתן כי מכרכו ירשו ארץ ומקלליו יכרתו: כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: נער הייתי גם זקנתו לא ראיתי עדיק נעוב וזרעו מבקש לחם כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו עדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה: תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו יהוה לא יעזבנו בידו ולא קוה אל יהוה וישמר דרכו וירוממך לרשת ראיתי רשע עריץ ומתערה כאורח רענו: שמרתם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: ופשיעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה ותשוועת עדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה

בית אלהים ויהאיש מיכה לו בית אלהים ויהאיש מיכה לו בית אלהים ויהאיש מיכה לו בית אלהים

ה זכר

כ

ל

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

ל

לא

לב

כפר אתה למען עמך למען תצדק בדברך - החפץ לשדו בו תצדק
ועתה חשיבה נפשי משפחה - חשיבה לי ששון ששון

נא

נב

נז

פִּיךָ שֶׁלַחַת בְּרִיעַה וְלִשְׁוֹן תַּעֲמִיד מְרֻמָּה:
אֵלֶּה יַעֲשִׂיתָ וְהַחֲרִישְׁתִּי דְמִית הָיִיתָ אֵהִיָּה כְמוֹךְ
כִּינוּ נָא זֹאת שִׁכְחִי אֵלֹהֶה
זִכְרָה תִּזְכֹּר יִכְבְּדֶנִי וְיִסַּס דֶּרֶךְ

למנצח מזמור לדוד

בְּבוֹא אֱלֹהֵינוּ נִתֵּן הַנְּבִיא כְּאִשְׁרָא אֶל בְּתִישְׁבִּיעַ
הִרְבָּה כִּכְסֵּנִי מִעֵינֵי וּמַחֲטָאתִי טָהַרְנִי:
לֵךְ לְבָרֶךְ חֲטָאתִי וְהִרְעֵבֵנִי עֵשִׂיתִי
הֵן בְּעֵוֹן חֹלֵלְתִי וְכַחֲטָא יַחֲמִתֵּנִי אִמִּי: הֵן אִמְתַּחֲפֶצֶת בְּטָחוֹת וְכִסְתָּם חֲכָמָה תִּזְדַּיֵּעַנִי
תַּחֲטָאנִי כְּאִזְכֹּב וְאִטְהַר תִּכְבַּסֵּנִי וּמִשְׁלֵל אֶלְכִּין:

הַסְתַּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי וְכָל יַעֲוֹנֹתֵי מַחֲהָ:
אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֶל תִּקַּח מִמֶּנִּי:
אֶל מִדֵּה פִּשְׁעִים דְּרִכְךָ וְחֲטָאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ:
תִּרְנָן לִישׁוֹנֵי עֲדָקְתְּךָ:

כִּי לֹא תִחַפֵּץ זִכְרָה וְאִתְּנָה
זִכְחִי אֱלֹהִים רוּחַ נְשִׁכְרָה לְבִנְשִׁכְרָה
הַטִּיבָה בְּרִיעוֹןךָ אֶת צִיּוֹן
אִז תִּחַפֵּץ זִכְחִי עֲדָקְתְּךָ וְכָלִיל

למנצח משכיל לדוד

בְּבוֹא דָאֵן הָאֲדָנִי וְיִגְד לִישְׁאֹל וְיִאֲמַר לוֹ
מִה תִּתְהַלֵּל בְּרִיעַה הַנּוֹבֵר חֶסֶד אֶל כָּל הַיּוֹם:
אֶהְיֶה רֵעַ מְטוֹב יִשְׁקֹר מְדַבֵּר עֲדָקָה סֵלָה:
גַּם אֵל יִתְצַד לִנְעֹחַ יַחֲתֵךְ וְיִסְחָךְ מֵאֵהֶל

וְיִרְאוּ עֲדִיקִים וְיִרְאוּ וְעִלּוּ יִשְׁחַקוּ: הֵנָּה הַנּוֹבֵר לֹא יִשִּׁים אֱלֹהִים מִעֵזוֹ וְיִכְטֹחַ בְּרִיבֵי עֵשֶׂר וְיַעֲבֹהוּ:
וְאִנִּי כִזִּיתִי עֵינַי בְּבֵית אֱלֹהִים
אִוֹדֵךְ לִיעֹלָם כִּי עֵשִׂיתָ וְאִקְוָה

למנצח על מחלת משכיל לדוד

אִמְרָה נָבֵל בְּלָבוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ
אֱלֹהִים מִשְׁמִים הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם
כָּלוּ סָנִי יַחֲדוּ נִאֲלָחוּ אֵין עֵשֶׂה טוֹב
הֲלֹא יִדְעוּ פִּעְלִי אִזֵּן אֲכִלִי עָמִי

וְהַתְעִיבוּ עוֹל אֵין עֵשֶׂה טוֹב
לִרְאוֹת הִישִׁי מִשְׁכִּיל דְּרִישׁ אֶת אֱלֹהִים
אֵין גַּם אֶחָד
אֲכָלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קִרְאוּ

וְיִלְחֲמוּ אֶת הַעֲרֵבָה לִפְנֵיךְ " אֵל תִּתְהַלֵּל בְּרִיעַה הַנּוֹבֵר חֶסֶד אֶל כָּל הַיּוֹם " שִׁוְרֵךְ טוֹב
לִפְנֵיךְ " אֵל תִּתְהַלֵּל בְּרִיעַה הַנּוֹבֵר חֶסֶד אֶל כָּל הַיּוֹם " שִׁוְרֵךְ טוֹב לִפְנֵיךְ
לִפְנֵיךְ " אֵל תִּתְהַלֵּל בְּרִיעַה הַנּוֹבֵר חֶסֶד אֶל כָּל הַיּוֹם " שִׁוְרֵךְ טוֹב לִפְנֵיךְ
לִפְנֵיךְ " אֵל תִּתְהַלֵּל בְּרִיעַה הַנּוֹבֵר חֶסֶד אֶל כָּל הַיּוֹם " שִׁוְרֵךְ טוֹב לִפְנֵיךְ

וְגַם אֵם אֲנִי וְגַם אֵם הָאֵם דְּרַחֲמֵי בְּרִיתוֹ וְגַם אֵם הָאֵם דְּרַחֲמֵי בְּרִיתוֹ וְגַם אֵם הָאֵם דְּרַחֲמֵי בְּרִיתוֹ
וְגַם אֵם הָאֵם דְּרַחֲמֵי בְּרִיתוֹ וְגַם אֵם הָאֵם דְּרַחֲמֵי בְּרִיתוֹ וְגַם אֵם הָאֵם דְּרַחֲמֵי בְּרִיתוֹ

אלהים אל תרחק ממני
כִּשְׁנוּ יָכֹל שְׁטֵנִי נִפְשִׁי יִצְטוּ
וְאֵנִי תָמִיד אֵיחָל
פִּי סָפַר עֲדָקְתְּ כָּל הַיּוֹם תִּשְׁוֶיעַתְךָ
אֲטֹא בְּנִבְרוֹת אֲדֹנִי יְהוָה אֲזִכִּיר עֲדָקְתְּ לִכְדּוֹד אֱלֹהִים לִמְדַתִּי מִנְעֹרִי וְיַעַד הֵנָּה אֲנִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ
וְגַם יַעַד זִקְנָה וְיִשְׁעֵהָ אֱלֹהִים אֵל תִּעֲבֹכֵנִי עַד אֲנִיד זְרוֹעֶיךָ לְדֹר לְכָל יוֹם אֲנִיד וְנִבְרַתְךָ
וְעֲשִׂיתָ לִּי לֹת אֱלֹהִים מִיִּכְמוֹךָ
אֲשֶׁר הִרְאִיתָנִי עֲרוֹת רִבּוֹת וְרֵעוֹת תִּשְׁבַּח תִּרְדֵּינִי וּמִתְרַחֲמֹת הָאָרֶץ תִּשְׁבַּח תִּעֲלֵנִי
תִּרְבֵּי עֲלִיתִי וְתִסְבַּח תִּנְחַמְנִי וְגַם אֲנִי אֲוִיד בְּכָל יוֹם אֲמַתְךָ אֱלֹהִי אֲזַמְרָה לְךָ בְּנִבְנוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
תִּרְנְנָה יִשְׁפֹּתִי כִּי אֲזַמְרָה לְךָ
גַם לִשְׁוִנֵי כָּל הַיּוֹם תִּהְיֶה עֲדָקְתְּ
לִישְׁלֵמָה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ הַתֵּן וְעֲדָקְתְּ לְבֶן מֶלֶךְ
יִדִּין עֲמָךְ בְּעֶדֶק וְיַעֲנִיךָ בְּמִשְׁפָּט
יִשְׁפֹּט יַעֲנִי יַעֲנֵם וְיִשְׁיֵעַ לְבָנֵי אֲבִיּוֹן וְיִדְכָּא יַעֲשֶׂק וְיִדְאֹךְ יַעֲנֵם שְׁמִי שׁוֹלֵם וְלִפְנֵי יְהוָה דּוֹרִים
יִרְדַּם מִטֵּר עַל גַּן עֲרֵבִים וְזֵרֵף אֶרֶץ
וְיִרְדַּם מִיָּם עַד יָם וּמִנְהַר עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ
מֶלֶךְ תִּרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יִשִּׁיבוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִּים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ
יַחַס יַעֲלֵ דָל וְאֲבִיּוֹן וּנְפִשׁוֹת אֲבִיּוֹנִים וְיִשְׁיֵעַ מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס יַעֲלֵ נֶפֶשׁ וְיִקְרַד דָּמָם בִּיעֲנִיו
וְיַחֲוִי וְיִתֵּן לוֹ מִזֶּהָב שֶׁבַע וְיִתְפַּלֵּל כִּיעֲרוֹ
יְהִי נֶסֶת כֹּר בְּאֶרֶץ בְּרָאשׁ הָרִים יִרְעֵשׁ כְּלִכְנוֹן פְּרִיּוֹ וְיִצְעִצוּ מִיַּעַר כִּיעֲשֶׁב הָאָרֶץ
וְיִתְכַבְּדוּ כָּל גּוֹיִם יִשְׁאֲרֶהוּ
יַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת לְכָדוֹ
כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמֵן וְאֲמֵן
דּוֹד בֶּן יִשִּׁי

אלהי לעזרתי חישה
חרפה וכלמה מכקשי ריעתי
והוספתי על כל תהלתך
כי לא ידעתי ספרות
אטא בנברות אדני יהוה אזכיר עדקתך לכדוד אלהים למדתע מעעורי ויעד הנה אניד נפלאותך
וגם עד זקנה וישעה אלהים אל תעובני עד אניד זרועך לדור לכל יבוא נבורתך
יעשית גלות אלהים מיכמוך
אשר הראיתני ערות רבות ורעות תשוב תרדני ומתרחמות הארץ תשוב תעלני
תרכב עלי ותרסב תנחמני וגם אני אודך בכל יום אמתך אלהי אזמרה לך בנבור קדוש ישראל
תרננה שפתי כי אזמרה לך
גם לשוני כל היום תהנה עדקתך
לשלמה אלהים משפטך למלך הן ועדקתך לבן מלך
ישא אלהים שלום ליצם וגביעות בעדקה
ישפט יעני יעם וישיע לבני אביון וידכא יעשק וידאוך יענעם שמי שולם ולפני ירח דור דורים
ירד כמטר על גן ערבים וזרף ארץ
וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ
מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו
וישתחו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו
יחס יעל דל ואביון ונפשות אביונים וישיע מתוך ומחמס יעל נפש ויקרדם ביעניו
תמיד כל היום יברכנהו
יהי נסות כר בארץ בראש הרים ירעש כלכנון פריו ויצעצו מיצר כעשב הארץ
ויתכבדו כל גוים יאשרהו
יעשה נפלאות לכדו
כבודו את כל הארץ אמן ואמן
דוד בן ישי

יִמְשֹׁלוּ מִיָּם עַד יָם וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם
וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם
וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם וְיִשְׁפֹּטוּ מִיָּם עַד יָם

וְכָל בְּנֵי לְוִי וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּנֵי מִצְרָיִם וְכָל בְּנֵי אֲרָם וְכָל בְּנֵי חֵם וְכָל בְּנֵי שֵׁט וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּנֵי מִצְרָיִם וְכָל בְּנֵי אֲרָם וְכָל בְּנֵי חֵם וְכָל בְּנֵי שֵׁט

וְכָל בְּנֵי לְוִי וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּנֵי מִצְרָיִם וְכָל בְּנֵי אֲרָם וְכָל בְּנֵי חֵם וְכָל בְּנֵי שֵׁט וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּנֵי מִצְרָיִם וְכָל בְּנֵי אֲרָם וְכָל בְּנֵי חֵם וְכָל בְּנֵי שֵׁט

וְכָל בְּנֵי לְוִי וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּנֵי מִצְרָיִם וְכָל בְּנֵי אֲרָם וְכָל בְּנֵי חֵם וְכָל בְּנֵי שֵׁט וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּנֵי מִצְרָיִם וְכָל בְּנֵי אֲרָם וְכָל בְּנֵי חֵם וְכָל בְּנֵי שֵׁט

מזמור לאסף אך טוב ליהם לברי לב

כי קנאתי כהוללים שלום רשעים אראה
בעמל אניש אינמו וינס אדם לא ינני
ינא מחלב ענימו עברו משכיות לב
ישתו כשמים פיהם ולישונם תהלך בארץ
ואמרו איכה ידעאל ויש דיעה ביצרון
אך דיק זכיתי לבכי וארחץ בנקיון כפי
אם אמרת אספרה כמו הנה דור בניך בעדתי
עד אנוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם
איך היו לי שמה כרגע ספוטמו מן בלהות
כי תחמין לבכי וכליותי אי שתונן
ואני תמיד עמך אחות ביד ימיני
מילי כשמים וינמך לא חפצתי בארץ
כי הנה רחוק יאבדו היצמחה כל זונה ממך
ואני קרבת אליהם ליטוב שתי באלהים בארני יהוה
מי שכל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך כצאן מרעיתך
זכר יצחק קנת קדם גאלה שבט נחלתך
הרימה פעמך למישאות נצח
ישאני צורריך בקרב מועדך שמו אותם אתות
ועת פתוחיה יחד ככשיל וכלפות יהלמון שלחו נאש מקדשך לארץ חללו מישכן שמך
אמרו בלבם ננס יחד
אתותינו לא דאנו אין עוד נביא
עד מתי אלהים יחרף צר ינאין אויב שמך לנצח
ואלהים מלכי מקדם פעל ישויעת בקרב הארץ אתה פוררת כיעך ים שברת ראשי תנננס על המים
אתה רצעת ראשי לויתן
אתה בקיעת מעין ונחל אתה הובישת נהרות איתן לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור וישמש
אתה היצבת כל גבולות ארץ
זכר זאת אויב חרף יהוה וינס נכל נאצו שמך אלתתן לחית נפש תורך חית עניך אל תשכח לנצח
הבט לברית כי מלאו
אליי שברך נכלם עני ואניון יהללו שמך קומה אלהים ריכה ריכך זכר חרפתך מני נכל כל היום
אל תשכח קול צורריך
ישאון קמך יעלה תמיד

ואני כמיעט נטוי רגלי כאין שנכה אישרי
כי אין הרצנות למותם ובריא אולם
לכן ענקתמו נאווה יעטף שית חמס למו
ימיקו וידברו ברע עישק ממרום ידברו
לכן ישיב עמו הלם ומי מלא ימינו למו
הנה אלה רשעים וישלוי עולם הישנו חיל
ואהי ננויע כל היום ותוכחתי לבקרים
ואחישנה לדיעת זאת עמל היא ביני
אך נחלקות תישית למו הפלתם למישאות
נחלום מהקין אדני בעיר ילמס תבוה
ואני בער ולא אדני ענהמות הייתי עמך
ביצנתך הנחני ואחר כבוד תקחני
כלה שארי ולבכי צור לבכי וחלקי אלהים לעולם
כי הנה רחוק יאבדו היצמחה כל זונה ממך
ואני קרבת אליהם ליטוב שתי באלהים בארני יהוה
מי שכל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך כצאן מרעיתך
זכר יצחק קנת קדם גאלה שבט נחלתך
הרימה פעמך למישאות נצח
ישאני צורריך בקרב מועדך שמו אותם אתות
ועת פתוחיה יחד ככשיל וכלפות יהלמון שלחו נאש מקדשך לארץ חללו מישכן שמך
אמרו בלבם ננס יחד
אתותינו לא דאנו אין עוד נביא
עד מתי אלהים יחרף צר ינאין אויב שמך לנצח
ואלהים מלכי מקדם פעל ישויעת בקרב הארץ אתה פוררת כיעך ים שברת ראשי תנננס על המים
אתה רצעת ראשי לויתן
אתה בקיעת מעין ונחל אתה הובישת נהרות איתן לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור וישמש
אתה היצבת כל גבולות ארץ
זכר זאת אויב חרף יהוה וינס נכל נאצו שמך אלתתן לחית נפש תורך חית עניך אל תשכח לנצח
הבט לברית כי מלאו
אליי שברך נכלם עני ואניון יהללו שמך קומה אלהים ריכה ריכך זכר חרפתך מני נכל כל היום
אל תשכח קול צורריך
ישאון קמך יעלה תמיד

וְכָל בְּנֵי לְוִי וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּנֵי מִצְרָיִם וְכָל בְּנֵי אֲרָם וְכָל בְּנֵי חֵם וְכָל בְּנֵי שֵׁט וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּנֵי מִצְרָיִם וְכָל בְּנֵי אֲרָם וְכָל בְּנֵי חֵם וְכָל בְּנֵי שֵׁט

למנצח

למניצח אל תשחת מזמור לאסף ישי

הוֹדִינוּ לךָ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וקִרְבֵּנוּ שְׁמֶךָ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט
 נַמְגִּים אֶרֶץ וְכָל יֹשְׁבֶיהָ אֲנִי תִכְנֵתִי עֲמוּדִיהָ סֶלָה
 אָמַרְתִּי לַהֲוֹלָלִים אֵל תִּהְיוּ וּלְרִשְׁעִים אֵל תִּרְיֹמוּקֶרֶן אֵל תִּרְיֹמוּ לַמְרוֹם קִרְוֹכֶם תִּדְבְּרוּ בִּצְוֹאֵר עֵתָךְ
 כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעֲרֹב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יִשְׁפִּיל זֶה יִרֶם
 כִּי כֹס בְּיָד יְהוָה וְיֵין חֹמֶר מִלֹּא מִסֶּךָ וְיֵגֶר מִזֶּה אֲךָ יִשְׁמְרֶיהָ יִמְצֹא יִשְׁתּוּ כָל רִשְׁעֵי אֶרֶץ
 וְאֲנִי אֲנִיד לַעֲלֹם אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וְכָל קִדְנֵי רִשְׁעִים אֲנָדֵעַ תִּרְוּ מִמֶּנָּה קִרְנוֹת צִדִּיק
 לַמִּנְצָח בְּנִצְנֹת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר

נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו:
שמה שבר ושפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה:
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם
מניעתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס:
מִשְׁמִים הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יִרְאֶה וְשִׁקְטָהּ בְּקוֹם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אֶרֶץ סֵלָה
כִּי חֲמַת אָדָם תִּדְדָךְ
נִדְרוּ וְשִׁלְמוּ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל סִבְיָיו יִבְלֻ שֵׁי לְמוֹרָא יִבְעַר רוּחַ נִגְדִים נִרְאֵה לְמַלְכֵי אֶרֶץ
לְמַנְעָה עַל יְדֵיתוֹן לְאַסֵּף מִזְמוֹר

קולי אל אלהים ואני עקה
ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נצרה
אזכרה אלהים ואהמיה אישיחה ותתעטף רוחי סלה
אחות שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר
חשכתי ימים מקדם שנות עולמים
אזכרה נצנתי כלילה עם לבבי אישיחה ויחפש רוחי
הלי עולמים יזנה יהוה ולא יסיף לריצות עוד
השכח חנות אל אם קפין כאף רחמיו סלה
אזכיר מערליה כי אזכרה מקדם פלאך
אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים
נאלת בזרוע עמך
ראוך מים אלהים ואוך מים יחילו
זרמו מים עבות קול נתנו שחקים
קול רעמך בגלגל האירו כרקים תכל
ביום דרכך וישבילך במים רבים
נחית כיצאן עמך
מִשְׁכִּיל לְאַסָּף הָאֲזִינָה עַמִּי תוֹרַתִּי הָטוּ אֲזַנְכֶם לֵאמֹר יִפִּי

גַּבַל וַעֲמֹן וַעֲמֶלֶק פְּלִישַׁת עַם יִשְׂבִּי עֹזֶר׃ גַּם אִשׁוּר נָלוּהָ עִמָּם הַיּוֹזְרוֹעַ לִבְנֵי לֹוֹט סֵלָה׃
 עֲשֵׂה לָהֶם כַּמְדִּין כַּסִּיכָא כִּיבִין בְּנַחֲלֵי קִישׁוֹן׃ נִשְׁמְדוּ בַּעֲזֵן דָּאֵר הַיּוֹדֵם לָאֲדָמָה׃
 שִׁיתָמוּ נְדִיבָמוּ כִּיעֲרָב וְכֹזָאב וְכֹזָבָה וְכִצְלָמֵנֵעַ כָּל נַסִּיכָמוּ׃ אִשְׁרֵי אָמְרוּ נִרְשָׁה לָנוּ אֵת נִאֲוֹת אֱלֹהִים׃
 אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כִּנְלָל כִּקֵּשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃ כֹּאֵשׁ תִּכְעַר יַעַר וְכֹל הִנְהָלָה שְׁהִרִים׃
 כֹּז תִּרְדָּפָם כֹּס עֵרֶךְ וְכֹסוּפָתֶךָ תִּנְהַלֵּם׃ מֵלֹא פְנֵיהֶם קִלּוֹן וִיבָקֵשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה׃
 יִכְשׁוּ וִיבָהֲלוּ עַד יַעַר וִיחַפְּרוּ וִיאֲבֹדוּ׃ וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה יִשְׁמַךְ יְהוָה לְכֹדֶךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ׃
 לִמְנַעַתָּה עַל הַנְּתִיתָ לִבְנֵי קֶרֶחַ מִזְמוֹר׃

מה ידידות משכנותיך
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי
גם צפור מצאה בית ודרור
ואלהי אשר יושבי ביתך
עברי בעמק הבכא מעין
ילכו מחיל אלחיל
יהוה אלהים עבדות שמיעה תפלת
מגננו ראה אלהים
כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רישע
כי שמי שומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה
יהוה עבדות

למנצח לבני קרח מזמור
רצית יהוה ארצך שבת שבות ייעקב
אספת כל עברתך הישיבות מחרון אפך
הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר
הראנו יהוה חסדך
אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום
אך קרוב ליראיו ישיעו לשכן כבוד בארצנו
אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף
צדק לפניו יהלך
תפלה לדוד הטה יהוה אזנך יענני כי יעני ואביון אני
אתה אלהי הבוטח אליך
שמרה נפשי כי חסיד אני הוישע עבדך
חנני אדני כי אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אישא
כי אתה אדני טוב וסלח
ורב חסד לכל קראיך

וְהָיָה שֶׁכֵּן יִשְׁמַח בְּעֵשֶׂת יָמָיו וְכֵן יִשְׁמַח בְּעֵשֶׂת יָמָיו וְכֵן יִשְׁמַח בְּעֵשֶׂת יָמָיו
וְכֵן יִשְׁמַח בְּעֵשֶׂת יָמָיו וְכֵן יִשְׁמַח בְּעֵשֶׂת יָמָיו וְכֵן יִשְׁמַח בְּעֵשֶׂת יָמָיו

Year	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908	1909	1910	1911	1912	1913	1914	1915	1916	1917	1918	1919	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	2100
1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908	1909	1910	1911	1912	1913	1914	1915	1916	1917	1918	1919	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	2100	

כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אבין זרעך ונבית לדרך ודור כסאך סלה :
 ויורו שמים פלאך יהוה
 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בכני אלים: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל
 סביביו: יהוה אלהי עבדות מי כמוך חסין יה
 ומונתך סביבותיך
 אתה מושל בנאות הים
 אתה דכאת כחלל רחב
 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמן
 ידננו: לך זרוע עם גבורה
 יצדק ומישפט מלון כסאך חסד ואמת יקדמו פנך: אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור
 פנך יהלכון: בשמך יגליון כל היום
 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו:
 אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי יער על גבור הרימותי בחור מעם
 מצאתי דוד עבדי בשמן קדוש מישחתיו:
 לא ישיא אויביו וכן יעלה לא יעננו:
 ואמונת וחסדי עזמו ובשמי תרום קרנו:
 הוא יקראני אבי אתה אלהי וצור ישועתי:
 לעולם אישמור לך חסדי וברית נאמנת לך:
 אם יעזבו בני תורת וכו' שפטי לא ילכו:
 ופקדתי בשכט פשעים ובנגעים יעננו:
 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה:
 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמי שנגדיו:
 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך:
 פרצת כל צדתי שמת מכצרו מחתה:
 הרימות ימין צריו השמחת כל אביו:
 השבת מטהדו וכסאו לארץ מצרתה:
 עד מה יהוה תסתיר לנצח תכעז כמו איש חמתך: זכר אני מה חלד ילמה שוא טראת כל בני אדם:
 מי גבר יהיה ולא יראה מות
 איה חסדיך הראשנים אדני
 זכר אדני חרפת עבדיך
 אשר חרפו אויביך יהוה
 ברוך יהוה לעולם
 אף אמונתך בקהל קדושים
 ואמונתך סביבותיך
 כישוא צליו אתה תשבחם
 בזרוע עזך פורת איביך
 תעז ירך תרום ימינך
 וביצדקתך ידעו
 כי ליהוה מנגנו ולקדושי ישראל מלכנו
 אשר ידי תכון עזמו אף זרוע תאמינו
 וכתתי מפני צריו ומשנאו אנף
 וישמתי כים ידו ובעהרות ימינו
 אף אנכי כבוד אתהו יגליון למלכי ארץ
 וישמתי לעד זרעו וכסאו כמי שמים
 אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו
 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו
 אחת נשבעתי בקדושי אם לדוד אכזב
 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה
 נאדית הנרית עבדך חללת לארץ נזרו
 ישסהו כל עבדי דרך היה חרפה לישכנו
 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה:
 הקצרת ימי צלומיו העטית עליו מושהסלה
 ימלט נפשו מיד שאול סלה
 נשבעת לדוד באמונתך
 שאתי מחקי כל רבים עמים
 אשר חרפו עקבות משיחך
 אמן ואמן

וספרות חז"ל וספרות חז"ל
 וספרות חז"ל וספרות חז"ל
 וספרות חז"ל וספרות חז"ל

לחנך בנדר חסדך ואמתתך בלילות
כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן
אישבער לא ידי עזכר לא יבין את זאת
פיצלי און להשמדם עדי עד
ואתה מרום לעולם יהוה כי הנה איכך יהוה כי הנה איכך
בלותי בשמן ריען
ותבט יעני בשורי בקמים עלי מרעים תשמינה אזני עדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ייטנה
ישתולים בנתי יהוה בחצרות אלהינו יפריחו
להנדר כיישר יהוה
יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה יען התאזר אף תכון תבל כל תמוט
מיעולם אתה
ייטאו נהרות דכים
אדיר כמרום יהוה
יהוה לארך ימים
אלנקמות יהוה אלנקמות הופיע
עזמת רשעים יהוה עזמת רשעים יעלו
יעמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו
ויאמרו לא יראה יהוה לא יבין אלהי יעקב
הנטיע און הלא ישמע אם יער עין הלא יבט
יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הכל
אשרי הנבר אשר תסרנו יה ומתורתך תלמדנו להשקיט לו מימיו עד יכרה לרשעים שחת
כי לא יטוש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב כי עד ידק יטוב משפט ואחריו כל ישרי לב
מייקום לי עס מרעים מיתעב לי עס פצלי און לולי יהוה צורתה לי נמעט ישכנה דומה נפשי
אם אמרתי מטהרגלי חסדך יהוה יסעדני
היחברך כסא הות יער עמל עלי חק
ויהי יהוה ליל משונב
וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
לכו נרננה ליהוה נריעה ליעור ישענו
בזמרות נריעלו
אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הדיס לו
באו נשתחוה ונכריעה נברכה לפני יהוה עישנו

טוב להודות ליהוה ולומר לשמך עליון
עלי עישור ועלי נבל עלי הציון ככנור
מהנלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך
בפרח רשעים כמו עשב ויעצו כל
ואתה מרום לעולם יהוה כי הנה איכך יהוה כי הנה איכך
בלותי בשמן ריען
ותבט יעני בשורי בקמים עלי מרעים תשמינה אזני עדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ייטנה
ישתולים בנתי יהוה בחצרות אלהינו יפריחו
להנדר כיישר יהוה
יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה יען התאזר אף תכון תבל כל תמוט
מיעולם אתה
ייטאו נהרות דכים
אדיר כמרום יהוה
יהוה לארך ימים
אלנקמות יהוה אלנקמות הופיע
עזמת רשעים יהוה עזמת רשעים יעלו
יעמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו
ויאמרו לא יראה יהוה לא יבין אלהי יעקב
הנטיע און הלא ישמע אם יער עין הלא יבט
יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הכל
אשרי הנבר אשר תסרנו יה ומתורתך תלמדנו להשקיט לו מימיו עד יכרה לרשעים שחת
כי לא יטוש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב כי עד ידק יטוב משפט ואחריו כל ישרי לב
מייקום לי עס מרעים מיתעב לי עס פצלי און לולי יהוה צורתה לי נמעט ישכנה דומה נפשי
אם אמרתי מטהרגלי חסדך יהוה יסעדני
היחברך כסא הות יער עמל עלי חק
ויהי יהוה ליל משונב
וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
לכו נרננה ליהוה נריעה ליעור ישענו
בזמרות נריעלו
אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הדיס לו
באו נשתחוה ונכריעה נברכה לפני יהוה עישנו

עז נביא עזרתה כן ירשום רשעים עזרתה קצרתם ייטור ואל עליה בו
ישבתו בנתי לארך ימים יעזוב סמנו מאד ילכה לעזה תשכבו
ואדם ביקר ולא יבין ואמר לא יראה יה יכבדו כנו ואל ידע ויעצו

עזרתה
לארך ימים
ולא יבין

כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מְרִיעֵתוֹ
אֶל תִּקְשׁוּ לִנְכַכֶּם כִּמְרִיבָה כִּיּוֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר
אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עַם תַּעֲלֹכְכֶם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכִי
אִשׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי
שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לִיהוָה כָּל הָאָרֶץ
שִׁירוֹ לִיהוָה בְּרָכוּ שְׁמוֹ
בִּשְׁרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יִשְׁוִיעֵתוֹ
סִפְרוּ בְּנוֹי כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו כִּי נִדְּרָל יְהוָה וּמִהַלֵּל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים
כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וִיהוָה שְׁמַיִם עֹשֶׂה
הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי עַן וּתְפִאֶרֶת בַּמִּקְדָּשׁ
הָבוּ לִיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׁאוּמִנָּה וּבָאוּ לְחִצְרוֹתָיו הִשְׁתַּחֲווּ לִיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי
כָּל הָאָרֶץ אָמְרוּ בְּנוֹי יְהוָה מֶלֶךְ אֵף תִּכּוֹן תֵּבֵל בְּל תִּמּוּט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וּתְגַל הָאָרֶץ
יֵצְלוּ יַשְׁדֵּי וְכָל אִשְׁרֵי כּוֹ
לִפְנֵי יְהוָה כִּי כָּאֵל לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט
יְהוָה מֶלֶךְ תְּגַל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים
עַנְנוּ וַיַּעֲרַף סִבְיָנוּ יָדָק וּמִשְׁפֹּט מִכּוֹן כֶּסֶף
הָאִירוּ בְּרָקִיו תֵּבֵל
הָרִים כִּדְּוֹנָנִם כּוֹ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ הִגִּידוּ שָׁמַיִם יָדָקוּ וּרְאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ
יָבִישׁוּ כָּל עַבְדֵּי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים כְּאֱלִילִים
שָׁמְעָה וּתִשְׁמַח צִיּוֹן וּתְגַלֶּנָּה כְּנוֹת יְהוּדָה
כִּי אַתָּה יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ
אַחֲבִי יְהוָה שְׁנֹאוֹרֵעַ שְׁמֵר נִפְשׁוֹת
אוֹר זֶרַע לִצְדִיק וְלִישְׁדֵּי לֵב שְׁמַחָה
מִזְמוֹר שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עֲשֶׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יָמֵינוּ וּזְרוּ עֹדֵי קִדְשׁוֹ
הוֹדִיעַ יְהוָה יִשְׁוִיעֵתוֹ
זָכַר חֲסִדּוֹ וְאַמּוֹנֶתָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל
הָרִיעַ לִיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּעְחוּ וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ
בְּחִצְצוֹת וּקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה
עֲהֹרֹת יִמְחֹאוּ כָף
לִפְנֵי יְהוָה כִּי כָאֵל לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט
יְהוָה מֶלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים יִשָּׁב כְּרֹבִים תִּנוּט הָאָרֶץ

יהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
על הארץ על הארץ על הארץ על הארץ על הארץ על הארץ על הארץ על הארץ על הארץ על הארץ

כִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה מִשְׁמִיִּם אֶל אֶרֶץ הַבֵּית לִישְׁמַע אֲנָקֶת אֶסִּיר לִפְתַּח בְּנֵי תַמּוּתָהּ
לִסְפֹּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וְתִהְיֶה לְבִירוֹ שְׁלָם כְּהִקְבִּץ עַמִּים יַחְדָּו וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה
עֲנֵה בְּדֶרֶךְ כְּחוֹ קֶצֶר יְמֵי אִמְרֵי אֱלֹהֵי תִעֲלֶנּוּ
לִפְנֵי הָאָרֶץ יִסְדֹּת
הִמָּה יֵאָבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֹלֶם כְּבֹנֵד יִבְלוּ
וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ
לְדוֹד בְּרִכְיָ נִפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קִרְבִּי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ
בְּרִכְיָ נִפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאֵל תִּשְׁכַּח כָּל גְּמוּלוֹ
הַנּוֹאֵל מִשְׁחַת חַיִּי הַמֵּעֲטוֹרֵי חֶסֶד וְרַחֲמִים
עֲשֵׂה עֲדָרוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׂוּקִים
רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֲדָךְ אִפִּים וְרַב־חֶסֶד
לֹא כִחְטֵאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא כְעֹנֹתֵינוּ גְּמֹל עֲלֵינוּ
כִּרְחֹק מִזֶּרֶח עַמִּי עֵרֵב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשִׁיעֵינוּ
כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי יִצְפֹּר אֲנַחְנוּ
כִּי רוּחַ עֲבֹרָה בָּנוּ וְאֵינוּ
וְחֶסֶד יְהוָה מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאֵיו
לִשְׁמֹר בְּרִיתוֹ וּלְזַכֵּר פְּקוּדֵיוֹ לַעֲשׂוֹתָם
בִּרְכוּ יְהוָה מֵלֹאֲכֵינוּ וּבְכוֹרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ
בִּרְכוּ יְהוָה כָּל יִצְבְּאוֹ
בִּרְכוּ יְהוָה כָּל מִינֵי שֵׁם בְּכָל מֶקֶד מוֹת
בְּרִכְיָ נִפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי נֹדֶלֶת מֵאֹד הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁת
נֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה
רִבּוֹבוֹ הַמֵּהֲלֵךְ עַל כְּנָפֵי רוּחַ
יִסְדֵּה אֶרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ בְּלִי תַמּוּט עוֹלָם וְעַד
מִן צִדְתָּךְ יִנְסֹן מִן קוֹל רֵעַמְךָ יַחְפּוֹן
יִצְלוּ הָרִים יִדְּרוּ בִקְעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לֵהֵם גְּבוּל שְׁמֵת בָּל יִצְבֹּן לִכְסוֹת הָאָרֶץ
יִשְׁקוּ כָּל חַיֵּיהֶם שְׂדֵי יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים גִּמְאֵם
עַל יְהֵם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּן מִכֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל מִשְׁקֵה הָרִים מִעֲלִיּוֹתֵיו מִפְּרִי מִעֵשֶׂךְ תִּשְׁבַּע
הָאָרֶץ מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדֶת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ
וְיִין יִשְׁמַח לִבִּי אֲנִישׁ לְהַעֲהִיל פָּנִים מִשְׁמָן
יִשְׁבַּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרוֹזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נִטְעוּ אֲשֶׁר שֵׁם יִצְפֹּרִים יִקְנֶנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה

וְכִי הִסְדֹּת בְּכֵין חֲסִידָה אֲנִישׁ לְהַעֲהִיל פָּנִים מִשְׁמָן
וְיִין יִשְׁמַח לִבִּי אֲנִישׁ לְהַעֲהִיל פָּנִים מִשְׁמָן
יִשְׁבַּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרוֹזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נִטְעוּ אֲשֶׁר שֵׁם יִצְפֹּרִים יִקְנֶנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה

הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו:
תשת חשך ויהי לילה בותרם שכל חיתו יער:
תורה השמש יאספון ואל מעונתם ירבעון:
מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית
זה הים גדול ורחב ידיים שם דמישו ואין מספר
שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו:
תתן להם ילקטון תפתח ירך ייטבעון טוב: תסתיר פנך יבהלון תסוף רוחם ינועון ואל עפרם ישובון:
תשלח רוחך יבראון ותחדש שפני אדמה:
המביט לארץ ותריע יצננהרים ויעשנו:
יערב עליו שיחי
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
דרישו יהוה ויעזו בקישו פניו תמיד:
ורע אנרהם עבדו בני יעקב כחיריו:
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
ויצמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
בהיותם מתים מספר כמעט ונעים בה:
לא העיח אדם לעישקם ויוכח עליהם מלכים:
ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יענו ככל רגלו ברזל כאה נפשו:
שלח מלך ויתירו משל עמים ויפתחוהו:
לאסר שריו כנפשו וזקנו יחכם:
ויפר את עצמו מאד ויעצמהו מעריו:
שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו:
שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו:
ישרן ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם:
נתן נשמהם ברד איש להכות בארצם:
אמרו יבא ארבה וילק ואין מספר:
ויך כל בטר בארצם ראשית לכל אונם:
שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם:

הכפירים שאנים לטרף ולבקש מאל אכלם:
יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב
מלאה הארץ קנניך
חיות קטנות עם גדלות
כלם אליך יישרון לתת אכלם בעתו
יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו:
אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי
אנכי אישמח ביהוה
ברכי נפשי את יהוה הללויה
התהללו בשם קדשו ישמח לבמנקשי יהוה:
זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו:
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
אשר ברת את אנרהם ושכונתו לישחק:
לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם:
ויתהלכו מנוי אלנו מממלכה אל עם אחר:
אל תנעו כמישיחי ולתביאי אל תרעו
שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף
עד עת בא דברו אמרת יהוה ערפתהו
שמו אדון לביתו ומשל בכל קננו
ויבא ישראל מצרים ויעקב נר בארץ חם
הפך לבם לשנא עצמו להתנכל בעבדיו
שמו כס דברי אתתיו ומפתים בארץ חם
הפך את מימיהם לדם וימת את דעתם
אמר ויבא ערב כנים ככל גכולם
ויך גפנם ותאנתם ויישבר עץ גכולם
ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
ויוציאם בכסף וזהב ואין כשכטיו כושל
פריש יעזן למסך ואיש להאיר לילה

שאלו ויכאילו ולחם שמים ישביעם : פתח צור ויוזבו מים הלכו בציות נהר
כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו : ויוצא עמו בשישון ברעה את בחיריו
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו בעבור ייטב ויחזקו ותורתו ינצרו הללו יה
הללו יה חודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
מי ימלל נכורות יהוה : ישמיע כל תהלתו
אשר ייטב משה עשה צדקה בכו עת : זכרנו יהוה ברצון עמך פקדני בייטותך
לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך : להתהלל עם נחלתך
חטאנו עם אבותינו : הענינוה רשענו
אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את דבר חסדיך וימרו על ים סוף
ויושיעם למינן שמו : להודיע את נכורתו
ויצער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהומות כמדבר : ויושיעם מיד שונא וינאלם מיד אויב
ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר : ויאמינו בדבריו ייטב ויחזקו ותורתו
מהרו שכתבו מיניו לא חנו לעצתו : ויתאוותו תאוה במדבר וינסו אל בשימון
ויתן להם שאלתם וישלחו רזון בנפשם : ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה
תפתח ארץ ותבל עדות ותכס על עת אכירם : ותביעך איש בערתם להכה תלהט רשעים
יעשו עגל נחרב וישתחוו למסכה : וימירו את כבודם בתכנית שור אבל עיטב
ישכחו אל מושיעם עשה צדקות במצרים : נפלאות בארץ חס נראות על ים סוף
ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהיטחית
וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו : וירגזו באהליהם לא ישמעו בקול יהוה
וישא ידו להם להפיל אתם כמדבר : ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות
ויצמדו לבית פער ויאכלו זכחי מתים : ויכעסו כמעל ליהם ותפרץ כס מגפה
ויצמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה ותחשב לו לצדקה לדרור ער עולם ויקציפו על מימרנה
וירעל משה בעבורם כי המרו את רוחו ויכטא כשפתיו לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה
להם ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם : ויעבדו את עזניהם ויהיו להם למוקיש
ויזסחו את כניהם ואת כעניהם לשרים : וישפכו דם נקידם כניהם ובניהם אשר זכחו לעצב כנען
ותחנף הארץ בדמים ויטמאו כמעשיהם ויזנו כמליהם : ויחר אף יהוה בעמו ויתעב ארץ
נחלתו ויתנם כיד גוים ומשלו בהם שנאיהם : ויילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם
פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם ויטכו בעונם : וירא כיצר להם בשמעו את רעתם
ויזכר להם בריתו וינחם כדבר חסדו : ויתן אתם לרחמים לפני כל שביהם
הושיענו יהוה אלהינו וקנינו מן הגוים : להורות לשם קדשך להשתבח בתהלתך
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם : ואמר כל העם אמן הללויה

גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם:

זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה:

כח מעשיו הגדל לעמו לתת להם נחלת גוים:

סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישה פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו

ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד

הללו יה אשר יאיש ירא את יהוה כמצותיו חפץ מאד

גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך:

זרח בחישך אור לישרים חנון ורחום ועדיק:

כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה עדיק:

סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בעריו פורעתן לאביונים עמדת לעד קדו תרום בכבוד

רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס

הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה

יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

רם על כל גוים יהוה על השמים בכדורו:

המשפיל לראות בשמים ובארץ:

להושיבי עס נדיבים עס נדיבי עמו:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם ליעזו

היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:

ההרים רקדו כאילים נביעות ככני צאן:

ההרים תרקדו כאילים נביעות ככני צאן:

ההפכי העור אנם מים

לא לנו יהוה לא לנו כי לישמך תן כבוד על חסדך על אמתך

למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם:

יענביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם:

אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחיקו: ידיהם ולא ימשיכו רגליהם ולא יהלכו לא יהנו בערונם:

כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:

בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים:

יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם:

השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם:

ואנחנו נברך יה מעתה

הודהדר פעלו ועדקתו עמדת לעד

טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו

מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו

סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישה פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו

ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד

הללו יה אשר יאיש ירא את יהוה כמצותיו חפץ מאד

הון ועשר נביתו ועדקתו עמדת לעד

טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט

משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה

סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בעריו פורעתן לאביונים עמדת לעד קדו תרום בכבוד

תאות רשעים תאכזר

הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה

ממזרח שמיש עד מבוא מהלל שם יהוה

מי כיהוה אלהינו המנביה לשבת

מקימי מעפר דל מאישפת ירים אכיון

מושיבי עקרת הבית אס הכנס שמהה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם ליעזו

הים ראה וינס הירדן יסב לאחור

מהלך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור

מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב

חלמיש למעינו מים

לא לנו יהוה לא לנו כי לישמך תן כבוד על חסדך על אמתך

ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה

פה להם ולא ידברו עינם להם ולא יראו

אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחיקו: ידיהם ולא ימשיכו רגליהם ולא יהלכו לא יהנו בערונם:

כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:

בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים:

יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם:

השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם:

ואנחנו נברך יה מעתה

נענתי עד מאד יהוה חני כדברך :
נפשי כנפיתמיד ותורתך לא שכחתי :
נחלתי עדותיך לעולם כי יששון לבי המה :
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי :
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי :
סעדני ואוישעה ואישעה בחקיך תמיד :
סינים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך :
עשיתי משפט וצדק כל תנחני לעשקי :
עני כלו לישועתך ולאמרת צדקך :
עבדך אני הכיני ואדיעה עדותך :
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז :
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי :
פיצרתני ואישאפה כי למצותיך יאבתני :
פיצמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און :
פנך האר בעבדך ולמדני את חקיך :
עדיק אתה יהוה וישר משפטך :
צמתתני קנאתי כי שכחתי דבריך יצרי :
צער אנכי ונכזה פקדיך לא שכחתי :
צרו מצוק מצאונ מצותיך שעשעני :
קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה :
קדמתי בנשא ואשועה לדבריך יחלתי :
קולי שמיעה כחסודך יהוה כמשפטך חניני :
קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת :
ראה עני וחלני כי תורתך לא שכחתי :
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשתי :
רבה ריב ונאלני לאמרתך חני :
רחמך רבים יהוה כמשפטך חני :

עבדך
נבדל
עבדך

עבדך
נבדל
עבדך

עבדך
נבדל
עבדך

עבדך
נבדל
עבדך

עבדך
נבדל
עבדך

עבדך
נבדל
עבדך

עבדך
נבדל
עבדך

עבדך נבדל עבדך נאכל
עבדך נבדל עבדך נאכל
עבדך נבדל עבדך נאכל

עבדך נבדל עבדך נאכל
עבדך נבדל עבדך נאכל
עבדך נבדל עבדך נאכל

רבים רדפו וערי מעדותיך לא נטיתי : ראיתי כנדים ונתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו :
ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חני : ראש דרך אמת וליעולם כל משפט צדקך :

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי :
שקר שנאתי ואתי נבה תורתך אהבתי :
שלוש רב לאהבי תורתך ואין כמו מכשול :
שמרה נפשי עתך ואהבם מאד :

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הכניני :
תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך :
תהי ידך לי צור כי פקודיך נחרתי :
תחי נפשי ותהלילך ומישפטך יעוני : תעתי כשה אבד נקש יצודך כי מצותיך לא שכחתי :

שיר המעלות אליהו כיצרתה לי קראתי וייצני : יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלישון רמיה :
מה יתן לך ומה יסיף לך לישון רמיה :
אודה לך כי נרתי כישך שכנתי עם אהלי קדרו :
אני שלום וכי אדבר

שיר למעלות אשה יצני אל ההרים מאין בא יצרי :
יצרי מינם יהוה יצנה שמים וארץ :
הנה לא ינום ולא ישן שמר ישראל :
יומם השמיש לא יכבה וידה בלילה :
יהוה ישמר צאתך ובאך

שיר המעלות לדוד שמחת באמרים לי בית יהוה נלך :
צמדות היו רגלינו בשיעריך ירושלים :
ירושלם הבטיה כיצור שחברה לה יחדו :
ששם יצלו שבטים שכתי העדות ליישראל :
להודות לשם יהוה :
כי שמה ישובו נסאות למישפט נסאות לבית דוד : שאלו שלום ירושלים יליו אהביך :
יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך :
למען בית יהוה אלהינו :
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך :
אבקשה טוב לך

שיר המעלות אליך נשאתי את יצני הישבי בשמים :
הנה כיצני יצנים אל יד אדניהם כיצני שפחה אל יד נכרתה בן יצנינו אל יהוה אלהינו יע שחננו :
חננו יהוה חננו כי רב שבינו בן : רבת שכיעה לה נפשו הליצנה שאננים הבנו לצאיונים :

מן לשון המורה כי כל מי שדבר בך אל תהי פסול מהלכות
אשר דברו שמועס חשך שמועס : מי שדבר בשמועס יפסול
נשבעים אל אלהים : אשה עיב אל ההרים בן

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שיהיה לנו יאמרנא ישראל
לולי יהוה שיהיה לנו בקום עלינו אדם
אזי חיים בלענונו בחרות אפס בננו
אזי המים שטפוננו טחלה עבר על נפשנו
אזי עבר על נפשנו המים הזונים
ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם
נפשונו כצפור נמלטה מפח יוקישים הפח
נשכר ואנחנו נמלטנו עורנו בישם יהוה
עשה שמים וארץ
שיר המעלות הכתובים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם יושב
סביב לעמו מעתה ועד עולם
ירושלם הרים סביב לה ויהוה
כילא ענוח שנטהרשע על גורל הצדיקים למיגן לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם
הטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבותם
והמטים יעקלקלותם וליכם יהוה את
פצלי האון שלום על ישראל
שיר המעלות בשוכ יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים
בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה
שוכה יהוה את שכותנו כאפיקים בנגב
אזי מלא שחוק פינו ולישוננו רנה אזי אמרו
הגדיל יהוה ליגשות עמנו היינו שמחים
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו הלוח ילך וככה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו
שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יכנה בית שוא עמלו בונינו אם יהוה לא ישמר יציר
שוא יסקד שומר שוא לכם מי שכימיקום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידיו שוא
הנה נחלת יהוה בנים שיכר פרי הכטון
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם
שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך
הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה
יברך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חיך וראה בנים לבניך שלום על ישראל
שיר המעלות ותרבת צדונו מנעורי יאמרנא ישראל
רבת צדונו מנעורי גם לא יכלו לי
יהוה צדיק קצין עבות רשעים
יהיו כח צירנות שקדמת שלף יבשו
ולא אמרו העברים טבת יהוה אליכם
שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה
אדני שמעה בקולי תהינה אוגד קישבות לקול תחנוני אם יענות תשמר יה יהוה מי יעמד
בי עמך הסליחה למען תורא
נפשי ליהוה משמרים לבקר שמרים לנקר יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פרות

והוא יפדה את ישראל
 שיר המעלות לדוד יהוה לאנבה לבי ולא דמו עיני ולא הלכתי בנצלות ובנפלאות ממני
 אס לא שויתי ודוממתי נפשי כנמל עלי
 יחל ישראל אליהוה
 מכל עונתי
 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענתו
 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצוני
 אם אתן שנת ליצני לעפעפי תנומה:
 הנה שמענה באפרתה מצאנוה בשרי יער:
 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון יעד
 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אישית
 לכסא לך: אם ישמרו בנך בריתי ועדותיו אלמדס גם בנהם עדי עד יישבו לכסא לך
 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו:
 יצדה ברך אכרך אבינה אישבי עולם:
 ישם אצמיח קרן לדוד ערכתי למשיחי:
 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
 בשני הטוב על הראש יד על הזקן
 בטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה אתה ברכה חיים עד העולם
 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות
 שאוידכם קדיש וברכו את יהוה:
 הללו יה הללו את שם יהוה הללו יעבדי יהוה
 ישיעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו:
 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו:
 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים
 מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים
 ישהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו:
 ישהכה גוים רבים והרג מלכים עינומים: לסחן מלך האמרי וליעזב מלך הכנען ולכל ממלכות כנען:
 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו:
 כי דיין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם:
 פה להם ולא ידברו יענים להם ולא יראו:
 נמוהם יהיו יע שיהם כל אשר בטח בהם: בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה
 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה

למנוחתך אתה וארון יעד
 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך
 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אישית
 לכסא לך: אם ישמרו בנך בריתי ועדותיו אלמדס גם בנהם עדי עד יישבו לכסא לך
 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו
 יצדה ברך אכרך אבינה אישבי עולם
 ישם אצמיח קרן לדוד ערכתי למשיחי
 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
 בשני הטוב על הראש יד על הזקן
 בטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה אתה ברכה חיים עד העולם
 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות
 שאוידכם קדיש וברכו את יהוה
 הללו יה הללו את שם יהוה הללו יעבדי יהוה
 ישיעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו
 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו
 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים
 מעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים
 ישהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה
 שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו
 ישהכה גוים רבים והרג מלכים עינומים
 לסחן מלך האמרי וליעזב מלך הכנען ולכל ממלכות כנען
 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו
 כי דיין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם
 פה להם ולא ידברו יענים להם ולא יראו
 נמוהם יהיו יע שיהם כל אשר בטח בהם
 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה
 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה
 ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה

האמרים ערו ערו עד היסוד בה
את נמולך שגמלת לו
את עוללך אל הסלע
לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אומרך
אשתחווה אליה כל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כהעדלת על כל שמך אמרתך
ביום קראתי ותענני תרה בני בנפשי ען
וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה
אם אלק בקרב צרה תרעני על אף איבי
יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם
למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע
אתה ידעת שבת וקומי בנתי לרעי מרחוק
כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה
פלאיה דעת ממני נשנבה לא אוכל לה
אם אסק שמים שם אתה ואני ציה שאול הנך
גם שם ידך תנחני ותאחזני ימנך
גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כח שכה כאורה כי אתה קנית כל ידתי תסכני בכטן אמי
מעשיך ונפשי ידעת מאד
בסתר דקמתי בתחתיות ארץ
ימים יצרו ולא אחד בהם
אספרם מחול רבון הקיערתי ויעזי עמך
אשר ימרוך למזמה נשוא לי שוא יריך
הלא משנאך יהוה אישנא ובתקוממך אתקוטטו תכלית ישנאה שנאתים לאיביס חזילי
חקרני אל ודע לכבי בחנני ודע שרעפי
למנצח מזמור לדוד
חליצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני אשר חשכו ריעות כלב כל יום יגורו מלחמות
שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב
שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים
טמנו נאספה לי וחבלים פרישו רשת
אמרת לי יהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני יהוה ארני ען ישועתי סכותה לראשי
ביום נשקו אל תתן יהוה מאויי רשע
ראש מסבי עמל שפתני כסומי ימיטו עליהם נחליס כנאש פלם במה מרות בלי קומי

והענין הדבר כל זמן יום אחד ושלשה ימים ושלשה ימים
אשר ימרוך למזמה נשוא לי שוא יריך
הלא משנאך יהוה אישנא ובתקוממך אתקוטטו תכלית ישנאה שנאתים לאיביס חזילי
חקרני אל ודע לכבי בחנני ודע שרעפי
למנצח מזמור לדוד

ידעני
ישועתי
מקדושי

בפניו נחלל אישום את אישום נחלל און ... אלכסנדר אישום אקדא ...
והנאמר לא אעבור יחד אנס עד אעבור ... אחריו בלי ולא אעבור

איש לשון כל יכון בארץ איש חסרני צודנו למדחפות ידעת כייעשה יהוה דין יענ משפט
אבי נס: אך צדיקים יודו לשמך
תכון תפלת קטרת לפניך
שיתה יהוה שמרה לפי
אל תט לבי לדבר רע להתעלל עלילות כרשע את אישים פעלי און ובל אלהם במנעמיהם
יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל
נשמטו בדיסליע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: ממו פלח ובקע בארץ נפזרו ענמינו לפי שאול:
כי אליך יהוה אדני יעני
שמרני מידי פח יקשולי ומקשות פעלי און:
קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן:
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבותי
הבט ימין וראה ואין לי מכיר
זעקתי אליך יהוה אמרת איהו מחסי
הקשיבה אל רנתי כידלות מאד
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך
מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתך יענני בעדקתך
ואל תבא במישפט את עבדך
כי דרף אויב נפשי דכא לארץ חיתי
והתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: זכרתי ימים מקדם הניתי בכל פעלך נמיעשה ידיך
אשוחחו פרישתי ידי אליך
מהר יענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך
השמייעני כנקר חסדך כי כך בטחתי הודייעני
הצילני מאיבי יהוה אליך כסרני: למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ
מיישור: למיען שמך יהוה תחני
ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל עררי נפשי
לדוד ברוך יהוה יגורי המלמד ידי לקרב אצביעתי למלחמה
חסדיו ומצודתי משגבי ומפלטי לי
יהוה מה אדם ותדיעהו בן אנוש ותחישבהו:
יהוה הט שמייך ותרד גיג בהרים ויעשט:

בפניו נחלל אישום את אישום נחלל און ... אלכסנדר אישום אקדא ...
והנאמר לא אעבור יחד אנס עד אעבור ... אחריו בלי ולא אעבור

אשר העם יודע בדרכיה אשר העם שפטה אשר העם שיהיה
אשר יעשה כמעשהך אה קנאותך ונבונתך דור לדור ישובה כמעשהך

שלח ידך מחרום פצע והצילני ממים ובסמיד בני נכר אשר פיהם דבר שאו וימינם ימין שקר
אלהים שיר חדש אשירה לך
הנותן תשועה למלכים הפועה
פצע והצילני מיד בני נכר אשר פיהם
אשר בנינו כנטי עים מעד לים ננעוריהם כנותינו כוית מחטבות תבנית היכל
מוזינו מלאים מפיקים מזון אלון
אלופינו מסכלים אין פריץ ואין יוצאת
אשרי העם שככה לו
תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברהם שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד
דור לדור ישבח מעשיך ונכרתך יצדו
ויעוזנך אתך יאמרו וגדלותך אספרנה
חנן ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד
יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך ירכובה
להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כל ים למים וממשילתך בכל דור
ודור סומך יהוה לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים יצני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם
בצתו פותח את ידך ומשביע לכל חירעון
קרוב יהוה לכל קראיו
רצון יראיו יעשה ואת שונותם ישמע ויושיעם ישומד יהוה את כל אהבו ואת כל הרישעים ישמיד
תהלה יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד
הללויה הללי נפשי את יהוה
אהללה יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי
תצא רוחו ישיב לאדמתו ביום ההוא אכדו עשתתיו אשרי שאל יעקב בעורו שברו יל יהוה
אלהיו יעשה ישמים וארץ אתהים ואת
יעשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
יהוה פקח עורים יהוה זקק כפופים
יהוה שמר את נרים תום ואלמנה
ימלך יהוה לעולם אלהיך
הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה
בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס
מונה מספר לפוכבים לכלם שמות יקרא
נרול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר

מלכותך מלכות כל ים למים וממשילתך בכל דור
הנש בנותן בור רוח יעשה
אכלם בעתו נתן לפתם לחם לבני עשוק אשר יקראו
נרול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר

מיעודר ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ:
המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו:
רוצה יהוה את יראיו את המיחלים להסדו:
כי חזק בריחי שערך ברך בעך בקרבך:
השלה אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו:
משליך קרחו כפתים לפני קרתו מייצמד:
מגד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל:
הללויה הללו את יהוה מן השמים הללויה במרומים
הללויה כל מלאכיו הללויה כל יצבאו:
הללויה שמי השמים והמים אשר מעל השמים:
ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור:
אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עישה דברו:
החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף:
טחורים וגם בתולות זקנים עם נערים הללויה את שם יהוה כי נשגב שמו לברוהו ודו על ארץ ושמים:
לבני ישראל עם קרבו הללויה
הללויה ישירו ליהוה שיר חדש תהלתי בקהל חסידים
יהללו שמו במחול בתם וכנור וזמור לו
יעלו חסידים בכבוד ידנו על משכבותם:
לעשות נקמה בנעים תוכחות בלאמים
ונכבדיהם בככלי כרזל
הדר הוא לכל חסידיו הללויה
הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברכי עיו
הללויה בתקיע שופר הללויה בנבל וכנור:
הללויה בעלצלי שמי הללויה בעלצלי תרועה:
הללויה

איש היה בארץ ענין איזב שמו והיה
האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר
מרינו ויולדו לו שבעה בנים ושלש בנות
ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר
וחמש מאות אתנות ועברה רבה מאד
ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם
והלכו בניו וינשואם בנות ארץ חמור
וישלו וקראו לשלשת אחיהם לאכל
ולשתות יצמחם ויהי כי הקיפו מיהמשתה
וישלח איזב ויקדשם והישכם בבקר והעלה
יצלות מספר כלם כי אמר איזב אולי חטאו
בני וכרכו אלהים כלבנם ככה יעשה איזב
כל הימים ויהי היום ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה ויבא גם השטן בתוכם
ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר מישוט בארץ
ומהתהלך בה ויאמר יהוה אל השטן
השמת לבך על עבדי איזב כי אין כמדהו
בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר
מרינו ויען השטן את יהוה ויאמר החנם
ירא איזב אלהים הלא את שבת בעדו
וביעד ביתו וביעד כל אשר לו מסביב מינשו
ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ ואולם
שלחנא ידך ונענכל אשר לו אם לא
על פניך יברכך ויאמר יהוה אל השטן
הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח
ידך וינא השטן מעם פני יהוה ויהי היום
ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בכית אחיהם
הבכור ומלאך בא אל איזב ויאמר הבקר
היו חרשות והאתנות רצות על ידיהם

ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכולפי
חרב ואמלטה ורק אנ לבי להניד לך
יעוד זה מדבר וזה בא ויאמר איש אלהים
נפלה מן השמים ותבער ביצאן ובנערים
ותאכלם ואמלטה ורק אנ לבי להניד לך
יעוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו
שלשה ראשים ויפישטו על הגמלים
ויקחום ואת הנערים הכולפי חרב ואמלטה
רק אנ לבי להניד לך יעד זה מדבר וזה
בא ויאמר בנך ובנותיך אכלים ושתים
יין בכית אחיהם הבכור והנה רוח גדולה
באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות
הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה
רק אנ לבי להניד לך ויקם איזב ויקרע
את מעילו וינא את ראשו ויפל ארצה
וישתחו ויאמר ערים יצתי מנגן
אמי וערים אישוב שמה יהוה נתן ויהוה
לקח יהי שם יהוה מברך בכל זאת לא
חטא איזב ולא נתן תפלה לאלהים
ויהי היום ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה ויבא גם השטן בתכם
להתיצב על יהוה ויאמר יהוה אל השטן
אימזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר
מישט בארץ ומהתהלך בה ויאמר יהוה
אל השטן השמת לבך אל עבדי איזב
כי אין כמדהו בארץ איש תם וישר וירא
אלהים וסר מרינו ויערנו מחזיק בתפתו
ותסיתנו לבלי עו חנם ויען השטן את
יהוה ויאמר יעור בעד יעור וכל אשר לאיש
יתנביע נפשו אולם שלחנא ידך ונע
אל ינעמו ואל בשרו אם לא אלפניך יענך

ו י דא אלהים עתה	דמסר	4	ו י דא אלהים
ו י דא אלהים עתה	דמסר	3	ו י דא אלהים
ו י דא אלהים עתה	דמסר	2	ו י דא אלהים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי שֹׁטֵן הַנְּכִיד אֶךְ
 אֶת נַפְשׁוֹ יִשְׁמֶר׃ וַיַּעַל שֹׁטֵן מֵאֵת פְּנֵי
 יְהוָה וַיַּךְ אֶת אִיּוֹב בְּשֹׁחַיִן רֵעַ מִכָּפָּ רָגְלוֹ
 עַד קֶדְקֶדָיו וַיִּקַּח לוֹ חֵרֶשׁ לַהֲתַגֵּד טו
 וְהוּא יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָאֶפֶר׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ
 יַעֲרֵךְ מִחַיִּיק בֵּתִי מִתֶּךָ בָּרֶךְ אֱלֹהִים וּמֵת׃
 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהָ כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּכִלוֹת תְּדַבְּרִי
 גַּם אֶת הַטּוֹב נִקְבֵּל מֵאֵת הָאֱלֹהִים וְאֵת
 הָרָע לֹא נִקְבֵּל כָּכָל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב
 בְּשִׁפְתָיו׃
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה שֶׁלֹּשֶׁת רֵעֵי אִיּוֹב אֶת כָּל הָרָעָה

ויען איז ויאמר יאכריס אולד בו
היום ההוא יהי חשך אל ידרישהו אלוה ממעל
וגאלהו חשך ועלמות תשכן עליו עננה
הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד
הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבארנה בו
יחשבו כוכבי נשפו יקו לאור ואין
כי לא סגור דלת בטני ויסתר עמל מעיני
מדוע קדמוני ברכים ומה ישרים כי אינק
עם מלכים וייצני ארץ הנעם חרבות למו: או ע
או כנפל טמון לא אהיה כי נללים לאראו אור:
יחד אסירים שאננו לא ישמעו קול נוגש:
למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש:
השניחים אלי צל ישישו כי ימצאו קבר:
כי לפני לחמי אעתי תבא ויתנו כמים שאגתי
לא ישלותי ולא ישקטתי

ויען אלי
הנסה דבר אליך תראה ויעזר במליך מי יוכל
כוישל יקימון מליך וברכים ברעות תאמין
הלא יראתך כסלתך תקויתך ותם דרכיך

הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו
אליפו התימני וכלדר השוחי ויצופר
הנעמתי ויויערו יחדו לבוא לגוד לו ולעמם
וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו
וישאו קולם ויבטו ויקריעו איש מעלו
ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה
וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי
גדל הכאב מאד אחרי כן פתחו
איוב את פיהו ויקלל את יומו

והלילה אמר הרהגבר
ואל תופיע עליו נהרה
ביעתהו כמרי יום
כימי שנה במספר ירחים אל יבא
יקבהו אורי יום העתידים עבר לויתן
ואל יראה בעפעפי שחר
למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואני
ביעתה שכנתי ואישקוט ישנת אזינוח לי
רים זהב להם הממלאים בתיהם כסף
ישם רישעיסחד לורגו וישם ינוחו יגיע כח
קטן וגדול ישם הוא ויעבד חפשי מאדנו
המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים
לגבר אשר דדנו נסתרה ויסך אלוה בערו
כי פחד פחדתי ואתיץ ואשר ינרתי יבא לי
ולא נחתי ויבארנו

ימני ויאמר
הנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק
כי עתה תבוא אליך ותלא תבני עריך ותבנהל
זכרנא מי הוא נקי אכר ואיפה יישרים נבחדו

ל
 וכת
 ק

ל
 א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

ל
 א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

הראי שון אדם תולד ולפני נבעות חוללת :
 מה ידיעת ולא נרעה תכין ולא עמנו הוא :
 המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך :
 כיתשיב אל אל רוחך זה צאת מפך מלין :
 הן בקר שו לא יאמין וישמים לא זכו בעינו :
 אחור שמעלי וזה חיות ואספרה :
 להם לברם נתנה הארץ ולא עבר זרבתכם :
 כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נעפנו לעריץ :
 לא יאמין שוב מני חשך ויצפו הוא אלי חרב :
 יבעתהו יגר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור :
 ירוץ אליו בצואר בעבי נבי מענו :
 וישכן ערים נכחדות בהם לא ישובו למו :
 לא יעשר ולא יקום חילו :
 לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו :
 בלא יזמו תמלא וכפתו לארעננה :
 כי ערת חנף נלמוד ואיש אכלה אהלי שחדו :
 ויין איוב ואמר :
 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם :
 גם אנכי נכס אדברה לו ייש נפשכם תחת נפשי אחיזה עליכם במלים ואניעה עליכם נמו ראשי :
 אאמיצכם נמו פי ונר שפתי יחשך :
 אס אדברה לא יחשך כאני ואחד לה מהמני יהלך :
 אך עתה הלאני השמות כל עדתי :
 אפוטרו וישטמני חרק עלי בשני :
 פיערו עלי נפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון :
 יסגרוני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני :
 שולו הייתי ויפרפוני ואחו בערפי ויפצפצני :
 יסנו עלי רביו יפלה בליותי ולא יחמל ישפך לארץ מדרתי :
 יפרעני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כעבו :
 פנ חמרמה מעבכי ועל עפעפי צלמות :
 ארץ אל תכסידמי ואל יהי מקום לזעקתי :
 מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני :
 כי שנות מספר יאתיו וארה לא אשוב אהלך :
 אם לא התלים עמדי ובה מרותם תלן עיני :
 כי לבס צפנת משכל על כן לא תרמס :

ירשיעך פיד ולא אני וישפתיך יענו בך :
 הנסוד אלוה השמע ותנר ע אליך חכמה :
 גם יטב גם ישיש בנו כביר מאבך ימים :
 מה יקחך לבך ומה ירומון עיניך :
 מה אני ש כיזכה וכי יצדק ילוד אשה :
 אף כינתעב ונאלח איש שתה נמים עולה :
 אשר חכמים יצדו ולא נחדו מאבתם :
 כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נעפנו לעריץ :
 לא יאמין שוב מני חשך ויצפו הוא אלי חרב :
 יבעתהו יגר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור :
 ירוץ אליו בצואר בעבי נבי מענו :
 וישכן ערים נכחדות בהם לא ישובו למו :
 לא יעשר ולא יקום חילו :
 לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו :
 בלא יזמו תמלא וכפתו לארעננה :
 כי ערת חנף נלמוד ואיש אכלה אהלי שחדו :
 ויין איוב ואמר :
 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם :
 גם אנכי נכס אדברה לו ייש נפשכם תחת נפשי אחיזה עליכם במלים ואניעה עליכם נמו ראשי :
 אאמיצכם נמו פי ונר שפתי יחשך :
 אס אדברה לא יחשך כאני ואחד לה מהמני יהלך :
 אך עתה הלאני השמות כל עדתי :
 אפוטרו וישטמני חרק עלי בשני :
 פיערו עלי נפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון :
 יסגרוני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני :
 שולו הייתי ויפרפוני ואחו בערפי ויפצפצני :
 יסנו עלי רביו יפלה בליותי ולא יחמל ישפך לארץ מדרתי :
 יפרעני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כעבו :
 פנ חמרמה מעבכי ועל עפעפי צלמות :
 ארץ אל תכסידמי ואל יהי מקום לזעקתי :
 מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני :
 כי שנות מספר יאתיו וארה לא אשוב אהלך :
 אם לא התלים עמדי ובה מרותם תלן עיני :
 כי לבס צפנת משכל על כן לא תרמס :

י יענו לעמו יין י יכרך אי ימו י בשלום שורד יבואנו
 ותמלתי על חיקי תשוב ותמלתי ברגליהם י על לא חמס ככני
 בנן ושהלתי והלכתי י ונתתי על המערכים לבנות זכה ותמלתי זכה

יסים
 וסיה
 וסיה
 וסיה

... and the
... ..

כֹּהֵן
כֹּהֵן

ש"ס

לחלק יגדרעים ועני בניו תכלנה:

וְהָיָה מִכַּעֲשֵׂי נִי וַיִּצְרִי כִּצְרָא כָּל־

וַיֵּאָחֶז יְצִי קְדֻכּוֹ וְטַהַר יָדָיו יִסֵּף

ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבני:

אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצוני:

וְאִיהֶם אֲפֹתָם תְּקוּתִי וְתְקוּתֵי מִי יִשׁוּרְנָה:

וַיֵּן בְּלֶדֶד הַשָּׁחִי וַיֹּאמֶר

יַעַר אֵתָהּ תִּשְׁמֹן קִנְיִנִי לְמֶלֶךְ תִּבְנֶנּוּ וְאַחֵר עֲדָבָה:

טרהנפישן באפוהל מינד תעוב ארץ

גם אור רשעים ידעך ולא יגיה שכיב אשׁו:

יִצְרוּ יָצָדִי אֹנֶנוּ וְתִשְׁלִיכֵנוּ יַעֲזֹבוּ:

יֵאָחֵז בְּעֶקֶב פֶּתַח יְחֹזֵק עָלָיו יִגְמִים:

סביב ביתהו בלהות והפיצהו לרגליו:

יֵאָבֵב בְּדִיּוּרָו יֵאָבֵב בְּדִיּוּרָו:

הַיְיזְבוּנָהּ אֶלְוֵהוּ מִדְּלִי לוֹ יִזְבֵּה זֶל וְהוֹנֵפֶר יָהּ

וְכָל אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְכָל אֲנָשִׁים וְנָשִׁים

לא ויניח ילד וידברו ויניח ילד וידברו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

ויעזאזבו ואמר

עד אנהת ציון נפשי ותדנאנני במלים:

וְיִשְׂרָאֵל אֲמַר שְׂמִיעִי אֶת קוֹלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

דען אפן ב' אלף צוהן וואנדן זיך קען

אברהם יצחק וכל אצבע וזר וזל וסירה חיצונית יצחק

יְהוָה יִשְׁמַר עָמָּךְ וְיִשְׁמְרֵךְ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְיִשְׁמְרֵךְ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְיִשְׁמְרֵךְ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ

והוא שם אברהם וישראל ויהודה ויוסף ודוד ושלמה ויהושע ונחמיה וסנדר ופולוס ואחרים רבים אשר נקראו בשם זה

יחד יצאו וידו יו יסרו יציר דדכסו חנו סכני אלהי אלהי מצע הדחיקו ע אן

חדלו קרובי ומידעי שכתובני צריכתי ואמרת לדורתי שכלי נכרי הית בעיני

לעבדי קראתי ולא יצנה במופי אתחנן לו

גם ע"ל יסמאסו ב"י אקומה וידברו ב"י
תעבונ' כרמתי סודי וזה אהבתי נהפכו ב'

בְּעוֹרֵי וּבְבִשְׂרֵי דְבָקָה עֵצִי וְאֶת־מִלְטָה בְּעוֹר יִשְׁנִי חֲנֹנִי אֶתְסוּ עֵץ כִּי יָד אֱלֹהִים נִגְעָה בְּ

למה תרדפני כמו אל ומבשר לא תשבעו: מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקו

וְאֵנִי יָדִיעַת גְּאֻלְיָהוּ וְאַחֲרוֹן עַל עֵפֶר יִקוּם

כאשר יבין... יסבך כאלו רב כבודו... ויהיה חסידו...
 ויהיה חסידו... יסבך כאלו רב כבודו... ויהיה חסידו...
 ויהיה חסידו... יסבך כאלו רב כבודו... ויהיה חסידו...

וּמִיָּלָה	ב	נֶחֱמָה
וּמִיָּלָה	ב	נֶחֱמָה
וּמִיָּלָה	ב	נֶחֱמָה

ואחר עזרינקפו זאת ומכשרי אחזה אלוה: אשר אני אחזה לי ויעני ראו ולא זר כלו כליתי נח קי:
כי תאמרו מה נרדף לו וישרי דבר נמצא כי
גורו לכם מפני הרב כי חמה יענות חרב
וייען צפר הנצמתי ויאמר
לכן שיעפי ישיכוני וכעבוד חוישיבי:
הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ:
אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יניע:
נחלוס יעוף ולא ימצאנו וידר נחזיון לילה:
בנו ידעו דלים וידיו תשבעה אוננו:
אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו:
לחמו כמיעו נהפך מרורת פתנים בקרכו:
ראש פתנים יעק תהרנהו לשון אפעה:
מי שיב יגע ולא יכלי נחיל תמורתו ולא יעלם:
כילא ידע שולו בנטנו נחמודו לא ימלט:
במלאה שפקו יעז לו
יהי למלא כטנו ישלחו כרון אפו
יכרה מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה: שלף ויינא מנה וברק ממורתו יהלך עליו א מים
כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח
עלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו:
זה חלק אדם רשע מאלהים
וייען איוב ויאמר
שמעו שמוי עמלתי ותהי זאת תנחמתיכם:
האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקעו רוחי:
ואם זכרתי ונכה לתי ואחו בשרי פליצות:
ורעם נכון לפניהם עמם ויצאיהם לעיניהם: בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם:
ישורו עבר ולא יעצל תפלט פרתו ולא תשכל:
ישאו כתר וכנור וישמחו לקול עוגב:
ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו: מה ישרי כי נעבדנו ומה נעזיל כי נפגענו
הן לא בידם טובם
עצת רשעים רחקה מע
כמה ער רשעים ידעך ויבא עלימו אידם
היוכתבן לפני רוח וכמיץ גנבתו סופה: אלוה יצפן לבניו אוננו ייטלם אליו וידע

מקומו
דבר
תקדש
והוא שיהיה כבודו ויהיה שמו יתברך ויהיה שמו יתברך ויהיה שמו יתברך

טוב יעבדו ואנשי... המה את עולמם יעבדו... ויהי עולמם יעבדו...
ועולם העד המלך אשר בדרגתם... הלא שאלתם עבדתי דרך...

יראו עיניו וכידו ומחמת ישיבה ישתה:
הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפט:
עטניו מלאו חלב ומח עינותיו יסקה:
יחד על עפר יישכנו ורמה תכסה עליהם:
כיתאמרו איה בית נדיב ואיה אהל מישכנות רשעים:
מליוס איד יחשך דעליוס עברות זבלו:
והוא לקברות זבל
מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך
ואיך תנחמוני הבר
ויען אליפו התמני ואמר
הלאל יסכן נבר כייסכו עלימו מישכיל: החפץ לשרי כיתצק ואם כיעצק תתם דרכיך:
המיראתך יכיהך יבוא עמך במשפט:
כיתחבל אחיך חנס ובגדי ערומים תפשיט:
ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים יושבנה:
על כן סביבותיך פחים ובהלך פחדתאם:
הלא אלוה נבה שמים וראה ראש כוכבים כירמו:
עבים סתר לו ולא יראה וחונ שמים יתהלך:
אשר קמטו ולא עת נהר יצק יסודם:
והוא מלא כתייהם טוב ועעת רשעים רחקה מני:
אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה איש:
קחנא מפיו תורה וישים אמרו בלכבך:
וישית על עפר בער וכעז נחלים אופיר:
כיאז על שדי תתענ ותשא אל אלוה פנך:
ותגראמר ויקם לך ועל דרכיך ננה אור:
ימלט אינקי
נס היוס מרי ישי ידי כנדה על אנחת:
אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
הברכ פח יריב עמדי לא אך הוא יססבי:
הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו: שמאל בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה:
כידע דרך עמדי כחנני כזהב אינא:
כיתחפצו בביתו אחריו ומספר חדישו חיצו:
זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן וישרו:
וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה:
הן ידעתי מה ישבתכם ומזמות עלי תחמכו:
הלא ישאלתם עברי דרך ואתתם לא תנכו:
מייצד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו:
ויעל גריש יישקוד
ולפניו אין מספר
והשכרתכם נשאר מעל
ויען אליפו התמני ואמר
הלאל יסכן נבר כייסכו עלימו מישכיל: החפץ לשרי כיתצק ואם כיעצק תתם דרכיך:
המיראתך יכיהך יבוא עמך במשפט:
כיתחבל אחיך חנס ובגדי ערומים תפשיט:
ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים יושבנה:
על כן סביבותיך פחים ובהלך פחדתאם:
הלא אלוה נבה שמים וראה ראש כוכבים כירמו:
עבים סתר לו ולא יראה וחונ שמים יתהלך:
אשר קמטו ולא עת נהר יצק יסודם:
והוא מלא כתייהם טוב ועעת רשעים רחקה מני:
אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה איש:
קחנא מפיו תורה וישים אמרו בלכבך:
וישית על עפר בער וכעז נחלים אופיר:
כיאז על שדי תתענ ותשא אל אלוה פנך:
ותגראמר ויקם לך ועל דרכיך ננה אור:
ימלט אינקי
נס היוס מרי ישי ידי כנדה על אנחת:
אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
הברכ פח יריב עמדי לא אך הוא יססבי:
הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו: שמאל בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה:
כידע דרך עמדי כחנני כזהב אינא:

ואיך יאמרו אל עט מלך... ויהי עולמם יעבדו...
והוא יעבדו... ויהי עולמם יעבדו...

מצות שפתיו ולא אמייט מחקי צפנתו אמרי פיו:
 כי ייטלים חקי וכהנה רבות עמו:
 ואל הרך לבי ויטלי הכהילני:
 מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזוי מיו:
 חמור יתומים ינהנו יחלו שור אלמנה:
 הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף
 בשדה בלילו יקצרו וכרם רישע ילקישו:
 מזרם הרים יוטנו ומכלי מחסה חנקו צור:
 ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו צמר:
 מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשווע
 המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו
 לאור יקום רצח יקטל יעני ואביון
 ויעני נאף ישמרה נישף לאמר לא תשורני עין
 חתר כחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור: כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות:
 קלהוא ילפני מים תקלל חלקתם
 יציה נסחם יעלו מימי ילגו שאל חטאוי יטכחו רחם מתקורמה עוד לא יזכרו ותישבר כעין עזה:
 ויעה עקרה לא תלד ואלמנה לא יטב:
 יתן לו לבטח ויישעו ויעניהו על דרכיהם רמו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצו ובראש שבלת ימלו:
 ואם לא אפו מי יכויכנו
 ויען בלדד השחיו ואמר
 הייט מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו:
 הן עד ירחולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו:
 ובן אדם תולעה
 ויען איוב ואמר
 מה יענית ללא חכמה ותשיה לרבה חורעת:
 הרפאים יחלו מתחת מים וישכניהם
 נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה
 מאחז פני כסה פרישו עליו יעננו
 עמדי שמים ירפפו ויתמהו מעצרתו
 ברוחו שמים שפיה חללה ידו נחשברה:
 ורעם נכורתו מי יתבונן
 מה עזרת ללא כח הוישעת ורוני לא יעו:
 את מי העדת מלין ונשמת מי יצאה ממך:
 ערום יסאול נערו ואין כסות לאבדון:
 צר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם:
 חק חני על פני מים עד תכלית אור עס חישך:
 בנחו רעניהם ובתוכנתו מהין רהב:
 הן אלה קצות דרכו ומה שמין דבר נשמענו

ויען בלדד השחיו ואמר
 הייט מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו
 הן עד ירחולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו
 ובן אדם תולעה
 ויען איוב ואמר
 מה יענית ללא חכמה ותשיה לרבה חורעת
 הרפאים יחלו מתחת מים וישכניהם
 נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה
 מאחז פני כסה פרישו עליו יעננו
 עמדי שמים ירפפו ויתמהו מעצרתו
 ברוחו שמים שפיה חללה ידו נחשברה
 ורעם נכורתו מי יתבונן

ויסוף איוב שאת משלו ויאמר

חיל הסיד משפטי וישידי המר נפשי:
אם תדברנה שפתי יעלה
חלילה לי אם אצדיק אתכם
בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לכבי מימי:
כי מה תקות חנף כי יציע כי ישל אלוה נפשו:
אם יעל שדי יתענג יקרא אלוה בכל יעת: אורה אתכם ביד אל אשר יעם שדי לא אכחד
הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הכל תהבלו: זה חלק אדם רשע יעצב אל ונחלת יערי צים משרי יקחו:
אם ירכו בניו למו חרב וינאצו לא ישבוע לחם:
אם יצטר כעפר כסף וכחמר יכין מלביש:
בעה כינש ביתו וכסכה יעשה נער:
תשינהו כמים בלהות לילה ננכתו סופה:
וישלך עליו ולא יחמל מידו ברח יכרח:
כי ייש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו:
קץ ישם לחשך ולכל תכלית הוא חקר
פריץ נחל מיצם נר הנשכחים מנידל
ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש:
נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו יצין איה:
בחלמיש ישלח ידו הפך משרי שורים:
מכבי נהרות חפשי

והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בנה

לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים:
לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה:
לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כליפז:
לא יערכנה פטרת כוש

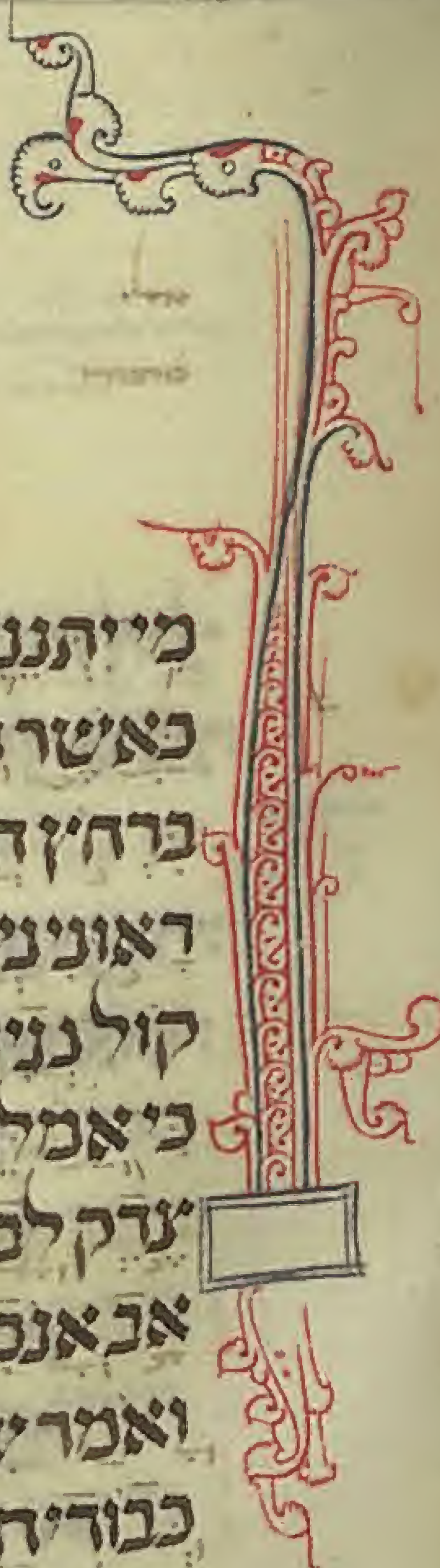
והחכמה מאין תבא ואיזה מקום בנה

ונעלמה מעיני כל חי ומיעוף השמים נסתרה:
אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה: כיהוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה:
לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה:
אזראה ויספרה הכינה וגם חקרה: ויאמר לאדם הן יראה היה היא חכמה וסור מרע כנה
ויסוף איוב שאת משלו ויאמר

אם יעסוק עמר כסדרן יעסוק עליו כספיו...
יקדו מעשמים...
כבודו תרבו כבודו... לא קדוהו כבודו...

ויסוף
ויסוף
ויסוף
ויסוף

מִיִּתְנַנֵּי כִירְחֵי קֹדֶם כִּי־אֵלֹהֵי יִשְׁמְרֵנִי
 כִּאֲשֶׁר הָיִיתִי בִּימֵי חֹרְפֵי נִסְכּוֹר אֵלֹהֵי עָלֵי אַהֲלִי
 בְּרַחֲמֵי הַלִּיכִי בַּחֲמָה וַיַּעֲזֹר יַעֲזֹק עֲמָדִי פִלְגֵי שִׁמּוֹן
 רֹאנֵי נַעֲרִים וַעֲחָנָאוּ וַיִּשְׁיִשִּׁים קִמּוֹ עֲמָדוֹ
 קוֹל נְנִידִים נַחֲבָאוּ וְלִישׁוֹנָם לַחֲכָם דְּבָקָה
 כִּי אִמְלֹט עֲנִי מִשׁוּעֵי וַיְתוֹס וְלֹא עֲזָרוּ לוֹ
 עֵדֶק לִבִּשְׁתִּי וַיִּלְבֹּשֶׁנִי כַּמִּעֵיל וַיַּצְנֵף מִשְׁפָּטִי
 אֲבִי אֲנִי לֹא־בִינִים וְרַב לֹא־יִצְתִי אַחֲקָרְהוּ
 וְאִמְרֵי עַם קֵנִי אֲנִי וְכַחֲלוֹ אֲרַבָּה יָמִים
 כְּבוֹדִי חָדִישׁ עֲמָדִי וְקִשְׁתִּי בִידִי תַחֲלִיף
 אַחֲרֵי דְבָרִי לֹא־יִשְׁנֹנִי וַיַּעֲלִימוּ תַטְף מַלְתִּי
 אִשְׁחַק אֱלֹהִים לֹא־יֹאמְרֵנִי וְאוֹרִפְנִי לֹא־יִפְלוּן
 אֲבִלִים יִנְחָם וַיַּעֲתֶה יִשְׁחָקוּ עָלַי צִנְרִים מִמֶּנִּי לִימִים אֲשֶׁר מֵאֲסַתִּי אֲנִתֶם לִשְׁתִּי עַם כָּל־כִּי צֹאנִי
 גִּסְכָּה יִדְהֶם לִמְהֵלִי עֲלִימוֹ אֲנִי כֹלָה בַּחֲסֹד וְנִכְנַף נִלְמוּדֵי הָעֲרִקִים צִיָּה אֲמִישׁ אֶה וּמִשׁ אֶה
 הַקִּטְפִּים מְלוּחַ עָלֵי שִׁיחַ וַיִּשְׁרֹשׁ רִתְמִים לַחֲמִם
 בִּיעֲרוּן נְחָלִים לִשְׁכֵן חָרִי עֶפְרָה וְכַפִּים
 בְּנִיבָל גִּסְכָּה כִּי־יִשָּׁם נִכְאוּ מִן הָאָרֶץ
 תַּעֲבֹנִי רַחֲקוֹ מִנִּי וּמִפְנֵי לֹא־חֲשׂוֹרָק
 עַל־יָמִין פֶּרַחֲחִי קוֹמוּ וְנָלִי שִׁלְחוּ
 עֲתָסוּ נְתִיבָתִי לִהְיוֹתִי יִצִּילוּ לֹא־עֲזָרוּ לָמוֹ
 הַהֶפֶךְ עָלֵי כֹלָהוֹת תִּרְדֹּף כְּרוּחַ נִדְבָתִי וְכַעֲבֵי עֲבָרָה יִשְׁעִי וַיַּעֲתֶה עָלֵי תִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשִׁי אַחֲזֹנִי מִיִּעֲנִי
 לִילָה יַעֲנִי נִקְרָא מִיִּעֲלִי וַיַּעֲרִקִי לֹא־יִשְׁכָּחוּ
 הָרִנִּי לַחֲמֹד וְאֶת־מִשְׁלַל כִּי־עֶפְרָה וְאֶפְרָיִם
 תַּהֲפֹךְ לֹא־כֹזֵר לִי בִּיעֲצֵם יֶדְךָ תִּשְׁטַמְנֵנִי
 כִּי־יָדַעְתִּי מוֹת תִּשְׁכַּחַנִּי וּבֵית מוֹיָעַד לִכְלָהִי
 אִם־לֹא־בִכִּיתִי לִקְשֵׁה יוֹם עֲנָמָה נַפְשִׁי לֹא־כִיּוֹן
 מִיִּעֲרִיתָחוּ וְלֹא־דָמוּ קֹדֶם עֲנִי מִיִּעֲנִי
 אֶהֱיִיתִי לַתִּנִּים וְרֵעַ לְבִטּוֹת יִנְעָה
 וַיְהִי לֹא־כָל־כְּנֹרִי וַיַּעֲזֹב לִקּוֹל כְּכִיס
 וְמָה־חֲלַק אֵלֹהֵי מִמִּעַל וְנַחֲלַת שְׂרֵי מַמְרוֹמִים
 הֵלֵא הוּא יִרְאֶה דְרָכִי וְכָל־צַעֲדִי יִסְפֹּר

בְּהִלּוֹנֵנוּ עָלֵי־רֹאשִׁי לְאוֹרוֹ אֶלֶךְ חֵשֶׁךְ
 כִּיעֹז שְׂרֵי עֲמָדִי סִכְכַּתִּי נַעֲרִי
 בִּצְאָתִי שִׁעֵר עָלֵי קֶרֶת בְּרַחוּב אֲכִין מוֹשְׁבִי
 שְׂרִים יַעֲזָרוּ בְּמִלִּים וְכַף יִשְׁיִמוּ לִפְהֶם
 כִּי־אֶזֶן שְׁמִיעָה וְתֹאשְׁרֵנִי וַיִּצֵּן רֹאשִׁי וְתִעֲדֵנִי
 בְּרַב־אֲנִי עָלֵי תִבְאָה וְלֹב אֶלְמָנָה אֲרַגֵּן
 יַעֲנֵם הָיִיתִי לִיעֹז וְרָגִלִים לִפְסָח אֲנִי
 וְאִשְׁכָּה מִתְלַעֲזוֹת עוֹלָם וּמִשְׁנֵי אִשְׁלִיךְ טָרֶף
 שְׂרֵי־פִתּוּחַ אֱלִימִים וְטִלְלִין בְּקִצְרֵי
 לִי שְׁמִיעָה וַיַּחֲלוּ וַיִּדְמוּ לָמוֹ עֲנָתִי
 וַיַּחֲלוּ כַּמְטָרִל וּפִיהֶם פָּעֲרוּ לִמְלָקוּשׁ
 אַחֲרֵי דְרָכָם וְאִשְׁכָּרָאִשׁ וְאִשְׁכּוֹן כָּמֶלֶךְ בְּעֹדֹתָאִשׁ
 אֲבִלִים יִנְחָם וַיַּעֲתֶה יִשְׁחָקוּ עָלַי צִנְרִים מִמֶּנִּי לִימִים אֲשֶׁר מֵאֲסַתִּי אֲנִתֶם לִשְׁתִּי עַם כָּל־כִּי צֹאנִי
 גִּסְכָּה יִדְהֶם לִמְהֵלִי עֲלִימוֹ אֲנִי כֹלָה בַּחֲסֹד וְנִכְנַף נִלְמוּדֵי הָעֲרִקִים צִיָּה אֲמִישׁ אֶה וּמִשׁ אֶה
 מִן־גִּיּוֹרֵי שׁוֹרֵי יַעֲזָרוּ עֲלִימוֹ כִּנְנָב
 מִן־שִׁיחִים יַעֲקוֹת תַּחֲתֵי חֲרוֹל יִסְפָּחוּ
 וַיַּעֲתֶה נְנִיתָם הָיִיתִי וְאֶהֱיִי לִהֵם לִמְלָה
 כִּי־יִתְרִי פִתַּח וַיַּעֲנֵנִי וְרִסְנִי מִפְּנֵי שִׁלְחוּ
 וַיִּסְלוּ עָלֵי אֲרֻחוֹת אִידִם
 כִּפְרֵן רַחֲבִי יֵאָתֶינִי תַחַת־שׁ אֶה הַתַּעֲזָלוּ
 טִרְבַּח יִתְחַפֵּשׁ לְבוֹשִׁי כִּפְתָּנִי יֹאזְרֵנִי
 אִשְׁוִיעַ אֶלְיָךְ וְלֹא־תִעַנֵּנִי עֲמָדָתִי וְתִתְכַנֵּן בִּי
 תִשָּׂאֲנִי אֶל רוּחַ תִּרְכִּיבִנִי וְתִמְנֵנִי תִישׁוּהָ
 אֶךְ לֹא־בִיעִי־שִׁלְחִיד אִם־כִּפִּידוֹ לֵהָן שׁוֹיֵעַ
 כִּי־טוֹבִקוּיָתִי וַיִּבָּא רֵיָאִי אֶחָלָה לְאוֹרוֹ וַיִּבָּא אֶפְרָיִם
 קִדְרֵי הַלְכָתִי כִּלְאֶחָמָה קִמְתִּי בִקְהָל אִשְׁוִיעַ
 יַעֲזָרִי שְׁחֹרֵמִי עָלֵי וַיַּעֲזָרֵנִי חֲרָה מִנִּי חֲרָב
 בְּרִית פֶּרֶתִי לִיעֲנִי וְמָה אֶתְכַוֵּן עַל כְּתוּלָה
 הֵלֵא אִידִלִּי עוֹלָם וְנִכְרֵל לִפְעֵלִי אֶזֶן
 אִם־הִלְכָתִי עַם־שׁוֹאֵה וְתַחֲשִׁי עַל־מַרְמֵה רַגְלִי

וְאֵת הָאֲמָרָה זֹאת כֹּל מִשְׁמַחֲדָתִי כִּי־יִשְׁרִי טִרְבַּח וְנִכְנַף יִצִּילוּ שִׁלְחוּ וְיִסְפֹּר
 וְהַמֶּלֶךְ מִדְּמִיָּהוּ וְהוּא יִתְכַנֵּן לִילָה עֲנָמָה בְּקֶדֶר מַעֲלִי וַיַּעֲרִקִי לֹא־יִשְׁכָּחוּ
 וְקִדְרֵי הַלְכָתִי אֶל הַתְּכַוֵּן עֲמָדָתִי וְתִתְכַנֵּן בִּי כִּי־יִתְרִי פִתַּח וַיַּעֲנֵנִי וְרִסְנִי מִפְּנֵי שִׁלְחוּ

יִשְׁקֶלְנִי בַמָּאֲזֵנִי עֲדֶק וְיִדְעַ אֱלֹהֵי תַמְתִּי׃
וּבְנִפִי דָבַק מֵאֹזֶם׃ אֲזִדְעָה וְאַחֲרֵי יֹאכֵל וַיֵּצֵא צֵאִי יִשְׂרָאֵל׃ אֲסַנְפֹתָהּ לִבִּי עַל אִשָּׁה וְעַל פֶּתַח רֵינִי אֲרֻנְתִּי׃
תִּטְחֹן לְאַחֲרֵי אִשְׁתִּי וְעַל יְדֵי כִרְעוֹן אַחֲרִין׃
כִּי אִישׁ הָיָא עַד אֲכָדוֹן תֹּאכֵל וּבְכָל תְּבוּאֹתֵי תִשְׂרָאֵל׃ אֲסַמְאֵס מִשְׁפֹּט עֲבָדִי וְאַמְתִּי בִרְבִם יִנְמָדִי׃
וְנִי אֵעִשָּׂה כִּי יָקוּם אֶל וְכִי יִפְקֹד מֵהָ אִשִּׁי בְנוֹ׃
הָלֹא בִנְטָן עֵשֶׂנִי עֵשֶׂנִי וְנִשְׁהוּ וִיכֻנְנוּ בִרְחֹם אַחֲרִי׃
אֲסַמְנִיעַ מִחֶפֶץ דָּלִים וְעֵינִי אֶלְמֵנָה אֲכַלֶּה׃
וְכִי מִנְעוּרִי נָדְלִנִי כָאֵב וּמִכְטָן אֲמִי אֲנַחֲתָה׃
אֲסַל בְּרוּכֵי חֲלִינוּ וּמִנְכֵשִׁי יִתְחַמֵּם׃
כִּתְפִי מִשְׁכֵּמָה תְּפֹל וְאֲזִדְעֵי מִקְנֵה תִשְׁבָּר׃
אֲסַשְׁמֵתִי וְהִבְכֵּסְלִי וְלִכְתֵּם אֲמַרְתִּי מִבְטָחִי׃
אֲסַאֲרָא אֲזֹר כִּי יִהְיֶה לִי יִקְרָהוּ לִדְ׃
גַּם הוּא עוֹן פְּלִילִי כִי בַחֲשֵׁתִי לֹאֵל מִמֶּעַל׃
וְלֹא נָתַתִּי לַחֲטָא חֶכְמִי לִישָׁאֵל בְּאֵלֵה נִפְשׁוֹ׃
בַּחוּץ לֹאֵלִין גְּדִלְתִּי לְאַרְחָ אִפְתָּח׃
כִּי אֵעֲרִין הַמּוֹן וְכִי וּבִזּוֹ מִשְׁפָּחוֹת יַחְתֵּנִי׃
מִי יִתֵּן לִי שְׂמִיעַ לִי הֵן תִּי יִשְׂרָאֵל יִעֲנֵנִי׃
אֲסַלֵּא עַל יִשְׁכֵּמִי אִישָׁאֵנִי אֵעֲנֵדְנִי עֲטֹרוֹת לִי׃
אֲסַעֲלִי אֲדַמְתִּי תוֹיֵנִק וְיַחַד תִּלְמִיָּה יִבְכּוּן׃
תַּחַת חֲטָא יֵצֵא חוּחַ וְתַחַת יִשְׁעָהּ כֹּאִשָּׁה׃
וְיִשְׁבְּתוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מִעֲנוֹת

וְיַחַד אָף אֵלֵיהוּא בֶן כְּרֵכָאֵל הַבּוֹזִי מִמִּשְׁפַּחַת רַם בְּאִיּוֹב חָרָה אָפּוֹ עַל יִצְרָקוֹ נִפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים׃
וּבִשְׁלֹשֶׁת רַעֲיוֹת חָרָה אָפּוֹ עַל אִישׁ׃
וְאֵלֵיהוּ חָכְנָה אֶת אִיּוֹב בְּדִבְרֵים׃
וַיֵּרָא אֵלֵיהוּא כִּי אֵין מִעֲנָה בְּפִי׃
וַיֵּעַן אֵלֵיהוּא בֶן כְּרֵכָאֵל הַבּוֹזִי וַיֹּאמֶר׃
עֲזִיר אֲנִי לִימִים וְאַתֶּם יִשִּׁישִׁים׃
אֲמַדְתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ וּרְבִישְׁנִים יִדְעוּ חֲכָמָה׃
לֹא רַבִּים יִחַנְמוּ וּזְקֵנִים יִכְנֻ מִשְׁפָּט׃
הֵן הוֹחֵלְתִּי לְדִבְרֵיכֶם אֲזִין עַד תִּבְּנֹתֵיכֶם׃
וְעַדִּיכֶם אֶתְבֹּנֵן וְהִנֵּה אֵין לִי אִיּוֹב מוֹכִיחַ׃
וַיֵּחַר אָף אֵלֵיהוּא בֶן כְּרֵכָאֵל הַבּוֹזִי אָפּוֹ עַל יִצְרָקוֹ נִפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים׃
לֹא מִצָּאוֹ מִעֲנָה וַיִּרְשִׁיעַ אֶת אִיּוֹב׃
כִּי זָקֵנִים הֵמָּה מִמֶּנּוּ לִימִים׃
שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחַד אָפּוֹ׃
וַיֵּעַן אֵלֵיהוּא בֶן כְּרֵכָאֵל הַבּוֹזִי וַיֹּאמֶר׃
עַל כֵּן הוֹחֵלְתִּי וְאִירָא מִחוּת דְּעִי אֶתְכֶם׃
אֲבָן רוּחַ הָיָא בְּאֲנִישׁ וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תִבְנִים׃
לִכֵּן אֲמַרְתִּי שְׂמִיעָה לִי אֲחֻזָּה דְּעִי אָף אֲנִי׃
עַד תַּחֲקִירוֹן מִלִּין׃
עוֹנָה אֲמַרְיוֹ מִכֶּם׃

בְּרַם אֲעִיד כְּכֵן יִעֲסֹךְ כְּכֵן יִקְרָב אֶת אֲחִירִי הָלֹא כְּכֵן יִעֲשֶׂה
וְכִי יִהְיֶה כְּכֵן אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים וְעַתָּה אֶלְמֵנָה אֲכַלֶּה
וְכִי יִהְיֶה כְּכֵן הָאֲנָשִׁים וְכִי יִהְיֶה כְּכֵן הָאֲנָשִׁים וְכִי יִהְיֶה כְּכֵן הָאֲנָשִׁים

אם יישמעו דיינכם ויכלו ימיהם בטוב
ואם לא יישמעו בשלח יעברו ויענו כבלי דעת
תמת בנער נפשם וחיתם כקדשים
ואף הסיף מפי ער רחב לא מוצק תחתיה
ודין דינך מלא תדין ומישפט יתמכו
היערך שויעך לא בער וכל מאמצי כח
השמר אל תפן אל און כי על זה נחות מיני
מיפקד עליו דרכו ומי אומר פעלת עולה
כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק
כי יציע נטפי מים יקומטר לאדו
אף אם יבין מפרישי יצב תשאות סבתו
כי כס ידין עמים יתן אכל למכיר
יצד עליו ריעו מקנה אף על עולה
ישמעו ישמעו ברנו קולו והנה מפיו יצא
אחריו יישאנקול ירעם בקול גאונו
ירעם אל בקולו נפלאות יעשה גדלות ולא יע
מטרות יצו כי כל אדם יחתם לדינתו כל אנשי מעשהו ותבא חיה כמו ארוב וכמעניותיה תשכן
מן החרד תבוא סופה וממזרים קרה
אף ברי יטריח עב
והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם
אם לשבט אם לארצו אם להסד ימצא אהו
התדע כשום אלוה עליהם והפיע אור עננו
אשר בגדיך חמים כהשקט ארץ מדרום
הודיענו מה נאמר לו לא נעך מפני חשך
ועתה לאראו אור בהיר הוא כשחקים
מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הודי שדי לא מצאנו שניאכח ומישפט ורב ערקה לא יענה
לכן יראהו אנשים
וייען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר
אור נא כגבר חליצך ואישאלך והודיעני
מי שם ממדיה כיתד עאו מינטה עליהקו
עלמה אדניה הטבעו אומירה אכנפניה
ברן יחד כוכבי כקר ויריעו כל בני אלהים

הרוב עם שדו יסוד הרוב עם ישראל הרוב דברים לא יענה
ולא אסוף נער להשת את כל חו להנה את הנל ישראל ולא אסוף אחר דבר

הרוב
ולא אסוף

המכנתך יאברנך פרשנפו להימן:
סלע ייטכן ויתלנן על שן סלע ומינודה:
ואפרהו יעלעודם

אם עלפך ינביה נשר וכי ירים קנו
מישם הפר אכל למרהוק עינו יפשו
ובאשר חללים שם הוא

הרוב עם שדו יסוד

מוכיה אלוה יענה

הזקלה ימה אישיכך ירי שמת למופי:

אחת דברתי ולא אענה וישתים ולא אסף:

אזר נא כנור חלצך אישאלך והוד יעני:
ואם זרו עכאלך ובקול כמהו תריעם:
הפין עברות אפך וראה כל גאה והשפילהו:
טמנם כיצפר יחד פניהם חביש בטמון:

האף תפר משפט תרשיעני למען תצדק
יעדה נא נאון ונכה והוד והדר תלביש
ראה כל גאה הכניעו והדר רשיעים תחתם:
ונם אני אודך כיתוש עלך ימנך

יחפן זנבו כמו ארז גדי פחדו ישרנו:
הוא ראשית דרכי אל היעשו יגיש הרבו:
תחת גאלים ייטבב כסתר קנה ובינה:

יעצמיו אפיקי נחשה נרמיו כמטיל ברזל
כי בול הרים ייטאו לו וכל חית השדה יישחקו שם
יסכהו גאלים עללו יסכהו ערבי נחל

הן יעשקנהר לא יחפן יטח כי ידון אל פיהו:
הנישך לויתן נחמה ובחבל תישקיע לישנו:
הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רבות:

התשים אנמן באפו ובחוח תקבל לחיו
היכרה ברית יצמד תקחנו לעבר עולם
יברו עליו חברים יחצוהו בין כעצנים

התמלא בשכחות עורו ובצל צל דגם ראשו:
הן תחלתו נכונה הנם אל מראיו יטל:
מי הקדימני ואישלם תחת כל השמים לי הוא:

שים עליו נפך זכר מלחמה אל תוסף
לא אכור כי יעירנו ומי הוא לפני יתייב
לא אחריש בדיו ודבר נבורות וחין ערכו

מיצלה פני לבשו בכפל דסנו מי יבא:
גאזה אפיקי מנעם סנור חותם צר:
איש באחיהו ידבקו יתלטרו ולא יתפרדו:

דלת פניו מפתח סביבות שניו אימה
אחד באחד ינשו ורוח לא יבא ביניהם
יעטישתי תהל אור ועינו כעפעפי שחר

מפיו לפידים יהלכו כדודי איש יתמלטו:
נפשו נחלים תלהט ולהב מפיו יצא:
מפלי כשרו דבקו יצוק עליו כל ימוטו:

כצוארו ילין עו ולפניו תרין דאכה
לבו יצוק כמא אבן ויצוק כפלח תחתית
מי שיעהו חרב כל תקום חנית מסעו ושריה

לא יכריחונו בן קשת לקשט הפכו לו אבני קלע

ספר אותה למען תנחם למען תנחם בדברך יחזקן לעד יחשעני למען
ביום חבשו י אר יאבר ימיו טאודך חבוש עלך פטתם חבוש כחננו
וארית כפך יאכל ונח יחפדו הנה נא בהמות

יחפדו
חבוש
כפך

ועל כל תוכל... ויעת כי כל תוכל... ויעת כי כל תוכל... ויעת כי כל תוכל...

בקישבו תותח וישחק לרעש כידון:
ירתיח נסד מצולה ים ישים נמרקה:
אין על עפר משלו העישו לבלית:
ותען איוב את יהוה ואמר:
ידעת כי כל תוכל
מזה מצילים יענה בלדיעת לכן הערתי ולא אבין
שמענא ואנכי אדבר אישאלך והודיעני
על כן אמאס ונחמת

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
אל איוב ואמר יהוה אל אליפו התימני
חרה אפיבך וכישני ריעך כי לא דברתם
אלי נכונה כי עבדי איוב ויעתה קחו לכם
שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל
עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואינו
עבדי תפלל עליכם כי אם פניו איש
לבלתי עשוה יצמכם נבלה כי לא
דברתם אלי נכונה כי עבדי איוב וילכו
אליפו התימני ובלדד השוחי עפר
הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם
יהוה וישא יהוה את פני איוב ויהוה
שב את שבעת איוב בהתפללו בער
רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב
למשנה ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו
וכל ידיני לפנים ויאכלו יצמו לחם בביתו
ויעדלו וינחמו אותו על כל חרעה אשר
הביא יהוה עליו ויתגלו איש קשיטה
אחת ואיש נגס זהב אחד ויהוה ברוך
את אחרית איוב מראשיתו ויהי לו
ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים
נמלים ואלף צמר בקר ואלף אתנות:

ויקח את חמדת הגדלה ואת נכסותיו ויסף... ויתגלו לו קשיטות אחדות... ויתגלו לו קשיטות אחדות... ויתגלו לו קשיטות אחדות...

1000	1000	1000
1000	1000	1000
1000	1000	1000

יעניך לנכה כיטו ועפעפך יישרו נעך;
 אל תטימין ושמאל הסורגלך מריע;
 לשמר כוזמות ודיעת שפתך ינערו;
 ואחריתה מרה כל ענה חרה כהרב פיות;
 ארה חיים פן תפלו

פלס מעל רגלך וכל דרכיך יכנו
 בני לחכמה הקישיבה לתטנתי הט אונך
 כינפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה
 רגליה ירדות מות שאול יעציה יתמכו
 נענו מעלתיה לאתדע
 ואל תסורו מאמרי

דַּרְחַק מֵעַל יֵה דֹרֶכְךָ וְאַל תִּקְרֹב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ׃
פִּי יִשְׁכַּע וְזֵרִים כַּחַד וְעֵינַיִךְ בְּבֵית נָכְרִי׃
וְאָמַרְתָּ אֵיךְ יִשְׁנָאתִי מוֹסֵר וְתוֹכַחַת נֶאֱמַן לִבִּי׃
כִּמְעַט הִיִּיתִי בְּכָל רֵעַ כֶּתוֹךְ קֹהֵל וְיַעֲרָה׃
יִפְּוּצוּ מֵעֵינַיִךְ חוּצָה כִּרְחֻכּוֹת פִּלְגֵי מַיִם׃

פן תתן לאחרים הודך ושנתך לאכזרי :
ונהמת באחריתך בכלות בשרך וישארך :
ולא שמיעתי בקול מורי ולמלמדי לא השיתי אָזְנִי :
יִשְׁתַּהֲמִים מִכּוֹרֶךְ וְנָזִים מִתּוֹךְ בָּאֶרֶץ :
יִהְיוּ לְךָ לְבָדֶךְ וְאֵין לְזֵרִים אֶתְךָ :

יהי מקורך ברוך וישמח מאשת נעורך: אילת
המיד: ולמה תשנה בני בורה ותחבק חק נכרי
יענותיו ילכדנו את הרשע ובהכלי חטאתו ית
בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך:

סויעלתחן רדיה ירוך בכל עת כאהכתה תשנה
נבה עיני יהוה דרכי איש וכל מעולתיו מכל
הוא ימות באין מוסר וכרב אולתו ייטנה
נוקשת כאמרי פיך נלכדת כאמרי פיך

עֲשֵׂה זֹאת אִפּוֹא בְנִי וְהִנֵּל פִּי כֹאת בְּכָה רֵעַ
אֶל תֵּתֵן יְשׁוּעָה לַעֲיֵנֶיךָ וְתַנּוּמָה לַעֲפֵעֶיךָ׃
לֶךְ אֶל נַמְלָה עֵינֶיךָ רֹאֵה דְרֹכֶיהָ וְחֻכָּם׃
תִּכְיֶן בְּקִיִּין לַחֲמָה אֲנִי בְּקִיִּיר מֵאֲכֹלָה׃

לך התרפס ורהב ריעך
הנצל כעני מיד וכעפור מיד יקוּש
אִישׁ אֵין לֵהקִצִין שטרומישל
עד מתי עצל תישכב מתי תקום בני שנתך

מֵעַט שָׁנוֹת מֵעַט תְּנוּמוֹת מֵעַט חֶכֶם יָדִים לְ
אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אֶן הוֹלֵךְ עֲקִישׁוֹת פֶּה
תִּהְיֶינָה כְּלֹכֵי חֵרֶשׁ רֵעַ בְּכָל עֵת מִדְּנֵים יִשְׁלַח
יָשׁוּ הֵנָּה יִשְׁנָה יִהְיֶה וְיִשְׁכַּח תוֹעֵבָה נִפְשׁוֹ

וְבֹא כְּמֵהֶלֶךְ רֹאשׁוֹ וּמַחְסֹרֶךְ בְּאִישׁ מִן
קֶרֶן בְּעֵינַי מִלֵּל טִרְנוֹ מֵרֶה בְּאִזְבֵּעֵתוֹ
כִּנְפֵּתָם יָבֹא אִדּוֹפְתֵי שִׁבְרֵי וְאִין מִרְפָּא
עֵנֶם רְמוֹת לִישׁוֹן שִׁקְרֵי וִידֵים שִׁפְפוֹת דָּם נִקְיִי

לכחרישמחשבות און רעליג' ממהרות לרויץ
 קישרם על לכך תמיד
 בהתהלכך תנחה אותך בישנכך תשמר

לשמך מאשר תע מחלקת לשון נכריה
אשה זונה עד כפר לחם ואשת איש נפשי קדוה תע
אם יהלך איש יצל הנחלים ורגליו לא תכניע
א יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב

כִּי עָמְדָה וְתוֹרָה אִזְכָּר וְדָרַךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מִן
אֶל תַּחֲמוֹד יִפְּהַל בְּכָךְ וְאֶל תַּקְחֶךְ בַּעֲפֵעֶפְיָהּ
הִיחָתָה אִישׁ אִישׁ בַּחֲקִיקוֹ וּבְעֵדֵיו לֹא תִשְׁדָּפֶנָּה
בֶּן הַבָּא אֶל אִשְׁתֵּרִיעָהּ לֹא יִנְקָה כָּל הַנִּנְעִים בָּהּ

三
 二
 一

חק. ו. חס = חס.
 חק. ו. חס = חס.
 חק. ו. חס = חס.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

בטרם הרים הטבעו לפני גבינות חוללת:
בהכינו שמים שם אני בחקו חוג על פני תהום:
בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו
ואהיה אצלו אמון ואהיה שיעשויעם יוסיום
משחקת בתבל ארצו

עד לא יצשה ארץ וחיות וראש עפרות תכל:
באמצו שחקים ממעל בעוזו עינות תהום:
בחוקו מוסדי ארץ
משחקת לפניו בכל עת
וישעשע את בני אדם

ועתה בני שמינו לי ואשרי דרכי ישמרו:
אשרי אדם שמינו לי לשקד על דלתותי
כי מצאי מצא חיים ופקדון מיהוה:
חכמות בנתה ביתה חכמה צמודיה שבינה:
שלחה נערתי תקרא על גפי מרמי קרת:
לכו לחמו בלחמי וישתו ביין מסכתי:
יכר ליין לקח לוי קלון ומוכיח לרשע מומו:

יום יום לשמר מזונות פתחי
וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:
טכחה טכחה מסכה ינה אף ערכה שלחנה:
מיפתי יסרהנה חסור לב אמרה לו
עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה:
אל תוכח ליין פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:

הן לחכם ויחכם עוד הודיע לי צדיק ויוסף לקח:
תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה:
כי ידעו ימך ויוסיפו לך שנות חיים:
אשת נכלות הומיה פתותה כל ידעה מה:
לקרא לעברי דרך המישרים אדחתם:
מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יניעם:
משל ישלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תונת אמו

אם חכמת חכמת לך ולית לבדך תשא:
וישנה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת:
מיפתי יסרהנה וחסור לב ואמרה לו
ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה:
משל ישלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תונת אמו

לא יועילו אערוות רשע וצדקה תציל ממות:
ראש יצשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר:
ברכות לראש צדיק ופירשעים יכסה חמס:
חכם לב יקח מעות ואויל שפתים ילבט:
קרן יצין יתן יעצבת ואויל שפתים ילבט:
שנאה תעורר מדנים ויעל כל פשיעים תכסה אהבה:
חכמים יצפנו דעת ופאיל מחתה קרבה:
פועלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:

לא ירעב יהוה נפש צדיק והותר רשעים יחדף:
אנך בקיין בן משכיל נרדם בקציר בן מכיש:
זר צדיק לברכה וישם רשעים ירקב:
הלך בתם ילך בטח ומיעקש דרכיו יודע:
מקור חיים פירשעים ופירשעים יכסה חמס:
שנאה תעורר מדנים ויעל כל פשיעים תכסה אהבה:
חכמים יצפנו דעת ופאיל מחתה קרבה:
פועלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:

מכסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל:
כסף גבחר לישון צדיק לברשעים כמעט:
ברכת יהוה היא תעשיר ולא יסף יעצב עמה:
מעוה רשע היא תבאנו ותאזות צדיקים יתן:
בחמץ לישים וכעשן לענים בן העצל לשלחי:

הון עשיר קרית עזו מחתה דלים רישם:
ארח לחיים שמר מוסר ויעצב תוכחת מתענה:
מכסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל:
כסף גבחר לישון צדיק לברשעים כמעט:
ברכת יהוה היא תעשיר ולא יסף יעצב עמה:
מעוה רשע היא תבאנו ותאזות צדיקים יתן:
בחמץ לישים וכעשן לענים בן העצל לשלחי:

ועל לא יבין ילבט... חכם לב יקח מעות... ואויל שפתים ילבט...
הענינים עזר לזיון... ונקי על חמס יתעורר... והענינים כסיל ואויל שפתים ילבט...
ועל תבחר בברכה... ועל תבחר בברכה... ועל תבחר בברכה...

כל מקום וסימ' וכל מקום אשר אביר את עמי אביר אלה וברכתך
בכל מקום וסימ' וכל מקום אשר אביר את עמי אביר אלה וברכתך
בכל מקום וסימ' וכל מקום אשר אביר את עמי אביר אלה וברכתך

רצון מלך לעבד משכיל וינבחרתה יה מביש: מינעה רך ישיב חמה ודבר ינצב יעלה אף:
לשון חכמים תטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: בכל מקום ינצי יהוה צפות רצנים וטובים:
מרפא לשון ינצי חיים וסלף בה שבר ברוח: אויל ינצי מוסר אביו וישומר תוכחת יערם:
בית עדיק חסן רב וכתבואת רשע ינצרת: שפתי חכמים יזרוד יצת ולב כסילים לא כן:
זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: תועבת יהוה דרך רשע ומרדף ערקה יאהב:
מוסר רע לעונ אורח שנא תוכחת ימות: ישאול ואברון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם:
לא יאהב לין הוכח לו אל חכמים לא ילך: לב שמח יטיב פנים וינצבת לב רוח נכאה:
לב נכון יבקש דעת ופע כסילים ירצה אולת: כל ימי ינצי רצנים וטוב לב משתה תמיד:
טוב מינט ביראת יהוה מאו צר רב ומהומה בו: טוב ארחת ידק ואהבה שם מישור אבוס וישנאה בו:
איש חמה יגרה מדון וארך אפים יסקיט ריב: דרך ינצל כמי שכת חדק וארח ישרים סללה:
בן חכם ישמח אב וכל אדם כוזה אמו: אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת:
הפר מחשבות באין סוד וברב ינציים תקום: שמחה לאיש בני ינצי פיו ודבר בינתו מה טוב:
ארח חיים למעלה למשכיל למען סוד משאול מטה: בית נאים יסה יהוה וינצב גבול אלמנה:
תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי ינצי: עמר ביתו כי ינצי בעצ וישנא מתנרת יחיה:
לב עדיק יהנה לענות ופדי רשעים יביע רצות: רחוק יהוה מרשעים ותפלת עדיקים ישמע:
מאור ינצי ישמח לב שמו ינה טובה תדשן ינצי: און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין:
פוע מוסר מואס נפשו ושמע תוכחת קונה לב: יראה יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ינצי:
לאדם מערכי לב ומה יהוה מענה לשון: כל דרכי איש יד בעציו ותכן רוחות יהוה:
כל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתך: כל פוע יהוה למענה ונסד ינצי ליום רעה:
תועבת יהוה כל גבה לב ילד לא ינקה: מחסד ואמת יכפר ינצי ובראת יהוה סוד מרין:
ברנות יהוה דרכי איש נם איכו ייטלם אתו: טוב מינט בערקה מרב תבואות בלא משפט:
לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין ינצי: קסם יל שפתי מלך במשפט לא ימצי פיו:
פלסומאני משפט ליהוה מעשהו כל אנכי כים: תועבת מלכים ינצות רשע כי בערקה כון נסא:
רצון מלכים שפתי עדיק ודבר ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם ינפרנה:
כאור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקו י: קנה חכמה מה טוב מחרין וקנות ביעה נבחר מכסף:
מסלת ישרים סוד מרע שמר נפשו ונצד דרכו: לפני שבר נאון ולפני כשולון גבה רוח:
טוב שפל רוח את ינציים מחלק שלל את גאים: משכיל יעל דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשורין:
לחכם לב יקרא נכון ומתק שפתיים יסיף לקח: מקור חיים שכל ינצי ומוסר אולים אולת:
לב חכם ייטב פיהו ועל שפתי יסיף לקח: עוף דבש אמרי ינצי מתוק לנפש ומרפא לעינים:
יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: נפש ינצל עמלה לו כי אכף יליו פיהו:
איש בלי יעל כרה רעה ועל שפתו כאש צדקת: איש תהפכות יטלח מדון ועצו מפריד אלוף:

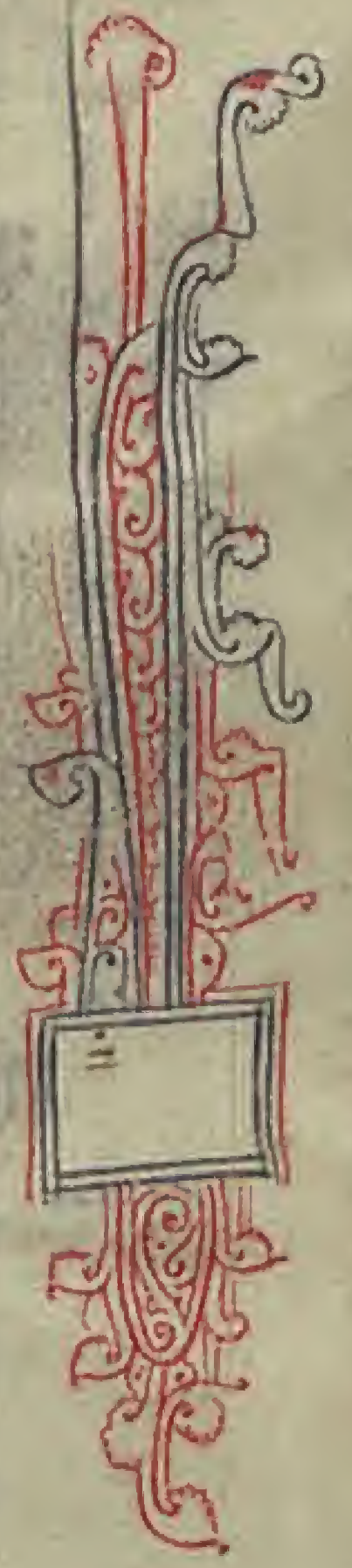

וטובים וסימ' וכל מקום אשר אביר את עמי אביר אלה וברכתך
וטובים וסימ' וכל מקום אשר אביר את עמי אביר אלה וברכתך
וטובים וסימ' וכל מקום אשר אביר את עמי אביר אלה וברכתך

והוא שכל המעשה הזה הוא על ידי חכמה ושלמות
והוא שכל המעשה הזה הוא על ידי חכמה ושלמות
והוא שכל המעשה הזה הוא על ידי חכמה ושלמות

איש חכם יפתה רעהו והוליכו בדרך לא טוב יענה יעניו להיטת הפכות קרין שפתיו כלה רעה
עטרת תפארת ישיבה בדרך עדיקה תמצא טוב ארך אפים מנבור ומשל ברוחו מלכד יער
נחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו טוב פתח בנה וישלוח בנה מבית מלא זכאי ריב
ענד מישכיל ימשל בנן מכיש ובתוך אחים יחלק נחלה מעורף לכסף וכור להב ובחן לפות יהוה
מרע מקשיב על שפת און שקר מוזן על לשון הוה לעג לדי שחרף יעשהו שמח לאיד לא עקה
עטרת זקנים פני נעים ותפארת נעים אנתם לא נאזה לנבל שפת יתר אף עלני יב שפת שקר
אכחן השחד בעני כעליו אל כל אשר יפנה ישכיל מכסה פישע מבקש אהבה וישנה נדבר פריד
אלוף תחת גערה כמכין מהכות כסיל מאה אך מריי בקי שר נולאך אכזרי ישלחו
פניש דב שטל באיש ואל כסיל באולתו משיכר יענה תחת טובה לאת מיישר יענה מביתו
פוטרים ראשית מדון ולפני התעלה הריב נטושים מדיק ריש יעמר שיינ עדיק תועבת יהוה גם
ישנהם למה זה מחיר בדכסיל לקנות חכמה ולכאין נכל ית אהבה רינאח לענה יולד
אדם חסר לב תוקע נקף ערב ערבה לפני רעהו אהב פישע אהב מצה מנביה פתחו מבקש שבר
יעקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלישט פל פריעה ילד כסיל לתועה לו ולא ישמח אבי נבל
לב שמח יטב געה ורוח נכאה תביש נרים יחד מחקר ריש עיקח להטות ארחות משפט
את פני מכין חכמה ויעני כסיל בקיעה ארין כינס לאביו בן כסיל ונמר ליולדתו
גם יעניש ליער יק לא טוב להכות נדיבים על ישר חישך אמריו יד יצדעת וקר דוח איש תבונה
גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נכון לתאזה יבקש נפרד ככל תושיה יתצלע
לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתנלות לבו נבוא רישע באגם כוזב ויעסק קלון חרפה
מים עמקיס דברי פי איש נחל נביע מקור חכמה שאת פניד שיע לא טוב להטות עדיק כמ שפט
שפתי כסיל ינאו בריב ופיו למהל מות יקרא פיי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו
דברי ערנן כמתלהמים והם ירדו חרדי בטון גם מתרפה כמלאנתו אח הוא לביצ משיחית
מנרל יעני שם יהוה בירדון עדיק ונשגב
הון יעשיר קרית יענו וכחומה נשגבה במישכיתו לפני שבר ינבה לב איש ולפני כבוד יענה
מישיכר נטרם ישמע אולת היא לו וכלמה רוח איש יכלכל מחלה ורוח נכאה מיישאנה
לבנבון יקנה דעת ואון חכמים תכביש דעת מתן אדם ירחיכו ולפני נדלים ינחנו
עדיק הראשון בריבו באד יענה וחקרו מדנים ישיבת הגורל וכין ענינים יפריד
אח נפשע מקרית יענו ומדונים כנריח ארמון מפרי פי איש תשכב בטנו תכואת שפתיו ישנע
מותו ייסכיל לשון ואהכיה יאכל פריה מצא אשה מצא טוב ויפקר רצון מיהוה
תחנונים ידבר רש ויעשיר יענה ענות איש דנים להתרויניש אהב דבק מאח
טוב ריש הולך כתמו מעקש שפתיו והוא כסיל גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברעל חוטא
אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו הון יסיף רעים רבים ודל מריעהו יפרד

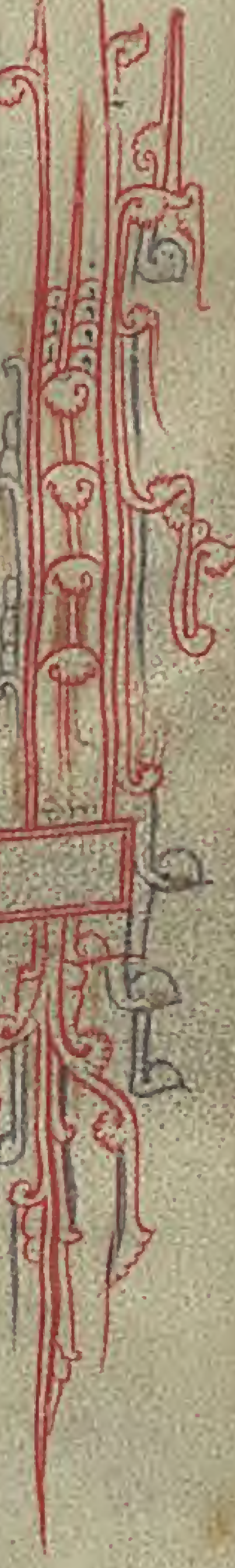
הנה
וכל
איוה
דכו
וכתי

והוא שכל המעשה הזה הוא על ידי חכמה ושלמות
והוא שכל המעשה הזה הוא על ידי חכמה ושלמות
והוא שכל המעשה הזה הוא על ידי חכמה ושלמות

ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אלהתערב: כפתאב יקום אידם ופד שניהם מי יודע:
גם אלה לחכמים הכר פנים כמי שפט כל טוב: אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים וזעמהו לאמין
ולמוכחים ינעם ויעליהם תבא ברכת טוב:
הכן בחוץ מלאכתך ויעתדה בישדה לך אחר וכנית ביתך: אלתהי עד חנם ברעך והפתית בשפתך:
אלתאמר כאשר עשה לכן אעשה לו
על שדה איש יעצל יעברתי
והנה עלה כלו קמישנים כסופניו חרלים
ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר: מעט שנות מעט תנומות מעט חכקידים לשנתי
ונאמתהלך רישך
ומחסריך כאיש מגן

גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו
כבר אלהים הסתר דבר וכבר מלכים חקר דבר: שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר:
הנוסים מכסף וינא ליצרף כלי:
אלתהדר לפני מלך
כי טוב אמר לך עלה הנה מהי שפילך לפני
אל תנא לרב מהר פן מה תעשה באחריתך
ריבך ריב את רעך וסוד אחר אלתעל:
תפוח זהב כמי שניות כסף דבר דבר יעל אפניו: נוס זהב וזהב ליתם מוכיח חכם יעל און שמיעת:
כיענת שלגבים קציר ציר נאמן לשלחו
נשיאם ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר: בארך אפים יפתה קצין ולישון רבה תשבר
עם דבש מיצאת אכלדך פן תשבועו והקאתו: הקר רגלך מבית רעך פן ישינך וישנאך:
מפיין וחרב וחץ ישנן איש יענה ברעו ער שקר: ישן רעה ורגל מועדת מכטח בער כיום צרה:
מערה בער כיום קרה חמין על נתר
אם דיעב שנאך האכלהו לחם ואם עמא השקהו מים: כי נחליס אתה חתה יעל ראשו ויהוה ישלם
לך: רוח צפון תחולל גשם ופנים טעמים לישון סתר: טוב שבת יעל פנת נגמא שבת מדונית וכתחנה:
מיס קרים יעל נפש יעפה וישמויעה טובה מארץ מרחק: מעין ערפש ומקור מישחת צדיק מט
לפני רשע: אכל דבש הרבות לא טוב
ועיר פרוצה אין חומה איש אין מינער לרוחו: כשלג בקין וכמטר בקציר כן לא נאווה לבסיל כבוד:
כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא: שוט לסוס מתנ לחמור וישנט לגו כסילים:
אל תען כסיל כאולתו פן תישוה לו גם אתה: יענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעינו:
מקנה רגלים חמס שתה שלח דברים כסיל: דליו שקים מפסח ומישל כפי כסילים:

אשר
ג
ז

ויכנסו חמס ופנים טעמים לישון סתר: טוב שבת יעל פנת נגמא שבת מדונית וכתחנה:
יהאברה מזה והאמה מזה יין כדלו בארך: מיס ופנת קצין
אול יענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעינו: בארך אפס יענה קצין

לדבר על אלה ומושב ידו אשה עולה ... וסוף
לדבר על אלה ומושב ידו אשה עולה ... וסוף

כעורור אבן במרומה כזנותן לכסיל כבוד:
רב מחולל כל וישכר כסיל וישכר עברים:
ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו:
הדלת תסב על צירה ועצל על מטתו:
חכם עצל בעיניו משבעה משיכי טעם:
במתלהלה הירה זקיס חצים ומות:
באפס עצים תכנה איש ובאין נרנן ישתק מדון:
דבר נרנן כמתלהמים והם ידרו חדרי בטן:
כשפתו ינכר שונא וקרבן ישיית מרמה:
תכסה שונאה כמי שאון תגלה ריעתו בקהל:
לישון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה:
יהלך זר ולא פך נכרי ואל שפתיד:
אכוריות חמה וישטף אף ומייצמד לפני קנאה:
נאמנים פניצ אהב ונעדרות נשיקות שונא:
כנפיר נדרת מן קנה כן איש נדרד ממקומו:
רעך ורעה אחיך אל תעזוב בית אחיך אל תכוא כיום אידך טוב שכן קרוב מאחר רחוק:
חכם בעיניו שמח לבי ואשייבה חרפי דברי:
קח בנדרו כי ערבור וכיעד נכריה חבלהו: מברך ריעהו בקול גדול בבקר השכם קללה תחישב לו:
דלף טורד כיום סגיר ואשת מדונם נשתוה:
ברזל עברזל יחד ואיש יחד פנידעוהו:
כמים הפנים לפני כן לב האדם לאדם: שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה:
מצרף לכסף וכור לזהב:
אם תכתש את האויל במכתש בתוך הרפות בעלי לא תסור מעליו אולתו:
ידיעתו עני צאנך שית לבך לעדרים:
גלה חיצו ונראה די שא ונאספו עשבות הרים:
ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנעויותך: נסו ואין דדף רשע ועדיקים ככפיר יבטח:
גפישע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך: נכר רשע וישקדלים מטר סחף ואין לחם:
עובי תורה יהלודישע ושמרי תורה יתעורבם: אנשי ידע לא יכינו משפט ומבקשי יהוה יכינו כל:
טובדש הולך בת צומעק שדרכים והוא ינשיר: עיר תורה בן מבין ורעה זללים יכלים אכיו:
מובה הוננו כנשך ובתרבות לחונן דלים יקבענו: מסיר אנו משמעת תורה גם תפלתו תועבה:
נשעה ישרים בדרך ריע נשחותו הוא יפול:
ותמימים עהלו טוב

ואין משיב ידו אל פיו ... וסוף
כספך היה לימים ... וסוף
וכדרכו הסופרים ... וסוף

קיס ג'סוקה באת וסימ
מדיכרא כנוריא דנדינס וסוד פ'תה בצב קל וסימ
יש מדיכר לאנדמוס ארין לא שבעה מים סאנו באט וסמס וסימ
ארין סדלי מים כי יבעה אפיק מים כחליא בשון

אל תלישן עבד אל אדנ פן יקללך ואישמת

דור אביו יקלל ואת אמו לא יכרך:	דור אביו יקלל ואת אמו לא יכרך:
דור מה רמו יעניו	דור מה רמו יעניו
דור חרבות ישנו ומאכלות מתלעתו לאכל עניים מארין ואביונים מאדם	דור חרבות ישנו ומאכלות מתלעתו לאכל עניים מארין ואביונים מאדם
לעלוקה שתי כנות היהב שליש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון	לעלוקה שתי כנות היהב שליש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון
שאול ויעצר רחם ארין לא שבעה מים	שאול ויעצר רחם ארין לא שבעה מים
עין תליעג לאכ ותכו לקהת אם יקרוה	עין תליעג לאכ ותכו לקהת אם יקרוה
שלשה חמה נפלאוממני וארבע לא ידעתים	שלשה חמה נפלאוממני וארבע לא ידעתים
דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור	דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור
כן דרך אישה מנאפת אכלה ומחתה פה	כן דרך אישה מנאפת אכלה ומחתה פה
תחת שליש רגזה ארין ותחת ארבע לא תוכל שאת	תחת שליש רגזה ארין ותחת ארבע לא תוכל שאת
תחת עבד כי ימלך ונבל כיישב על חם:	תחת עבד כי ימלך ונבל כיישב על חם:
ארבעה הם קטני ארין והמה חנכים מרחנכים	ארבעה הם קטני ארין והמה חנכים מרחנכים
הנמלים עם לא עו ויכינו מקיין לחמם:	הנמלים עם לא עו ויכינו מקיין לחמם:
מלך אין לארבה ויצא חיצן כלו:	מלך אין לארבה ויצא חיצן כלו:
שלשה חמה מטיכי יצעד וארבעה מטבי לכת	שלשה חמה מטיכי יצעד וארבעה מטבי לכת
ליוש גבור בכהמה ולא ישוב מפני כל:	ליוש גבור בכהמה ולא ישוב מפני כל:
אם נבלת כהתנשא	אם נבלת כהתנשא
כי מיין חלב יוציא חמאה ומיין אף יוציאדם	כי מיין חלב יוציא חמאה ומיין אף יוציאדם
דברי למואל מלך מישא אשר יסרתו אמו	דברי למואל מלך מישא אשר יסרתו אמו
מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי:	מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי:
אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין	אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין
פן ישתה ויישכח מחקק ויישנה דין כלבני עני:	פן ישתה ויישכח מחקק ויישנה דין כלבני עני:
ישתה ויישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד:	ישתה ויישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד:
פתח פיד שפט צדק	פתח פיד שפט צדק
אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה:	אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה:
נמלתהו טוב ולא ריע כל מי חייה:	נמלתהו טוב ולא ריע כל מי חייה:
היתה כאניות כוחר מפרחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה	היתה כאניות כוחר מפרחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה
וממה ישרה ותקחהו מפרי כפיה נטיץ כרם:	וממה ישרה ותקחהו מפרי כפיה נטיץ כרם:
טעמה כי טוב סחורה לא יכבה כליל נרה:	טעמה כי טוב סחורה לא יכבה כליל נרה:
בטח כה לבניעלה ושלל לא יחסר	בטח כה לבניעלה ושלל לא יחסר
דרישה יצמר ופישתים ותעיש בחפין כפיה	דרישה יצמר ופישתים ותעיש בחפין כפיה
חנה בעוז מתנה ותאמין זרעיה	חנה בעוז מתנה ותאמין זרעיה
ידיה ילחה בכי שור וכפיה תמכו פלך	ידיה ילחה בכי שור וכפיה תמכו פלך

וענה הער דעני כי מלך ומלך וסמס וסימ
אל למלכים למואל כי כמסוק
לא תלכנו יעצמונו צמדי ומיטתים דרישה יצמר ומיטתים
יסמך ג'מל וסימ
מל למלכים דוג בצב קל וסימ
ועשרתם וסימ

ואתנה לבי לדעת חכמה ודעתה ללות
 ושכלות ידי עתי שגם זה הוא רעיון רוח
 כי ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסף
 מכאוב אמרתי אני בלבי לכה נא אנסנה
 בשמחה ודאה בטוב והנה גם הוא הכל
 לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה
 זה עשה תרתי בלבי למישך בין אר
 בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות
 עד אשר אראה איזה טוב לבני האדם
 אשר יעשו תחת השמים מספר ימי
 חייהם הנדלתי מעשי בנתי לי בתים
 נטעתי לי כרמים עשיתי לי גנות
 ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי
 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם
 יער צומח יעצים קנתי עבדים ושפחה
 ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הונח
 היה לי מכל שהיו לפני בירושלם כנסתי
 לי גם כסף וזהב וסגלתי מלכים והמדינות
 עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני
 האדם שדה ושרות ועדלתי והוספתי
 מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי
 עמדה לי וכל אשר שאלו עיני לא
 אצלת מהם לא מנעתי את לבי מכל
 שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה
 היה חלקי מכל עמלי ופנתי אני בכל
 מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי
 לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח
 ואין יתרון תחת השמים ופנתי אני
 לדאות חכמה והוללות וסכלות כי מה
 האדם שיבא אחרי המלך את אשר
 כבר עשהו ודאית אני שיש יתרון

לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך
 החכם יעני בראשו והכסיל כחשך הולך
 וידעת גם אני שמקרה אחד יקרה את
 כלם ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל
 גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יתר
 ודברתי בלבי שגם זה הכל כי אין זכרון
 לחכם עם הכסיל לעולם כשכבר הימים
 הבאים הכל נשכח ואין ימות החכם עם
 הכסיל וישנאתי את החיים כי רע עמלי
 המעשה שניעשה תחת השמים כי הכל
 הכל ורעות רוח וישנאתי אני את כל
 עמלי שאני עמל תחת השמים שאני חנו
 לאדם שיהיה אחרי ומי יורע החכם
 יהיה אוסכל וישלט בכל עמלי שעמלתי
 וישחכמתי תחת השמים גם זה הכל
 וסבותי אני לאש אל לבי על כל העמל
 שעמלתי תחת השמים כי
 יש אדם שעמלו בחכמה וכדעת ונכסיו
 ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו גם זה
 הכל ורעה רבה כי מה הוה לאדם בכל
 עמלו וכרעיון לבו שהוא עמל תחת
 השמים כי כל ימיו מכאבים וכעס עננו
 גם בלי לה לא שנו לבו גם זה הכל הוא
 אין טוב באדם שיאכל ושתה והדאה
 את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני
 כי מיד האלהים היא וימי יאכל וימי
 יחוש חוץ ממנו כי לאדם שטוב לפני
 נתן חכמה ודעת ושמחה ולחטא נרנ
 ענין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני
 האלהים גם זה הכל ורעות רוח לכל
 זמן ועת לכל חפץ תחת השמים

החכם יהיה אוסכל וישיג עמל דבר וימי יורע לבטא זאת הנעת
 ולאדם לא מנעא עמל דבר ולאדם אכא ולאדם שלא עמל כנכדו
 כי מה הוה לאדם כנכדו ואמה הוה להם למלך

עת ללדת
עת לטעת
עת להחנך
עת לפדוץ
עת לכפות
עת ספור
עת להשליך אבנים
עת לחנק
עת לבקש
עת לשכר
עת לקדוץ
עת לחשות
עת לאהב
עת מלחמה

ועת למור
ועת לעקוד נטוץ
ועת לרפוא
ועת לבנות
ועת לישחוק
ועת רקוד
ועת ננוס אבנים
ועת לרחק מחנק
ועת לאכר
ועת להשליך
ועת לתפור
ועת לדבר
ועת לשנא
ועת שלום

אתה צדיק ואתה רשע יושפט האלהים
כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם
אמרת אני בלבי על דבר בני האדם
לכנס האלהים ולראות שהם נהמרה
המה להם כי מקרה בני האדם ומקרה
הנהמה ומקרה אחד להם נמות זה בן
מות זה ורוח אחד לכל ומות האדם מן
הנהמה אין כי הכל הכל הכל הולך אל
מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שנ
אל העפר מי יודע רוח בני האדם העלה
היא למעלה ורוח הנהמה הירדת היא
למטה לארץ וראיתי כי אין טוב מאשר
ישמח האדם במיניו כי הוא חלקו
כי מי יבאנו לראות נמה שיהיה אחריו
ושבתי אני ואראה את כל העשקים
אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת
הנעשים ואין להם מנוח ומי
נעשים כח ואין להם מנוח וישבתי
אני את המתים שכבר מתו מן החיים
אשר המה חיים עדנה וטוב משניהם
את אשר יעדן לאהיה אשר לאדאה
את המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש וראיתי אני את כל עמל ואת
כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מדעתו
גם זה הכל ורעות רוח הנכס לחנק את ידיו
ואכל את בשרו טוב מלאכה נחת ממלא
הפנים עמל ורעות רוח וישבתי אני ואראה
הכל תחת השמש ייש אחד ואין שני גם
בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו
לא תשבע נשך ולמי אני עמל ומחשו את
נפשי מטובה גם זה הכל וענן רע הוא

מה יתרון העשה באשר הוא עמל וראית
את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם
לענות כו את הכל עשה יפה ביעתו גם
את העלם נתן בלבם מלי אשר לא ימצא
האדם את המעשה אשר עשה האלהים
מראשו ועד סוף ידעתי כי אין טוב כס כי
אם לשמח ולעשות טוב בחייו וגם כל
האדם שיאכל וישתה וראה טוב בכל עמלו
מת אלהים היא ידעתי כי כל אשר
יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו
אין להוסיף וממנו אין לערע והאלהים
עשה שיר או מלפניו מה שהיה כבר
הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים ינקש
את ערדף ויעד ראיתי תחת השמש
מקום המישפט שמה הרשע ומקום
הצדק שמה הרשע אמרת אני בלבי

אם כמות כל האדם ... כמות כן מותה אבלי אבלי בכת
כי רבו כואבים ואין להם מספר ... ושבתי אני ואראה את כל העשקים כי
וימלא וימלא אותי ... ופדעתי ופדעתי ... כחמה וכדעת ...

三

725

1824
high
low

١٢١

١٠٠

לרבות

וְכֵן

אמן שלמה המלך יהודה בן ישיהו מלכו ודוד אבינו
בשל הדבר ישלם כסף ושיש ואסגנב וגנב מעמו - צמור למעלו להקטן
רובה עליו דוח העצירה ודח העובדה ורבה מעומסה - רבה היא על האדם

ויקראו עבדיו אביו ידור אמר אכן לשוקר ולא ידע כחב להחיות
ואמר היה אלה שנים מעטים ואלו לעבדים ולשפחות במסד

לדור
דאמר
ג' קמ
וסיכ
וסיכ

וחלד עהוא אם יוליד איש מאה ושנים
רפת יהיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא
תשניע מן הטובה וגם קבורה לא היתה
לו אמרתי טוב ממנו הנפל: כינהכל בא
ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: גם שמש
לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה ואלוהיה
אלף שנים פעמים ושוכה לא ראה הלא
אל מקום אחד הכל הולך: כל עמל האדם
לפיהו וגם הנפש לא תמלא: כימה יותר
לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד
החיים: טוב מראה עינים מהלך נפשגם
זה הכל ורעות רוח: מה שהיה כבר נקרא
שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון
עם שתקיף ממנו: כי יש דברים הרבה
מרכים הכל מה יותר לאדם: כי מי יודע
מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו וכלו
וינשם כצל אשר מי יודע לאדם מה יהיה
אחריו תחת השמים:

וב שם עשני טוב ויום המות
מיום הולדו וטוב ללכת אל
בית אבל מלכת אל בית משתה
באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל
לבו: טוב כעס משחוק כי ברע פנים יטב
לב: לב חכמים בבית אבל ולב כסילים
בבית שמחה: טוב לשמע נערת חכם
מאיש שמע שיר כסילים: כי נקור
הסידים תחת הסיד כן שח ק הכסיל גם
זה הכל: כי העשק יהולל חכם ויאבד
את לב מתנה: טוב אחרי דבר מראשו
טוב ארך רוח מגבה רוח: אל תכהל ברוחך
לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: אל

תאמר מה היה שהימים הראשנים
היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת
על זה: טובה חכמה עם נחלה ויותר
לראי השמים: כי בעל החכמה בעל
הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה:
ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל
לתקן את אשר עותו: כיום טובה היה
בטוב וכיום רעה ראה גם את זה לעמת
זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא
האדם אחריו מאומה: אתהכל ראיתי
כימי הכל ייש עדיק אחד בצדקו וייש
וישע מאריך ברעותו: אל תהי עדיק
הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם:
אל תרשיע הרבה ואל תהי סכל למה
תמות בלא עתך: טוב אשר תאדור
בזה וגם מזה אל תנח ידך כי ירא אלהים
ינא את כלם: החכמה תעז לחכם
מעשרה שליטים אשר היו בעיר:
כי אדם אין עדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא: גם לכל הדברים אשר
ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע
את עבדך מקללך: כי גם פעמים רבות ידע
לבך אשר גם את קללת אחרים: כל זה
נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיה
רחוקה ממני: רחוק מה שהיה ועמר
עמק מיימצאנו: סנות אני ולבילדעת
ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת
רשע נסל והסכלות הוללות: ומוצא
אני מרממות אתה אשה אשר היא
מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב
לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה:

וכד

את
מל
וכד

מטע

אדם

חש
וכד

והיה אמונת עבדך חסן
מכסמה לא תחיה כל שומרה והחכמה תחיה בעליו
טוב אבדור תאדור: אסירות המושל ועליו עלך: בבקש חכמה ודעת ויחכמה

עבדך
תחיה
תבד
וסיכ
וסיכ
וסיכ

ואמר אליו ולא מיצאנו לך ... ויבן בית גדול ...

ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת
לאחת למצא חשבון: אשר עוד בקשה
נפשי ולא מצאתי אדם אחד מארץ
מצאתי ואשה נכל אלה לא מצאתי:
לכך ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים
את האדם ישר והמה בקשו חשבנות
ובנים מי נהחנם ומי יודע פשר דבר
חכמה אדם תאיר פניו ויעז פניו יישנא:
אנפי מלך ישמר ועל דברת שבועת
אלהים: אלתבהל מפניו תלך אלתעמו
בדבר רע כיכל אשר יחפץ יעשה: באשר
דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה:
ישמר מצוה לא ידע דבר רע ויער
ומישפט ידע לבחנם: כי לכל חפץ ייש
יעתומישפט כידעת האדם רבה עליו:
כי איננו ידעמה שיהיה כי באשר יהיה
מי יגיד לו: אין אדם שליט ברוח לכולא
את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין
משלחת במלחמה ולא ימלט רשע
את בעליו: אתכל זה ראיתי ונתון את
לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת
השמים עת אשר שלט האדם באדם
לרע לו: ובכן ראיתי רשעים קבורים טובא
וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר
אשר כן עשו גם זה הכל: אשר אין מעשה
פתגם מי עשה הרעה מהרה על כן מלא
לב בני האדם בהם ליצויות רע: אשר
הטא עשה רע מאת וסאריך לוכים גם
יודע אנ אשר יהיה טוב לידא האלהים
אשר יראו מלפניו: וטוב לא יהיה לרשע
ולא יאריך ימים בעל אשר איננו ירא

מלפני אלהים: ישהכל אשר נעשה
על הארץ אשר ישיצדיקים אשר מניע
אלהם נמעשה הרשעים וישרשעים
שמניע אל הם נמעשה הצדיקים:
אמרתי שגם זה הכל: וישבחת אני את
השמחה אשר אין טוב לאדם תחת
השמים כי אם לאכל ולשתות ולשמח
והוא ילונן בעמלו מי חיו אשר לו האלהים
תחת השמים: באשר נתתי את לבי לדעת
חכמה ולראות אתה ינען אשר נעשה
על הארץ כי גם ביום וגלילה ישנה בעינו
איננו ראה: וראיתי את כל מעשה האלהים
כי לא זכל האדם למצא אתה מיצור
אשר נעשה תחת השמים בשל אשר
יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם
יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:
כי אתכל זה נתתי אל לבי ולכור אתכל
זה אשר הצדיקים והחכמים ויעבדיהם
בד האלהים גם אהבה גם שנאה אין
יודע האדם הכל לפניהם: הכל כאשר
לכל מקרה אחד ליצדיק ולרשע לטוב
ולטהור ולטמא ולזכח ולאשר איננו
זכח בטוב כחוטא הנשבע כאשר
ישבעה ירא: זה רע נכל אשר נעשה
תחת השמים כי מקרה אחד לכל וגם
לב בני האדם מלארע והוללות כלבנם
בחייהם ואחריו אל המתים: כי מי אשר
יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכול
חי הוא טוב מן הארץ המת: כי החיים
ידעים שימרתו והמתים אינם ידעים
מאומה ואין עוד להם שנה כי נשכח

חילת
יבין

היה האיש מרעו את הארץ הזה ויבא אל ביתו כבדך ורע את זרעך וילעבב
אחיון בברא ירע עבדך
היה ד ירע
וסים כלשון ירע

לישחוק עינים לחם ויין יישמח חיים
והכסף יענה את הכל: גם נמדעך מלך
אל תקלל ובחדרי משכנך אל תקלל
עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול
ובני הכנפים יגידו: שלח לחמך
על פני המים כי כרבה ימים תמצאנו:
תחלק לשבעה וגם לשבעה כי לא
תדענה יהירעה על הארץ: אם
ימלאו העינים גשם על הארץ יריקו
ואם יפלי עין בדרום ואם בצפון מקום
שיפל היעץ שם יהוא: שמר רוח לא
יורע ויראה בעינים לא יקעד: כאשר
אנך יודע מה דרך הרוח בעצמים
בבטן המלאה כנה לא תדע את מעשיו
האלהים אשר יעשה את הכל: בנקר
זרע את זרעך וליערב אל תנה ידך
כי אנך יודע אי זה יכשר הזה או זה
ואם שניהם כאחד טובים: ומתוך
האור וטוב לעינים לראות את השמש:
כי אם שנים הרבה יהיה האדם נבלם
יישמח ויזכר את מי החישך כי הרבה
יהיו כל שכא הכל:
שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך
בימי בחורתיך והלך בדרכי לבך ונמוא
עינך ודע כי על כל אלה יביאך
האלהים במשפט: והסר כעס מלבך
והעבר רעה מבשרך כי הילדור
והשחרות הכל: וזכר את בראך
בימי בחרתיך עד אשר לא יבאו ימי
הרעה והגיעו שנים אשר תאמר
אין לי בהם חפץ: עד אשר לא תחשן

השמש והאור והירח והכוכבים ושנו
העינים אחר הגשם: ביום שיזינו שני
הבית והתענות אנשי החיל ונטלו
הטחנות כי מעטו וחשכו הראור
בארבות: וסגרו דלתים בשוק בשפל
קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו
כל בנות השיר: גם מצבה ידעו
וחתחתים בדרך וינאץ השקר
ויסתכל החנב ותפר האכזרה כיהלך
האדם אל בית עולמו וסכנו בשוק
הסופדים: עד אשר לא ירחק חבר
הכסף ותרין גלת הזהב ותישבר כד
על המכוער ערין הגלגל אל הכור: ויישנ
העפר על הארץ כשהיה והרוח תשנ
אל האלהים אשר נתנה: הכל הכלים
אמר הקוהלת הכל הכל: ויתר שהיה
קהלת חכם עוד למד דעת את העם
ואזן וחקר תקן משלים הרבה: בקש
קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר
דברי אמת: דברי חכמים כדרכנור
וכמשמרות נטועים בעלי אספות
נתנו מרעה אחד: ויתר מהמה בני
הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ
ולת הרבה יגעת בשר:
בדבר הכל נשמע את
האלהים ירא ואר
מצותיו שמר כי זה כל האדם: כי את
כל מעשה האלהים ינא במשפט
על כל נעלם אס טוב ואס רע:
סוף דבר: סימן יתקק:

ואם וסלח ירע פחדך כל הקהל כאחד ארבע עשרה וחכר כי דעה
הכדעם והלום יעמוד שונג שנו ואחיו בבקר ירע את ויעק ידיו כאחד למחשבים יסיל כל תרע יופל קדליא אדמון וקמו
ואת הושע ירעו בעד החיה לאמר כי בעפס היארק והעטבו הראוב בארבות
פאחד
הכדעם והלום
הראוב

יבוא כל איש ויגלה חסדו ויגלה שמו כשם שיהיה...
תקנונים ומה דעוהו כחשדו בזה...
יבוא כל איש ויגלה חסדו ויגלה שמו כשם שיהיה...
תקנונים ומה דעוהו כחשדו בזה...

ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך
באונמן מלך אסור ברהטים: מה
פיתומה נצמת אהבה בתענוגים:
ואת קומתך דמתה לתמו וישריך
לא שכלות: אמרת אינך בתמר
אחזה בסנסנו ויהיונא שדיך נאשנו
הגפן וריח אפך מתפוחים: וחכך כין
הטוב הולך לדודי לטי שרים דבב
שפתי יישנים: אני לדודי ועלית שוקנו:
לבה דודי נצאה שדר
גליה בכפרים: נשכימה לכרמים
עראה אם פרוחה הגפן פתח הסמדר
הנצו הרמונים שם אתן את דדילך:
הדודאים נתנוריה ועל פתחניו כל
מצדים חדשים גם ישינים דודי צפנת
לך: מייתנד כאח לי יונק שדי אמי
אמיצאך כחוי אשקך גם לאיכו
לי: אנהגך אביאך אל בית אמי תלמוני
אשקך מיין הדקה מעסים רמיני:
שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני:
השבעתי אתכם כנות ירושלם מה
תערו ומה תעזרו את האהבה ער
שתחפין:
מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת
על דורה תחת התפוח עורתיך שמה
חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך:
שימני כחותם על לבך כחותם על
זרועך כי עזה כמות אהבה קשה
כשאול קנאה רשפיה רשפי איש
שלהבתיה: מיס רבים לא יוכר
לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפו

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה
בזו יכוזלו: אחות לנו
קטנה וישרים אין לה מה נעשה
לאחתנו ביום שיד ברנה: אם חומה
היא נבנה עליה טירת כסף ואסדלת
היא נעזר עליה לוח ארז: אנחומה
וישרי כמנדלות אז הייתי בעיניו
כמו צאת שלום:

כרם היה לשלמה בבעל חמון ערנן
את הכרם לנטרים איש יבא בפריו
אלף כסף: כרמי שלי לפני הארץ
לך שלמה ומאתם לנטרים את פרו:
הישבת בנגים חברים נקשיבים
לקולך הישמייעני: ברח דודי ודמה לך
לצבי או ליצר האילים על הרי בשמים:

איכה ייטבה בדד היצורבתי יעם היתה
באלמנה רבתי בנים שרתי במדינות
היתה למס: בנו תנבזה
כלילה ודמעתי על לחיה אין לה
מנחם מפל אהבה כל רעה בעדו בה

יבוא כל איש ויגלה חסדו ויגלה שמו כשם שיהיה...
תקנונים ומה דעוהו כחשדו בזה...
יבוא כל איש ויגלה חסדו ויגלה שמו כשם שיהיה...
תקנונים ומה דעוהו כחשדו בזה...

יסוד	גודל	אדמה
יסוד	הוא ג' ס' י' ה'	הוא ג' ס' י' ה'
יסוד	+	הוא ג' ס' י' ה'

בְּחֹרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִצְרִים בְּעֵץ כִּשְׁלוֹ׃
זָקֵנִים מִשְׁעַר יִשְׁכְּתוּ בְּחֹרִים מִנְּנִיתָם׃
יִשְׁכְּתוּ מִשְׁוִישׁ לִבְנוֹ נֶהֱפֹךְ לֹאבֵל מִחֹלּוֹ׃
נִפְלָה יַעֲרֹדֶת רֹאשׁוֹ אוֹיֵן נָא לִנּוֹכַח טֹאנִי׃
עַל זֶה הִיהָדוּהָ לִבְנוֹ עַל אֱלֹהֵי חֲשָׁנוֹ עֲנֵנוּ׃
עַל הָרִצִּיּוֹן יִשְׁשֶׁמֶס שׁוֹעִילִים הִלְכוּ בּוֹ׃
אַתָּה יְהוָה לַעֲוִלֹתַי שֶׁנִּכְסַךְ לְדוֹר ודוֹרוֹ׃
לִמָּה לִנְעוּץ תִּשְׁכַּחַנִּי תִעֲזֹבֵנִי לֹאדָרְ יִמִּי׃
הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה אֵלַי וְנִשּׁוּב חֲדָשׁ יִמִּי׃
נִקְדָּם׃ כִּי אִם מֵאֵס מֵאִס מֵאִסְתָּנוּ קִצְפָּרַת׃
עֲלֵינוּ עַד מְאֹד׃ הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה׃
סִימֵן יִתְקַן׃

וְאֵת יְקָר תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ יְמִיסוּבִים
שְׂמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם: וְנִמְלֹאֲתָה יְמִים
הָאֵלֹהִים עֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הַיּוֹם
הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשֵׁן הַכִּיָּרָה לַמַּעֲדוֹל
וְעַד קֶטֶן מִשְׁתֵּה שְׁבִיעַת יְמִים נִחְצוּ
בְּנֵת בֵּית הַמֶּלֶךְ וּבְכָרֶם
וּתְכֵלֶת אַחֲזוּ בַחֲבֵרֵי
בּוֹץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף
וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף עַל
רֹעֶפֶת בְּהֵטוּשׁ יֵשׁ וְדָר וּסְחָרֹת: וְהַשְׁקוּ
בְּכָל זֶהָב וּבָרִים מְכֻלִּים שְׁמוֹנִים וְיָין
מַלְכוּת רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ: וְהַשְׁתִּיה כֹּדֶת
אֵין אִנֶּם כִּי כֵן יִסֹּר הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב
בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן אִישׁוֹ אִישׁ:
וְסוּשֵׁתִי הַמַּלְכָּה עֲשֵׂתָהּ
מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר
לַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ: בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּיין אָמַר לַמַּהוּמִין
בֹּזֵתָא חֲרָבוּנָא בְּנֵתָא וְאַבְנֵתָא זֹתָר
וּכְרָכָם שְׁבִיעַת הַפְּרִיסִים הַמִּשְׁתִּים
אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ: לַהֲבִיא
אֶת וִישְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּנֵתוֹ מְלֻנּוֹת
לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשְּׂרִים אֶת יָפִיה כִּי
טוֹבֶת מְרֹאֵה הִיא: וְהֵנָּה אֵן הַמַּלְכָּה וִישְׁתִּי
לְבָא כְּדֹד הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיד הַפְּרִיסִים וּמִקְצֵף
הַמֶּלֶךְ מְאֹד וְחִמְתּוֹ בַּעֲרָהּ בּוֹ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲנָמִים יִדְעִי הָעֵתִים מִכֵּן
דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל יְדֵי עֵידֵי תוֹרִין: וְהַקּוֹב
אֶל זִכְרֵי שְׁנֵי שְׁתֵּי אֲדָמָתָא תְּרִי שִׁשְׁמוֹת
מִדְּסָנָא מְמוּכָן שְׁבִיעַת שְׂרִיפֶרֶס וּמְדִי
רֵא פְנֵי הַמֶּלֶךְ הִי שְׂבִירָא שְׁנֵי נְמֻלֹּת:

סכס סכסין דאיה
באדוהמסין ודוה
דאיה דאיה דאיה
דאיה

ויהי כימי אחישורוש הוא אחישורוש
המלך מהדיו ועד כיש שכעו ועשרים
ומאה מדינה: בימים ההם כשברז
המלך אחישורוש על כסא מלכותו
אשר בישושן הבירה: כישנת שלוש
למלט עישה מיתה לכל ישריו ועבדיו
חילפרס ומדי הפרתמים וישרי המדינות
לפניו כהראתו את ישר כבוד מלכותו

והנה יעקב בנה הקמן ויצמח שם בן קמן אחד מאד הקמן והנה יעקב בנה הקמן
ובמלאתו ימי בחרהר יבן ככל אחד האדם האלה יצא
הרחוק בדבר מאד והקריב ויחבר אליו כרובות אשר ארבות

קטן מ קטן יס"מ
 וקטן ב וקטן וקטן
 וקטן ג וקטן וקטן

ויבקר יום שבתהטל סכב ייבקר ידעך תפליחי ויבקר ויבקר ויבקר
אלה בע אסורל ויבקר ידע אסורל ויבקר ידע אסורל ויבקר ידע אסורל
ויבקר ידע אסורל ויבקר ידע אסורל ויבקר ידע אסורל ויבקר ידע אסורל

מקץ היות לה ברת הנשים שנים עשר
חדש כן ימלאו מי מרוקיהן ישישה
חדשים בשמן המד וששה חדשים
בשמים ובתמרוק הנשים: וכוה
הנערה באה אל המלך את כל אשר
תאמר יתן לה לכוא עמה מבית הנשע
עד בית המלך: בערב היא באה ובקר
היא ישיבה אל בית הנשים שני אל יד
שני שני סרים המלך שמר הפלגשים
לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ
בה המלך ונקראה בשם: ויהי עתה
אסתר בת אחיחיל דד מרדכי אשר לקח
לו לבת לכוא אל המלך לא בקשה דבר
כי אם את אשר יאמר הנ סרים המלך
שמו הנשים ויהי אסתר נשאת חן
בעיני כל ראה: ותלקח אסתר אל
המלך אחישורוש אל בית מלכותו
בחדש השני שירי הוא חדש טבת
בשנת שבע למלכותו: ויאכל המלך
את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד
לפניו מכל הבתולות וישם פתח בלכות
בראשה וימליכה תחת וישתי: ויעש
המלך משה גדול לכל שריו ועבדיו
את משה אסתר והנחה למדינות
עשה ויהי משאת כיד המלך: ובהקנן
בתולות שנית ומרדכי ישב בשער
המלך: אין אסתר מעת מולדתה ואת
עמה באשר עוה עליה מרדכי ואת
מאמר מרדכי אסתר עשה באשר
היתה באמנה אתו:
בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך

קצף בנתן ותרש שני סרים המלך
משמר הסף ויבקשו לשלח יד במלך
אחישורוש: ויוודע הדבר למרדכי ויעד
לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי: ויבקש הדבר ויעצו
ויתלו ישניהם על עץ ויכתב בספר דברי
הימים לפני המלך:
אחרי הדברים האלה נדל המלך
אחישורוש את המן בן המדת
האגגי וינשא אותו וישם את כסאו מעל
כל הישרים אשר אתו: וכל עבדי המלך
אשר בשער המלך כריעים ומשתחוים
להמן כי כן עוה לו המלך ומרדכי לא
יכריע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי
המלך אשר בשער המלך למרדכי
מדוע יצאתה יעזב את מצות המלך:
ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע
אליהם ויעדו להמן לראות היעמדו
דבר מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כריע
ומשתחוה לו וימלא המן חמה ויבז
בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו: כי
הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן
להשמיד את כל היהודים אשר
בכל מלכות אחישורוש עם מרדכי:
בחדש הראשון הוא חדש
ניסן בשנת שתיים יצא
למלך אחישורוש הפיל פור
הוא הנדל לפני המן מיום ליום
ומהדש לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר:

ד
חם
וכי
כב

ל
וכי
יחזק
דבר
כמה

ד
ס

ל
וכי
כב

ס
ל

ל
וכי
כב

אחישורוש יום ויבקר ככל אשר עוה המן אל אחישורוש המלך
ויבקר כשם המלך אחישורוש ויאמר אחישורוש
ויבקר ידעך תפליחי ויבקר ידעך תפליחי ויבקר ידעך תפליחי

ויאמר המן למלך אחישוריש ישנו
 עם אחד מפזר ומפרד בין העמים
 בכל מדינות מלכותך ודתהם שונות
 מכל עם ואת דת המלך אינם עשים
 ולמלך אין יסוד להנחם: אם עז
 המלך טוב יכתב לאכדס ועשרת
 אלפים נכבד כסף אשקל על ידי עשי
 המלאכה להביא אל גני המלך:
 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו
 ויתנה להמן בן המדתא האנגי עור
 היהודים: ויאמר המלך להמן הכסף
 נתון לך והעם לעשות בו כטוב
 בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש
 הראשון בשלושה עשר יום בו
 ויכתב ככל אשר צוה המן אל
 אחישורפני המלך ואל הפחות
 אשר על מדינה ומדינה ואל ישרי
 עם ועם מדינה ומדינה נכתבה
 ועם ועם כל שנו בשם המלך
 אחישוריש נכתב ונחתם בטבעת
 המלך: ונשלחו ספרים ביד הרצים
 אל כל מדינות המלך להשמיד
 להרג ולאכד את כל היהודים מעער
 ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה
 עשר לחדש שנים עשר הוא חרש
 אדר ושללם לבו ופתשגן הכתב
 להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלו
 לכל העמים להיות עתידים ליום הזה:
 הרצים יצאו רחופים בדבר המלך
 והדת נתנה בשושן הבירה והמלך
 והמן ישבו לשתות והעיר שושן

נבוכה:

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע
 מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר
 ויצאתוך העיר ויזעק ויעקה גדולה
 ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך כי
 אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק:
 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
 המלך ודתו מצוה אכל גדול ליהודים
 ויצום ובכי ומספר שק ואפר יצענלובים
 ותבואינה נערות אסתר וסריסה ויצדו
 לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח
 בעדים להלביש את מרדכי ולהסיר
 שקו מעליו ולא קבל: ותקרא אסתר
 להתך מסריסי המלך אשר העמיד
 לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה
 ועל מה זה: וייצא התך אל מרדכי אל
 רחוב העיר אשר לפני שער המלך:
 ויצד לו מרדכי את כל אשר קרהו וארת
 פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול
 על גני המלך ביהודים לאכדס: ואת
 פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן
 להשמידם נתן לו להראות את אסתר
 ולהגיד לה ולצות עליה לבוא אל המלך
 להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה:
 ויבוא התך ויצד לאסתר את דברי מרדכי
 ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי:
 כל עבדי המלך ועם מדינות המלך
 יודעים אשר כל איש ואישה אשר יבוא
 אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא
 יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר
 יושיט לו המלך את שרכיט הזהב וחי

וַיִּמְנָע כְּתוּב אִשָּׁר הַעִיד מִרְדֵּכִי עַל
בְּנֵת נָא וְתָרִשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁמֶרֶת הַסֵּף אִשָּׁר נִקְשׁוּ לִישְׁלַח
יָד בַּמֶּלֶךְ אַחִישׁוּרוֹיִשׁ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
מִה נַּעֲשֶׂה יָקָר וְנִדּוּלָה לְמִרְדֵּכִי עַל
זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתוֹ לֹא
נַעֲשֶׂה עֲמוּד בָּרִ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי
בַּחֲצֵר וְהָמָן בְּאַלְחָצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ
הַחַיְיָצוּנָה לֹאמַר לַמֶּלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת
מִרְדֵּכִי עַל הָעֵץ אִשָּׁר הֵכִין לוֹ וַיֹּאמְרוּ
נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֵנָּה הָמָן עֹמֵד
בַּחֲצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא וַיָּבֹא הָמָן
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מִה לִּיעֲשׂוֹת בְּאִישׁ
אִשָּׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הָמָן
בְּלִבּוֹ לִמִּי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לִיעֲשׂוֹת יָקָר
וְתִרְמָמְנִי: וַיֹּאמֶר הָמָן אֵל הַמֶּלֶךְ
אִישׁ אִשָּׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ יִבְיֹא
לְנוֹ שְׂמִלְכוֹת אִשָּׁר לְבִשְׁנוֹ הַמֶּלֶךְ
וְסוֹס אִשָּׁר רֶכֶב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאִשָּׁר
נָתַן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ וְנָתַן הַלְבוּשׁ
וְהַסּוֹס עַל יָד אִישׁ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ
הַפְּרָתִמִּים וְהַלְבִּישׁ אֶת הָאִישׁ אִשָּׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל הַסּוֹס
בְּרֹחוֹב הָעִיר וְקִרְאוּ לִפְנֵי כֹכָה יַעֲשֶׂה
לְאִישׁ אִשָּׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ ו:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן מִה רָקָה אֶת
הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוֹס בְּאִשָּׁר דְּבָרָת
וַיַּעֲשֶׂה כֵן לְמִרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב
בִּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל תֵּפֶל דְּבַר מֶכַר
אִשָּׁר דְּבָרָת: וַיִּקַּח הָמָן אֶת הַלְבוּשׁ
וְאֶת הַסּוֹס וַיִּלְבֵּשׁ אֶת מִרְדֵּכִי וַיַּרְכִּבֵהוּ

ברחוב העיר ויקרא לפניו כנה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וישב
מדרכי אל שער המלך והמן נדרף
אל ביתו אבל והפוי ראש ויספר המן
לודיש אשתו ולכל אהביו את כל אשר
קרהו ויאמרו לו חכמיו וודיש אשתו
אם מזרע היהודים מרדכי אשר
החלות לנפל לפניו לא תוכל לזכות
תפול לפניו עודם מדברים עמו וסריס
המלך העינו ויבהלו להביא את המן
אל המיטה אשר עשתה אסתר
ויבא המלך והמן לישנות עם אסתר
המלכה ויאמר המלך לאסתר גם
ביום השני במיטה היין מה שאלתך
אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ותיען אסתר
המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם יצל המלך טוב
תנתן לי נפשי בישאלי ועמי נבקשת
כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרג
ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות
נמכרנו החרשתי כי אין הער שורה
בנוק המלך ויאמר
המלך אחי שורש ויאמר לאסתר
המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר
מלאולט לעשות כן ותאמר אסתר
איש צר ואויב המן הרצח והמן
נבעת מלפני המלך והמלכה והמלך
קם בחמתו ממיטתה היין אל גנת
הביתן והמן עמד לבקש על נפשו
מאסתר המלכה כיראה כי כלתה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה

ימים	ד' ע"א	ל' ע"א
חשוב	ג'	ל' ע"ב
ימים	ג'	ל' ע"ג

והיה כי יבנה בית ה' ויהיו בני ישראל יושבים ביה ויהיו בני ישראל יושבים ביה ויהיו בני ישראל יושבים ביה

נקהל בשר לוישה ישר בו ובארבעה
ישר בו ונוח בחמישה ישר בו ויעשה
את יום מיתה וישמחה על כן היהודים
הפרושים הישבים בערי הפרוזות ישיב
את יום ארבעה ישר לחדש אדר
שמחה ומיתה ויום טוב ומשלח
מנות איש לרעהו ויכתב מרדכי את
הדברים האלה וישלח ספרים אל כל
היהודים אשר בכל מדינות המלך
אחשורו ויכתובים ויהיו חוקים
לקים עליהם להיות ישיב את יום
ארבעה ישר לחדש אדר ואת יום
חמישה ישר בו בכל שנה ושנה
כימים אשר נחזו בהם היהודים מאיננו
והחדש אשר נהפך להם מינון לשמחה
ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי
מיתה ושמחה ומשלח מנות איש
לרעהו ומתנות לאבינים וקבל היהודים
את אשר החלו לעשות ואת אשר
כתב מרדכי אליהם כי חזן בן המדא
האנני ערר כל היהודים חשב על
היהודים לאדם והפל פור הוא הגורל
להמסולאדם וכבאה לפני המלך
אמר עם הספר ישוב מחשבתו ורעה
אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו
אתו ואת בניו על העין על כן קראו
לימים האלה פורים על שם הפור על
בן על כל דברי האגרת הזאת ומהראו
על כנה ומה הנני עליהם כי מוקבל
היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל
הנזים עליהם ולא יצור להיות עשית

את שני הימים האלה נכתבם וזמנם
בכל שנה ושנה והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
האלה לא יצרו מתוך היהודים וזכרם
לא יסוף מזרעם

ת

כתב אסתר בת אחיחיה
ומרדכי היהודי את כל תקף
לקים את אגרת הפורים
הזאת השנית וישלח ספרים אל כל
היהודים אל שבע ועשרים ומאה
מדינה מלכות אחשורו שדנרי שלום
ואמת לקים את ימי הפורים האלה
בזמנכם כאשר קים עליהם מרדכי
היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרעם דברי הצומות
וזעקתם ומאמר אסתר קים דברי
הפורים האלה ונכתב בספר
וישם המלך אחשורוש
מס על הארץ ואיי הים וכל מעשה
תקפו ונבחרתו ופרשת גרלת מרדכי
אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי מדי
ופרס כי מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורו שגדול היהודים ורעיו לזכ
אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום
לכל זרעו

אחשורוש

בספר

והיה כי יבנה בית ה' ויהיו בני ישראל יושבים ביה ויהיו בני ישראל יושבים ביה ויהיו בני ישראל יושבים ביה

777

לאריוך שליטא די מלכא על מה
דתא מההצפה מן קדם מלכא אדין
מלתא הודע אריוך לדנאל: ודנאל
על וביעה מן מלכא די זמן יעתן לה
ופשרא להחיה למלכא:
אדין דנאל לביתה אזל ולחנניה
מישאל ועזריה חבירוהי מלתא הודע:
ורחמין למכנא מן קדם אלהי שמיא
על דזה דנה די לא יהו בדון דנאל
וחבירוהי יעם שאר חכימי בבל:
אדין לדנאל בחזוא די ליליא
רוא גלי אדין דנאל ברך לאלה
י שמיא: יענה דנאל ואמר להו:
ישמח די אלהא מברך מן עלמיה
ועד עלמא די חכמתא ונבורתא די
לה היא: והוא מה שנא עדנא וזמנא
מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב
חכמתא לחכימין ומעדנא לידענייה:
הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידי
מה בחי שוכא ונהי דא עמה שרא:
לך אלה אנהתי מהודא ומישבאנה
די חכמתא ונבורתא יהבת לי וכעין
הודיעתני די כיננא מנך די מלת מלכא
הודיעתנא: כל קבל דנה דנאל על על
אריוך די מנע מלכא להוצרה לחכימי
בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל
תהוכד היעלני קדם מלכא ופשרא
למלכא אחוא: אדין אריוך
בהתכרה לה הנעל לדנאל קדם מלכא
וכן אמר לו די השכחתנו מן בבל
נלותא די יהודי פשרא למלכא יהודע:

הודיעו לנו גלימור קדמי .. ובנמצא עובדמא דהביבנא גלימור ..
מילתא די מלכא נא לא יקורה .. אסנדר נבא ויקרא קדמי בת דא ..

יְסִיבִי	ב	לְבָאֲמוֹי
יְסִיבִי	ט	מִקִּירָא

אלו פתחו באלו וכן כסו כספם
והם חסדו וחסדו וחסדו וחסדו
והם חסדו וחסדו וחסדו וחסדו
והם חסדו וחסדו וחסדו וחסדו

ענה מלכא ואמר לדניאל די שניה
בלט שאני האתך כהל להודיעתני
חלמא די חזית ופשרה: ענה דניאל
קדם מלכא ואמר רזא די מלכא שא
לא חכימין אשפין חרטמין גורין יכלין
להחזיה למלכא: כדס איתי אלה בשמיא
גלה רזין והודיע למלכא נכוסדנער מה
די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי
ראשך על משכבך דנה הוא:
אנתה מלכא ריעיונך על משכבך
סלקומה די להוא אחרי דנה וגלא
רזיא הודיעך מה די להוא: ואנה לא
בחכמה די איתי בימן כל חייא רזא
דנא גלילי להן על דברת די פשרא
למלכא יהודיעון וריעיונך לבך תנדיע:
אנתה מלכא חזה חזית
ואלו עלם חד שגיא עלמא דכן רב
וזוה יתר קאם לקבלך ודוה דחיל:
הוא עלמא ראשה די דהב טכחווהי
ודריעה די כסף מיעהי וירכתה די
נחש: ישקוה די פרזל רגלוהי מנהון
די פרזל ומנהון די חסף: חזה חזית
יער די התנורת אבן די לא אבדין ומחת
לעלמא על רגלוהי די פרזל וחסף
והדקת המון: באדין דקו כחדה פרזל
חסף נחשא כסף ודהבא והווכיעו
מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל
אתר לא השתכח להון ואבנא די מחת
לעלמא חזות לטור רב ומלא את כל ארעא:
דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא:
אנתה מלכא מלך מלכא

חזית

אנת

אנת

אנת

אנת

די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא
ויקרא יחלך: וככל די דארין בג
אנשא חזית נרא ויעוף שמיא יחב
בידך והישלטך בכלהון אנתה הוא
ראשה די דהבא: ובתוך תקום מלכו
אחרי ארעא מנך ומלכו תלתי:
אחרי די נחשא די תישלט בכל ארעא:
ומלכו רביעא תהוה תקיפה כפרזל
כל קבל די פרזל מהדק וחישל כל
וכפרזל די מריענך כל אלן תדק ותריע:
ודי חזית רגליא ואעביעתא מנהון
חסף די פחר ומנהון פרזל מלכו פלינה
תהוה ומן נעבתא די פרזל להוא בנה
כל קבל די חזית פרזל מערב בחסף
טינא: ואעביעת רגליא מנהון פרזל
ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוה
תקיפה ומנה תהוה תבירא: די חזית
פרזל מערב בחסף טינא מתערבין
להון כורע אנשא ולא להון דבכין
דנה עם דנה האב די פרזל לא מתיענ
עם חסף: וביומיהון די מלכא אטון
יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא
תתחבל ומלכותה לעם אחרון לא
תשתבך תדק ותסף כל אלן מלכותא
והיא תקום לעלמא: כל קבל די חזית
די מטורא אתנורת אבן די לא בדין
והדקת פרזל נחשא חסף כסף
והבא אלה רב חזר על מלכא מה די
להוא אחרי דנה ויעב חלמא ומחמין
פשרה:
באדין מלכא נכוסדנער נפל על

דאניאל

אנת

אנת

אנת

אנת

אנת

אנת

אנת

מן שמיא כספא וזהבא וזהבא וזהבא
וזהבא וזהבא וזהבא וזהבא
וזהבא וזהבא וזהבא וזהבא
וזהבא וזהבא וזהבא וזהבא

אָמַר וְלִדְנִיָּאל סֵגֶד וּמִנְחָה וְנִיחָחִין
אָמַר לְנִסְכָּה לֵה: יַעֲנֶה מֶלֶכָּא לְדְנִיָּאל
וְאָמַר מִן קִשְׁטֵי דִּי אֱלֹהִינוּ הוּא אֱלֹהֵי
אֱלֹהִין וְאָמַר מֶלֶכִּין וְנִלְהִי רִזִּין דִּי יִכְלֹת
לְמִנְלָא רִזָּא דְנָה: אַדִּין מֶלֶכָּא לְדְנִיָּאל
רַבִּי וּמִתְנֵן וְכִרְכֵּן שְׁנֵיאן יִהְיֶה וְהִי שְׁלֹטָה
עַל כָּל מְדִינַת כְּכַל וְכִסְגֵּין עַל כָּל חֲכִמִּין
כְּכַל: וְדְנִיָּאל בְּעָא מִן מֶלֶכָּא וּמִנִּי עַל
עֲבִידָתָא דִּי מְדִינַת כְּכַל לִישְׁדֹּךְ מִיִּשְׁךְ
וְעַבְדֵּי נָגוּ וְדְנִיָּאל בְּתֵרֵי מֶלֶכָּא:
נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא עַבְדֵּי עֲלֻמִּי
דְּהַב רֹמְמָה אֲמִין שְׁתִּין פְּתִיָּה אֲמִין שְׁתִּי
אֲקִימָה כְּכַל עֲתִידָא נְמִדִּינַת כְּכַל:
וְנְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא שְׁלַח לְמַכְנִשׁ
לְאַחִי שְׁדִרְפִּנִיָּא סִנְיָא וּפְחֻתָא אֲדֻנִיָּא
גְּדִרִיָּא דְּתִכְרִיא תִפְתִּיא וְכָל שְׁלֹטָנִי
מְדִינַתָּא לְמִתָּא לְחֻנְכַּת עֲלֻמִּי דִּי הָקִים
נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא: כְּאִדִּין מִתְכַּנֵּעֵי שִׁין
אַחִי שְׁדִרְפִּנִיָּא סִנְיָא וּפְחֻתָא אֲדֻנִיָּא
גְּדִרִיָּא דְּתִכְרִיא תִפְתִּיא וְכָל שְׁלֹטָנִי
מְדִינַתָּא לְחֻנְכַּת עֲלֻמִּי דִּי הָקִים
נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא וְקִאֲמִין לְקַבֵּל עֲלֻמִּי
דִּי הָקִים נְכוּדְנִצֵּר: וְכִרְזָא קִרְאָנְהִי
לְכֹן אֲמַרִּין עֲמִמִּיא אֲמִיא וְלִשְׁנֵיא:
בְּעִדָּא דִּי תִשְׁמַעֲנָן קֹל קִרְנָא מִשְׁוֹקִיָּתָא
קִתְרִיס סִנְכָא פִּסְתִּין סוּמְפִנִּיָּה וְכָל
זֵנִי וְאָמַר תִּפְלוֹן וְתִסְגִּדוֹן לְעֵלְמִי דְּהִנָּא
דִּי הָקִים נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא: וּמִן דִּי לֹא
יִפֹּל וְיִסְגֵּד בְּהִי שְׁעִתָּא יִתְרַמַּא לְנִיָּא אֲתֹן
נִרָא יִקְרִיתָא מִלְּקַבֵּל דְּנָה בְּהִי זִמְנָא
כְּדִי שְׁמַעֲנָן כָּל עֲמִמִּיא קֹל קִרְנָא

מִשְׁוֹקִיָּתָא קִתְרִיס שְׁנָכָא פִּסְתִּין
וְכָל זֵנִי וְאָמַר נִפְלִין כָּל עֲמִמִּיא אֲמִיא
וְלִשְׁנֵיא סִנְיָא לְעֵלְמִי דְּהִנָּא דִּי הָקִים
נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא: כָּל קַבֵּל דְּנָה בְּהִי זִמְנָא
קִרְנָא גְּבִרִין כִּשְׁדִּין וְאִכְלוּ קִרְנֵיהֶן
דִּי יְהוּדִיא: עֲנֵן וְאָמַרִּין לְנְכוּדְנִצֵּר
מֶלֶכָּא מֶלֶכָּא לְעֵלְמִין חִי: אֲנִתָּה מֶלֶכָּא
יִשְׁמַעֲנָם דִּי כָל אֲנִשְׁ דִּי יִשְׁמַעֲנָם קֹל
קִרְנָא מִשְׁוֹקִיָּתָא קִתְרִיס שְׁנָכָא
פִּסְתִּין וְסִפְנִיָּה וְכָל זֵנִי וְאָמַר יִפֹּל
וְיִסְגֵּד לְעֵלְמִי דְּהִנָּא: וּמִן דִּי לֹא יִפֹּל
וְיִסְגֵּד יִתְרַמַּא לְנִיָּא אֲתֹן נִרָא יִקְרִיתָא
אִתִּי גְּבִרִין יְהוּדִיאן דִּי מִנִּי יִתְרִזֹּן
עַל עֲבִידַת מְדִינַת כְּכַל לִישְׁדֹּךְ מִיִּשְׁךְ
וְעַבְדֵּי נָגוּ גְּבִרִיא אֵלֶּךְ לֹא שְׁמוֹ עֲלֵיךְ
מֶלֶכָּא טַעַם לֹא לְהִיךְ לֹא פִלְחִין וְלִעֲלֹם
דְּהִנָּא דִּי הָקִים לֹא סִנְיָא:
כְּאִדִּין נְכוּדְנִצֵּר כְּרֵנִי וְחִמָּא
אָמַר לְהִיתִּיָּה לִישְׁדֹּךְ מִיִּשְׁךְ וְעַבְדֵּי
נָגוּ כְּאִדִּין גְּבִרִיא אֵלֶּךְ הִתִּין קִדְם
מֶלֶכָּא: יַעֲנֶה נְכוּדְנִצֵּר וְאָמַר לְהֹן
הִיָּעֵד אִישְׁדֹּךְ מִיִּשְׁךְ וְעַבְדֵּי נָגוּ לֹא לֵאלֹהִי
לֹא אִיתְכֹּן פִּלְחִין וְלִעֲלֹם דְּהִנָּא דִּי
הָקִים לֹא סִנְיָא: כִּיֵּן הֵן אִיתִּיָּכֹן
עֲתִידִין דִּי בְּעִדָּא דִּי תִשְׁמַעֲנָן קֹל
קִרְנָא מִשְׁוֹקִיָּתָא קִתְרִיס שְׁנָכָא
פִּסְתִּין וְסוּמְפִנִּיָּה וְכָל זֵנִי וְאָמַר
תִּפְלוֹן וְתִסְגִּדוֹן לְעֵלְמִי דְּהִנָּא דִּי עַבְדִּיתָּ
וְהֵן לֹא תִסְגִּדוֹן בְּהִי שְׁעִתָּא:
תִּתְרַמֹּן לְנִיָּא אֲתֹן נִרָא יִקְרִיתָא
וּמִן הוּא אֱלֹהֵי דִי יִשְׁכְּנֹכֹן מִן יִדִּי:

קִתְרִיס

אֲנִי

קִתְרִיס

עֲלֵיךְ

לֹא לֵאלֹהִי

וְכִיֵּן

קִתְרִיס

וְיִשְׁמְעוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁמְעוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁמְעוּ אֶת הַמֶּלֶךְ
אָמַר וְלִדְנִיָּאל סֵגֶד וּמִנְחָה וְנִיחָחִין
אָמַר לְנִסְכָּה לֵה: יַעֲנֶה מֶלֶכָּא לְדְנִיָּאל
וְאָמַר מִן קִשְׁטֵי דִּי אֱלֹהִינוּ הוּא אֱלֹהֵי
אֱלֹהִין וְאָמַר מֶלֶכִּין וְנִלְהִי רִזִּין דִּי יִכְלֹת
לְמִנְלָא רִזָּא דְנָה: אַדִּין מֶלֶכָּא לְדְנִיָּאל
רַבִּי וּמִתְנֵן וְכִרְכֵּן שְׁנֵיאן יִהְיֶה וְהִי שְׁלֹטָה
עַל כָּל מְדִינַת כְּכַל וְכִסְגֵּין עַל כָּל חֲכִמִּין
כְּכַל: וְדְנִיָּאל בְּעָא מִן מֶלֶכָּא וּמִנִּי עַל
עֲבִידָתָא דִּי מְדִינַת כְּכַל לִישְׁדֹּךְ מִיִּשְׁךְ
וְעַבְדֵּי נָגוּ וְדְנִיָּאל בְּתֵרֵי מֶלֶכָּא:
נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא עַבְדֵּי עֲלֻמִּי
דְּהַב רֹמְמָה אֲמִין שְׁתִּין פְּתִיָּה אֲמִין שְׁתִּי
אֲקִימָה כְּכַל עֲתִידָא נְמִדִּינַת כְּכַל:
וְנְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא שְׁלַח לְמַכְנִשׁ
לְאַחִי שְׁדִרְפִּנִיָּא סִנְיָא וּפְחֻתָא אֲדֻנִיָּא
גְּדִרִיָּא דְּתִכְרִיא תִפְתִּיא וְכָל שְׁלֹטָנִי
מְדִינַתָּא לְמִתָּא לְחֻנְכַּת עֲלֻמִּי דִּי הָקִים
נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא: כְּאִדִּין מִתְכַּנֵּעֵי שִׁין
אַחִי שְׁדִרְפִּנִיָּא סִנְיָא וּפְחֻתָא אֲדֻנִיָּא
גְּדִרִיָּא דְּתִכְרִיא תִפְתִּיא וְכָל שְׁלֹטָנִי
מְדִינַתָּא לְחֻנְכַּת עֲלֻמִּי דִּי הָקִים
נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא וְקִאֲמִין לְקַבֵּל עֲלֻמִּי
דִּי הָקִים נְכוּדְנִצֵּר: וְכִרְזָא קִרְאָנְהִי
לְכֹן אֲמַרִּין עֲמִמִּיא אֲמִיא וְלִשְׁנֵיא:
בְּעִדָּא דִּי תִשְׁמַעֲנָן קֹל קִרְנָא מִשְׁוֹקִיָּתָא
קִתְרִיס סִנְכָא פִּסְתִּין סוּמְפִנִּיָּה וְכָל
זֵנִי וְאָמַר תִּפְלוֹן וְתִסְגִּדוֹן לְעֵלְמִי דְּהִנָּא
דִּי הָקִים נְכוּדְנִצֵּר מֶלֶכָּא: וּמִן דִּי לֹא
יִפֹּל וְיִסְגֵּד בְּהִי שְׁעִתָּא יִתְרַמַּא לְנִיָּא אֲתֹן
נִרָא יִקְרִיתָא מִלְּקַבֵּל דְּנָה בְּהִי זִמְנָא
כְּדִי שְׁמַעֲנָן כָּל עֲמִמִּיא קֹל קִרְנָא

כהלין כתבא למקרא ופשרא להודיע
 למלכא: אדין מלכא בלשאצר שניא
 מתבהל וזוהי שנין עלוהי ודברבנוהי
 משתבשין: מלכתא לקבל מלי מלכא
 ודברבנוהי לבית משתא עללת יענת
 מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל
 יבחרוך רעיונך וזיווך אל ישתנו: איתי
 גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין מה
 ובימי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה
 כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא
 נכבדנצר אבוך רבחרטמין אשפין
 כשראין גורין הקימה אבוך מלכא:
 כל קבל די רוח יתרא ומערע ושכלתנו
 מפשר חלמין ואחווית אחידן ומשרא
 קטרין השתכחת בה כדנאל די מלכא
 שם שמה בלשאצר כען דניאל
 יתקרא ופשרה יהחזה:

ואמר קדם מלכא מתנתך לך לרחוץ
ונכזיתך לאחרון חבדס כתבא אקרא
למלכא ופשרא אהוד צנה: אנתה מלכא
אלהא עליא מלכותא ודכותא ויקרא
והדרא יהב לנכדנצו אכור: ומן
דטתא די יהב לה כל עממיא אמיי
ול ישניא הוו זאעין ודחלין מן קדמוהי
די הוא עבא הוה קטל ודי הוה עבא
הוה מחא ודי הוה עבא הוה מריס ודי
הוא עבא הוא מישראל: וכדי וסלכנה
ורוחה תקפת להודה הנחתמן כרסא
מלכותה ויקרה העריו מנה: ומן בני
אנשא טריד ולכבה עם חיותא שוי
ויעם ערדיא מדררה עישבא כתרין
יטעמונה ומטל שמיא גשמיה יטענו
ערדיי ערדיי שליט אלהא עליה
במלכות אנשא ולמדי יעבא יהקים עליה
ואנתה ברה כל שאצור לא השפלת
לבך כל קכל די כל דנה ידיעת: ועל
מרא שמיא התרממת ולמאנא דינתה
היתיו קדמך ואנתה ודברבך שגלתך
ולחנתך חמרא שתין בחון ולא להי
כספא ודהכא נחשא פרזלא אעא
ואכנא די לא חוזין ולא שמיצין ולא
ידעין שכתת ולא להא די נשמתך
בירה וכל ארחתך לה לא הדרת:
באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא
וכתבא דנה רישים: ודנה טתבא די רשם
מנא מנא תקל ופרסין: דנה פשו
מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה
תקלתקלת במאנא והשתכחת חסדי:

Handwritten notes at the bottom of the page:

Handwritten notes at the bottom of the page:

Handwritten notes at the bottom of the page:

וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל

והקדוה את השבעה כ ירא אדם את ונתן עליו יוסף וסיל
אל שמו של קדוה ובע ואמר יוסף כדננום וצום ושק ואמר יוסף
והקדוה את השבעה כ ירא אדם את ונתן עליו יוסף וסיל

בשנת אחת לדריש בן אחישור ויש
מזרע מדי אשר המלך על מלכות
בשדים: בשנת אחת למלכו אני דניאל
בנתי בספרים מספר השנים אשר היה
דבר יהוה אל ידמיה הנביא למלא את
לחדבות ירושלם שבעים שנה: ואתנה
אתפני אל אדני האלהים לבקש תפלה
ותחנונים בצום ושק ואפרי: ואתפללה
ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא יהוה
האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו: הטאנו ועונו
והרשענו ומרדנו וסור ממצותיך
ומשפטך: ולא שמענו אל צנדיך
הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכנו
שרינו ואבותינו ואל כל עם הארץ:
לך אדני העדקה ולנו בשת הפנים כיום
הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם
ולכל ישראל הקרובים והרחקים בכל
הארצות אשר הרחתם שם במצולם
אשר מעלובך: יהוה לנו בשת הפנים
למלכנו לשרינו ולאבותינו אשר
הטאנו לך: לאדני אלהינו הרחמים
והסלחות כי מרדנו בו: ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתו
אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים:
וכל ישראל יעברו את תורתך וסור
לבלתי שמע בקולך ותתן עלינו
האלה והשביעה אשר כתובה בתורת
מישה צנדי האלהים כי הטאנו לו: ויקם
את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטנו
אשר שפטנו להביא עלינו רעה

גדלה אשר לא נעשתה תחת כל
השמים כאשר נעשתה בירושלם:
כאשר כתוב בתורת מישה את כל
הרעה הזאת באה עלינו ולא חלנו
אתפני יהוה אלהינו לשוב מעוננו
ולהשכיל באמתך: וישקד יהוה על
הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה
אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא
ישמענו בקלו: ועתה אדני אלהינו אשר
הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד
חזקה ותעש לך שם כיום הזה הטאנו
רשענו: אדני ככל עדקתך ייטב נא
אפך וחמתך מעירך ירושלם הר
קדשך כי כחטאינו וכעונות אבותינו
ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו:
ועתה שמע אלהינו אל תפלת צנדיך
ואל תחנונו והאר פניך על מקדשך
השמים למען אדני: הטה אלהי אונך
ושמע פקחה עיניך וראה שממתנו
והעיר אשר נקרא שמך עליה כלא
על עדקתנו אנחנו מפילים תחנונו
לפניך כי על דחמך הובס: אדני שמע
אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל
תאחר למעןך אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך: ויעד אנכי מדבר
ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת
עמי ישראל ומפיל תחנותי לפני יהוה
אלהי על הרקדש אלהי: ויעד אני
מדבר בתפלה והאיש נכרי אל אשר
ראית בחזון בתחלה מעתה כיעף נגע
אלי כעת מנחת ערב: ויבן וידבר עמי

שמוע יא יוסף וסיל והם שום שמוע אשה ויהאיש אשה ויעשה הרע בענו: והם הרעם: וכל ישראל עבדו
כי יום מדי ולא שמעו ולא דברו: כי דקשו איני צדקם: ויעשה הרע בענו: והם הרעם: וכל ישראל עבדו
על מקדשך ג וסיל כ באו על מקדשי: על הממלכה ועל המקדש: והאר פניך על מקדשך

ויער וסיון ה' כנעני יעזר קנו כנעניש מלחמות ויער קנאה נחן ל' ל' למורים ב' ב' ויך אליהן והרבה להשיב אפו ולא יעיר כי עתה יעיר עליך ויחזקת בעשרו ועירי אמת שום אנש

והיך יוכל ענד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מיעתה לא יעמד כי כח ונשמה לא נשארה כי ויסף וינעני כמראה אדם ויחזקני ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני ויאמר הירעת למה באתי אליך ויעתה אישוב להלחם עם שר פרס ואני יצאוהנה שר יון בא אבל אנכי לך את הרשום נכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרבים ואני בשנת אחת לדוריוש המדי עמדי למחזיק ולמיעונו לו ויעתה אמת אנכי לך הנה עוד שלישה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשו עשר גדול מכל ובחזקתו בעשרו יעור הכל את מלכות יון ויעמד מלך גבור ומשל ממשל רכבי עשה כרעונו ובעמדות שבר מלכותו ותחין לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תעתיש מלכתו ולאחרים מלכד אלה ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רכבי משלתו ולקץ שנים יתחברו וכת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תיעצר כח הודע ולא יעמד וורעו ותנתן היא ומביאה והילדה ומחזקה בעתים ויעמד מנצח שרשיה ננו ויבא אל החיל ויניח במיעונו מלך הצפון ועשה בהם והחזיק ונס אלהיהם עם נס כיהם עם כלי

חמדותם כסף וזהב כשכי יבא מערים והוא שנים יעמד מלך הצפון ויבא במלכות מלך הנגב וישב אל אדמתו וננו יתערו ואספו המון חילים רבים ויבאו וישטפו ויעברו וישבו ויתערו עד מיעוה ויתמור מלך הנגב ויצאו ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון כידו ונשא ההמון ידום לבו והפיל רכבות ולא יעזו וישב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים טאנאנחיל נדח וברכו שרבי ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פרייצי עמד ינשאו להעמיד חזון ונכשלו ויבא מלך הצפון וישפך סללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מנחריו ואין כח לעמד ויעשה הבא אריו כרעו ואין עמד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו ויישם פניו לבא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה וכת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה ויישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו ויישב פניו למיעונו ארעו ונכשל ונפל ולא ימצא ויעמד על כנו מעבד נוגש הדר מלכות וכמס אחדים יישבו ולא באפים ולא כמלחמה ויעמד על כנו נכזה ולא נתנו עליו חוד מלכות ויבא בשלוח והחזיק מלכות בחלק לקות וזרעות השטף ישטפו מלפניו ויישברו ונס נגיד ברית ומן

ובנו בהלל בוא

וכת

מל

ישם

טו טז ל מל חס בליג ב יאג טט ככתי

וישב ונשאל על כסאו ויעמד מלך גבור במכמט ההדב ולקץ שנים יתחברו ולקץ העתים שנים ולקץ ימים י' ויך אדני ואדני בנ לא ידע אישעל בנר ועל ובנו יכברו וינסו י' וסיון וסיון וסיון וסיון

כל קץ מסו דקריה דמיה סליב דס
 שלשת השרצים הסלים יטבטו דס כי קרשהס
 עוקן דס יאמרו אלכו ישראל דס ובנך דטובים ל דס אלהי אינה דס כן אדם בנך טוב המור

בני צלות בני מחידא בני חרשא
 בני ברקוס בני סירא בני תמח: בני
 נצח בני חטיפא: בני ענדי שלמה בני
 סטי בני הספרת בני פרודא: בני יעלה
 בני דרקון בני גרל: בני שפטיה בני
 חטיל בני פכרת היצביים בני אמי:
 כל העתנים ובני ענדי שלמה שליש
 מאות תשעים ושנים:
 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא
 כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד ברת
 אבתם וזרעם אם מישראל הם:
 בני דליה בני טוביה בני נקודא שליש
 מאות חמישים ושנים: ומבני
 הכהנים בני חניה בני הקוץ בני כרולי
 אשר לקח מבנות כרולי הנלערי
 אשה ויקרא על שמם: אלה בקישו
 כתבם המתיהים ולא נמצאו ויצאו
 מן הכהנה: ויאמר חתרישתא להם
 אשר לא יאכלו מקדש הקדשים
 עד עמד כהן לאורים ולתמים: כל
 הקהל כאחד ארבע עשר אלפים
 שלש מאות ששים: מלבד ענדיהם
 ואמהתיהם אלה שבעת אלפים
 שלש מאות שלשים ושבעה וזהם
 משרדים ומשרדות מאתים: סוסיהם
 שבע מאות שלשים ושישה פרדיהם
 מאתים ארבעים וחמשה: גמליהם
 ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים
 ששת אלפים שבע מאות ועשרים:
 ומראשי האבות כבואם לבית
 יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית

האלהים להעמידו על מכונן: נכתם
 נתנו לאוצר המלאכה זהב דורכמנים
 שיש דבאות ואלף וכסף מנים חמשת
 אלפים וכתנת כהנים מאה:
 וישכנו הכהנים והלויים ומן העם
 והמשרדים והשוערים והנתינים
 בעריהם וכל ישראל בעריהם: ויגע
 החדש השביעי ובני ישראל בערים
 ויאספו העם כאיש אחד א
 ירושלם: ויקם ישוע בן יועדק ואחיו
 הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו
 ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות
 עליו עלות ככתוב בתורת משה איש
 האלהים: ויבנו המזבח על מכונת ו
 כי באימה עליהם מעמי הארצות
 ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר
 ולערב: ויעשו את חנה סכות ככתוב
 ועלת יום ביום כמספר כמישפט דגר
 יום ביומו: ואחרי כן עלת תמיד
 ולחדשים ולכל מועד יהוה המקדש
 ולכל מתנדב נדבה ליהוה: מיום אחד
 לחדש השביעי החלו להעלות
 עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד:
 ויתנו כסף לחצבים ולחרשים ומאנ
 ומשתה ושמן לצדנים ולצרים
 להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים
 יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם:
 ובשנה השנית לבואם אל
 בית האלהים לירושלם בחדש השני
 החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן
 יועדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים

יחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל
 ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל
 ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל
 ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל ויחזקאל

וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו
את הלויים מבין עשרים שנה ומעלה
לנצח על מלאכת בית יהוה ויעמד
ישוע בננו ואחיו קדמיהל ובנו בני
יהודה באחד לנצח על עשה המלאכה
בבית האלהים בני חנני בניהם ואחיהם
הלויים ויסדו הכהנים אתהיכל יהוה
ויעמידו הכהנים מלכשים נחיצות
והלויים בני אסף במעלותם להלל את
יהוה על ידי דוד מלך ישראל ויענו
בהלל ובהודות ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו על ישראל וכל העם הרייזו
תרועה גדולה כהלל ליהוה על הוסד
בית יהוה ורבים מהכהנים והלויים
וראשי האבות הזקנים אשוראו את
הבית הראשון כסדו זה הבית בעצנתם
בנים מקול גדול ורבים תרועה בשמחה
להרים קול ואין העם מכירים קול
תרועת השמחה לקול כבי העם כי
העם מריצים תרועה גדולה והקול
נשמע עד למרחוק
וישמעו ערי יהודה ובנימן כי בני
הנולה בנים היכל ליהוה אלהי ישראל
ויגשו אל זובבל ואל ראשי האבות
ויאמרו להם נבנה עמכם כי כנס נדבש
לאהיכם ולא אנחנו זכחים מימי
אסרחדן מלך אשור המעלה אתנו
פה ויאמר להם זובבל וישוע וישאר
ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו
לכנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה
ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך

כרש מלך פרס ויהי עם הארץ מרפס
ידי עם יהודה ומכלהים אותם לבנות
וסכרים עליהם ויעצים להפר עצתם
כל ימי כרש מלך פרס ועד מלכות
דריש מלך פרס וכמלכות אחשוורוש
בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישיב
יהודה וירושלם וכימי
אותה ששתא כתב בשלם מתרדת
טבאל וישאר כנותו על ארתחששתא
מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית
ומתרגם ארמית רחום
בעל טעם ושמשי ספרא כתבו אנרא
חדא על ירושלם לארתחששתא
מלכא ננמא אדין
רחום בעל טעם ושמשי ספרא וישאר
כנותהון דינא ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכוי כנליא שושנכיא
דהוא עלמא וישאר אמא דיהנלי
אסנפר רבא ויקירא והותבהמו בקריה
די שמרין וישאר עבר נהרה וכענת
דנה פרשנן ארתחששתא עלוהי
על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש
עבר נהרה וכענת ידיע להוא
למלכא דיהודא די סלקומן לותך עלינא
אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאי שנתא
בנין ושווי אשכל לווא שיא חיוכען ידיע
להוא למלכא חן קריתא דתבנא ושוויא
ישתכללון מנדה כלו והלך לאיעתנון ואפתס
מלכסתהנוק כען כל קבל די מלך
היכלא מלחנא ועדות מלכא לא אריך לנא
למחוא על דנה שלחנא והוד ענא למלכא

ימבדל

ל

=

h

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

ושוריא שכלל

ל

וכתב

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

L

=

ותענו ותאמרו אל המאנו ליהוה וצדקה תהיה לנו כי נעמנו
ועשב באהלים ונשמע ונעש ויאמר להם זובבל
כען כל קבל דימלא היכלא חננין מלח המד ומנשה ויהד ומלח ואלאסת

עזבו
לעשות
מלח
ועשמו
במקול
יהונדב
וסים

ושיצא ביתה דנה עד יום תלתה לידה
אדר די היא שנת שנת למלכות דריוש
מלכא: ועבדו בני ישראל
כהנא ולויא וישאר בני נרותא חנכת
בית אלהא דנה כחדוה: והקרבו לחנות
בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתון
אמרין ארבע מאה ויפירי ענין לחטא
על כל ישראל תרי עשר למנין שבע
ישראל: והקימו כהנא בפלגתהון ולויא
במחלקתהון על עבדת אלהא די
בירושלם ככתב ספר משה:
ויעשו בני הנזלה את הפסח בארבעה
עשר לחדש הראשון: כי הטהרו
הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים
וישחטו הפסח לכל בני הנזלה ולאחיהם
הכהנים ולהם: ויאכלו בני ישראל
השבים מהנזלה וכל הנבדל מטמאת
גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי
ישראל: ויעשו חג מצות שבעת ימים
כשמחה כששמחם יהוה והסכ לב
מלך אשור עליהם לחזק ידיהם נמלאנת
בית האלהים אלהי ישראל:
ואחר הדברים האלה נמלכות
ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן
שריה בן עזריה בן חלקיה בן שלום
בן עדזק בן אחיטוב: בן אמריה בן
עזריה בן מריות: בן זרחיה בן עזי
בן בקי: בן אנשי שוע בן פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן הראש: הוא עזרא
עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת
משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל

ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו
כל בקשתו: ויעלו מבני
ישראל ומן הכהנים והלויים והמשוררים
והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת
שבע לארתחשסתא המלך: ויבא
ירושלם בחדש החמישי היא שנת
השביעית למלך: כי באחד לחדש
הראשון הוא יסד המעלה מבבל
ובאחד לחדש החמישי בא אל
ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו: כי
עזרא הכין לבנו לדרש את תורת יהוה
ולעשות וללמד בישראל חק ומשפט:
וזה פרי שגן הנשתון אשר
נתן המלך ארתחשסתא לעזרא חנן
הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על
ישראל: ארתחשסתא
מלך מלכא לעזרא כהנא ספר דתא
די אלה שמיא גמיר וכענת: מעשים
טעסדי כל מתערב במלכות מן
עמה ישראל וכהנזלה ולויא למהך
לירושלם עמד יהך: כל קבל די מן
קדם מלכא ושבעת יעטחי שליח
לבקרה על יהוד וירושלם בדרת
אלהך די בידך: ולהיכלה כסף וזהב
די מלכא ויעטוהי התגדבו לאלה
ישראל די בירושלם משכנה: וכל כסף
ודזהב די תהי שנה בבל מדינת בבל עם
התגדבות עמא וכהנא מתגדבין לבית
אלהם די בירושלם: כל קבל דנה
אספרנא תקנא בכספא דנה תורין
דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון

שם שם לו " וישם לו חק ומשפט " וללמד בישראל חק ומשפט
וראיתנו כדור האדם המעלה הוא יסד המעלה מבבל " וחד וגדא איגדה מעלה
כי שמחתם מאויבכם: ויעשו חג מצות: ויזכרו בית יהוה ההוא וזכרים: *
חק ומשפט
המעלה
שמחתם

והקרב המו על מדבחה דיבית אלהם
די בירושלם ומה די עליך ועל אחיך
ייטב כשאר כספא ודהבה למעבד
כרעות אלהם תעבדון ומאניא די
מתיבין לך לפלחן בית אלהך השלם
קדם אלה ירושלם וישאר חשחות בית
אלהך דיפללך למנתן תנתן מן בית
גנאי מלכא ומני אנה ארתח שסתא
מלכא שיש טעם לכל גזריא דיבער
נהרה דיכל די יישאלנכון עזרא כהנא
ספר דתא די אלה שניא אספרני
יתעבד יעד כסף ככרין מאה ועד חנטין
כורין מאה ועד חמר כתין מאה ועד
כתין משח מאה ומלח די לא כתניכל
די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדוודא
לכית אלה שמיא די למה להוא קצף
על מלכות מלכא וכנוהי ולכס מהודעין
די כל כהנא ולויא זמריא תרעין
נתניא ופליחי בית אלה אדנה מנהגו
והלך לא שליט למרמא עליהם
ואנת עזרא כחנכת אלהך די
כדך מני שפטין ודיעין די להון דאנן
לכל עמא די בער נהרה לכל ידיע דתי
אלהך ודי לא ידיע תהודיעון וכל די לא
להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא
אספרנא דינא להוא מתעבד מנהגן
למותהן לשרשוהן לענש נכסין
ולאסורין כרך יהוה אלהי
אנרנינו אשר נתן כזאת כלב המלך
לפאר את בית יהוה אשר בירושלם
ועליהם חסד לפני המלך ויועצו

ולכל ישרי המלך הנזכרים ואני
התחזקתי כי יהוה אלהי יעלי
ואקבעה מיישראל ראשים לעלות
עמי ואלה ראשי אבותיהם
והתיחשם העלים עמי במלכות
ארתח שסתא המלך מנבל מנני
פינחס ערשם מנני איתמר דניאל מנני
דוד חטויש מנני שכניה מנני
פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים
מאה וחמשים מנני פחת מואב
אליהו יעני בן זרחיה ועמו מאתים
הזכרים מנני שכניה בן יחזיאל
ועמו שלש מאות הזכרים ומנני
יעדין עבד בן יונתן ועמו חמשים
הזכרים ומנני יעלים ישעיה בן
יעתליה ועמו שבעים הזכרים
ומנני שפטיה זכריה בן מיכאל ועמו
שמונים הזכרים מנני יואב עבדיה
בן יחזיאל ועמו מאתים ושמנה עשר
הזכרים ומנני שלומית בן יוספיה
ועמו מאה ושישים הזכרים ומנני
בני זכריה בן בני ועמו עשרים
ושמונה הזכרים ומנני עזריה וחנון
בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים
ומנני אדניקם אחרנים ואלה שמותם
אליפלט יעזאל ושמיעה ועמהם
שישים הזכרים ומנני בני עזרי
וזכור ועמו שבעים הזכרים
ואקבעם אל הנהר הבא אל אהוא
ונחנה שסמים שלשה ואכניה בעם
ונכהנים ומבעלי לא מצאתי שם

ועלי לכתוב... ועלי תשוקתו... ועלי הכוז חסד... ועליהם חסד לפני המלך ויועצו
ועליהם חסד לפני המלך ויועצו... ועליהם חסד לפני המלך ויועצו... ועליהם חסד לפני המלך ויועצו
ועליהם חסד לפני המלך ויועצו... ועליהם חסד לפני המלך ויועצו... ועליהם חסד לפני המלך ויועצו

משומם ואל יסדו חקדו ואל יכריזו ואל יאספו כל חרד ואל יתחכסו ואל יאשבו משומם ואל יסדו חקדו ואל יכריזו ואל יאספו כל חרד

ישראל והנהניסוהו למימי הארץ
נתעבתיהם לפני עני החתי הפרזי הנכני
הינמי המאבי המיזרי והאמרי כי
נשאו מכנתיהם להם ולבניהם והתעונו
ורעהקדש בעמי הארצות ויד השרים
והסננים היתה נמיעל הזה ראשונה
ובשמיני את הדבר הזה
קרעתי את בני ומיעלי ואמרתי
משער ראשי וזקני ואשבה משמם
ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי
ישראל על מיעל העלה ואני יושב
משמם עד למנחת הערב ובמנחת
הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בני
ומיעלי ואכרעה על כרבי ואפרישה
בפי אל יהוה אלהי ואמרה אלהי בשתי
ונלמתי להרים אלהי פני אליך כי
עונתינו רבו למיעלה ראש ואשמתנו
גדלה עד לשמים מימי אבותינו אנחנו
באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו
נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי
הארצות כחרב בשבי ובכזה ובנשת
פנים כהיום הזה ויעתה כמעט דג
היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר
לנו פליטה ולתת לנו יתר במקום קדשו
להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה
מעט בעבדתנו כי עבדים אנחנו
ובעבדתנו לא עובדנו אלהינו ויש עלינו
חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה
לחיים את בית אלהינו ולהעמיד את
חובתנו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם
ויעתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת

כי עוננו מצותך אשר עזית ביד
עבדך הנביאים לאמר הארץ
אשר אתם באים לרשתה ארץ עז
היא בנדרת עמי הארצות נתעבתיהם
אשר מלאוה מפה אלה נטמאתם
ויעתה בנתיכם אל תתנו לבניהם
ובנתיכם אל תשאנו לבנכם ולא
תדרשו שלמם וטובתם עד עולם
למען תחזקו ואכלתם את טונה הארץ
והורשתם לבנכם עד עולם ואחרי
כל הנא עלינו נמיעשינו הריצים
ובאשמתנו העד לה כי אתה יהוה
אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתתה
לנו פליטה כזאת הנשוב להפר
מצותך ולהתחנן בעמי התועבות
האלה הלא תאנק בנו עד כלה לאין
ישארית ופליטה יהוה
אלהי ישראל עדיק אתה כי נשאנו
פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתנו
כי אין לעמד לפניך על זאת
וכהתפלל יצורא וכהתודדנו
בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקנצו
אליו מישראל קהל רב מאד אנשים
ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה
וייען שנעה בן יחאל מנני
עולם ואמר לעזרא אנחנו מעלנו
באלהינו ונשב נשים נכריות מעמיהאין
ויעתה יש מקוה לישראל על זאת
ויעתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל
נשים והנולד מהם בעצת ארני
והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה

את לבם כל איש יהודה ויט עליו חסד
בשתי וגם נבולמתי כי בשתי לשאלמן המלך ואמרה אלהי בשתי ונבולמתי
כי גדלה יענקתם כאשר גדלה כפשוך ואשמתנו גדלה עד לשמים

ויט
בשתי
גדלה
ויט
ויט
ויט

קום לך יצא מיד לקראת אדאם קום ויבנה בית הוי"ו קום לך אל נטת חבדו קום ב עליך הדבר

קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך
חזק וינשתי ויקם יצא
וישכנע את שרי הכהנים הלויים וכל
ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו
ויקם יצא מלפני בית האלהים וילך
אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך
שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי
מתאבל על מעל הגולה ויעבירו
קול ביהודה וירושלם לכל בני
הגולה להקבץ ירושלם וכל אשר
לא יבוא לישלש שתי הימים בעצת
השרים והזקנים יחוס כל דביו
והוא יבדל מקהל הגולה
ויקבצו כל אנשי יהודה ובענין
ירושלם לישלש שתי הימים הוא אחד
התשיעי בעשרים בחדש וישכנו
העם ברחוב בית האלהים מרעידים
על הדבר ומהגשמים
ויקם יצא והכהן ויאמר אלהם
אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות
להוסיף על אשמת ישראל ועתה
תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו
ריצונו והכדלו מעמי הארץ ומן
הנשים הנכריות ויענו כל הקהל
ויאמרו קול גדול כן סבריך עלינו
לעשות אבל העם רבו והעת גשמים
ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה
לא ליום אחד ולא לשנים כיהרבינו
לפשע בדבר הזה יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר נערינו ההשע
נשים נכריות יבא לעתים מזמנים

ט

וכת

וכת

סדרך

ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד
לשיבת חרון אף אלהינו ממנו עד
לדבר הזה אך יועתן בן עשה אל
ויחזיה בן תקוה עמדו על זארת
ומישלם ושבתי הלוי עזרם ויעשו
כן כעל הגולה ויבדלו יצא הכהן
אנשי סראשי האנות לבית אנתם
וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש
העשירי לדריש הדבר ויכלו כל
אנשים ההשיבו נשים נכריות עד
יום אחד לחדש הראשון
וימצא מבני הכהנים אשר
השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן
יוצרק ואחיו מעשה ואליעזר וירע
וערלה ויתנו ידם להוציא נשיהם
ואשמים אילצאן על אשמתם
ומבני אמר חנני וזכדיה ומבני
חרם מעשה ואליה ושמעיה ויחאל
ועזיה ומבני פשחור אליעזר
מעשה ושמעאל נתנאל יוזבד
ואלעשה ומן הלויים יחזר ושמע
וקליה הוא קליטה פתחיה יהודה
ואליעזר ומן המשרדים אלישע
ומן השערים שלם וטלם ואורי
ומישראל מבני פרעש דמיה ויזיה
ומלכיה ומימין ואליעזר ומלכיה ונענה
ומבני עילם מתניה זכריה ויחאל
ועבדי וירמות ואליה ומבני זתוא
אליעזר אלישיב מתניה וירמות
וזכר ועזרא ומבני בן יהוחנן
חנניה זכר עתלי ומבני בני משלם

ט

ט

ט

ט

יחרם כל רכסו וזכר אלהים יחרם כל חרם אשר יחרם
וישכנע יוסף את בני ישראל וישבעו חושב אתם בכית וי יהוה יעזר ויקם
יצא וישבע יוסף וסוף וסוף כריה יהוה יעזר ויקם
יחרם כל רכסו וזכר אלהים יחרם כל חרם אשר יחרם

ואמר למלך אם על המלך טוב ואם
 ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל
 יהודה אל עיר קברות אבותי ואבננה
 ויאמר לי המלך והישגל יושבת אצל
 עדמתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב
 לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן
 ואמר למלך אם על המלך טוב אעזוב
 יתנו לי על פחות עבר העיר אשר יעבדני
 עד אשר אבוא אל יהודה ואגרת אל
 אסף שמד הפרדס אשר למלך אשר
 יתן לי עצים לקרות את שערי הכירה
 אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר
 אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי
 הטובה עלי ואבוא אל פחות עבר
 העיר ואתנה להם את אגרת המלך
 וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים
 וישמע סנבלט החרני וטוביה
 העבד העמני וירע להם רעה גדולה אשר
 בא אדם לבקש טובה לפני ישראל ואנא
 אל ירושלם ואהי שם ימים שלישה
 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמולי
 הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי
 לעשות לירושלם ובהמה אין עמיני
 אם הבהמה אשר אני רכב בה ואנא
 בשער הנני לילה ואלפני עין התען
 ואלישער האישפת ואהי שבר בחמת
 ירושלם אשר המפרוצים וישעיה
 אכלו באש ואינני אל ישער העין
 ואלכרת המלך ואין מקום לבהמה
 לעבר תחת ואהי עלה בנחל לילה
 ואהי שבר בחומה ואישוב ואבוא

הם
וכל
אורית
יכרת
במלך

הם מרועים

1
וכת

בשער הנני ואישוב והסננים לא
 ידעו אנה הלכתי ומה אני עושה
 וליהודים ולכהנים ולחרים ולסננים
 וליתר עשה המלאכה עד כן לא העדתי
 ואמר אלהם אתם ראים הרעה
 אשר אנחנו כה אשר ירושלם חרבה
 וישעריה נצתו באש לנו ונבנה את
 חומת ירושלם ולאנהיה עוד חרפה
 ואני להם אתיד אלהי אשר הי
 טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר
 לי ואמרו נקום ונבנו ויחזקו ידיהם
 לטובה וישמע סנבלט
 החרני וטוביה העבד העמני ונשים
 הערבי וילענו לנו ויכזו עלינו ויאמרו
 מה הדבר הזה אשר אתם עושים העל
 המלך אתם מרדים ואשיב אותם ונני
 ואמר להם אלהי השמים הוא יעליח
 לנו ואנחנו יעבדו נקום ונבנו ולכם
 אין חלק ועזקה וזכרון בירושלם
 ויקם אלי ישיב הנהן הגדול וארחיו
 הכהנים ויבנו את ישער העזאן המה
 קדשוהו ויעמידו דלתותיו ועד מעל
 המאה קדשוהו עד מעל חננאל
 ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו
 בנה זכור בן אמרי ואת ישער הדגים
 בנו בנה הסנאה המה קדוהו ויעמידו
 דלתותיו מנעוליו ובריהו ועל ידם
 החזיק מרמות בן אוריה בן הקוז ועל
 ידם החזיק מישלם בן ברכיה בן
 מישלם באל ועל ידם החזיק עדוק בן
 בענא ועל ידם החזיקו התקועים

כת
א
וכת

בענא בן אחילוד בענא בן חושע ידם החזיק בענא
 בן חרמיה עזר בן ישוע השכניא שר היציל קעלה על ידו אנשו ירחו בכו בן הרקחים הטוט שלום בן הלוחש
 ועל ידו ושאל על ידם ידם ידם

ואדיריה

1
2
3
4
5
6

ואדיריהם לא הניאו צורם בעבדת
אדניהם ואת שער הישנה החזיקו
וידעו בן פסח ומישלם בן בסודיה המה
קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריהו
ועל ידם החזיק מלטיה הנבער
וידון המרגת אנשי גבעון והמצפר
לכסא פחת עבר העקר ועל דו החזיק
עזיאל בן חרחיה צורפים ועל דוה החזיק
הנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד
החומה הרחבה ועל ידם החזיק רפיה
בן חור ישראל חיצ פלך ירושלם ועל ידם
החזיק ידיה בן חרומם ונגד ביתו ועל ידו
החזיק חטויש בן חשבניה מדה
שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן
פחת מואב ואת מנדל התנורים ועל
ידו החזיק שלום בן הלוחיש ישראל חיצ
פלך ירושלם הוא ובנותיו את שער
הגיא החזיק חנן וישבי זנח המרה
בנוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריהו
ואלף אמה בחומה עד שער השפות
ואת שער האשפות החזיק מלכיה
בן רכב ישראל פלך בית הכרם הוא יבנו
ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריהו
ואת שער העין החזיק שלון בן כל
חזה ישראל פלך המצפה הוא יבנו ויטלנו
ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריהו ואת
חומת ברכת השלח לנח המלך ועד
המצלות הזרדות מעיר דויד
אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק ישראל
חיצ פלך בית עזר עד נגד קברי דויד
ועד הכרם העשויה ועד בית הנזרים

המלות שגאה . אם יבד תבלותי וידי . וכל תבלות . אור עס חמד . יבא לישיב .

וְסִימָה

五

הבחינת

עזריה בן מעשיה בן ענניה יצנתות גם ענניה

מ'ס:

في دور. جان

מ. כג. ה.

כל הדין יעל אחריו בלד ב ואחריו ול אחריו וסמל ואחריו הכתום שמעיה בן שבעה אחריו הדין חנניה אחריו הדין מלכה

שרופות
בבית

ומיכל
וסימ

ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני והטון בן צלף השני מדה שני
ויבא לו יין וישות למדה תעשה ככה לעבדיך אשר לא יצוה אתה ויקרא לה

אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית
הנתינים והרכלים נגד שער המפקד
ועד עלית הפנה: ובין עלית הפנה
לישער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:
ויהי כאשר שמע סנבלט
כי אנחנו בנים את החומה ויחר לו
ויכעס הרבה וילעג על היהודים:
ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר
מה היהודים האמללים עשים היעשו
להם היזכחו היכלו ביום היחזי את
האננים מערמות העפר והמה שרופת
וטוביה העניני אצלו ויאמר גם אשר
הם כוננים אם יעלה שועל ופרץ חומת
אבניהם: שמע אלהינו כי היינו בווה
והשכח רפתם אל ראשם ותנם לבוה
בארץ שביה: ואל תכס על עונם
וחטאתם מלפניך אל תסחה כי
הכעיסו לנגד הכוננים: ונבנה את
החומה ותקשר כל החומה עד חצה
ויהי לב לעם לעשות:

ויהי כאשר שמע סנבלט וטבאי
והערבים והעמנים והאשדודים כי
עלתה ארוכה לרזמות ירושלם כי
החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד:
ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם
בירושלם ולעשות לו תועה: ונתפלל
אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם
יומם ולילה מפניהם: ויאמר יהודה
כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו
לא נוכל לבנות בחומה: ויאמרו צרנו
לא ידעו ולא ידעו עד אשר נבוא

אחרי
חצי
הספר

בני חוים

נמר
אל
אל
אל
על

נשב

אל תוכם והרגנום והשבתנו את
המלאכה: ויהי כאשר באו היהודים
הישיבים אצלם ויאמרו לנו עשר
פעמים מכל המקומות אשר תשובו
עלינו: ואעמיד מתחיות למקום
מאחרי לחומה ביצחיים ואעמיד
את העם למשפחות עם חרבתיהם
רמחיהם וקשתיהם: וארא ואקום
ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל
יתר העם אל תיראו מפניהם את אנני
הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם
בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם:
ויהי כאשר שמעו אויבינו
כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם
ונשוב כלנו אל החומה איש אל
מלאכתו: ויהי מן היום ההוא חצי
נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים
והרמחים המנעים והקשתות והשרינים
והשרים אחרי כל בית יהודה: הנונים
בחומה והנשאים בסבל עמשים נאחת
ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת
השלח: והבנים איש חרבן אסורים
על מתניו וננים והתוקע בשופר
אצלי: ואמר אל החרים ואל הסגנים
ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחנה
ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים
איש מאחיו: במקום אשר תשמעו
את קול השופר שמה תקבצו אלינו
אלהינו ילחם לנו: ואנחנו עשים
במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים
מעלות השחר עד עאת הפוכים:

נבוא בשמו: הלא טוב לנו שוב: אשר לא תבדל לה: ויחברו: ויהנו אלה נבוא אלה: מעצתו לו ביה כדוב גלגליו: וינחלו אלהיו
הלא זה אור מצל: ויהי לא ידע תהדעון: ויהי לב העם לנעשות: ויהי רוב ומרון: ויהי רוב ומרון: ויהי רוב ומרון: ויהי רוב ומרון:
סלף בארץ שבוהם: דברי הימים בארץ יבוסים: עזרא בארץ שבוהם: ויהי רוב ומרון: ויהי רוב ומרון: ויהי רוב ומרון: ויהי רוב ומרון:

מן שלחו אותם ויעמד את כל העם איש שלחו בדרך איש שלחו בדרך
אחריו בדרך הכולך את המדבר וכלב שמו שמוי ויחזר לו מארץ כנען שמועני

טלחו
ואת הדברים
וסים
א

גם בעת ההיא אמרת לעם איש
ונצרו ילנו בתוך ידו שלם והיו לנו
הלילה משמר והיום מלאכה ואין
אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר
אחרי אין אנחנו פשטים כנענינו איש
שלחו המים ותהי צעקת
העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים
ויש אשר אמרים כנענו ונבנתנו אנחנו
בנים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה ויש
אשר אמרים שדתינו וכרמינו ונבנתנו
אנחנו ערבים ונקחה דגן כרעב ויש
אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך
שדתינו וכרמינו ועתה נכשר אחינו
בשרנו נכניהם כנענו והנה אנחנו
נכשים את כנענו ואת בנותינו לעבדים
ויש מבנותינו נכבשות ואין לאל ידינו
ושדתינו וכרמינו לאחרים ויחר לי
מאד כאשר שמעתי את ויעקתם ואת
הדברים האלה וימלך לבי עלי וארינה
את החרים ואת הסגנים ואמרה להם
משא איש באחי אתם נשאים ואתם
עליהם קהלה גדולה ואמרה להם
אנחנו קנינו את אחינו היהודים
הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמנו
את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא
מצאו דבר ויאמרו לא טוב הדבר
אשר אתם עשים הלא ביראת
אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו
וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף
וזה נעזבה נא את המשא הזה
השיבו נא להם כהיום שדתיהם

גם
אין
אין

ג
וכת

ג

ג

ג

ג
וכת

ג
וכת

ג
ואמר

ג

כרמיהם זיתיהם ונתיהם ומאת הנסף
והדגן התירוש והיצהר אשר אתם
נשים בהם ויאמרו נשיב ומהם לא
נבקש כן נעשה כאשר אתה אמר
ואקרא את הכהנים ואישביעם לעשות
כדבר הזה גם חצני נעירתי ואמרה ננה
ינער האלהים את כל האיש אשר לא
יקים את הדבר הזה מביתו ומיניו
ונכה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל
אמן ויהללו את יהוה וייצו העם כדבר
הזה גם מיום אשר צוה אתי להיות
פחם בארץ יהודה משנת עשרים
ויער שנת שלשים וישתים לאות השמונה
המלך שנים שנים עשרה אני ואחי
לחם הפחה לא אכלתי והפחור
הראשנים אשר לפני הכבדו על העם
ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים
ארבעים גם נעריהם שלטו על העם
ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים
וגם נמלאנת החומה הזאת החזקתי
וישדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם
על המלאכה והיהודים והסגנים
מאה וחמשים איש והנאים אלינו
מן הצנים אשר סביבתנו על שלחני
ואשר היה נעשה ליום אחד יסור
אחד צאן שש ברדות ויצפרים נעשו
לי ובין עשרת ימים נכל יין להדבה
ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי
נבדה העבדה על העם הזה וזכרה
לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על
העם הזה

ג
וכת

וימלך לבי עלי ונשאתי אחי ונערי השיבו נא להם כהיום
דבר מי יקום ממני ומהם עיר תקח ומהם על מלי העבדה ומהם פחם
ומהן מן בני שומעון הלאו להר שועיר ויאמרו נשיב ומהם נבקש

נשיאם
ומהם
על הכלים
וסים
ג
וסים
א

וְאִין בְּתִים בְּנוֹיִם וְיִתֵּן אֱלֹהִי אֵל לְכִי
וְאֶקְבֹּץ אֶת הַחֲרִים וְאֶת הַסִּנְעִים וְאֶת
הָעַם לְהַתְנַחֵשׁ וְאֶמְצָא סֵפֶר הַיְחִישׁ
הַעֲוִלִים כִּי אֲשֹׁנָה וְאֶמְצָא כְּתוּב כּוֹ
אֱלֹהֵי בְנֵי הַמִּדְיָנָה הַעֲלִים מִשְׁנֵי
הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִנֵּה נִכְוֵד נִצֵּר מֶלֶךְ נָבִל
וַיֵּשְׁבוּ לִירוּשָׁלַם וּלְיְהוּדָה אִישׁ לְעֵדוּ
הַבָּאִים יָעַם זֶרְבָבֶל יִשׁוּעַ נְחֵמְיָה עֹרִיָּה
רַעְמִיָּה נְחֻמְיָה מִרְדֹּכַי בְּלִישָׁן מִסְפֵּרֵת בְּנֵי
נְחוֹם בִּיעֵנָה מִסְפֵּר אֲנָשִׁי יָעַם יִשְׂרָאֵל
בְּנֵי פֶרֶעַז אֶלְפִים מֵאָה שְׁבַעִים וְשָׁנִים
בְּנֵי שַׁפְטִיָּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁבַעִים וְשָׁנִים
בְּנֵי אֶרְחָא שְׁשֵׁם מֵאוֹת חֲמִישִׁים וְשָׁנִים
בְּנֵי פַחַת מֵאוֹת לִבְנֵי יִשׁוּעַ וְיֹאכָב אֶלְפִים
וְשִׁמְעוֹנִי מֵאוֹת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרִים בְּנֵי עִילָם
אֶלְפִים מֵאוֹת חֲמִישִׁים וְאַרְבַּעַה בְּנֵי זְתוּא
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְחֲמִישָׁה בְּנֵי זָכִי
שְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים בְּנֵי בְנוֹי שִׁשִּׁים
מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְשִׁמְעוֹנִי בְּנֵי בְנֵי שִׁשִּׁים
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁמְעוֹנִי בְּנֵי עֲזַרְאֶלְפִים
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשָׁנִים בְּנֵי
אֶרְנָקִים שִׁשִּׁים מֵאוֹת שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָה
בְּנֵי בְנוֹי אֶלְפִים שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָה
בְּנֵי יַעֲרִין שִׁשִּׁים מֵאוֹת חֲמִישִׁים וְחֲמִישָׁה
בְּנֵי אֶטֶר לְחֻזְקִיָּה תִשְׁעִים וְשִׁמְעוֹנִי
בְּנֵי חִשָּׁם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁמְעוֹנִי
בְּנֵי בְנֵי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה
בְּנֵי חֲרִיף מֵאָה שָׁנִים עֶשְׂרִים בְּנֵי
נְבִיעוֹן תִּשְׁעִים וְחֲמִישָׁה אֲנָשִׁי בֵּית
לֶחֶם וְנֹטָפָה מֵאָה שְׁמֹנֶים וְשִׁמְעוֹנִי
אֲנָשִׁי עֲנָתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים וְשִׁמְעוֹנִי

אֲנָשִׁי בֵּית עֲזֻמוֹת אַרְבַּעִים וְשָׁנִים
אֲנָשִׁי קִרְיָת יַעֲרִים כַּפִּירָה וְנֶאֱדוּרָה
שְׁבַע מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְשִׁלְשָׁה
אֲנָשִׁי הַרמָה וְנָבִיעַ שִׁשִּׁים מֵאוֹת עֶשְׂרִים
וְאַחַד אֲנָשִׁי מִכְמָס מֵאָה עֶשְׂרִים
וְשָׁנִים אֲנָשִׁי כֵּת אֶל וְהָעִי מֵאָה
עֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה אֲנָשִׁי נָבוֹ אַחֵר
חֲמִישִׁים וְשָׁנִים בְּנֵי עִילָם אַחֵר אֶלְפִים
מֵאוֹת חֲמִישִׁים וְאַרְבַּעַה בְּנֵי חֹרֶם
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים בְּנֵי יֶרֶחוֹ
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְחֲמִישָׁה בְּנֵי
לֹד חֲדִיד וְאֶנּוֹ שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים
וְאַחַד בְּנֵי סִנְאָה שְׁלֹשׁ אֶלְפִים תִּשְׁעִים
מֵאוֹת וְשִׁלְשִׁים הַכְּהֵנִים
בְּנֵי יֶדְעִיָּה לְבֵית יִשׁוּעַ תִּשְׁעִים מֵאוֹת
שְׁבַעִים וְשִׁלְשָׁה בְּנֵי אֶמֶר אֶלְפִים
חֲמִישִׁים וְשָׁנִים בְּנֵי פֶשְׁחֹר אֶלְפִים
מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְשִׁבְעָה בְּנֵי חֹרֶם
אֶלְפִים שְׁבַעִים עֶשְׂרִים הַלְוִיִּם
בְּנֵי יִשׁוּעַ לְקַדְמֵי אֵל לְבֵנִי לְהוֹדוּרָה
שְׁבַעִים וְאַרְבַּעַה הַמִּשְׁרָדִים
בְּנֵי אֶסְקָה מֵאָה אַרְבַּעִים וְשִׁמְעוֹנִי
הַשְּׁעָרִים בְּנֵי שֹׁלֵם בְּנֵי אֶטֶר בְּנֵי טַלְמוֹן
בְּנֵי עֲקוֹב בְּנֵי חֲטִיטָא בְּנֵי שִׁכִּי מֵאָה
שְׁלֹשִׁים וְשִׁמְעוֹנִי הַנְּתִינִים
בְּנֵי יַחֲזָא בְּנֵי חִשְׁפָּא בְּנֵי טַבְעוֹת
בְּנֵי קִירָם בְּנֵי סִיעָא בְּנֵי פֶדּוֹן בְּנֵי לִבְנָה
בְּנֵי חֲנָנִי בְּנֵי שֹׁלֵם בְּנֵי חֲנָן בְּנֵי גִל
בְּנֵי נַחֲרִי בְּנֵי רֵאִיָּה בְּנֵי רֵצִין בְּנֵי נִקְדָּא
בְּנֵי גֹס בְּנֵי עֲזָא בְּנֵי פֶסֶח
בְּנֵי בְסִי בְּנֵי מִיעוֹנִים בְּנֵי נְפִישִׁים

לְחֻזְקִיָּה
לְחֻזְקִיָּה
בְּנֵי יַחֲזָא בְּנֵי חִשְׁפָּא בְּנֵי טַבְעוֹת
בְּנֵי קִירָם בְּנֵי סִיעָא בְּנֵי פֶדּוֹן בְּנֵי לִבְנָה
בְּנֵי חֲנָנִי בְּנֵי שֹׁלֵם בְּנֵי חֲנָן בְּנֵי גִל
בְּנֵי נַחֲרִי בְּנֵי רֵאִיָּה בְּנֵי רֵצִין בְּנֵי נִקְדָּא
בְּנֵי גֹס בְּנֵי עֲזָא בְּנֵי פֶסֶח
בְּנֵי בְסִי בְּנֵי מִיעוֹנִים בְּנֵי נְפִישִׁים

והענין יהודה הרע על אשר עזבו המלכים ויהיו
אסתר הדס בנבוא וסמך
הנשים האלה ידאס ויעשו בן בן הצולה
ולא יכלו להגיד בית אבתם בנר וכל אורית דכות חסר כלל מלא

בני כקבוק בני חקופא בני חרחור:
בני נצליה בני מחידא בני חרשא:
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: בני
נצח בני חטיפא: בני ענדי שלמה בני
סוטי בני ספרת בני פרידא: בני יעלא
בני דרקון בני נדל: בני שפטיה בני
חטיל בני פכרת העבים בני אמון:
כל הנתינים ובני ענדי שלמה שליש
מאות תשעים ושנים:
ואלה הינולים מתל מלחלת חרשא
כרוב אדון אמר ולא יכלו להגיד בית
אבתם וזרעם אם מישראל הם:
בני דליה בני טוביה בני נקודא שלש
מאות ארבעים ושנים:
ומן הנהנים בני חביה בני הקוין בני נחול
אשר לקח מכנות נחול הנלי עדי אשה
ויקרא על שמם: אלה בקשו כתכם
המתחשים ולא נמצא ונאלו מן
הנהנה: ויאמר התרשתא להם אשר
לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד
הכהן לאדים ותמים: כל הקהל כאחד
ארבערנא אלפים שליש מאות ושישים
מלכד ענדיהם ואמהתיהם אלה
שבעת אלפים שליש מאות שלשים
ושבעה ולהם משרדים ומשרדות
מאתים וארבעים וחמשה: —
גמלים
ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
ששת אלפים שבע מאות וישישים:
ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה

התרשתא נתן לאויר זהב דרכמנים
אלף מזוקות חמישים כתנות כהנים
שלשים וחמשים מאות:
ומראשי האבות נתנו לאויר המלאכה
זהב דרכמנים שתי רמות וכסף מנים
אלפים ומאתים: ואשר נתנו שארית
העם זהב דרכמנים שתי רמות וכסף
מנים אלפים וכתנות כהנים שלשים
ושבעה: וישבו הכהנים
והלויים והשערים והמשרדים ומן
העם והנתינים וכל ישראל בעריהם
ויצע החדש השביעי ובני
ישראל בעריהם: ויאספו כל העם
כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני
שער המים ויאמרו לעזרא הספר
להביא את ספר תורת משה אשר עשה
יהוה את ישראל: ויביא עזרא הנהן
את התורה לפני הקהל מאיש ועד
אשה וכל מבין לשמע ביום אחד
לחדש השביעי: ויקראו לפני
הרחוב אשר לפני שער המים מן
האור עד מחצית היום נער האנשים
והנשים והמבנים ואונ כל העם אל
ספר התורה: ויצמד עזרא הספר על
מנר לעין אשר עשו לדבר ויצמד
אצלו מתתיה ושמעי ועניה ואוריה
וחלקיה ומיעשיה עלימינו ומשמאלו
פדיה ומישאל ומלכיה וחישם
וחשבדנה ובריה משלם:
ויפתח עזרא הספר לעיני כל
העם כי מעל כל העם היה וכפתרו

ואם קריאו הנזרה נשיא: ואת שם אהרן הכהן על מטה לוי:
ויבא וכל קהלא אדכון קמון מביא בחצוצרותיהן:
סבב את כל הדברים: וסבב ירמיהו: ואזע כל העם אל ספר התורה:
וסיב כלל וסב:

חם
כנפי
אבות

ועמדו כל העם ויכרך עזרא את יהוה
האלהים הגדול ויענו כל העם אמן
אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחוו
ליהוה אפים ארצה וישועו וישובו
ימין יקוב שפתי הודיה מעשיה קליטא
עזריה יוזכר חנן פלאיה והלויים מכנים
את העם לתורה והעם על עמדם
ויקראו בספר תורת האלהים מפרש
ושום שכל ויכינו במקרא
ויאמר נחמיה הוא התרישת
ועזרא הכהן הספר והלויים המכנים את
העם לכל העם היום קדיש הוא ליהוה
אלהינו אל התאכלו ואל תכנו כי בוכים
כל העם כשמעם את דברי התורה ויאמרו
להם לבו אכלו משמנים וישתו ממתיקים
ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום
לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא
מעונם והלויים מחשים לכל העם לאמרו
הסו כי היום קדש ואל תעצבו וילכו כל
העם לאכל ולשתות ולשלח מנות
ולעשות שמחה גדולה כי הכינו ברינים
אשר הודיעו להם
וביום השני נאספו ראשי האבות לכל
העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר
ולשכיל אל דברי התורה ויעצאו
בתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה
אשר ישבו בני ישראל כסות ברח
בחדש השביעי ואשר ישמיעו ויענו
קול בכל עריהם ובירושלם לאמר
נאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ
שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ

חם
וכתב

חם
מיע

חם
מל

חם
חם

חם
חם

המחמא אתה אכלנה ... אשר יגע בכשרה יקדיש ... וקדשנו כי את כלם אלהיך מקדיש קדמא דכסו ... אשר צוה ויהי בליל סדרא ... ויהי בליל סדרא ... ויהי בליל סדרא ...

וידבר אל כל בני ישראל ויאמר להם יי אלהיכם יצא אתכם מארץ מצרים ויבחר את ישראל ויאמר להם יי אלהיכם יצא אתכם מארץ מצרים ויבחר את ישראל ויאמר להם יי אלהיכם יצא אתכם מארץ מצרים ויבחר את ישראל

אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת
באברהם והוצאתו מאור כשדים וישנת
שמו אברהם ומצאת את לבנו נאמן
לפניך וכרות עמו ברית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי
והגרזשי לתת לזרעו ותקם את דבריך
כי ערית אתה ותר את עני אבותינו
במצרים ואת זעקתם שמיעת עלי יי
סוף ותתן אותם ומפתים בפריצה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו
עליהם ותעש לך שם כהיום הזה והיום
בקעת לפניהם וייצדו כתר הים בנישו
ואת דופיהם השלכת במצולת כמו
אבן במים עזים וכי צמוד ענן הנהיגם
יומם ובצמוד איש לילה להאיר להם
את הדרך אשר ילכו בה ויעל הדסיני
יודת וידבר עמהם משמים ותתן להם
משפטים ישרים ותורות אמת חקים
ומצות טובים ואת יטבת קדישך
הודעת להם ומצות וחקים ותורה
עזית להם כיד משה עבדך ולחם
משמים נתת להם לרצנם ומים מסלע
הוצאת להם ליצמאם ותאמר להם
לכוא לרישת את הארץ אשר נשאת
את ידך לתת להם והם ואבתנו הוידו
ויקשו את ערפם ולא שמעו אל
מצותיך וימאנו לשמע ולא זכרו
נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו
את ערפם ויהנוך איש לשוב לעצבתם
במרים ואתה אלוה סליחות חנון
ורחום ארך אפס ורחסד ולא עזבתם

אף כי עשו להם עול מסכה ויאמרו
זה אלהיך אשר העלך ממצרים
ויינישו נאצות גדולות ואתה נרחמך
הרבים לא עזבתם במדבר את צמוד
היענן לא סר מעליהם כיומם להנחתם
בהדוך ואת צמוד האיש כלילה לאור
להם ואת הדרך אשר ילכו בה ורוחך
הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת
מפיהם ומים נתת להם ליצמאם
וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא
הסרו שלמתיהם לא בל ורנליהם לא
ביצקו ותתן להם ממלכות ועממים
ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ ענ
מלך הכנעני ובעיהם הרבית נכבד
השמים ותביאם אל הארץ אשר
אמרת לאבותיהם לכוא לרישת
ויבאו הכנענים ויירשו את הארץ ותננו
לפניהם את יי שני הארץ הכנענים
ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי
הארץ לעשות בהם כרצונם וילכו
יערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו
בתים מלאים כל טוב ברות חזקים
כרמים וזיתים וענן מאכל לרוב ואכלו
וישבעו ויישמינו ויתענו כטובך
הגדול וימדו וימרדו בקד ויישלו את
תורתך אחרי גוס ואת נביאיך הרגו
אשר היצידו בם להשיבם אליך ויעשו
נאצות גדולות ותתנם כיד צריהם
ויצרו להם ובעת צרתם יציקו אליך
ואתה מישמים תשמע ונרחמך

עשרה שנה לאסיה בן אמן אין קורא בעדך חוקם את דבריו ויגב בן רמס וידבר אלהים מר
אמר אלהים ועל הר סיני וידבר עמהם משמים
שהיה שבת הארץ לכם על שבת להכין שבת שבת ואת שבת קדשך
שבת וסמ

הרבים תתן להם מושיעים ויושיעם
מיד צריהם וכנוח להם ישובו לעשות
ועל פנך ותענבם מיד א יביהם וידרו
בהם וישובו ויועקוד ואתה משמים
תשמע ותצילם כרחמך רבות עתים
ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה
הזידו ולא שמיעו למצותיך ובמשיפטך
חטאונם אשר יעשה אדם ויהיה בהם
ויתנו כתף סדרת וערפם הקישו ולא
שמעו ותמשיך עליהם שנים רבות
ותער גם כרוחך ביד נביאך ולא
האזינו ותתנם ביד עמי הארצה
וברחמך הרבים לא עשיתם בלה
ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה
ועתה אלהינו האלה הגדול הנכבד
והנורא שמר הנבית והחסד אל
ימעט לפניך את כל התלאה אשר
מצאתנו למלכנו לשרינו ולכהנינו
ולנביאנו ולאבתנו ולכל עמך מימי
מלכי אשור עד היום הזה ואתה צדיק
על כל הנא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרישענו ואת מלכנו שרינו
כהנינו ואבתנו לא עשו תורתך ולא
הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר
היעדת בהם והם במלכותם ובטובך
הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה
והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדו
ולא שבו ממעלליהם הרעים הנה
אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת
לאבתנו לאכיל את פריה ואת טובה
הנה אנחנו עבדים עליה ותבואתה

וסיל
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

וסיל
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

וסיל
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

בנינו ובסביבות יושלם הישבים כמנהל וסמנעם ויבארין הרבה והשמה
עמי הארצות ה' ותעשו לכם כחכם הלא תרעו יוכינו המזבח ופכלות אלה והתעבדו ורע וקדש
ארץ נהיה וי' ותתנם ביד עמי הארצות וכל הנבחר

לכלנה שמוע לשמיעה יהונתן וליורדי
מתני לידעיה עזי לסלי קלי לעמור
עבר: לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל
הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע
נתבים ראשי אבות והכהנים על
מלכות דריוש הפרסי: בני לוי
ראשי האבות כתובים על ספר דברי
הימים ויעד ימי יוחנן בן אלישיב וראשי
הלויים חשביה שרכיה וישוע בן
קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות
במצות דוד איש האלהים משמר
לעמם משמר: מתניה ובקבקה ענדיה
משלם טלמון עקוב שמרים שערם
משמר באספי השערים אלה בימי
יוקים בן ישוע בן יודק ובמי נחמיה
הפחה ויעזרא הכהן הסופר:
ובחננת חומת ירושלים בקשו את
הלויים מכל מקומותם להביאם לירושלם
לעשת חנכה ושמחה ובתורות ובשיר
מצלותם נבלים ונכנרות: ויאספו בני
המשורים ומן הכנר סביבת ירושלים
ומן חצרי נטפתי ומנית העלג
ועיטות נביע ועזמות כי חצרים בנו
להם המשורים סביבות ירושלים:
ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את
העם ואת השערים ואת החומה:
ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה
ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת
לימין מעל לחומה לשער האשפתו
וילך אחריהם הושעיה וחזי שרי
יהודה ויעזריה עזרא ומישלם יהודה

ובנמן ושמיעה וירמיה ומכניה הנהנים
בחיצרות זכריה בן יונתן בן שמיעה
בזמתניה בזמביה בן זכור בן אסף:
ואחיו שמיעה ויעזרא מללי גללי
מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר
דוד איש האלהים ויעזרא הסופר
לפניהם: ועל שער העין ונגדם עלו
על מעלות עיר דוד במעלה לחומה
מעל לבית דוד ועד שער המים מזרח:
והתודה השנית ההולכת למאול ואני
אחריה וחזי העם מעל להחומה
מעל למגדל התנורים ועד החומה
הרחבה: ומעל לשער אפרים ועל
שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל
חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן
ועמדו בשער המטרה ותעמדנה שתי
התודות בבית האלהים ואני וחזי
הסננים עמי: והכהנים אליקים מיעשיה
מעמין מיכיה אלזיעני זכריה חנניה
בחיצרות: ומיעשיה ושמיעה ואלעזר
ועזי ויהונתן ומלכיה ועלם ועזר
וישמיעו המשורים ויזרחיה הפקיד:
ויזכחו ביום ההוא זבחים גדולים
וישמחו כי האלהים שמחם שמחה
גדולה וגם הנשים והילדים שמחו
ותשמע שמחת ירושלים מוחוק:
ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשטות
לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשיות
לכנוס בהם לשרי הערים מנאור
התורה לכהנים וללויים כי שמחה
יהודה על הכהנים ועל הלויים העמדים:

וזה פירושן	ויאמר נחמיה	אלה בכו ויוקום בן ישוע	וסיב	ב	ויעזרא הכהן הסופר
וארמאנק ואעלה	באש מחנכים	ואעלה את שרי יהודה	וסיב	ב	ואעלה
כי אמר אכנדה פכו	וכל הולך על ארבע	והתודה השנית ההולכת	וסיב	ב	ההולכת

והחברו ולקח העתים שנים ולקח ימים נשאלתי מן

ולקח ימים וסיל וסיל וסיל

וַיִּשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהִים וּמִשְׁמֶרֶת
הַטְּהוֹרָה וְהַמִּשְׁרָרִים וְהַשְּׁעִירִים נִמְצְוֹת
דָּוִד שְׁלֹמֹה בְּנָו: כִּי בִמִּי דָוִד וְאַסָּף
מִקְדָּם רֹאשׁ הַמִּשְׁרָרִים וְשִׁיר תְּהִלָּה
וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים: וְכָל יִשְׂרָאֵל בִּימֵי
זֶרֶבְבָּל וּבִימֵי נְחֻמְיָה נִתְּנָם מְנוּחָה
הַמִּשְׁרָרִים וְהַשְּׁעִירִים דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ
וּמִקְדָּשִׁים לְלוֹוִים וְהַלְוִים מִקְדָּשִׁים
לְבָנֵי אֶהְרֹן: בְּיוֹם הַהוּא נִקְוָא
בְּסֹפֶר מִשָּׁה בְּאֻזֵּי הָעֵץ וְנִמְצְאוּ כְּתוּבֵי
בֹּא אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ עִמָּם נִי וְנִמְצְאוּ בִּקְהָל
הָאֱלֹהִים עַד עוֹלָם: כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלֶחֶם וּבָמִים וַיִּשְׁטַר עָלֵיו
אֶת כָּל עַם לְקַלְלוֹ וַיִּהְפֹּךְ אֱלֹהֵינוּ
הַקָּלֵל לְבִרְכָּה: וַיְהִי כִשְׁמֵעָם אֶת
הַתּוֹרָה וַיִּכְדִּילוּ כָּל יָצוֹךְ מִיִּשְׂרָאֵל: וּלְפָנֵי
מוֹה אֱלִישִׁיב הִטְהֵן נִתּוֹן בְּלִשְׁכַּת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ קְרוֹב לְטוֹבִיָּה: וַיַּעֲשֵׂה לֹו לִשְׁנָה
גְּדוּלָּה וַיִּשֶׁם הָיוּ לְפָנִים נִתְּנָם אֶת הַמְּנוּחָה
הַלְכוּנָה וְהַכְּלִים וּמִעֵשֶׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ
וְהַיֵּצֶהר מִצֹּת הַלְוִים וְהַמִּשְׁרָרִים:
וְהַשְּׁעִירִים וְתִרְוֹמַת הַכֹּהֲנִים: וְכָל זֶה
לֹא הָיִיתִי בִירוּשָׁלַם כִּי בִשְׁנַת שְׁלִישִׁים
וַיִּשְׁתִּים לְאֶרֶץ חִשְׁתָּא מֶלֶךְ בְּכָר
בְּאֶתִי אֶל הַמֶּלֶךְ וּלְקִיץ יָמִים נִשְׁאֲלָתִי
מִן הַמֶּלֶךְ: וְאַכְוָא לִירוּשָׁלַם וְאַכְוָנָה
בְּרִיעָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֱלִישִׁיב לְטוֹבִיָּה
לְעִשְׂוֹת לוֹ נִשְׁכָּה כְּחֶצֶר בֵּית הָאֱלֹהִים:
וַיִּרְעֵלִי מֵאֵד וְאַשְׁלִיכָה אֶת כָּל כְּלִי בֵּית
טוֹבִיָּה הַחוּץ מִן הַלִּשְׁכָּה: וְאַמְרָה
וַיִּטְהֲרוּ הַלִּשְׁכּוֹת וְאַשְׁיכָה שֶׁסְּכִיבִית

ראשי

דל

וכתי

וסיל

דל

ז

ל

ד

ל

ז

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

והיא לא ידעה ויען יהודה ויאמר לעמו וכל יהודה הבואו
כי איכבה אוכל וראיתי טרעה ואשנה טרעה
ועתה מכרם בכסף צדוק בוס מכרם עוד א כהו א כהו א כהו א

והחברו וסיל
בדעה וסיל
מכרם וסיל

דסיל	ד	דביל
דסיל	ד	דאלהשע
דסיל	ד	דעלעגאנצ

מן ריבא דספרא ער דידיד זקן בא דאג פסו ואלה סמי
אלה סמי אבות ואלה סמי אבות ואלה סמי אבות
אלה סמי אבות ואלה סמי אבות ואלה סמי אבות
אלה סמי אבות ואלה סמי אבות ואלה סמי אבות

ואת החוי ואת הערקי ואת הסני ואת
הארורי ואת הנני ואת החמתי
בני שם עילם ואישור וארפכשד
ולוד וארם ועין וחול ונתר ומשך
וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד
את עבר: ולי עבר ילד שני בנים שם
האחד פלג ונבימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן: ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח
ואת הדורס ואת אנול ואת רכלה ואת
ענל ואת אנימאל ואת שנא: ואת
אופיר ואת חוילה ואת יונב כל אלה
בני יקטן: שם ארפכשד שלח:
עבר פלגר עין: שרונ וחור תרח:
אברהם הוא אברהם: בני אברהם יצחק
וישמעאל: אלה תולדתם בכור
יישמעאל נביות וקדר ואדמאל ומנשה
משמע ודומה משא אחד ותימא:
יטור נפיש וקדמה אלה הם בני
יישמעאל: ובני קטורה פילג
אברהם ילדה את זמרון ויקשן ומדן
ומדן ויישבק וישוח ובני יקשן שנא
ודן: ובני מדן עיפה ויעפר וחנך
ואכיד: ואלד עה כל אלה בני קטורה:
ויולד אברהם את יצחק בני יצחק
עשו וישראל: בני עשו אליפו
רעאל ויעיש ויעלס וקרח: בני
אליפו תימן ואומר עפי וגעתם קנו
ותמנעו ויעמלק: בני רעואל נחת
זרח ישמה ומוה: ובני שיער לוטן
וישובל ויעבעון וענה ודישן ואצר

ורישן: ובני לוטן חרי והומס ואחות
לוטן תמנע: בני שובל עלין ומנחת
ועיכל שפי ואונם ובני עכעון איה
וענה: בני ענה דישן ובני דישן
חמרן ואשכנ ויתרן וברן: בני אצר
בלהן וזיעון יעקן בני דישן עין ואון:
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך מלך לבני
ישראל בלי עבן בעור ושם צר
דנהבה: וימת בלעוי מלך תחתיו
יונב בן זרח מבצרה: וימת יונבוימלך
תחתיו חושם מארץ התנימני: וימת
חושם וימלך תחתיו הדד בן ברד
המכה את מדן בשדה מואב ושם
עירו עיות: וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה: וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרח כותהנור:
וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן
בן עכבור: וימת בעל חנן
וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי
ושם אשתו מהיטבאל בתמטור נת
מיהב: ויעתה הדד ויהיו אלופי אדום
אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת:
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פנן:
אלוף קנע אלוף תימן אלוף מבצר:
אלוף מעדיאל אלוף עירם אלה אלוף
אדום: אלה בני ישראל ראובן שמעון
לוי ויהודה יששכר וזבולון יוסף
ובנימין נפתלי ונאשור: בני יהודה ער ואונ
ושלה שלשה עילד למנת שועה הננעית ויה
ער בכור יהודה רעבעני יהוה וימיתוהו

היידן ער הננעס מהיטבאל
ומן דידיד זקן ער סופ דספרא רבות אלה דאג פסו במד ואלה
אלה דאג פסו במד ואלה
אלה דאג פסו במד ואלה
אלה דאג פסו במד ואלה
אלה דאג פסו במד ואלה

ותמכלהו ילדה לו את פרץ ואת זרח
 כל בני יהודה חמישה: בני פרץ חצרון
 וחמול: ובני זרח זמרי ואיהן
 והימן וכלכל ודרעכלס חמישה: ובני
 פרמי ענר ענר ישראל אשר מעל
 פחרם: ובני איהן יעריה: ובני חצרון
 אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם
 ואת פלוכ: ורם הוליד את עמינדב
 ועמינדב הוליד את נחישון נשיא בני
 יהודה: ונחישון הוליד את שלמנא
 ושלמנא הוליד את בעז: ובעז הוליד
 את עובד ועובד הוליד את ישי: ואיש
 הוליד את נכרו את אליאב ואבינדב
 השני ושמינא השלישי: נתנאל
 הרביעי רדי החמישי: אגס השישי
 דויד השביעי: ואחותיהם ערויה
 ואביגיל ובני ערויה אבישי ויואב
 ויעשה אל ישישה: ואביגיל ילדה
 את עמישא ואבי עמישא יתר
 הישמינאלי: וכלב בן חצרון
 הוליד את עזובה אישה ואת יריעות
 ואלה בניה ישר וישובב וארדון: ותמת
 עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד
 לו את חור: וחור הוליד את אורי
 ואורי הוליד את בעלאל: ואחר
 בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד
 והוא לקחה והוא בן ששים שנה
 ותלד לו את שנוב: וישנוב הוליד את
 יאיר ויהיו לו יעשרים ושלש ערים
 בארץ חבל עד: ויקח עשור אונן
 את חות יאיר מאתם את קנת ואת

בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר
 אבי גלעד: ואחר מות חצרון כלב
 אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד
 לו את אשחור אבי תקוע: ויהיו בני
 ירחמאל נכור חצרון הנכור רם ועונה
 וארן ואגס אחיה: ויהי אשה
 אחרת לירחמאל וישמה עטרה היא
 אם אונם: ויהיו בנים נכור ירחמאל
 מעין וימן ועקר: ויהיו בני אונם שמי
 וירע ובני שמי נרב ואבישור: וישם
 אשת אבישור אביהיל ותלד לו את
 אחבן ואת מוליד: ובני נרב סלד ואפס
 וימת סלד לא בנים: ובני אפס ישיע
 ובני ישיע ישישן ובני ישישן אחלי: ובני
 ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר
 לא בנים: ובני יונתן פלת וזוא אלה
 היו בני ירחמאל: ולא היה לשישן בנים
 כי אם בנות ולשישן ענר מערי וישמו
 ירחיע: ויתן ישישן את בתו לירחיע ענרו
 לאשה ותלד לו את עתי: ועתי הוליד
 את נתן ונתן הוליד את זכרי וזכרי הוליד
 את אפלל ואפלל הוליד את עובד:
 ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד
 את יעריה: ויעריה הוליד את חלין
 וחלין הוליד את אליעשה: ואליעשה
 הוליד את ססמי וססמי הוליד את
 יסלום: ויסלום הוליד את יקמיה
 ויקמיה הוליד את אלישמע:
 ובני כלב אחי ירחמאל מיישע בכור
 הוא אבי זיף ובני מרשה אבי חברון:
 ובני חברון קרח ותפוח ורקם ושמע:

שמונת ארבע עשרה אלפים: כעדותך הקדוש: וסמ' אש ישראל המכה
 כי בדרים הם לבם: ורם הוליד את עמינדב: וירא אתה יוסב בן חמור החור: וכל יחזקאל דכות בלד: וסימ' אתה עשיה
 עשיה הוא: ויגע י' אהיה להם לאלהים: ודוד עבדי עשיה להם לעולם: ושמיא עמדין מבירים לא יהיה ענין

על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא :
 בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה : בן
 אתנן בן זרח בן עדיה : בן איתן בן זמה
 בן שמעי : בן יחזקאל בן גרשם בן לוי :
 ובני מררי אחיהם על השמאל איתן
 בן קישי בן עבדי בן מלוד : בן חשביה
 בן אמציה בן חלקיה : בן אמציה בן בני
 בן שמד : בן מחלי בן מושי בן מררי בן
 לוי : ואחיהם הלויים נתונים לכל
 עבודת משכן בית האלהים : ואהרן ובניו
 מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח
 הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים
 ולכפר על ישראל בכל אשר צוה משה
 עבד האלהים : ואלה בני אהרן
 אליעזר בנו פנחס בנו אבישון בנו : בקי
 בנו עזי בנו זרחיה בנו : מריות בנו אמריה
 בנו אחיטוב בנו : יצרוק בנו אחימעיז בנו :
 ואלה מושיבתם לטירותם בנבולם
 לבני אהרן למישפחת הקהתי כי להם
 היה הנזיר : ויתנו להם את חכרון בארץ
 יהודה ואת מערי שיה סביבותיה : ואת
 שדה היער ואת חצירה נתנו לכל בני
 יעשה : ולבני אהרן נתנו את ערי
 המקלט את חכרון ואת לבנה ואת
 מערי שיה ואת יתרו ואת אשתמיז ואת
 מערי שיה : ואת חילו ואת מערי שיה
 ואת דביר ואת מערי שיה : ואת יעשן
 ואת מערי שיה ואת בית שמש ואת
 מערי שיה : וממטה בנימין את
 גבע ואת מערי שיה ואת עלמת ואת
 מערי שיה ואת צנתות ואת מערי שיה

מלכות
 וכתב

מלכות
 את
 ואת
 ואת
 ואת
 ואת

כל עריהם של ישראל : וציר נמשפחותיהם :
 ולבני קהת הנותרים ממשפחת
 המטה ממחצית מטה חצי מנשה
 בעזרל ערים עשר : ולבני גרשם
 למישפחתם ממטה ישישכר וממטה
 אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה
 בבשן ערים שלש עשרה : לבני
 מררי למישפחותם ממטה ראובן
 וממטה גד וממטה זבולון בעזרל ערים
 שתים עשרה : ויתנו בני ישראל ללויים
 את הערים ואת מערי שיהם : ויתנו בעזרל
 ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון
 וממטה בני בנימין את הערים האלה
 אשר יקראו אתהם בשמות :
 וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם
 ממטה אפרים : ויתנו להם את ערי
 המקלט את שכם ואת מערי שיה בנז
 אפרים ואת נזר ואת מערי שיה :
 את יקמעם ואת מערי שיה ואת בית
 חורון ואת מערי שיה : ואת אילון ואת
 מערי שיה ואת גת דמון ואת מערי שיה :
 וממחצית מטה מנשה את יעזר
 ואת מערי שיה ואת בלעם ואת
 מערי שיה למישפחת לבני קהת
 הנותרים : לבני גרשם ממשפחת
 חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת
 מערי שיה ואת עשירות ואת מערי שיה :
 וממטה ישישכר את קדיש
 ואת מערי שיה את דברת ואת
 מערי שיה : ואת ראמות ואת מערי שיה
 ואת צננים ואת מערי שיה :

בסע
 בסע

בסע
 בסע
 בסע

בסע
 בסע

וישבע שנה וישלח אמציה אל עמוס ויען עמוס ומשובב ויסד בן חשבה בן אמציה בן חלקיה יס
 ארבע עשרים אשר נתנו דבר אל בני ישראל : ולבני אהרן נתנו : ויתנו להם את ערי
 לבני מררי : לבני גרשם ממשפחות לבני מררי הנותרים ממטה

למורדות
 עיר המקלט
 לבני מלך
 בראש פסל בעיני וסיב
 וסיב
 וסיב

ומה שכתבנו בזה הספר ומה שכתבנו בזה הספר ומה שכתבנו בזה הספר

אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים
אלה ייטבו בירושלם: ובנביון
ייטבו אבנביון וישם אשתו מיצנה:
ובנו הכבוד עבדון ועיר וקיש ובני
ועדו ועדו ואחיו וזכר: ומקלות הוליד
את שמאה ואף המה נגד אחיהם יטבו
בירושלם עם אחיהם: ועד הוליד
את קישוקיש הוליד את יסאור
ויסאור הוליד את יהונתן ואר
מלכייטו ואת אבינדב ואת איטבני
ובן יהונתן מריב בניל ומריב בני
הוליד את מיכה: ובנמיכה פיהון
ומלך ותארע ואחז: ואחז הוליד
את יהויצדה ויהויצדה הוליד את
עלמת ואת צימיות ואת זמרי וזמרי
הוליד את מוצא: ומוצא הוליד את
בניצא רפה בנו אליצשה בנו אצל
בנו: ולאצל ישישה בנום ואלה שמותם
עזריקם בכרו ויישמיצאל וייצעריה
ויצבריה וחנן כל אלה בני אצל: ובני
יצחק אחיו אולם בכרו יעוישה יטב
ואליפלס היטלייטי: ויהיו בני אולם
אנשים גבורי חיל דוכי קשת ומרבים
בנים ובני בנום מאה וחמישים כל
אלה מבני בנימן: וכל ישראל
התיחשו והנם כתובים על ספר מלך
ישראל ויהודה הגלו לכל במיעלם:
והיו שבים הראשנים אשר באחזתם
בעריהם ישראל הכהנים הלויים
והעתינים: ובירושלם יטבו מן בני
יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים

והיו שבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והעתינים: ובירושלם יטבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים

והיו שבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והעתינים: ובירושלם יטבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים

ומנשה: ינות בני עמיהוד בנו עמר
בן אמרי בנו בנימן בניפרין בנו יהודה:
ומן השילוני ישיה הכבוד ובניו: ומן
בניזרה יעואל ואחיהם ישי מאות
ותשיצים: ומן בני בנימן סלוא בנו
מישלם בנו הורויה בנו הסנאה: ויכניה
בן ירחם ואלה בני עזי בנו מכרי ומישלם
בן יטפטיה בנו רעואל בנו יכניה: ואחיהם
לתולדתם תשע מאות וחמישים
וישישה כל אלה אנשים ראשי אבות
לבית אבותיהם: ומן
הכהנים ידעיה ויהויריב יכין: ויעריה
בן חלקיה בנו מישלם בנו צדוק בנו
מריזת בנו אחיטוב נגד בית האלהים:
ויצריה בנו ירחם בנו פישחור
בן מלכיה ומיעשי בני עריאל בנו
יחזרה בנו מישלם בנו מישלמית בנו אמר
ואחיהם ראשים לבית אבותם אלה
וישבע מאות וישישים גבורי חיל
מלאנת עבדות בית האלהים:
ומן הלויים יטביעה בנו חישוב בנו
עזריקם בנו חישביה מן בני מורי: ובקנן
חריש וגל ומתניה בנו מיכא בנו זכרי בנו
אסף: ויצבריה בנו יטביעה בנו גלל בנו
ידותון וברכיה בנו אסא בנו אלקנה
היו שבע בחצרי נטופתי: והשערים
שלום ויעקוב וטלמון ואחימן ואחיהם
שלום הראשי: ויעד העה בשער המלך
מזרחיה המה השערים למחנות בני
לוי: וישלום בנו קורא בנו אביסם בנו
קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על

והיו שבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והעתינים: ובירושלם יטבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים

והיו שבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והעתינים: ובירושלם יטבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים

מלאכת

מלאכת היצודה שמרי הספים לאהל
ואכתיהם על מחנה יהוה שמרי
המבוא: ופינחס בן אליעזר נגיד היה
עליהם לפנים יהוה יצמו: זכריה בן
מישלמיה יטיח פתח לאהל מועד:
כלם הברורים לשיערים נספסם מאתנו
ושנים יטיח המה בחצריהם הרבה שט
המה יסד דויד וישמואל הראה באמונתם
והם ובניהם על השיערים לבית יהוה
לבית האהל למשמרות: לארכי ווחות
יהיו השיערים מזרח ימה צפונה ונגבה:
ואחיהם נחצריהם לבוא לשיערת
הימים מינת אל ינת עם אלה: כי באמונה
המה ארכי צנת נברי השיערים הם
הלויים והיו על הלשכות ועל האוצרות
בית האלהים: וסככות בית האלהים
ילינו כי עליהם משמרת והם על
המפתח ולבקר לבקר: ומהם על כלי
היצודה כי כמספר כיאוס וכמספר
יוציאוס: ומהם ממנים על הכלים
ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין
והשמן והלבונה והבשמים: ומן בני
הכהנים רקחי המרקחת לבשמים:
ומתתיה מן הלויים הוא הכבד לשלם
הקדחי באמונה על מעשה החנות:
ומן בני הקהתי מן אחיהם על להם
המערכת להכין שבת שבת:
ואלה המשרדים ראשי אגף
ללויים כל שבת פטירים כי זמסוליה
עליהם במלאכה: אלה ראשי האבות
ללויים לתולדתם ראשים אלה יטבו

בירושלם: ובניעזר יטבו אבי
בניעזר יעאל זישם אשתו מיצנה:
ובנו הבכור יצבון ועזרוקייש וביעל
וער וערב: ונדור ואחיו וזכריה ומקלות:
ומקלות הוליד את שמאם ואף הם
נעז אחיהם יטבו בידו שלם עם אחיהם:
וער הוליד את קייש וקייש הוליד
את ישאול וישאול הוליד את יהונתן
ואת מלכישוין ואת אבינרב ואת
אישביעל: ובן יהונתן מריב ביעל ומרי
ביעל הוליד את מינה: ובני מינה פיתון
ומלך ותחריץ: ואחז הוליד את יערה
וייערה הוליד את עלמה ואת עזמות
ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא:
ומוצא הוליד את כנעא ורפיה בנו
אליצשה בנו אצל בנו: ולאצל ישישה
בנים ואלה שמותם עזריקם נכרו
וישמיעאל וישעריה ויעזריה וחנן
אלה בני אצל: ופלישתים
נלחמו בישראל וינס איש ישראל
מפני פלישתים ויפלו חללים נהר גלבוע:
וידבקו פלישתים אחרי ישאול ואחרי
בנו ויכו פלישתים את יהונתן ואת
אבינרב ואת מלכישוין בנו ישאול:
ותכבד המלחמה על ישאול וימצאהו
המורים בקשת ויחל מן היורים:
ויאמר ישאול אל נשא כל
שלח חרבך ודקרני בה פן יבאו
היערלים האלה והתעללו בי ולי:
אכה נשא כליו כי ירא מאד
ויקח ישאול את החרב ויפל עליה:

۱۱۱

444

והחוקים יעשו על העם למהר יטול השבט והנבאים על הדיוט למהר
ושלום בן קורא אלקנה וישור יקומו הלויים מן בני הקהלים למחנות השבטים
הקדושים למטה

ורמיה ויהואל ויוחנן ויוזבד העדרות
אלעזר וירימיה וביצליה ושמריהו
ושפטיהו החרפים אלקנה וישיהו
ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים
ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן העדר
ומן העדר נבדלו אלדוד למעמד מונה
גברי החיל אנשי צבא למלחמה
ערכי ענה ורמח ופני אריה פניהם
וכצבאים על ההרים למהר יצור
הראש עבדיה השני אליאבה שלישי
משמנה הרביעי רמיה החמישי
צתי השישי אליאל השביעי יוחנן
השמיני אלזבד התשיעי ירמיהו
העשירי מכנע עשתי עשר אלה
מכנע ראשי הצבא אחד למאה
הקטן והגדול לאלף אלה הם אשר
עברו את הירדן בחדש הראשון והוא
ממלא על כל נדיתיו ויבדילו את כל
העמקים למזרח ולמערב ויבאו מן
בני נגמן ויהודה עד למעמד לדוד
ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם
אם לישלום נאתם אלי לעזרני יהיה
לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני
לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אנחנו
וזכח וזוה לנשה את עמי ישראל
השלשים לך דוד ועמך בן ישי
שלום שלום לך ושלום לעזרך כי
עזרך אלהיך ויקבלם ויתנם בראשי
הגדוד וממנשה נפלו על
דוד בבאו עם פלשתים על שאול
למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו

החריפו
וכתו

גדודות

השלשים
הד
הח
הט

הדוד

סרני פלשתים לאמר בראשינו יפל
אל אדניו שאול בלנתו אל ציקלג
נפלו עליו ממנשה ערנח ויוזבד וידיעאל
ומיכאל ויוזבד ואליהוא ויצלת ראשי
האלפים אשר למנשה והמה יעזרו
עם דוד על הגדוד בגבורי חיל כלם
ויהיו ישרים בצבא כי לעת יום ביום
יבאו על דוד לעזרו עד למחנה גדול
כמחנה אלהים ואלה
מספרי ראשי החלוצין לצבא באו על
דוד חרונה להסב מלכות שאול אליו
כפי יהוה בני יהודה נשאי צנה
ורמח ששית אלפים ושמנה מאות
חלוצי צבא מן בני שמעון ובגור
חיל לצבא שבעת אלפים ומאה
מן בני הלוי ארבעת אלפים וישש מאות
ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת
אלפים וישבע מאות ועדוק נער
גבור חיל ובית אביו ישרים עשרים
ושנים ומן בני נגמן אחי שאול
שלשת אלפים ועד העה מרביתם
שמרים משמרת בית שאול
ומן בני אפרים עשרים אלף ושמנה
מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית
אבתם ומחצית מטה מנישה
שמנה עשר אלף אשר נקנו בשמות
לכוא להמליך את דוד ומנע
ישישנר יודעי בנה לעתים לדיעת
מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים
וכל אחיהם על פיהם מזבלון
ויצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי

ל

4

4
קמ
קפ

ספ

4

4

החמישי וס"ה
אבותינו וס"ה
והחוקים יעשו על העם למהר יטול השבט והנבאים על הדיוט למהר
ושלום בן קורא אלקנה וישור יקומו הלויים מן בני הקהלים למחנות השבטים
הקדושים למטה

וְיָרְמוּ הַמִּיִּם וְתִבְלַת כָּל־נֶפֶשׁ מִלִּי תִזְכָּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִרְיָה לְמַעַבְדֵּי וְנִשְׁנָא אֶת כָּל־מִדְּוָם וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְיִזְדָּרֶה אֱלֹהִים כִּי מִבְּיַד הַסּוּדִים

מלחמה חמישים אלף וליעדר בלא לב
ולכ: ומנפתלי ישרים אלף וצמחם
בזנה וחנית ישרים וישכניה אלף
וען הדני ערכי מלחמה ישרים
וישמנה אלף וישש מאות: ומאשר
זינאי עבא ליעדר מלחמה ארבעים
אלף: ומיעבר לירדן מן הר אונג
והגרי וחצי שבת מנשה ככל כלי עבא
מלחמה מאה וישרים אלף: כל אלה
אנשי מלחמה יערי מיערכה בלגישם
באו חבורה להמליך את דויד על כל
ישראל ונס כל ישרית ישראל לב אחד
להמליך את דויד: ויהיו שם עם דויד
ימים שלשה אכלים וישתים כי הכינו
להם אחיהם: ונס הקרובים אליהם עד
ישיש וזבולן ונפתלי מביאים לחם
בחרמים ובגמלים ובפרדים: ובבקר
מאכל קמח דבילים ועמזקים ויון ושמן
ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל:
ויועין דויד עם שרי האלפים
והמאות לכל נגיד: ויאמר דויד לכל
קהל ישראל אם עליכם טוב ונמן
יהיה אלהינו נפריעה נשלחה יעל
אחינו הנשואים בכל ארצות ישראל
ועממם הכהנים והלויים בערי מערשיהם
ויקבעו אלינו ונסכה את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול:
ויאמרו כל הקהל לעשות כן כיישר
הדבר בעיני כל העם: ויקהל דויד את
כל ישראל מן שיחור מערים ועד
לכוא חמת להביא את ארון האלהים

מקדית יערים: וייצל דוד וכל ישראל
ביצלתה אל קרית יערים אשר
ליהודה להעלות משם את ארון
האלהים יהוה ישב הכרבים אשר
נקרא שם: וירכבו את ארון האלהים
על עגלה חדשה מכית אכיערבו ויצא
ואחיו נהגים בעגלה: ודוד וכל ישראל
מישחקים לפני יהוה ככל יעז ובשירים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלות
ובחצצרות: ויבאו יעדן כידן וישלח
יצא את ידו לאחז את הארון כי שמעו
הבקר: ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על
אשר שלח ידו על הארון וימת שם
לפני אלהים: ויחר לדויד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ
יעזא עד היום הזה: ויירא דויד את
האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא
אלי את ארון האלהים: ולא הסיר
דויד את הארון אליו אל יער דויד
ויטהו אל בית ענד אדם הגת: וישב
ארון האלהים עם בית ענד אדם
בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה
את בית ענד אדם ואת כל אשר לו:

וישלח חידם מלך ער מלאכים אל
דויד ויעצו ארזים וחרשי קיר
וחרשי יענים לבנות לו בית: וידע
דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל
כי נשאת למעלה מלכותו בעבור
עמו ישראל: ויקח דויד עוד נשים
בירושלם וילד דויד עוד בנים ובנות:

האלהים

חורם

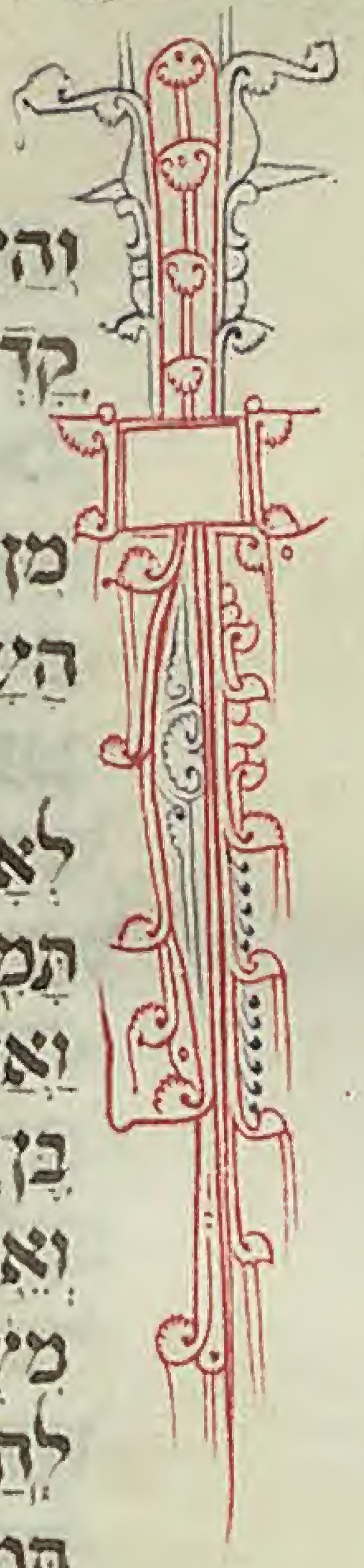
יבא למלך שער השמות: אעקרא לה קראים אלי: ונס כל שדות ישראל: ודע קרובים גבורות: אל אשר קרובים אשר
הקרובים: המל: וסמנה: הקרובים והרחוקים דמלה: ונס הקרובים אליהם: ונס כל שדות ישראל: ודע קרובים גבורות: אל אשר קרובים אשר

משמייעים להרים בקול לשמחה :
וינידו הלויים את הימן בן
יואל ומן אחיו אסף בן נריהו ומן
בנמרד אחיהם איתן בן קוישיהו :
ועמהם אחיהם המישנים ונריהו בן
ויעזאל וישמירמות ויחאל ויעז
אליאב וכניהו ומיעשיהו ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעזאל
השערים והמשרדים הימן אסף
ואיתן במצלותם נחישת להשמייע :
וזכריה ויעזאל וישמירמות ויחאל ויעז
ואליאב ומיעשיהו וכניהו בנבלים על
עלמות ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו
ועבד אדם ויעזאל ויעזיהו בכנרות
על השמיעת לנצח וכניהו ישר
הלויים במישא אסף במישא כי מבין
הוא ונריהו ואלקנה שערים לארון :
וישכניהו ויושפט ונתנאל ועמיש
וזכריהו וכניהו ואליעזר הכהנים
מחיצרים בחיצרות לפני ארון
האלהים ועבד אדם ויחיה שערים
לארון ויהי דוד וזקני ישראל ושרי
האלפים ההלכים להעלות את ארון
ברית יהוה מן בית ענד אדם
בשמחה : ויהי בער
האלהים את הלויים נשאי ארון
ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים
ושבעה אילים : ודוד מכבד במעיל
בין וכל הלויים הנשאים את הארון
והמשרדים וכניהו השר המשא
המשרדים ועל דוד אפוד בד : וכל

יבנה	4	וסי'ג	דריש'ו ו' ועד בקשו יחברו יג' יסדאל ואורו י' ועד ונאמר על כל עשיר
בקשו	4	וסי'ג	בקשו לי אשר בעלת אובי בקשו את ו' על עשיר ארץ ב' בעסו בקשו
ענין המיד	והחבר	ל' אמר	לבי בקשו ענין יחד ובקשו ברוחניות אם

והענין מזה הענין להיות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך
פרוך יהוה אלהי ישראל
מזה העולם ועד העולם ויאמרו כל
העם אמן והלל ליהוה
ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה
לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון
תמיד לדבריום ביום וועד אדם
ואחיהם ששים ושכנה ויעבד אדם
בן ידיתון וחסה לישערים
ואת ערוך הפה ואחיו הכהנים לפני
משכן יהוה בכמה אשר בנכעון
להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה
תמיד לבקר ולערב ולכל הכתובות
יהוה אשר יונה על ישראל ויעמהם
הימן וידתון וישאר הפרורים אשר
נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם
חסדו ויעמהם הימן וידתון העצרות
ומצלתים למשמיעים וכלי שיר
האלהים ובני ידותון לשער וילכו כל
העם איש לביתו ויסכרו ויד לבדך את
ביתו ויהי כאשר ישב דויד
בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה
אנכי וישב בבית הארזים וארון ברית
יהוה תחת יריעת ויאמר נתן אל דויד
כל אשר בלבבך עשה כי האלהים
עמך ויהי כלילה והוא והי
דבר אלהים אל נתן לאמר לך ואמות
אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה
תבנה לי הבית לשבת כי לא ישבת
בבית מן היום אשר העלית את

זרע ישראל עבדו בני יעקב כחיריו
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ
משפטיו זכרו לעולם ברית ודבר
יונה לאף דור אשר כרת את
אברהם ויטעו ליעקב ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית עולם
לאמר לך אתה ארץ כנען חבל
נחלתכם בהיותכם מתי מספר
במעט ערים כה ויתהלכו מנו
אל גוי וממלכה אל גס אחר לא
הניח לאיש של יעקב וינח עליהם
מלכים אל תנעו במשיח ובנכאי
אל תרעו שירו ליהוה כל הארץ
בשרו מיום יום וישועתו ספרו
בנים את כבודו בכל העמים נפלאותיו
כדול יהוה ומהלל מאד ונורא
הוא על כל אלהים כי כל אלהי
העמים אילים ויהוה שמים עשה
הוד וחדר לפניו עו וחדוה במקומו
הכו ליהוה משפחות עמים הכו
ליהוה כבוד ועז הכו ליהוה כבוד
שמו ישאו מנחה ובאו לפניו השתחו
ליהוה בהדרת קדש חילו מלפניו
כל הארץ אף תפון תכל כל תמוט
ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
בנים יהוה מלך ירעם הסוכלאו
יעלץ השדה וכל אשר בו אז
ירננו ונענע היער מלפני יהוה כי בא
לישפט את הארץ הודו ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו ואמרו
הושיענו אלהי ישיענו וקבצנו

מקומו במקומו וחסד וסוד
מקומו וישאו ויבאנו אל מקומו יעשאוהו אנשי מקומו
ולא עבד השורנו מקומו אף לזאת יחדר לכו
וארץ ישראל יעזב במקומו הסר המלכים איש במקומו יעזב וחדוה
וכל אודות ואיוב דמות חס בלבב מל וסוד

העיר והמלכים אשר באו לכדס נשדו:
וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו
פנים ואחור ויבחר מכל נחור בישראל
ויערך לקראת אדם: ואת יתר העם נתן
ביד אנשי אחיו ויערכו לקראת בני
עמון: ויאמר אם תחזק ממני אדם
והיית לי לתשועה ואסבני עמון יחזקו
ממך והושיעתיך: חזק ונתחזקה בעד
עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב
בענינו יעשה: ויגש יואב והעם אשר
עמו לפני אדם למלחמה וינסו מפניו:
ובני עמון ראו כי נס אדם וינסו נס הם
מפני אנשי אחיו ויבאו העירה ויבאו
יואב וירושלם: וירא אדם כי נגפו
לפני ישראל וישראלו מלאכים ויוצאו
את אדם אשר מעבר הנחל ושופך
שר צבא הדדעור לפניהם: ויגד לדוד
ויאסף את כל ישראל ויעברו הירדן
ויבאו אל הם ויערך אלהם ויערך דוד
לקראת אדם מלחמה וילחמו עמו:
וינס אדם מלפני ישראל ויהרג דוד
מאדם שבעת אלפים רכב וארבעים
אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא
חמית: ויראו עבדי הדדעור כי נגפו
לפני ישראל וישימו עס דוד ויעטו
ולא אבה אדם להושיע את בני עמון
יעוד: ויהי לעת תשובת
השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב
את חיל הצבא וישחת את ארץ בני
עמון ויבאו ויער את רובה ודוד ישב
בירושלם ויך יואב את רובה ויהרסה:

ויוקח דוד את עטרת מלכם מעל
ראשו וימצאה משקל ככר זהב וזה
אבן יקרה ותהי על ראש דוד וישלל
העיר הוציא הרבה מאד: ואת העם
אשר בה הוציא וישר במגרה וכחויצ
הברזל ובמנחת וכן יעשה דוד לכל
ערי בני עמון וישיב דוד וכל העם
ירושלם: והי אחרי כן ותעמו
מלחמה בנור עם פלשתים אז הנה
סבכי החשתי את ספי מילידי הרפאים
ויכנעו: ותהי עוד מלחמה
את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את
לחמי אחי גלית הגתי ועין חנורו
במגור ארנם: ותהי עוד
מלחמה בנת ויהי איש מדה ואצבעתו
שש וששים עשרים וארבע עונס הוא
נולד להרפא: ויחרף את ישראל וינהו
יהונתן בן שמעא אחי דוד: אל
נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דוד ובד
עבדיו: ויעמד שטן על
ישראל ויסת את דוד למנות את
ישראל: ויאמר דוד אל יואב ואל
שרי העם לכו ספרו את ישראל
מבאר שבע ועד דן והביאו אלי
ואדעה את מספרם: ויאמר יואב
יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים
הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים
למה יבקש זאת אדני למה יהיה
לאשמה לישראל: ודבר המלך חזק
על יואב ויצא יואב ויתהלך בכר
ישראל ויבא וירושלם:

וידעו שמלוכם • וגם אל אלהיכם • וידעו העם • כי לא יוכלו • וישראל
מלאכים • ויתרדפו חזקיה • וכבד עמון דאן • כינס אדם • וינסו בניהם • לא לשון עזר • הבערה והקדשה • לקראתו • יסג

וידעו שמלוכם • וגם אל אלהיכם • וידעו העם • כי לא יוכלו • וישראל
מלאכים • ויתרדפו חזקיה • וכבד עמון דאן • כינס אדם • וינסו בניהם • לא לשון עזר • הבערה והקדשה • לקראתו • יסג

ויתן יואב את מספר מפקד העם אל
דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה
אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע
מאות ושבעים אלף איש שלף חרב:
ולוי וכנען לאפקד בתוכם כנתניב
דבר המלך את יואב: וירעב צענה אלהים
על הדבר הזה ויך את ישראל: ויאמר
דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר
עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר
נא את עון עבדך כינסכלתי מאד:
וידבר יהוה אל נד חזה דויד
לאמר: לך ודברת אל דויד לאמר כה
אמר יהוה שלוש אנשים נטה עליך בחור
לך אחת מהנה ואעשה לך: ויבא נד
אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל
לך: אם שלוש יטעס רעב ואם שלשה
חדשים נספה מפני עריך וחרב איכך
למשנת ואם שלשה ימים חרב יהוה
ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית
בכל גבול ישראל ועתה ראה מה
אשיב שלח דבר: ויאמר דויד אל
נד ער לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי
דבים רחמי מאד וביד אדכ אל אפלי:
ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מִיִּשְׂרָאֵל
שבעים אלף איש: וישלח האלהים
מלאך לירושלם להשחית ונחשוני
ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר
למלאך המשחית רב עתה הרף ירך
ומלאך יהוה עצמד עצם צרן אונג היטב:
וישא דויד את עינו וירא
את מלאך יהוה עצמד בין הארץ ובין

השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
על ירושלם ויפל דויד הזקנים מנפס
בשקים על פניהם: ויאמר דויד אל
האלהים הלא אני אמותי למנות בעם
ואני הוא אשר חטאתי והרעתי עות
ואלה העצאן מה עשו יהוה אלהי תהי
נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא
למנפה: ומלאך יהוה אמר
אלעד לאמר לדויד כי יעלה דויד
להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן הכיטי
ויעל דויד כדבר עד אשר דבר בשם
יהוה: ויישב ארנן וירא את המלאך
וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן
דש חטים: ויבא דויד עד ארנן ויבט
ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן
ויישתחו לדויד אפים ארצה: ויאמר
דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן
ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא
תנהו לי ותיעצר המנפה מעל העם:
ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש
אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי
הבקר לעלות והמרעים לעצים
והחטים למנחה הכל נתתי: ויאמר
המלך דויד לארנן לא כיקנה אקנה
בכסף מלא כי לא אישא אישור לך
ליהוה והעלות יעלה חנם: ויתן דויד
לארנן במקום שקלי זהב מישקל
שיש מאות: ויבן שם דויד מזבח
ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא
אל יהוה וייענה באיש מן השמים על
מזבח היעלה:

ישראל	ב	יסוב	מה אשיב שאלו יושב	מה אשיב שאלו יושב
סוכן כל פונקט	כס אדוכד אדסה אדוכה		דברי הימים אדכן כס כחל	
הדערת	ב	יסוב	ולא הדערת אד אד מרס	הדערת הדערת

גדלת ורממות וסוף
גדלת ורממות וסוף
גדלת ורממות וסוף
גדלת ורממות וסוף

להימן נני הימן בקיהו מתנהו עזאל
שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה
גדלת ורממות עזר ייטב קשה מלות
הותיר מחזיאת: כל אלה בנים להימן
חזה המלך בדברי האלהים להרים
קרו ויתן האלהים להימן ננס ארבינה
עזר וננת שלוש: כל אלה על ידי
אביהם כשיר בית יהוה במצלתם
נבלים ונדרות לעבדת בית האלהים על
ידי המלך אסף וידותון והימן: ויהי
מספרם ננס אחיהם מלמדי ישר
ליהוה כל המכין מאתם שמנים ושמנה
ופילו גלות משמרת לעמת בקטן
נדרול מבין ננס תלמיד:
ויצא הנזיר הראשון לאסף
גדלת ורממות הוא ואחיו נני שנים עשר
הישל ישי זכור נני ואחיו שנים עשר:
הרביעי ליעזר נני ואחיו שנים עשר:
החמישי נתניהו נני ואחיו שנים עשר:
השישי בקיהו נני ואחיו שנים עשר:
השביעי ישראל נני ואחיו שנים עשר:
השמיני ישינח נני ואחיו שנים עשר:
התשיעי מתניהו נני ואחיו שנים עשר:
העשירי שמעי נני ואחיו שנים עשר:
עשתי עשר עזראל נני ואחיו שנים
עשר: השנים עשר לחיטביה נני
ואחיו שנים עשר: לישלשה עשר
שזבאל נני ואחיו שנים עשר:
לארבינה עשר מתתיהו נני ואחיו
שנים עשר: לחמישה עשר לירמות
נני ואחיו שנים עשר: לישלשה

עזר להנניהו נני ואחיו שנים עשר:
לישבינה עזר לישב קשה נני
ואחיו שנים עשר: לישמנה עזר
לחנני נני ואחיו שנים עשר:
לתישעה עזר למלות נני ואחיו
שנים עשר: לעשרים לאליה
נני ואחיו שנים עשר: לאחר
ועשרים להותיר נני ואחיו שנים
עשר: לישנים ועשרים לגדלת
נני ואחיו שנים עשר: לישלשה
ועשרים למחזיאות נני ואחיו
שנים עשר: לארבינה ועשרים
לרוממות עזר נני ואחיו שנים עשר:
למחלקות לישערים
לקרחים משלמיהו בן קראמן נני
אסף: ולמשלמיהו בנים זכריהו
הנכור ידיעאל השני זכריהו השלישי
יתנאל הרביעי: עילם החמישי הוחנן
השישי אליהו עני השביעי: וליעזר
אדם בנים שמעיה הנכור יהוזבד
השני יואח השלישי ישי זכור הרביעי
ונתנאל החמישי יצמיאל השישי
ישי זכור השביעי פיצלת השמיני
כינורו אלהים: ולשמעיה בנונור
בנים הממשלים לבית אביהם כינורו
חיל המה: נני שמעיה עתני ורפאל
ועזבד אלזבד אחיו נני חיל אליהו
וסמניהו: כל אלה מבני עזבד אדם
המה ובניהם ואחיהם איש חיל נכח
לעבדה ששים וישנים לעבד אדם:
ולמשלמיהו בנים ואחים נני חיל

ואחיו ויהואל ולמשלמיהו כל בני שר הנבא וכל קריה דכל בלג דס וסוף
השלוש כל חס בלג דס וסוף
והיו נכנסים ליום השלוש פ כוס והשלוש שמה
בשור לא עשנוין כל אלה על ידי אביהם כשיר בית יואב דספ
גדלת ורממות וסוף
גדלת ורממות וסוף
גדלת ורממות וסוף
גדלת ורממות וסוף

ייזוההגרי כל אלה ישרי הרכוש אשר
 למלך דויד: ויהונתן דוד דויד יועין
 איש מבין וסופר הוא ויחיאאל עסכני
 המלך: ואחיתפל יועין למלך וחוישי
 הארכי רצה המלך: ואחרי אחיתפל
 יהוירעבן בנהו ואכיתר וישר עבא
 למלך יואב ויקהל דויד את
 כל ישרי ישראל ישרי השבטים וישרי
 המחלקות המשרתים את המלך וישרי
 האלפים וישרי המאות וישרי כל רכוש
 ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והעבדים
 ולכל גבור חיל אל ירושלם: ויקם דויד
 המלך על רגליו ויאמר שמי עוני אחי
 ויעמי אני עם לבני לבנות בית מנוחה
 לארון ברית יהוה ולחדם רגלי אלהינו
 והכינותי לבנות: והאלהים אמר לילא
 תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה
 ודמים שפכת: ויבחר יהוה אלהי ישראל
 כי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל
 לעולם כי ביהודה בחר לגד ונביר
 יהודה בית אבי ובבני אבי בירערה
 להמליך על כל ישראל: ומכל בני
 רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה
 בני לשבת על כסא מלכות יהוה על
 ישראל: ויאמר לי שלמה בנך הוא
 יבנה ביתי וחיצרותי כי בחרתי כו לילבן
 ואני אהיה לו לאב: והכינותי את מלכותו
 עד לעולם אם יחזק לעשות מיצותי
 ומישפטי כיום הזה: ועתה ליצני כל
 ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו
 ישמרו ודרישו כל מצות יהוה אלהינו

למען תירישו את הארץ הטובה
והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם
ואתה ילמה בני דע את אלהי אביך
ועבדו בלב שלם ובנפש חפצה בכל
לעבוד דורש יהוה וכל יצר מחשבות
מבין אם תדרישנו ימצא לך ואם
תעזבנו יזנחך לעד: ראה עתה כי
יהוה בחר בך לבנות בית למקדש
חזק ויעשה: ויתן דויד לישלמה
בנו את תבנית האולם ואת כותיו וגזריו
ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הנפרת
ותבנית כל אשר היה ברוח יצמו
לחצרות בית יהוה ולכל הלישכור
סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות
הקדשים: ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל
כלי עבודת בית יהוה: לזהב כמִשְׁקַל
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי
הכסף כמִשְׁקַל לכל כלי עבודה ועבודה:
ומִשְׁקַל למנרת הזהב וערתיהם זהב
כמִשְׁקַל מנורה ומנורה וערתיה ולמנרת
הכסף כמִשְׁקַל למנורה וערתיה כעבודת
מנורה ומנורה: ואת הזהב מִשְׁקַל
לשלחנות המיערות לשלחן ושלחן
וכסף לשלחנות הכסף: והמולצות והמזוקק
והקישות זהב טהור ולכפור יהוה כמִשְׁקַל
לכפור וכפור ולכפור הכסף כמִשְׁקַל
לכפור וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מזקק
כמִשְׁקַל ולתבנית המרכבה הנרכבים זהב
לפרשים וסננים על אוזן ברית יהוה: הכר
בנתנמיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית:

ידעו כן . ועמי לא ידעו כן ..
ועמי לא ידעו כן . ועמי ארץ טובה ישבעו . ועמי תלואים למשכורת ואל עמל
אחי ועמי את עם לבבי ידברתי הימים
לשלחות ש מל רס

ועתה יהיה משקל לשלחות .. וכסף לשלחות הכסף .. סגסג

בְּחַכְמוֹנִי

בדיקת

והנחיל אלהים את ישראל ויהי שמו של ישראל ויהי שמו של ישראל ויהי שמו של ישראל

ויאמר דוד לשלמה בנו חזק ואמין ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי יצחק לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עטת בית האלהים ויצמך בכל מלאכה לכל ענין בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דברך ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: וכל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב לזהב והכסף הכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצם אנני שהם ומלואים אנני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואנני ישיש לרב: ועוד ברצותי בבית אלהי ייטל סגולה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש: שלשת אלפים ככר זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות הכתים: לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: ויתנדבו ישרי האבנות וישרי שבטי ישראל וישרי האלפים והמאות ולישרי מלאכת המלך: ויהיו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמישת אלפים ואדרכנים יבן וכסף ככרים עשרת אלפים ועחשת וכו' ושמנת אלפים ככרים וברזל מאד אלה ככרים: והנמנע אתו אננים

האבן

דור

ב

ד

ה

נתנו לאויר בית יהוה על יד יחיאל הנרישני: ויישמוהו העם על התנדבם כי כל שלם התנדבו ליהוה וגם דוד המלך שמה שמחה גדולה: ויברך דוד את יהוה לענין כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יהוה העד לה ונבדור והתפארת והנצח וההוד כי כר בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: והענין והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח ונבירה ובידך לגדל ולחזק לכל: ויעתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לישם תפארתך: וכימי אני ומי עמי כי נעני כח להתנדב בזאת כי ממך הכל ובידך נתנו לך: כיגרים אנחנו לפניך ותושבים בכל ארצנו כי צלימינו על הארץ ואין מקוה: יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכנינו לבנות לך בית לישם קדשך מידך היא ולך הכל: וידעת אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני ביישר לבבי התנדבתי כל אלה ויעתה יצמך הנמצאופה ראיתי בשמחה להתנדב לך: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אנתנו שמרה זאת לעולם לייצר מחיטבות לבב יצמך והכן לבבם אליך: ולישלמה בניתן לבב שלם לישמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי:

ונתן

ב

ה

ה

ל

ה

ה

לך יהוה הגדלה והנבירה והתפארת: ומי יצמך ביישר לבבי ויהי שמו של ישראל ויהי שמו של ישראל ויהי שמו של ישראל

וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכָל הַקָּהָל בְּרֹכֵנָּה
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּכְרְטוּ כָל הַקָּהָל
 לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ
 לַיהוָה וּלְמֶלֶךְ׃ וַיִּזְכְּחוּ לַיהוָה זִמְתּוֹ
 וַיַּעֲלוּ עֲצוֹת לַיהוָה לַמַּחֲרֵת הַיּוֹם הַהוּא
 פָּרִים אֱלֹף אֱלִים אֱלֹף כִּבְשִׁים אֱלֹף
 וְנִסְכֵּיהֶם וְזִבְחִים רַבִּים לְכָל יִשְׂרָאֵל׃
 וַיֹּאכְלוּ וַיִּישְׁתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 בִּישְׁמֻחָה גְדוֹלָה וַיִּמְלִיכוּ יִשְׁנֵית לִשְׁלֹמֹה
 בֶּן דָּוִיד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנֶגֶד וּלְעֶדוּק
 לִכְתֹּן׃ וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא יְהוָה לְמֶלֶךְ
 תַּחַת דָּוִיד אָבִיו וַיַּעֲלֶה וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו
 כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל הַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַנְּגִדִים וְנָס
 כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִיד נָתְנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה
 הַמֶּלֶךְ׃ וַיַּעַדֵּל יְהוָה אֶת שְׁלֹמֹה לַמִּעֲלָה
 לַעֲשֹׂת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת
 אֲשֶׁר לֹא הָיָה עַל כָּל מֶלֶךְ לִפְנָיו עַל
 יִשְׂרָאֵל׃ וְדָוִיד בֶּן יִשִׁי מֶלֶךְ
 עַל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ עַל
 יִשְׂרָאֵל אֲרָבָעִים שָׁנָה כַּחֲכֵרוֹן מֶלֶךְ
 שֶׁבַע שָׁנִים וַכִּירוֹ שְׁלֹם מֶלֶךְ שְׁלִשִׁים
 וּשְׁלוּשִׁים׃ וַיָּמָת בִּישִׁיבָה טוֹבָה שֶׁבַע יָמִים
 עֲשָׂר וּכְבוֹד וַיִּמְלֶךְ שְׁלֹמֹה כֵּן תַּחֲתָיו׃
 וּדְבָרֵי דָוִיד הַמֶּלֶךְ הָרִאשִׁימִים וְהָאֲחֵרִים
 הֵנָּה כְּתוּבִים עַל דְּבָרֵי שְׁמוּאֵל הָרִאשִׁי
 וְעַל דְּבָרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל דְּבָרֵי נָדָב
 הַחֹזֶה׃ יָעַם כָּל מַלְכוּתוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וְהַעֲתִים
 אֲשֶׁר יַעֲבֹרוּ עָלָיו וַיַּעַל יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל כָּל
 מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ׃ וַיִּתְחַזַּק
 שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִיד עַל מַלְכוּתוֹ וַיְהִי אֱלֹהֵי
 יִצְמוּ וַיַּעֲדֵלְהוּ לַמִּעֲלָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה

לְכָל יִשְׂרָאֵל לִישְׂרֵי הָאֱלֹפִים וְהַמְּאֹת
 וְלִשְׁפָטִים וְלְכָל נָשִׂיא לְכָל יִשְׂרָאֵל
 רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת וְיִלְכוּ שְׁלֹמֹה וְכָל
 הַקָּהָל יַעֲמֻ לְפָנֶיךָ אִשָּׁר בְּגִנְעֹן כִּי
 שֵׁם הָיָה אֶחָל מוֹיֵר הָאֱלֹהִים אִשָּׁר
 עֲשֵׂה מִשָּׁה יַעֲבֹד יְהוָה בְּמִדְבָּר אֲנִי
 אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הִעֲלֵה דָוִיד מִקְרִית
 יַעֲרִים בַּהֲבִין לוֹ דָּוִיד כִּי נָטָה לוֹ אֶחָל
 בְּחַיֵּי שְׁלֹם וּמִזִּבְחַ הַנְּחִישֶׁת אִשָּׁר
 יַעֲשֵׂה בְּעֹלָל בֶּן אֹרִי כִּן חֹדֶר שֵׁם
 לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה וַיִּדְרֶשְׁהוּ שְׁלֹמֹה
 וְהַקָּהָל וַיַּעֲלֵי שְׁלֹמֹה שֵׁם עַל מִזְבֵּחַ
 הַנְּחִישֶׁת לִפְנֵי יְהוָה אִשָּׁר לֶאֱחָל מוֹיֵר
 וַיַּעֲלֵי עֲלֵיו עֲלֹת אֵלֶּף
 בְּלִילָה הַהוּא נִרְאָה אֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂאֵל מָה אַתָּן לָךְ וַיֹּאמֶר
 שְׁלֹמֹה לֵאמֹר אֱלֹהִים אֲתָה יַעֲשִׂיתָ עִם דָּוִיד
 אֲבִי חֶסֶד גָּדוֹל וְהַמְּלִכְתָּנִי תַּחְתָּיו וַיֵּתֶן
 יְהוָה אֱלֹהִים יָמֶיךָ דְּבָרְךָ עִם דָּוִיד אֲנִי
 כִּי אַתָּה הַמְּלִכְתָּנִי עַל עַם רַב כַּעֲפָר
 הָאָרֶץ וַיֵּתֶן חֲכָמָה וּמִדָּעַתָּן לִי
 וַאֲצָאָה לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וַאֲנִי אֶהְיֶה כִּמִּי
 יִשְׁפֹּט אֶת יַעֲמֹךְ הַזֶּה הַגָּדוֹל
 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵיכֶם לִשְׁלֹמֹה יַעֲזֹר אִשָּׁר
 הִיתָה זֹאת עִם לְבָבְךָ וְלֹא שְׂאֵלָת יַעֲזֹר
 נִכְסִים וּכְבוֹד וְאֵת נַפְשִׁי שְׁנֵאִיךָ וְגַם
 יָמֶיךָ רַבִּים לֹא שְׂאֵלָת וְתִשְׂאֵל לָךְ
 חֲכָמָה וּמִדָּעַתָּ אִשָּׁר תִּשְׁפֹּט אֶת עַמִּי אִשָּׁר
 הַמְּלִכְתָּךְ עָלֶיךָ הַחֲכָמָה וְהַמִּדָּעַתָּ עֲתָנֶיךָ וַיַּעֲשֹׂוּ
 וְנִכְסִים וּכְבוֹד אַתָּן לָךְ אִשָּׁר לֹא הָיָה כֵּן
 לְמֶלֶכֶת אִשָּׁר לִפְנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא הָיָה כֵּן

וְסִיבֵי

להיו-צמו

16

—

ה'תש"ח

194

1

ה'תרע"ב

$\frac{L}{m}$

האגדה	2	וס"מ	ואמר אלה ביום האחד . מעט לכסף הכותב האחד
ז"ב	4	וס"מ	יהושע וזב פרוס . ויהי כל ז"ב התרומה כל ז"ב הכפות . כל ז"ב התנוסה .
מלכ"ס			דברי הימים ויגש מזבח נחשת

אתם הכהנים הלויים והמלך שלמה
וכל יצרת ישראל הנזירים עליו לפני
הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא
יספרו ולא ימנו מרב ויבאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל
דבר הבית אל קדש הקדשים אל תחת
ננפי הכרבים ויהיו הכרבים פרישים
ננפים על מקום הארון ויכסו הכרבים
על הארון ועל כדיו מלמי צלה ויאריכו
הכדים וידאו ראשי הכדים מן הארון על
פני הדכיר ולא יראו החוניה והישים
עד היום הזה אין בארון רק שני הלחות
אשר נתן משה נחב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל כינאתם ממצרים
ויהי כינאת הכהנים מן הקדש כי
כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין
ליטמור למחלקות והלויים המישורים
לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם
ולאחיהם מלכשים בויין במצלתים
ובנבלים ובנרות יצמדים מזרח למזבח
ויצמדם כהנים למאה וינישדים מחצות
בחיצרות ויהי נאחד למחצות
ולמישורים להשמיין קול אחד להלל
ולהודות ליהוה ובהרים קול בחיצרות
ובמצלתים ובכלי הישר ובהלל ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא
יצנו בית יהוה ולא יכלו הכהנים לעמוד
לישרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית האלהים
אז אמר
שלמה יהוה אמר ליטבון ביצחק
ואני בנתי בית זכר לך ומכון ליטבתך

יעלמים ויסב המלך את פניו ויכרך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
יעמד ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו
מלא לאמר מן היום אשר הוצאתי
את צמי מארץ מצרים לא נחרתי
ביצור מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ולא נחרתי באיש
להיות נגיד על צמי ישראל ואנחר
כדיו שלם להיות שמי שם ואנחר
כדיו להיות על צמי ישראל ויהי עם
לכבוד דוד אבי לבנות בית לישם יהוה
אלהי ישראל ויאמר יהוה אל דוד אבי
יעצ אברהם עם לבבך לבנות בית
לישמי הטיבות כי היה עם לבבך רק
אתה לא תבנה הבית כי יגדל הוצא
מחלצך הוא יבנה הבית לישמי ויקם
יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת
דוד אבי ואשב על נסא ישראל כאיש
דבר יהוה ואבנה הבית לישם יהוה אלהי
ישראל ואשים שם את הארון אשר
ישם ברית יהוה אשר כרת עם בני
ישראל ויעמד לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפריש כפיו וישלח
כיונה שתויתנה בתוך העזרה חמיש
אמות ארכו וחמיש אמות רחבו ואמות
שלוש קמתו ויעמד עליו ויכרך על בוני
נגד כל קהל ישראל ויפריש כפיו וישלח
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוד אלו
בשמים ובארץ שמר הכרית והחסד
לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם

האמנם לא אוכל כשדך יושב אלוים אוזאדם חזברו האמנם אלם יבדק
בט נכד יתכדשו לו ישבו על עונות אבותם העם הזה היע להיות עטף פתחות

האמנם
לכוננו
ד
מל
וסים
וסים

אשר שמרת לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו ותדבר בפך וכידך
מלאת כיוס הזה ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני יושב על כסא ישראל
וק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
בתורת כאשר הלכת לפני ועתה
יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר
דברת לעבדך לדויד כי האמנם ישב
אלהים את האדם על הארץ העה
שנים וישימי השמים לא יכלולך
אף כי הבית הזה אשר בנתי ופנית
אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה
אלהי לשמע אל הדעה ואל התפלה
אשר עבדך מתפלל לפניך להיות
עניך פתחות אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר אמרת לשון
שמך שם לשמוע אל התפלה אשר
תפלל עבדך אל המקום הזה וישמע
אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר
תפללו אל המקום הזה ואתה תשמע
ממקום שבתך מן השמים וישמע
וסלחת אם יחטא איש לרעהו ונשא
בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מנבחך
בבית הזה ואתה תשמע מן השמים
ועשית וישפט את עבדך להשיב
לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק
צדיק לתת לו כצדקתו
ואם ענה עמך ישראל לפני אויב
יחטא לך ושבו והודו את שמך

והתפללו והתחנונו לפניך בבית הזה
ואתה תשמע מן השמים וסלחת
לחטאת עמך ישראל והשיבותם
אל האדמה אשר נתת להם ולאנתתם
בה עני השמים ולא יהיה מטר
כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך מחטאתם ישובו כי
תענם ואתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדך ועמך ישראל כי תווס
אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה
מטר על ארצך אשר נתתה לעמך
לנחלה ריב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה יסדפון וירקון אובר
וחסיל כי יהיה כי יער לו איביו בארץ
ישעיו כל נגע וכל מחלה כל תפלה
כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל
עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו
ומכאבו ופריש בפיו אל הבית הזה
ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך
וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכו אשר
תדע את לבנו כי אתה לברך ידעת
את לבנו האדם למען יראוך ללכת
בדרכך כל הימים אשר הם חיים על
פני האדמה אשר נתת לאבותינו
ונס אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען
ישמך הנדול וירך החזקה וזרועך
הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה
ואתה תשמע מן השמים ממכון
שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את

אוי לשעורע וישבתם וראיתם להשיב לרשע אמר לרשע מוכח לרשע
ויט אלה אל הדין ואזכה העשומע המכנס וסלחת
אז מריבך וזכר מוכאך ב בו ולדעת כי שמך בקרה ולדעת רשע כסל

לרשע
אל הדין
ולדעת
ה
ב
ד
וסים
וסים
וסים

וַיַּעַן לֵהּ יִשְׁלַמָּה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ וּלְאֵם
נַעֲלָם דָּבָר מִיִּשְׁלַמָּה אִישׁוֹ לֹא הֵגִיד
לָהּ׃ וַתֵּרָא מַלְכַת שָׂנָא אֶת־חֲכַמְתָּ
יִשְׁלַמָּה וַהֲבִיתָ אִישׁוֹ בָּנָה׃ וּמֵאַחֲרֵי
יִשְׁלַחֲנָהּ וּמוֹיִשֵׁב עִנְדָּיו וּמֵעֵמֶד מִשְׁוֹתָיו
וּמִלְבוּשֵׁיהֶם וּמִיִּשְׁקָיו וּמִלְבוּשֵׁיהֶם
וַעֲלִיתוּ אִישׁוֹ יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וּלְאֵהִיהָ
יַעֲוֶה בֶּהֱרוּחַ׃ וַהֲאָמַר אֵל־הַמֶּלֶךְ אִמְתָּ
הַדָּבָר אִישׁוֹ שְׁמִיעַתִּי בְּאָרְצִי יַעֲלֶה
דְּבָרֶיךָ וַיַּעֲלֶה חֲכַמְתְּךָ׃ וּלְאֵהֲאֲמִנְתִּי
לְדְבָרֶיהֶם יַעֲדֵה אִישׁוֹ בְּאֵתִי וַתֵּרָאִינָה
יַעֲנֶה וַהֲנִיחָהּ לֹא־הֵגִיד לִי חֵצִי מִכִּבְרֶת
חֲכַמְתְּךָ יִסְפֹּת יַעֲלֶה הִשְׁמֹוִינָה אִישׁוֹ
שְׁמִיעַתִּי׃ אִישׁוֹ אֲנִישִׁיד וְאִישׁוֹ עִנְדִּיךָ
אֵלֶּה הָעֵמֶדִים לִפְנֵיךְ תָּמִיד וּשְׁמִיעִים
אֶת־חֲכַמְתְּךָ׃ יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ
אִישׁוֹ חֲפִיץ כֶּךָ לְתֹתְךָ עַל־כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ
לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאַהֲבַת־אֱלֹהֶיךָ אֶת־
יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ לִיעוֹלָם וַיִּתֶּן עֲלֵיהֶם
לְמֶלֶךְ לִיעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְעֶדְקָה׃ וַתֵּתֵן
לְמֶלֶךְ מֵאָה וּנְיָשָׁרִים כְּכֹרֶזְהָב וּבִשְׁמִינִי
לְרִנְמָאד וְאֲכָן יִקְרָה וּלְאֵהִי חֲכָמִים שֶׁסֶּה הוּא
אִשְׁרֵנָה מַלְכַת שָׂנָא לְמֶלֶךְ יִשְׁלַמָּה׃ וְנֹסֶה
עִנְדֵי חוֹרֶם וְעִנְדֵי יִשְׁלַמָּה אִישׁוֹ הִבִּיאוּ
זֶה־מֵאוּפִיר הִבִּיאוּ עֵצִי אֲלֻנִּים וְאֲכָן
יִקְרָה וַיַּעֲשֶׂה מֶלֶךְ אֶת־יַעֲלֵה אֲלֻנִּים
מִסְּלוֹת לְבֵית יְהוָה וּלְבֵית־הַמֶּלֶךְ וּנְגִרֹת וְנִגְלִיט
לִישְׂרָאֵל וְלֹא־עָרְאוּ כֶּהֱנִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃
וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁלַמָּה נָתַן לְמַלְכַת שָׂנָא אֶת־כָּל
חֲפֵנָה אִישׁוֹ שְׁאֵלָה מִלְכָּה אִשְׁרֵהִבִּיָּה
אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתִּהְפֹּךְ וַתֵּלֶךְ לְאֶרֶץ־הָאִישׁוֹ עִנְדָּיו׃

שמעת את שמוע שלמה · חכמו · המלכות ·
ועל חכמתך · וסיו ·
ואשרי · וסיו ·
כאשר שמע למצרים · ..
ועל חכמותך המלכות · דברי הימים ·
ואשרי דרשי · שמרו · אשרי עבדיך ואשרי אנשיך אלה ·

אלהם ידבר אלם בעצרת הילדים אמר אכבוד את עלכם ורעותם ודבורת אלהם ויאמר אלהם המלך
 ויבא אלהים ויערך אלהים ב שפטו עד שלשות מים ויאמר אלהם
 פה אתם נוענים וידבר אלם בעצרת הילדים אמר אכבוד את עלכם ורעותם ודבורת אלהם ויאמר אלהם המלך

להשיב לעם הזה דבר וידברו אליו
 לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה
 ורציתם ורבות אליהם דברים טובים
 והיו לך ענדים כל הימים ויעזב את
 יענת הזקנים אשר ייעזבו ויועז את
 הילדים אשר עליו אתו העמדים לפניו
 ויאמר אל הם מה אתם נוענים ונשיב
 דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר
 הקל מן העל אשר נתן אבך עלינו
 וידברו אתו הילדים אשר עליו אדוני
 לאמר מה תאמר לעם אשר דברו אליך
 לאמר אבך הנביא את עלנו ואתה הקל
 מן העל מה תאמר אלהם קטני עברה
 ממתני אבי ויעתה אבי העמים עלינו
 על כנר ואני אסיף על עלכם אני יסור
 אתכם בישוטים ואני בעקובים ויבא
 ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום
 השלשי כאשר דבר המלך לאמר
 ישבו אלי ביום השלשי ויענו המלך
 קשה ויעזב המלך רחבעם את יענת
 הזקנים וידבר אלם בעצרת הילדים
 לאמר אכבד את עלכם ואני אסיף
 עליו אני יסור אתכם בישוטים ואני
 בעקובים ולא שמי המלך אל העם
 כי היתה נסבה מעם האלהים למען
 הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד
 אחיהו השלני אל ירבעם בן נבט וכל
 ישראל כי לא ישמע המלך להם
 וישבו העם את המלך לאמר מה
 לנו חלק בדוד ולאנחלה נכון ישי
 איש לאהליך ישראל עתה ראיה

ביתך דוד וילך כל ישראל לאהליו
 ובני ישראל הישנים בערי יהודה
 וימלך עליהם רחבעם
 וישלח המלך רחבעם את הדרום
 אשר על המס וירגמו בו בני ישראל
 אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ
 לעלות במרכבה לנוס ירושלם
 ויפישעו ישראל בבית דוד עד
 היום הזה ויבא רחבעם ירושלם
 ויקהל את בית יהודה ובנימן כאה
 וישכנסם אלף בחור עשה מלחמה
 להלחם עם ישראל להשיב את
 הממלכה לרחבעם
 ויהי דבר יהוה אל שמיניהו איש
 האלהים לאמר אמר אל רחבעם בן
 שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל
 ביהודה ובנימן לאמרו פה אמר יהוה
 לאתעלו ולא תלחמו עם אחיכם שונו
 איש לביתו כי מאת נהיה הדבר הזה
 וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת
 אל ירבעם וישבו רחבעם בירושלם
 ויבן ערים למצור ביהודה ויבן את בית
 לחם ואת עטס ואת תקוין ואת בית
 צור ואת שונו ואת ערים ואת צת ואת
 מרשה ואת זיף ואת אדורים ואת לביש
 ואת עקקה ואת צרעה ואת אילון ואת
 חברון אשר ביהודה ובנימן ערי מצודות
 ויחזק את המצודות ויתן בהם נגידים
 ואוצרות מאכל וישמן ויין וכל עיר
 ויעיר צנות ודמחים ויחזקם להרבה
 מאד ויהיו לו יהודה ובנימן

והוא

הדבר הזה אל מכות השדרות אשר חק אלהם לא יאמינו יש הכל אשר נעשה ב כו אתם קדש ויקם עשרה הכהן ואתם
 קטני כל ויאמר אלהם קטני עשה דבר הים קטני עשה ממתני אבי המלך
 ויסים

ויהי כבוד ונבל וזוף וחרול ויון משרתתם ויהיה את המצבות ויתן בהם נצרים לאמנם יאמרו איה רבן ויון משרתתם כהלל
ומלכ יצחק מלך שלם הוציא להם ויון ונס תבן בס מספוא ולחם ויון
ספר

והכהנים והלויים אשר נכד
ישראל התעצבו עליו מכל גבולם כי
עצבו הלויים את מערי שיהם ואחוזתם
וילכו ליהודה ולירושלם כי הזנחם
ירבעם ובעז מנחן ליהוה ויעמד לו
כהנים לבמות ולשעירים ולעזלים
אשר ינשה ואחריהם מכל שבטי
ישראל הנתנים את לבבם לבקש את
יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח
ליהוה אלהי אבותיהם ויחזקו את
מלכות יהודה ויאמינו את רחבעם בן
שלמה לשעם שליש כי הלכו בדרך
הויד ושלמה לשנים שליש
ויקח לו רחבעם אישה את מהלת
בן ירימות בן דויד אביה ל בת אליאב
בן ישי ותלד לו בנים את יעוש ואת
שמריה ואת זהב ואחריה לקח את
מיצבה בת אבשלום ותלד לו את אנני
ואת יצתי ואת זוזא ואת שלמית ויאונ
רחבעם את מיצבה בת אבשלום מכל
נשיו ופלגשיו כי נשים ישמונה עשוה
נשא ופלגשים יששים וזלד יצורים
וישמונה בנים ויששים בנות ויעמד
לראש רחבעם את אביה בן מעכה
לנצד באחיו כי להמליכו ויבן ויפרץ
מכל בניו לכל ארצות יהודה ובעמון
לכל ערי המצודות ויהן להם המזון
לרב וישאל המון נשים ויהי כהבין
מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את
תורת יהוה וכל ישראל עמו
ויהי בשנה החמישית למלך

רחבעם יעלה שישק מלך מצרים על
ירושלם כי מצלו ביהוה באלף ונאתנס
רבנ וכי ששים אלף פרישים ואין מספר
לעם אשר באו עמו ממצרים לובים
סביים וכוישים וילכד את ערי המצודות
אשר ליהודה ויבא עד ירושלם
וישמיעה הנביא אבא
רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל
ירושלם מפני שישק ויאמר להם
כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף
אני עזבתי אתכם כיד שישק ויבעעו
שרי ישראל והמלך ויאמרו יצחק
יהוה ובראות יהוה כי נבעעו היהוד
יהוה אל שמיעה לאמר נבעעו לא
אישחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה
ולא תתך חמתי בירושלם כיד שישק
כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועצבות
ממלכות הארצות ויעל שישק
מלך מצרים על ירושלם ויקח את
אצרות בית יהוה ואת אצרות בית
המלך את הכל לקח ויקח את מגני
הזהב אשר עשה שלמה ויניח
המלך רחבעם תחתיהם מנע נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים השמרי
פתח בית המלך ויהי מדי בוא המלך
בית יהוה באו הרצים ונשאום והשיבו
אל תא הרצים וכהפנעו שש ממנו
אף יהוה ולא להישחית לכלה וגם
ביהודה היה דברים טובים
ויתחזק המלך רחבעם בירושלם
וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה

ולירושלם ויהוה יצחק שפיים ולירושלם מבשר אתן ויאמר ליהודה ולירושלם
וחברו כי עצבו הלויים את מערי שיהם ואחוזתם וילכו ליהודה ולירושלם הלא יחזקיהו
ויבן עזלי כיה קודא ויבן דוד ס מתהילד ויבן יפרץ מכל בער

דבר המלך ודברי רחבעם שנה סבבתי ודברי נבלי אדוני ודברי דברי מנשה
ואת עכבור דמלך מיכיהו בת אדריאל ודברי בן כדשה בן מיכיהו מנשי מלכה

דברי וסיל
ליכיהו מנשיה וסיל

רחבעם נמלכו ושבע עשרה שנה
מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה
לישום את שמו ישם ככל שבטי ישראל
וישם אמו נעמה העמנית ויעש הרע
כי לא הכין לבו לדורש את יהוה
ורב רחבעם הראשנים והאחרנים
הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא
וערו החזה להתחיש ומלחמות רחבעם
ורבעם כל הימים וישנב רחבעם עם
אבתיו וקבר בעיר דוד ומלך אביה בנו
תחתיו בשנת שמונה עשרה
למלך ירבעם ומלך אביה על יהודה
שליש שנים מלך בירושלם וישם אמו
מיכיהו בת אדריאל מן גבעה ומלחמה
היתה בין אביה ובין ירבעם ויאסר
אביה את המלחמה בחיל גבור
מלחמה ארבע מאות אלף איש סחור
ורבעם ערך עמו מלחמה בשמונה
מאות אלף איש בחור גבור חיל
ויקם אביה מעל להר צמרים
אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני
ירבעם וכל ישראל הלא לכם לדינת
כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה
לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו
ברית מלח ויקם ירבעם בזנבט צבד
שלמה בן דוד ומרד על אדניו
ויקבצו עליו אנשים רקים בני
בליעל ויהאמינו על רחבעם בן שלמה
ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק
לפניהם ויעתה אתם אמרים להתחזק
לפני מלכת יהוה ביד בני דוד ואתם

המון רב ויעמכם עלי זהב אשר עשו
לכם ירבעם לאלהים הלא הדחתם את
כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו
לכם כהנים כעמי הארצות כל הנא
למלא ידו בפר כן בקר ואילם שבעה
והיה כהן ללא אלהים ואנחנו יהוה
אלהינו ולא עזבנו וכהנים משרתים
ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת
ומקטרים ליהוה עלות במקדש במקדש
ובעיר כערב וקטרת סמים ומיערבת
לחם על השלחן הטהור ומנורת הזאת
וערתה לבער בערב בערב כי שמרים
אנחנו את משרת יהוה אלהינו
ואתם עזבתם אתו והנה עמנו נאיש
האלהים וכהניו וחיצרות התרוצו
להרע עליכם בני ישראל אל תלחמו
עם יהוה אלהי אבותיכם כי לא תעליחו
ורבעם הסב את המארכ לבוא מאחוריהם
ויהיו לפני יהודה והמארכ מאחריהם
ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים
ואחור ויציקו ליהוה והכהנים מהציון
במצצרות וירצו איש יהודה ויהי כהני
איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל
ישראל לפני אביה ויהודה וינסו בני ישראל
מפני יהודה ויהנם אלהים בידם ויצו בהם
אביה ועמו מכה ובהו ופלו חללים מיישראל
חמישים מאות אלף איש בחור ויבנו בני ישראל
בעתה היא ואמנו בני יהודה בנישענו על
יהוה אלהי אבותיהם וידף אביה אחרי ירבעם
וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנתיה
ואת ישנה ואת בנתיה ואת צפרון ונתתה

א. א.
ב. א.
ג. א.
ד. א.

א. א.
ב. א.
ג. א.
ד. א.

א. א.
ב. א.

א. א.
ב. א.

א. א.
ב. א.
ג. א.
ד. א.

ויבאו שטרי פני ישראל ופרעה הקריב וישארו בני ישראל וישם מאתל בן
תשע מאות רכב ווינעקו אל ביד להם ממצוקותיהם ומצוקותיהם וירצו ויבאו ויהודה
וירצו בשופרות וירק כל דגם ירצו ביד יהודה ויהוה בהרוע וירצו כל בני

עוד הנביא התחזק ויעבר השקצים
מכל ארץ יהודה ובעמון ומן הערים
אשר לכו מהר אפרים ויחדש את
מונח יהוה אשר לפני אולם יהוה
ויקבץ את כל יהודה ובעמון והערים
עמהם מאפרים ומנשה ומשמיעון
כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם
כי יהוה אלהיו עמו
ויקבעו ירושלם בחדש השלשי
לשנת חמיש עשרה למלכות אסא
ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל
הביאו בקר שבע מאות ויצאן שבעת
אלפים ויבאו כברית לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם בכל לבבם ונבל נפשם
וכל אשר לא ידע ליהוה אלהי ישראל
יזמת למן קטן ועד גדול למאיש ועד
אשה וישבעו ליהוה בקול גדול
וכתרועה וכחצצרות וכישופרות
וישמחו כל יהודה על השבועה כי
בכל לבבם נשבעו ונבל רצונם בקישו
וימצא להם ויעח יהוה להם מסכיב
ונסמעה אסא המלך הסירה
מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת
ויכרת אסא את מפלצתה וידרך
וישרף בנחל קדרון והבמות לש
סרו מישראל רק לבנאסא היה שלם
כל ימיו ויצא את קדשי אביו וקדשיו
בית האלהים כסף וזהב וכלים ומלחמה
לא היתה עד שנת שלשים וחמש
למלכות אסא
שלשים ושיש למלכות אסא עזה

בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן
את הרמה לבלתי תת יוצא ויבא
לאסא מלך יהודה ויצא אסא
כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית
המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם
הישב בדומישק לאמר ברית ביני
ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי
לך כסף וזהב לך הפר יי בריתך
את בעשא מלך ישראל ויעלה
מיעליו וישמע בן הדד אל המלך
אסא וישלח את שרי החילים אשר
לו אל ערי ישראל ויכפו את עיון ואת
דן ואת אכל מים ואת כל מסכנות
ערי נפתלי ויהי כשמע בעשא
ויחדל מפנות את הרמה וישבת את
מלאכתו ואסא המלך לקח
את כל יהודה וישאו את אבני הרמה
ואת עצייה אשר בנה בעשא ויבן
בהם את גבע ואת המזבחה
ובעת ההיא בא חנני הראה אל
אסא מלך יהודה ויאמר אליו כהשען
על מלך ארם ולא נשיעת על יהוה
אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם
מידך הלא הכושים והלובים היו
לחיל לרכב לרכב ולפרישים להרכבה
מאד ובהשען על יהוה נתנם בידך
כי יהוה עזו משטות בכל הארץ והתחזק
עם לבבם שלם אליו וסבלת על זאת כי מעתה
יש עמך מלחמות ויכעס אסא אלהוה
ויתנהו בית המהפכת כינוע עמו על
זאת וירצין אסא מן העם בעת ההיא

מלכות	הסירה מגבירה אשר עשתה	מלכות	הסירה מגבירה אשר עשתה
למאישוער כהמה למען	ויהלך לכל העם לכל רשמוא וכל אשר לא ידעו	למאישוער כהמה למען	ויהלך לכל העם לכל רשמוא וכל אשר לא ידעו
ישראל ויעלה מכל	יוחבדו דמלכו ויעלה מכל	ישראל ויעלה מכל	יוחבדו דמלכו ויעלה מכל

ובשנת... ויחברו... למלכות נבוכד נאמר... ול... מיעצת נסו... ובשנת כבודת לא ידא... לירבעם מלך ישראל... אביה... לזרם... לטור... שיהא לשריו לבן חיל... לזרם... מלך מרס... והכרו... למלכות נבוכד נאמר... ול... מיעצת נסו... ובשנת כבודת לא ידא...

והנה דברי אסא הראשנים והאחרונים
הנס נתונים על ספר המלכים ליהודה
וישראל: ויחלא אסא בשנת
שלשים ותשע למלכותו בגליו יצר
למיצלה חליו וגם בחליו לא דריש את
יהוה כי נרפאים: וישכב אסא יום
אחתיו וימת בשנת ארבעים ואחת
למלכו: ויקברהו בקברתיו אשר כרה
לו בעיר דויד וישכבהו במישכב אשר
מלא בשמים וזנים מדרקחים מדרקחת
מיצשה וישרפו לו שרפה גדולה יצר
למאד: וימלך יהושפט בנו
החתניו ויתחזק על ישראל ויתן חיל
בכל ערי יהודה הכנירות ויתן נציבים
בארץ יהודה ובערי אפרים אשר
לכד אסא אביו: ויהי יהוה עמו יהושפט
כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים
ולא דריש לביצלים: כי לאלהי אביו
דריש ובמיעותיו הלך ולא כמיעשר
ישראל: ויבן יהוה את הממלכה כידו
ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט
ויהי לו יעשר וכבוד לרב: ויגבה לבו
בדרכי יהוה ויצר הסיר את הבמות
ואת האשרים מיהודה:
ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו
לבן חיל וליצנדיה ולזכריה ולנתנאל
ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: ויעצתם
הלויים שמיעהו ונתניהו וזכריהו
ויעשה אל וישמרימות ויהונתן ואדנעו
וטוביהו וטוב אדניה הלויים וינמיהם
אלישמים ויהורם הכהנים: וילמדו

ביהודה וינמיהם ספר תורת יהוה ויסבו
בכל ערי יהודה וילמדו בעים: ויהי
פחד יהוה על כל ממלכות הארצות
אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם
יהושפט: ומן פלישתים מביאים
ליהושפט מנחה וכסף משא גם
הערבים מביאים לו יצאן איל
שבעת אלפים ושבע מאות ותשעים
שבעת אלפים ושבע מאות:
ויהי יהושפט הלך ועל יצר
למיצלה ויבן ביהודה מצודות ויער
מסכנות: ומלאכה רבה היה לו בערי
יהודה ואנשי מלחמה נבדו חיל
בירושלים: ואלה פקודתם
לכית אבותיהם ליהודה שרי אלפים
עדנה השר ויצמו נבדו חיל שלו
מאות אלף: ויעל ידו יהונתן
השר ויצמו מאתים ושמנים אלף:
ויעל ידו עמסיה בן זכרי המתעב ליהוה
ויצמו מאתים אלף נבדו חיל: ומן
בנימן נבדו חיל אלדע ויצמו נשק
קשת ומגן מאתים אלף: ויעל ידו
יהונדב ויצמו מאה ושמנים אלף חלוצי
עבא: אלה המשרתים את המלך
מלכד אשר נתן המלך בערי המכער
בכל יהודה: ויהי ליהושפט יצו
וכבוד לרב ויתחתן לאחאב ויורד לקין
שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו
אחאב יצאן ובקר לרב וליצם אשר יצמו
ויסיתו ליעלות אלדמת גלעד: ויאמו
אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך

לכית אסדעהם... וסמ... ואלה פקודתם לכית אסדעהם... ליהודה שרי... ואת העושים הכהנים... עם כל מלכותו... כי יהיו לו עבדים... ויהי פחד אלהים... וסמ... ואלה פקודתם לכית אסדעהם... ליהודה שרי... ואת העושים הכהנים... עם כל מלכותו... כי יהיו לו עבדים... ויהי פחד אלהים...

יהודה התלך את רמת גליעד ויאמר
לו כמוני כמוד וכעמד עמי ויעמד
במלחמה ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל דרשנא כיום את דבר יהוה
ויקבץ מלך ישראל את הנביאים אונני
מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל
רמת גליעד למלחמה אם אחד
ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך
ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה
עוד ונדרשה מאתו ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט עוד איש אחד
לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיו
כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו
לרעה הוא עיכיהו בן ימלא ויאמר
יהושפט אל יאמר המלך בן ויקרא
מלך ישראל אל סוריס אחד ויאמר
מהר מיכהו בן ימלא ומלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה וישבים איש
על כסאו מלכיים בעדים וישבים בגזן
פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבא
לפניהם ויעיש לו עזקהו בן כנענה
קוני ברזל ויאמר פה אמר יהוה באלה
תננח את ארם עד כלותם וכל הנביאים
נבאים בן לאמר עלה רמת גליעד
והעלה ונתן יהוה ביד המלך והמלאך
אשר הלך לקרא למיכהו דבר אליו
לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב
אל המלך ויהינא דבר נא אחד מהם
ודברת טוב ויאמר מיכהו חי יהוה
כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר
ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו

וי
ח
זכר

מיכהו

זכר

זכר

זכר

מיכהו הנלך אל רמת גליעד למלחמה
אסאחדל ויאמר עליו והעליהו ויעתנו
בידכם ויאמר אליו המלך עד כמה
פעמים אני משביעך אשר לא
תדבר אלי רק אמת בשם יהוה ויאמר
ראיתי את כל ישראל נפצים על
ההרים כצאן אשר אין לתן רעה
ויאמר יהוה לא אדעם לאלה ישוכו
איש לביתו בשלום ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט הלא אמרתי
אלך לא תנבא עלי טוב כי אמרתי
ויאמר לכן שמיני דבר יהוה
ראיתי את יהוה וישב על כסאו וכל
עבד השמים עמדים על ימינו
ושמאלו ויאמר יהוה מי יפתה את
אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמת
גליעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר
ככה וייצא הדוח וייצמד לפני יהוה
ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו
כמה ויאמר אצא והייתי לרוח שקר
בפי כל נביאיו ויאמר הפתה וגם תוכל
צא ויעשה כן ויעתה הנה נתן יהוה רוח
ישקר בפי כל נביאך אלה ויהוה דבר עליך
רעה ויעיש עזקהו בן כנענה ויד אתמכו
על הלחי ויאמר איזה הדרך עבר רוח
יהוה מאת לדבר אתך ויאמר מכהו הנלך
ואה כיום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחנא
וילך מלך ישראל קחו אתמכו וזה שיטתו
אלאמון שר העירואל ואש בן המלך
ואמרתם כה אמר המלך שימוזה ביהנא
והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שוב בשלום

זכר

יהודה וישיב ירושלים ה יסב
והלכו עמי יהודה וישיב ירושלים וישיב ירושלים
והלכו עמי יהודה וישיב ירושלים וישיב ירושלים

גם מכל ערי יהודה באו לבקש את
יהוה: ויעמד יהושפט בקהל יהודה
וירושלים בבית יהוה לפני החצר החדשה
ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה
הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל
ממלכות הגוים ובידך נח ונצודה ואין
עמך להתיצב: הלא אתה אלהינו
הורשת את ישיב הארץ הזאת מלפני
עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם
אברהם לעולם: וישובו בה ויבנו לדבה
מקדיש לשמך לאמר: אם תבוא עלינו
רעה חרב שפוט ודבר וריע נעמדה לפני
הבית הזה ולפנך כי שמך בבית הזה
ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיענו
ועתה הנה בני עמון ומואב וחרשי עיר
אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם
בכאס מארץ מצרים כי סדומים עליהם
ולא השמידום: והנה הם גמלים עלינו
לכא לנרשנו מיד שתך אשר הורשנו
אלהינו הלא תשפט נס כי אין בנו
כח לפע ההמון הרב הזה הבא עלינו
ואנחנו לא נדעמה נעשה כי עליך
יעצנו: וכל יהודה עמדים לפני יהוה
גם טפם נשיהם ובעיהם:
ויחזיאל בן זכריהו בן בניהו בן יעאל
בן מתניה הלוימן בן אסף היתה עליו
רוח יהוה בתוך הקהל: ויאמר הקשינו
כל יהודה וישיב ירושלים והמלך
יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל
תראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה
כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: מחו

רדו עליהם הנס עלים נמיעה העין
וכצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר
ירואל: לא לכם להלחם בזאת התיצנו
עמנו וראו את ישיעת יהוה עמכם
יהודה וירושלים אל תראו ואל תחתו
מחר יצאו לפניהם ויהוה עמכם ויקד
יהושפט אפים ארצה וכל יהודה
וישיב ירושלים נפלו לפני יהוה
להשתחות ליהוה: ויקמו הלויים
ומן בני הקהתים ומן בני הקרחים
להלל ליהוה אלהי ישראל בקול
גדול למעלה: וישיבמו נבקר ויצאו
למדבר תקונו וכצאתם עמד יהושפט
ויאמר שמעו בני יהודה וישיב
ירושלים האמינו ביהוה אלהינו
ותאמנו האמינו בנביאיו והעליחו
ויועין אל העם ויעמד משרים
ליהוה ומהללים להודת קדיש בצאת
לפני החלון ואמרים הודו ליהוה
כי לעולם חסדו: ובעת החלו ברה
ותהלה נתן יהוה נאורים על בני
עמון מואב וחרשי עיר הבאים ליהודה
וינצחו: ויעמדו בני עמון ומואב על
ישיב הרשיעיר להחרים ולהשמיד
וככלתם כי ישיב שיעיר עזרו איש
ברעהו למי שחית: ויהודה באיער
המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנס
פנים נפלים ארצה ואין פליטה וינצח
יהושפט ועמו לבואת שלום וימצאו להם לוב
ורכש ופניסו כל חמדתו ינצלו להם לאין משא
ויהיו ימים שלשה בזיכרון אתה שלל כי רב הוא:

א וישיב
ב וישיב
ג וישיב

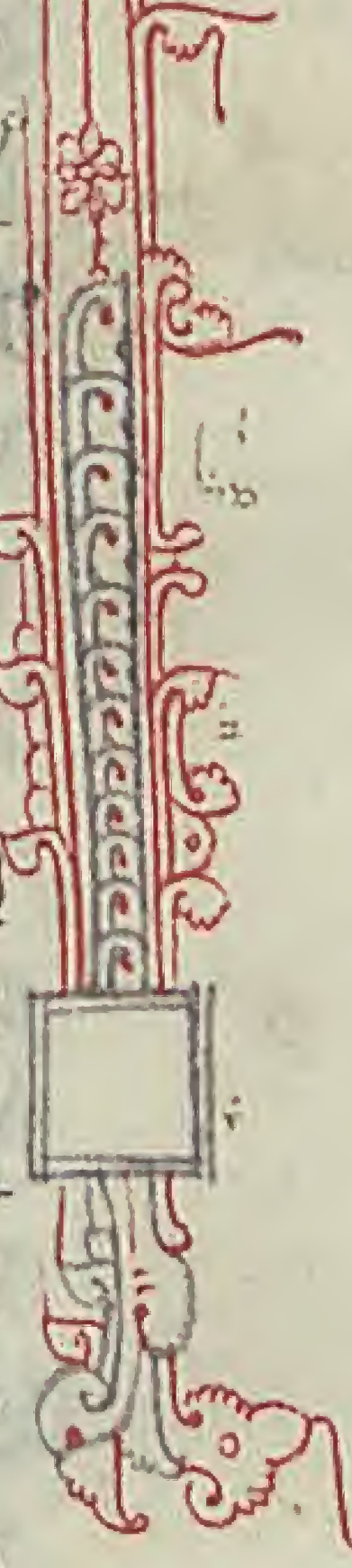
והנה
עבין
ומואב

מ
נ
ס

והנה וישיב ירושלים וישיב ירושלים
והנה וישיב ירושלים וישיב ירושלים
והנה וישיב ירושלים וישיב ירושלים

ויעד העם ויעד העם לא יעזב ויעד העם לא יעזב ויעד העם לא יעזב
ויעד העם לא יעזב ויעד העם לא יעזב ויעד העם לא יעזב

וביום הרביעי נקדלו לעמק ברכה כי
ישם ברכו את יהוה על כן קראו ישם
המקום ההוא עמק ברכה עד היום
וישב כל איש יהודה וירושלכו ויהושפט
בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה
כי שמחם יהוה מאביהם ויבאו וירושלם
בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית
יהוה ויהי פחד אלהים על כל ממלכות
הארצות בשמי עמם כי נלחם יהוה עמם
אבי ישראל ויהי שקט מלכות יהושפט
ויהי לו אלהיו מסבב וימלך
יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש
שנה במלכו ויעשרים וחמש שנה
מלך בירושלם וישם אמו עזובה בת
שלחי וילך בדרך אביו אסא ולא סר
ממנה לעשות הישר בעיני יהוה אך
הכמות לאסרו ויעד העם לא הכינו
לכנס לאלהי אבותיהם ויהי דברי
יהושפט הראשונים והאחרנים הנם
כתובים בדברי יהוה בן חנני אשר
העלה על ספר מלכי ישראל ואחרי
כן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם
אחזיה מלך ישראל הוא הושיע
לעשות ויחברו עמו לעשות אגרות
ללכת תרשיש ויעשו אגרות כעציון
גבר ויתנבא אליהם בן דוד והומו ממש
על יהושפט לאמר כהתחברך עם
אחזיה פרץ יהוה את מי עשך
וישברו אגרות ולא יעצרו ללכת אל
תרשיש ויישכב יהושפט עם אנתו
ויקבר עם אנתו בעיר דויד וימלך

יהורם בן אחזיהו וולואחים בן
יהושפט יעזריה ויהואל וזכריהו
ועזריהו ומיכאל וישפט יהו כל אלה
בני יהושפט מלך ישראל ויתן להם
אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב
ולמענות עם ערי מצרות ביהודה
ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא
הבכור ויקם יהורם על ממלכת
אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו נחרב
וגם מישרי ישראל בן שלשים ושתים
שנה יהורם במלכו וישמנה שנים
מלך בירושלם וילך בדרך מלכי ישראל
כאשר עשו בית אחאב כי נתאחאב
היתה לו לאשה וייצש הרע בעיני
יהוה ולא אנה יהוה לה שחית את
בית דויד למען הנרית אשר פרת לחוץ
וכאשר אמר לתת לו נר ולכנופל הימים
במיו פשיע אדום מתחת יד יהודה
וימליכו עליהם מלך וייעזר יהורם
עם שריו וכל הורג עמו ויהי קם
לילה ויך את אדום הסוכב אליו ואת
שרי הורג ויפשיע אדום מתחת יד
יהודה עד היום הזה אז תפשיע לבנה
בעת ההיא מתחת ידו כי יעזב את
יהוה אלהי אבותיו גם הוא עשה כמות
בחר יהודה ויזן את ישיבי ירושלם
וידח את יהודה ויבא אליו
מכתב מאליהו הנביא לאמר כה
אמר יהוה אלהי דויד אביך תחרת
אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אבן
ובדרכי אסא מלך יהודה והלך בדרך

ויעד העם
ויעד העם
ויעד העם

ויעד העם
ויעד העם
ויעד העם

ויעד העם
ויעד העם
ויעד העם

וְגַם אֶת אֲחִיךָ בְּטוֹה לֹוּ שִׁכַּט וְגַם אֶת אֲחִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ וְיִיעַר יוֹ אֶת הַזֶּה עַל כֹּל יְהוּדָה אֲדִירָה עַל שְׁתֵּי יְהוּדָה וְיִיעַר יוֹ אֶת אֲחִיךָ בְּטוֹה לֹוּ שִׁכַּט וְגַם אֶת אֲחִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ

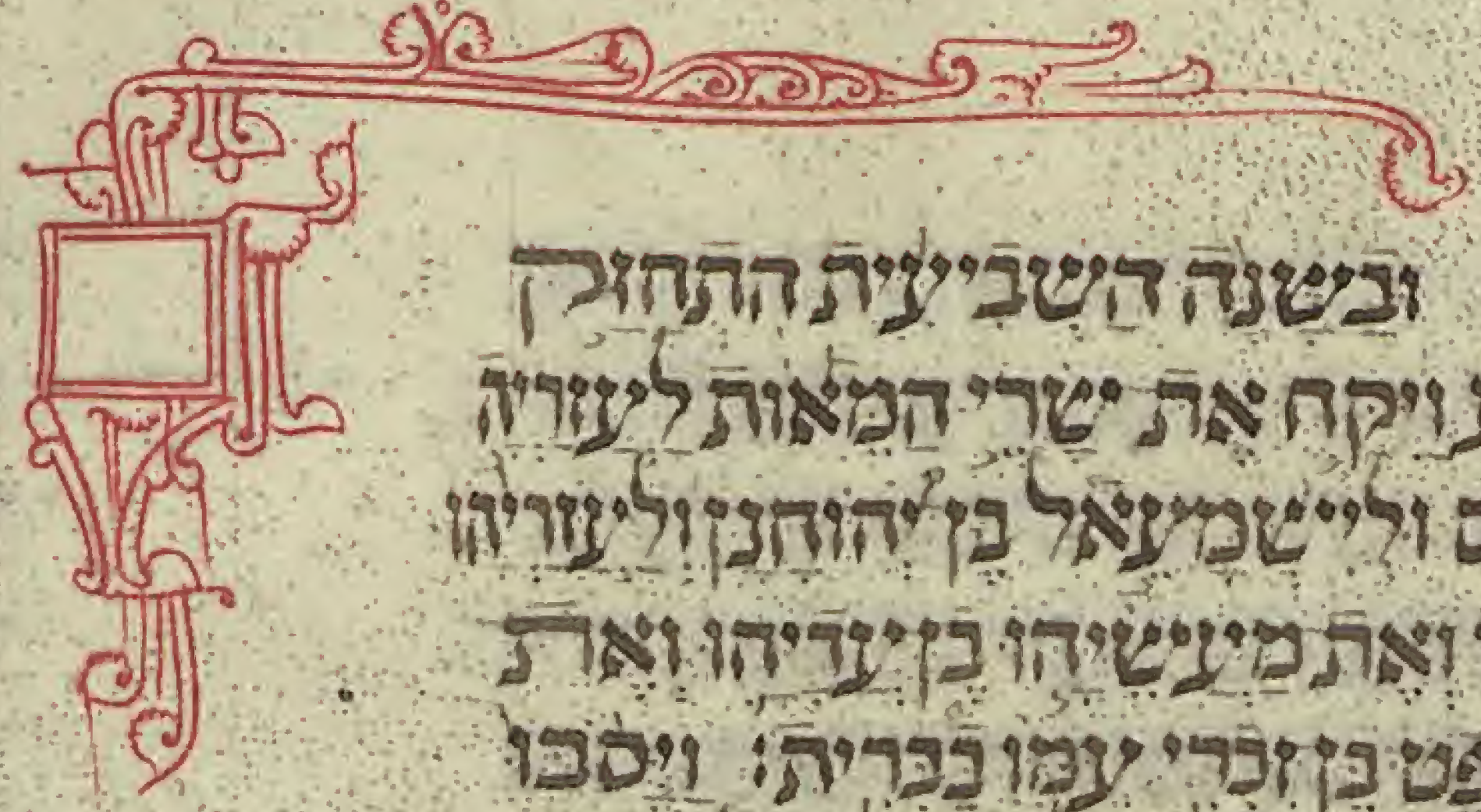
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְתִזְנֶה אֶת יְהוּדָה וְאֶת
יִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם כְּהַזְנוֹת בֵּית אַחֲאֵב וְגַם
אֶת אֲחִיךָ בֵּית אֲבִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ הַרְגָת
הֵנָּה יְהוּדָה נִגְף מִגִּפָּה גְדוֹלָה בְּעַמְּךָ וּבְנִינְךָ
וּבְנִשִּׁיךָ וּבְכָל רִכְוִישֶׁךָ וְאֶתְּהָ פַחֲלִיִּים
רַבִּים בְּמַחֲלָה מֵעֵדֶךָ עַד יֵצְאוּ מֵעֲדֹמֹן
הַחֲלִי יָמִים עַל יָמִים וְיִיעַר יְהוּדָה עַל יְהוּדָה
אֶת רוּחַ הַפְּלִישְׁתִּים וְהָעַרְבִים אֲשֶׁר עַל
יְדֵי טִישִׁים וְיִיעַלוּ בְּיְהוּדָה וּבְקִיעָה וְיִשְׁכּוּ
אֶת כָּל הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית הַמֶּלֶךְ
וְגַם בָּנָיו וְנִשְׁיָיו וְלֹא נִשְׁאָר לֹוֶכֶן כִּי אִם
יְהוֹאָחָז קָטָן בָּנָיו וְאַחֲרֵי כָל זֶה תִּנְגַּפוּ
יְהוּדָה בְּמִצְוֵי לַחֲלִי לֹאִין מִרְפָּא וְיִהְיֶה
לִימִים מִימִים וְכִיעַת צֶאֱתָהּ קֶץ לִימִים
יִשְׁנִים יֵצְאוּ מֵעֵדֶךָ עַם חֲלִי וְיִמָּתְנָה לֹאִין
רִיעִים וְלֹא יֵעָשׂוּ עִמּוֹ שְׂרָפָה כִּשְׂרָפָה
אֲבִתָּיו בֶּן יִשְׁלָשִׁים וּשְׁתַּיִם הִיָּה בְּמַלְכוֹ
וְיִשְׁמָנָה שְׁנֵים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְלֹךְ
כֹּל אַחֲמֵדָה וְיִקְבְּרוּהוּ בְּעִיר דָּוִד וְלֹא
בְּקִבְרוֹת הַמַּלְכִּים וְיִמְלִיכוּ יוֹשִׁבֵי
יְרוּשָׁלַם אֶת אַחֲזִיָּהוּ בֶּן הַקָּטָן תַּחְתָּיו
כִּי כָל הָרֵאשִׁימִים הַזֶּה הָעִיר הַבְּנִי
בְּעַרְכֵּים לְמַחְנֶה וְיִמְלֹךְ אַחֲזִיָּהוּ בֶּן
יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּזֹאֲרֵבִיעִים
וּשְׁתַּיִם שְׁנֵה אַחֲזִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁנֵה
אַחַת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְיִשָּׁם אִמּוֹ עֲתָלְיָהוּ
בֵּת עֶמֶר יִגְסָהוּ הַלֵּךְ בְּדֹרֵי בֵּית
אַחֲאֵב כִּי אִמּוֹ הִתָּה יוֹעִיצָתוֹ לְהוֹשִׁיעַ
וְיֵעֵשׂ הָרֵעַ בִּיעֵצֵי יְהוּדָה כְּבֵית אַחֲאֵב
כִּי הִמָּה הָיוּ לוֹ יוֹעִיצִים אַחֲרֵי מוֹת אָבִיו
לְמִשְׁחִית לוֹ גַּם בְּעֶצְתָם הַלֵּךְ וְלֹךְ

אֶת יְהוֹרָם בֶּן אַחֲאֵב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְמַלְחָמָה עַל חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם עֹמֶת
גִּלְעָד וַיָּכּוּ הָרָמִים אֶת יְהוֹרָם וַיִּשְׁכּוּ
לְהַרְפָּא בְּיִזְרְעֵאל כִּי הַמְכִּים אֲשֶׁר
הִפְּהוּ בְּרָמָה נִתְּלַחְמוּ אֶת חֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וַיַּעֲזְרֵהוּ בֶּן יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
יָדָד לִרְאוֹת אֶת יְהוֹרָם בֶּן אַחֲאֵב
בְּיִזְרְעֵאל כִּי חָלָה הוּא וּמַאֲלֵהִים
הִתָּה תְּכֻסֶּת אַחֲזִיָּהוּ לָבוֹא אֶל
יְהוֹרָם וּבָבְאוּ יֵצְאָהוּ עַם יְהוֹרָם אֶל
יְהוּדָה בֶּן נִמְשִׁי אֲשֶׁר מִשְׁחָהוּ יְהוּדָה
לְהַכְרִית אֶת בֵּית אַחֲאֵב וְיִהְיֶה נֶהֱשָׁפֵט
יְהוּדָה עַם בֵּית אַחֲאֵב וְיִמָּצָא אֶת שְׁוִי
יְהוּדָה וּבְנֵי אַחֲזִיָּהוּ מִשְׁרָתִים
לְאַחֲזִיָּהוּ וְיִהְיֶה נֶהֱשָׁפֵט אֶת אַחֲזִיָּהוּ
וְיִלְכְּדוּהוּ וְהוּא מִתְּחַבֵּא בְּשִׁמְרוֹן
וַיִּבְאֵהוּ אֶל יְהוּדָה וַיִּמָּיתֵהוּ וַיִּקְבְּרוּהוּ
כִּי אָמְרוּ בֶּן יְהוֹשָׁפָט הוּא אֲשֶׁר דָּרַשׁ
אֶת יְהוּדָה בְּכָל לְבָבוֹ וַאֲזַן לְבֵית אַחֲזִיָּהוּ
לְעֵצָה נָח לְמַלְכָּהוּ וַיַּעֲתִלְהוּ
אִם אַחֲזִיָּהוּ רָאִתָּה כִּי מָתָה נָחָה וְהָקָם
וְתִדְבֹר אֶת כָּל זֹרֵעַ הַמַּמְלָכָה לְבֵית
יְהוּדָה וְהַקָּה הוּא שְׂבִיעֶת בְּתֵת הַמֶּלֶךְ
אֶת יוֹאָשׁ בֶּן אַחֲזִיָּהוּ וְהַנֶּגֶב אֶתוֹ מִתּוֹךְ
כְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמּוֹמְתִים וְתִתֵּן אֶתוֹ וְאֶת
מִנְקָתוֹ בְּחֹדֶר הַמַּטּוֹת וְהַסִּתִּידוּהוּ
יְהוֹשָׁפָט שְׂבִיעֶת בְּתֵת הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אִשְׁתִּי
יְהוֹנָדָב נֶהֱפָהוּ כִּי הִיא הִתָּה אַחֲזִיָּהוּ
אַחֲזִיָּהוּ מִפְּנֵי עֲתָלְיָהוּ וְלֹא הִמָּיתָהוּ
וְיִהְיֶה אֶתְּכָה בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְּחַבֵּא שִׁשׁ
שָׁנִים וַיַּעֲתִלְהָ מַלְכָּת עַל הָאָרֶץ

וְיִיעַר יוֹ אֶת הַזֶּה עַל כֹּל יְהוּדָה אֲדִירָה עַל שְׁתֵּי יְהוּדָה וְיִיעַר יוֹ אֶת אֲחִיךָ בְּטוֹה לֹוּ שִׁכַּט וְגַם אֶת אֲחִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ

וְיִיעַר יוֹ אֶת הַזֶּה עַל כֹּל יְהוּדָה אֲדִירָה עַל שְׁתֵּי יְהוּדָה וְיִיעַר יוֹ אֶת אֲחִיךָ בְּטוֹה לֹוּ שִׁכַּט וְגַם אֶת אֲחִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ וְיִיעַר יוֹ אֶת הַזֶּה עַל כֹּל יְהוּדָה אֲדִירָה עַל שְׁתֵּי יְהוּדָה וְיִיעַר יוֹ אֶת אֲחִיךָ בְּטוֹה לֹוּ שִׁכַּט וְגַם אֶת אֲחִיךָ הַטּוֹבִים מִמֶּךָ

בשנה השמינית יצא דוד ויהוה יצא אליו ויהוה יצא אליו ויהוה יצא אליו
בשנה השמינית יצא דוד ויהוה יצא אליו ויהוה יצא אליו ויהוה יצא אליו
בשנה השמינית יצא דוד ויהוה יצא אליו ויהוה יצא אליו ויהוה יצא אליו

ובשנה השביעית התחזק
יהוידע ויקח את שרי המאות לעזרו
בן ירחם ולייטמיעאל בן יהוחנן וליעוריהו
בן עננד ואת מישיהו בן עדיהו ואת
אלישפט בן זכרי עמו כנרית ויסכו
בהורה ויקבצו את הלויים מכל ערי
יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו
אל דוד בירושלם ויכרת כל הקהל ברית בניה
האלהים עם המלך ויאמר להם הנה
בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על
בני דוד וזה הדבר אשר תעשו
הישל שית מכם באי השבת לפנהנם
וללויים לשיערי הספים והישל שית
בבית המלך והישל שית בשיערי הסוד
וכל העם כחצרות בית יהוה ואל יבא
בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים
ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל
העם ישמרו משמרת יהוה והקיפו
הלויים את המלך סביב איש וכליו
בדו והבא אל הבית יומת והיו את
המלך כבאו וביצאתו וייצשו הלויים
וכל יהודה ככל אשר צוה יהוה
הכהן ויקחו איש את אנשיו באי
השבת עם יצאי השבת כי לא פטר
יהוידע הכהן את המחלקות
ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות
את החנתיים ואת המננות ואת
הישלטים אשר למלך דוד אשר
בית האלהים וייצמד כל העם ואיש
שלחו בדומכתה הבית הימנית עד
כתף הבית השמאלית למזבח ולכת

על המלך סביב וייצאו את בן
המלך ויתנו עליו את הנזר ואת החצות
וימליכו אותו וישיחחו יהוידע ובניו
ויאמרו יחי המלך ותשמע
עתליהו את קול העם הרעים והמהללים
את המלך ותבא אל העם בית יהוה
ותרא והנה המלך עמד על עמודו
כמבוא והשרים והחצירות ע
המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע
בחצצרות והמישרים נכלי השיר
ומודיעים להלל ותקריע עתליהו ואת
בניה ותאמר קישר קישר
ויצא יהוידע הכהן את שרי
המאות פקודי החיל ויאמר אליהם
הו ציאוה מבית הישרדות והבא אחריה
ומת כחוב כי אמר הכהן לא תמיתוה
בית יהוה ויישימו לה ידים ותכונן
אל מבוא שער הסוסים בבית המלך
וימיתוה שם ויכרת יהוידע
ברית בינו ובין כל העם ובין המלך
להיות לעם ליהוה ויבאו כל העם
בית הכניע ויתעו ואת מזבחיה ואת
עלמיו שברו ואת מתן כהן הכניע הרגו
לפני המזבחות ויישם יהוידע פקדת
בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר
חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות
יהוה ככתוב כתורת משה בישמחה
וכשיר על ידי דוד וייצמד השוערים
על שיערי בית יהוה ולא יבא טמא
לכל דבר ויקח את שרי המאות ואת
האדירים ואת המושלים בעם ואת

את כל אשר יצא אל יהוה ואת כל אשר יצא אל יהוה ואת כל אשר יצא אל יהוה
בזה היום ויקבצו את הלויים וכל דברו הימים ויעזרא חפזת במאד ויסכו
שלחו ושלחו בידו מכתף הבית אשר ישרתו המים מן שלחו אותם

ויאמר אליו לך נא אתי לך נראה פנים דבריו המלך ונקדשה
וישלח הכהנים ויטעמו רוח ויבטאו דרך נפשות ויפרידו כלמדת והושלם

וסמל
וסמל
וסמל

את אדומים ויבא את אלהי בני ישיע
ויצמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה
ולהם יקטר ויחר אף יהוה באמציהו
וישלח אליו נביא ויאמר אליו למה
דרישת את אלהי העם אשר לאהציתו
את עצמם מידך ויהי בדברו אליו
ויאמר לו הלוי עין למלך נתנוד חדל
לך למה יכוד ויחדל הנביא ויאמר
ידעת כי יעין אלהים להשחיתך כי
עשית זאת ולא שמיעת ליצנתי
ויועין אמציהו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא
מלך ישראל לאמר לך נראה פנים
וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו
מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון
ישלח אל הארז אשר בלבנון לאמר
תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית
השרה אשר בלבנון ותרמס את החוח
אמרת הנה הבית את אדום ונשאך לך
להכביד עתה שבה בביתך למה תתננה
ברעה ונפלת אתה ויהודה עצמך וולא
שמיע אמציהו כי מה אלהים היא למען
תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום ויעל
יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא
ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר
ליהודה וינגף יהודה לפני ישראל
וינסו איש לאחיו ואת אמציהו מלך
יהודה בן יואש בן יהואחז תפס יואש
מלך ישראל בבית שמש ויביאוהו
ירושלם ויפרידו בחומת ירושלם משער
אפרים עד שער הפונה ארבע מאות

לשון
הלכה
וכתו

אמר
ספר
יסוד

אמה וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בבית האלהים עם יצור
אדום ואת אצרות בית המלך ואת
בני התערבות וישב שמואל
ויהי אמציהו בן יואש מלך יהודה
אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל
חמיש עשרה שנה ויתל דברי אמציהו
הראשנים והאחרנים הלא הנם כתובים
על ספר מלכי יהודה וישראל וזמנית
אשר כר אמציהו מאחרי יהוה ויקשו
עליו קשר בירושלם וינס לנשיה וישלחו
אחיו לנשיה וימתו שם וישארו
על הסוסים ויקברו אתו עם אבותיו
יהודה ויקחו כל עם יהודה את עזיהו
והוא בן שיש עשרה שנה וימליכו אותו
תחת אביו אמציהו הוא בנה את אילות
וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך
ינס אכתיו בן שיש עשרה
שנה עזיהו במלכו וחמישים ושתים
שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה
מן ירושלם ויניש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציהו אביו ויהי
לדריש אלהים כימי זכריהו המכין נראה
האלהים וכימי דרשו את יהוה העליחו
האלהים ויניא וילחם בפלישתים ויפרידו
את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת
אשדוד ויבנה יצרים באשדוד ובפלשתים
ויעזרהו האלהים על פלישתים ועל
הערבים הישבים בעור בעל והמענים
ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו
עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה

דבר
יוסף
אדום
מלך

הד
הס
והד
מלך

יבד
ויד

הס
בסד

יבד
ויד

אמר אך דבר שפנים ד מלכס אמרת הכה הכות את אמרת אוו נא
אדור אתה מכל הכהמיה ומכל חית השדה כי עשית זאת ולא שמעתי
אחרי מות יואש בן יהואחז ויהוה

אמרת
כי עשית זאת
אחרי מות
וסמל
וסמל
וסמל

ויבא עליו תלנת פלנאסר מלך אשור
 וייער לו ולא חזקו: כי חלק אחז את
 בית יהוה ואת בית המלך והישרים
 ויתן למלך אשור ולא ליצורה לו: ובעת
 היער לו ויסקף למיעול ביהוה הוא המלך
 אחז: ויזבח לאלהי דרמישק המכנסנו
 ויאמר כי אלהי מלכי ארסדהם מיערים
 אתם להם אזנח וייעורוני והם היו לו
 להכשילו ולכל ישראל: ויאסף אחז
 את כל בית האלהים ויקעץ את כל
 בית האלהים ויסקף את דלתות בית
 יהוה וייעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם
 וכל יער ויער ליהודה יעשה במזבח
 לקטר לאלהים אחרים ויבזע את
 יהוה אלהי אבתיו: ויתר דבריו וכל
 דרכיו הראשנים והאחרים הנם
 כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל:
 וישכב אחז עם אנתיו ויקברהו בעיר
 בירושלם כי לא הניאהו לקברי מלכי
 ישראל וימלך יחזקיהו בנותחתיו:
 יחזקיהו מלך בן יעשרים
 וחמש שנה ויעשרים ותשע שנה
 מלך בירושלם וישם אמו אניה בת
 זכריהו: וייעש הישר בעיני יהוה בכל
 אשר יעשה דויד אביו: הוא בשנה
 הראשנה למלכו בחדש הראשון
 פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם:
 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם
 לרחוב המזרח: ויאמר להם שמיעוני
 הלויים עתה התקדשו וקדשו את
 בית יהוה אלהי אבתים והויעזרו

את העדה מן הקדש: כי מעלו אבתנו
 ויעשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויענונו
 ויסנו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף:
 גם סגרו דלתות האולם ויכנו את
 הנרות וקטרת לא הקטירו ויעלה לא
 היעלו בקדש לאלהי ישראל: ויהי
 קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם
 לזועה לישמה ולשרקה באשור אתם
 ראים בעיניכם: והנה נפלו אבתנו
 בחרב ובעינו ובנתנו ונשינו בשבי על
 זאת: עתה יעם לבני לברות ברית ליהוה
 אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו:
 בני עתה אל תשלו כי כלם בחר יהוה
 לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים
 ומקטירים: ויקמו הלויים מחתנן עמי
 ויזאל בן יעריהו מן בני הקהתי ומן בני
 מררי קייש בן עבדי ועזריהו בן יהוה בן יהוה
 ומן הערשני יואח בן זמיה וערן בן יואח:
 ומן בני אליצפן שמרי ויעזאל ומן בני
 אסף זכריהו ומתניהו: ומן בני
 הימן יחזאל ושמעי ומן בני ידורטן
 שמעיה ועזיאל: ויאספו את אחיהם
 ויתקדשו ויבאו כמיעות המלך בדבר
 יהוה לטהר בית יהוה: ויבאו הכהנים
 לפנימה בית יהוה לטהר ויזעאו את כל
 הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצו
 בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לחל
 קדרון חוצה: ויחלו באחד לחדש
 הראשון לקדש וביום שמונה לחדש
 באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה
 לימים שמונה וכלום ששה יעשר

האחרונים ויחזקם: ויבאו הכהנים ואת הלויים ויאספם
 לרחוב המזרח: ויאמר להם שמיעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את
 בית יהוה אלהי אבתים והויעזרו

לחדש

לחדש הראשון כלו: ויבאו
 פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהונו
 את כל בית יהוה ואת מזבח העולה ואת
 כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל
 כליו ואת כל הכלים אשר הזניח המלך
 אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו
 והנם לפני מזבח יהוה: וישכם
 חזקיהו המלך ויאספ את שרי היצר
 ויצל בית יהוה: ויבאו פרים שבעה
 ואילים שבעה וכבשים שבעה וזבדי
 יונים שבעה לחטאת על הממלכה
 ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני
 אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה:
 וישחטו הבקר ויקבלו הדמים ויטחמוהם
 הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים
 ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
 ויזרקו הדם המזבחה: ויצאו את שיעור
 החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו
 ידיהם עליהם: וישחטום הכהנים
 ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל
 ישראל כי לכל ישראל אמר המלך
 היצלה והחטאת: ויצמד את הלויים
 בית יהוה כמצולתים בנבלים ובכבדות
 כמצות דויד וגר חזה המלך וצרנו
 הנביא כי יד יהוה המצוה ביד
 נביאיו: ויצמדו הלויים בנלי
 דויד והכהנים בחצרות: ויאמר
 חזקיהו להעלות העולה למזבח
 וביצת החל העולה החל שיר יהוה
 והחצרות ויצל ידי כל דויד מלך
 ישראל: וכל הקהל מישתחוים והשיר

מישורר והחצרות מחצרות המל
 עד לכללות העולה וכללות העלות
 ברעו המלך וכל הנמצאים אהנו
 וישתחוו: ויאמר חזקיהו המלך
 והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי
 דויד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה
 ויקדו וישתחוו: ויצעו חזקיהו
 ויאמר עתה מלא אתם ידכם ליהוה
 גישו והביאו זבחים ותדות לבית יהוה
 וביאו הקהל זבחים ותדות וכל נדיב
 לב עולות: ויהי מספר העולה אשר
 הביאו הקהל בקר שבעים אילים
 מאה כבשים מאתים לעולה ליהוה
 כל אלה: והקדשים בקר שש מאות
 וצאן שלשת אלפים: רק הכהנים
 היו למיעט ולא יכלו להפשיט את
 כל העולות ויחזקום אחיהם הלויים
 עד כלות המלאכה ועד יתקדשו
 הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש
 מהכהנים: וגם עלה לרב בחלבי
 השלמים ובנסכים לעולה ותכון
 עבדת בית יהוה: וישמח חזקיהו
 וכל העם על ההכין האלהים לעם
 כי נפתאם היה הדבר: וישלח חזקיהו
 על כל ישראל ויהודה ונס אצרת כתב
 על אפרים ומנשה לכזא לבית יהוה
 בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי
 ישראל: ויצעו המלך ושריו וכל הקהל
 בירושלם לעשות הפסח בחדש שני
 לאיכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא
 התקדשו למד יהוה לאנאספו לירושלם:

וּמִלֵּט אֶת עֲדֹת לִבְכֶּם אֶל תִּקְשׁוּ עֲרֻכְכֶם
וּמִלֵּט אֶת עֲדֹת לִבְכֶּם אֶל תִּקְשׁוּ עֲרֻכְכֶם
וּמִלֵּט אֶת עֲדֹת לִבְכֶּם אֶל תִּקְשׁוּ עֲרֻכְכֶם

וּמִלֵּט אֶת עֲדֹת לִבְכֶּם אֶל תִּקְשׁוּ עֲרֻכְכֶם
וּמִלֵּט אֶת עֲדֹת לִבְכֶּם אֶל תִּקְשׁוּ עֲרֻכְכֶם
וּמִלֵּט אֶת עֲדֹת לִבְכֶּם אֶל תִּקְשׁוּ עֲרֻכְכֶם

וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי כָל
הַקָּהָל וַיַּעֲמִדוּ דָּבָר לְהַעֲבִיד קוֹל
בְּכָל יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע עוֹדוֹן לְבָנָא
לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא לֹרֵב עָשׂוּ כִּכְתוּב
וַיִּלְכּוּ הָרִגִים בְּאַנְרוֹת מִיד הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁרִיזוּ בְּכָל יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וְכַמִּצּוֹת
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָשׁוּבוּ אֶל
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
וַיֵּשֶׁב אֶל הַפְּלִיטָה הַנִּשְׁאָרָת לָכֶם
מִפֶּן מֶלֶךְ אִשּׁוּר וְאֵל תְּהִיזוּ כְּאַכְתִּינֶם
וְכַאֲחִינֶם אִשּׁוּר מֵעַלּוּ בִיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֶם לִשְׁמָה כְּאִשּׁוּר אֲתָם
רָאִים עֵתָה אֶל תִּקְשׁוּ עֲרֻכְכֶם
כְּאַכְתִּינֶם תִּנּוּ יָד לַיהוָה וְכִאֲוֹלֵם קִדְשׁוֹ
אִשּׁוּר הַקִּדְשִׁי לַעֲוֹלָם וַיַּעֲבִדוּ אֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיֵּשֶׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ
כִּי בִשְׁוֹנֶכֶם עַל יְהוָה אֲחִיכֶם וּבְנֵיכֶם
לְרַחֲמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וּלְשׁוֹב לְאָרֶץ
הַזֹּאת כִּי חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא יִסִּיד פָּנֶם מִכֶּם אֶם תֵּשׁוּבוּ אֵלָיו
וַיְהִיו הָרִגִים עֲבָרִים מֵעִיר
לְעִיר בְּאֶרֶץ אֲפֹרִים וּמִנְשָׁה וַיַּעַר
זִכְלוֹ וַיְהִיו מִשְׁחָקִים עֲלֵיהֶם וּמִלְעָנָם
בָּם אֲךְ אֲנָשִׁים מֵאִשּׁוּר וּמִנְשָׁה וּמִזִּנְלוֹן
נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלַם גַּם בִּיהוּדָה
הִיתָה יָד הָאֱלֹהִים לִתֵּת לָהֶם לֵב אֶחָד
לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַיִּשְׂרֵים כִּדְבָרוֹ
יְהוָה וַיֵּאֱסֹפוּ יְרוּשָׁלַם עִסְבֵּי לַעֲשׂוֹת
אֶת חֲגֵי הַמִּצְוֹת בַּחֲדָשׁ הַשָּׁנִי קָהָל
לֹרֵב מְאֹד וַיִּקְמֻ וַיִּסִּירוּ אֶת הַמִּזְבְּחוֹת

אִשּׁוּר בִּירוּשָׁלַם וְאֶת כָּל הַמִּקְשָׁרוֹת
הַסִּירוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לַעֲחָל קִדְרוֹן וַיִּשְׁחָטוּ
הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֲדָשׁ הַשָּׁנִי
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם נִבְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ
וַיָּבֹאוּ עֲלוֹת בֵּית יְהוָה וַיַּעֲמִדוּ עַל
עֲמֻדָם כְּמִשְׁפָּטֵם כְּתוּרָת מִשְׁדֵּה
אִישׁ הָאֱלֹהִים הַכֹּהֲנִים זִרְקִים אֹת
הַדָּם מִיד הַלְוִיִּם כִּי דָבַת נִקְהָל אִשּׁוּר
לֹא הִתְקַדְּשׁוּ וְהַלְוִיִּם עַל שְׁחִיטָת
הַפֶּסַח לֹא לֹא טָהוֹר לְהַקְדִּישׁ
לַיהוָה כִּי מִדְּבֵית הָעַם זָבַת מֵאֲפֹרִים
וּמִנְשָׁה יִשְׁשֶׁנָּה וְזִכְלוֹן לֹא טָהוֹר
כִּי אֲבָלוּ אֶת הַפֶּסַח בְּלֹא כִכְתוּב כִּי
הַתְּפִלָּה יִחְזְקִיחוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר יְהוָה
הַטּוֹב יִכְפֹּר בְּעַד כָּל לִבְנֵי הַבֵּן לְדָרֹשׁ
הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וְלֹא
נִטְהַרְתָּ הַקִּדְשִׁי וַיִּשְׁמֵעַ יְהוָה אֶל
יִחְזְקִיחוּ וַיִּרְפָּא אֶת הָעַם
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים בִּירוּשָׁלַם
אֶת חֲגֵי הַמִּצְוֹת שִׁבְעַת יָמִים בִּישְׁמֵחָה
עֲדוּלָה וּמַחֲלִילִים לַיהוָה יוֹם בָּיֹם
הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בְּכָל יָעַן לַיהוָה
וַיִּדְבֹּר יִחְזְקִיחוּ עַל לִבְכָּל הַלְוִיִּם
הַמִּשְׁכִּילִים שֶׁכָּל טוֹב לַיהוָה וַיֵּאֲבָלוּ
אֶת הַמִּצְוֹת שִׁבְעַת יָמִים מִזִּבְחֵי
זִבְחֵי יִשְׁלָמִים וּמִתְּוֹרִים לַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיהֶם וַיִּזְעַזְעוּ כָּל הַקָּהָל
לַעֲשׂוֹת שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיַּעֲשׂוּ
שִׁבְעַת יָמִים שְׂמֵחָה כִּי חֲזָקִים הָיוּ
הָרִגִים לְקַחֵל אֶלְפָּרִים וְשִׁבְעַת אֶלְפִּים צֶאֱן
וְהַשִּׁיחֹרִים לְקַחֵל אֶלְפִּים וְצֶאֱן עֲשׂוֹת אֶלְפִּים

וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהָעָם כָּל יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים בִּירוּשָׁלַם
אֶת חֲגֵי הַמִּצְוֹת שִׁבְעַת יָמִים בִּישְׁמֵחָה
עֲדוּלָה וּמַחֲלִילִים לַיהוָה יוֹם בָּיֹם
הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בְּכָל יָעַן לַיהוָה

והיה כששבתו השמחה בנגע הערעות
וכאשר אל הכהנים הלויים
וכאשר אל הכהנים הלויים
וכאשר אל הכהנים הלויים
וכאשר אל הכהנים הלויים

אלהיהם הלאויהונו ערמות
בחדש השלשי החלו הערמות
ליסוד ובחדש השלישי בלוי ויבאו
יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות
ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל
וידרש יחזקיהו על הכהנים
והלויים על הערמות ויאמר אליו
עזריהו הכהן הראש לבית עדור
ויאמר מהחל התרומה לבית
יהוה אכול וישכוע והותר עד לרב
כי יהוה בך את עמו והנותר את
ההמון הזה ויאמר יחזקיהו
להכין לשכות בבית יהוה ויכינו
ויבאו את התרומה והמיעשר והקדש
באמונה ועליהם נגיד כנניהו הלוי
ושמעיה אחיהו משנה ויחיהו ויעזריהו
ונחת ויעשה אל וירימות ויוזכר ואלאל
ויסמכוהו ומחת וכניהו פקידים מיד
כנניהו ושמעיה אחיו במפקד יחזקיהו
המלך ועזריהו נגיד בית האלהים
וקורא בן ימנה הלוי השוער למזבח
על עבדות האלהים לתת תרומת יהוה
וקדש הקדשים ועל ידו יעזר ומנע
וישוע ושמעיהו אמריהו וישכניהו
בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם
במחלקות כבוד בקטן מלכר התחשם
לזכרים מכן שלש שנים ולמעלה
לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו
לעבדתם במשמרתם כמחלקתיהם ואת
התחש הכהנים לבית אנתיהם והלויים מכן
עשרים שנה ולמעלה נמשחתם כמחלקתיהם

ויתקדשו כהנים לרב וישמחו כל קהל
יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל
הבאים מישראל והערים הבאים מארץ
ישראל והישיבים כיהודה ויהי שמחה
גדלה בירושלם כי מימי שלמה בן
דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם
ויקמו הכהנים הלויים ויברכו
את העם וישמיע בקולם ותבא תפלתם
למיעו קדשו לשמים ונבלות
כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים
לערי יהודה וישברו המעצבות ויעריעו
האשרים וינתנו את הערמות ואת
המזבחות מכל יהודה וכנען וכאפרים
ומנשה עד לכלה וישבו כל ישראל
איש לאחותו לעריהם ויעמד
יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים
על מחלקתם איש כפי עבודתו
לכהנים וללויים לעלה ולשלמים
לשרת ולהדוה ולהלל בשער
מחנות יהוה ומנת המלך מורכשו
לעלות לעלות הפקר והערב והעלות
לשבתות ולחדשים ולמיעו ערים
ככתוב בתורת יהוה ויאמר לעם
ליושבי ירושלם לתת מעת הכהנים
והלויים למיעו יחזקיהו בתורת יהוה
וכפרין הדבר הרבו בני ישראל ראשית
דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת
שדה ומיעשר הכל לרב הביאו ונע
ישראל ויהודה הישיבים בערי
יהודה גם הם מיעשר בקר וצאן
ומיעשר קדשים המקדשים ליהוה

והיה לבית יהודה לשמון ולכל העלות ומעט המלך מן רכשו
מהחל חמישים בקמה פוחל התרומה לבוא בית
לזכרים מכן שלש שנים ולמעלה על עבדות האלהים לתת תרומה

ולא אוסיף להסיר את דגל ישראל
מיעל האדמה אשר העמדתי לאבתנכם
רק אם ישמרו לעשות את כל אשר
צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים
בד משה ויתעמשה את יהודה וישני
יחשלים לעשות דע מן הגוים אשר
הישמיד יהוה מפני בני ישראל:
וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו
ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם את
שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו
את מנשה נחריים ואסרוהו בנחשיתם
ויולכדו בבלה: וכתב לו חלה את פני
יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי
אבתיו: ויתפלל אליו ויעתר לו ויישמע
תחנונו וישיבם ירושלים למלכותו
וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים:
ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר
דויד מערבה לגחון בנחל ולבאכשע
הדגים וסבב לעפל ויבניה מאד וישם
שריחיל בכל הערים הנצרות ביהודה:
ויסר את אלהי הנצר ואת הסמל מבית
יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית
יהוה ובירושלים וישלך חוצה לעיר:
ויבן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי
שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד
את יהוה אלהי ישראל: אבל עוה העם
זבחים בנמות דק ליהוה אלהיהם:
ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו
ודברי החזים המדברים אליו בשם
יהוה אלהי ישראל הנם על דברי
מלכי ישראל: ותפלתו והעתר לו

וכל חטאתו ומיעלו והמקנות אשר
בנה בהם כמות והעמיד האשרים
והפס לים לפני הנניצו הנם כתובים
על דברי חזיו: וישכב מנשה עם
אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון בנו
תחתיו: כן עשירים ושתים
שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך
בירושלים ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים
אשר עשה מנשה אביו זבח אמון
ויעבדם: ולא נכנע מלפני יהוה
כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה
אשמה: ויקשרו עליו עבדיו ומיתוהו
בביתו: ויכו עם הארץ את כל הקשרים
על המלך אמון ומליכו עם הארץ
את יאשיהו בנו תחתיו: כן
שמונה שנים יאשיהו במלכו וישלש
ואחת שנה מלך בירושלים: ויעש
הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד
אביו ולא סר ימין וישמאל:
ובשמינה שנים למלכו והוא עודנו
נער החל לדדש לאלהי דויד אביו
ובשתים עשרה שנה החל לטהר
את יהודה וירושלים מן הבמזות
והאשרים והפסילים והמסכות:
ויעתצו לפניו את מזבחות הבזעים
והחמנים אשר למעלה מעליהם
גדע והאשרים והפסילים והמסכות
שבר והדק ויזרק על פני הקברים
הזבחים להם: ויעצמות כהנים שורף
על מזבחתם ויטהר את יהודה ואת

ולא סר
והחמנים
גדע
ולא אוסיף להסיר את דגל ישראל
מיעל האדמה אשר העמדתי לאבתנכם
רק אם ישמרו לעשות את כל אשר
צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים
בד משה ויתעמשה את יהודה וישני
יחשלים לעשות דע מן הגוים אשר
הישמיד יהוה מפני בני ישראל:
וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו
ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם את
שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו
את מנשה נחריים ואסרוהו בנחשיתם
ויולכדו בבלה: וכתב לו חלה את פני
יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי
אבתיו: ויתפלל אליו ויעתר לו ויישמע
תחנונו וישיבם ירושלים למלכותו
וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים:
ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר
דויד מערבה לגחון בנחל ולבאכשע
הדגים וסבב לעפל ויבניה מאד וישם
שריחיל בכל הערים הנצרות ביהודה:
ויסר את אלהי הנצר ואת הסמל מבית
יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית
יהוה ובירושלים וישלך חוצה לעיר:
ויבן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי
שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד
את יהוה אלהי ישראל: אבל עוה העם
זבחים בנמות דק ליהוה אלהיהם:
ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו
ודברי החזים המדברים אליו בשם
יהוה אלהי ישראל הנם על דברי
מלכי ישראל: ותפלתו והעתר לו

והאנן הזאת אשר שמוע מיכא איהו כי אסכת איהם והאיש מיכה
אדרס עד בית אלויס בקרל רעד ויתנו את הכסף המוכא בית אלויס אשר אסמו הלויס שמרי

ירושלם: וכי ערי מנשה ואפרים ושמעון
ועד נפתלי נחר בתייהם סביבי ויעתן
את המזבחות ואת האשרים והפסלים
נתת להדק וכל החמנים גרע בנר
ארץ ישראל וישב לירושלם:
ובשנת שמונה עשרה למלכו
לטהר הארץ והבית שלח את שפן
בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר
ואת יואח בן יואח המזכיר לחזק
את בית יהוה אלהיו: ויבאו אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתנו את הכסף המכא
בית אלהים אשר אספו הלויס שמוי
הסף מיד מנשה ואפרים ומכל ישראל
ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי
ירושלם: ויתנו על יד עשי המלאכה
המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עשי
המלאכה אשר עשים בבית יהוה
לבדוק ולחזק הבית: ויתנו לחרישים
ולבנים לקנות אנכי מחצב ועינים
למחברות ולקרות את הבתים אשר
השחיתו מלכי יהודה:
והאנשים עשים באמונה במלאכה
ועליהם מפקדים יחת ויעבדו הלויס
מן בני מנשה וזכריה ומשלם מן בני
הקהתים לנעח והלויס כל מבין בנלי
ישר: ועל הסבלים ומנעחים לכל עשה
מלאכה לעבדה ועבדה ומהלויס
ספרים ושטרים ושוערים: ובהוציאנו
את הכסף המוכא בית יהוה מיצא
חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד
מישה: ויען חלקיהו ויאמר אל שפן

הספר ספר התורה מיצאתי בבית
יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן:
ויבא שפן את הספר אל המלך וישב
יעד את המלך דבר לאמר כל אשר
נתן ביד עבדיך הם עשים: ויתכון
את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנהו
על יד המפקדים ועל יד עשי המלאכה:
ויעד שפן הסופר למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיהו הכהן ויקראו שפן
לפני המלך: ויהי כשמיצא המלך את
דברי התורה ויקרע את בגדיו: ויניחו
המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן
שפן ואת עבדו בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה יעבד המלך לאמו:
לכוד דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאו
בישראל וביהודה על דברי הספר
אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה
אשר נתנה לנו על אשר לא שמרו
אבותינו את דברי יהוה לעשות ככל
הכתוב על הספר הזה: וילך
חלקיהו ואשר המלך אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תוקהת בן
חסרה שומר הנגרים והיא יושבת
בירושלם במשנה וידברו אליה
כזאת: ותאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי:
כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה ועל
ישוביו את כל האלות הכתובות על
הספר אשר קראו לפני מלך יהודה:

זכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה
את זכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה
אצליהו וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה וזכריה

עמדם והלויים על מחלקותם כמיות
המלך: וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים
מידם והלויים מפשיטתם: ויסרו העדה
לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם
להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן
לבקר: ויבשלו הפסח באש כמי שפט
והקדשים בשלו בסירות ובדורים
וכי צלחות ויריעו לכל בני העם ואחר
הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני
אהרן בהעלות העולה והחלבים עד
לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני
אהרן: והמשרדים בני אסף
מעמדם כמיות דוד ואסף והימן
וידתון הנה המלך והשערים לשער
וישער אין להם לסור מעל עבדתם כי
אחיהם הלויים הכינו להם:
ותכון כל עבודת יי יהוה ביום
ההוא לעשות הפסח והעלות יצלות
על מזבח יהוה כמיות המלך יאשיהו:
ויעשו בני ישראל הנמצאים את
הפסח בעת ההיא ואת חג המצות
שבעת ימים: ולא נעשה הפסח כמנהגו
בישראל מימי שמואל הנביא וכל
מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר
עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל
יהודה וישראל הנמצא ויושב
ירושלם: בשמנה עשרה
שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח
הזה: אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו
את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם
בפרכמיש על פרת וינא לקראתו

יאשיהו: וישלח אליו מלאכים לאמר
מה לך ולך מלך יהודה לא על יד אתה
היום כי אל בית מלחמתי ואלהים
אמר לכהלע חדל לך מאלהים אשר
עמי ואל יטחיתך: ולא הסב יאשיהו
פניו ממנו כי להלחם בו התחפץ:
ולא שמע אל דברי נכו מפני אלהים
ויבא להלחם בבקעת מגדו: וירדו
היורדים למלך יאשיהו ויאמר המלך
לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד:
ויעבדוהו עבדיו מן המוכנה וינבחו
על רכב המישנה אשר לו ויוליכדו
ירושלם וימת ויקבר בקברות אבותיו
וכל יהודה וירושלם מתאבלים על
יאשיהו: ויקנן ירמיהו על
יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות
בקיותיהם על יאשיהו עד היום
ויתנם לחק על ישראל והעם נתבים
על הקיות: ויתר דברי יאשיהו
וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: ודבריו
הראשנים והאחרנים הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל ויהודה:
ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו
וימליכוהו תחת אביו בירושלם: בן
שליש ועשרים שנה יואחז במלכו
וישליש חדישים מלך בירושלם:
ויסדרהו מלך מצרים בירושלם ויענש
את הארץ מאה כסר כסף וככר זהב:
וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו
על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים
ואת יואחז אחיו לקח נכו ויבא הוא מצרימה:

Et ego Samuel filius R. Abrahami Nathanis filius ~~filii~~ Scripsi hos
 Magistri quatuor libros uno Codice, ubi continentur Pentateuchus, Prophetæ
 & Hagiographæ. Incepi die Jovis quæ prima fuit mensis Elul anni 5059
 et absolvi eum Laus Sit Deo die Jovis quæ ultima fuit mensis Tyar
 quinquages dies ante pentecosten Anno Creationis 5060, et quæ 1232
 Destructionis Secundi templi. Scripsi quædam Cerberræ, tum temporis
 ubi detentus ob patellæ fracturam sanandam, et Deus adjuvavit me.
 Continet quæ 36 Membranas. Signum ei sit (Vers. 18. 19. Capit. 48 Jesai.)
 "Quod si Meis præceptis intenderes, erit tuis & pax flumini, erit et
 "tuum Semen Arenæ simile" Quasi diceret, si Audires mea
 præcepta Scripta hoc Codice et Observares ea, Mereris has benedic-
 tiones. Dedicavi hunc Codicem, desideratissimo Discipulo filio Collegæ
 Dilectissimi, ubique locorum sese habeat, oliva fertilissima, amoenissima,
 quæ Planta R. filius Deus faciat
 ut Continuo in eo meditari sibi liceat, Concedat quæ ipsi filios maris,
 qui sere hac lege hisce præceptis, die et nocte occupent. titi
 Dictum (Jesaias Capit. 59 Vers. 21) "atque hoc mihi cum eis
 "foedus intercedet, inquit Jova, ut meus, quo tu præditus eris,
 "Spiritus, meaque dicta, quæ ore tuo suggeram, non recedant
 "ex ore tuo, vel tuorum natorum, aut nepotum (ait Jova)
 "hinc in æternitatem."

Laus Sit Deo in æternum, Amen et Amen

ואני שמואל בר ר' אבהו נ נתן יצו כתבת אלה
 הארבעה וינשרים של תורתנו בקובין אחד אשר
 בו כלולים תורה ונביאים וכתובים והתחלתיהו יום
 חמישי ראש חדש אלול שבשנת ה' אלפים ונ"ג
 והשלמתיהו שבח לא ית' יום חמישי שהוא יום
 אחרון של חדש אייר שבשנת ה' אפים וישישים
 לייצירה שהוא מ"ד לעומר והוא שנת אר"ב לחובן
 בית שני וכתבתיהו בסידבירה בתוך זה הזמן הנמר
 בשכתי שמה להתרפא משכירת שוקי והועיל לי
 ה' ית' ומחזיקים בל' קעדריםין סימן להם לזהקשנת
 למצות ויהי כנהר שלומך ויהי כחול זרעך כלום
 אם תקשיב מצותי הכתובות כי ותקיים אותן תזנה
 לברכות הללו והוא לתלמיד הנעים נחמד בין
 רעים נטיע שיעשויעם אהוב ונחמד בכל מושב
 ומעמד זית רענן נטיע נעמן י"ט בן גבור

המקום יזכרו להצות בו תמיד ויתן לו בנים זכרים
 עסקים בתורה ובמצות ויהנו בו יומם ולילה בדכתי
 ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודני
 אשר שמתי בפך לאימושו מפך ומפי זרעך ומפי
 זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם בל' א'

ספר הנקוד

האלך מבין זהיר ותלמיד
אל ספר קדוש אור בהיר זה
לבי דבר טוב ולישוני יעט
סופר בהיר רחש לבי
דבר טוב אומר אני מעט
למלכים שמעו ערובים ותתג
לך מהלכים בק העומדי והשונג
והמישרתים והנסכים ואעיש
לך מטעמים בדרכי הטעמים
בדברי הקודמים והמה חכמים
מחוכמים ואאיר אור בהיר
להולכי השכים ואורה דרכים
לעבנים סופרים ונקודים קורא
ולומדים ורכים לאיכינו ולא
ישכילו כי יאמינו וכי ישמאלו
ודרך ישרה לא דרכו בחשכה
יתהלכו וזה יקרה להם מניעט
השתדלותם ומרוב יעצלותם
לדיוט ולתור חכמה על כל
אשר נעשה בספרי הקדמוני

בעלי המסור והקבלו
לך נדבה רוחי אותי אנני

הינני דוד כריוסף קמחי
לחבר ספר הנקוד וטעמים
וכללים מועילים לכל טפ
ונקוד ועל ספר שוקד
יציאם בו מסודרים יעור

יעררים בלי עמל יקחם ודרך
נקלה ילמדם ולא יטבחו וקו
וקראתי שם הספר הזה יעט
סופר למען יציא בו הסופר
כתבתי בו דרך כלל כתבו התנו
מלה אחת והכתובות שתי מלוג
הם מסופקות לרוב הסופרים
והן התיבות שהן קרי ולא כתב
ואשר הם כתבי ולא קרי וכן
ישאר כללים העריכין בכתב
ספר תורה וחלקתי הספר
הזה לישראל שיערים
השער הראשון בכתבה הש
השער השני בנקוד השער
השלישי בטעמים

ועתה אהל בני עזרת
המלמד אדם דעת
השיעור הראשון

בכתבה עריך הסופר
לדקדק בכתבתו ככל
ספרים וכל שכן בספר

תורה שקוראין בו בני ישראל
התורה והאותיות המלוכפות נם
כן ידועים אצל הסופרים וכתובות
אצלם ואיני עריך לשנותם אבל
מה שיש לספק בהם ונמצא במקצ
ספרים בטעות אותם אני עריך
כזה הספר כתי ולא קדי קדי ולא
כתי אמרו וכו' וכו' כל במס' נדרים
כפר אין בין מודר הנאה מחברו
אמר יצחק מקרא סופרי וכתבין
ולא קריין וקריין ולא כתי הלכה
למשה מסיני מקרא סופרי ארץ
ארץ פירוש העם שלא היו יודעין
בקריאה היו יודעים ארץ אף בסוף
פסוק ובאת נחתא והסופרים כמו

שהיו מקובלי תקנו
להם הקריאה כי באתנח
וסוף פסוק לקרוא ארץ ב
בכמין האלף וכן כל מיועא
כזה לפיכך קראו הקריא
האלה מקרא סופרים
עטור סופרים פירוש

הסרת תרגום והנמות לא סו
לא עטרו כמו שיש וויץ ישראל
העם קוראים והיו טועים בהם
והסופרים החזירים אל הקריאה
הנכונה והסירו אותן הויץ כמו
אחר העבירו שהיו קורין ואחר
וכן אחר תלכו אחר תאסף
קדמו שרים אחר עגני משפט
תהום וכה לא ישמע על פיד
והדומים להם היו קורין אותם
עם ואו והם בלא ואו קריין
ולא כתיבן הם עשרה בני ולא
אבו בני כנמן ולא אבו כנמן
כתי ולא אבו בני כנמן קרי
פיר' בלכתי להשיב ידו כנהר

פרת כנהר
כתי בנהר גדות
קרי איש נאשור
ישראל איש סבך אלהיו
כאשר ישאל בדבר כתב
כאשר ישאל איש סבך
קרי בן עיל בן המלך
מת בן עיל בן המלך כתי כי
על בן המלך קרי בניו
ואדרמלך ושראצר בניו
הכוהו כחוב ואדרמלך
ושראצר הכוהו בחוב כתי
ואדרמלך ושראצר בניו
יבאו קנאת יהוה יבאו
תעשה זאת קנאת יהודה
תעשה זאת כתי קנאת
יהוה יבאו קרי באים
הנה ימים באים נאם יהוה
ונכנתה העיר הנה ימים

נאם יהוה כת
הנה ימים באים
נאם יהוה קרי לה
אל יהיה פליטה אל
יהי פליטה כתי אל יהיה
פליטה קרי אלי כי אמר
אלי אל תבוא רקס כי אמר
אל תבוא כתי כי אמר אלי
אל תבוא קרי את הגד
הוגד לי את אשר עשית
הגד הוגד לי אשר עשית
כתי הגד הוגד לי את אשר
עשית קרי זה הגד הוגד
לי כתי כעדים ולא נמצא
בן כל אשר עשית כתי וקני
כתובין ולא קריין יח טו דנת
היכה אחת וקריין תרתי מלי
ואניה יח ישח תקון עזרא
ונחמיה וחילופיהו יח כתב

תרתי תכות
וקריין חדא מלה
והנני כותב לך הנקוד
ישאלה ממנו ואני
לך המלות האלה ומעט
חלק לכתבם בעת פנאי
ויאמר יב דסמדין ויאמר
ויאמר מערים ויאמר בנינו
יעבר קדמא ויאמר שריסונו
כה אמר יפתח הנה בניו
ויאמר עז ויאמר שלום
ויאמר בן חדר ויהו יצא אל
עבדי אדוני ויאמר אפרים
והאמיני ויהפכו נערי דוד
תחזקנה ידיכם ויחר לי מאד
המגלה הזאת
שער הנקוד מספר עטוב
מחכרתו דוד כל יוסף קמחי
זעל וטרם החלי בנקוד

אקדים לך
שער להודיע
התנועות מהם ומ
ומה משפטם שער
דע כי התנועות הם חמט
כי לא יוכל אדם להגיע
מכל חמט התנועות
הראשונה א' ושמה קמץ
גדול השניה א' ושמה עי
ונקראת גם כן קמץ קטן
לפי שעלתה בעלת הקמץ
לכוא אחריה נח ובמקומות
רבים תבוא זו תמורת זו והג'
א' ושמה חלם או מלאפוס
והדביעית א' ושמה שרד
והחמישית א' ושמה חרד
אלו הן חמט התנועות העולו
ויש להן חכמות כנגדן ותנועות
קטנה ושפלה מהאמהות

ואלוהן א'
ושמה פתח גדול
והיא כתנועת הקמץ
אלא שהיא שפלה ממנו
א' ושמה סגול והיא כתנוע
הערי אלא שהיא שפלה
ממנה ונקראת גם כן פתח
קטן לפי שעלתה בעלת
הפתח ובמקומות רבים
תבוא זו תמורת זו א'
ושמה קמץ חטף והיא
כתנועת החלם אלא שהיא
שפלה ממנה א' בלא ואו
ושמה קבוצין שפתים והיא
כתנועת הישרק אלא שהיא
שפלה ממנה א' בלא יוד
והיא כתנועת החרק אלא
שהיא שפלה ממנה ודע
כי חמט התנועות אחריהם

נע לעול ואין
באות שבועד הן
דגש אם לא תהיה
המלה מלעיל שיתקיים
הנח כמו למה שמה גדולו
נולדו שמו שמים על זאת
וכשתהיה תנועה גדולה
ומערה שבה תרחיב קריאת
התנועה ותגיע השבא כמו
זכרו שמנו ידו ידעו אומר
שומרים ססרא פנחס שונ
טובך אבל החמט הקטנות
החטוף קריאתם והשבא
שבעד נח אברהם שרביט
אגרוף אלכש חרוב מאד
חרבן שלחן ישמור יזכור
ופעמים תאריך קריאת התנוע
הקטנה כשתהיה אותה נח
לעדה והשבא שבאו עינות

ישתקף עמדה
ושחטו הפסח אצל
גם אות גרונת לא תחמד ישמור מצותי וחדה ופעמים
תאריך התנועה הקטנה גם בלא אות כשיש שם טע
עם התנועה הקטנה כמו שזכרתי לך שבת ואר

קמנו ונתעורר וכן עם אות גרונת בלא הנעה
השבה שמחת שמענו אצחנו ופעמים גם בלא
אות גרונת תאריך התנועה הקטנה וישתקף פתח עם השבה כמו רטפיש בשור או
מאריך עם החרק כמו ונקף סככי הער והקמץ החטף פעמים משתקף עמו שבה להודו
כי הוא חטף והוא כאשר תנקד האות שאחריה באחת התנועות ולא תדגש כמו אני ימיט
הלי ידרי והדומים להם אבל אם תדגש האות שאחריה ינקדו הקמץ לבדו כי אין לטעו בו
כי כדאי הוא חטוף אחר שהדגש לערו כמו רגנ שניים גזי נדך והדומים לאלו וכן

אם האות שאחריה אם היא בשבא נח ינקדו הקמץ
שבא נח כמו קרבן קדשו והדומים להם למיכך

נפלה הניחלוקת בקריאת כרתו יערה כיש אומרי
כי השבא נח וקוראים הקמץ חטוף כי מפרשים המלה
ינוי כמו חרבנו מאד
נע וקוראים הקמץ
רחב כמו שמו

ויש אומרים כי השבא
רחב כי מפרשי המל
והיא הקריא

לחם
וכן
על

הקמץ חטף ומגערב
קריאת העמלנות
לקמץ חטף
מפני שהעץ היא נקר
נקראת בקמץ חטף ויש
ספרים שהעמל
נקודה בקמץ חטף
ואם השבא נעיא תקרא הי

השבא כהחכה בקריאתה או שבעה
לפי שהנעיא תאריך קריאתה כמו י
צדקתך כהדי אל שאו זמרה ורתנו
תוף תחי נפשי קונס בתימו לעולם
והדומים להם השער השני כשת
כשתהיה השבא על יוד הטה קריאתה
לעולם לחרק ואעפ שאין היור בחוק
אלא כהחכה הנעיות כמו וידעו כיום
לעולם קריאת השבא לחוק ואם הנעיא
עצמו תקרא חוק כהחכה כמו ביד משה
ואהרן וידעו כי אלהים מושל בעקב
ואם ישתתף עם השבא סגול או פתח
אלא לסגול או לפתח כמו היי היו היי
חיי השלישי כשתהיה השבא על

שאר
האות
ויהיו

מונעות באי זו תנועה
התנועות לעולם קריא
השבא נטוה
לפתח כמו ברכה ברכו
שמונים וכן עם כלם ואם
הנעיא עמה תקר
פתח כהחכה כמו
במקלות ברכו אלהים וזולתו

ודע כי כאשר יהיו שני שבאין כאחד
כאמצע המלה או בסופה הראשון נח
והשני נע כמו ישמעו ילמדו ישמרו
ובסוף המלה אם זכקה אל אשר כצדה
תניע השני ותקראנו בקריאת ראשית
המלה אשר כצדה כמו ויבך עליו וישב
אל תוסף על דבריו אבל אם ראשית
המלה אשר כצדה שבא והנה הם שלש
שבאים השנים אשר בסוף המלה הם
נחים כמו יפת אלהים ליפת וכן כאשר
הם שני שבאים במלת ההפסק הם נחים
כמו ויפול על צואריו ויבך ויש שקוראים
כל שני שבאים בסוף המלה נחים גם
הראשונים שומרו יהיה הקריאה הנכונה

בגד כפה השנית נעה ודגשה דגש קר
כמו בשנתך כביתך ייטבו יכתבו ונמצאו
שנים רפים יקראל יקדעם והאות אשר
בסוף המלה אשר אין תחתיה אחרת
מהתנועות ואינה באותיות יהוא תקרא
כשבא והוא נה נראה ולא נהגו לנקוד
תחת האות שבא כי אין דרך לטעות כי
שתקרא האות ההיא כמו אמר אבל
יאמר לבש וכל הדומים להם כי אין תחת
הריש והלמד והשיין שבא ולא הוצרכו
לנקוד שבא כי אין דרך לטעות טי שתקו
האות ההיא באחת התנועות כי אם כן
היתה אות נחה אחרי התנה אבל כפננו
הנקסה כמו ידך תלך ינקדו משבא כי יש
דרך לטעות בו שתקרא קמין אעפ"י

בנקודת זאת הנק נקדו גם כן הכף הע
השרשית באחרית המלה לעולם כמו
שפך השך דרך הנה הקי בהם כמו ריש
שמר ולמד אבל לא נקדו הריש והלמד
ונקדו בכף ולכן כל אות נגד נפת אשר
בסוף המלה נקדו גם כן שבא בין שתה
האות ההיא שרשית או משמשת כמו
ויפת וישב ויבך וירד מעקב נדד ונרת
שמרת וכן גם זולתי נגד נפת כמו אל
ישט ועישו כן מפני שהאות אשר
לפניה נקודה כשבא והיא נה נראה גם
כן נקדו כמו כן האות הזאת שהיא נה
נראה שבא כמו ויהד יתרו היתה ראויה
גם כן החית שבא לולי כובד הקריאה
ומפני זה נקדו הדלת שבא אבל כשתה

מפלג
באה על
גבון שיהתו
רפה ומלת משול
עשרה וצואה מס
במאריך והשין ערה

האו
בן שמה
שרשית או
משמשת לפי
שאף לפניה נח
נראה נמו עשית ב

נבית ועשת וקראת וחטאת
זולתי הכף כמו שוכנו וההאנה
בסוף המלה לא ינקרה בשבא אנל
שמו תחתיה נקודה אחת ונקרה
מיפיק שמו ציא אותה כן ההסתר
ומראה אותה תהיה שרשית כמו
נכה כמה או משמשת כמו יורה
הגלה ועוד דעלך כי כל שבא בעוס
וסמך לה אחת מאותיות בגד נפת
האות ההיא אשר היא בגד נפת תופ
זולתי מלת שנים שתי לפיכך היה
קורא כן אשר בראש המלה אלך
קודמת כדי שתהיה השין נחה וקווא
לה אות גנובה וכן קוראים אנשי מו
אשמים אשתי ומלת משתי עני

בניבור דגש התיווכן משתי מלות
ומקף כניהם ניה שתי הזתים ונקראו
שתי מלות במלה אחת וישין שתי
נחה ואם השבא נחה ואחריה אחת
מאותיות בגד נפת לא תהיה האות
רפה אלא דגושה דגש קל זולתי מלות
מעטים נהנו בקריאתם רפה כמו ענדי
ענדיהם מלכותם והדומים להם שנהנו
בקריאתם רפה ויש מהם על פי המסור
רפים ודגשים כמו ברכי ברכיהם כ
לישנא דגשין ברמן שנים רפים כרעו
על ברכיהם הוא כריך על ברכיהם וכן
רשפי אש דגש רשפי קשת רפה לצנו
על הרצין ועל נמעתה דגש ומל שאו
ופין לסבוב את ארץ אדום במחזורא

<p>רבינו ולטוב דבש ועתה אחל בנקודות חלקי לשלישה חלקים קטנים פעלים שמו מליץ ועתה אחל בעני בעזרת המלמד לאדם דעת פעל וכל אשר במשקלו הפה קמוצה והעין פתוחה ואם בסוף פסוק או באמצע כלו ק קמין ובשלישה ספרים המקל השלישי לזקא שהוא במקום סבל</p>	<p>בשאר הספרים יש לו משפט אחד ויש לו משפט אחד וסוף פסוק ובא החפיר לבנק קמל באג ובמסדה ישר גפתהין ונתתיה לאשר ישו בע כעני הויצר כי ישר הדבר בעני כל העם וס אתיבת פחדותא לק לקהלא נתתים הנח לפי שידמו שהם תואו ובאו בלא הפסק קמוצו וישם שפט את ישראל</p>	<p>דשמו אריה שא יהיה מלך ירנו עמים יהיה מלך תגל הארץ יהיה מלך נאות לבש כי הוא טורף וירפאנו רשע ירא ומעם עשה יהיה אשר ומעם על שגגתו אשר שגג והשיב את הגולה אשר גזל וידם השמיט וירח עמד כי יהיה צבאו יעץ בהם דבק שלמה לאהבה כל אלה נכרים באו שהם עומדי ואינם</p>	<p>בהפסק והם קמוצו ולא כללנו ככלל אלו טורף בפיה ביהו אצלנו שם התוא כי לא פועל עמר ונס באו בזקא וקמין כי נס הזקא יש לו משפט זה ההפסק במוקמוצו נים לחמו לרע ננתן חבול לא חבל ותרבות לא לקח את בכורת לקח או אג הערשק אשר עשרת הוא זמות העין ותלהט מסביב ולא ידע את כל</p>
<p>רבינו אשר וכל כדענא תנינא דפסוק קורא דגד ולא ילד וגב במלך נכוד נאצר מרד כי לא להי אבי דוד הצדיק אבד אם יעני אבד משקל נומי הזה אשר שאל על ההרים לא אכל ואל ההרים לא אכל אל העיר אפ שאל ומשפט אלהו לא עובד יחש לאיש ההוא דם שפך ולא</p>	<p>כמיטל אשר מש ונסדם הנקי אשר שפך גלות גזל חבול ישיב נפש אשר הרג פעל הפה קמוצה והעין בעני פעל הפה קמוצה פעלת וכל אשר במשקלו הפה קמוצה והעין פתוחה וכן התיו קמוצה וכן פעלת יונל אשר במשקלו הפה קמוצה והעין פתוחה וכן העין פתוחה נפעלת</p>	<p>ונפעלת והפעלת והפעלת והפעלת והפעלת ופעלת ופעלת פעלת ופעלת פו פועלת ופועלת והפעל והפעלת וכשיהיה בה בהפסק תהיה העין קמוצ לבדתי אבל ממנו אגלו פן האכל ושבועת ובתי טובים תבנה וישבת לן רובם קמין וכבר באומה בהפסק בפתח כמוהנה זקנתי נאספו עלי נבי</p>	<p>ולא ידע לחם חפץ לא אכל אכלתי לפעם האר יסדת וכסא לארץ מגדת ואני אליך יהיה שועתי וערים נתשת כי אני בתומי הלכתי על שדה איש עצל עברתי ופן אור וגגנתי אחת היא על כן אמרתי אמר יהוה עזקתי על כן לא ה הגדתי פקודי כל ישי ישרתי אלה מעורו</p>

<p>ישמע ובשת ותיו במקום הזה הנקבה תהיה הלל פתוחה כמו כי אזלת יד וכן ננפעל ונשכחת ואת כל נוכח הלמד ראוייה בפתח לא מפני ההפסק ונשכחת בפתח פעלת הפד קמוצהו עין פתוחה והלמד והתו דעשה ואם למד הפועל עונ גם היא בפתח כמו ולק ולקחה כידך עשרה</p>	<p>קמוצה וכן כל פעלנו והפעלנו ונפעלנו משפט אחד לכלם וכן ניחם בהפסק בפתח ואמרתם נעלנו מהשל אשר העלנו ואתה היות החרבנו פעלה הפה קמוצה והעין כשביא ופתח והלמד קמוצה כמו שאהבה גמישי ואם בהפסק כלו קמץ כמו חלב נתנה ולנות פעל בערי כמו עהלה</p>	<p>פעלו הפה קמוצה וישחטו אותו ואם בהפסק כלו קמץ פעלו ופעמים קן בהעמדת טעם עד יעור נעשו ל לנזרת פעל הרבי בהפס בערי כמו ומאיר ונתגברו פעלתם העין פתוחה והתו בסגול ויש העין בסגול כמו הלא שאלה עברי דרך פעלנו הפה קמוצה והעין פתוחה ואם בהפסק תהיה העי</p>	<p>ישור אשר הרפתו ולי לאהב הגדתי מכל מלמדי השכלתי כל אנחתה השבת פן תדבקני הרעה ומתי הידד השבת ותקוה א אנוש האבדתי ואת עמלק החיבתי עלמן אמאם ונחמתי וכלחתי הסכנתי וכן עלפי המס כל שברתי שברתי ודבר ודברתי וחילתי ודעלתי פתחין באתנה וסוף פסו</p>
<p>אנכי בורחת כלו פתח אעפ שהוא סוף פסוק וכשנספדה בו יוד אל תשמחי אויבתי לי אהבתי לו עין הפעל נפתח וכן עם ההא בערי על מל היחיד כמו ול איראה בנדה אחותה צוטר את הנרמים בערי יולדה פועלות ידוע פעל הפה קמוצה וכן כל אשר נמשקלו</p>	<p>ובחוב היא י ישבת והארץ לעולם שמדדת וכבר באו מהם בהפסק בסגול את סכת דוד הנזולת ותה לו לאומנת ואחוריתו המולדת ואם למד ה הפעל גרונת יהיה פ פתח כלו וכל אישה יודעת איש ושוסעה שסע בורחת כל העיר ושרה שומעת וכן אחד מפני שריגותו</p>	<p>להקל במודגוש אין לרוקע האו על המים וישוע שסע ונאהמל אומר יצנות בפתח אעפ שאין הלמד מאו מאותיות הגרון פועלי ידוע ואם בסמך למד הפועל בערי כמו פועלי אין שומרי משמרת הקריש פועלה הלל בקמץ ובתי במקו הא פועלת כלו סגול ואם בהפסק העין בקמץ</p>	<p>לחם נקודי ברב דרך יצעת הלא שומעת בתי פעלתן כל נקוו כמו פעלתם פועל בערי וכל אשר נמש במשקלו ואם למד ה הפועל גרונת יולדה נה בקריאה בין העין ו והלמד כמו פותח זורח שומע יודע עין הפוע בערי ופתח בין עין הפ הפועל ולמד הפועל ופעמים העין בפתח</p>

פועל ידוע

פועל זה למד קמוצה ואם בסמוך
מהפך ההא בתוולכד הפועל בפתח
כל הא נקבה שתהפך תיו בסמיכות
כמו ועצובת וזה ושבירת ולא מייך או
כא גם כן בפעלים ובשמות שתבא התיו שלא
בסמיכות כמו ונת שבעה לה נפשנו ונת צרדנו
מנעו ונת תעשרנה למנעו על צנינת דוד על מחלת לינות צעט בלתי

סרה חכמה ודעת שפעת אני האה אם אתן שנת לעיני כשמהה בקיני
חלת מינות אחת חמת למו קרית חנה דוד אל תתן לחית נפש תורד אל התני פונת
לד ענלת שלישיה אף גלת ורגן ותועבת לאדם לין ועל טהרת לכל קדש ונאו
בקמין עם התיו כמו וזה לנו יצירת מיצר עיו וחמדת ה' אף לא עזבה עיוהלת
אף נהלת שפחה עלי על כן יתרת עשה ויהי מניחות ויבאו בסמיכות בקמין מנו
שועלים יהיו מנת המלך מן רבושו וכן כל מנת ולמקצת הימים ומקצת ימים עשו
ומקצת בלי בית האלהים פועלות ידוע המקור פועל הפה קמוצה פועל העין
פתוחה ובתוספת הא שיבא מן פועל בחלם פה הפועל בקמין הטף כמו ולדקה בו
למישחה בהם לקרבה אל המלאכה ומן פועל בפתח יבוא בתוספת הא הפא בחוק
כמו ליראה את השם הנכבד והנורא לרבעה אותה ואם פא הפועל צונו

יהיה פתח מקום החרק כמו לאשמה נה ואם עין
הפועל יפתח פא הפועל ועין הפועל בשבאו פתח
להרחיב על האות לאחכה את יהוה להיד
נרסה נפשי לתאכנה ולא יוספו
לדאנה עוד ושחטה שטנים
לדאנה כך ובתוספת נון
באבדן מולדתי האלף בקמין
חטף והדלת

במלחמה
נאלי לתפארתה
עליוהי הפא בשבאוהיען
בפיתח ופון הרות בקמין בני כי
שמיענה נשים דבר יהוה
ענקנה בעות דבה ומליהא
קראן לוויאל הא
האלה בסגל ופון בנה
נתוספתנו לנה כמו שמיען
קולי ופול פתח אית אמיען
בהלם האלה בסגל ובמחשבה כדמי דמי
כמו אשמי לו חסדי הו יעדי אמיען
כו אפעל כפתי וכן יפעל תפיל נפיל
ונחפסק בקמין וכן בשליטת ישי לה
הפסק כמישפט ההפסק כמו וישלם
ויהח משה מדמו וכאז מהם כפתח אלה
תהליתי אל תחרט ותקח מפרי וראכל
עמה ויאכל וכן כל ויאמר וראכל פתח
כאתנה וסוף פסוק וכל וילך וכל וירד
ראית יהוה אל תחרט וירם תולעי ונא
וכן תהת אביו ויעלה וינסא אליו אל תחת
האלה רגש וגם באו מהם קמיעים וולתי
הפסק אם אינדק פי ירשיעני השמיע
ישמיע הקשמתו ואשמיע ובאנוני שמע
או כי נח יהוה מציון ישאג ואם לא
תנאל הגדה לי כי תאנה לא תפרח ות
ותהנף את הארץ כמחנה רשעי ירעך
אי זה ובשר בכל קדש לא תגע וישוויה

חילוט
חילוט כחולט כד
ולבש שם ידעה ענל ושם
ירבין ויקום עליהם עור
וישחט ויקח משה מן הו
וישקפין קמיען כמו ויע
וישמע ישרון
ויבעט ידאד

ישמע ולא ישוב האיש כי
כמו יכיר עד אשר אדע נס
אחח ואחח אקח בשטה אפרים
קח את כמכם עתה ותרבות לא יקח
משל הקר שתקח ומהם עוד תקח
כי מדי דברי אונק וק כל הכמללה לא
אקדע עלך לא יעלה מתחתיו יעמח
לבי למואב יעק או אשר ישחט אל
אשתו לא תקרב שוד לא תודע אש
תורע הן לא מרע בארעם לא תנהל
וגו תדבק מפחד לבבך אשר תפחד
כמקום אשר יחד אפינאלך טוב
ינאל ואבי טרג את ראשו לא יפוע
במה ישכב וגם לגמליך אשאב ק
קרבתי צדקתי לא תרחק עתה תעמח
ובחיקו תשכב כן יקראו ולא ישמע
ויקטב יהוה וישמע ואלהים זולתי
לא תדע הקונה אל ישכח מקולם
לא יחת ובשנת כצורת לא ידאג כי
הוא ישאג זרועו יבוש תכש בשופו

אשר הם
במדת יפעל בקמין
וכן מקף ואם נאחד
יהקעו ואת הארץ תסחרו
למטה אבותיו תשלחו
ובאו זולתי הפסק קמוצים
אכל הם העמדה
טעם כל שוליה

יהקע יזו

וזרע נים יזש אל
ומאואל ההת ומפעהם
לא רחם כי השקט לא יוכל
תפתחונם תוכל מדור
לדור תהרב והוא אל
מכר יטהק על
סוס לא טרנב עלקל

2

ישמעו ראשיכם אל

תפריעו המה את ערלים ישננו
אבל ישליו אהלים יסבא בקמין
בלא העמדה טעם היא להקל על קרא
החד וכן חסיו בו בד חסיה נפשי ונאו
מחס בהפסק פתוחים קוצים נסוחים
באש יצתו אחד באחד צשו תפעלי
ידוע ובא מפואר בקמין חטף כמו
ותשחזי ואם בהפסק אשר הם מנור
פעלו בקמין כמו בעדי תלבישי ולתמן
אל תכל אי כי בשתעלומך תשכחי
הפעלנה העין בפתח ונון הרנות מקמין
ואם בהפסק בקמין ובאו בפתח ואנני
שומיעים תקישנה אונידם תחרשנה
וינינ גבוהים תשפלה שלש הנד
לא תשכענה כדי שאול תדנה והנה
בשבי תלכנה הכנניים פקדו פקדו
העין קמוצנה או פקדהו וכל קמין פק
פקד העין בקמין כי הוא מלעי
לעולם או פקדך בשינא בהפסק

צרכי ולאם מלאם יאמין ומש

ומשיטאו בתוספתהא בהפסק
בקמין כמו כואו בשתחזה ונמיעה
אזכרה אלהים ואהמיה יחדיו למשפ
נקודה ובא פתח קטון תחת קמין נוול
כמלת ואקרא לה יד שנה סלה ולמי
שיצאו על משקל נחיה למד ישהם
בסגול יצאו אלו כמו כן בסגול יפעל
בחולם וכשינא במקף תחטוף העין פ
בקמין במקום חלם וכן תפעל נפעל
כמו מה תפעל בו ומלך עי ימשל גם
לבו יקמין און לו איש אחד מנס ירד
אלה יתמך דגרי לבך הן לעדק ימלך
מלך וישאר החלם עם המקף נמלה כי
יגנוב איש ובא מ מפני המאריך שמי
שומשתק עמו וכן יבא עם המקף
כחלם כשהמלה אנה יצורא ולא מלעי
כמו יגבל אותו אבל יתמך דגרי לבך נא
בקמין לפי שהיוד מעמד בנעיא
יפעלו וכן תפעלו ידוע ואם בהפסק

ולמד הפועל בסגול או למד
הפועל בקמץ והקף בשבא פקדן נקדע
העין קמוצה והלמד פתוחה וזה אינו נמשפט
הנקוד כי אחר הלמד נה נסתר והיה משפטו קמץ
אבל מיצאנום פתח פיעל ופיעלתני הפיעלתני ופ
ובהפסק הם קמוצים כמו מלא נסכו מעדני הדיחני וכן מקף נא
הנבנתני וחברו עקב כי נזיתני כי נחמתני אם יבול להלחם אתי
והבני כי ענך יואב הוא יעני יהיה מנען קראני ובאו בקמץ וזה
ההפסק להורות כי כן משפט הנה הנסתר כמו למח ומיתני ואתה
שאל יצרתיני בל תמצא יהיה קנני ראשית דרכי ענני במרחב יה
הורני לחומר וכבר בא למד הפועל בני בפעל הדגיש כמו ויסרני מ
מלכת בדרך העם הזה פקדס כלו קמץ ובא וביצעם בראש כלם
בפתח הלמד מפני שהמלה מלעיל פקדס העין בפתח לפי שזה
מלרע לרוב התנועות והקף בסגול וכן כלם וכן שהוא בני נסגו
לעולם פקדנו כלו קמץ לעולם פקדה כלו קמץ
פקד העין קמוצה והלמד בצרי וכן הכני בשוא
כמו שברך בלבימים פקדן כלו קמץ
כמו פקדס פקדכן כמו פקדס

כלוקמין
והלמד במין
או פקדתה הלמד
פתוחה והתיו דגוע
והארפי פקדתך
העין והלמד קמויע

בקמין
או פוקדוהם
בסגול עין הפועל
או בפתח וכן פוקד
כמו צאלכס קדוש
ישראל פוקדנו למד

יהתיו בצרי והקף סימ הפועל
בשוא ואם המלה מלעיל תהיה
התיו בסגול כמו בלתך אשר אהנת
חכמתך ודעתך היא שונבתך
פקדתם כמו פקדתן הבינונים כנוי
פוקד פוקדו פקדוהו הלמד בצרי
פוקדך עין הפועל בסגול כמו חותג
יתרו ואם למד הפועל גרונת בצרי
כמו אשר אני שולחך או בפתח
בוראך וכן אם עין הפועל גרונת
בפתח לזרע אנדהם אוהבך ובהפס
שומרך וזכור את בוראך הלמד
בסגול והקף קמויעה רפה וכן אשר
לא תשמיע את עבדך מקללך ויש
דגש יהוה אלהיך מיסוד פוקדי או
פוקדני למד הפועל בצרי כמו ממע
ישאני עושני וכן בפתח במקו צרי
אמרה אין רואני פוקדם למד הפועל

הפועל בצרי פוקדה למד
הפועל בקמין או פוקדיה למד הפו
בסגול כמו הנה אנכי מפתח פוקדך
למד הפועל בצרי פוקדן כמו פוקד
או פוקדיהם כנוי פוקדים פוקדיו
למד הפועל קמויעה פוקדיך למד הפו
בסגול וכן כל אדך כדך דרך בפועל
ובשמות ובמלים פוקדי למד הפועל
פתוחה וזה המישפט בשמות בפועל
ובמלים ככל או ביוצו קמין וכל אי
ניני פתח ואם באתנח וסוף פסוק
קמין לא אוכל לעבר את פי יהוה
אלהי לא אוסיף לשמע את קול יהוה
אלהי הנה אנכי בנה בית לשם יהוה
אלהי יהוה אלהי תשבנא נפש הילד
שפטני בעדקתך יהוה אלהי וזהו נג
יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך
תחת דוד אני אשיב נקם לערי צמח

ההולכת
לפני הגמול
אתם משלמים
עלי יצמתי כנו חיי
ויגרם בהעין שני אל
תגעו במשיחי וקרע

לו חלוע וכבר באו בקמץ זולתי
אתנה וסוף פסוק וזקף כמו באזני
יהוה יצא את יוגלה באזני יהוה יצאו
אחלי יכנו דרכי וגם באו מהם נפת
באתנה וסוף פסוק ריבה יהוה ארץ
ירבני שבתו בבית יהוה כל ימי חיי
אליך נשאתי את עיני כהוסדם יחד
עלי בלו עיני ראש מסיבי בחרתי
הסתופף בגית אלהי הושע עבדך
אתה אלהי רנת צירוני מצעורי
הראשון יהוה שמעה תפילתי האזני
אל תחנוני אכן שמעת קול תחנוני
הקשיבה לקול תחנוני היצילני מיוצאי
הקשיבה אל רנתי מרודפי וכן באזה
סיני באתנה פוקדיהם פוקדיבם
הלמד בערי זה האזהקא בסגול
פוקדינו הלמד בערי פוקדיה הלמד
בסגול וכן כל האזהקבה הקמוצה

מה שלפני
נקוד בסגול
פוקדיך הלמד פתו
וכן איד פיד ניד הלמ
פתוחה ואם בהפסק
קמוצה פוקדיהם פוק

פוקדיכם ידוע כנוי פוקדתה
פוקדתו עין הפעל בפתח וכן כלם
כנוי פוקדות פוקדותיו וכלה ידוע
כנוי פקוד פקודו וכו' ידוע כנוי פוקד
וכו' ידוע פקודה פקודתו פקודתך
פקודתי פקודתכם פקודתם פקודתנו
פקודתה פקודתך וכלם למד הפעל
בקמץ פקודתן כולו קמץ פקודתכן
למד הפעל בפתח כנוי פקוד פוקדו
הלמד בערי וכן פוקדני פוקדהו פוקדו
הלמד בסגול כנוי אפקד אפקדו
הלמד בערי או אפקדני הלמד בסגול
כי הנון בדגש וכן כל נון מנון ואו כנוי
הנסתר ונון זו כנוי המדברים הארבי
לפי כל שלפניה בערי זולתי אם תחיה
דגש לחסרון אות ואו שלפניה בסגול
אפקדך ובהפסק אפקדך למד הפעל
בסגול ופעמים הקבדגשה כנון יאר

ירמו עינך
ויסחך מאהל אסאש
אשכח ויקההו וישליכו אותו
והובחם להם לאכל איככה אלכישנה
עד לבשת וילכשני לאירשך זה ואיפשר
שיהיה מזו הנורה כי יפגשך אעפ שמצאנו ופ
ותפגש אותם בחלם וכן עם הכננים בשוא אפגשם ויפג
ויפגשוהו וכן קחנו ובא בקמץ שאנו ואנכי אדבר בכל דוכן
דעהו ישאחו כחיקך כאשר יהיה פא הפועל גרונת הנקד האות
הנוספת בפתח זולת האלף שתנקד בסגול כמו אעמד יעמד תעמד
נעמד והרבים נפתח גם פא הפועל יעמדו תעמדו יאריכו הימים ויחלמו
חלום ויעברו אנשים מדינים וכן עם הכננים לא תעזבו כרות לנו ברית
ונעבדך ביום השבת יערכנו לכו ונחרצנו וכן בתוספת הא ונעבדה אר
מצרים ובאו מפוארים בקמץ חטף כמו ולא תעבדם אשר לא ידעתם ונענום
ולפי שנא פא הפועל בקמץ חטף בא האות הנוספת בקמץ רחב ויבואו גם כן
בסגול כמו לא יעברו לו ויארבו על שכם למען תחזקו יחדיו בעפור יהלמי עי
נארכה לדם בעץ נפעל העבר פתח מה נכבד היום וכן נפעלתי נפעלתי וכול ואם
בהפסק קמץ וכן בא במקף קמץ אחד לא נעדר ובאו מעטים גם בלא הפסק קמו עים כמו
שבא גם כן פעל קמץ במקומות כמו שכתבנו כמו והוא לבדו נשאר נכתב ונחתם בטבעת
המלך וחבר הקני נפרד מקין כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונקדש בכבודי היה יהיה
מי נזהר ולא נזהר והעם לא נזהר והוא נזהר נעבי מינו בער ואיפשר שיהיו אלו הבינונים
אכל ענינם הוא לעבד והבינוני בקמץ זולת אסאש נסמך כמו נאמן רוח עלי עגלש
נעות המדרות וכן עם הכננים בקמץ אקבץ עליו לנקבעיו כל נמצאך אסרו יחדיו יגורו

בך נדחי ונכנסה קמ
בדגש באין מעינות נכדי
מים להקל על נכדי ארץ וא
ואיפשר שיהיה מזה הדגוש
אם יהיה נדחך לפי הוא נפתח
ונתן דקמין תכן אין נתן לחמו
נתן בתוך חללים נתן ויתעו
יהוה אלהים לאחו עבדי
דישראל האמנון קטילין
והנה המזבח בזקפין קמין
הנה המזבח נקריע והמזבח
נקריע נעלם גב קמין וחד
פתח לא היה דבר נעלם ולא
נעלם דבר מציעאה פתח יצא
במשפט על כל נעלם נלחם
קמין נלחם להם במיערים כי
יהוה אלהי ישראל נלחם לישו
כי מלחמות נלחם ואשר

נלחם דיהוה ומלך ארם
ויהוה נלחם
בישראל ומצאתי עיר נלחם על
לכנה דמלכים קמין ודישעיה
פתח נשמע קמין קול על
שפיים נשמע קול נמנה נשמ
כלי נשמע קולם נגוים נשמ
והעתידים הפקד נצרי ואם
מלעיל נסגול השמר לך השם
מעבור את המקום הזה אפקד
האלף נסגול ועין הנעל נצרי
וכן אפקד יפקד הפקד נלחם
אתה נצרי מלעיל נסגול אור
כי ותשבר כד נלחם נמנה וואם
אל עמיו ובא פתח גדול תחת
פתח קטין במלת תנוכה הארץ
וכן בא נפתח מלרע ויועין חנ
המלך והנעם וכל מקד תזר

ותיע והמנפה
וואמר למלך ויהוה תשבר
ותשכב ובאו בהפסק כפתח
והם מאשר בלא הפסק בערי
ויגדל הילד ויגמל שגתיונפ
ויצו אל ביתו ויהנך ויהזק ננך
מעיל ויקרע אשר ילדה
אשת אוריה לדוד ואנש
וישכב וידם ואם למד הפע
גרונת בערי עס הולד ביום
השבת יפתח או בפת נשאנו
כהפסק כמו נטרם אלקד
מאתך ותקעה עיר תפקד
בפתח עין הפעל ובאו בהפס
בפתח והם מאשר בלא הפסק
בערי ואזני חרשים תפקד
ברגלים תרמסנה כחובתה ונג
ונשיהם תשכבה וקשותם

תשננה וידי עם ההאיהיה נקודה על אנד ושנר בריחיה

הארץ תהלה ואם פא הפע
נרונת בעינים נון נפעל נסג
נאחו בסבך ונאכל צישי וכן
הרבים כקש נהפכו לו אבני קל
וזה אחתי נהפכו לי נחמסו
עקביך ופעמים גם בא הפעל
כסגול כמו כי נהפכו עליה צירי
נחרכו המלכים נערמו מים
ופעמים נון נפעל בפתח כמו
ונחכתם שמה למה נחכתה
לברוח והעתידים כאשר פא
הפעל נרונת או יש האות
הנוספת בערי כמו והאסקאל
עמך האספו ונבואה יאסקאל
וישכנו וירדס בתוך רחובות א
ארעם ואם יבוא אות נרונת
משמשת על המקור והפקד

המשמשת הנורה עליה כמו
בעטף עולל בהרוב הורג הכית
כצרי כמו שזיתתה ההא נפקדת
נפקדו בשיבוא בהפסק כמו נ
נכדלו נחפזו והשאר עם השוש
כי הנה המלכים נועדו עברו יחד
והנקה נתנו אם למד הפועל
נרונת יפתח מלה כמו ונשנח
צור ואת כל ונכחת והקב נקב
מפני ההפסק משובה נעחר
הצדי בפתח גם בהפסק והעתי
הרבים בהפסק בערי איש מועדו
השמרו ואתם בהני יהוה הקראו
תשלה רחך יבראון שכוך ויג
המלאון ונשאר עם השוא
ונדעת הדדים ימלאוך לעז
בעור יחעכון כנין פעל בפתח

למד דעת את העם או בערי
און וחקר בקש קהלת ואם
במקף וסמוך למלה זעירא
או למלה שהיא מליעל נסג
בקץ לץ וכאו מהם כסג זולו
מקף דבר כפר קבץ כנס ובא
כנס בערי כשני מקומיו כנס
ביין ואת בעדיו לא כנס וכא
יבוא דבר כאתנה וסוף פסוק
הוא בערי וכן כסגולה שהיא
אחר זרקא בערי כמו ועתה
הנה החיה יהוה אותי כאשר
דבר והמסורת עליו לית מות
צרי וכל אתנה וסוף פסוק
כותיה ואם עין הפעל נרונת
או ריש בערי כמו באר את
התורה וזאת נהלת בעוד

<p>בסגול ופא הפעל בחסף סגול העמדת האומת וכו וכו למד</p>	<p>תכליה השלחנה וכן כולם יועם הכנויים העבר שהתק בסגול</p>	<p>אם תמאנומו שאול ישאלו ובית תפארתו אפ אפאר ובאו עם</p>	<p>אל נוה קדשך וא אחור פעמי מרכבותיו בסגול מפני שהיה</p>
<p>העמדת העביר ההא בערי לפי שהם משנא ופתח לפי שהעין בשו ופתח ובשנוספה ואו השירות על העברים ההא בפתח ופא הפעל בחסף פתח והעברתם החדלת אתמתקיהא הסגול והחית בקמץ חסף הבינועם מאריך מעמיד בפתח המס והפעול בקמץ עין הפ הפועל מושלך אליך משכב על וכן בא אף בסמוך ולשוני מדגק מלקוחי והמם פעמים בקמץ חסף כמו משחח משור ואם פא הפעל גיונת המם בקמ רחב ופא הפעל בקמץ חסו כמו מעמד במרכבה בתוך ערים מהרבות והצווי והמקור בערי כמו העמק שאלה ואם במקף בסגול כמו העגד</p>	<p>ורחמך והרבך נפתח והמקור מאז דברך בסגול דברכם שוא וידום לו לרחמכם והאיתן עם הכנויים בחסף בסגול כמו ואברכך אמנך ואם לא יחסף יהיה בערי תנכרך כי תחנק כי הטעם בבית וכן ש שאל אביך ויגד בגין פעל כי לקח עמי חנם וליוסף ילד פליגין ביה קמיעין ואם נהפס בקמץ ובאו בוקף ובקמ כמו וציר בגוים שלח כי ארמון גופיט מעוץ וממשפט לקח והבינוני בקמץ אם תראה אותי לקח מאתך לעזר חול איתן אפקד יפקד תפק נפקד בפתח וכו לאור ירגן בקמץ אעפ שאינו בהפסק בגין הפעיל אם פא הפעל גרונת כמו העמיד האריך הה</p>	<p>האלף בפתח לא תפא אחר כך ינאץ אויב ש שמך ער אנה ינאעוני וינאפו אתנשי רעיהם ליאש את לבי ועל ההא ועל החית בפתח כמו ותנהגאת בנותי ועל מכועים ימים ינהלם וימ וימחרו את המן עדמות לא תרחם כי ירחם יהוה וכן על העין בפתח כמו ואתה תבער הדם באש יבער הגלל ובאו עם העין בקמץ כמו איש דמים ומרמה יתעב ויתעב את נחלתו וידבר דמים יתעבו והשאר פתחין ולרבות אס תדנו שפתי עולה הלחן תש תשברנה בעריו וכן בשת בשתחסר למד הפעל הנפולה גם כן בערי נ תרננה שפתי ובהפסק בפתח כמו וברגליהם תעכסנה ילדיה תפלח</p>	<p>בחסף סגול וכן יור יחמתני אמי והבינועם מדבר בערי ואם נמק בסגול מאמין כה ואם עין הפעל אלף אוריש פא הפעל בקמץ ואם אהע בפתח וולתי אחד בקמץ כמו למתעבני מפעול מדבר בקמץ והמקור והצווי דבר שבר ואם נמקף בסגול דבר שקר דבר נא לדב אליך וכן עם הכנויים כמו מאז דברך דרכם שאו נמככם לעמי כיצדקתך אחיותך און אדבר ידבר נא עבדך וכן אם בלא מקף בש כשהמלה מלעיל כמו ויגרש את האדם ופת דלת אחר והוא סוף פסו ואם עין הפעל אוריש פא הפעל בקמץ כמו אברך את יהוה אם מאן ימאן כה תברכו</p>

נא בסגול ויבא נפתח הנחת יהודה הישר לפני	פא הפעל בקמץ כמו והתברך בלגנו פן יתפאר עלי	ותת ותתעלה והוא במלכים יתקלם במראה אליו אתודיע	העווי תן בערי ובמקף בסגול תן לי הנפש אכל אם אינו סמוך למלה
<p>דרכך וכן באו אף כהפסק בפתח כמו כפך מעלי הרחק ומתניהם תמיד המע ואזן ותרפים הפער בנין הפעל ההאבוק חטף והעין נפתח והמקור בערי כמו זה והמלה לא המלחת והחתל לא חתלת איתן אפעל עין הפע בפתח ואם עין הפע גרונית אות איתן בקמ רחב ופא הפעל בקמ חטף כמו יעמד חי בנין פועל העין בפ כמו אשר עולל לי או בערי כמו כל שור בארץ גזעם הכינוני משופט בערי הפעול משופט בקמץ המקו שופט בערי איתן אשופט ישופט בנין התפעל אם עין הפועל גרונית אוריע</p>	<p>ויתנעשו מימיו ועלה ועל ההית נפתח כמו ו והטהרו והחליפו וצמא להתנחם וכן ולקח למט למטהר ואם תכוא המל בהפסק שתהיה עין ה הפעל בקמץ תהיה פא הפעל בסגול ובכסו פ בגריהם והטהרו וכן אדם ויתנחם ועל עבדיו יתנחם מעולם יהיה ואתנחם למטות אבות תתנחלו והנחמתי וכש וכשאין פא הפעל גרוני ויפול הדגש יהיה גם כן נפתח כמו ויתלדו על משפחותם הודישנה מחלב אבל כל לשון פקד הקל בקמץ כמו לא התפקדו ויתפקד ויתפקדו ויתפקד תתפק נפתח ואם בהפסק בקמ כמו ועם ישראל יתנח וכן באו כזקף ותנס כעני</p>	<p>המקור גשת בסגול מלו לגשת כך ואם למד הפעל גרונית נפתח כולו ואות השמוש קמוצה לגשת כך לטעת ולקחת רעון מידכם קחת מוסר לכלתי קחת כסף הקוף כשוא ואם בהפסק עין הפעל בקמץ כמו גנתי הפא כמו יאשר לכת המגביה לשבת שפחם שבים ללכת וגשארועם הסגול כמו ויסב שמוא ללכת וימלאו ימיה ללדת ותלך לקחת נפול באתה העווי גש בערי ובמקף סגול כמו גשחל הלאה ופתח גש פגע נו של נעלד מעל תלך קח נתון המקור תת ב בערי ובמקף וסמוך למלה ויעירא ולמלה מלעיל בסגול כמו לתג לך להת לה לתת לנו</p>	<p>ועירא ומלה מלעיל הו בערי כמו תן להם יהוה מה תתן להם אבל נמצא בסגול כמו תן להם כפעלם והמסור עליו לסגול ואחר ותן עליה אש איתן אתן יתן תתן נתן בערי במקף וסמוך למלה ועירא או למלה מלע בסגול תתן לנו ויבא א נפתח כמו ואנחנו נתן לך לקח ובחסרונקח על מים רבים והוא קמ לחפריש בנין ובין העווי שהוא פתח ויבא העווי בזקף בקמץ אם אותה תקח לך קח ומאשר פאיהם אלה אהל לא יהל כמו שהיתה אב שלם יאהל ארב ויב בעל היור קמוצה כי הוא מן הדגיש והיה בתשלומי יארב ובנפו</p>

האל
הופלה תנועתה
שהוא קמין על
היור נחיו הפא ירד יושב
עם נישע ביהודה ישראל ניש
כצרי
וכן כל אשר במש
במשקלם הנפער

היצווי רד יושב בערי ואם סמוך
במקף למלה זעירא בסגול לדנא
אל היצאן וישב יצא החל רש קמ בזקף
ובתוספת הא רדה שבה ובהפסק בערי
מהרה רדה לכה רבה יצאך ויצאה וזו
ישבו ובהפסק או בזקף בערי ההרה לנו
השפילו שבו ולקמה גם כן בערי לכו
ולחכות לכנה שובנה ייש ספרים בסגול
הלמד לפי שהיה בתשלומי הלמו כמו
כי שמענה נשים ויש ספרים מדויקים
הלמד בערי והוא על העקר כמו לך אלך
אישב בערי וכן כולם ואם במקף עין הפע
בסגול וילך לו וישב במערה ואם למד
הפעל גרונות היצווי בפתח דיע וכן בלא
אות גרונות ערי נחיו הפא והלמד אלף
יצא היצווי יצא בערי לעולם בין במקף
בין בלא מקף וכן יצא יצא בערי לעול
יצאנה וראנה אלף יצאנה בסגול אלך
וראנה בערי תצאנה בסגול העדי בכל
נחיו הלמד תעשינה תחיינה וכן מכנין
הפעיל או יצא לעולם עין הפעל

ביהודה פתחין אין המלך נישעקמ
נולד גקמין וסימ הנה נא נולד לעסנו
אשר עשה נולד רש אתמי נועץ קמין
נודע גקמין וסימ נודע ביהודה נודע
בשערים ונודע אשר הוא אדם נוסף ב
פתחין וסימ שונאנו על נחלת המטה וזו
ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהנה
הופעל והורד המשכן וכן נחיו העתידים
יובל שי אך אל שאול תורד תוקד בו הז
האומ לירושלם תושב קמין בריעי גב
אותו לאשור יובל בזקף נחיו העין קם
שב קמין וכן קמה שבה בולן קמין וג
ושבת למשיא בפתח מפע התיו שהוא נח
נראה קמו שבו אבל קמת שבת קמת
שבת קמנו שבו קמתם שבתם בפתח
ולגורת פעל בערי מת מתו מתה וקמד
שבה לעוברי מלעיל ובאו מעטים מלדע
ובאו בכינונים פתחין סר וזקף כל עין לח
מקל לכנה לח לחים ויבשים אבל הובשת
עין לח קמ בזקף ודע נא פתחין וסימנה
כתובים בשער השמות יאקום יקום

אש ופתח
כשנ ואם פא
הפעצוני תפלה הא

אש ופתח
כשנ ואם פא
הפעצוני תפלה הא

הבנן העירותי מיצפון העירותי
בכס העירותיהו בעדק הכנענים מקי מנין
בערי המם מוכן מוכנים מוכאים נקמין ואם
למד הפעל גרונת פעמים בפתח כי כלו
חנף ומרע כי מרעים ירתון בערי העתירו
היצוי הכין או הכן כיצרי וההא בקמין ופא
הפעל פעמים בפתח כמו השב אל תערה
הישע ממני ואבליגה וכן באתנח ויצניו הש
וכן בסוף פסוק וכן אומר השב איתן אקים
יקים האותיות הנוספות בקמין ופא הפעל
ביצרי כמו יצליעקכ ומלעיל כסגול כמו מדה
יגל מאד ויבא מלרע בפתח כמו ובהמרום
תלץ יצני וכן בסוף פסוק כרחוב אל תלץ ויעם
אות גרונת פעמים בפתח כמו נרעך מהם
לא אריע לך עוד איש אל יגע יצמותיו ילע

את כל היכניש ויקם יהוה את ויטל שאול
וכא כחרק ותרין את גלגלתו ואם פא הפעל
או למד הפעל גרונת או למד הפעל ריש
תגד פא הפעל בפתח ויער יהוה בישראל
ותגה בנהרותיד וינח יהוה להם ותסר נגדי
אלמנותה והנקמות תשבנה אותו בערי והם
והמשקל האחר למד הפעל כסגול תחימנה
מאדם הפועל הוקם את דברי יהונתן
הושב כספי והוכן כחסד כסא בפתח והכניצני
נקמ גם היא למלך הוכן איתן אושב וישב
בפת יומתד קמין מחלליה ונזק בשם יהוה
והנביא החוא כנשך ותרבית וכל אתנח וסוף
פסוק כות פועל מרובע בונן כונן בערי הפ
הפועל ביצרי משזכב נתיבות והפעל נקמין
כמו מחולל מפשעני וייד שזכב קמ והוא

12

Handwritten text in a cursive script, likely a library inventory or description. The text is written in a dark ink and is somewhat faded. It appears to be a list of items, possibly books or documents, with some words being more legible than others. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or language, possibly Hebrew or Arabic, given the context of the stamp.

Wm. B. E. Constantine
No. 2278
Philadelphia, Pa.
1817

Natus Soliman filius Joseph, filius Soliman
hic Constantinopoli, matutinis horis, Diei 28 mensis
Marchesvan, A.^o Creationis 5258 quod correspondet mense
Novembro Anni 1517

1928

5259

450

22
22

שבת חמשה עשר וואך נאליס וסא אלס שעה אלל סבת שמונה
 יעשה יום שבת סבת סבת נול סמאל צ לון לוד סידע ער סוס
 צרסין סמירקו וסירקו וסאורד יאס יסבעסו ייקל סן נאסר וסאס
 צעטו ובעט ל כוסו וסס עססקין צערק וצאסור וצאסו לעצט צאס
 דזה סוס וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע
 וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע
 וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע וסירע

A.º 5136 hora tertia Nocti Sabati 28 Mensis
Febr. Cordubae ^{Comunia} Natus est Samuel filius Don
David Mordechaey, Deus Clementia Sua, Servat
eum, & Concedat Longevitatem, gratiam, favorem,
pietatem, Sitque Amor Omnibus qui eum norint,
Occupetque sese, Lege, ^{hujusmodi} preceptis, uti prosapiam ejus
in aeternum Amen.

Sectione Exodus Capitis 7 Ver: 1.º

- " Vide Dedit tibi Deus, Exodus Capitis 9 Ver: 16. ^{Verbo}
- " ~~ante~~ te ad Meam potenciam Declarandam, meumque
- " Nomen in universis terrarum Orbe praedicandum
- " nominatum Destinarum.

~~28~~
~~22~~

7-6-12

451

בשנת ה'תש"ב חודש סיוון י"ד יום חמישי
יום חמשה עשר שבועות לעומר
יום חמשה עשר שבועות לעומר
יום חמשה עשר שבועות לעומר

Handwritten notes on a small piece of paper attached to the left edge of the page.

[Faint, illegible handwriting]

Quod ~~Deus~~ ^{Juda ibn} Benevertat

Natus est Josue Mardocheus filius David ^{ibn} Mardocheus
ora 9 Die 19 Mensis Nisan, qui erat quinta Die paschalis
5899. Deus benedicat eum, ut mereatur hoc Codicem
hereditari ut ad ejus prosapiam, ad aeternum, Amen.

1	Introdução sobre a importância da agricultura	1
2	Objetivos e finalidade da obra	2
3	Metodologia utilizada	3
4	Resultados obtidos	4
5	Conclusões	5
6	Referências bibliográficas	6
7	Apêndice I	7
8	Apêndice II	8
9	Apêndice III	9
10	Apêndice IV	10
11	Apêndice V	11
12	Apêndice VI	12
13	Apêndice VII	13
14	Apêndice VIII	14
15	Apêndice IX	15
16	Apêndice X	16
17	Apêndice XI	17
18	Apêndice XII	18
19	Apêndice XIII	19
20	Apêndice XIV	20
21	Apêndice XV	21
22	Apêndice XVI	22
23	Apêndice XVII	23
24	Apêndice XVIII	24
25	Apêndice XIX	25
26	Apêndice XX	26
27	Apêndice XXI	27
28	Apêndice XXII	28
29	Apêndice XXIII	29
30	Apêndice XXIV	30
31	Apêndice XXV	31
32	Apêndice XXVI	32
33	Apêndice XXVII	33
34	Apêndice XXVIII	34
35	Apêndice XXIX	35
36	Apêndice XXX	36
37	Apêndice XXXI	37
38	Apêndice XXXII	38
39	Apêndice XXXIII	39
40	Apêndice XXXIV	40
41	Apêndice XXXV	41
42	Apêndice XXXVI	42
43	Apêndice XXXVII	43
44	Apêndice XXXVIII	44
45	Apêndice XXXIX	45
46	Apêndice XL	46
47	Apêndice XLI	47
48	Apêndice XLII	48
49	Apêndice XLIII	49
50	Apêndice XLIV	50
51	Apêndice XLV	51
52	Apêndice XLVI	52
53	Apêndice XLVII	53
54	Apêndice XLVIII	54
55	Apêndice XLIX	55
56	Apêndice L	56
57	Apêndice LI	57
58	Apêndice LII	58
59	Apêndice LIII	59
60	Apêndice LIV	60
61	Apêndice LV	61
62	Apêndice LVI	62
63	Apêndice LVII	63
64	Apêndice LVIII	64
65	Apêndice LVIX	65
66	Apêndice LX	66
67	Apêndice LXI	67
68	Apêndice LXII	68
69	Apêndice LXIII	69
70	Apêndice LXIV	70
71	Apêndice LXV	71
72	Apêndice LXVI	72
73	Apêndice LXVII	73
74	Apêndice LXVIII	74
75	Apêndice LXIX	75
76	Apêndice LXX	76
77	Apêndice LXXI	77
78	Apêndice LXXII	78
79	Apêndice LXXIII	79
80	Apêndice LXXIV	80
81	Apêndice LXXV	81
82	Apêndice LXXVI	82
83	Apêndice LXXVII	83
84	Apêndice LXXVIII	84
85	Apêndice LXXIX	85
86	Apêndice LXXX	86
87	Apêndice LXXXI	87
88	Apêndice LXXXII	88
89	Apêndice LXXXIII	89
90	Apêndice LXXXIV	90
91	Apêndice LXXXV	91
92	Apêndice LXXXVI	92
93	Apêndice LXXXVII	93
94	Apêndice LXXXVIII	94
95	Apêndice LXXXIX	95
96	Apêndice LXXXX	96
97	Apêndice LXXXXI	97
98	Apêndice LXXXXII	98
99	Apêndice LXXXXIII	99
100	Apêndice LXXXXIV	100

Biblia Hebraica Manuscrita

Índice

Introdução sobre problemas de vocalização	1 vº	
Gênesis	11	
Exodo	37 vº	b
Levítico	60	
Números	75 vº	b
Deuteronómio	98 vº	
Josué	119	
Juízes	133	
1 Samuel	147	b
2 Samuel	165	b., linha 10
1 Reis	180 vº	b
2 Reis	199	a, a meio da coluna
Isaías	217	
Jeremias	240	b
Ezequiel	270	b
Oseias	296	a
Joel	299	b
Amós	300 vº	b
Abdias	303 vº	a
Jonas	304	a
Miqueias	305	
Naum	307	a
Habacuc	307 vº	b
Sofonias	408 vº	b
Ageu	310	
Zacarias	310 vº	b
Malaquias	315	b
Rut	317	
Salmos	319	
Job	347 vº	
Provérbios	358	
Eclesiastes	366	a
Cântico dos Canticos	370	
Lamentações	371 vº	b
Ester	374	a
Daniel	378 vº	
Esdras	386 vº	b
Neemias	392	a, a meio da coluna
1 Crónicas	399 vº	b
2 Crónicas	415	a, último parágrafo
Colofon de Samuel, filho de Rabi Abraham Natan...	434	
Compêndio de Gramática(sobretudo pontuação masso- rética)	434 vº	
Colofon de Josef Hasarfati (iluminador).....	449	

(Indicações fornecidas pelo Dr. José Augusto
Ramos, da Faculdade de Letras de Lisboa, em
Setembro de 1978)

Biblia hebraica, 1299

É um monumento de arte, e um documento notável de paleographia hebraica. Introdução, texto; e termina com tratado grammatical. É annotado, em caracteres minusculos dispostos em figuras caprichosas. Foi illuminado por Josef Asarfati, francez, em Cervera. Sobre a familia judaica, Carfati ou Asarfati de origem franceza e immigrada em Castella, veja. Hist. Litt. de la France, t. 31. Um cod. da Bibl. Nac. de Paris (Etimologias de Isidoro de Sevilha, feito em Hespanha), illuminada em estilo igual, e classificado como de arte mosarabe.

Cod. Mss. illum., 1n-fl. Nº72.

Para a data da entrada na B.N.L. Cf. Cod. 311 p. 13

15074

11
72

